

กฎแห่งกรรม . ธรรมปฏิบัติ เล่มที่ ๑๔

พระราชสุทธินิพนธ์

(จรัญ ฐิตธมฺโม)

๗๒ ปี พระราชสุทธินิพนธ์

สติ

เราพูดอยู่เสมอว่า

สติ ปัญญา

เราใช้ปัญญาอยู่เสมอก็จริง

แต่สตินั้นแท้จริงแล้ว

เราต้องนำออกมาใช้ น้อยนัก

ทั้งที่สตินั้นมีคุณค่าแก่

ชีวิต และจำเป็นแก่ชีวิต

มีคุณค่าอย่างเหลือที่จะ

ประมาณได้

พระราชสุทธินิพนธ์

พระราชสุทธินิยามมงคล
เจ้าอาวาสวัดอัมพวัน และเจ้าคณะจังหวัดสิงห์บุรี
ผู้มีปณิธาน และมีผลงานพัฒนาคนให้สูงด้วยคุณธรรม

เจริญอายุครบ ๖ รอบ

๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๓

ทิฆายโก โหตุ ราชสุทธินิยามมงคลคุณเถโร
พระราชสุทธินิยามมงคลเถรอธิคุณิพนสาธุการ

สัททูลลวิกกีพตฉันท์ ๑๕

- ๐ ศรี ศรีสุนทรกาล “กำเนิด” พระชินบุตร
...ทินนาม “พระราชสุท- ธิญาณ-
- ๐ มงคล “ราช...สถาปนา...กิติ...พิศาล
บุชิต...ลิขิต “ขาน พระคุณ...
- ๐ “เจ็ดสิบสองศกพรรษา” เจริญ...กุศลสุน- ทรเสริม...นุสรณ์บุญ ประวัติ...
- ๐ “แรก...บุญส่งสละเพศและเลศกฤหัสถ์
สู่ “พรหม” วัด สถาน
- ๐ เป็นสงฆ์ศากยบุตรและหวัง..พิชิตมาร
ตามธรรม “พระทรงญาณฯ” นิทัศน์
- ๐ เรียนธรรม...กรรม-ชูดงคุณจริยวัตร
“พ่อเดิม...” ประจงหัด ปฐม...
- ๐ พันภัยพิษ.. “คชสารวิชา” กละผสม
เพียงเพื่อพิชิต “ปม- กิเลส”
- ๐ พบ “หลวงพ่อดำ...” สดับสุปริสนะพิเศษ
“พ่อดี...” ก็สอนเทศน์ ...ปถัมภ์
- ๐ เริ่มเรียนต่อที่ ณ วัดระฆังฯ “พระอภิธรรมฯ”
สดับญาณ- พะเนนกรรม วิถี
- ๐ เพิ่มแรงธรรม...ปฏิบัติสดับ “นยะวะลี”
โดยท่านฯ “พระธรรมธิ- ราชฯ”

- ช่วยงานสงฆ์ปฏิการวิปัสสนประกาศ
- “ร้อยเอ็ด” สำเร็จมาด วิบูลย์
- ศึกษาจบสิริ “ธรรมกาย” ...ศิลปคุณ
- “พ่อสด...” นิเทศ “สุน- ทรทาน”
- กลับจากป่า..กิติคุณขจร...ประลุสถาน-
- “หงสาวดี...” ขาน ลิขิต
- “...เจ้าอาวาส” มติสงฆ์ประกาศคุณพิจิตร
- “วัดอัมพวัน สถิต “ปฐม”
- ...สร้างวัด..พัฒนสงฆ์ประคาล..ขนนิยม
- โรงธรรม และทานผสม ประสาน
- ...เรือนพัก..ผู้ปฏิบัติธรรม..มหาร...
- โรงครัว...สุขาสถาน ทวี
- เริ่มสอน... “ธรรมปฐม...ศาสนพิธี...”
- แจ่มแจ้ง แดงซี... ละ...ราย
- สงบอารมณ์อนุกิจและแทรกชะยะอุบาย
- แซ่ “สาธุการ...” ถวาย สะพัด
- สายธารชนฯ มนะน้อม...กิวาทคุณประวัติ..
- มุ่ง “อัมพวัน” มนต์ จำนง
- เตรียม “ค่ายพัฒนาจิต” สนิท “อริยวงศ์”
- การเปิด “ประชุมสงฆ์...” ประสิทธิ์
- “ชุมนุมพุทธฯ-ยวพุทธฯ”...สกลทิศะ-นุทิศ
- ราษฎร์ขาน...สมานจิต
- “สามกองทัพอนุศาสน์ฯ” ประมวล “พลอนันต์”
- “ราชภัฏและราชทัณฑ์...” สมัคร
- “กรมการศาสนาฯ วิทยาลัย...” ประจักษ์
- “อาชีวะฯ ช่างฯ” รัก ผสม
- มวล “เทคนิคฯ พลศึกษา” ก็เริ่ม...ยูวะ อุดม...
- ต่างสมัคร...เพราะชื่นชม และสุข

- “ตามอัชฌาสะยะ-ในและนอก” ณะละทะนุก
มุงพิฆาต...ขจัดทุกข์...
- สามเนรภิกษุ “มหาจุฬาฯ...” ประลุอุดม...
“เปรียญเก้า..ปริชญ์” รมย์ ระวัง
- “หมอ-สาธารณสุข...เกษตร...” ...จิตฉนีก
ผู้ว่า..ประชา..ฝึก และฝน
- บรรษัท...รัฐวิสาหกิจ...ภะยะ...ผจญ
เข้า“วัด..” ประคินตน บำเพ็ญ
- “สวน-ไร่-นา” ...อนุชน...สกลพลเมือง
ทุกศาสน์...ประนมเนื่อง มนุญญ์
- สอนสั่ง หวัง“สุขเสริมและเพิ่มกุศลหนุน...”
สวดหุค “พระพุทธรุคณาฯ” ขจัด...
- “อันตราย-โรค-อุปสรรคและผองภะยะพิบัติ
ชีวิต...มีสิ้นสวัสดิ์.. และหวัง’
- เปิด “โสมเพจ...” อนุกุลประชา...สุขะจั้ง
ตอบ...” ขั้ววิตก..พึง สลาย”
- พรหมแดนโลกทะเลแจ้ง-กระจ่างอุดมพราย
สุขสวัสดิ์..ขจรจาย สกกล
- หนึ่งปีผ่าน...อนุสรณ์... “พระภูมิพล...ดล
“หกรอบ...” เฉลิม...ชน- มวาร”
- ถ้วนถี่.. “จัดชะยะธรรมจักรฯ” อุดมภาน
ครบถ้วน...”ถวายนาน... พระสงฆ์
- “ทูนหกล้านฯ” ก็ศดลถวายนเฉพาะพระองค์
เพื่อ...เหนื่อย ฐ จางตรง ...กมล”
- “ศรี...กาล” “ศรีนครินทรธา บรม...ชน
นี องค์..พระภูมิพล... วิวัฒน์
- สององค์ฯ...สรรคสวัสดิ์..วิวัฒน์..กิตินาม
ไทย...เจริญรุ่งคาม วิเทศ”
- สมเด็จพระฯ” ฐ สถิต...พิฆาน...สุขวิเศษ

ถวายพร... “พระบุญเขต จรุง”
 ◉ “ครบร้อยปี” ...ลุดุดมกำเนิดคุณผดุง...
 “แม่เจิมฯ” พระคุณรุ่ง สมัย
 ◉ เพ็ญพูนบุญนิทัศน์ พระคุณ... “รัตนตรี”
 กราบสงฆ์...เจริญชัย... สุภาณ
 ◉ ไทยธรรม...ของบริ โภค...ก็จัด อุทิศทาน...
 สงฆ์เจ้า.. และชาวบ้าน
 ◉ สืบ-สาน... “วัฒนธรรม..กตัญญูวิทิตา..
 เพื่อ...ชาติ... พระศาสนา กษัตริย์”
 ◉ ปกครองเขตคณะสงฆ์ จำเริญ.. วิสยะทัศน์
 “เมืองพรหมบุรี...” วิวัฒน์ มิหยุค
 ◉ จวบเป็น “เจ้าคณะสิงห์บุรี” ...พระชินบุตร
 ยังเหนือ.. และ... เกินสุด... จะขาน”
 ◉ แต่เพื่อ... สุขสวัสดิ์ ประชาล.. “ปณิธาน...”
 トラบเข้า... “พระนิพพาน” กัทน”
 ◉ “สืบห้า สิงห์” สุกกาลพระคุณฯ ลุปฏิสนธิ...
 “หกรอบ... ดิเรกชน- มวาร”
 ◉ ยัง“กอบปรกจ... ธรรมเนียม...” ผดุง... “อุดมการ...
 ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ฯ พิศาล.. สถิต”
 ◉ ขอ... ศึกษา... สุกการฯ พระคุณฯ ทะนุประดิษฐ์
 เทพถ้วน...ประชุม...จิต- สมาน...
 ◉ ไตรรัตน์โปรด... “จตุพร” ...ภิกษุ...ชนมวาร
 ยิ่งร้อย.. เกษมสานต์... สมัย
 ◉ สัมฤทธิ์ถ้วน... “คุณ โพธิญาณ...” อุดม নয়...
 โปรดสุข... และ...ดับภัย ประธานาธิบดี
 โสทธิเทอญ

ด้วยคารวะจิตอย่างสูง

ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ และคณะศิษยานุศิษย์

พันเอก เฉลิมชัย เสียงใหญ่ อนุศาสนาจารย์กองทัพภาคที่๕ ประพันธ์

ขออัญเชิญ
อานุกาพพระรัตนตรัยประสิทธิ์พรชัย
แด่
พระเดชพระคุณ พระราชสุทธินญาณมงคล

สักกัตตะวา พุทธระระตะนัง	โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง
หิตัง เทวะมนุสสานัง	พุทธะเตชะนะ โสตถินา
นัสสันตูปัททะวา สัพเพ	ทุกขา วุปะสะเมนตะ เต.

ขอนอบน้อมเคารพสักการะ องค์พระพุทธรัตตะนัะ ซึ่งเป็นธรรมะโอสถวิเศษประเสริฐล้ำเลิศอุดม
พระทรงสั่งสมพระบารมี บำเพ็ญประโยชน์ อำนวยความสุขสวัสดิ์ แก่ทวยเทพและมวลมนุษย์ สุดจะนับ จะ
คณนา หาประมาณมิได้

ด้วยเดชแห่งพระพุทธรัตตะนัะ ซึ่งเป็นที่พึ่ง ที่กำจัดภัยได้จริง ของจงขจัด อุบัติวันตราย และความทุกข์
ทั้งหลาย ที่มาพ้องพานพระเดชพระคุณ พระราชสุทธินญาณมงคล ให้ สูญสลายหายไปโดยพลัน มีแต่
ความสุขกาย สำราญใจ ในที่ทุกสถาน ในกาลทุกเมื่อ เทอญ.

สักกัตตะวา ชัมมะระตะนัง	โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง
ปริพาหุ ปะสะมะนัง	ชัมมะเตชะนะ โสตถินา
นัสสันตูปัททะวา สัพเพ	ภะยา วุปะสะเมนตุ เต.

ขอนอบน้อมเคารพสักการะ องค์พระธรรมะรัตตะนัะ ซึ่งเป็นธรรมะโอสถวิเศษประเสริฐล้ำเลิศอุดม
เพราะเข้าไปประจับดับความเร่าร้อน ของหมู่สัตว์ให้สงบเย็นได้อย่างมหัศจรรย์

ด้วยเดชแห่งพระธรรมะรัตตะนัะ ซึ่งเป็นที่พึ่ง ที่กำจัดภัยได้จริง ของจงขจัดอุบัติเหตุ และพองภัย
ทั้งหลาย ที่มาพ้องพานพระเดชพระคุณ พระราชสุทธินญาณมงคล ให้ สูญสลายหายไปโดยพลัน มีแต่
ความสุขกาย สำราญใจ ในที่ทุกสถาน ในกาลทุกเมื่อ เทอญ.

สักกัตตะวา สัมมะระตะนัง	โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง	สัมมะเตชะนะ โสตถินา
นัสสันตูปัททะวา สัพเพ	โรคา วุปะสะเมนตุ เต.

ขอนอบน้อมเคารพสักการะ องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเป็นพระบรมศาสดาพิเศษประเสริฐล้ำเลิศคุณ เป็น
เนืองนาบุญอันยอดเยี่ยมของโลก

ด้วยเดชแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเป็นที่พึ่ง ที่กำจัดภัยได้จริง ของจงขจัดอุปัทวันตราย และโรคาพาธ
ทั้งหลาย ที่มาพ้องพานพระเดชพระคุณ พระราชสุทธิญาณมงคล ให้ สุนัขสลายหายไปโดยพลัน มีแต่
ความสุขกาย สราญใจ ในทุกที่ทุกสถาน ในกาลทุกเมื่อ เทอญ.

สิทธิ กิจจัง สิทธิ กัมมัง

สิทธิ ลาภ ชโย นิจจัง

สาธุ สาธุ สาธุ

ด้วยความเคารพบูชาอย่างสูง

ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และคณะลูกโยคี

เรียบเรียงโดย พ.อ.(พิเศษ) ทองคำ ศรีโยธิน

ฝันทิพย์ที่วัดอัมพวัน

พระบรมศาสดา ทรงเป็น “นาคะ-ที่พึ่งของโลก” ทรงเปี่ยมล้นด้วยพระมหากรุณาธิคุณ บำเพ็ญบารมีนับชาติด้วยโกฏีแห่งกัป จึงได้ตรัสรู้สัมมาสัมโพธิญาณ พระองค์ทรงตั้งเจตจำนงอันแน่วแน่ที่จะโปรย “ฝันทิพย์-อมฤตวารี” อำนวยมหิตสุขสวัสดิแก่ทวยเทพและมวลมนุษย์ ทรงโปรดสัตว์อยู่นานถึง ๔๕ พรรษา

ดูศักราชปี ๒๕๒๑ วันที่ ๑๔ เดือนตุลาคม หลวงพ่อจรรย์ แห่งวัดอัมพวัน ได้ประสออุปัทวเหตุ ถึงคอหักแล้วกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมา หลวงพ่อได้ตั้งปณิธานถวายเป็นชีวิตส่วนที่เหลือทั้งหมดด้วยกรณธรรม ขอจำเรีญรอยตามพระบาทพระบรมศาสดา เพื่อหลั่งฝันทิพย์ชโลมจิตใจมหาชนทุกชาติชั้นวรรณะ ที่ป่วยหน้ามาวัดอัมพวัน ให้สร้างทุกข์ ประสบนันตีสทุกข์ ชุ่มชื่น ร่มเย็นทุกถ้วนหน้า ตามวาสนาบารมีของตน

นับถึงปี ๒๕๔๓ นี้ หลวงพ่อทำหน้าที่โปรยฝันทิพย์ชโลมจิตใจมหาชนมาเป็นเวลา ๒๒ ปีแล้ว มีผู้เข้ามาปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวันถึง๕๒๓,๓๑๒ คน และผู้เข้าอบรมที่ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน ขอนแก่นอีก ๓๘,๑๐๘ คน รวมผู้รับชโลมฝันทิพย์จากหลวงพ่อกถึง๔๖๑,๔๒๐ คน นำชื่นชมโสมนัสเป็นอย่างยิ่ง

พระพุทธรสาวกในยุคปัจจุบันที่ทำงานเผยแผ่พระศาสนา ตมรอยพระบาทพระศาสดาที่จะมีผลงานถึงขั้น ให้มหาชนได้ดื่มรสพระธรรมมีจำนวนมากเท่าหลวงพ่ोजรรย์ วัดอัมพวัน ดูเหมือนจะหาได้ยากยิ่ง

ฝันทิพย์ของหลวงพ่อวัดอัมพวันนั้น มีถึง ๓ ระดับ

ฝันทิพย์ระดับต้น ได้แก่ ความเมตตา กรุณา เอื้ออาทร แสดงออกมาทั้งทางกายกรรม วาจากรรม และมโนกรรม จนเป็นที่รัก ที่เคารพ ระลึกถึงของผู้ที่ได้ใกล้ชิด

หลวงพ่อเปี่ยมด้วยเมตตา กรุณา เอื้ออาทร ต้อนรับปฏิสันถารอาคันตุกะด้วยถ้อยคำประทับใจ เชื้อเชิญให้ทุกคนรับประทานอาหาร บางครั้งหลวงพ่อบอกยารักษาโรคให้ผู้ป่วยไปปรุงรับประทาน หายโรคด้วย นี่คืฝันทิพย์ชโลมจิตใจขั้นต้น

ฝันทิพย์ระดับกลาง หลวงพ่อบุเป็นนักปฏิบัติทั้งสมณะ= ฆาน และบำเพ็ญวิปัสสนา= ญาณ จึงมีอิทธิพิเศษ สามารถทหายใจ รู้ใจ และเห็นอดีต อนาคต ของผู้อื่นได้ด้วย หลวงพ่อจึงให้คำแนะนำและอำนวยการให้สำเร็จความประสงค์ได้อย่างอัศจรรย์เป็นที่ประทับใจศิษย์เป็นพิเศษ ฝันทิพย์ระดับกลางนี้ จะเห็นได้จากตัวอย่างที่เกิดแก่ศาสตราจารย์รังสรรค์ แสงสุข อธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ท่านเขียนเล่าไว้ว่า ได้ไปกราบนมัสการหลวงพ่อกครั้งแรก แล้วเรียนกับหลวงพ่อกว่า“ผมจะลงสมัครเป็นอธิการบดี ผมอยากเป็นอธิการบดีรามคำแหงครับ ถ้าหลวงพ่อกช่วยได้ช่วยอะไร ก็ช่วยผมด้วย

หลวงพ่อก็มองหน้าผมเฉยๆ แล้วท่านก็บอกว่า ดี-ดี และบอกว่า ได้-ได้ แล้วก็บอกให้เข้ามาใกล้ๆ จับมือผม แล้วโน้มตัวมาเป่าที่หน้าผาก ผมหลับตามีแต่ความปีติ แล้วท่านให้พระรูปรัชกาลที่ ๕ พร้อมหนังสือสวดมนต์ ซึ่งให้สวด อิติปิโส ภควา เท่าอายุ-๑ มาปฏิบัติด้วย'

นี่คือฝันทิพย์ระดับกลาง ซึ่งหลวงพ่อบริจาคต่อสาธุศิษย์เป็นประจำ

ส่วนฝันทิพย์ระดับสูงสุดของหลวงพ่อก็ท่านนำเข้าสู่การปฏิบัติวิปัสสนาที่วัดอัมพวัน อย่างน้อย๗ วัน ตามพระพุทธคำรัสที่ว่า

“เอกายโน อหิ ภิกขเว มคฺโค.. ยทิตฺถิ จตฺตาริ สติปฏิฐานา
ทางสายนี้เป็นสายเอก เพื่อความบริสุทธิ์ ของสัตว์ทั้งหลาย
เพื่อระงับความโศก ระงับความคร่ำครวญ เพื่อดับทุกข์ ดับโทมนัส
เพื่อบรรลุนิพพาน

ทางสายเอกนี้ได้แก่ สติปฏิฐาน๔ คือ สติกำหนดดู กาย เวทนา จิต และธรรม

สาธุศิษย์ผู้ปฏิบัติภาวนาตามทางสายเอกนี้ จะได้สัมผัสฝันทิพย์อมฤตวารี ซึ่งเป็นฝันทิพย์สูงสุด จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตัวเองได้อย่างอัศจรรย์ จะเปลี่ยนจากพลอยเป็นเพชร เปลี่ยนจากเงินเป็นทองคำ เปลี่ยนวิญญานเดิมจากแมลงวันเป็นแมลงผึ้ง คุณองคุณิมาล โจร ปฏิบัติสติปฏิฐาน๔ นี้แล้ว กลายเป็นผู้คิดใหม่ใน “อริยชาติ” ชาติของพระอริยเจ้า หมกคิเลส เปี่ยมล้นด้วยความเมตตา กรุณา น่ารัก น่าบูชา เป็นเนื้อนาบุญอันเอกของโลก

ขออนุภาพแห่ง “ฝันทิพย์-อมฤตวารี” ที่หลวงพ่อดีโปรยปรายพร่างพรอมมหาชนผู้มีศรัทธาให้ได้รับความร่มเย็น มั่งคั่งด้วยโภคทรัพย์และอริยทรัพย์จำนวนมิได้ จงดลบันดาลให้พระราชสุทธานวมงคล หลวงพ่อจรัญ จงสถิตสถาพรเกษมสุขทุกทิพาราตรี เป็นหลักชัยของพระศาสนา ทำหน้าที่หรือสัตว์-ชนสัตว์ ตามรอยพระบาทของพระศาสดาตรานานเท่านานเทอญ

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

- ถวายพระพร พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช
- พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าประไพศรีคัญ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา อดุลยเดช
- กิจกรรมเฉลิมพระเกียรติเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล
เนื่องในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาครบ ๙๒ พรรษา

ภาคประวัติ

- ๙๒ ปี พระราชสุทธินิพนธ์มงคล ดร.สมพร แมลงภู
นรินทร์ จริโมภาส
- งานทำบุญอายุอย่าง ๑๐๐ ปี โยมมารดาเจิม จรรยาภรณ์
- โฮมเพจ (HOMEPAGE) “กฎแห่งกรรม-ธรรมปฏิบัติ” ของหลวงพ่ोजรัญ
- พุทธโศลกในโลกของเทคโนโลยี ปิยะพันธุ์ อินทสุวรรณ

ภาคกฎแห่งกรรม-ธรรมปฏิบัติ

- ต้นแบบของผม ศาสตราจารย์ รั้งสรรค์ แสงสุข
- บารมีหลวงพ่อกุศล ไพจิตร ม้าประเสริฐ
- กรรณฐานช่วยให้ครอบครัวมีความสุข ถวัลย์ สมนบุตร
- เมตตาบารมีของหลวงพ่อกุศล ปิยมน (พวงนั้ดดา) รัตน์คิลก ฦ ภูเก็ต
- หลวงพ่อกุศลเปี่ยมด้วยเมตตา สุจิน ยี่มรักษา
- หลวงพ่อกุศลคือคำตอบ ดร. อัญชลี ลีสวรรค์
- กาลเวลาได้พิสูจน์หลวงพ่อกุศลของพวกท่านแล้ว ชินวัฒน์ ชันเสถียร
- อานิสงส์การสวดพุทธคุณ หัทยา ยกยี่ง
- ประสบการณ์การปฏิบัติธรรมที่สวนเวฬุวัน ปราณี ทินราช
- ประสบการณ์จากต่างแดน บังอร แสงจันทร์
- สะสมบุญบารมีมากพอแล้วจะได้รับอานิสงส์จากผลบุญนี้ ๆ

วรวรรณ พลายงาม

- อานุกาภาพการเรียนพระกัมมัฏฐานและการสวดมนต์ บุญติม อินทฤทธิ์
- ธรรมคุ้มครองชีวิต วิมล คุณยากร
- หลวงพ่อใช้พลังจิตแผ่เมตตาข้ามประเทศช่วยชีวิตข้าพเจ้า
ดร. วิเชียร วงศ์ชัยพุกภัย

ภาคธรรมบรรยาย

- คติธรรมพระกรรมฐาน พระราชสุทธินิพนธ์มงคล
- การพัฒนาภูมิปัญญา พระราชสุทธินิพนธ์มงคล
- อานิสงส์บุญกรรมฐาน พระราชสุทธินิพนธ์มงคล
- วิสัยทัศน์ในการปฏิบัติกรรมฐาน พระราชสุทธินิพนธ์มงคล
- ธรรมเทศนาที่วัดปทุมวนาราม พระราชสุทธินิพนธ์มงคล
- หลวงพ่อตอบปัญหา นายโทนี่ ได้เฟล พระราชสุทธินิพนธ์มงคล
- หลวงพ่อตอบปัญหาธรรมในรายการโทรทัศน์ “ชีวิตไม่สิ้นหวัง”
  - ทำอย่างไรชีวิตจึง “ไม่สิ้นหวัง”
  - ความสุข
  - ให้ทานอย่างไรจึงจะได้ผล
  - ความรัก
  - ครอบครัวยุคใหม่
  - บทบาทของชาวพุทธ
  - ความทุกข์
  - ทำบุญวันพระ
  - ศรัทธา หรือ งามาย
  - ตายแล้ว..ไปไหน
  - กตัญญู และอกตัญญู

ภาคผลงาน

- สถิติผู้ใช้หอประชุมภาวนาภรณ์ศรีทิพา และศาลาสุธรรมภาวนา ปี ๒๕๔๒
- สถิติผู้ใช้หอประชุมภาวนาภรณ์ศรีทิพา และศาลาสุธรรมภาวนา ปี ๒๕๒๕-๒๕๔๒
- สถิติผู้เข้าปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ณ สำนักปฏิบัติฝ่ายคฤหัสถ์ ปี ๒๕๔๒

- สถิติผู้เข้าปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ณ สำนักปฏิบัติฝ่ายคฤหัสถ์ ปี ๒๕๒๕-๒๕๔๒
- รายการสถาบันและคณะบุคคลที่เข้ารับการอบรมปฏิบัติธรรม
ณ หอประชุมภavana-กรศรีทิพา และศาลาสุธรรมภavana ปี ๒๕๔๒
- รายการบริจาคของพระราชสุทธินามมงคล
เพื่อสาธารณกุศล และบำรุงโรงเรียนต่างๆ ปี ๒๕๔๒

ภาคศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน

- พระครูสมุห์ธีรวัฒน์ ฐานุตตโร รับรางวัลเสมาธรรมจักร
- พระครูสมุห์ธีรวัฒน์ ฐานุตตโร รับโล่ประกาศเกียรติคุณ
บุคคลผู้มีผลงานดีเด่นด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
- โครงการพัฒนาจิตเฉลิมพระเกียรติฯ
- โครงการการก่อสร้างศาลาปฏิบัติธรรมหลังใหม่
- โครงการแสงธรรมนำชีวิต ประจำปี ๒๕๔๓
- ศูนย์พัฒนาจิตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดขอนแก่น
- รายการสถาบันและคณะบุคคลที่เข้ารับการอบรมปฏิบัติธรรม ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน
- ปฏิบัติธรรมช่วยสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้   นิธิกุล พรหมสาขา ณ สกลนคร ๒๖๑

ภาคผนวก

- พระครูภวนานุกูล รับรางวัลเสมาธรรมจักร
- พ.ท. วิง รอดเฉย รับปริญญาหมาบัณฑิตกิตติมศักดิ์ฯ

ถวายพระพร
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช
พระราชสุทธินุญจนมงคล

พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ตรัสรู้ธรรมอันสูงสุดแล้ว
ทรงยังสงฆ์หมู่ใหญ่ให้ตรัสรู้ตาม
นี่คือพระรัตนตรัยดังนี้

ด้วยอนุภาพแห่งพระรัตนตรัยนั้น ด้วยเดชแห่งบุญที่ได้ทำแล้ว
ขอสมเด็จพระมหาราชเจ้า พระภูมิพลมหาราช

ผู้ทรงยังไทยรัฐให้เจริญ
ผู้ทรงเลื่อมใสแล้ว ทรงอุปถัมภ์พระศาสนาของพระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐสุด
ทรงจัดอารักขาโดยธรรม ในพระศาสนาและในพระสมณะทั้งหลาย
ทรงกระทำความเกื้อกูลเป็นอย่างดี แก่ประชาชนทั้งปวง ทั่วรัฐสีมาอาณาเขต
ทรงมีพระมหากษัตริย์เป็นนิตย
ทรงเป็นที่ประชุมแห่งสามัคคีเอกภาพอย่างสูงสุด
ทรงเป็นพระปรมินทรมหาราชราชาธิราชเจ้า
พร้อมทั้งพระเทวีและพระราชโอรสธิดา

จงทรงมีพระชนมายุยืนยาว เสด็จดำรงอยู่ตลอดกาลนาน
จงเสด็จสถิตอยู่ในพระราชสิริสมบัติตลอดกาลนาน

ขอให้
ทรงชนะในฐานะทั้งปวง
ทรงปราศจากอนิภูชะ (สิ่งที่ไม่น่าปรารถนา) พรั่งพร้อมด้วยอิฏฐะสมบัติ (สิ่งที่น่าปรารถนา)
ทรงได้รับอารักขาที่เทพเจ้าจัดดีแล้ว
ทรงบรรลุความสุขสวัสดิ์ในกาลทุกเมื่อ

ขอให้ประเทศไทย ที่สมเด็จพระมหาราชเจ้าทรงเป็นองค์พระประมุขแห่งพระชนิกกร จงเจริญ
ขอพระพุทธสัมพุทธศาสนาที่พระองค์ผู้ทรงปกครองแผ่นดินทรงยกย่องอุปถัมภ์ จงรุ่งเรือง
ขอให้พระราชวงศ์ ที่พระองค์ทรงเป็นใหญ่แห่งนรชนทรงเป็นหัวหน้า จงดำรงอยู่ตลอดกาลนาน
ขอให้รัฐบาลที่พระองค์ผู้ทรงพระบรมเดชาานุภาพทรงแต่งตั้ง จงบริหารราชการโดยชอบ
ขอให้ประชาชนชาวไทยทั้งปวง ที่พระองค์ผู้ทรงเป็นใหญ่แห่งนรชนทรงเป็นพระนาละ จงมีความสุข
ขอความสุขจงเกิดมีในโลกทั้งสิ้น
ด้วยเดชแห่งพระรัตนตรัยเทอญ.
พระวรวงศ์เธอ

สมเด็จพระญาณสังวร
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
ประธานแก่พระราชสุทธินิยามมงคล (หลวงพ่ोजรัญ)
เจ้าคณะจังหวัดสิงห์บุรี และคณะวัดอัมพวัน
ในโอกาสเข้าเฝ้า ณ สว.ธรรมนิเวศ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นพระคุณอย่างยิ่ง ที่วันนี้ ท่านเจ้าคณะจังหวัดสิงห์บุรี ท่านเจ้าคุณพระราชสุทธินิยามมงคล หลวงพ่ोजรัญ แห่งวัดอัมพวัน ได้กรุณานำคณะศิษยานุศิษย์มาจนถึงวัดบวรนิเวศวิหาร เพื่อนำพุทธศาสนิกผู้เป็นศิษย์ศิษย์ ให้มาร่วมแสดงกัลยาณจิตพ้อมกับท่าน ต่ออาตมาภาพผู้เป็นเพื่อนสหธรรมมิก อันการได้มีโอกาสใกล้ชิดติดตามครูบาอาจารย์ผู้สงัดงามด้วยศีลด้วยธรรมด้วยวินัยนั้น นับว่าเป็นบุญอย่างยิ่ง จะไม่ถูกนำไปผิดทาง ผู้มีปัญญาจะไม่แนะนำทางที่ไม่ควรแนะนำ ตรงกันข้ามกับผู้มีปัญญาที่ข้อมแนะนำทางที่ไม่ควรแนะนำ ผู้เดินตามคำแนะนำนั้น ชื่อว่าเป็นผู้ประมาท เป็นผู้กำลังเดินไปตามทางแห่งความตาย พระพุทธภาษิตบทหนึ่งมีความว่า “ผู้มีปัญญาข้อมทำความประทุษร้าย” นั่นก็คือ ผู้มีปัญญาข้อมทำร้ายใครทั้งนั้นได้ ทั้งโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ทุกคนจึงไม่ควรละเลยพระปัจฉิมโอวาท คือคำสั่งสุดท้ายก่อนจะเสด็จปรินิพพานของสมเด็จพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ให้เราทั้งหลายพึงยังความไม่ประมาทให้ถึงพร้อม

ไทยมีคำพังเพยว่า “ระยะทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน” คือม้าดีมีกำลังจริงข้อมมีฝีเท้าวิ่งได้ดีในระยะทางไกล คนดีข้อมดีทุกเวลา ไม่ว่าต่อหน้าคนหรือลับหลังคน คนดีข้อมเป็นคนดี คนดีไม่ใช่จะดีแต่ต่อหน้าคน ลับหลังคนแล้วไม่ดี คนที่ทำความดีแต่เมื่อมีคนเห็น คนไม่เห็นทำชั่วทำไม่ดี นอกจากจะไม่ดีคนดีแล้ว ชื่อว่า

เป็นคนไม่ดีก็ไม่ผิดเป็นคนหลอกลวงให้เกิดความหลงผิด และการทำให้หลงผิดนั้น เป็นธรรมดาจะให้หลงทำ ความชั่วความไม่ดี และความชั่วนั้น สมเด็จพระบรมครูของพวกเราทรงชี้ให้เห็นว่าความชั่วย่อมเผาผลาญใน ภายหลัง” แน่นอน

กาลเวลาได้พิสูจน์หลวงพ่ोजรัญของท่านแล้ว จงภูมิใจในความมีบุญของท่าน ทั้งที่ได้มาพบ พระพุทธศาสนา และได้มาพบครูอาจารย์ที่มีปัญญา จึงเห็นค่าสูงสุดของพระพุทธศาสนา อัญเชิญมาสอนสั่งท่าน ทั้งหลาย ให้ได้รับความปกป้องพิทักษ์รักษา ไม่ให้ไปนรก ทั้งเมื่อละโลกนี้ไปแล้ว และทั้งจักไม่พบนรกในโลกลน ด้วย นรกเป็นที่ของสัตว์นรกคือคนไม่ดี ที่ของสัตว์นรกคือคนดีคือสวรรค์ นรกเป็นที่ให้ความทุกข์ทรมาน ส่วน สวรรค์เป็นที่ให้ความรื่นเริงบันเทิงใจ น่าเสียดายที่ไม่ค่อยจะเชื่อกันเช่นนี้ ถ้าเชื่อเสียบ้างก็จะไม่มีผู้บาปทำชั่ว มากมายนักเช่นทุกวันนี้ ที่น่ากลัวมาก ว่าสวรรค์จะว่าง นรกจะแน่น ความชั่วจะเผาผลาญ เมื่อถึงเวลานั้น ใ้ที่ ช่วยไม่ได้ ผลของกรรมยิ่งใหญ่เหนืออำนาจฟ้าปวง เมื่อกรรมส่งผลแล้วไม่มีอำนาจใดจะตัดทานได้ จงกลัวกรรม เถิด อย่างกลัวจะยากจนเลย ความกลัวจะทำให้โลก และความโลภจะทำให้ฆ่าได้ ทั้งฆ่าตัวเองและฆ่าผู้อื่น มีพระ พุทธภาษิตบทหนึ่ง ซึ่งขอฝากไว้คือ“ผู้มีปัญญาทรามย่อมฆ่าตนเอง เหมือนฆ่าผู้อื่น เพราะอยากได้โภคทรัพย์ ข้อสำคัญ“ชีวิตนี้ น้อยนัก” และเมื่อชีวิตนี้ สิ้นไปแล้ว ละโลกนี้ไปแล้ว ทรัพย์ สักนิดก็จะติดตัวไปไม่ได้ บาปและ บุญเท่านั้น จะตามไปให้เกิดชั่วหรือเกิดดี ให้ลงนรกหรือขึ้นสวรรค์

อัญเชิญพระธรรม คำทรงสอนของสมเด็จพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้ามากล่าวในวันนี้ เพื่อสนอง ใจศิษยานุศิษย์ของหลวงพ่ोजรัญท่าน ของจรับไว้ด้วยดี เพื่อให้ชีวิตสวัสดิ์ตลอดไป ไม่เสียชื่อที่มีครูอาจารย์ เช่นหลวงพ่ोजรัญท่าน ขออ นวยพร.

กิจกรรมเฉลิมพระเกียรติเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล
เนื่องในวโรกาสมหามงคล ทรงเจริญพระชนมายุครบ ๙๒ ปี

ณ วัดอัมพวัน สิงห์บุรี

และศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน ขอนแก่น

เนื่องในวโรกาสมหามงคล ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเจริญพระชนมายุครบ ๖ รอบ (๙๒ พรรษา) พระเดชพระคุณหลวงปู่พระราชสุทธานวมงคล เจ้าคณะจังหวัดสิงห์บุรี เจ้าอาวาสวัดอัมพวัน ได้นำ คณะศิษยานุศิษย์ ประกอบกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติ โดยจัดให้มีการเจริญพระพุทธมนต์บทพระธัมมจักกัปปวัตตนสูตรขึ้น ณ วัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และมอบหมายให้พระครูสมุห์ธีรวัฒน์ ฐานุตโตโร ประกอบพิธีเจริญพระพุทธมนต์บทพระธัมมจักกัปปวัตตนสูตรขึ้นพร้อมกัน ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ทุกวันที่ ๕ ของเดือน โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ จนกระทั่งถึงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งมีพระภิกษุ-สามเณร พุทธศาสนิกชน อุบาสก อุบาสิกา เข้าร่วมพิธีฯ และร่วมบริจาคปัจจัย แต่พระเดชพระคุณหลวงปู่ เพื่อนำทูลเกล้าฯ ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เพื่อสมทบทุนมูลนิธิชัยพัฒนา เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกล้านบาทถ้วน)

ฯพณฯ หม่อมราชวงศ์ อดุลย์กิติ์ กิติยากร องคมนตรี

เป็นประธานในพิธีเจริญพระพุทธมนต์บทธระขัมจักกัปปวัตตนสูตรเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล

เนื่องในวโรกาสมหามงคลฯ ทรงเจริญพระชนมายุครบ ๖ รอบ ๗๒ พรรษา

ณ วัดอัมพวัน ตำบลบ้านแป้ง อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๒

บันทึกการเจริญพระพุทธมนต์เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล

เนื่องในวโรกาสมหามงคลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมายุครบ ๗๒ พรรษา

วัน/เดือน/ปี	จำนวน พระภิกษุ	จำนวน สามเณร	จำนวนอุบาสก อุบาสิกา	จำนวนปัจจัย สมทบทุน(บาท)
๕ ธันวาคม ๒๕๔๑	๗๖	-	๓,๑๑๐	๑๔๓,๒๔๓
๕ มกราคม ๒๕๔๒	๗๒	-	๒,๒๑๐	๗๖,๐๔๓
๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒	๖๕	-	๒,๔๐๐	๓๕๖,๔๐๕
๕ มีนาคม ๒๕๔๒	๖๔	-	๓,๓๖๐	๒๗๒,๕๕๕
๕ เมษายน ๒๕๔๒	๗๓	๖๗	๒,๓๔๐	๑๐๗,๕๓๒
๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒	๗๕	๖๗	๒,๕๖๐	๓๒๖,๗๔๗
๕ มิถุนายน ๒๕๔๒	๖๔	-	๒,๗๗๐	๒๘๖,๔๓๑
๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒	๖๒	-	๑,๕๘๐	๑๖๒,๒๑๐
๕ สิงหาคม ๒๕๔๒	๑๖๑	-	๒,๑๐๐	๑๖๓,๔๕๐
๕ กันยายน ๒๕๔๒	๑๖๑	-	๒,๔๔๐	๓๖๖,๒๐๐
๕ ตุลาคม ๒๕๔๒	๑๖๑	-	๒,๘๗๐	๓๓๖,๑๓๗
๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒	๑๖๑	-	๓,๒๐๐	๒๔๕,๔๕๒
๕ ธันวาคม ๒๕๔๒	๗๔	-	๕,๘๕๕	๓,๑๑๗,๑๕๑
รวม				๖,๐๐๐,๐๐๐

รวมเงินทูลเกล้าฯ ถวายสมทบทุน มูลนิธิชัยพัฒนาทั้งสิ้น ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกล้านบาทถ้วน)

ภาคประวัติ

๗๒ ปี พระราชสุทธินิพนธ์มงคล

ดร. สมพร แผลงภู*

นรินทร์ จริภาส**

พระราชสุทธินิพนธ์มงคล ได้เข้าอุปสมบทสู่ร่มกาสาวพัสตร์เป็นพระภิกษุจรัญเมื่ออายุครบ ๒๐ ปี บริบูรณ์ (ตามหลักการนับอายุตรมพระวินัย) ตั้งแต่วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๑ ณ พัทธสีมาวัดพรหมบุรี อ. พรหมบุรี จ. สิงห์บุรี ท่านตั้งใจจะลาสิกขาบทหลังจากเสฐีสืบการรับกฐินแล้วในปีเดียวกัน แต่คงเป็นวาสนาบารมีเดิมที่ทำให้ไม่ถึงวาระที่จะสึก จึงเกิดนิมิตเป็นเสียงประหลาดดังขึ้นทักท้วงไว้ ท่านจึงเปลี่ยนใจกนิชชุดงค์ในป่าก่อน แล้วจะกลับมาลาสิกขาบทในภายหลัง บุญพาให้ได้มาพหุลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ จ. นครสวรรค์ และได้อยู่อุปฐากหลวงพ่อดีมาเป็นเวลานานถึง ๖ เดือน จนกระทั่งหลวงพ่อดีมรณภาพ ท่านเป็นศิษย์องค์เดียวที่หลวงพ่อดีม่านทอดวิชาคชสารให้ ท่านใช้เวลาศึกษาถึง ๓ เดือน จึงได้เรียนสำเร็จ และได้ซึมซับแบบอย่างของพระที่ตีจากหลวงพ่อดีม ทำให้ท่านตั้งปณิธานไว้ในใจว่าจะ**บวชไม่สึก**และจะบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ในบวรพระพุทธศาสนาและสงเคราะห์ผู้ทุกข์ยากต่อไป

ในปี พ.ศ. ๒๔๕๒ ท่านได้ฝากตัวเป็นศิษย์ของหลวงพ่อดำ พระธุดงค์ในป่าจังหวัดขอนแก่น ได้รับการฝึกฝนให้เจริญวิปัสสนากรรมฐาน และได้ศึกษารูขุดงค์ภาคปฏิบัติ หลวงพ่อดำได้ให้ปริศนาธรรมในคราปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานไว้ให้หลวงพ่อดีคิด และถ้าคิดได้เมื่อใดให้ไปพบท่านได้ที่ พร้อมทั้งแนะนำให้หลวงพ่อดีเข้ากรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาสติปัญญาขั้นสูงทั้งภาคปริยัติและภาคปฏิบัติ

หลวงพ่อดีสนใจที่จะศึกษาวิชาธรรมกายก่อน จึงได้ไปศึกษากับหลวงพ่อดีที่วัดปากน้ำ เขตภาษีเจริญ ในปี พ.ศ. ๒๔๕๓ ท่านฝึกอยู่นานถึง ๖ เดือนจึงสำเร็จวิชาธรรมกาย ท่านได้ปรนนิบัติหลวงพ่อดีอย่างใกล้ชิด ทำให้เห็นแบบอย่างที่ดีของหลวงพ่อดี ได้แก่ การบริจาทาน การแผ่เมตตาช่วยผู้ทุกข์ยาก และท่านได้นำแบบอย่างของหลวงพ่อดีมาใช้จนทุกวันนี้

ในปี พ.ศ. ๒๔๕๕ หลวงพ่อดีฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานกับพระธรรมธีรราชมหามุนี (โชดก ญาณสิทธิ์) วัดมหาธาตุ กรุงเทพมหานคร ตามคำสั่งของเจ้าคุณพระพิมลธรรม(อาจ อาสภเถระ) ที่มีคำสั่งว่า**“ใครที่จะรับเป็นอุปัชฌาย์โปรดไปเข้ากรรมฐานที่วัดมหาธาตุ”** ท่านอยู่ที่วัดมหาธาตุเป็นเวลา ๖ เดือนและได้ไปเรียนพระอภิธรรมกับพระอาจารย์เตชิน ชาวพม่า ที่วัดระฆังด้วย หลวงพ่อดีปฏิบัติจนได้รับเลือกให้เข้าฟังเทศน์ลำดับญาณได้ ไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง และท่านได้มีโอกาสได้ร่วมฟังเทศน์ลำดับญาณพร้อมกับหลวงพ่อดี โดยอาจารย์พม่าเป็นผู้เทศน์และมีทูตมาแปลเป็นภาษาไทยให้ฟัง

เมื่อว่างจากการศึกษาเล่าเรียนแล้วหลวงพ่อดีจะออกธุดงค์ไปตามป่าเขาถ้ำ านไพรตามภาคต่างๆ ทั้งภาคเหนือและภาคอีสาน ระหว่างการธุดงค์หลวงพ่อดีได้พบครูอาจารย์ที่ประสิทธิ์ ประสาทวิชาการให้หลายองค์

ได้แก่ หลวงพ่อลี ธมฺมธโร วัดโคกการาม จ.สมุทรปราการ และท่านเจ้าคุณอริยคุณาธาร สำนักปฏิบัติเขาสวน
กวาง จ.ขอนแก่น เป็นต้น ทำให้หลวงพ่อมีสมาชิกกล้าแข็งขึ้น

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ พระธรรมธีรราชมหามุนี (โชดก ญาณสิทธิ) ได้ให้หลวงพ่อไปช่วยงานที่ จ.ร้อยเอ็ด
เป็นเวลา ๖ เดือน เมื่อกลับมาแล้วท่านได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดอัมพวัน เมื่อมาอยู่วัดอัมพวัน
แล้ว หลวงพ่อไม่ได้ออกธุดงค์อีก แต่ยังคงปฏิบัติอยู่ที่วัดอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งคิดปริศนาธรรมที่หลวงพ่อบำ
ไว้ไว้ได้ ในปลายปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ท่านได้กลับไปพบหลวงพ่อดำบนยอดเขาภูคา จังหวัดน่าน ตอนที่ได้นัดหมาย
ไว้ ท่านพักอยู่บนยอดเขาภูคาได้ ๑ คืน จากนั้น ได้เดินธุดงค์กับหลวงพ่อดำไปทางภาคเหนือ เข้าไปทางประเทศ
พม่า ซึ่งท่านต้องเดินทางผ่านภูเขาหลายลูก และปักกลดอยู่บนยอดเขาอยู่หลายครั้ง มีอยู่ครั้งหนึ่งท่านได้ฉัน
ภัตตาหารอยู่นานถึง ๗ วัน ๗ คืน ทำให้ไม่สามารถเดินทางไปได้ ท่านได้เดินทางไปถึงเมืองเบกองและ
เมืองหงสาวดี ซึ่งการเดินทางครั้งนี้กินเวลานานกว่า ๒ เดือน ซึ่งท่านได้รับคำสั่งสอนแนะนำแนวทางการ
ปฏิบัติอย่างเคร่งครัดจากหลวงพ่อดำ ตลอดระยะทาง และได้วิชาขสสาร ช่วยให้อุดพันอันตรายจากฝูงช้างป่า
ได้

จากการปฏิบัติอย่างเข้มแข็งบนพื้นฐานของความเข้าใจที่ถูกต้องและมีครูอาจารย์คอยแนะนำอย่าง
ใกล้ชิดเป็นผลให้ท่านมีประสบการณ์ในการปฏิบัติสูง และได้รู้จริงว่าทางสายเอกที่ควรดำเนินเพื่อความพ้นทุกข์
ในพระพุทธศาสนานั้นควรปฏิบัติอย่างไร ทำให้ท่านมีความมั่นใจและมีหลักในการตรวจสอบการปฏิบัติมากขึ้น

หลวงพ่อได้เริ่มสอนลูกศิษย์ให้ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแนวสติปัฏฐานสี่ ตั้งแต่อู่ที่วัดพรหมบุรี
โดยสอนญาติโยมที่มาทำบุญในวันพระ เมื่อท่านย้ายมาดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดอัมพวัน ท่านยังคงสอนพระ
กรรมฐานตามแนวสติปัฏฐานสี่ต่อไป ลูกศิษย์ที่เคยสอนที่วัดพรหมบุรี ก็ตามมาเรียนกับท่านที่วัดอัมพวันด้วย
และปีเดียวกันนี้ ท่านได้รับอนุญาตจากพระธรรมธีรราชมหามุนี(โชดก ญาณสิทธิ) ให้เปิดสำนักวิปัสสนา
กรรมฐานได้

หลวงพ่อได้สอนพระกรรมฐานในวันพระที่โรงอุโบสถ ตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐ น. ถึง ๒๒.๐๐ น. โดยนำ
ญาติโยมปฏิบัติศาสนพิธีในช่วงแรก เทศน์อบรมกรรมฐานให้ญาติโยมปฏิบัติต้องเป็นรายบุคคล ต่อจากนั้นจึงได้
เทศน์สอบอารมณ์อีกครั้งหนึ่งตั้งแต่เวลา ๑๖.๐๐ น. ถึง ๒๒.๐๐ น. ลูกศิษย์ที่มาปฏิบัติได้รับผลเป็นที่น่าพอใจ
และบางคนยังเป็นกำลังสำคัญช่วยหลวงพ่อสอนและแนะนำผู้ปฏิบัติใหม่ต่อไปอีกด้วย ซึ่งจะขอเอ่ยนามไว้ ณ
ที่นี้ ๒ ท่านคือ คุณแม่สุ่ม ทองยี่ง และคุณแม่ยุพิน บำเรอจิต

เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ หลวงพ่อได้ประสบอุบัติเหตุร้ายแรง ถึงกับคอหักพับลงมาด้านหน้า
แต่ท่านได้อธิษฐานจิตขอให้กลับมาใช้หนี้ในโลกมนุษย์ให้หมด เมื่อได้ฟื้นคืนกลับมา ท่านได้ตั้งปณิธานอันเร
กล้าปรารถนาที่จะทำงานชิ้นสำคัญของชีวิต โดยการสร้างคนให้สูงด้วยคุณธรรม ซึ่งเป็นงานจรโรง
พระพุทธศาสนา และพัฒนาชาติไทยไปพร้อมกัน ท่านได้เริ่มก่อสร้างถาวรวัตถุที่เป็นสัปปายะสำหรับผู้ปฏิบัติ

โดยเริ่มสร้างศาลาภาวนา-กรศรีทิพา แล้วเสร็จเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕ และเริ่มรับผู้เข้าอบรมเป็นหมู่คณะอยู่ปฏิบัติธรรม ๓-๗ วัน แต่มีหมู่คณะจำนวนไม่น้อยที่แวะมาฟังธรรมบรรยายแล้วกลับไป ผู้ที่สนใจก็กลับมาปฏิบัติในภายหลังทั้งเป็นหมู่คณะ และส่วนบุคคลในฝ่ายคฤหัสถ์

สภาอุปัฏฐากสมาคมนักปฏิบัติธรรมแห่งประเทศไทย ได้นำนักศึกษาเข้าอบรมปฏิบัติธรรมที่ศาลาภาวนา-กรศรีทิพา เป็นคณะแรก เมื่อวันที่ ๒๐-๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๕ และจัดอีกครั้งหนึ่งในวันที่ ๒๘-๓๐ ตุลาคม ในปีเดียวกัน ซึ่งก่อนหน้านั้น สภาอุปัฏฐากสมาคมนักปฏิบัติธรรมแห่งประเทศไทย ได้มีบทบาทในการนำนักศึกษาเข้าปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวันหลายครั้ง ตั้งแต่ ๒๘-๓๐ สิงหาคม ๒๕๑๖ ถึง ๑๗-๒๓ ธันวาคม ๒๕๒๔ โดยจัดเป็นโครงการค่ายปฏิบัติธรรมพัฒนาจิต และโครงการอบรมผู้นำเยาวชน และได้ขอความร่วมมือมายังวิทยาลัยครู(สถาบันราชภัฏ) ต่างๆ ส่งอาจารย์และตัวแทนนักศึกษาเข้ารับการอบรม โดยทางวัดอัมพวันได้จัดให้อบรมปฏิบัติธรรมที่ห้องโอบุสและปีกกวดค้างคืน บริเวณสวนป่ามะม่วงภายในบริเวณวัดและในการจัดการอบรมครั้งหลังสุดสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราชได้เสด็จเป็นองค์ประธานเปิดค่ายพัฒนาจิตใจด้วย

สถาบันราชภัฏเทพสตรี หรือวิทยาลัยครูเทพสตรีสมัยนั้น ได้นำนักศึกษาเข้ารับการอบรมเป็นคณะที่สอง และผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนนำนักศึกษาเข้ารับการอบรมหมดทุกคน จัดเป็นรุ่น ไม่น้อยกว่าปีละ ๕ รุ่น และได้จัดติดต่อกัน ๓ ปีซ้อน จากนั้นจึงได้จัดอบรมเฉพาะนักศึกษาใหม่สืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนี้

นอกจากนี้ยังมีสถาบันราชภัฏอื่นๆ ตามมา ได้แก่ สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ สถาบันราชภัฏธนบุรี สถาบันราชภัฏสวนดุสิต เป็นต้น ได้นำนักศึกษาเข้ารับการอบรมพัฒนาจิตใจที่วัดอัมพวันด้วย จนถึงปัจจุบันนี้มีสถาบันราชภัฏพานักศึกษาเข้ารับการอบรมพัฒนาจิตใจที่วัดอัมพวันเป็นจำนวนถึง ๑๕ สถาบัน

ในปีพุทธศักราช ๒๕๒๖ หลวงพ่อได้จัดโครงการสัปดาห์แห่งการปฏิบัติธรรมระดับอาจารย์ปริญญาและศาสนา และจัดอบรมบุคลากรหลักของหน่วยงานต่างๆ ผู้เข้ารับการอบรมประกอบด้วยอาจารย์ อนุศาสนาจารย์ ทั้งสามเหล่าทัพ ตลอดจนกระทั่งตำรวจและกรมราชทัณฑ์ คณะต่างๆ นี้ได้เป็นผู้บุกเบิกนำหมู่คณะเข้ารับการอบรมพัฒนาจิตใจต่อไป จนถึงปัจจุบันนี้มีบุคลากรในกองทัพบกเข้ารับการอบรมพัฒนาจิตใจถึง ๒๑ สังกัด รวมถึงโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า กองทัพอากาศ ๓ สังกัด ได้แก่ โรงเรียนจ่าอากาศดอนเมือง โรงเรียนนายเรืออากาศและกองบิน ๔ อ. ตาคลี จ. นครสวรรค์ กองทัพเรือ ๒ สังกัด ได้แก่ โรงเรียนนายเรือ และอนุศาสนาจารย์ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ และข้าราชการตำรวจจาก ๘ สังกัด ได้แก่ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนตำรวจภูธรภาค ๖ และตำรวจตระเวนชายแดน เป็นต้น

พุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ได้จัดอบรมวิทยากรประจำพุทธสมาคมจังหวัดต่างๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยจัดอบรมปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน ปีละครั้ง ครั้งละประมาณ ๗ วัน เมื่อดำเนินการอบรมวิทยากร

ครบทุกจังหวัดแล้ว ทางพุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ยังคงดำเนินการจัดอบรมปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน โดยรับผู้ที่สนใจเข้าร่วมปฏิบัติผ่านทางพุทธสมาคมจังหวัดต่างๆ

ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยจัดอบรมวิปัสสนากรรมฐานที่วัดอัมพวันเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยนำ คณะบุคคลที่สนใจปฏิบัติธรรมเข้ารับการอบรม และจัดอบรมทำนองเดียวกันนี้ต่อมาอีก ปี ในปี พ.ศ. ๒๕๒๙ ได้เป็นเจ้าภาพบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน โดยหลวงพ่อกายเป็นพระอุปัชฌาย์และปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน ในช่วงปิดเทอมหน้าร้อนเป็นเวลา ๑ เดือน จึงลาสิกขาบท กิจกรรมบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนนี้ ทางยุวพุทธิก สมาคมแห่งประเทศไทยได้จัดต่อเนื่องติดต่อกันมาทุกปีจนกระทั่งปัจจุบัน

กรมการศาสนาเป็นอีกหน่วยอีกหน่วยงานหนึ่งที่จัดอบรมร่วมกับวัดอัมพวันหลายครั้ง โดยจัดอบรม ศึกษาดูงานสามเณร เปรียญ ๓ ถึง เปรียญ ๕ ตามหลักสูตรครูสอนปริยัติแผนกบาลีหลายรุ่น และนำข้าราชการในสังกัด เข้ารับการอบรม ตลอดจนจัดอบรมพระวิทยากร และพระภิกษุสามเณรจากจังหวัดต่างๆ ในการพัฒนากิจการ คณะสงฆ์นี้ หลวงพ่อกายเป็นประธานเจ้าคณะอำเภอพรหมบุรีได้จัดโครงการอบรมธรรมทายาทพระนวกะ เขตอำเภอพรหมบุรีในช่วงเข้าพรรษา ติดต่อกันถึง ๑๒ ครั้ง นอกจากนี้ยังรับหมู่คณะพระภิกษุ สามเณร เข้ารับการอบรมอีกด้วย เช่น มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และพระธรรมจาริกภาคเหนือวัดศรีโสดา

สถาบันที่นำนักศึกษาเข้ารับการอบรมอย่างต่อเนื่องอีกสถาบันหนึ่ง ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสีหบุรี นอกจากนี้จะพานักศึกษาเข้ารับการอบรมปฏิบัติธรรมแล้วยังนำสถาบันต่างๆ เข้าร่วมปฏิบัติธรรมด้วย ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยี วิทยาเขตต่างๆ วิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดต่างๆ วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยพลศึกษา และ โรงเรียนสารพัดช่าง นับรวมถึงปัจจุบันนี้มีถึง ๕๐ สถาบัน

โรงเรียนที่พานักเรียนเข้ารับการอบรมเป็นคณะแรก ได้แก่ โรงเรียนนครหลวงอุดมรัชต์วิทยา นคร หลวง จ. พระนครศรีอยุธยา ซึ่งได้นำนักเรียนเข้ารับการอบรมเมื่อวันที่ ๒๖-๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๕ และมี โรงเรียนต่างๆ ทั้งสังกัดกรมสามัญ สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ และโรงเรียนมัธยม นำนักเรียนเข้ารับการอบรมถึง ๑๑๐ โรงเรียน จาก ๒๕ จังหวัดในละแวกใกล้เคียง

หน่วยงานต่างๆ ที่พามุ่คณะมาเข้ารับการอบรมพัฒนาจิตใจที่วัดอัมพวันมีอีกหลายหน่วยงาน พอ จำแนกได้ดังต่อไปนี้

คณะผู้บริหาร ครู อาจารย์ สังกัด สปอและ สปจ. ต่างๆ	๑๕	หน่วยงาน
พยาบาลและข้าราชการจากโรงพยาบาลต่างๆ	๑๓	แห่ง
นักศึกษา อาจารย์ ข้าราชการจากมหาวิทยาลัยของรัฐบาลและเอกชน	๑๒	แห่ง
ข้าราชการจาก กรม กองต่างๆ กระทรวงสาธารณสุข	๑๑	หน่วยงาน
ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ และเด็ก ในสถานสงเคราะห์ต่างๆ	๗	แห่ง
นักศึกษาพยาบาลจากวิทยาลัยพยาบาล	๕	แห่ง

พนักงานบริษัทต่างๆ

๔ แห่ง

นอกจากนี้ ยังมีข้าราชการจากกรมที่ดิน กรมป่าไม้ กรมปลุกสัตว์ กรมส่งเสริมการเกษตรและ
กลุ่มผู้สูงอายุคณะต่างๆ อีกด้วย

รวมจำนวนผู้ที่มาเข้าอบรมปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน ตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๒๕-๒๕๔๒ ดังนี้			
รายการอบรมเป็นหมู่คณะ	๑,๖๑๒ คณะ	จำนวนคน	๒๖๔,๕๒๕ คน
ผู้เข้ารับการฝึกปฏิบัติฝ่ายคฤหัสถ์		จำนวนคน	๑๕๘,๗๘๓ คน
รวมจำนวนผู้ที่มาปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน			๔๒๓,๓๑๒ คน

ในด้านการพัฒนาถาวรวัตถุ หลวงพ่อได้สร้างโบสถ์และศาลาถ้ำหลัง ได้ซ่อมแซม ปฏิสังขรณ์ และ
ก่อสร้างเพื่อจรรโลงพระพุทธศาสนา และเป็นที่พักพิงสำหรับผู้มาปฏิบัติธรรม เท่าที่บันทึกไว้จำแนกได้ดังนี้

๑. สร้างพระอุโบสถวัดพรหมบุรี		เป็นเงิน	๕๐๐,๐๐๐	บาท
๒. สร้างพระอุโบสถวัดอัมพวัน	เป็นเงิน	๕๕๐,๐๐๐	บาท	
๓. สร้างถาวรวัตถุวัดอัมพวัน				
พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๒๔	เป็นเงิน	๑,๗๐๐,๐๐๐	บาท	
๔. สร้างถาวรวัตถุวัดอัมพวัน				
พ.ศ. ๒๕๒๕-๒๕๔๐	เป็นเงิน	๗๖,๒๑๓,๓๕๕	บาท	
๕. สร้างถาวรวัตถุวัดอัมพวัน				
พ.ศ. ๒๕๔๑-๒๕๔๒	เป็นเงิน	๑๐,๗๒๔,๐๐๐	บาท	
รวมเป็นเงินค่าก่อสร้างทั้งสิ้น		๕๐,๑๒๗,๓๕๕	บาท	
(เก้าสิบล้านหนึ่งแสนสองหมื่นเจ็ดพันสามร้อยห้าสิบบาทถ้วน)				

นอกจากนี้ หลวงพ่อยังได้รับบริจาคปัจจัยส่วนตัวบำรุงโรงเรียนและช่วยเหลือสาธารณกุศลต่างๆ เท่าที่
จดบันทึกตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนี้

ปี พ.ศ. ๒๕๓๗	ได้รับบริจาคปัจจัย	เป็นจำนวนเงิน	๓,๘๕๓,๒๘๐	บาท
ปี พ.ศ. ๒๕๓๘	ได้รับบริจาคปัจจัย	เป็นจำนวนเงิน	๕,๑๓๔,๓๖๐	บาท
ปี พ.ศ. ๒๕๓๙	ได้รับบริจาคปัจจัย	เป็นจำนวนเงิน	๒๔,๐๐๐,๕๐๕	บาท
ปี พ.ศ. ๒๕๔๐	ได้รับบริจาคปัจจัย	เป็นจำนวนเงิน	๑๑,๕๕๔,๑๘๐	บาท
ปี พ.ศ. ๒๕๔๑	ได้รับบริจาคปัจจัย	เป็นจำนวนเงิน	๒๓,๕๘๐,๑๘๐	บาท
ปี พ.ศ. ๒๕๔๒	ได้รับบริจาคปัจจัย	เป็นจำนวนเงิน	๒๑,๔๓๘,๐๔๗	บาท

รวมการบริจาคปัจจัยของหลวงพ่อดำ

๕๓,๕๖๐,๕๕๒ บาท

(เก้าสิบสามล้านเก้าแสนหกหมื่นเก้าร้อยห้าสิบสองบาทถ้วน)

รวมผลงาน การก่อสร้างถาวรวัตถุ และการบริจาคปัจจัยส่วนตัวของหลวงพ่อดำ

๑๘๔,๐๘๘,๓๑๑ บาท

(หนึ่งร้อยแปดสิบล้านแปดหมื่นแปดพันสามร้อยสิบเอ็ดบาทถ้วน)

ขอเรียนกราบเรียนขอขอบคุณคุณพระคุณเจ้าผู้มีคุณธรรมทุกท่านที่ได้อุปถัมภ์ช่วยเหลือและสนับสนุนให้หลวงพ่อดำได้มีโอกาสได้ไปปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน จังหวัดบุรีรัมย์ และให้ชื่อว่า “ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน” โดยเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ พศ.ดร. ถาวร โกวิทยากร ได้ถวายที่ดินแก่หลวงพ่อดำจำนวน ๒๒ ไร่ ให้เป็นทรัพย์สินเพื่อจัดสร้างศูนย์ปฏิบัติธรรมตามปณิธานของหลวงพ่อดำ ซึ่งได้พัฒนาและปรับปรุงขยายพื้นที่ พัฒนาถาวรวัตถุ และสภาพแวดล้อม จนกระทั่งศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน มีเนื้อที่ทั้งสิ้น ๓๗ ไร่ ๑ งาน ๗๖ ตารางวา มีศาลาปฏิบัติธรรม ที่พัก ห้องน้ำ โรงครัว โรงอาหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างครบครัน

ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวันแห่งนี้ ได้รับผู้มาปฏิบัติธรรมเป็นรายบุคคล หรือมากันเป็นหมู่คณะ ต่อเนื่องกันตลอด ขณะที่เข้ามาปฏิบัติประกอบด้วย นักเรียน นิสิต นักศึกษา ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ และประชาชนจากจังหวัดใกล้เคียง หลวงพ่อดำได้สร้างศาลาหลังใหญ่ และสิ่งก่อสร้างอื่นๆ เพื่อเป็นที่สัปปายะสำหรับผู้ที่มาเข้าอบรม ทำให้รองรับผู้ปฏิบัติธรรมได้มากขึ้น สอดคล้องเจตนารมณ์ของหลวงพ่อดำที่ตั้งใจจะนำของที่ได้รับจากหลวงพ่อดำ กลับคืนสู่จังหวัดขอนแก่น

ผลงานการพัฒนาของศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๗ จำแนกได้ดังนี้

๑. ด้านการพัฒนาขยายพื้นที่ดิน สิ่งปลูกสร้างและถาวรวัตถุ

ปรับปรุงขยายพื้นที่ดิน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น	๗,๗๑๐,๗๖๐ บาท
ค่าก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง และถาวรวัตถุ	๒๑,๓๐๕,๘๓๕ บาท
รวมมูลค่าทั้งสิ้น	๒๙,๐๑๖,๕๙๕ บาท

(ยี่สิบเก้าล้านหนึ่งหมื่นหกพันห้าร้อยเก้าสิบเก้าบาทถ้วน)

๒. ด้านการอบรมพัฒนาจิต

คณะหน่วยงานราชการ สถาบัน คณะบุคคล	๒๓,๖๓๒	คน
กรรมฐานบุคคลทั่วไป	๑๐,๔๗๖	คน
รวมผู้เข้ารับการอบรมทั้งสิ้น	๓๔,๑๐๘	คน

(สามหมื่นแปดพันหนึ่งร้อยแปดคน)

งานชิ้นสำคัญของชีวิตของหลวงพ่อดังปณิธานไว้ได้บรรลุผลแล้ว หลวงพ่อได้เพียรพยายามสร้างคนให้สูงด้วยคุณธรรม พร้อมๆ กับจรรโลงพระพุทธศาสนาไปพร้อมกันนานกว่า๒๐ ปี ถึงแม้ท่านจะสูงอายุแล้ว แต่ก็ยังอบรมสั่งสอนชาวไทยทั้งพุทธ คริสต์ และอิสลาม และยังเอื้อเฟื้อไปถึงต่างประเทศอีกด้วย มีปราชญ์ชาวตะวันตกมาสนทนาธรรมกับหลวงพ่อบ่อยราย และยอมรับในปฏิภาณ ไหวพริบ และความมีเหตุผลของหลวงพ่อ

ในวาระอันเป็นมหามงคลที่หลวงพ่อเจริญอายุครบ๗๒ พรรษา ขอกราบอาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และขอบุญกุศลจากการสร้างคนให้สูงด้วยคุณธรรม ความมีเมตตาธรรมของหลวงพ่อ และการบริจาคปัจจัยส่วนตัวเพื่อทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาและช่วยเหลือสาธารณกุศล ได้โปรดอภิบาลรักษาพระเดชพระคุณหลวงพ่อกับมีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง และมีความสุขกับการสร้างคนให้สูงด้วยคุณธรรมตามปณิธานที่หลวงพ่อดำรงไว้ทุกประการ

งานทำบุญอายุ่าง ๑๐๐ ปี
ให้โยมมารดา เจิม จรรย์รักษ์

ในวันที่ ๑๕ เมษายน ของทุกปี พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชสุทธิญาณมงคล จะจัดงานสำคัญคือ “งานวันกตัญญูต่อบรรพบุรุษ” หรือเรียกสั้นๆ ว่า “งานวันกตัญญู” โดยหลวงพ่อมิจุประสงค์ที่จะให้อนุชนรุ่นหลังได้รู้ความหมายของความกตัญญู และเพื่อสืบสานวัฒนธรรมที่ดีงามต่อไป ในวันงานหลวงพ่อกะนิมนต์พระภิกษุสงฆ์มาเจริญพระพุทธมนต์ และแจกเสื้อผ้าให้กับคนเฒ่าคนแก่ และมีผู้มีพระคุณของท่าน ในวันที่บรรดาศิษยานุศิษย์ของหลวงพ่อกะมาร่วมทำบุญ และสร้างน้ำหลวงพ่อพชร รวมทั้งสร้างน้ำพระเดชพระคุณหลวงพ่อจรรย์ด้วย เพื่อเป็นการรำลึกถึงพระคุณของท่านที่ได้สั่งสอนอบรม ให้แนวทางที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิตที่มีความสุข

และทุกครั้งหลวงพ่อกะเชิญโยมมารดาของท่าน คือ คุณย่าเจิม จรรย์รักษ์ มาร่วมบำเพ็ญกุศลในวันสำคัญนี้ด้วย

สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๔๑ นี้ ถือว่าเป็นปีที่พิเศษเป็นมงคลอย่างยิ่ง เพราะว่าคุณย่าเจิม จรรย์รักษ์ จะมีอายุครบ ๑๐๐ ปี หลวงพ่อกะจึงจัดงานขึ้นเป็นกรณีพิเศษ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยท่านได้นิมนต์พระเถระชั้นผู้ใหญ่มาบำเพ็ญกุศลเจริญพระพุทธมนต์ และฉันภัตตาหารเพล เพื่อเป็นมิ่งขวัญสิริมงคลให้กับคุณย่าเจิม จรรย์รักษ์ ดังนี้

๑. สมเด็จพระมหาธีรราชย์	เจ้าคณะใหญ่หนกลาง	วัดชนะสงคราม
๒. พระวิสุทธรังษี	เจ้าคณะภาค ๑๔	วัดเทพธิดาราม
๓. พระธรรมราชานุวัตร	เจ้าคณะภาค ๓	วัดพระเชตุพน
๔. พระธรรมกิตติวงศ์	กรมการมหาดรสมาคม	วัดโอรสาราม
๕. พระเทพโสภณ	เจ้าคณะภาค ๑๒	วัดสระเกศ
๖. พระราชปริยัติดิลก	รองเจ้าคณะภาค ๓	วัดบพิตรพิมุข
๗. พระรัตนโมลี	เขตดอนเมือง	วัดดอนเมือง
๘. พระเมธีปริยัติโยดม	เจ้าคณะอำเภอพรหมบุรี	วัดพระนอนจักรสีห์
๙. พระศรีธรรมเมธี	ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	วัดมหารณพาราม
๑๐. พระครูปลัดสัมพิพัฒนธีรราชวรญาณเจ้าคณะใหญ่หนกลาง		วัดชนะสงคราม
๑๑. พระครูวิมลจริยาภรณ์	เลขาเจ้าคณะภาค ๓	วัดพระเชตุพน
๑๒. พระครูพรหมากิวิวัฒน์	เจ้าอาวาส	วัดพรหมบุรี
๑๓. พระครูเมตตานุศาสน์	เจ้าอาวาส	วัดกุฎีทอง
๑๔. พระครูสังฆาโศภิต		วัดศรีทศาภิรม

นอกจากนี้ หลวงพ่อได้จัดของทำบุญ เพื่อนำไปถวายพระเถระผู้ใหญ่ที่ท่านเคารพอีก ๒ รูป คือ สมเด็จพระพุฒาจารย์ วัดสระเกษ และ สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า วัดปากน้ำ

ในงานทำบุญอายุย่าง ๑๐๐ ปี ของคุณย่าเจิม จรรยาภรณ์ นี้ คณะศิษยานุศิษย์ของหลวงพ่อก็ได้มาร่วมงาน และขอศีลขอพรจากคุณย่ากันเป็นจำนวนมาก พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็ปลื้มใจกับงานนี้มากเพราะท่านได้ทำบุญให้กับ โยมแม่ของท่าน ซึ่งคณะศิษยานุศิษย์ขอน้อมนำแบบอย่างอันดีในเรื่องความกตัญญูกตเวทีของพระเดชพระคุณหลวงพ่อกลับมาเป็นแบบแห่งการประพฤติปฏิบัติของตนเองสืบไป

ขณะนี้ โสมเพจของหลวงพ่อบุญพระราชนิพนธ์คุณมงคลได้พัฒนาจนกระทั่งสามารถเข้าชมได้แล้วที่ www.geocities.com/piyapani/

คณะผู้จัดทำจึงขอเชิญผู้ที่สนใจเข้าเยี่ยมชม โสมเพจ เพื่อศึกษาธรรมะ ประวัติหลวงพ่อกับเรื่องราวจากกฎแห่งกรรมและธรรมะบรรยายของพระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญพระราชนิพนธ์คุณมงคล รวมไปถึงการตรวจสอบข่าวประชาสัมพันธ์ของวัดอัมพวัน สุทนต์บุรี จ.สิงห์บุรี และศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน จอนแก่น

ภายในโสมเพจได้เพิ่มกระดานข่าว (MESSAGE BOARD) เพื่อให้ผู้สนใจใคร่ศึกษาและปฏิบัติธรรมได้มีโอกาสส่งคำถามเกี่ยวกับธรรมะ และข้อปฏิบัติต่างๆ ที่ไม่เข้าใจเข้ามาสอบถามได้

คณะผู้จัดทำจึงขอเชิญชวนและประชาสัมพันธ์ให้ศิษยานุศิษย์ และประชาชนทั่วไปเข้าเยี่ยมชมโสมเพจ และนำสิ่งดีๆ ที่มาจากการแนะนำสั่งสอนของพระเดชพระคุณหลวงพ่อกลับไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เพื่อความสุขในการดำเนินชีวิตของผู้ใฝ่ธรรมทุกๆ ท่านต่อไป

พุทธโศลกในโลกของเทคโนโลยี

ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่า ข้าพเจ้าไม่ใช่นักเขียนอาชีพที่จะบรรยายแล้วเกิดความกระจำงัดแงะแก่ท่านผู้อ่านได้ในทันทีทันใดในบางเรื่อง อาจมีสิ่งที่ขาดตกบกพร่องไปบ้างก็ต่อกราบขอภัยล่วงหน้ามา ณ ที่นี้ และจะขออนุญาตอธิบายถึงมูลเหตุว่า ทำไมจึงได้จัดทำHOME PAGE “กฎแห่งกรรม-ธรรมปฏิบัติ” ของพระราชสุทธินาถมงคล (หลวงพ่อจรัญ จิตฺตมฺโม) แห่งวัดอัมพวัน จสิงห์บุรี ในระบบ INTERNET

บางท่านอาจจะยังไม่เข้าใจว่าระบบ INTERNET คืออะไร ข้าพเจ้าอยากจะอธิบายสั้นๆ ให้ทราบว่า ระบบ INTERNET เป็นระบบข้อมูลข่าวสารและการติดต่อสื่อสารที่กว้างขวางที่สุดของโลกระบบหนึ่ง มนุษย์ทุกคนในโลกสามารถค้นหาข้อมูลความรู้ต่างๆ และติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันได้ทันที ซึ่งในปัจจุบันได้มีการพัฒนาให้สามารถทำธุรกิจการค้าผ่านระบบINTERNET แล้ว เพียงแค่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีขีดความสามารถติดต่อสื่อสารผ่านสายโทรศัพท์บ้านก็เพียงพอ

ข้าพเจ้าและครอบครัวในฐานะผู้ที่ได้รับความเมตตาจากหลวงพ่อ ได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาปฏิบัติธรรมฐานตั้งแตปี พศ. ๒๕๓๖ โดยมีท่านอาจารย์ทองสุข เป็นพระอาจารย์ท่านแรกที่ฝึกสอนให้หัดเดินจงกรมและนั่งปฏิบัติกรรมฐาน(พองหนอ...ยุบหนอ...) ตามแนวทางสติปัญญา ๔ และได้รับการแนะนำสั่งสอนจากหลวงพ่อพระราชสุทธินาถมงคลในคราวต่อๆ ไป รวมทั้งท่านพระครูสังฆรักษ์ชวชาติ ยโสธรโร พระนรินทร์สุภาภาโร ซึ่งได้เมตตาแนะนำสั่งสอนให้คำปรึกษายามมีปัญหาอีกด้วย และอีกสองท่านคือคุณแม่ใหญ่” และ “คุณแม่ชีชู้งอ” ซึ่งข้าพเจ้าและครอบครัวไม่อาจจะลืมบุญคุณอันยิ่งใหญ่ที่ได้รับจากวัดอัมพวันได้ตลอดชั่วชีวิต เพราะสติปัญญาที่ได้รับจากการฟังธรรมและการปฏิบัติกรรมฐาน สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะในที่ทำงาน หรือที่บ้านก็ตาม ทำให้เกิดความสงบ สุข ความเจริญในการดำรงชีวิตตามควรแก่อัธภาพ ซึ่งในใจก็คิดว่าสักวันหนึ่งในอนาคตจะหาทางตอบแทนพระคุณของพระราชสุทธินาถมงคลและวัดอัมพวันให้จงได้และเวลานี้ก็มาถึงแล้ว

จุดมุ่งหมายของการจัดทำHOME PAGE “กฎแห่งกรรม-ธรรมปฏิบัติ” ของพระราชสุทธินาถมงคล ก็เพื่อที่จะให้ธรรมะของพระพุทธศาสนาเป็นที่รู้จักของโลกในอนาคตไร้พรมแดน โดยการสื่อสารผ่านระบบ INTERNET ซึ่งเป็นระบบข้อมูลข่าวสาร การพาณิชย์ และการติดต่อสื่อสาร ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันของมนุษยชาติในโลกปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งอีกเหตุผลหนึ่งก็คือ ข้าพเจ้าอยากที่จะแสดงความกตัญญูตเวทิตาตอบแทนแด่หลวงพ่อที่เคารพนับถืออย่างสูง ผู้เปรียบเสมือนบุพการีท่านที่สามซึ่งได้ช่วยชี้ทางสว่างให้แก่ข้าพเจ้าให้เดินไปในแนวทางที่ก่อให้เกิดสติปัญญาและความเจริญรุ่งเรืองแก่ชีวิต โดยการใช้ความรู้ความสามารถที่มีช่วยเผยแพร่ธรรมะให้กระจายออกไปทั่วโลก เพื่อประโยชน์แก่สาธุชนชนผู้ใคร่ในธรรมต่อไป

ธรรมบรรยายให้หัวข้อเรื่องต่างๆ ของพระราชสุทธินิยามมงคล(หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมโ) และ
ประสบการณ์การปฏิบัติธรรมจากผู้ที่ประพฤติปฏิบัติและเห็นผลจริง ที่ปรากฏอยู่ในHOMEPAGE นี้
(www.geocities.com/piyapani) เป็นธรรมที่ท่านได้บรรยายในโอกาสต่างๆ ให้กับสาธุชนทั่วไปได้นำไปเป็น
ข้อคิดพิจารณา และปฏิบัติเพื่อให้เกิดความสุขความเจริญในชีวิตประจำวัน โดยจะเน้นถึงความเป็นจริงที่สามารถ
ปฏิบัติได้ ท่านจะชี้ทางให้สาธุชนทั้งหลายเห็นว่าทุกข์เกิดขึ้นเพราะอะไร ทำไมจึงเกิดทุกข์ และแนวทางการ
ปฏิบัติให้พ้นจากทุกข์ด้วยตัวเอง ซึ่งท่านได้พยายามเน้นให้สาธุชนทั้งหลายทราบว่า กรรมนั้นเกิดจากผลของกา
กระทำของตนเอง คนเท่านั้นที่จะสามารถแก้กรรมของตัวเองได้ โดยการละการทำความชั่ว สร้างความดี
และรักษาจิตให้ผ่องใส โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิบัติกรรมฐานแนวทางสติปัฏฐาน๔ ซึ่งเป็นทางสายเอกของ
การปฏิบัติให้พ้นทุกข์ในพระพุทธศาสนา(ของจริงที่สามารถพิสูจน์ได้โดยการปฏิบัติด้วยตนเอง รู้ด้วยตนเอง)

จากข้อสังเกตของข้าพเจ้า(คิดเอาเอง) หลวงพ่อท่านพยายามที่จะพัฒนาจิตใจของผู้ที่ยังไม่รู้ให้รู้ถึงความ
เป็นจริงของชีวิตโดยธรรมชาติ ไม่ควรปล่อยเวลาอันมีค่าสักวินาทีเดียวให้สูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ โดยมี
จุดมุ่งหมายให้ดำรงชีวิตในโลกปัจจุบันอย่างปกติสุข เพราะการดำรงชีวิตอย่างปกติสุขในปัจจุบันนั้น จะ
ก่อให้เกิดผลทางกุศลกรรมที่ดีในอนาคต (ซึ่งท่านมักจะกล่าวอยู่เสมอว่า อดีตคือความฝัน ปัจจุบันคือความจริง
อนาคตไม่แน่นอน และ ทำดี ได้ดี ทำชั่ว ได้ชั่ว) เราสามารถที่จะจัดสรรกุศลกรรมในอนาคตของตัวเองได้
โดยการประพฤติปฏิบัติกุศลธรรมในปัจจุบัน ซึ่งท่านทั้งหลายสามารถหาอ่านได้จากธรรมบรรยายของหลวงพ่อ
ใน HOMEPAGE ดังที่กล่าวมาแล้ว ข้อสังเกตนี้เป็นแค่เศษเล็กน้อยเท่านั้น ยังมีธรรมะอีกมากมายของหลวงพ่อที่
ได้กล่าวไว้

HOMEPAGE “กฎแห่งกรรม-ธรรมปฏิบัติ” ในระบบ INTERNET นี้ เริ่มมีขึ้นเมื่อวันที่๘ กุมภาพันธ์
พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยมีข้อมูลเพียง๒๕ หัวข้อเรื่องเท่านั้น และได้มีการพัฒนาเรื่อยมาจนปัจจุบัน ณ วันที่
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มีถึง ๒๑๗ หัวข้อเรื่อง พร้อมกับได้เพิ่มกระดานข่าว(MESSSAGE BOARD) ขึ้นเมื่อ
วันที่๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ หลังจากได้รับอนุญาตจากพระราชสุทธินิยามมงคล เพื่อให้ผู้สนใจใฝ่ในธรรมที่มี
โอกาสส่งคำถามเกี่ยวกับธรรมะและข้อปฏิบัติต่างๆ ที่ยังไม่เข้าใจมายังหลวงพ่อ เพื่อให้ท่านได้ตอบคำ
อธิบายธรรมะ และข้อปฏิบัติต่างๆ กลับไปยังผู้ส่งคำถามอย่างรวดเร็ว

ท่านทั้งหลายอาจจะสงสัยว่า “พุทธโทยในโลกของเทคโนโลยี” มีความหมายอย่างไร ข้าพเจ้าขอ
อนุญาตออกตัวไว้ก่อนว่า ข้าพเจ้าเป็นแค่เพียงผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เล็กน้อยเท่านั้น แต่อยากจะอธิบาย
ถึงเหตุผลว่าทำไมถึงได้ใช้ชื่อนี้ ทั้งนี้ก็เพราะว่าปัจจุบันโลกของเทคโนโลยีได้มีพัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้ง
มนุษย์ผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในโลกเป็นผู้พัฒนาเทคโนโลยีเหล่านั้น และมนุษย์อีกนั้นแหละก็เป็นผู้ใช้และพึ่งพาเทคโนโลยี
เหล่านั้นเพื่อการพัฒนาและการทำลายล้าง

ฉะนั้นถ้ามนุษย์ได้นำเอาหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนา(พุทธโศโลยี) ไปประพฤติปฏิบัติเป็นบาทฐานแล้ว กุศลจิตก็จะบังเกิดขึ้น และ“เทคโนโลยี” ที่ถูกพัฒนาจะเป็น“เทคโนโลยีที่ให้คุณประโยชน์โดยปราศจากโทษ” ความสันติสุขอันถาวรในหมู่มวลมนุษยชาติก็คงจะบังเกิดขึ้นไม่มากก็น้อย ดังมีข้อคิดคำคมของหลวงพ่อดี้กล่าวไว้ว่า สมัยนี้“เทคโนโลยี” เจริญรุ่งเรืองไปมาก แต่ “พุทธโศโลยี” ล้าหลัง จิตใจต่ำ เรียนสูงแต่เลวลง ไม่รู้จักหลักธรรม ไม่รู้จักการเปลี่ยนแปลงชีวิตแต่ประการใด อับเฉาอับจนตลอดรายการ ในทางกลับกันถ้า“พุทธโศโลยี” รุ่งเรืองทันสมัย จิตใจสูง เข้าใจหลักธรรม รู้จักความเปลี่ยนแปลงในชีวิต ความเป็นปกติสุข ความศิวิไลซ์ ย่อมจะบังเกิดในหมู่มวลมนุษยชาติ“เทคโนโลยี” ที่เกิดขึ้น ก็จะเป็น“เทคโนโลยีที่ถูกพัฒนาเพื่อคุณประโยชน์ ไม่ใช่เพื่อการทำลายล้าง”

อย่างไรก็ตาม คณะผู้จัดทำ มีแผนที่จะพัฒนารูปลักษณ์ของHOMEPAGE “กฎแห่งกรรม-ธรรมปฏิบัติ” ให้เป็นที่น่าสนใจยิ่งขึ้น โดยมีเป้าหมายว่า จะช่วยกันเผยแพร่“พุทธโศโลยี” ของหลวงพ่อพระราชสุทธิญาณมงคล ให้แพร่หลายไปในโลกต่อไปตราบนานชีวิตจะหาไม่ ท่านผู้อ่านมีความประสงค์ที่จะเสนอแนะรูปแบบใหม่ๆ ในการจัดทำเนื้อหาต่างๆ ในHOMEPAGE นี้ ทางคณะผู้จัดทำมีความยินดี ขอน้อมรับความคิดไปพิจารณาและจัดทำให้บรรลุจุดประสงค์ร่วมกันต่อไป

คณะผู้จัดทำ ขอขอบพระคุณผู้มีรายนามข้างล่างนี้ ที่ให้ความสนับสนุนในการจัดทำHOMEPAGE “กฎแห่งกรรม-ธรรมปฏิบัติ” ของพระราชสุทธิญาณมงคล (หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมฺโม) แห่งวัดอัมพวัน สิงห์บุรี และขออนุโมทนาในบุญกุศลแห่งความสำเร็จในครั้งนี้ ด้วย

คุณพิทักษ์ สิงห์บุญ

ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายสารสนเทศ

บริษัทการบินกรุงเทพจำกัด

คุณนัฐพงษ์ มิ่งขวัญปิยะกุล

เจ้าหน้าที่อาวุโส ฝ่ายสารสนเทศ

บริษัทการบินกรุงเทพจำกัด

คุณสกล ชัยวรานนท์

เจ้าหน้าที่พัฒนาHOMEPAGE

ฝ่ายประชาสัมพันธ์

บริษัทการบินกรุงเทพจำกัด

ปิยะพันธุ์ อินทสุวรรณ
๕๐/๘๑ หมู่บ้านฟลอราวิลล์ พาร์ค ซิตี
ถนนสุวินทวงศ์ เขตหนองจอก
กทม. ๑๐๕๓๐
โทร. (๖๖๒) ๕๕๖๖๑๘๖
Email Address: piyapani@yahoo.com

ภาคกฎแห่งกรรม·ธรรมปฏิบัติ

ต้นแบบของผม

ศาสตราจารย์ รั้งสรรค์ แสงสุข

เมื่อพูดถึงหลวงพ่อจรัญ ผมอยากจะพูดว่าเป็นความประหลาดหรือเป็นบุญหรือเป็นความประจวบเหมาะ ที่ผมได้ไปรู้จักหลวงพ่อ และขอปวารณาตัวเป็นลูกศิษย์ท่าน แต่เดิมมานั้นผมไม่เคยรู้จักท่าน ผมไปขึ้นครอบครัวของภรรยาที่อยู่ที่สุพรรณประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้เห็นหนังสือเล่มหนึ่งหน้าปกบอกว่า หลวงพ่อจรัญ วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรีอะไรในทำนองนั้น แต่ไม่ได้เปิดอ่านข้างในเห็นรูปหลวงพ่ออยู่ที่หน้าปก ผมก็เกิดศรัทธาในใจว่าเป็นพระสงฆ์รูปหนึ่งที่คุณานับถือ มีอยู่วันหนึ่งผมจะไปจังหวัดอุทัยธานี มีผู้ช่วยการกองงานวิทยาเขตบางนาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นคนขับ ซึ่งก่อนไปเราได้คุยกันว่าจะไปวัดหนองหญ้า nang ที่จังหวัดอุทัยธานี ที่จะไปวัดหนองหญ้านางเพราะทราบว่ามีหลวงพ่อที่ทำตู้อบสมุนไพร และที่วัดรักษาพวกที่ไม่สบายเกี่ยวกับเส้นเอ็น อัมพฤกษ์ อัมพาต โดยใช้สมุนไพร ใช้การนวด และอบสมุนไพร อยากเห็นว่า เขาทำกันอย่างไร จึงชวนผู้อำนวยการวิทยาเขตไปหาพระที่วัดหนองหญ้านาง และคนที่รามคำแหงที่อยู่จังหวัดอุทัยธานีก็มีความจำนวนมาก ในช่วงเวลาที่ผมจะไปนั้นเป็นเวลาที่จะมีการเลือกตั้งอธิการบดีที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตอนนั้นผมจะลงสมัครเป็นอธิการบดีด้วย ผมเลยคิดว่าจะได้แวะไปเยี่ยมเยือนครอบครัวของชาวรามคำแหงที่อาศัยอยู่ที่จังหวัดอุทัยธานี

ก่อนที่ผมจะออกเดินทางไป บ้านผมอยู่ทางสุขาภิบาล๑ จึงออกไปทางถนนรามอินทรา ผมนึกขึ้นมาได้ว่า จะไปหาพระแล้วทำไมไม่ฉวยโอกาสทำบุญเสียด้วยเลยเลยแวะหาซื้อสังฆทานแถวรามอินทรา ตัวผมนั่งอยู่บนรถ ส่วนผู้อำนวยการลงไปกับภรรยาผม ผมไม่ได้มองว่าเขาซื้อสังฆทานอะไรบ้าง มองเห็นแต่ว่าร้านนี้มีถังใส่สังฆทานตั้งอยู่เยอะแยะเป็นร้านขายเครื่องสังฆทานโดยตรง ผมมัวแต่มองโน้นมองนี่อยู่ จนภรรยากับผู้ผู้อำนวยการขึ้นรถมาบอกว่าเรียบร้อยแล้ว จึงขับรถออกไป ขณะนั้นเวลาประมาณ ๑๐ โมงกว่าๆ เกือบ ๑๑ โมง ขับไปถึงอุทัยธานีก็หิวข้าวขึ้นมา เลยแวะเข้าไปอ่างทองขับไปเส้นทางสายเอเชีย ผมจำได้ว่าผมเคยไปอ่างทองแล้วมีอาหารจำพวกปลาแม่น้ำ ก็เลยชวนกันไปหาทานกลางวันที่บ้านที่ว่า ถึงตรงนั้นก็เกือบเที่ยง ทานกันเสร็จประมาณบ่ายโมง ออกจากอ่างทองไปแล้ว ขับผ่านวัดเกษไชโย ผ่านสถานที่ต่างๆ ที่นี้ไปจังหวัดสิงห์บุรี เขาก็จะมีป้ายบอกไว้ว่า เกออะไรต่ออะไร และมีป้ายบอกไว้ว่า เกอพรหมบุรี ก็นึกขึ้นมาได้จึงถามภรรยาว่าหลวงพ่ออะไรที่มีหนังสืออยู่ที่บ้านยายที่สุพรรณบุรี ภรรยาบอกว่าหลวงพ่อจรัญ ถามว่าวัดอยู่ที่ไหน ไม่มีใครรู้ว่าวัดนั้นอยู่ที่ไหน ผมจึงรู้สึกหงุดหงิด จำชื่ออำเภอก็ไม่ได้ว่าอยู่อำเภออะไร เพื่อใกล้จะได้แวะหาได้ถูก คิดดังนั้นก็พอดีมาผ่านหน้าวัดอัมพวัน จะเป็นด้วยเหตุบังเอิญทำไมจึงมองไปตรงนั้นก็ไม่ทราบ เห็นป้ายก็เล็กน้อย วาจกพื้นดิน เป็นป้ายสี่เหลี่ยมยาว ๒ กีบ กว้างนิดเดียวเท่าฝ่ามือเขียนว่าวัดอัมพวัน ผมก็บอกผู้อำนวยการให้หยุดรถ ก็พอดีเลยป้ายวัดไปแล้วผมจึงบอกว่าผมเห็นชื่อวัดอัมพวัน ต้องเป็นวัดนี้แน่นอน ในเมื่อเรามาตรงนี้แล้ว ทำไม

เราไม่เข้าไปดูก่อน ก็ถอยรถมาอีกตั้งไกล เมื่อเลี้ยวเข้าถึงประตูแล้ว ก็เข้ามาที่ตรงกุฏิหลวงพ่อก่อน ผมไม่ทราบว่า กุฏินี้เป็นกุฏิของหลวงพ่อก่อน ผมลงจากรถเดินมาเห็นเงียบสงบดี ตอนนั้นไม่ค่อยคิดคักนัก ผมเดินเข้าไปถามว่า หลวงพ่อก่อนนี่อยู่ที่ไหนจะได้ไปไหว้ เห็นคนนั่งร่ออยู่ในกุฏิหลวงพ่อก่อนมากมาย ผมจึงเข้าไปถามพระรูปหนึ่ง ท่านบอกว่า หลวงพ่อก่อนอยู่ข้างบน คอยเดี่ยว บ่าย ๒ โมง จะลงมารับแขก ผมดูนาฬิกา อีก ๑๐ นาที บ่าย ๒ โมง ผมจึงได้เข้าไปนั่ง เห็นใครๆ เขาก็เตรียมของถวาย นึกขึ้นมาได้ว่า เอ๊ะ จะทำอะไร จึงขอซองว่าจะถวายเงินสัก ๕๐๐ บาท แล้วหันมาพูดกับแม่บ้านและผู้อำนาวยการว่า **ไม่ทราบว่าเราจะมาแวะวัดนี้ จะได้ซื้อสังฆทานมาเพื่อ** ทางผู้อำนาวยการบอกว่า **ซื้อมา ๒ ถังแล้วครับ** ผมก็ถามว่า **ซื้อมาทำไม ๒ ถัง** เขาก็บอกว่า **ไม่รู้ ตอนแรกคิดว่าจะซื้อถังเดียว แต่มีอีกกลับไปที่หัวมา ๒ ถัง** แล้วก็จ่ายเงินให้เขาเรียบร้อย ผมจึงขอสังฆทานต่อผู้อำนาวยการ ถัง จะได้นำมาถวายหลวงพ่อก่อนนี้ เมื่อถึงเวลาตามพิธีการ ก็เลื่อนไหลกันเข้าไปถวายของหลวงพ่อก่อน แล้วก็มาถึงผม เมื่อถวายสังฆทานและซองปัจจัยเรียบร้อยแล้วก็ได้กราบเรียนหลวงพ่อก่อนว่า **ผมชื่ออาจารย์รังสรรค์ แสงสุข มาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผมจะลงสมัครเป็นอธิการบดีกับเขา ผมอยากเป็นอธิการบดีรามคำแหงครับ ขอปวารณาตัวเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อก่อน ถ้าหลวงพ่อก่อนช่วยได้อย่างไรก็ช่วยผมด้วย** หลวงพ่อก่อนก็มองหน้าผมเฉยๆ แล้วท่านก็บอกว่า **ดี...ดี แล้วก็บอกว่าได้..ได้** ผมฟังแต่ก็ไม่ได้คิดอะไร กราบแล้วก็ถอยออกมา พอถอยออกมาจะพ้นเสา ตรงหน้าหลวงพ่อก่อน หลวงพ่อก่อนก็เรียกอีก อาจารย์...อาจารย์ มานี้ พอไปถึงตรงหน้าท่าน ท่านก็บอกว่าให้เข้ามาใกล้ๆ ผมขยับไปใกล้แล้วพนมมือหลวงพ่อก่อนก็จับมือผมแล้ว **โหม้ตัวมาเป่าที่หน้าผากของผม ผมหลับตาแต่ก็มีแต่ความปีติ ยินดี คือ มีปีติ ซึ่งไม่รู้จะอธิบายอย่างไร ท่านยังย้ำแต่ว่าได้..ได้ อยู่อย่างนั้น เสร็จแล้วผมจึงถอยออกมา** ท่านได้ให้พระรูปรัชกาลที่ ๕ ซึ่งทุกวันผมก็เอามาไว้ที่ห้องทำงานผม เป็นพระรูปรัชกาลที่ ๕ พิมพ์จากพระรูปจริงที่อยู่ในกุฏิหลวงพ่อก่อน พร้อมกับหนังสือสวดมนต์

หลังจากที่ถวายของเรียบร้อยแล้วก็ออกเดินทางไปวัดหนองหญ้านางต่อ ระหว่างทางที่ไปนั้นผมก็เปิดดูหนังสือสวดมนต์ ตามปกตินี้ ตอนเป็นเด็กผมสวดมนต์ตั้งแต่เด็ก คือยายผมเราอยู่บ้านนอกด้วยกันอยู่อย่าง ชาวไร่ชาวนา ตอนเย็นพอค่ำเราดูแลพวกลูกจ้าง ทานข้าวทานปลาแล้ว เราก็ดูว่าเขากลับของเรียบร้อยหรือไม่ ดูแลบ้านช่องให้เรียบร้อย ยายก็จะเรียกพวกหลานๆ เข้าไปในห้องยาย แล้วก็พาไหว้พระกัน มีพระองค์เล็กๆ องค์หนึ่ง ซึ่งพอยายเสียชีวิต ผมก็ไปขอพระจากคุณพ่อก่อน บอกว่าพระองค์นี้ผมได้ไหว้มาตั้งแต่เด็กๆ ขอให้ผมได้เอาไปบูชาเถิด ทางญาติพี่น้องก็ไม่ว่าอะไร ก็ให้ผมมา ผมก็ได้ไหว้พระสวดมนต์ ผมสวดมนต์มาตั้งแต่เด็กก็ สวดตามยาย สวดทีละครั้ง ชั่วโมง พอผมมาอ่านหนังสือสวดมนต์ของหลวงพ่อก่อน แม้ว่าจะมีถ้อยคำบางอย่างในเชิง ปาฏิหาริย์ หรือมีถ้อยคำบางอย่างในเชิงที่ให้มโหทธิฤทธิ์ก็ตาม ผมก็ไม่ได้ไปสนใจตรงนั้น แต่ผมสนใจตรงที่ ในบทสวดทั้งหลายทั้งปวงนั้น เราเพิ่งมารู้ว่าหมายความว่าอย่างไร ไม่ว่าจะป็นอติปิโส บทสรรเสริญพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ มหาการุณิกโก ไปจนถึงสวดบรรดาพาหุทั้งหลาย ก็ทำให้เกิดความคิดขึ้นมา

ว่า ถ้าเราสวดมนต์เหมือนเด็กๆ ในสมัยก่อนโน้น ก็คงจะดีเหมือนกัน แต่ก็ช่างมันเถอะ อย่างน้อยในขณะที่เราสวดมนต์นั้นเราก็ไม่ได้ทำบาป ก็เลยคิดว่าต่อไปนี้เราจะสวดมนต์ ก็หนังสือไป สวดไป

หลังจากที่กลับมาจากการไปพบหลวงพ่อก่อนแล้วผมก็ได้สวดมนต์มาตลอด ไปทำงานรถมันติด ผมก็สวดอธิปิโสภควา ไม่รู้ว่าเท่าอายุหรือไม่เท่าอายุ ว่าไปจนถึงที่ทำงาน อย่างนี้เป็นต้น และเมื่อมาเป็นอธิการบดี ผมก็ตั้งโต๊ะบูชา ถ้าผมมาแต่เช้า ผมก็สวดมนต์ที่ทำงานเสียเลย หรือถ้านอนที่ทำงานก็จะตื่นขึ้นมาสวดมนต์ **ผมอยากจะบอกแต่เพียงว่าการสวดมนต์นั้นไม่ใช่เรื่องที่จะเหาะเหินเดินอากาศได้** แต่การสวดมนต์นั้น ทำให้เกิดศรัทธาเกิดกุศลจิตในหลายเรื่อง ทำให้เราเกิดสมาธิที่จะทำงานทำการ เรามีความเชื่อมั่นในตนเองว่าเราเป็นชาวพุทธ แล้วก็ได้กล่าวสรรเสริญพระพุทธรูปคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ ได้สวดพาหุงและได้สวดมหาการุณิกโกภี จะมีความปีติในใจว่า วันนี้เราได้ทำหน้าที่ของชาวพุทธแล้ว ในขณะที่เดียวกัน **เมื่อสวดมนต์เสร็จ เราก็จะได้แผ่เมตตาให้แก่ทุกคน** หลังจากวันที่พบหลวงพ่อก่อนแล้ว ผมก็ไปตามชะบวนการของผม คือ เข้าดำเนินการเลือกอธิการบดี อธิการบดีของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นกว่าจะได้เป็น **มันต้องฟันฝ่า จนไม่รู้ว่ายากลำบากแค่ไหน** บอบช้ำพอสมควรแก่เหตุ บอบช้ำ ทั้งจิตใจ บอบช้ำ ทั้งชื่อเสียงและทุกสิ่งทุกอย่าง

เมื่อผมได้รับโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม เป็นอธิการบดีแล้ว ผมได้นึกถึงหลวงพ่อบุญทันที ผมได้กลับไปหาท่านและไปกราบบอกหลวงพ่อ หลวงพ่อบัดนี้ ลูกได้เป็นอธิการบดีแล้ว หลวงพ่อบอกว่า เออดี.เออดี หลวงพ่อได้สอนเรื่องที่สำคัญๆ หลายเรื่อง แต่ในที่นี้ นั้นผมอยากจะบอกว่า ถ้าใครยังไม่ได้ทำแล้วจะเสียคือความเป็นผู้ที่ให้ ให้ดีกว่ารับ ให้เท่าไรยังมี ให้เท่าไรยังได้ ให้เท่าไรยังมี **แล้วก็มีอย่างไปให้ขยัน** หลวงพ่อได้สอนไว้ว่า **“ยิ่งให้ยิ่งได้ไม่หวงไม่อดหมดแล้วมาเรื่อยๆ”** หลวงพ่อสอนให้เมตตาให้ที่เป็นสมบัติพิสดาน **ให้ทั้งยศถาบรรดาศักดิ์ ให้ทั้งอภัยให้ทุกสิ่งทุกอย่าง** หลวงพ่อได้บอกกับผมอีกอย่างหนึ่งว่า **อาจารย์เป็นคนมีภูมิหลัง** แล้วถ้าแผ่เมตตาใส่ให้เมตตาจริงๆ ไม่ใช่แผ่เมตตาไปตามพิธีการแล้ว ไปแข่งเขา มันไม่ใช่ หลวงพ่อสอนให้เราให้อภัย **ใครเลือกเราไม่เลือกเราอย่าไปสนใจให้ตั้งใจทำงาน** แล้วหลวงพ่อก็ถามว่า เวลาในการเป็นอธิการบดีมีระยะเวลาอันเท่าไร ผมได้กราบเรียนหลวงพ่อกว่า เป็นครั้งละ ๒ ปี วาระหนึ่ง เป็นได้ ๒ ปี (ตอนนี้กฎหมายแก้ไขเป็นสมัยละ ๔ ปี แล้ว) หลวงพ่อได้เตือนผมว่า **อย่าได้มัวไปจับผิดใคร อย่ามัวแต่ไปมองว่าใครทำชั่ว ทำเลว อะไร ตรงไหน อย่าเที่ยวไปสอด เทียวคัน ให้ตั้งหน้าตั้งตาทำงาน เวลามันมีน้อย ให้รีบทำงาน จะได้มีผลงาน** ถ้ามัวไปเที่ยวสอด เทียวสวนจะต้องเสียกำลังคน ท่านก็ยกตัวอย่างให้ฟังว่า ราชการชอบสอบสวนคน แต่ไม่ชอบสอนคน หลวงพ่อบอกว่าการสอบสวนคน ต้องเสียกำลังคนไปตั้งเท่าไร ไหนจะต้องตั้งกรรมการก็ต้องเสียกำลังคนไปตั้ง ๓ คน คนถูกสอบสวนมันก็ต้องคอยวิ่งเต้น ไม่เป็นอันทำงานทำการ มันก็ต้องคืนรนต่อสู้อย่างนี้ ต้องเสียยานไปอีกเท่าไร เสียกระดาษหลวง เสียเวลา เสียการเสียดาน แล้วท่านก็ยกตัวอย่างว่ามี **ปลัดกระทรวงคนหนึ่งพอได้ตำแหน่ง มัวแต่ไปสอบสวนคน** ปรามปรามศัตรู ไม่เป็นอันทำงาน จนในที่สุด ก็

ต้องออกจากตำแหน่งหรือเกษียณอายุราชการ ไปก็ยังไม่มียกเลิกงาน อย่างนี้เป็นต้น ดังนั้นผมจึงได้ขอคิดนี้จากทาง
พ่อมา ตั้งใจไว้ว่า

ข้อที่ ๑ ผมจะสวดมนต์ไม่ว่าในทีใด หากผมว่างผมจะสวดมนต์ ถ้าไม่สามารถสวดจบทั้งหมดได้ ผมก็
จะสวดอธิปัติแล้วในขณะที่เดียวกัน

ข้อที่ ๒ ผมจะสวดมนต์ให้ ให้จริงๆ ให้อภัยเขาจริงๆ อย่าได้เที่ยวชักไว้มีเท่าไรให้จริงๆ ไม่โกรธจริงๆ

ข้อที่ ๓ ต้องปล่อยวาง แล้วไม่สอบไม่ค้น ใครเคยเลือกหรือไม่ ใครเคยสนับสนุนผมหรือไม่ เราต้องทำ
หน้าที่ตรงนี้ ไม่มีมึงต้องทำไป ใครทำสิ่งใดได้สิ่งนั้น ผมเชื่อในข้อนี้

ดังนั้นผมก็ได้เอาหลักที่หลวงพ่อนำมาใช้ให้เกิดสติปัญญาขึ้น เกิดการระดมผู้คนในมหาวิทยาลัย
รามคำแหง ทั้งครูบาอาจารย์ ทั้งเจ้าหน้าที่ ทั้งลูกศิษย์ ได้ช่วยผม ช่วยคิดช่วยอ่านช่วยทำช่วยกันพูดทุกอย่าง
ใครเก่งในเรื่องใดผมก็ไปไหว้ไปวอนเขา ผมบอกว่า ความเก่งของท่านจะไม่เกิดประโยชน์อะไรเลยถ้าหากท่าน
ไม่นำมาใช้ มาช่วยชาติบ้านเมืองกันเถิด ตั้งอกตั้งใจกันทำงาน มาเลิกเล่นการเมืองกันเถิด **ผมว่าแต่เล่นการเมือง
ในหน่วยงานราชการ แล้วจะเจริญงอกงามกันได้อย่างไร** จากนั้น บุคคลเหล่านั้น ก็หันมาร่วมมือกันมากขึ้น

ผมได้ตั้งประโยคขึ้นมาว่า คิดอะไรออกให้บอกภรรยาสิ คือผมมาคิดดูแล้วเห็นป้ายหาเสียงเขาชอบเขียน
กันว่า คิดอะไรไม่ออกให้บอกคนโน้น ให้บอกคนนี้ คิดไม่ออก แล้วจะมาบอกอะไร ผมคิดไปอย่างนั้น ผมจึง
บอกไปว่า **“ถ้าคิดอะไรออก มาบอกภรรยาสิ”** เท่ากับว่าระดมความคิดความอ่าน **ใครคิดอะไรออก เขาก็จะได้มา
แนะนำเรา จะได้ทำให้เราไม่ใช่คนหูหนวกตาบอด** เราจะได้เป็นพหูสูต คือรู้มาก ฟังมาก เห็นมาก เราจะรู้อะไรต่างๆ
เขาก็ได้ช่วยเราคิด ช่วยเราทำ เพราะเขาก็มีส่วนช่วยบ้านเมืองไม่ใช่ของเราเพียงคนเดียว **เราจะต้องรู้จักรับฟังคน
อื่น** แต่ไม่ได้หมายความว่าใครมาพูดอะไรแล้วเราจะต้องฟังหมด ทำตามหมด มันไม่ใช่เช่นนั้น เราต้องนำเอามา
กลั่นมากรอง โดยใช้วิธีการถามสูตรของพระพุทธองค์

เวลาผมทุกข์หนัก ผมมักจะโทรไปหาหลวงพ่อก่อน หลวงพ่อก็ได้เมตตาช่วยจัดปัดเป่าให้ ด้วยธรรมะของ
หลวงพ่อย่างๆ ผมได้กราบเรียนหลวงพ่อก่อนว่าขณะนี้ ผมทุกข์ใจเนื่องจากถูกคนเขาโจมตี หลวงพ่ก็ได้บอกว่าเขาก็
โจมตีเพราะเขาก็อยากเป็น ซึ่งเขาโจมตีเรานั้น เขาก็ไม่ใช่คนดีอะไร คนดีเขาจะไม่มีเวลาโจมตีให้ร้ายใคร
เพราะฉะนั้น ถ้าอธิการบดีนั่งทำงานอยู่ตรงนี้มีตำแหน่งอยู่ตรงนี้ เขาก็จ้องโจมตีเราทำให้มีราคะิน ไล่ไปปิดก
จงทำแต่ความดี ทำในสิ่งที่หลวงพ่อสอน เราก็ทำไป

หลวงพ่เป็นคนกตัญญูตเวทิตา หมายความว่า หลวงพ่รู้ว่าใครมีบุญคุณต่อหลวงพ่แล้วหลวงพ่ก็
ได้ตอบแทนคุณเขา คือมารดาของหลวงพ่อนั่นเอง หลวงพ่ได้ดูแล ผมจำเอาข้อนี้ ไปปฏิบัติต่อมารดาผม

ผมไปทำหน้าที่ ผมก็ไปสอนครูบาอาจารย์ สอนลูกศิษย์ สอนข้าราชการทั่วไป **ผมบอกว่าในระหว่างที่
เรามีหน้าที่อยู่จงทำหน้าที่ อย่าไปคิดเรื่องอื่น** เรามีหน้าที่ที่จะทำให้นักมหาวิทยาลัยเจริญงอกงาม **เราจะต้องดูแล
ลูกหลานของคนทั่วประเทศให้เป็นคนดีให้จงได้** เราจะต้องสั่งสอนให้เขามีความรู้ คู่คุณธรรม สอนลูกศิษย์ให้

เป็นหน่วยที่ดีของสังคม สอนลูกของชาวบ้านให้เป็นคนดีของสังคม แล้วเราก็จะเดินถนนได้ เพราะว่า คนทุกคน หรือคนส่วนใหญ่เป็นคนดี ทำให้เราปลอดภัยไปด้วย

ตอนนี้ แม่ผมอายุ ๘๑ ปี ดิ้นเข้ามาผมจะถามแม่ แม่จะทานข้าวกับอะไรในวันนี้ แม่ก็บอกมาว่าอยากจะทานอันโน้น อยากจะทานอันนี้ แต่พอลามทุกวันทุกวันเช้า แม่ก็ซักจะรำคาญ แม่ก็ถามว่าจะถามทำไมนั้ก ถามได้ทุกวัน ถามอยู่ได้ทุกเมื่อ ผมบอกแม่ว่า **“ตอนนี้ผมทำหน้าที่ของลูก แล้วผมก็ยังทำได้อยู่ ถ้าผมตายไปหรือผมพลัดพรากไปผมก็จะไม่มีโอกาสได้ตอบแทนบุญคุณแม่”** เพราะแม่ได้เลี้ยงดูลูกๆ มาด้วยความยากลำบาก เราเลี้ยงดูลูกเราจึงเห็นว่าพ่อแม่นี้ลำบากเพียงไร ในขณะที่เดียวกันตอนนี้ แม่ว่ามีอายุ ๘๑ ปี แล้วก็ตามแต่ **แม่ก็ยังพูดได้ กินได้ คิดได้ ทำอะไรได้อยู่ แม่เป็นผู้มีพระคุณ ดังนั้น ผมก็ต้องตอบสนองเมื่อตอนที่แม่ยังสามารถทำได้** พอตอนกินไม่ได้แล้วเอาไปเที่ยวให้กินก็ไม่ว่าใครจะมกิน ไม่รู้ว่าจะเป็นพระจริงหรือพระปลอมที่ไหนมารับบุญไป เพราะฉะนั้นสิ่งที่ทำได้เดี๋ยวนี้ ผมก็จะทำ ผมไปซื้อเสื้อผ้าใหม่ๆ มาให้แม่นุง แม่ก็ไม่นุงเพราะมีคนโบราณผมได้บอกกับแม่ว่าเสื้อผ้าใหม่สวยๆ นี้ ลูกไปซื้อมาจากต่างจังหวัด ลูกก็มีกำลังทรัพย์พอที่จะหามาให้แม่นุงได้ ไม่ใช่ที่เราจะเป็นครอบครัวที่ยากจนแต่เราพอมีพอกินกันมาทั้งตระกูล แม่ก็บอกว่าเอาไว้ตอนทำกฐินก็แล้วดี แม่จะนุงให้ ผมก็บอกกับแม่ไปว่า ไม่ได้ครับ เมื่อถึงงานกฐิน ผมจะหาซื้อให้ใหม่ ตอนนี้ให้นุงไปก่อน แม่บอกเอาเก็บไว้ บอกเสียตาย ผมก็บอกแม่ว่าไม่ต้องเสียตาย **ถ้าหากแม่นุงตอนนี้จะได้บุญยิ่งกว่า เพราะลูกจะได้ปีติใจเกิดความสุข** ในความกตัญญูกตเวทิตาที่มีต่อบิดามารดา แม่จึงขอมนุงเสื้อผ้าใหม่ใหม่ๆ

เวลาไปสอนผู้คนที่ผมจะเอาสิ่งที่หลวงพ่อกำหนดปฏิบัติในหลายๆ เรื่องเอาไปทำหลวงพ่อกำลังพิจารณาในการสอนผู้คนที่ผมเห็นสภาพของหลวงพ่อก่อนแล้ว **ผมยังดูว่าหลวงพ่อกำลังอดทนได้อย่างไร ผมจึงนำมาเป็นตัวอย่าง** หลวงพ่อดทน หลับก็ไม่ตื่น นอนก็ไม่ถึงบ คนเขาพาไปโน้นพาไปนี่ เหนื่อยแค่ไหน ไม่สบายแค่ไหน ก็ยังเมตตาตามานั่งเทศน์มานั่งสอนผู้สอนคน ปลดทุกข์ให้ผู้คนที่ทั้งหลายทั้งปวงผู้ห่อหุ้มและเป็นการให้ที่ไม่รู้ว่าเป็นกุศลขนาดไหน หลังจากนั้นผมจึงคิดว่า ผมจะต้องให้สติปัญญาแก่ผู้คนที่ให้บังเกิดขึ้นในประเทศนี้ให้จงได้ ผมจึงมีแนวคิดขยายมหาวิทยาลัยรามคำแหงออกไปทั่วประเทศ จะได้เรียนกันทั่วถึง ลูกคนยากจนจนก็จะเรียน คนรู้ รวยอยู่แล้วก็ยังได้เรียนอย่างนี้เป็นต้น

ผมได้แนวทางจากหลวงพ่อก็คือ **เวลามองหลวงพ่อก็คือ ผมไม่อยากให้ใครมามองหลวงพ่อกองเราว่า หลวงพ่อกำลังเหาะเหินเดินอากาศได้ หลวงพ่อบรรลุธรรมข้อใด หลวงพ่อกำลังเป็นอรหันต์หรือไม่**อย่ามาเที่ยวถามเที่ยวพูด แต่จงดูว่าหลวงพ่อกำลังทำอะไร แล้วหากว่ามันเป็นแบบอย่างได้ เป็นความดีงามได้ **ทำไมไม่ตามหลวงพ่อกำลังไม่ช่วยหลวงพ่อกำลัง** อย่างนี้เป็นต้น หลวงพ่อบอกว่ายิ่งให้อะไรยิ่งให้อะไรยิ่งได้ ยิ่งให้อะไรมา มันเรื่องจริงหรือไม่ ทำหน้าที่อยู่กับตาแต่ต้องให้อะไรจริงๆ **ไม่ใช่ให้แล้วไปตามทวงอยู่อย่างนั้นอย่างนี้ มันก็ทำให้เกิดปัญหาให้กับบ้านเมืองได้**

หลวงพ่อกำลังได้ให้แก่ผู้คนที่ลูกศิษย์ลูกหามา **ผมไม่อยากจะพูดถึงความมีอิทธิฤทธิ์ความมีปาฏิหาริย์อะไร เป็นความเชื่อของใครของมัน ผมก็เชื่อของผม** ผมไม่อยากชวนให้ท่านเชื่อด้วย แต่ให้ชวนเชื่อ

ทางวิทยาศาสตร์ หลวงพ่อได้สั่งสอนอบรมทั้งจิตทั้งใจ ทั้งแนวทางกระทำ **พื้นทางการพูด** แล้วเราจะได้นำไปสอนลูกสอนหลาน ผมได้นำไปสอนลูกศิษย์ผม เวลาประชุมครูบาอาจารย์ผมได้นำไปเล่าให้ใครๆ ฟัง แล้วก็ได้อ้างอิงด้วยว่าเรื่องนี้ หลวงพ่อของเราสอนมา หลวงพ่อของเราชื่อหลวงพ่อจรัญ ผมได้พาครูบาอาจารย์ข้าราชการเจ้าหน้าที่และนักศึกษามาปฏิบัติธรรมถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราเป็นประจำทุกปี และได้พามาบวชที่วัดด้วยอย่างนี้เป็นต้น แล้วจากนั้นมาผมก็ปฏิบัติมาเป็นประจำ ผมมีความเจริญงอกงามในหัวใจของผมพอสมควรแก่ฐานานุรูป ไม่ได้คิดหวังเป็น หวังมี หวังร่ำรวยอะไรให้มากเกินไปเราก็กินอยู่เท่าที่ร่างกายเราต้องการ เท่าที่สภาพควรมีควรเป็น

ผมคิดว่าถ้าบ้านเมืองเรามีคนที่ตั้งสติให้แก่คนได้ เตือนสติให้แก่คนได้ เท่าหลวงพ่อจรัญหลายๆ คน แล้วก็ได้พระในทางสอนอบรม แล้วก็เป็นคนนำในการปฏิบัติเช่นนี้แล้ว ผมว่ามีแต่ความเจริญงอกงามในจิตใจ ชั่วลูกชั่วหลานเรา ผมจึงดำเนินรอยตามอันนี้ ผมเป็นคนที่ไม่มีพ่อ ผมจึงบอกหลวงพ่อว่า หลวงพ่อผมไม่มีพ่อ ผมเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อแล้ว ผมก็เป็นลูกหลวงพ่อด้วย ผมกราบเรียนท่านอย่างนี้

ผมอยากจะบอกบรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายทั้งปวงให้สงสารหลวงพ่อบ้าง หลวงพ่อเหนื่อยนะครับ ช่วยกันให้กำลังใจ และในขณะเดียวกัน หลวงพ่อเป็นผู้ให้ ให้โดยที่ไม่ได้ถามไม่ได้ไถ่ ให้โดยที่ไม่ไปดูว่าหลวงพ่จะเดือดร้อน หรือหลวงพ่จะหาที่ไหนมา หลวงพ่อเป็นคนให้จริงๆ ยิ่งให้ยิ่งมี ยิ่งให้ยิ่งได้ ตรงนี้ทุกคนควรมองคิดเรื่องกตัญญูกตเวทิตา

ในวันนี้ผมอยากจะเล่าไว้แค่นี้ก่อนเอาไว้วันข้างหน้าผมจะเล่าปรากฏการณ์หลายๆ เรื่องที่อยากจะเล่าฝากลูกศิษย์ของหลวงพ่อด้วยกันได้ทราบไว้ ใครมีประสบการณ์อย่างไร ใครมีปรากฏการณ์อย่างไร ไม่ว่าจะในทางจิตใจ หรือในทางชีวิตก็ตาม ขอให้ช่วยกันพูดกันบอกออกมาตรงๆ วันนี้ผมมีหลวงพ่เป็นบารมีคุ้มครองอยู่ในทางศาสนา และในขณะเดียวกัน ผมพูดตรงนี้ว่า ผมมีวันนี้ได้ หลวงพ่ได้ดึงผมจากเลนจากตม จากที่มีดไปสู่ว่าง หลวงพ่ได้ให้ยาบำรุงชีวิตจิตใจผม เปิดสมองให้แก่ผม ผมไม่รู้จะตอบแทนพระเดชพระคุณหลวงพ่ได้อย่างไร เพราะฉะนั้น ผมจึงได้ปวารณาตัวไว้กับหลวงพ่เสมอว่า ‘มีสิ่งใดที่ผมทำให้หลวงพ่ได้ ผมจะทำทุกวิถีทาง’

...อาตมาขอแทรกคำกลอนไว้ตรงนี้ ให้เป็นคาถาแก่ใจน คาถาทำให้มีกินมีใช้ คาถาว่าอย่างนี้

“ไม่ยอมเรียนหรือจะรู้

ไม่ยอมดูหรือจะเห็น

ไม่ยอมทำหรือจะเป็น

จะลำบากย่ำแย่จนแก่ตาย

ดังนั้นต้องเรียน ต้องรู้ ต้องทำให้เป็น อย่าดูถูกกริยชน เขาให้เรียนอะไรก็เรียนไว้ ไม่เสียหายช่วยตัวเองได้ในเวลาจำเป็น

จากเรื่อง “หลวงพ่อกำลังเรื่องสมเด็จพระเจ้า”

โดย พระราชสุทธินวมงคล (หนังสือกฎแห่งกรรมฯ เล่ม ๑๐)

บารมีหลวงพ่อกำลัง

ไพจิตร ม้าประเสริฐ

ดิฉันได้มีโอกาสกราบหลวงพ่อกำลังเมื่อประมาณ ๗ ปีที่แล้ว ด้วยแรงศรัทธาจากหนังสือกฎแห่งกรรม ซึ่งมีพี่สาวที่ทำงานอยู่กรมทางหลวงนำมาให้อ่าน ดิฉันจึงเกิดความเลื่อมใสศรัทธาหลวงพ่อกำลังมากขึ้น ดิฉันขอให้พี่สาวช่วยสอบถามผู้ที่รู้ว่า “วัดป่ามะม่วง และหลวงพ่อกำลังนี้มีจริงหรือไม่” อยากจะหาโอกาสไปกราบท่าน ดิฉันได้ทราบว่า หลวงพ่อกำลัง วัดอัมพวัน เมืองสิงห์บุรี เป็นองค์เดียวกับหลวงพ่อกำลังวัดป่ามะม่วง ดิฉันเกิดความปีติยินดีมาก คิดว่าต้องไปกราบท่านให้ได้ ประกอบกับช่วงนั้นลูกสาวคนโตของดิฉันจะไปศึกษาปริญญาโทต่อที่ประเทศอังกฤษ ดิฉันได้ถือโอกาสนี้ขอร้องให้สามีช่วยขับรถไปที่วัด เนื่องจากสามีเป็นคนไม่ชอบเข้าวัดและไม่เลื่อมใสหลวงพ่อกำลังใครเลย แต่ก็น่าแปลกใจที่ยอมพาไปกราบท่าน ตอนที่ไปกราบท่านครั้งแรก ดิฉันเห็นท่านเหลือบมอง แต่พอเรียนถามอะไร ท่านก็ตอบแบบดูๆ (ด้วยความรู้สึกในตอนนั้น) ตอนแรกก็เกิดท้อใจว่าเราตั้งใจมากกราบท่านและอยากให้ท่านเมตตา อาจเป็นบุญของดิฉันและครอบครัวที่จะได้ท่านเป็นที่พึ่งต่อไปในภายหน้า จึงเหมือนมีแรงบันดาลใจหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บอกว่าต้องพยายามไปกราบท่านอีกให้ได้

จากนั้นดิฉันได้มีโอกาสไปกราบท่านอีก ๒ ครั้ง พอสามีเพื่อนโทรมาชวนให้ไปปฏิบัติธรรมกรรมฐานที่วัดอัมพวัน ๓ วัน ตอนแรกดิฉันอยากจะบอกยกเลิกกับเพื่อนแต่ก็แปลก เหมือนมีบางสิ่งเตือนว่า “อย่านะ ต้องไปปฏิบัติให้ได้” ก็เลยตัดสินใจไป

นับจากวันที่ไปปฏิบัติธรรมฐานดิฉันคิดว่าต้องพยายามไปกราบให้ท่านเมตตาให้ได้ พอไปถึงวัดคนทางวัดบอกว่าท่านอยู่ที่กุฏิ ดิฉันก็พาลูกๆ ขึ้นไปกราบท่าน สามีเป็นคนเฉยๆ ไม่ค่อยสนใจจึงนั่งคอยอยู่ด้านนอก วันนั้นหลวงพ่อกำลังต้องขึ้นไปอบรมเด็กที่ศาลาใหญ่ประกอบกับมีญาติโยมไปรอกกราบท่านเป็นจำนวนมาก ท่านจึงเสด็จเดินลงทางด้านประตูหลัง เดินอ้อมไปทางด้านหน้ากุฏิ คนข้างนอกก็ก้มลงกราบท่านรวมทั้งสามีดิฉันด้วย พอขึ้นรถกลับบ้านสามีบอกดิฉันและลูกว่า “รู้ไหม ตอนหลวงพ่อกำลังเดินผ่านหน้ากุฏิ ท่านเดินมาจับมือรับไหว้และพูดอะไรด้วย แต่ฟังไม่ถนัด” ทำให้สามีดิฉันเกิดความปีติเป็นอย่างมาก

พอดิฉันและลูกสาวทั้งสอง ได้ฟังก็รู้สึกใจไม่ดี เหมือนมีลางสังหรณ์ว่าการที่หลวงพ่อบานจับมือครั้งนี้ อาจไม่ใช่เรื่องดีเพราะเท่าที่อ่านหนังสือกฎแห่งกรรมมา ทราบว่าบุคคลที่หลวงพ่อบานหัก บางทีเป็นการที่หลวงพ่อบานแผ่เมตตาให้ผู้มีเคราะห์กรรม ดิฉันจึงบอกสามีว่า “บางที ท่านอาจแผ่เมตตาให้พ่อ อาจจะมีอะไรขึ้นก็ได้ ท่านอาจจะเห็นอะไร ต้องระวังไว้บ้างนะ”

หลังจากนั้น ไม่นาน เคราะห์กรรมก็เกิดขึ้นในครอบครัวของดิฉัน ปกติสามีจะเป็นคนดี ไม่เที่ยว ไม่เล่นการพนัน ไม่ดื่ม เพื่อนๆ คนรอบข้างและญาติชมอยู่เสมอ แต่คงเป็นกรรมของสามีดิฉัน วันหนึ่งก็อ่านหนังสือพิมพ์เจอเพื่อนหญิงสมัยเรียนมัธยมปลาย ที่เคยเรียนอยู่ต่างจังหวัดด้วยกันว่าเพื่อนหญิงคนนี้เป็นคนเก่งมีชื่อเสียงด้านการโรงแรม อยู่จังหวัดชายทะเลภาคตะวันออก ประจวบกับช่วงนั้นดิฉันมีเหตุต้องไปลอสแอนเจลิสที่ชายที่จังหวัดนั้น พอดี สามีก็ชวนลูกสาวกับดิฉันออกไปหาเพื่อนหญิงคนนั้น รับประทานอาหารเย็นที่โรงแรมของเธอ ดิฉันก็ไม่คิดอะไรมากเห็นว่าเป็นเพื่อนนักเรียนธรรมดาที่เคยเรียนด้วยกัน จากวันนั้น สามีก็เริ่มติดต่อโทรศัพท์หาผู้ หญิงคนนี้ โดยทางครอบครัวก็รับทราบ ดิฉันกับลูกสาวก็สังหรณ์ใจว่าอาจมีเหตุไม่ดีเกิดขึ้นกับครอบครัวเราเนื่องมาจากผู้ หญิงคนนี้

เนื่องจากลูกสาวคนโตมีโครงการจะไปศึกษาต่อที่ประเทศอังกฤษ ผู้ หญิงคนนี้ คงยังติดต่อกับสามีดิฉัน และเสนอสามีดิฉันว่า เธอมีเพื่อนทำงานแนะแนวเรื่องการศึกษาต่อที่ประเทศอังกฤษ จึงนัดสามีดิฉันให้พาลูกสาวไปสอบถามเรื่องเรียนต่อกับเพื่อนของเธอ พอเสร็จธุระ สามีก็พาลูกมาส่งบ้านพร้อมผู้ หญิงคนนี้ และขอไปรับประทานอาหารเช้ากับผู้ หญิงคนนี้ และเพื่อนๆ ของเธอ ลูกสาวดิฉันมักเป็นคนมีลางสังหรณ์ที่แม่น บอกกับดิฉันว่า “ผู้ หญิงคนนี้ มีอะไรแปลกๆ อาจมาทำลายครอบครัวเรา คงไม่ใช่เพื่อนนักเรียนธรรมดากับพ่อ” ดิฉันก็ยังไม่วิตกอะไรมาก คิดว่าสามีคบหากับผู้ หญิงคนนี้ก็เปิดเผยให้ครอบครัวรับทราบ

หลังจากวันนั้น สามีดิฉันก็เกิดอาการซึมเศร้า เริ่มนอกใจไม่สนใจทำงาน ดิฉันต้องรับผิดชอบธุรกิจที่ทำคนเดียว มีปัญหาทะเลาะระหองระแหงกันตลอด บางครั้งดิฉันก็คิดถึงขนาดจะฆ่ามันให้ตายไปข้างหนึ่ง อาจเป็นเพราะดิฉันเป็นคนเจ้าอารมณ์ โมโหง่าย เนื่องจากเป็นลูกสาวคนเดียวในจำนวนพี่น้อง คุณพ่อคุณแม่ท่านจึงตามใจ บางครั้งก็คิดประชดชีวิตตัวเอง แต่ก็หักห้ามใจไว้

วันหนึ่งดิฉันพยายามชวนสามีให้พาดิฉันและลูกไปหาหลวงพ่อบานอีกครั้ง และได้กราบเล่าเรื่องความเป็นมาของปัญหาครอบครัวให้ท่านฟัง ท่านซักถามเรื่องราวกับดิฉันและลูก ลูกสาวคนโตเสียใจเรื่องพ่อมาก น้ำตาไหลเต็มหน้า ซึ่งถือว่าเป็นบุญของลูก ท่านเมตตารับลูกสาว ๒ คนให้เป็นลูกท่าน ดิฉันเกิดความปีติมาก ท่านเตือนดิฉันว่า “ทำอะไรให้ใจเย็นๆ มันเป็นเรื่องกรรม ความจริงสามีเป็นคนดี” ดิฉันไม่คิดมาก่อนว่าหลวงพ่อบานจะเมตตาเราขนาดนี้ จึงคิดว่าเพราะความตั้งใจแน่วแน่ของดิฉันที่จะมากราบท่านจนท่านเมตตาและอาจเป็นเพราะท่านต้องการลองใจเราก่อนก็เป็นได้ ว่ามีความอดทน ตั้งใจเลื่อมใสศรัทธาท่านแค่ไหน ซึ่งเรื่องนี้ ดิฉันได้เตือนเพื่อนๆ และคนรู้จักหลายคนที่เคยมากราบท่านแล้วว่า ท่านดูจากความตั้งใจและศรัทธาของคนมา ไม่ได้

เลือกที่จะคุยหรือเมตตาเฉพาะแต่คนมีเงิน เพราะตัวดิฉันเองก็ไม่เคยทำบุญถวายเงินท่านมากมาย ท่านยังเมตตาขนาดนี้ ถ้าใครมีทุกข์ก็จะดักเตือน แม่เมตตาและให้หลักธรรมไปปฏิบัติเพื่อจะได้ยอมรับกับกรรมที่ทำมา

ดิฉันเองได้พยายามชวนลูกและสามีไปวัดเป็นประจำ จนตอนหลังสามีใช้ติดพันกับผู้หญิงคนนี้มากไม่ยอมพาไปและทิ้งครอบครัวไปเกือบ ๒ ปี ลูกสาวคนโตก็ไปเรียนต่อแล้ว ช่วงนี้ดิฉันก็พาลูกสาวคนเล็กไปกราบท่านเสมอ จนครั้งหนึ่งท่านพูดว่า “มันเป็นเวรกรรมนะ อย่าไปทำอะไรเค้านะ เค้าไม่ได้ โคนอาคมใครหรอก ถ้าเค้าไม่เป็นแบบนี้เค้าต้องตายรู้ไหม” “จากเป็นยังดีกว่าจากตาย ปล่อยเขาไปสักพัก หมดเวรก็จะกลับมาเอง ให้อดทน พยายามปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานแม่เมตตาให้เจ้ากรรมนายเวรของเขา” อีกทั้งท่านยังให้กำลังใจให้กลับไปประกอบธุรกิจเองให้ได้

ดิฉันนึกย้อนเหตุการณ์ดู รู้สึกว่าหลวงพ่อดีใจเป็นพิเศษ รู้เหตุการณ์ล่วงหน้าได้เพราะวันนั้นเพื่อนดิฉันได้พาไปหาหมอไสยศาสตร์ ที่จะทำให้ผู้หญิงคนนั้นมึนเป็นไปก่อนที่จะเดินทางไปหาท่านที่สิงห์บุรี ดิฉันก็คิดคำสอนของหลวงพ่อดีใจแล้ว เลยไม่คิดจะทำพิธี เพราะไม่อยากจองเวรกรรมกันต่อไป ท่านก็ได้ทักเรื่องนี้ขึ้นมาเมื่อไปกราบท่าน ทำให้ดิฉันและลูกศรัทธาท่านมากยิ่งขึ้นอีก

ดิฉันคิดว่าทำธุรกิจคนเดียวไม่ไหว ลูกคนเล็กก็ยังเรียนปริญญาตรีอยู่ จึงไปเรียนถามท่านว่าจะให้ลูกคนโตกลับมาช่วยงาน ท่านเตือนว่ายังไงก็ต้องส่งให้เรียนให้จบโท ท่านไม่ให้กลับ ให้ดิฉันอดทนทำธุรกิจต่อไปซึ่งท่านว่าทำได้ ท่านถามลูกสาวคนเล็กว่า จะเรียนโทต่อไหม ลูกตอบว่า “จะเรียนเจ้าค่ะ” ท่านยิ้มๆ แล้วบอกว่าเรานะจะเรียนก็ได้ แต่ให้เรียนในเมืองไทย ไม่ต้องไปนอก ลูกสาวยังตอบกลับไปว่า “หนูอยากไปเมืองนอกเหมือนพี่” หลวงพ่อบอกว่า “เอ็งอยากไปก็ตามใจ” แล้วไม่ว่าอะไรต่อ

ต่อมาดิฉันและลูกจึงตีความออกมา ท่านพูดไว้เป็นนัยนั้นเป็นความจริง อีกปีกว่าๆ ต่อมา ช่วงเศรษฐกิจไม่ดี ค่าเงินบาทอ่อนตัวมาก ช่วงไอเอ็มเอฟ คนเรียกลูกหลานที่อยู่เมืองนอกกลับมากันมาก ประกอบกับปัญหาครอบครัวยังไม่คลี่คลาย ทำให้ลูกคนเล็กไม่ได้ไปต่อโทที่เมืองนอก

ตอนมีเรื่องใหม่ๆ เคยกราบเรียนถามท่านว่า สามีจะหายไหมคะ ท่านว่าหายแต่อีก ๓ ปีกว่าๆ ในใจก็คิดว่านี่ก็เกือบ ๒ ปี แล้วยังไม่อะไรดีขึ้น ช่วงนี้นึกในใจอยากจะทำไม่ดีหลายครั้ง แต่ทุกครั้งก็แปลกเหมือนท่านรู้ พอเจอท่านก็จะดักเตือนอยู่ตลอดว่า ขอให้ขยาดิจๆ นะ ชายได้หมดทุกอย่าง แต่ตัวต้องเสียไว้ ซึ่งท่านก็ให้กำลังใจตลอดมา

ปี ๕๐ ท่านก็บอกลูกว่าให้ไปเรียกพ่อกลับบ้านได้แล้ว ลูกคนเล็กเรียนจบจะรับปริญญา สามีจะมางานรับปริญญาลูกจะกลับมาอยู่บ้าน พร้อมทั้งลูกคนโตก็จบโท กลับมาอยู่บ้านพร้อมกันอีกครั้ง แต่เวรกรรมยังไม่หมด สามีกลับมาบ้านแต่ก็ยังปฏิบัติแปลกแยก และอารมณ์ฉุนเฉียวง่าย ทำให้เกือบจะเลิกกันอีก แต่คงเป็นเพราะเมตตาที่หลวงพ่อดีใจ และการนั่งวิปัสสนากรรมฐาน ทำให้ดิฉันเป็นคนใจเย็นและมีเหตุผลมากขึ้น คิด

ก่อนทำและอดทนจนเรื่องราวต่างๆ ผ่านไปด้วยดี อีกราว ๒ ปีต่อมา สามิจึงกลับมาเป็นปกติ ทำให้ครอบครัวกลับมาสมบูรณ์อีกครั้ง ซึ่งรวมเวลาที่มีเรื่องเกิดขึ้นมาก็ประมาณ ๕ ปี

ดิฉันอยากฝากเรื่องราวของครอบครัวดิฉันไว้เป็นอุทาหรณ์ว่า การครองเรือนมีครอบครัวนั้นผู้หญิงเราต้องอดทนและให้อภัยซึ่งกันและกัน อย่าถือทิฐิเอาชนะกัน ไม่ประชดชีวิตด้วยการมีสามีใหม่ ฆ่าตัวตหรือฆ่าอีกฝ่ายหนึ่ง เพราะทำให้ต้องจองเวรกรรมกันต่อไปอีก ควรนึกถึงพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ท่าน และการทำวิปัสสนากรรมฐาน ก็เป็นเพื่อนทางใจยามทุกข์ได้มาก จะผ่อนหนักให้เป็นเบาได้ อย่ายึดอบายมุขเป็นที่พึ่งยามทุกข์ ขอให้ตั้งใจสวดมนต์ ทั้งพาหุงมหากา และติปิโสเกินอายุหนึ่งจบและปฏิบัติธรรม

ดิฉันขอกราบระลึกถึงพระคุณในความเมตตาของหลวงพ่ที่ท่านมีต่อครอบครัวของดิฉัน ทำให้ดิฉันสามารถดำรงตนอยู่ในศีลในธรรมได้จนครอบครัวกลับมาสมบูรณ์อีกครั้ง

ขอให้หลวงพ่ท่านมีอายุ วรรณะ สุขะ พละ อยู่เป็นร่วม โภจี ของศาสนิกชนทั่วไปอีกนานเทอญ

กรรมฐานช่วยให้ครอบครัวมีความสุข

ถวัลย์ สมานบุตร

ข้าพเจ้าแต่งงานมีภรรยาตั้งแตปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ขณะนั้น มีอายุ ๒๐ ปี มีบุตรชาย ๑ คน หญิง ๑ คน ข้าพเจ้าทำงานเป็นลูกจ้างประจำของบริษัทแห่งหนึ่ง ส่วนภรรยาความรู้ไม่ค่อยจึงไม่ได้ทำงานเป็นแม่บ้านอยู่กับบ้าน

ข้าพเจ้าเป็นเด็กกำพร้าขาดพ่อแม่เลี้ยงดู จึงกลายเป็นคนเอาแต่ใจตัวเอง ไม่รู้จักความรักระหว่างครอบครัว คือ พ่อ แม่ ลูก เลิกงานก็จะเที่ยวเตร่กินเหล้า เที่ยวหนักร้องตามร้านอาหาร เล่นการพนันสารพัดชนิด เงินเดือนที่ได้รับหมดไปกับอบายมุข ครอบครัวได้รับเงินน้อยมาก จนภรรยาเริ่มบ่นบ่นไม่ไหว จึงส่งลูกชายคนโต และลูกสาวคนที่สอง ไปเรียนที่กรุงเทพฯ ในความอุปการะของน้องชายและน้องสาวของเธอเอง ลูกทั้งสอง จึงห่างพ่อแม่ ความผูกพันระหว่างพ่อลูกจึงแทบจะไม่มี รู้แต่เพียงว่าเป็นพ่อเป็นลูกเท่านั้น

ภรรยาของข้าพเจ้าชื่อ นางพาณิชย์ สมานบุตร ไม่ได้ทำงาน ไม่มีรายได้ อยู่กับบ้าน ชอบทำบุญ ชอบไปวัด ชอบฟังรายการธรรมะจากวิทยุช่วงหลังเที่ยงคืนและชอบสวดมนต์ แต่สวดไม่ค่อยถูกต้องทั้งทำนองและอักขระ เวลาที่ข้าพเจ้ากลับมาจากเที่ยวเตร่ เธอจะสวดมนต์ผิดๆ ถูกๆ บ้าง เปิดรายการวิทยุรายการธรรมะบ้าง จนข้าพเจ้าเกิดความรำคาญ มีปากเสียงทะเลาะเบาะแว้งกันบ่อยครั้ง

ชีวิตในครอบครัวไม่มีความสุข ข้าพเจ้ายังคงหมกมุ่นกับอบายมุขเรื่อยมา ส่วนภรรยาเธอก็ทนอยู่อย่างทุกข์ทรมานทั้งกายใจกับพฤติกรรมของข้าพเจ้า จะทำบุญก็ต้องขโมยเงินจากกระเป๋าของข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าไม่รู้ และจะทะเลาะกันทุกครั้ง แต่เธอก็ใช้ความอดทนเพื่อลูกและครอบครัว

จนประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ข้าพเจ้าได้มีโอกาส นำของชำร่วยของหน่วยงานไปมอบให้ลูกค้าที่จังหวัดลพบุรี ภรรยาของข้าพเจ้าได้ติดตามไปด้วย และก็ขอให้ข้าพเจ้าพามาวัดอัมพวัน โดยเธอเล่าว่าได้ฟังธรรมะจากหลวงพ่ोजรัญทางวิทยุธรรมะที่หลวงพ่อสอนไม่ได้เน้นในเรื่องทำบุญด้วยเงิน แต่จะเน้นว่าถึงไม่มีเงินก็สามารถสร้างบุญได้ด้วยการปฏิบัติกรรมฐาน ซึ่งจุดนี้เองที่ภรรยาของข้าพเจ้าชอบมากเนื่องจากเธอไม่มีเงินเหลือพอที่จะทำบุญตามวัดต่างๆ หลายๆ วัดนิยมกัน จะทำบุญทั้งที่ขโมยเงินจากกระเป๋าของตัวเองของข้าพเจ้า

จากนั้น ข้าพเจ้าและภรรยาก็มาถึงวัดโดยการถามทางจากชาวบ้านข้างทาง จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิบัติธรรมของภรรยาของข้าพเจ้า ส่วนข้าพเจ้าก็มีหน้าที่รับส่งเธอ พอส่งเธอเข้าวัดทุกครั้ง ข้าพเจ้าก็จะนัดเที่ยวผู้หญิงบ้าง นักร้องตามร้านอาหารบ้าง เป็นอย่างนี้มาตลอด จนถึงปี ๒๕๔๐ ภรรยาได้พาลูกสาวคนเล็กมาปฏิบัติกรรมฐานช่วงโรงเรียนปิดเทอมและกลับไปบอกข้าพเจ้าว่า ถ้าจะให้ลูกดีเรียนหนังสือเก่ง พ่อกับแม่ต้องร่วมใจกันปฏิบัติกรรมฐาน ในปี ๒๕๔๑ ซึ่งในระหว่างนี้ข้าพเจ้ายังคงเที่ยวเตร่ กินเหล้าเล่นการพนันอยู่เหมือนเดิม มีภาระหนี้สินมากมาย ส่วนภรรยาของข้าพเจ้ายังคงมาปฏิบัติธรรมอยู่อย่างสม่ำเสมอทุกเดือน

ผลจากการปฏิบัติธรรมของภรรยาข้าพเจ้า ส่งผลให้ข้าพเจ้าต้องมาปฏิบัติกรรมฐานในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นเวลา ๗ วัน ๗ คืน พอออกจากการปฏิบัติกรรมฐาน ข้าพเจ้าได้เอ่ยปากกับภรรยาว่า ต่อไปนี้คิดว่าจะเลิกบอขายมุขต่างๆ เสียที หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้เลิกบอขายมุขตามที่ได้อเอ่ยปากไว้กับภรรยา ระหว่างนี้ ภรรยาของข้าพเจ้าก็มาปฏิบัติกรรมฐานอยู่สม่ำเสมอได้ขาด เดือนละครั้ง บ้าง ๒ ครั้ง บ้าง

ปี ๒๕๔๑ เพื่อนของข้าพเจ้าซึ่งป็นเพื่อนสนิท (สนิทสนมทั้งครอบครัว) เป็นผู้หญิง เคยกินเคยเล่นการพนันอยู่ด้วยกันมา ข้าพเจ้าหยุดแล้วแต่เธอยังไม่หยุด มีความทุกข์มากจากการเล่นการพนันและกินเหล้า สามีนิดหลงทาง กิน เที่ยว ดินนักร้อง จนมีภาระหนี้สินมากมาย ธุรกิจการค้าขายหยุดชะงัก มีความทุกข์ถึงขั้นคิดจะเก็บเสื้อผ้าหนีออกจากบ้าน ไปตายเอาดาบหน้า ข้าพเจ้าจึงได้พูดหวานล่อมให้มาวัดอัมพวัน พบหลวงพ่อกและอยู่ปฏิบัติกรรมฐานเพียงแค่ ๓ วัน กลับไปบ้านปรากฏว่าเธอสามารถเลิกเหล้า เลิกเล่นการพนันได้และหลังจากนั้นได้เข้าวัดปฏิบัติกรรมฐานเรื่อยมาจนถึงทุกวันนี้ ระหว่างนั้น สามีนิดของเธอซึ่งกินเที่ยวอยู่แล้ว สารพัดที่จะสะสมความชั่วให้มากขึ้น จนมีปากเสียงทะเลาะกัน ดบตีกันบ่อยครั้ง แต่เพื่อนของข้าพเจ้าก็ทน โดยนำคำสั่งสอนหลวงพ่อกที่ว่า “สามีนิดจะดี ลูกจะดี อยู่ที่แม่บ้านคนเดียว” จนปัจจุบัน สามีนิดของเพื่อนข้าพเจ้าก็เริ่มดีขึ้น รู้จักรับผิดชอบ เลิกเที่ยวแบบแต่ก่อน ส่วนการคิมนี้ ยังคงมีบ้าง เนื่องจากสังคมและธุรกิจ ส่วนธุรกิจ การเงินดีขึ้น หมุนคล่องขึ้น

ประมาณปลายปี ๒๕๔๑ เพื่อนของข้าพเจ้าที่เป็นผู้หญิงอีกคนหนึ่ง ซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ออกเดินสายกินเหล้าเบียร์ เล่นการพนัน ไม่มีเวลาให้กับครอบครัวและกิจการค้าขาย สามีนิดกินเหล้ามาเข้ามามีเอ็น ลูกชายก็เข้าบ่อน เล่นการพนัน ส่วนลูกชายคนโตก็เป็นโรคเอดส์ กิจการประสบความล้มเหลวมีหนี้สินมากมาย หาทางออกไม่ได้ถึงขนาดคิดฆ่าตัวตาย ข้าพเจ้าและภรรยาจึงได้ไปชักชวนให้มาพบหลวงพ่อก หลวงพ่อกได้ให้กำลังใจและขอปรึกษาชีวิตว่าอย่าฆ่าตัวตาย ให้ปฏิบัติกรรมฐาน ซึ่งเป็นที่นำอัสจรรย์นี้ ลูกชายคนเล็กที่เข้าบ่อนเล่นการพนัน หยุดเล่นทันที ส่วนสามีนิดที่ได้กินเหล้ามาเข้ามามีเอ็น มาตลอด ๔๐ ปี ก็หยุดกิน และได้มาพบหลวงพ่อก เพื่อปฏิบัติกรรมฐาน รวมถึงลูกชายคนโตก็ได้มาปฏิบัติกรรมฐานด้วยเพราะแรงศรัทธาที่มีต่อหลวงพ่อก

ต่อมาลูกชายคนโตซึ่งเป็นโรคเอดส์และต้องกินยาระงับจากโรงพยาบาล โรคได้กำเริบขึ้นเนื่องจากยังหลงระเริงอยู่กับบอขายมุข เล่นการพนัน กินเหล้า จนถึงระยะสุดท้าย กินไม่ได้ น้ำหนักลดลงเหลือแต่หนังหุ้มกระดูก ซึ่งคนที่พบเห็นต่างบอกว่าไม่รอดแล้ว แต่ด้วยอานิสงส์ของการปฏิบัติธรรมของพ่อแม่ และตัวเองบวกกับอานิสงส์จากหลวงพ่อกที่ช่วยแผ่เมตตาและให้ยาไปกิน ส่วนการให้ยาไปกินก็ไม่ได้ให้แบบตรงๆ แต่จะให้ป็นปริศนา คล้ายกับว่าเป็นผลจากการสวดมนต์ของผู้ป่วยและการแผ่เมตตาของหลวงพ่อก ทำให้ปัจจุบันนี้ น้ำหนักตัวเขาขึ้นมาจากรั้งที่ผอมที่สุดถึง ๓ กิโลกรัม สามารถเดินเหินได้ พูดจาได้เหมือนคนธรรมดาทั่วไป

ประมาณเดือน ธ.ค. ๒๕๔๑ ลูกชายของข้าพเจ้าทนการขอร้องจากภรรยาข้าพเจ้าไม่ได้ จึงต้องไปปฏิบัติกรรมฐานด้วยความจำใจและไม่ศรัทธา หาวว่าเป็นวัดที่เจริญแล้วเงินเยอะไม่ศรัทธาหลวงพ่อก ไม่อยากบวชที่วัดนี้

แต่จะไปบวชวัดที่ห่างไกลความเจริญ ลูกชายของข้าพเจ้าคนนี้เป็นคนที่คือรู้ชอบกินเหล้าเคล้านารี ไม่หลิน อบายมุขจนได้รับกรรม คือเมาเหล้าจนเดินตกลงมาจากชั้น ๒ ของทาว์นเฮาส์ ทำให้กระดูกสันหลังยุบไป ๒ ข้อ มีอาการปวดหลังโค้งเหมือนคนแก่สูงอายุและเป็นโรคปวดหลัง รอคารผ่าตัดรักษา

เมื่อลูกชายของข้าพเจ้ามาปฏิบัติธรรมได้ถึงวันที่ ๗ ด้วยความไม่ศรัทธา ไม่เชื่อมั่น จึงได้ทะเลาะกับแม่ ซึ่งได้มาปฏิบัติธรรมฐานด้วย หาวว่าแม่พามาตรมาน จนแม่ต้องพูดทวงบุญคุณของการเป็นแม่เป็นลูกลูกชายของข้าพเจ้าจึงได้ทนปฏิบัติธรรมฐานต่อจนถึงวันที่ ๕ ปรากฏว่าเกิดเวทนาสูงมาก จนเกือบทนไม่ได้ แต่ด้วยความที่แม่เป็นคนคือรู้คิดจะเอาชนะ จึงทนจนถึงที่สุดเวทาก็แตก มีอาการเย็นชาที่หลัง และอาการปวดหลังได้หายไ้ตั้งแต่นั้น และหลังก็ไม่โค้งเหมือนคนสูงอายุอีกต่อไป และพอวันที่ ๖ ของการปฏิบัติธรรมเขาก็ขอให้ข้าพเจ้าไปรับ เขาอ้างว่าคนเยอะกลัวกรรมฐานจะแตก วันที่ข้าพเจ้าไปรับ ข้าพเจ้าไปนั่งรอที่มานั่งหินขัดงเข้าวัด ซึ่งตรงกับวันที่ ๖.ค. ๒๕๔๑ คนเยอะมาก เพราะเป็นช่วงวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จกลูกกับพ่อที่ไม่ค่อยลงรอยกัน เห็นห่างกัน ลูกชายของข้าพเจ้าได้เดินมาหาข้าพเจ้า โดยในมือของเขาถือพานดอกไม้ รูปเทียน มาด้วยเมื่อมาถึงหน้าข้าพเจ้า เขาได้ก้มลงกราบ และนำพานดอกไม้ รูปเทียนแพที่นำมา กราบขอขมาข้าพเจ้า ต่อหน้าคนเยอะๆ โดยไม่มีความอาย ข้าพเจ้าในตอนนั้น รู้สึกปลื้มปีติอย่างมาก จนน้ำตาไหล และรู้สึกรักและผูกพันฉันท์พ่อลูกเป็นอย่างมากตั้งแต่นั้น

อานิสงส์ของการปฏิบัติธรรมฐานทำให้ข้าพเจ้าได้บวชลูกชายในพรรษา ๒๕๔๒ ระหว่างเข้าพรรษา ข้าพเจ้าและภรรยาและเพื่อนๆ ที่ปฏิบัติธรรมฐานอีก ๒ คน จะเดินทางมาทำ บุญตักบาตรทุกวันพระมิได้ขาด จะขาดอยู่เพียงวันเดียว เนื่องจากวันนั้นฝนตก น้ำท่วมถนน จนรถไม่สามารถผ่านไปได้

จากอานิสงส์ของการปฏิบัติธรรมฐาน และการปฏิบัติตามคำสอนของหลวงพ่อ พอปัจจุบันข้าพเจ้าได้ลาออกจากงานมาเปิดร้านค้าขาย กิจการก็เจริญรุ่งเรือง และได้ลูกสาวคนที่ ๒ มาช่วยเหลือกิจการ ทำให้ลูกสาวหยุดจากการเที่ยวเตร่ กินเหล้ากับเพื่อนฝูงในกรุงเทพฯ จะมีบ้างก็บางครั้งตามประสาวัยรุ่น ปัจจุบันเธอเป็นเด็กดี เข้าวัดปฏิบัติธรรม ส่วนภรรยาของข้าพเจ้ายังคงเข้าวัดปฏิบัติธรรมฐานอย่างสม่ำเสมอทุกเดือนไม่เคยขาด อานิสงส์จากการปฏิบัติ และจากคำสั่งสอนของหลวงพ่อ ข้าพเจ้าและภรรยาได้ตั้งใจปฏิบัติตามทุกวัน ทำให้มีความสุขความสบายตามอัธภาพ ถึงแม้ว่าจะไม่ร่ำรวยมากมายนัก แต่ก็มีความสุขที่ได้ปฏิบัติธรรมฐานตามทางสายเอกที่หลวงพ่อได้สั่งสอน

สุดท้ายนี้ คนเราทุกคนเกิดมามีกรรมนำมาเกิด ถึงแม้ว่าจะไม่มีญัตติตัวมาเลย แต่ก็สามารถสร้างบุญให้กับตนเองได้ โดยการเจริญวิปัสสนากรรมฐาน ดังเช่นชีวิตในครอบครัวของข้าพเจ้า ซึ่งเดิมมีแต่ความทุกข์ ครอบครัวเกือบแตกแยก แต่เพราะได้บารมีของหลวงพ่อและด้วยอานิสงส์จากการปฏิบัติธรรมทำให้ครอบครัวของข้าพเจ้ามีความสุขและกิจการร้านโทรศัพท์มือถือและอุปกรณ์เจริญรุ่งเรืองจนถึงทุกวันนี้

เมตตาบารมีของหลวงปู่

ปิยมณ (พวงนั้ดดา) รัตนดิลก ณ ภูเก็ต

“ปัญหาที่เกิดขึ้นจากกรรม โยมทำใจให้สงบ ปล่อยวางอย่าเครียด และอย่าคิดมาก และทุกครั้งก่อนปฏิบัติธรรมด้วยการสวดมนต์และการเจริญวิปัสสนากรรมฐาน โยมต้องสำรวมจิตใจ ให้สงบอย่างแน่นหนา ไม่ฟุ้งซ่าน ปล่อยวางจิตให้บริสุทธิ์ ว่างเปล่า ไม่มีกิเลสใดๆ ไม่มี ความอยาก ไม่มี ความหวัง ไม่มี โลภะ โทสะ ฆัมมะ ให้อภัย ไม่อาฆาตพยาบาทผู้ใด ปฏิบัติได้ดังนี้ เป็นประจำอย่างจริงจังทุกวัน และสม่ำเสมอ ปัญหาต่างๆ จขตไป หลวงปู่จะแผ่เมตตาให้ด้วย”

ยามใดที่ดิฉันมีปัญหา มีอุปสรรคในการทำงานและการดำรงชีวิตประจำวัน ดิฉันจะระลึกถึงหลวงปู่ ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของหลวงปู่ด้วยความเคารพและเชื่อมั่น ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ก็จะคลี่คลายไปด้วยดี ดังที่ดิฉันจะขอเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตของดิฉันดังนี้

ชีวิตในวัยเด็กของดิฉัน จะพบแต่ความสุข เพราะเกิดในครอบครัวที่มีหลานคนแรก บิดา มารดา และญาติพี่น้องทุกคนให้ความเมตตา รักใคร่ดิฉัน ปู่ ย่าตาชายของดิฉันเป็นผู้ที่มีใจบุญใจกุศลจะพาดิฉันไปบวชทำบุญโดยตลอด ดิฉันได้รู้จักวัดอัมพวันเป็นพิเศษก็จะเป็นเพราะคุณตาคุณย่า(คุณตามานิต คุณตาเอื้อ คุณยายชะลอ บัวสรวง) เป็นผู้ที่เคารพนับถือหลวงปู่มาก ก็จะพาดิฉันมาทำบุญที่วัด เมื่อมีงานการทำบุญบ้านก็จะได้รับความเมตตาจากหลวงปู่เป็นผู้ประกอบพิธีเสมอมา ในความเป็นเด็ก ความหมายในการทำบุญของดิฉันก็คือการที่เห็นผู้ใหญ่และทุกคนในบ้านจะนำถวายข้าวปลาอาหารและสิ่งของที่ดีที่สุดไปถวายพระ ไปฟังพระเจริญพุทธมนต์ ต้องยกมือไหว้พระด้วยอาการสำรวม และมีอาหารอร่อยรับประทานก่อนข้างจะพิเศษ ในวันนั้นทุกคนที่ไปทำบุญก็จะบอกว่าได้บุญ ดิฉันก็ไม่ทราบว่าบุญคืออะไร แต่จะรู้แต่เพียงว่าวันนั้นทุกคนจะพูดคุยนั่งที่ตี จะพูดถึงที่ได้ไปทำบุญ ได้พบใครบ้าง หลวงปู่พูดว่าอย่างไร สอนว่าอย่างไร เป็นต้น

เมื่อผ่านพ้นวัยเด็กเข้าสู่วัยเรียนดิฉันได้ศึกษาเล่าเรียนเป็นปกติตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลายที่จังหวัดสิงห์บุรี แต่เมื่อได้เข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ชีวิตดิฉันก็เปลี่ยนแปลงไป จากเด็กที่เคยอยู่ชนบทมาใช้ชีวิตในกรุงเทพฯ คุณพ่อคุณแม่เป็นข้าราชการต้องย้ายไปอยู่จังหวัดทางภาคเหนือไม่สามารถอยู่ใกล้ชิดดูแลเป็นเพื่อนดิฉันในกรุงเทพฯ ได้ ช่วงเวลานี้ดิฉันห่างการทำบุญ ไม่ได้เข้าวัดทำบุญเหมือนแต่ก่อนอยู่ที่สิงห์บุรี ดิฉันมีสังคมใหม่ เพื่อนใหม่ในกรุงเทพฯ ดิฉันได้พบการแก่งแย่งชิงดี การช่วงชิงโอกาส ความเห็นแก่ตัวของมวลมนุษย์มากขึ้น การให้ การเสียดสละ ความเห็นอกเห็นใจกันหาได้น้อยมาก ดิฉันได้เรียนรู้ทางวิชาการจากมหาวิทยาลัยและความเป็นคนที่จะต้องต่อสู้เพื่อเป้าหมายในชีวิตนอกมหาวิทยาลัย ในช่วงนี้ดิฉันค่อนข้างจะโชคดีที่สามารถเรียนจนจบเป็นบัณฑิตได้ ดิฉันได้สมัครเข้าทำงานหลายแห่งด้วยความสามารถของตนเอง แม้กระทั่งหน่วยงานปัจจุบันที่ทำอยู่เป็นรัฐวิสาหกิจที่ดำเนินงานในประเทศและต่างประเทศ เมื่อดิฉันได้งานเป็นหลักแหล่งแน่นอน และคิดว่าตนเองพอใจขึ้นหนึ่งแล้ว ก็ตาม ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือความวุ่นวายในใจ ดิฉัน

เครื่องเครียดในการทำงานมาก วิตกทุกซักร้อนว่าทำงานได้ไม่ดีเท่าที่ควร จะมีข้อผิดพลาด ยิ่งเกรงว่าจะผิดซึ่งผิด เมื่อทำงานผิดเพียงครั้งเดียวซึ่งในสายตาของคนอื่นก็จะบอกว่าคุณผิดเดี๋ยว ส่วนตัวฉันก็จะวิตกทุกซักร้อนใจไม่เป็นสุขเลย การทำงานในหน้าที่ของฉันและทุกๆ คนในตอนนี้จะต้องมีส่วนผิดพลาดน้อยที่สุด เมื่อทำงานได้สักระยะเวลาหนึ่ง บริษัทก็จะให้พนักงานได้เข้าอบรมเพิ่มเติมความรู้ความสามารถในหน้าที่การงานด้วย เมื่ออบรมเสร็จก็จะมีผลการประเมินผล ฉันเตรียมตัวมาก็ยิ่งเครียดมาก ฉันได้ปรารภกับคุณพ่อคุณแม่ว่าจิตใจฉันว่าวุ่นไม่สุขสบายเหมือนเมื่อครั้งเป็นเด็กๆ เลย ฉันต้องการหาความสงบ ต้องการอยู่วัดให้รู้แล้วรู้รอดไป ภาพความสงบสุขจากการทำบุญกับปู่ ย่าตาชายที่วัด จะเป็นภาพนิมิตให้เห็นเสมอ คุณพ่อคุณแม่ได้แนะนำปลุกปลอบฉันให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง อย่าย่อแอ้งงานใดที่ลูกทำ ลูกต้องมีความเชื่อมั่น มานะพยายาม กิจการนั้นจะสำเร็จฉันพยายามคิดและทำตามคำแนะนำของท่านแล้วก็ไม่สำเร็จ ใจยังว่าวุ่นตลอดเวลา ฉันได้อ่านหนังสือกฎแห่งกรรมของหลวงปู่ ฉันจึงตัดสินใจโทรศัพท์มาบอกคุณแม่ ฉันได้ลาหยุดพักร้อน ๕ วัน จะมาถือศีลปฏิบัติที่วัดอัมพวัน คุณแม่ให้ความเห็นเป็นเชิงห้ามด้วยความเป็นห่วงว่าจะมาอยู่คนเดียวได้อย่างไร ฉันได้ขออ้อนให้คุณแม่อนุญาต คุณแม่อนุญาตด้วยความไม่เต็มใจ เพราะยังไม่เข้าใจ ตลอดเวลา ๕ วันที่วัดอัมพวัน ฉันได้พบได้รู้สึกถึงที่ไม่เคยมาก่อนในชีวิต ความเมตตาคำสั่งสอนจากหลวงปู่และเจ้าหน้าที่ทุกๆ คนช่วยให้ฉันได้สติรู้จักตัวเอง รู้จักหนทาง ทำให้เกิดปัญญา ได้รู้จักบาปบุญ มีโอกาสสวดมนต์แผ่เมตตาอุทิศส่วนกุศลให้บุพสาและสัตว์โลกทั้งหลาย ฉันมีความสุขมาก ฉันตั้งใจมาทำงานอย่างมีความสุข สามารถสอบผ่านการอบรมได้ผลที่น่าพอใจ ฉันได้เล่าประสบการณ์ความสงบแห่งจิตใจให้เพื่อนๆ ที่ทำงานด้วยกันฟัง ยามมีเวลาว่าง ฉันจะมานั่งวิปัสสนากรรมฐาน ๒ วันบ้าง ๓ วันบ้าง บางครั้งก็ชวนเพื่อนๆ และญาติพี่น้องมาปฏิบัติธรรมด้วย คุณพ่อคุณแม่ของฉันก็ยินดีและอนุโมทนาด้วย

ฉันได้มีโอกาสฟังคำสั่งสอนจากหลวงปู่ด้วยตนเองหลายครั้ง ฉันเกิดความเชื่อมั่นว่า หลวงปู่ท่านสามารถหยั่งรู้ถึงจิตใจของผู้คนที่เข้าฟังคำสั่งสอนของท่าน สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับฉันเอง หลวงปู่จะทั้กษาพ่อแม่หายเป็นห่วงแล้วหรือยังการคือที่จำความดีไม่เป็นไรนะ ตั้งสติให้ดี สวดอิติปิโส จะมีแต่คนดีเข้ามาหาเรา มาเป็นมิตร ตัวฉันเองเมื่อเกิดปัญหาขึ้นกับตัวเองคราใด ก็จะตั้งสติ นึกถึงคำสั่งสอนของหลวงปู่ สวดมนต์ของเมตตาบารมีจากหลวงปู่ ก็จะพบทางสว่างทุกครั้งไป ฉันภูมิใจที่บอกใครๆ ว่าฉันเป็นลูกศิษย์หลวงปู่ ฉันได้อ่านหนังสือธรรมของหลวงปู่ทุกเล่ม ได้เห็นการปฏิบัติตนอุทิศเพื่อความสุขของเพื่อนมนุษย์ทั้งส่วนรวมและรายบุคคลด้วยความศรัทธาเป็นอย่างยิ่ง

บ่ายวันหนึ่ง ฉันได้ชวนแม่และพี่(อาจารย์จินตนา บัวสรวง) ไปนมัสการหลวงปู่ เมื่อไปถึงวัดก็พบว่าหลวงปู่กำลังเทศน์โปรดนักศึกษาและประชาชนเป็นจำนวนมากบนศาลา ฉันไปทีหลังจึงนั่งใกล้บันไดทางขึ้นศาลา หลวงปู่ไม่เห็นฉัน แปลกมากที่วันนั้นหลวงปู่เทศน์เรื่องการปฏิบัติตนในครอบครัว เรื่องแม่สามีกับลูกสะใภ้ สามีภรรยา เมื่อเทศน์จบผู้คนที่ไปกราบลาหลวงปู่ หลวงปู่หันมเห็นฉัน ท่านบอกว่า

ปลายปีนี้อ่าเพิ่งแต่งงานเลขนะ(ธันวาคม ๒๕๔๑) บ้านเมืองกำลังยุ่งๆ ปีใหม่แล้วค่อยพูดกัน ดิฉัน แม่และป้า มองหน้ากันเพราะเรา ๓ คน กำลังจะเข้าไปกราบนมัสการนิมนต์หลวงพ่อดีเรื่องงานแต่งงานของดิฉัน ที่จะจัดขึ้น ในวันที่ ๒๘ ธันวาคม อันเป็นวันเกิดของดิฉันก็เป็นอันล้มเลิกไป หลวงพ่อต้องมีโทรจิตหยั่งรู้ว่าดิฉันจะมหา ด้วยเรื่องอะไร หลวงพ่อเคยบอกว่าเมื่อปฏิบัติธรรมแล้วก็จะพบแต่สิ่งที่ดีเป็นความจริงที่เกิดขึ้นกับดิฉันดิฉันได้ ปฏิบัติงานดี ได้ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานดี บุคคลที่เข้ามารู้จักใหญ่จะเป็นดี

ดิฉันเป็นคนรักสัตว์และชอบเลี้ยงสัตว์ เมื่อสัตว์เลี้ยงป่วย ดิฉันจะต้องพาไปหาสัตวแพทย์ทันที ดิฉันได้พบ สัตวแพทย์ (หมอบอมบ์) ผู้อารีมีคุณธรรม เราคุยกันรู้เรื่อง ดิฉันแอบศึกษาและสังเกตนิสัยใจคอที่แท้จริงของเขา ดิฉันเคยเห็นเขาอุ้มแมวและสุนัขที่คนนำมาปล่อยทิ้งตามวัด เขาจะจัดยาให้สัตว์เหล่านั้น และฝากยารักษาไว้กับ แม่ชีที่วัด ยามว่างเขาจะชวนดิฉัน ไปดูแลสัตว์ผู้นำสงสารเหล่านั้น โดยมีได้หวังผลตอบแทน ดิฉันศึกษาและดู เขาเป็นเวลานาน จนดิฉันแน่ใจว่าเขามีจิตเมตตาจริงๆ เขาให้เกียรติดิฉันได้มากกราบเรียนคุณพ่อคุณแม่ของดิฉัน ให้รับทราบ และขอจัดพิธีการแต่งงานให้สมเกียรติกับที่ดิฉันเป็นลูกสาวคนเดียวของคุณพ่อคุณแม่ พิธีการครั้งนี้ แต่งงานของเขาและดิฉัน ดิฉันขอให้หลวงพ่อเป็นผู้รณรงค์ ให้แต่เพียงผู้เดียว หลวงพ่อได้เมตตาครั้งนี้ พระพุทธ มนต์ให้และให้พรแก่เรา หลวงพ่อมอบพระพุทธรูปบูชาให้เรา ๑ องค์ นับเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตของเราอย่างที่สุด จากนั้น ได้มีการจัดเลี้ยงที่หอประชุมกองทัพอากาศ โดยมีญาติผู้ใหญ่แขกผู้มีเกียรติ ผู้บังคับบัญชา และศิษย์ ของทั้ง ๒ ฝ่าย มาร่วมแสดงความยินดีให้กับเราทั้ง ๓ ด้วยไมตรีจิตที่นำปลาปลี้มเป็นอย่างดี เมื่อเสร็จจากงาน เลี้ยงฉลอง เราทั้ง ๓ ได้เดินทางไปต่างประเทศ ดิฉันเพลินกับการท่องเที่ยวและซื้อของฝากญาติพี่น้อง ในขณะที่ ดิฉันหยิบเงินจ่ายให้กับพนักงานผู้ชาย ดิฉันต้องตกใจเมื่อหากระเป๋าตังค์ไม่พบเรื่องกระเป๋าตังค์หายเคย ประสบกับดิฉันเมื่อครั้ง อยู่ที่เมืองไทย ดิฉันเขารับเรียนหลวงพ่อ หลวงพ่อให้แผ่เมตตาให้กับคนเก็บ และสอน ให้ดิฉันแบ่งเงินเก็บไว้กับตัวเองบ้าง อย่าใส่กระเป๋าอย่างเดียวดิฉันได้ปฏิบัติตาม ดิฉันยังมีเงินส่วนหนึ่งเก็บไว้ กับตัวเอง แต่ก็อดเสียดยกระเป๋าซึ่งมีบัตร เอกสาร และเงินจำนวนหนึ่งไม่ได้ ดิฉันนึกถึงหลวงพ่อดีออกมา นั่ง สงบสติอารมณ์ สวดอิติปิโส ขอให้หลวงพ่อช่วย นั่งปลงและแผ่เมตตา นึกถึงรูปเล็กๆ ของหลวงพ่ที่อยู่ ใน กระเป๋า เหมือนปาฏิหาริย์มีพนักงานทำความสะอาดเดินถือกระเป๋าตังค์มายื่นให้ เขาบอกว่าเห็นรูปสติ๊กเกอร์ ของดิฉันในกระเป๋า เขาสงสารว่าเจ้าของกระเป๋าต้องเป็นคนดี นับถือพระเหมือนกับเขา ดิฉันได้ขอบคุณเขาอย่าง เป็นทางการต่อไป เขาเป็นคนดีมาก ไม่ยอมรับเงินรางวัลจากดิฉัน ซึ่งทำให้ดิฉันมีความมั่นใจว่ายังมีคนดีอยู่ ฆ โลกนี้ อีกเหมือนกัน คนดีคนนี้ก็เป็อีกคนหนึ่งที่ดีฉันจะสวดมนต์และแผ่เมตตาให้ และในการเดินทางกลับ ต่างประเทศอีกครั้งหนึ่ง เครื่องบินโดยสารลำที่ดิฉันโดยสารกลับนี้ ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับเครื่องยนต์ ซึ่งดิฉันไม่ เล่ารายละเอียดพนักงานบนเครื่องเข้านี้ ประจําที่ ดิฉันเข้าใจและมองสีหน้าของเขาออก ดิฉันและสามีจับมือกัน สงบสติอารมณ์ ต่างสวดมนต์ภาวนาและนึกถึงบารมีหลวงพ่อดีจนกระทั่งเครื่องบินลงจอด ณ สนามบินดอนเมือง อย่างปลอดภัย ดิฉันและพนักงานบนเครื่องต่างยิ้มให้กันด้วยความโล่งอกและยกมือให้กัน ผู้โดยสารส่วนใหญ่

จะไม่ทราบเหตุการณ์นี้ เป็นเพราะบ้างก็จะนอนหลับ บ้างก็คุยกัน อ่านหนังสือ ฯลฯ ความผิดปกติเหล่านี้ผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับสายการบินก็จะทราบดี ที่สนามบินคุณพ่อคุณแม่กรุณามารับเราทั้งสอง ดิฉันจึงเล่าให้ฟัง คุณแม่ปลอบว่า คนดี คนกตัญญู ลูกศิษย์หลวงพ่อดังต้องปลอดภัย

สิ่งดีๆ เข้ามาในชีวิตของดิฉัน มาจากอานิสงส์แห่งการปฏิบัติธรรม หลวงพ่อให้ดิฉันหมั่นสวดมนต์และปฏิบัติธรรมให้ตลอดเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ปู่ ย่าตายายเสมอ ดิฉันมีความสุขที่ได้เห็นคนรอบข้างของดิฉันทุกคนมีความสุข ดิฉันยังมีเรื่องราวของคนอื่นๆ ที่เล่าให้ดิฉันฟังเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขา อันเนื่องมาบารมีของหลวงพ่อ ซึ่งบางคนก็มีโอกาสได้เขียนบางคนก็ยังไม่มีโอกาสได้เขียน

ดิฉันไม่ใช่คนเขียนแต่เป็นแค่คนเล่าเรื่องจริง เรื่องเล่าเป็นเพียงบางส่วนเท่านั้น ดิฉันไม่สามารถบรรยายให้ผู้อ่านได้รับทราบความรู้สึก กตัญญู ระลึกถึงพระคุณของหลวงพ่ที่มีเมตตาต่อดิฉันและครอบครัวอย่างมากมาย ดิฉันมีเรื่องทุกชั่วร้อน มีปัญหา ดิฉันก็ขอบารมีของหลวงพ่ให้ช่วยเสมอมา ดิฉันจะตอบแทนพระคุณของหลวงพ่ด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งสอนของท่านตลอดไป...

หลวงพ่ผู้เปี่ยมด้วยเมตตา

สุจิน ยัมรักษา

ครอบครัวของคุณเป็นอีกครอบครัวหนึ่งที่สามารถใช้เป็นอุทาหรณ์ สอนทุกครอบครัวได้เป็นอย่างดีถึงโทษของการพนัน สุราและอบายมุขทั้งปวง เพื่อให้ทุกท่านได้เห็นภาพที่ชัดเจนว่ามันนำพาความหายนะมาให้กับเราได้อย่างไร

ดิฉันขอย้อนกลับไปเล่าตั้งแต่ดิฉันเริ่มแต่งงานกับสามีคุณประยงค์ ยัมรักษา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐ หลังแต่งงานสามีซึ่งเคยเป็นลูกจ้างโรงปูนผลิตเสาซีเมนต์ โอ่งซีเมนต์ ได้ลาออกมาเปิดกิจการของตนเองที่ อำเภอตะกั่วป่า พังงา เป็นกิจการขนาดเล็ก สามีเป็นทั้งเจ้าของและลูกจ้าง สามีเป็นคนมีฝีมือในการปั้น โอ่งซีเมนต์ ซึ่งสมัยนั้นนิยมใช้สำหรับใส่ น้ำ ฝา ไม้ดีมกิน ดำเนินการอยู่ที่จังหวัดพังงาได้ปีกว่าๆ การค้าไม่ค่อยดีทุกตลอดปี พอตีมีญาติคนหนึ่งชวนให้ย้ายไปอยู่ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดิฉัน สามี และลูกจึงได้อพยพครอบครัวอยู่ที่ตำบลไร่เก่า กิ่งอำเภอสทิงพระ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แต่ยังไม่ใช้ที่อยู่ปัจจุบัน ตอนแรกที่ย้ายมาไม่ได้ อยู่ติดถนนเพชรเกษม เราปลูกบ้านหลังเล็กข้างฝาบ้านก็ยังไม่ มี สามีและดิฉันช่วยกันค้าขาย มีลูกจ้าง ๑ คน กิจการดำเนินไปด้วยดี เราพอมีเงินขยับขยายออกมาซื้อที่ซื้อทางปลูกบ้านติดถนนเป็นบ้านชั้นเดียว ตอนนี้กิจการดีมาก ลูกค้าให้ความไว้วางใจ จะปลูกบ้านต้องมาซื้อเสาปูนที่ร้านเพราะคุณภาพดีแข็งแรงทนทาน สามีเป็นคนทำงานที่เน้นคุณภาพ ไม่เอาเปรียบลูกค้า เราเริ่มมีลูกจ้าง ๑๐ คน ดิฉันลืมนึกไปว่าสามีของคุณเป็นคนดื่มสุราทุกวันเป็นนิสัย หลังเลิกงานจะดื่มจนเมา บางทีเมาแล้วยังออกไปเล่นสนุกเกอร์บ้าง การพนันบ้าง เล็กๆ น้อยๆ พอกลับบ้านก็หลับยาวถึงสายยังลุกไม่ขึ้น ดิฉันต้องให้ลูกสาวตัดข้าวต้ม ไปให้ทานถึงที่นอน พอสายหน่อยก็ตื่นมาทำงาน ตกเย็นก็ดื่มเป็นอยู่อย่างนี้ ทุกวันในขณะที่กิจการดีขึ้นเรื่อยๆ ไม่อึดอัดขัดสนเหมือนเมื่อก่อน และสามียังประมูลงานก่อสร้างโรงพยาบาลได้อีก ๑ โรง แต่เป็นงานที่ทำแล้วไม่ได้กำไร แค่พอเสมอตัว แต่เราได้ไม้แบบมากมาย ทำให้มีความคิดที่จะปลูกบ้านหลังใหม่ คราวนี้สามีตัดสินใจปลูกเป็นบ้านตึกชั้น ๒ คูหา ใช้เวลาปลูก ๓ ปี พ.ศ. ๒๕๒๕ เราได้ย้ายเข้าอยู่บ้านหลังใหม่ ชาวบ้านในละแวกนั้น เริ่มคิดว่าทำไม “ตายงค์จีเมา” (ฉายาที่ชาวบ้านเรียกสามี) ใช้เวลาในการสร้างตัว ๑๐ ปีโดยประมาณ จากบ้านที่ไม่มีข้างฝามาอยู่บ้านไม้ ชั้นเดียว และล่าสุดได้อยู่บ้านตึก กิจการคงจะดี จึงมีคนเปิดโรงปูนค้าวัสดุก่อสร้างขึ้นอีกหลายโรงมีผลกระทบกระเทือนบ้าง ลูกค้าลดลงไปบ้างแต่เรายังขายดี รถบรรทุก ล้อ ๒ คัน ที่ใช้ส่งสินค้าให้ลูกค้าต้องออกส่งวันละหลายเที่ยว แต่ตอนนั้นดิฉันและสามีได้ทำผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง ดิฉันเริ่มเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการพนัน เป็นการเล่นกันสนุกๆ ในหมู่เพื่อน แต่ขึ้นชื่อว่าพนัน ไม่นานดิฉันก็ติดและหยุดเล่นไม่ได้ เริ่มออกเล่นนอกบ้าน สามีเริ่มไม่พอใจ จากที่ดื่มอยู่แล้วก็ประชดดื่มให้มากขึ้นอีก ตอนกลางวันก็ดื่มด้วย ดิฉันก็ไม่สนใจมันติดไปแล้วไม่มีสติที่จะยับยั้งั้งใจ ยังเล่นต่อไป ในเมื่อสามีไม่พอใจที่ดิฉันทิ้งร้านออกไปเล่นข้างนอกดิฉันจึงขออนุญาตชวนเพื่อนๆ มาเล่นที่บ้าน ซึ่งสามีเห็นว่ายังดีกว่าไปเล่นข้างนอกจึงอนุญาต และมีบางครั้งที่ดื่ม

ประชดมาเล่นด้วยและแกล้งเล่นให้เสียเงิน สามีบอกว่าช่วยๆ กันเล่นจะได้เจ็งบ่อยๆ ท่านอาจจะสงสัยว่าแล้วได้อะไร
คุณเล่าร้าน พอดีช่วงนั้น มีลูกน้องคนหนึ่งเป็นพนักงานขับรถ ทำงานดี ลูกค้าชอบอภัยมาซื้อของที่ร้านและ
ถามหาคนๆ นี้ จึงมอบหมายให้เขาดูแลจัดการทุกอย่าง พักเขียนบิล ส่งของ เก็บเงินไว้ไว้ใจทุกเรื่องจนมาทราบใน
ภายหลังว่า ลูกน้องคนนี้ ยักขอกเงินไปหมุนใช้เอง และใช้วิธีแต่งบิลให้เราไม่ทราบ ตอนนั้น หมาดเงินไปมาก
พอสมควรแต่ก็ยังไม่มีสต็อก สามียังคงดื่มสุรา ดิฉันยังคงเล่นการพนัน ตอนนั้น ลูกๆ ยังเรียนไม่จบ กิจหน้า
ร้านหลานชายเป็นคนช่วยดูแลทุกอย่าง หลานคนนี้เป็นคนเก่ง ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๒๕ เศรษฐกิจเริ่มทรุดบัญชี
กระแสรายวันที่มีใช้อยู่เต็มวงเงิน ไม่สามารถเบิกเกินบัญชีได้อีก บางวันขายได้น้อยจนแทบไม่มีเงินซื้อข้าว
ดิฉันและสามียังปรึกษากันว่าจะทำอย่างไรดี พอถึงขณะนั้น พี่ชายขอดิฉันซึ่งเป็นเจ้าของบริษัททัวร์สายได้ ได้
แนะนำให้ดิฉันทำร้านอาหาร พี่ชายจะนำทัวร์มาลงให้ตอนนั้น เหมือนทางตัน ดิฉันจึงตัดสินใจทำร้านอาหาร
ก่อนเปิดร้านสามิขอร้องดิฉันอย่างหนึ่งว่าถ้าดิฉันเลิกเล่นการพนันได้ อยู่บ้านดูแลกิจการจึงสมควรเปิด แต่ถ้าทำ
ไม่ได้ไม่ต้องเปิด ดิฉันบอกว่าทำได้ จึงเปิดร้านอาหารขึ้น กิจการร้านอาหารมีเงินหมุนทุกวัน ขายดีมีแขกมาก
ดิฉันไม่ได้เล่นการพนัน สามิหยุดดื่มสุรา แต่อบายมุขก็คืออบายมุข ไม่นานดิฉันก็เริ่มเล่นการพนันอีก ที่ร้านให้
หลานชายดูแลกับลูกๆ สามิเมื่อเห็นดิฉันเริ่มเล่น ก็หันกลับมามีสุราประชดอีก ครอบครัวดิฉันชอบใช้ชีวิต
ประชดใส่กัน การค้าที่ขาดการดูแลจากเจ้าของกิจการ ปล่อยให้ลูกน้องทำกันไปตามลำพัง ก็ค่อยๆ แยกโดยที่
เราไม่รู้ตัว บัญชีกระแสรายวันที่เริ่มกระเตื้องขึ้น เพราะนำหลักทรัพย์คือที่ดินไปขอกู้เพิ่มก็เต็มพื้นที่อีกคราว
หนึ่ง ต้องเล่นแชร์ ต้องกู้จากนอกระบบเพื่อนำมาปิดบัญชีให้ลงตัวไม่เกินวงเงิน ส่วนทางด้านลูกชายคนโตก็
ฝึกไฟกับการพนันอีกคน ชอบตีกอล์ฟ คบเพื่อนมีฐานะ ใช้เงินเกินตัว ลูกชายคนนี้เรียนไม่จบปริญญา เพราะดิฉัน
ขอให้ออกมาดูแลร้านอาหาร แต่ก็ไม่ได้ช่วยอะไรมาก ออกจากบ้านไปเล่นการพนันบ้าง ตีกอล์ฟบ้าง กลับบ้าน
ค่าๆ ทุกวัน เป็นแบบนี้มาเรื่อยๆ จนวันหนึ่งล้มป่วย บ่นว่าปวดหัว สามิพาไปโรงพยาบาล ผลการตรวจออกมาทำ
ให้ดิฉันและสามิรวมทั้งพี่น้องทุกคนหัวใจสลาย หมอบอกว่าติดเชื้อเอดส์ ดิฉันคิดไม่ถึงเลยว่า โรคบ้าๆ นี้จะมา
เกิดขึ้นในครอบครัวของดิฉัน ตอนนั้นอาการลูกชายหนักมากเป็นตายเท่ากัน แต่โชคดีที่คุณหมอเก่ง สามารถ
ผ่านวิกฤตมาได้ แต่ตั้งแต่นั้นมาต้องใช้เงินซื้อยาประมาณเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาททุกเดือน ลูกชายเมื่อหายแล้วก็
ยังทำตัวเหมือนเดิม อาจแหย่กว่าเดิมด้วยซ้ำ เพราะก่อนป่วยไม่ดื่มสุรา ตอนนี้เริ่มดื่มสุรา สุขุม การพนันทุก
อย่างเพราะจิตใจคงไม่มีความหวังอีกแล้ว แต่ยังไม่มียศที่คิดทำบุญทำกุศล ยังคงใช้ชีวิตอย่างประมาทอย่าง
นั้น ยาที่คุณหมอให้ทานก็ทานบ้าง ไม่ทานบ้าง สร้างความทุกข์ใจให้กับพ่อแม่มาก ด้วยความเป็นห่วงลูก จากที่
ทุกข์เรื่องธุรกิจอย่างเดียวก็น่าพออยู่แล้วยังมาทุกข์เรื่องลูกอีก นี่สินก็มากมาย มองไปทางไหนก็มีแต่เจ้าหนี้
แต่ดิฉันและสามิไม่ได้มีสติปัญญาในการแก้ปัญหาเลย สามิดื่มสุราเมาทั้งกลางวันกลางคืน ดิฉันเล่นการพนัน
มากขึ้น กลับบ้านค่ำมืดดิฉันเพราะเครียด ชีวิตนี้ไม่มีทางไหนที่จะทำให้ได้เงินมากเท่ากับการเสี่ยงโชคแบบนี้
อีกแล้ว ยิ่งอยากได้ก็ยิ่งไม่ได้ แกรมเข้าเนื้อไปทุกวัน ในที่สุดเมื่อถึงยุค IMF ดิฉันแทบบ้า ธนาคารไม่ปล่อยบัญชี

กระแสรายวัน การค้าไม่มีเงินหมุนอีกต่อไป แשרที่เล่นไว้ต้องส่งทุกเดือน เดือนละหลายแสน แล้วยังดอกเบี้ยเงินกู้ นอกกระบบอีกที่ต้องส่งจนตอนหลังแม้แต่ดอกเบี้ยก็ไม่มีส่ง ไปตลาดจ่ายกับข้าวเจ้าหนี้ ทวงต้องร้องไห้ น้ำตาตกใน กลับบ้านทุกวันกลุ่มใจอยากคิดฆ่าตัวตายก็หลายครั้ง คิดที่เป็นคนไม่กล้า ถ้าใจเด็ดชกนิคคิดงไม่มีวันนี้ และคงต้องตกรกไปอีกนาน

บุญกุศลแต่ชาติปางก่อนยังพอมีอยู่บ้าง วันหนึ่งขณะที่ดิฉันอยู่บ้านมีสองสามีภรรยาที่ดิฉันไม่อาจจะลืมบุญคุณได้เลยคือ คุณพาณิชย์ และคุณถวัลย์ สมาบุตร มาหาดิฉันที่บ้าน ดิฉันแปลกใจมากเพราะเขาการติดต่อกันไปหลายปี อยู่ๆ ก็มาหาและบอกว่า คิดถึงพี่สุจินมาก และใจคิดว่าพี่สุจินกำลังลำบากมีความทุกข์ อยากจะมาชวนไปปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน วัดนี้ถ้าใครได้ไปแล้วจะไม่ทุกข์ จะมีสติแก้ไขปัญหาชีวิตได้ดี ดิฉันฟังแล้วก็ได้ปฏิเสธหรือไม่เชื่อ แต่ขอผลัดเขาว่าวันหน้าจะไป ตอนนี้อย่างไร เพราะกำลังเปิดร้านหมวยแพหลี ต้องจ่ายตลาดเอง บริหารงาน บริหารเงินรับหน้าเจ้าหนี้ เองคนเดียว เพราะอำนาจการตัดสินใจอยู่ที่ดิฉัน จึงเป็นเหตุให้ดิฉันไม่สามารถไปปฏิบัติธรรมได้ คุณพาณิชย์แนะนำให้ดิฉันคิดว่า ตัวเองได้ตายจากโลกนี้ไปแล้ว ถ้าตายแล้วคนอื่นก็จะรับผิดชอบแทนเราเอง แต่ดิฉันยังขอเวลาคิดอีก ก็นั้นดิฉันคงยังพอมีบุญที่จะได้ปฏิบัติธรรม และพิจารณาตนเป็นลูกศิษย์หลวงพ่ोजรัญ เมื่อดิฉันบอกกับสามีและลูกๆ ว่าจะไปปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน วัน ทุกคนยินดีให้ดิฉันไปและบอกว่าจะดูแลงานแทนเอง

วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๑ ดิฉันจึงไปปฏิบัติธรรม ครั้งแรกที่ไปไม่ประสบความสำเร็จนัก ดิฉันเพียงแต่ทำตามที่ครูสอนแต่จิตใจยังไม่ซาบซึ้งในการปฏิบัติมากนัก เมื่อกลับมาบ้านดิฉันยังได้ออกไปเล่นการพนันอีก ครั้ง โดยที่ไม่ทราบเลยว่าครั้งนี้จะเป็นครั้งสุดท้าย เดือนตุลาคม คุณพาณิชย์มารับดิฉัน ไปวัดอัมพวันขึ้นเคย ทุกครั้งที่ไปปฏิบัติธรรม เราจะไปกราบหลวงพ่อกุฎิเพื่อรับฟังโอวาทและร่วมทำบุญกับหลวงพ่อก่อน วันนั้นเป็นจุดพลิกผันชีวิตและจิตใจของดิฉัน ต่อหน้าหลวงพ่อกุฎิและคนอื่นๆ อีกมากมาย คุณพาณิชย์กราบนมัสการหลวงพ่อกุฎิว่า ดิฉันคิดฆ่าตัวตายเพราะมีหนี้สินมากมาย หลวงพ่อกุฎิเปี่ยมด้วยเมตตาได้ขอบิณฑบาตชีวิตดิฉันไว้ และพรมน้ำมนต์ให้เป็นกำลังใจ ดิฉันตั้งใจว่าต่อไปนี้จะเชื่อฟัง และปฏิบัติตามที่หลวงพ่อกุฎิสอนทุกประการ หลวงพ่อกุฎิสอนว่าถ้าเจ้าหนี้ มาทวงอย่าหลบหน้า ให้บอกเขาว่าไม่ไถงหรืออกไม่หนีไปไหน ถ้ามีแล้วจะให้ บอกเขาไปแบบนี้ อย่าไปทุกข์ อย่าไปคิดฆ่าตัวตาย ถ้าฆ่าตัวตายจะไปเกิดเป็นเปรต กลับจากวัดครั้งนั้น ดิฉันได้มาปฏิบัติที่บ้านทุกวัน เลิกเล่นการพนันอย่างเด็ดขาด ส่วนสามียังดื่มสุราอยู่ จนกระทั่งดิฉันไปปฏิบัติธรรมทุกเดือนละ ๑ วัน ได้ประมาณ ๑ ครั้ง ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับสามี สามีเริ่มสนใจว่าวัดนี้ทำไมทำให้คนเปลี่ยนแปลงได้มากขนาดนี้ เวลาว่างสามีเริ่มหยิบหนังสือธรรมะ เช่น สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรมบ้าง กฎแห่งกรรมบ้าง มาอ่านและรู้สึกศรัทธาหลวงพ่อกุฎิตั้งแต่ยังไม่เคยพบไม่เคยรู้จัก และด้วยอานิสงส์ของการปฏิบัติของข้าพเจ้า สามีสามารถเลิกดื่มสุราได้เด็ดขาดจนถึงทุกวันนี้ ทั้งๆ ที่ดื่มมาแล้วไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี โดยที่ไม่ต้องบังคับใจตนเอง สามีบอกดิฉันว่ารู้สึกไม่อยากดื่มอีกแล้ว ปกติสามีดิฉันไม่ศรัทธาอะไรต่างๆ เป็นคนเชื่อคนชก

ต้องเห็นว่าดีจริงจึงเชื่อแต่ด้วยบารมีหลวงพ่อก็ได้อ่านจากในหนังสือก็สามารถโน้มน้าวจิตใจสามีให้ไปปฏิบัติที่วัดได้๗ วัน หลังจากกลับจากวัดสามีมิได้ปฏิบัติกรรมฐาน แต่สวดมนต์พุทธรุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุงมหากาธุณิก จบด้วยพุทธรุณ ๑๐๘ จบ ทุกวันอย่างเคร่งครัด

ดิฉันตั้งสัจจะว่าจะไปปฏิบัติที่วัดอัมพวันทุกเดือน เดือน๗ วัน เป็นเวลา๑ ปี การได้ไปปฏิบัติธรรมที่วัดทำให้ดิฉันเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นในทุกๆ ด้าน ดิฉันมีสติในการบริหารงาน บริหารเงิน บริหารหนี้สิน ยามว่างที่เคยออกนอกบ้าน ก็ทำงานบ้าน ซักผ้า รีดผ้า อ่านหนังสือธรรมะ ฟังเทปธรรมะ ฟังเทปธรรมะ ซึ่งจะมีติดรถตลอดเวลา ไม่ว่าจะไปทางไหนใกล้ไกลจะมีหลวงพ่อกับไปด้วยตลอด การปฏิบัติบวกกับการอ่าน การฟัง ที่ต่อเนื่องสม่ำเสมอทำให้จิตใจเข้มแข็ง มีสติในการต่อสู้กับปัญหาต่างๆ ขลาดกลัวกับการทำผิดพลาด อานิสงส์จากการสวดมนต์และปฏิบัติธรรม ไม่ได้ช่วยดิฉันเฉพาะด้านเศรษฐกิจการเงินเท่านั้น ยังช่วยให้ลูกชายของดิฉันรอดตายราวปาฏิหาริย์ด้วย ประมาณเดือนธันวาคม๒๕๔๒ ลูกชายคนเดิมเริ่มป่วยอีกครั้งโดยครั้งนี้ไม่ปวดหัวเหมือนครั้งก่อน แต่เริ่มทานอาหารไม่ได้และผ่ายผอมลงอย่างรวดเร็ว ดิฉันและสามีพาลูกไปรักษาที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดราชบุรี แต่อาการไม่ดีขึ้นเลย จึงได้ขอรถพยาบาลย้ายลูกชายไปโรงพยาบาลจุฬา ตามคำแนะนำของเพื่อน แต่เมื่อตรวจแล้วเป็นโรคหลายอย่างในช่องท้องอาการหนัก บวกกับเตียงของโรงพยาบาลไม่ว่าง คุณหมอแนะนำให้กลับบ้านและให้ยามารับประทานพร้อมทั้งนัดให้มารับผลตรวจเลือดในอาทิตย์ถัดไป ระหว่างนอนรักษาอยู่ที่บ้านลูกชายไม่สามารถทานอะไรได้เลย โขกคืออยู่หน่วยที่ทานยาได้ สามีคอยดูแลให้ยาทุกวันตามที่หมอสั่ง ๑ อาทิตย์ผ่านไปด้วยความทรมาณ เพราะสามีต้องดูแลลูกอยู่คนเดียวต้องทนเห็นสภาพลูกที่ผอมลงทุกวันจนเหลือแต่หนังหุ้มกระดูก เหมือนนอนรอความตาย ส่วนดิฉันทุกข์ใจไม่ทราบจะทำอย่างไรแล้วจึงตัดสินใจทิ้งลูกที่นอนป่วยอยู่ ไปปฏิบัติธรรมที่วัดเพื่อหวังที่จะแผ่เมตตาให้ลูกกุศลช่วยลูก ดิฉันตั้งจิตถึงหลวงพ่อกว่า ถ้าลูกชายของดิฉันจะต้องตาย ขอให้ตายเสียอย่างทรมาณ และขอให้หลวงพ่แผ่เมตตาให้ลูกไปได้ แต่ถ้ายังไม่ถึงคราวตายขอให้หลวงพ่ช่วยแผ่เมตตาให้หายด้วย นอกจากอธิษฐานจิตแล้วยังได้กราบนมัสการหลวงพ่อด้วยวาจาด้วย หลวงพ่รับปากที่จะช่วยแผ่เมตตาให้ ด้านสามีเมื่อครบกำหนดได้พาลูกชายไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาล เพื่อตรวจเลือดใหม่อีกครั้ง ผลการตรวจออกมาครั้งนี้ คุณหมอรับลูกชายเป็นผู้ป่วยใน ให้นอนรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล อาการดีขึ้นตามลำดับ เริ่มทานอาหารได้๒-๓ คำ อาเจียนออกเป็นบางครั้ง รักษาที่โรงพยาบาลไม่กี่วัน ลูกชายขอกลับมาพักรักษาตัวที่บ้านเพราะไม่มีเทคนิคอื่นใดในการรักษา นอกจากทานยากับเจาะเลือด เมื่อไปตรวจครั้งหลังๆ คุณหมอบอกว่าอาการดีขึ้นมากแล้ว ใช้เวลารักษาประมาณ๗ เดือน ก็จะหายเป็นปกติ ระหว่างนี้ ลูกชายยังบ่นว่าเจ็บแปลบๆ ที่บริเวณหน้าอกเวลาหายใจก็เจ็บขยับตัวก็เจ็บ ทรมาณแทบไม่อยากหายใจ ดิฉันและสามีได้รับความเมตตาจากหลวงพ่อกอีกครั้ง เมื่อไปกราบนมัสการหลวงพ่ตามปกติที่เคยปฏิบัติ แต่ครั้งนี้ หลวงพ่ได้ให้ยามารับประทาน บอกว่าให้รับประทานกันที่๒ ครอบครัวยุคคือครอบครัวยุคของคุณพานิชย์ด้วย เป็นยาอายุวัฒนะของพระร่วงเจ้าแห่งสุโขทัย พร้อมทั้งบอกคำรายาด้วยว่า มีเกลือ

๓ ถ้วย มะขามเปียก๗ ถ้วย บอระเพ็ดหั่นละเอียด๕ ถ้วย ตำบอระเพ็ดกับเกลือให้ละเอียด แล้วนำมะขามเปียกลง
ตำผสม จากนั้นนำมาผสมกับน้ำ ฟุ้งแท็บ เป็นลูกกลอน รับประทานเช้าและก่อนนอน เมื่อกลับจากวัดคืนนี้
ยามาป็นให้ลูกชายรับประทาน ปกติลูกรับประทานยาแต่พอบอกว่าเป็นยาของหลวงพ่อดีซึ่งเขาศรัทธาอยู่แล้ว
จึงยอมรับประทานแต่โดยดี และขอรับประทานทุกมือที่หลวงพ่อบอก รับประทานไปได้เพียง๓-๔ วันเท่านั้น
อาการเจ็บแปลบข้างในหน้าอกหายไป จนตอนนี้ไม่มีอาการนั้นอีกแล้ว ทานอาหารเก่ง น้ำหนักขึ้นจากเดิมมาก
จนเกือบเป็นปกติแล้ว

ครอบครัวของดิฉันซาบซึ้งในทุกสิ่งทุกอย่าง ที่หลวงพ่เมตตาให้กับครอบครัวของดิฉัน จนยากจะบรรยาย
ได้หมด เพราะเรื่องทุกข์ของดิฉันนั้นมันมากมาย จนไม่คิดว่าชีวิตนี้จะแก้ไขอะไรให้ดีขึ้นได้ และด้วยเมตตาบิรม
และคำ สอนของหลวงพ่ที่ดิฉันและทุกคนในครอบครัวยึดถือปฏิบัติ สามารถพลิกผันชีวิตได้มากขนาดนี้
ชาตินี้ไม่สามารถตอบแทนพระคุณหลวงพ่ได้หมด มีเพียงทางเดียว คือจะตั้งใจตั้งใจปฏิบัติธรรม ตั้งอยู่ใส
ในธรรม สร้างความดีถวายแด่หลวงพ่จรัญแห่งวัดอัมพวันไปตลอด จนกว่าชีวิตจะหาไม่

คาถาเมตตา

เมื่อหลวงพ่เดิมให้ (คาถาเมตตา) มา อาตมาก็ท่องไปเรื่อยๆ และในที่สุดก็ไม่ได้ใช้ เพราะไม่ได้สึก พอ
มาเรียนพระกรรมฐานและสติปัญญาในตอนนี้ ก็เข้าใจแจ่มแจ้งว่าคาถาที่หลวงพ่ให้ไม่ใช่คาถาเมตตาที่
ไหนเลย แต่เป็นคำสอนของพระบรมศาสดาทั้งนั้น เช่น

ให้ระมัดระวังศีระะ ให้รู้จักน้อมการะผู้มีคุณธรรม

หน้าผาก ก็ให้ผ่าผะด้วยใบหน้าอันยัมยัม

ดวงตา ให้สำรวจระวังในการมองดู เพราะนั้นเป็นทางเกิดกิเลสต่างๆ

หู ให้ฟังหูไว้หู ให้หูหนักเข้าไว้อย่าหูเบา และ

ลิ้น นั้นให้ระวังสำรวจในรสอาหารอย่าไปติดมันเข้า เพราะมันให้เกิดกิเลส

ดังนั้นคาถาเมตตาของหลวงพ่เดิมจึงรวมเอาคำสอนของพระบรมศาสดา

เรื่องการสำรวจระวังอินทรีย์ทั้งนั้น แต่เมื่อคนเกิดไปภาวนาด้วยความมั่นใจแล้ว ก็ทำให้หลังได้เหมือนกัน

จากเรื่อง “เมื่ออาตมาอยู่เรียนวิชาที่หลวงพ่เดิม”

โดย พระราชสุทธินุญจนมงคล

(หนังสือกฎแห่งกรรมฯ เล่ม ๑๐)

หลวงพ่อก็คือคำตอบ

ดร. อัญชลี ลีสวรรค์

ในทางโลก ฉันเป็นผู้หญิงคนหนึ่งที่มีหลายสิ่งที่มีมนุษย์ผู้หญิงคนหนึ่งพึงมี อยากรู้ ได้มีและกำลังมีอยู่ จบดอกเตอร์ มีพ่อแม่ดี มีสามีที่ประเสริฐ ลูกน่ารัก พี่น้องมีความผูกพันช่วยเหลือกัน

ในทางธรรม ฉันถูกปลุกฝังจากครอบครัวและสิ่งแวดล้อมให้กลัวบาปทำบุญ ไม่เอาของใครไม่โกงใคร สมบัติของราชการไม่ว่ากระดาษปากกานั้นยังไม่กล้าเอามาใช้ส่วนตัวกลัวต้องมาใช้หนี้กรรม ความรู้ทางธรรม ฉันกะพร่องกะแพร่ง ฉันเป็นนักปฏิบัติแคะๆ ปลาๆ ปรัชญาก็รู้บ้าง ไม่รู้บ้าง ปฏิบัติก็ทำโดยเดือนตัวผสม วิทยาศาสตร์ให้เข้ม ส่วนสมาธิก็ทำแบบของฉัน หาคูรุติฯ ก็ไม่ได้หาจริงจัง ปัญญาก็ไม่เข้าใจคืออะไรแน่

ฉันไม่เคยรู้จักหลวงพ่อดีมาก่อน ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ไม่เคยดูโทรทัศน์รายการที่มีหลวงพ่อกับ ไม่เคยมาวัดอัมพวัน ไม่เคยทราบว่ามีคนมานั่งกรรมฐานมาก และสำหรับคนที่รู้จักฉันดีคงเข้าใจว่าฉันเห็นถือศีลจะพูดจาตรงไปตรงมาหลอกตัวเองไม่ได้ ในหัวใจฉันมีค่าเหล่านี้ไว้เตือนอยู่ตลอดเวลา คือ สร้างความดีให้มาก รีบเข้าเวลาเหลือน้อย พอถึงวันเกิดฉันนับถอยหลังว่าฉันมีเวลาที่ปีที่ต้องเร่งทำความดี คาถาอีกบทของฉันคือ “เมตตา” ฉันเคยเดินทางช่วยเหลือคนยากจนในหลายจังหวัดทั่วประเทศ ตอนทำงานที่ยูนิเซฟ ถนนพระอาทิตย์ พื้นที่สีแดงสีชมพู (สมัยมีคอมมิวนิสต์) ฉันก็เคยลุย หลายอย่างในตัวฉันน่าจะดูดีนะ แต่ฉันก็ยังพยายามหาคำตอบเพื่อให้ฉันมีความสุขอย่างแท้จริง มีความดีถึงขั้น กล่าวง่ายๆ คือ ฉันเหมือนมีวิเศษประกอบอาหาณี หมู เห็ด เป็ด ไก่ ผัก เครื่องปรุงเยอะ ฉันปรุงอาหารเป็นพวยไปวันๆ บางวันก็รสมีดีแล้วแต่อารมณ์ หลายวันก็ไม่ถูกปากก็มี อาหารที่ฉันปรุงพอรับประทานประทังชีวิตได้ จนกระทั่งฉันมาเจริญกรรมฐานพบหลวงพ่อกับ พงษ์ธรรมะจากท่านพร้อมกับหลานสาวชื่อฝน ในวันที่ ๒๖-๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ฉันจึงตระหนักกว่าฉันได้รับอาหารทิพย์ที่หลวงพ่อกุณาปรุงให้ หากเปรียบเทียบหลวงพ่อก็คือพ่อครัวชั้นเอก เป็นเพชรน้ำหนึ่งเดียวที่ชุบชีวิตฉันและครอบครัว พงษ์ธรรมะของพระพุทธเจ้าที่ท่านเทศน์ คอยชี้แนะชี้มาแล้วชี้มาแล้ว ทำให้ฉันชื่นใจเมื่อได้ฟัง น้ำตาไหลเมื่อนึกถึง สงสารท่านที่ท่านทำงานหนักเหลือเกิน และเหนืออื่นใดฉันเริ่มเข้าใจสิ่งต่างๆ อย่างมีสาระที่สั้นกระชับ หลวงพ่อสั่งสาร(MASSAGE) ที่เป็นคำตอบให้ฉันอย่างเหมาะสมจะถูกต้องและหลายคนที่มีความพยายามปฏิบัติ เป็นนักฟังที่ดี แล้วไปทำศูฯพูดน้อย กินน้อย นอนน้อย” ฉันไม่คิดหวังเลยที่ได้มาวัดนี้เพราะจิตสำนึกของฉันบอกว่า หลวงพ่อก็คือ สุปฏิปันโน พระที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ที่รู้ทั้งปริยัติและปฏิบัติ สอนคนได้อย่างดีเลิศ คำสอนของหลวงพ่อกับ ถ้าตั้งใจฟังและทำตามเราก็คทำตามได้ สำหรับฉัน หลวงพ่อดีคือแนวคิดมีองค์ประกอบครบวงจรและเป็นรูปธรรม

ประเด็นหลัก หรือ ภาษานิตเทศศาสตร์เรียกว่า สาร(MASSAGE) สำคัญๆ ที่หลวงพ่อกับคือการปรุงอาหารทิพย์ให้ฉันน้อมนำไปปฏิบัติมีมากหลาย เช่น

- ให้นำพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์มาไว้ในใจ

- อย่าประมาทในการดำเนินชีวิต “สวคมนตรีเป็นนิจ อธิษฐานจิตเป็นประจำ อโหสิกรรมและแผ่เมตตา”
- บุญ คือ ความสุขที่ไม่มีความชั่วเจือปน
- สร้างบุญไม่ใช่ทำบุญ
- การเจริญกรรมฐาน คือ การทำหน้าที่ ความรับผิดชอบ สร้างบุญให้ตัวเอง ฟังตัวเอง สอนตัวเอง รักตัวเอง อย่างแท้จริง
- เจริญกรรมฐานต้องตัดปليโพธิกังวล
- พระพุทธเจ้าสำเร็จเพราะอยู่ลำพัง ไม่ใช่อยู่กับปัญจวัคคีย์ นั่งกรรมฐานต้องทำด้วยตัวเอง คนเดียว “เรียนหนังสืออย่าคุยกัน กินอาหารไป ดูหนังสือต้องคนเดียว
- ยิ่งให้ ยิ่งได้ (ทานบารมี)
- ทุกอย่างสำเร็จด้วย หลวงพ่อตน (อดทน) หลวงพ่อนิ่ง (ปากอย่าไว)
- ความดีต้องฝืนใจ (ทำยากเป็นอุปสรรค) ทำความชั่ว ว่าง่าย ทำสบายมาก “ก้าวต้องมีที่เกาะ เกาะต้องมีที่เก็บ”
- เงินทองเป็นอสรพิษ ไม่ใช่ของเราอย่าเอา อย่าอยากได้ มันฉกรรจ์ได้
- เงินช่วยเราให้มีความสุขสะดวก แต่ไม่ใช่ความสุขอย่างแท้จริง
- องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอน
  - ธรรมชาติ
  - สอนเหตุสอนผล
  - กฎแห่งกรรม และ
  - ฝืนใจถึงจะดีได้
- สอนลูกให้ได้ผล พ่อแม่ควรแผ่เมตตา พูดเพราะ เข้าใจให้อิสระเสรี ความรัก ความอบอุ่น ที่เด็กต้องการ และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูก ทำลูกให้กับหลาน
- มองคนมองส่วนดีของเขาไว้ เห็นด้วยปัญญา อย่าเห็นด้วยกิเลส

ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ที่ได้ สดับตรับฟังเทศน์ของหลวงพ่อก็รู้แล้วว่า “พระรูปนี้ไม่ธรรมดา” ใจฉันรัวเหมือนตีกอง อยากเอากำปั่น ทุบพื้นศาลาและประกาศให้ทราบโดยทั่วกันว่า พระรูปนี้แหละที่ฉันตามหา ทำไมฉันพบหลวงพ่ोज้าง แต่ไม่สายเกินไป

ทบทวนคู่มือแปลกหลายประการ บุตรชายของฉันเกิดเดือนสิงหาคม เหมือนหลวงพ่อ ชื่อก็คล้าย หลวงพ่อเหลือเกิน ส่วนบุตรสาวเกิดหลังจากหลวงพ่อประสบอุบัติเหตุไม่กี่เดือนแต่ในปีเดียวกัน คิดแล้วก็อดใจหายไม่ได้ หลังจากมาวัดนี้ ฉันจึงเข้าใจเหตุบังเอิญใด ๆ ฉันจึงศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ต่างกัน และคนละที่กับที่ฉันสอน

มาคิดอีกทีฉันอยากเป็นมนุษย์ โสคติที่หลวงพ่อเทศน์อยู่ทุกบ่อย แค่หกเดือนที่ได้มาวัดนี้ฉันก็ได้สิ่งที่ดีงาม สิ่งที่ดีเลิศประเสริฐศรี ได้รู้จักอริยทรัพย์ภายใน ที่ทำให้เห็นหนทางแห่งการพ้นทุกข์ ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเมตตาแก่ชาวโลก ตัวฉัน ครอบครัว ญาติมิตร ลูกศิษย์ และบริวาร

การเปลี่ยนแปลงที่ดีงาม ความสงบ ปิติที่เกิดในธรรม ฉันขอกราบแทบเท้าของหลวงพ่อ “คำตอบของฉัน” MY MENTOR หากแม้มีสิ่งใดกิจใดที่สามารถทำให้หลวงพ่อมีความปิติสุขได้สบายใจได้ โปรดบอกอัญชลีขอพิจารณาเข้ากะ ขอหลวงพ่อจงมีอายุมันยืนนาน

ดร. อัญชลี ลีสุวรรณค์
อาจารย์ภาควิชาการประชาสัมพันธ์
คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“กาลเวลาได้พิสูจน์หลวงพ่ोजรัญของท่านแล้ว...”

ชินวัตร รัตนเสถียร

ผู้เขียนเป็นคนไทยคนหนึ่งที่น่าถือพระพุทธศาสนาตามทะเบียนบ้านเหมือนอย่างคนไทยอีกหลายคน มีความรู้ตามที่บอกกล่าวกันมา และจากระบบการศึกษาในโรงเรียนเพื่อสอบเอาคะแนนเท่านั้น ตอนเป็นเด็กชอบไปกราบพระพุทธรูปที่มากักกลดที่หาดทรายหรือสนามหญ้าหน้าโรงพัก สนใจเครื่องรางของขลัง เพราะคุณพ่อเป็นตำรวจที่มีของดีติดตัวและมีวิชาได้แต่ฟังคุณแม่เล่าว่า“พ่อเองเขาเรียนวิชากับหลวงพ่อบุญ วัดสระทะเล และท่านเจ้าคุณเจ้าวัดโพธิ์ กับหลวงพ่อกันวัดเขาแก้วเป็นญาติทางย่าเองทั้งสององค์นี้คุณแม่ของผู้เขียนเคยพาไปกราบท่านมาแล้ว และหลวงพ่อกันก็ให้เหรียญ ร๕ หนึ่งอัน รศ. ๑๒๒ พร้อมจารให้ด้วย

สมัยเรียนมัธยมปลายเคยทำหน้าที่นำสวดมนต์หน้าเสาธง นำร้องเพลงชาติ นำสวดมนต์ทุกบ่ายวันศุกร์ ก๊อปปี้พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ และพาหุง พร้อมสวดบททำนองสรภัญญะด้วย ทุกวันนี้ก็ยังพอจำได้ รวมทั้งนำสวดวันไหว้ครู(ปาเจราฯ) ด้วย

ตอนบวชก็บวชตามประเพณี (ไม่ถึงเดือน) แต่ก็หุงสูก และให้พรเป็น แค่นั้นเอง แต่ก็ภูมิใจที่ขานนาคได้ เสียงดังชัดเจน ไม่ต้องให้พระท่านบอกรบ(เพราะตั้งใจบวช แต่ไม่เข้าใจ ไม่ได้เรียนรู้อะไร ได้แต่ห่มผ้าตามเขาบอก และออกบิณฑบาตทุกเช้า

ผู้เขียนไม่มีความลึกซึ้งในธรรมะดังที่กล่าวแล้วข้างต้น แต่ก็ชอบที่จะไปพบพระ หาหลวงพ่อดังๆ เหมือนอย่างคนไทยทั่วไปประพาศปฏิบัติกัน มิได้ไปพบพระเอาพระมาไว้ในใจ มิได้ไปวัดเพื่อให้ได้ วัตถุประสงค์ วัดใจ วัดอารมณ์ เหมือนอย่างที่คุณพระคุณหลวงพ่อบุญท่านสอนสั่ง เมื่อทำงานแล้ว คุณแม่ก็ยังไปกราบนมัสการหลวงพ่อบุญ วัดหัวถนนใต้ ซึ่งคุ้นเคยกับทางบ้าน เพราะญาติทางแม่อยู่หัวถนนใต้ ญาติทางพ่ออยู่หัวถนนเหนือ ท่านก็จ้องหน้าแล้วให้เหรียญเป็นที่ระลึก ครั้นไปทำงานต่างจังหวัดประสบปัญหาเคยไปกราบนมัสการเรียนถามหลวงปู่เหิน วัดกำแพง ชลบุรี ท่านก็ให้สติข้าพเจ้าว่ามันเป็นกรรมเก่าต้องอดทน แล้วท่านก็พรมน้ำมนต์และให้พระมาเป็นที่ระลึก เรื่องทรงเจ้า ผู้เขียนเองก็สนใจ ตอนนั้นมีปัญหาหนักมาก แต่ก็รอดมาได้ อย่างไรไม่รู้ เพื่อนพาไปหาเจ้า เจ้าบอกว่า เอ็งนี่รอดตายมาได้ยังไง แล้วถามว่าอยากรู้ไหม? ก็บอกว่าอยากรู้ เจ้าบอกว่าถ้าอยากรู้ เอ็งต้องมาเป็นร่างทรงก็เลยไม่ยอมรู้ แต่ปกติกแล้วผู้เขียนก็ไหว้พระสวดมนต์ โดยเฉพาะ บทพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ จนถึงพาหุงมหากา เป็นประจำแต่ไม่สม่ำเสมอ และเป็นการสวดตามปกติจบเดียว รวมทั้งพระคาถาชินบัญชรด้วย จนเมื่อมาพบหลวงพ่อบุญ ทำให้นึกขึ้นมาได้ว่า ที่เรารอดปากเหยี่ยวปากกามาได้ก็เนื่องด้วยอานิสงส์อันนี้เอง

นับตั้งแต่ผู้เขียนมาเข้าวัดปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวันเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๓๕ ได้ฟังพระคุณหลวงพ่อบุญสั่งสอน เกิดความประทับใจในคำสอน แล้วก็ไม่เคยไปวัดไหนเป็นประจำอีกเลย ผู้เขียนได้รับความรู้หลายอย่าง ตั้งแต่ พระพุทธศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เพิ่งจะถึงบางอ้อว่าแท้จริงแล้ว คำสอนของ

พระพุทธเจ้านั้นลึกซึ้งมาก มีปัจจัยประกอบที่แยบยล มิใช่มีความหมายเพียงแค่ว่าเราท่องจำเอาคะแนน เช่น ไปได้ดี ผู้เขียนเคยมั่นใจว่า เราดี ไม่เอาเปรียบ ไม่โกงกิน ทำงานด้วยความซื่อสัตย์ ถูกต้องแล้วจะประสบความสำเร็จ แต่ไม่ใช่เพราะการกระทำดังกล่าว ต้องมีปัจจัยประกอบ ดังที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อดอนญาติโยมว่า “ทำดี ต้องถูกตัวบุคคล ถูกเวลา ถูกสถานที่ (อย่าไปตรงทางโค้ง เดี่ยวรถจะตกถนน) และทำดีต้องเสมอต้นเสมอปลาย” และยังสอนอีกว่า “ทำความดีต้องมีอุปสรรค ทำความดีต้องลงทุนด้วยความลำบาก” นี่คือนิยามที่ได้รับจากหลวงพ่อดอนญาติโยม

จากประสบการณ์ดังกล่าว ผู้เขียนได้จัดกลุ่มของพระสงฆ์ ที่ได้ยินได้ฟังหรือพบเห็น เป็นกลุ่มดังนี้

๑. **กลุ่มอิทธิฤทธิ์** ซึ่งมักจะเรียกรวมๆ ว่าเกจิอาจารย์ พระสงฆ์กลุ่มนี้ จะมีวิชาอาคมขลัง จะเป็นพระที่พูดน้อย เครื่องขริบ มีตะบะ และสายตามีอำนาจ แต่ก็แฝงด้วยเมตตา ญาติโยมนิยมไปกราบไหว้ขอความช่วยเหลือให้แก่ไขปัญหาต่างๆ ขอบารมีคุ้มครอง ขอเครื่องรางของขลัง ขอน้ำมนต์ ขอให้เป่าขม่อม เป็นต้น

๒. **กลุ่มปฏิบัติ** หรือที่เรียกกันว่าพระสายปฏิบัติหรือพระป่า พระสงฆ์กลุ่มนี้ จะมีบุคลิกลักษณะคล้ายหรือเหมือนกลุ่มแรก คำสอนของท่านเรียบง่าย แต่ลึกซึ้ง ต้องพิจารณาใคร่ครวญ ท่านสอนเหมือนกับไม่ได้สอน การเคลื่อนไหวร่างกายทุกอิริยาบถ เรียบร้อยงามตา น่าเลื่อมใส เน้นเรื่องการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน เมื่อปฏิบัติได้จริง รู้จริง ก็นำมาสั่งสอนประชาชนทั่วไป (ไปตามแนวทางพระพุทธเจ้า) บางองค์ท่านรู้แล้วก็เพียรปฏิบัติต่อไปมิได้ออกมาสั่งสอนผู้ใด (ตามแนวทางพระปัจเจกพุทธะ) ญาติโยมนิยมไปทำบุญ ไปฟังธรรม ไปปฏิบัติ พระสงฆ์ทั้ง ๒ กลุ่มนี้ ประชาชนนิยมไปกราบไหว้ หรือขอเพียงแค่อธิษฐานไปทำบุญ ถวายปัจจัย หรือได้เห็นหน้าก็ถือว่าได้บุญมาก และเป็นมงคลแก่ชีวิต

๓. **กลุ่มเรียน** จะเป็นพระนักพูด นักเขียน และนักวิจารณ์

เป็นที่น่าประหลาดใจ ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อดอนญาติโยมของท่านมีคุณสมบัติครบทุกกลุ่มกล่าวคือ

ในด้านอิทธิฤทธิ์ พระเดชพระคุณหลวงพ่อดอนญาติโยมมีครูบาอาจารย์แนวนี้ หลายองค์ อาทิ หลวงพ่อเดิม หลวงพ่อจง หลวงพ่อจาด หลวงพ่อลี และอีกหลายองค์ หลวงพ่อเคยเป็นหมอดูโดยใช้กระจกวิเศษ ที่ดูแม่นดูตาเห็น (คนรุ่นเก่าที่ยังมีชีวิตอยู่เป็นพยานได้หลายคน) แต่ในที่สุดหลวงพ่อก็เลิก และทิ้งกระจกนั้นลงสระน้ำหน้าวัดพรหมบุรี ด้วยเหตุผล มีคนได้ คนเสีย หลวงพ่อบอกว่า การเสกผ้าอาบเป็นกระต่ายวิ่งได้ก็จริง แต่เดี๋ยวมันก็กลับเป็นผ้าเหมือนเดิม น้ำมนต์ของหลวงพ่อดอนญาติโยมช่วยคนเจ็บ คนป่วยมามากมาย บ้างก็กิน บ้างก็ทา หรือแม้แต่พระเครื่องของท่านที่ชื่อ “พระพุทธนฤมิตโชค” ก็เลื่องชื่อ จนมีการทำเลียนแบบและจำหน่ายตามแผงพระและโคมฉายในหนังสือต่างๆ ที่หลวงพ่อดอนญาติโยมไม่เคยเน้นหรือพูดถึง หลวงพ่อดอนญาติโยมให้สติอยู่เสมอว่าความขลัง ของอาจารย์เป็นความขลังของลูกศิษย์ ไม่เป็นมิตรกัน

ในด้านปฏิบัติ หลวงพ่อดอนญาติโยมได้พบครูบาอาจารย์ที่ยิ่งใหญ่ คือหลวงพ่อดอนญาติโยมในป่าหรือหลวงพ่อดอนญาติโยม ซึ่งหลวงพ่อดอนญาติโยมฝึกฝนปฏิบัติมานานนับสิบปี จนได้ผลและขอบปริศนาธรรมของท่านแตก จึงไปพบท่านที่เขาภูคาจังหวัดน่าน และ

เดินดูคงจั้นถึงหงสาวดีเป็นเวลาหลายเดือน หลวงพ่อปฏิบัติจริงและได้ผลจริง เมื่อรู้แจ้งเห็นจริงแล้วจึงมาแนะนำสั่งสอนประชาชนเห็นหนอของหลวงพ่อรากาหลายล้าน

ความจริงแล้วตลอดชีวิตของพระเดชพระคุณ หลวงพ่อท่านไผ่หากครูอาจารย์เพิ่มพูนความรู้ตลอด ดังนั้นแนวทางปฏิบัติต่างๆ ที่เราทั้งหลายได้ยินได้ฟังมานั้น หลวงพ่อปฏิบัติมาแล้วทั้งสิ้น และเห็นผลจริงตามแนวทางนั้นๆ การปฏิบัติของหลวงพ่อก็จะไม่ปฏิบัติในลักษณะปะปนกันแบบจับปลาหลายมือ แต่หลวงพ่อก็จะปฏิบัติจริงจ้งจนได้ผลในแนวทางนั้นๆ แล้ว จึงไปศึกษาหรือปฏิบัติแนวทางอื่นต่อไป ซึ่งในที่สุดแล้ว หลวงพ่อก็มาหยุดที่ “สติปัญญา ๔” อันเป็นทางสายเอกของพระพุทธเจ้า

ดังนั้น ท่านผู้อ่านที่เคยมาปฏิบัติกรรมฐานที่วัดอัมพวันของท่านจงภูมิใจและมั่นใจในพระเดชพระคุณ หลวงพ่อเพราะท่านได้พบพระอริยสงฆ์ที่ท่านเคยใฝ่ฝันและปรารถนาแล้ว พระเดชพระคุณหลวงพ่อตรวจดูท่านที่มาปฏิบัติตลอดเวลา อย่าสงสัยเลย วันใดที่หลวงพ่อละสังขารไปแล้วพวกเราจะเสียดาย และสิ่งที่จะต้องติดตามมาอย่างแน่นอนก็คือ ความผิดพลาดในแนวทางการปฏิบัติและภัยที่จะหาผู้ใดมาทดแทนแก้ไข เพราะทุกท่านก็จะบอกว่าเขาเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อ หรือหลวงพ่อสอนเขามาอย่างนี้ เป็นต้น ปัจจุบันทราบว่ามีลูกศิษย์มาคนไปเป็นวิทยากรสอนวิปัสสนากรรมฐาน แต่ไม่สอนตามแนวทางที่หลวงพ่อบรมสั่งสอน และบ่อยครั้งที่หลวงพ่อเตือนในวันลาศีลบ่อยๆ ว่า ผู้ปฏิบัติบางท่านทำไม่ถูกต้อง

ในด้านการเรียน พระเดชพระคุณหลวงพ่อศึกษาค้นคว้าตลอดเวลา หลวงพ่อเป็นทั้งนักเขียน และนักพูดอย่างแท้จริง หลวงพ่อไม่เคยว่างจากการแสดงธรรมเลยแม้แต่วันเดียว ในแต่ละวันมีประชาชนไปกราบนมัสการไม่เคยขาด คำสอนของหลวงพ่อถูกบันทึกลงในแถบบันทึกเสียงไว้ให้ผู้สนใจได้ทบทวน หลายสำนักพิมพ์นำไปถอดความพิมพ์จำหน่าย ราวๆ ไปตามกัน บางท่านก็ชอบบันทึกทั้งภาพและเสียง โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย นำไปออกเผยแพร่ทั้งทางวิทยุและโทรทัศน์ ทุกสื่อที่นักธุรกิจจัดทำแล้วนำไปจำหน่ายไม่ต้องเสียค่าลิขสิทธิ์ บางรายหลวงพ่อก็จ้างพิมพ์ในราคาตลาด เพื่อนำมาแจกในโอกาสต่างๆ เพราะชีวิตหลวงพ่อมีแต่ให้ กับช่วย ไม่เคยเบียดเบียนใคร

นอกเหนือจากพุทธศาสนิกชนคนไทยแล้ว หลวงพ่อยังได้ตอบปัญหาชาวต่างชาติระดับศาสตราจารย์อีกหลายครั้ง บางครั้งผู้เขียนเองก็คิดไม่ได้ว่าเป็นการลงภูมิหรือเปล่า เพราะก่อนที่จะมาถามหลวงพ่อเขาก็เคยถามพระองค์อื่นมาบ้างแล้ว แต่ได้คำตอบไม่ชัดเจน บ้างก็ตอบไม่ได้ บางครั้งก็หวาระแวงว่า เขาจะเอาไปประยุกต์ในคำสอนของพวกเขา เหมือนที่เคยพบเห็นหรือเปล่า เพราะในอดีตชาติมีหาอำนาจจะยึดครองประเทศที่ประชาชนน้อยกว่าด้วยกองทัพ ซึ่งประชาชนมักรวมตัวต่อต้านตลอดเวลาอย่างที่เราเห็นว่ามี การปลดแอก มีการประกาศอิสรภาพ แต่ปัจจุบันเขาจะยึดครองด้วยเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ซึ่งรุนแรงกว่า แต่ประชาชนในชาตินั้นๆ จะไม่ค่อยรู้สึก กลับมีแต่จะชื่นชม เข้าใจว่าตนเองทันสมัย และมีความรู้สึก โก้เก้เหมือนอย่างพระราชนิพนธ์สั้นเกล้ารัชกาลที่ ๖ (อศวพาหุ) เรื่อง ลัทธิเอาอย่าง การตอบปัญหา ๒ ครั้งสุดท้าย ผู้เขียนบันทึกไว้และได้

ถอดความเอาไว้เรียบร้อยทุกคำพูด ซึ่งผู้เขียนได้ถวายหลวงพ่อก่อนแล้ว การถอดความดังกล่าว ก็เพื่ออรรถรสในการอ่านชวนให้ติดตามและไม่พลัดใจความสำคัญ แล้วนำมาเขียนถ่ายทอดได้ทั้งหมดโดยไม่ขาดใจความสำคัญ การตอบปัญหาดังกล่าว เป็นการแสดง**ภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิปัญญา ภูมิฐาน ภูมิปัจจุบัน** ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อย่างแท้จริง นับเป็นความโชคดีของชาวโลก

นอกจากสอนฆราวาสแล้ว พระเดชพระคุณหลวงพ่อยังต้องสอนพระอีก หลวงพ่จะลงโบสถ์ทุกตีสาม สอนพระสงฆ์ตลอดพรรษา ๓ เดือน จนหมดคฤกฐิน **ไม่เคยขาดแม้แต่วันเดียว** ไม่ว่าจะตรากตรำงานหนักแค่ไหน หรือแม้แต่อาพาธถ้าลูกเดินได้จะไม่ละเลยเด็ดขาด**ท่านปฏิบัติสมาธิสมาธิมานานหลายสิบปี**ผู้เขียนเองก็เพิ่งจะเข้าใจและซาบซึ้งซึ่งคำว่า“อุปัชฌาย์” เมื่อมาพบหลวงพ่อนี้เอง

นอกจากนั้น พระเดชพระคุณหลวงพ่อยังเขียนหนังสือไว้หลายเรื่อง เช่น

- ก. แก่นแท้ของพระพุทธศาสนา หลักธรรมของผู้ครองเรือนและวิถีชีวิตของคน
- ข. พัฒนาคุณธรรมของข้าราชการเพื่อยกระดับจิตใจ
- ค. พัฒนามารยาท คำกลอนสอนจิต และมาฆาทในสังคม
- ง. คู่มือวิสุทธิธรรม และตำรับวิปัสสนาญาณ
- จ. คู่มือวิปัสสนาจารย์

พระเดชพระคุณหลวงพ่เป็นพระที่เด็ดเดี่ยว ทำอะไรทำจริง ไม่มีเดี้ยว แคล้วคล่อง ว่องไวทะมัดทะแมงทั้งนำเลื่อมใสและน่าเกรงขาม เมื่อนำหลักธรรมของพระพุทธเจ้ามาเทียบเคียงจะเห็นคุณวิเศษของหลวงพ่ชัดชัดเจนยิ่งขึ้น จากหัวข้อธรรม**ปาฏิหาริย์ ๓** อันหมายถึงการกระทำที่กำจัด หรือทำให้ปฏิบัติข้อมได้ หรือการกระทำที่ให้เห็นเป็นอัศจรรย์ หรือการกระทำที่ให้เห็นเกิดผลเป็นอัศจรรย์ได้แก่

๑. **อิทธิปาฏิหาริย์** แสดงฤทธิ์ ได้เป็นอัศจรรย์(ดูหนังสือกฎแห่งกรรมแต่ละเล่ม: ผู้เขียน)

๒. **อาเทศนาปาฏิหาริย์** การทลายใจรอบรู้กระบวนการของจิต จนสามารถกำหนดอาการที่หมายเล็กน้อยแล้วบอกสภาพจิต ความคิด อุปนิสัยได้ถูกต้องเป็นอัศจรรย์(เห็นหนอ: ผู้เขียน)

๓. **อนุศาสน์ปาฏิหาริย์** คำสอนเป็นจริง สอนให้เห็นจริง นำไปปฏิบัติได้ผลสมจริง เป็นอัศจรรย์**มาฟังด้วยตัวเองดีที่สุด: ผู้เขียน)**

ใน ๓ อย่างนี้ พระพุทธเจ้าทรงสรรเสริญ อนุศาสน์ปาฏิหาริย์ ว่าเป็นเยี่ยมดังเราจะเห็นว่า พระเดชพระคุณหลวงพ่อนั้นเรื่องการอบรมสั่งสอนประชาชน ท่านสอนธรรมใกล้ตัวที่เราท่านทั้งหลายสามารถ**ปฏิบัติได้ แก้ปัญหาได้ ฟันทุกขี้ได้** พระเดชพระคุณหลวงพ่ไม่เคยสอนให้พวกเราไปสวรรค์ ไปนิพพาน ท่านพูดให้เราคิด “มนุษย์สมบัติยังมี ยังทะเลาะเบาะแว้งกัน จะไปได้อย่างไรขอท่านสาธุชนโปรดพิจารณา ดังนั้นพระเดชพระคุณหลวงพ่จึงตั้งปณิธานอย่างแน่วแน่ว่าจะ**“ปลุกคนให้ตื่น เสกคนให้เป็นงาน”** และท่านก็ทำแล้ว และ

กำลังทำอยู่ ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา มีผู้มาฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานกันมากมาย ทั้งที่มีหนังสือจ้
มาเป็นหมู่คณะ และที่ต่างคนต่างมาอีกต่างหาก โดยเฉพาะในวันหยุดราชการ และวันนักขัตฤกษ์ นับว่าพระเดช
พระคุณหลวงพ่อก็ได้เดินตามรอยพระบาทของพระบรมศาสดาแล้ว คือ“อนุศาสนิปาฏิหาริย์”

บ่อยครั้งที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อสอนญาติโยม ก็จะมีผู้ปลานปลื้มปีติ บางท่านถึงกับน้ำตาไหล ทั้งนี้
เพราะปัญหาที่เขาประสบอยู่ยังหาทางแก้ไม่ได้ และก็ไม่กล้าบอกเล่าปรึกษาใคร แต่แล้วก็ได้ยินได้ฟังจาก
หลวงพ่อก็คงได้คำตอบที่พอใจแล้ว

ส่วนเรื่องอิทธิฤทธิ์ นั้น พระเดชพระคุณหลวงพ่อบอกไว้แต่จะใช้เมื่อจำเป็น หลังจากกลับจากยุโรป
หลวงพ่อก็ไม่ค่อยสบายนานเกือบปี เป็นเรื่องที่เราท่านต้องสังเกตกันเองหรือไม่ก็ประสบกับตนเองเพราะเป็นเชิง
ที่หมั่นหม่อม และที่สำคัญโลกมนุษย์มีแต่ จี๋ เกียจ จี๋ โกง จี๋ อิจฉา ริษยา ผู้เขียนขอข้ามไป

หลักธรรมอีกข้อหนึ่งที่บ่งชี้ให้เห็นความเป็นพุทธบุตรของพระเดชพระคุณหลวงพ่อก็คือ**อาการที่**
พระพุทธรเจ้าทรงสอน ๓ คือลักษณะการสอนของพระพุทธรเจ้าที่ทำให้คำสอนของพระองค์ควรแก่การประพฤติ
ปฏิบัติตาม และทำให้เหล่าสาวกเกิดความมั่นใจเคารพเลื่อมใสในพระองค์อย่างแท้จริง ประกอบด้วย

๑. **อภิญญาธัมมเทศนา** หมายถึง ทรงแสดงธรรมด้วยความรู้อย่าง ทรงรู้อย่าง เห็นจริงเองแล้ว จึงทรงสั่ง
สอนผู้อื่น เพื่อให้รู้อย่างเห็นจริงตาม ในธรรมที่ควรรู้อย่างเห็นจริง

พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็ปฏิบัติกับครูอาจารย์หลายท่าน ดังที่กล่าวแล้ว โดยเฉพาะ วิชาภคินจาก
หลวงพ่อดีมี วิชาธรรมกายจากหลวงพ่อดี สติปัญญา ๔ จากพระธรรมธีรราชมหามุนี (เจ้าคุณอาจารย์) ฯลฯ
เดินธุดงค์กับหลวงพ่อดีในป่า เมื่อรู้แล้ว เห็นจริงแล้ว จึงนำมาสอนประชาชน ทุกครั้งที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อดี
สอน ท่านจะบอกว่าเป็นธรรมะของพระพุทธรเจ้า ไม่ใช่ของท่าน ตลอดระยะเวลาหลายสิบปีที่พระเดชพระคุณ
หลวงพ่อดีสอนประชาชน จะมีความหลากหลายและเหมาะสมกับจริตของผู้ฟัง จึงทำให้ฟังได้ไม่รู้สึกเบื่อ ท่านจะ
พิจารณาว่า บุคคลหรือกลุ่มคนเบื้องหน้าท่าน ควรจะสอนอะไรเรื่องเดียวกันแต่วิธีการนำเสนอจะต่างกัน

๒. **สนิทานธัมมเทศนา** หมายถึง ทรงแสดงธรรมมีเหตุผล ทรงสั่งสอนชี้แจงให้เห็นเหตุผล ไม่เลื่อนลอย
อีกเหตุผลหนึ่งที่คำสอนของพระเดชพระคุณหลวงพ่อดีไม่น่าเบื่อหน่ายก็คือ ความมีเหตุผล ศาสนาพุทธ
เป็นศาสนาของเหตุและผล การแสดงธรรมของพระเดชพระคุณหลวงพ่อดี เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกันเสมอ
อย่างเช่น “พระให้พรเงินโคกดำ โยมค้ากำไรเกินควร ทำบุญบาปเดียวจะได้รวยเป็นล้าน มันเกินไปเป็นต้น คำ
สอนของหลวงพ่อดีใช้ภาษาง่ายๆ เป็นเหตุเป็นผล เหมาะแก่สถานภาพของผู้ฟัง ดังนั้นจึงไม่แปลกใจว่าทำไมคน
จึงมาวัดบ่อยเมื่อมาแล้วหนึ่งครั้ง ก็จะต้องมาอีก พระเดชพระคุณหลวงพ่อดีไม่เคยชี้แนะใครให้หลงทางออกนอก
ความเป็นพุทธศาสนิกชน และก็ไม่เคยชวนคนต่างชาติต่างศาสนามาเป็นชาวพุทธ ท่านบอกว่า “เรามีของดีให้เขา
สอนให้เขาเป็นคนดี แก้ปัญหาให้เขา เขาก็ยังคงความเป็นศาสนิกชนนั้นๆ อยู่พอใครใคร่รัก” นี่คือเสน่ห์ของ
หลวงพ่อดีมีแต่ให้กับช่วย

๓. **สัปดาภิหาริยัฒมเทศนา** หมายถึง ทรงแสดงธรรมให้เห็นจริง ได้ผลเป็นอัครรรยั ทรงสั่งสอนให้มองเห็นชัดเจนสมจริง จนต้องยอมรับและนำไปปฏิบัติได้ผลจริงเป็นอัครรรยั

คุณสมบัติของพระเดชพระคุณหลวงพ่อก่อนนี้ นอกเหนือจากที่ได้ยินได้ฟังกันเป็นประจำแล้ว ปัญหาของศาสตราจารย์ชาวต่างประเทศต่างศาสนาทั้ง ๓ ท่าน ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อดีใจแสดงเหตุผล สะท้อนให้เห็นความเป็นพระสงฆ์ สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าที่วิเศษสุด ตรงตามลักษณะอาการที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอน ๓ ดังกล่าวข้างต้นทุกประการ

นอกเหนือจากความรู้ความสามารถอันเป็นจริงดังที่กล่าวแล้ว ท่านผู้อ่านอาจนำธรรมะชื่อ **“วิชา ๓”** หรือ **“วิชา ๘”** ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อก่อนนำมาใช้แก้ปัญหาละเอียดให้คลายความเศร้าโศก เสียใจ ได้สติ มาพิจารณาใคร่ครวญอีกก็ได้ ท่านก็จะได้พบกับความมหัศจรรย์ในพระเดชพระคุณหลวงพ่อก่อนอย่างน่าอัศจรรย์ว่าเป็นไปได้อย่างไร ผู้เขียนขอข้ามไป อย่างไรก็ตาม หากท่านมาวัดเป็นประจำ ได้รู้ได้เห็นวัตรปฏิบัติ ท่านจะพบพระเดชพระคุณหลวงพ่อก่อนของเราเป็น **“บุคคลหาได้ยาก ๒”** กล่าวคือ

๑. **บุพการี** หมายถึง ผู้ทำอุปกัระก่อน ผู้ทำความดีหรือทำประโยชน์ไว้ตั้งแต่ต้น โดยไม่ต้องคอยคิดถึงผลตอบแทน

พระเดชพระคุณหลวงพ่อก่อนจะพูดอยู่เสมอว่า **“เรามีแต่ให้กับช่วย เราไม่ต้องการเบียดเบียนใคร”** ที่วัดมีอาหารเลี้ยงฟรีตลอด ๒๔ ชั่วโมง กับข้าวหลายอย่างซึ่งหลวงพ่อก่อนให้มานานนับสิบปี ตั้งแต่ท่านยังเป็นพระหนุ่มสมัยนั้น ใครมาวัดท่านก็ให้แม่ครัวทำอาหารเลี้ยง เมื่อผู้คนมากขึ้นๆ ก็ขยายเป็นโรงทานอย่างที่เห็นใจ ปัจจุบัน บวชพระ ท่านก็บวชให้ฟรี พร้อมทั้งเลี้ยงอาหารญาติพี่น้องเพื่อนฝูงของพ่อก่อนทุกคน ไม่จำกัดจำนวน เผาศพก็เผาให้ฟรี มาปฏิบัติกรรมฐานก็ฟรี ทั้ง อาหาร เครื่องนุ่งห่ม สถานที่ วิทยุ และหนังสือ นอกเหนือจากนั้น ใครเดือดร้อนมาขอให้ช่วย ถ้าช่วยได้ท่านก็ช่วย บ้างก็มาขอเงิน ทั้งตัวบุคคลและหน่วยงาน บางรายมาหลอกท่าน ท่านก็ให้ หลวงพ่อก่อนบอกว่า **“เขาตั้งใจมาขอแล้วมากน้อยก็ให้เขาไป อย่าให้เขาผิดหวังคนที่มาขอก็มีทุกระดับ ทั้งภาครัฐและเอกชน การช่ยของพระเดชพระคุณหลวงพ่อก่อนจะเน้นที่การช่ยคน ท่านบอกว่า **“คนกำลังจะจมน้ำตาย ต้องช่ยคนก่อน”**** มีอยู่ครั้งหนึ่ง หลวงพ่อก่อนรับนิมนต์ไปบ้าน โยมในกรุงเทพฯ มีคนจรมาขอเงินเจ้าของบ้าน แต่เจ้าของบ้านไม่ให้ หลวงพ่อก่อนก็กระซิบกับคนขับรถที่ชื่อชั (คนเก่า) ให้เอาเงินไปให้ โดยเจ้าของบ้านไม่รู้ อยู่ต่อมาไม่นาน คนจรมานั้น กลับเป็นคหบดีไปหาหลวงพ่อก่อนที่วัดพร้อมถวายจตุปัจจัยและสิ่งของเป็นจำนวนมาก การให้การช่ยนั้น พระเดชพระคุณหลวงพ่อก่อนกระทำสม่ำเสมอ เท่าที่ลงไว้ในหนังสือกฎแห่งกรรมปฏิบัตินี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ความจริงแล้ว ท่านให้ ท่านช่ย มากกว่านี้ เมื่อท่านทำให้ดู เห็นจริงแล้ว ท่านจึงสอนว่า **“ยิ่งให้ยิ่งได้ ยิ่งหวังยิ่งอด หมดยังไม่มา เราไม่หวังเราไม่อด หมดยังมา หรือให้ไม่มียอด หมดยังมา หวังมีแต่อด หมดยังไม่มา”** บ่อยครั้ง ท่านให้ ท่านช่ย จนคนอิจฉา

๒. กตัญญูทศเวที หมายถึง ผู้รู้ อุปการะที่ข้าทำแล้วและตอบแทน ผู้รู้จักคุณค่าแห่งการกระทำดีของผู้อื่นและแสดงออกเพื่อบูชาความดีนั้น

พระเดชพระคุณหลวงปู่ปฏิบัติเคร่งครัดมากในเรื่องนี้ อย่างเช่น ทุกวันที่๑๕ เมษายน ถือเป็นวันกตัญญู หลวงปู่จะบำเพ็ญกุศล โดยมีมารดาของท่านมาเป็นประธาน อุทิศถวายแด่อดีตเจ้าอาวาสที่เคยครองวัดอัมพวัน และยังแจกทานแก่ผู้สูงอายุจำนวนมาก วันแรกของการเข้าพรรษา ท่านจะพาพระสงฆ์ทั้งหมดไปกราบนมัสการพระเถรานุเถระในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่และล่วงลับไปแล้ว สร้างความประทับใจผู้พบเห็นเป็นอันมาก ทุกวันคล้ายวันประสูติขอ สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก หลวงปู่จะพาคณะเข้าเฝ้าถวายพระพรเป็นประจำทุกปีมิได้ขาด ตั้งแต่พระองค์ยังเป็นพระราชอาคันตุกะและภาพที่หลวงปู่ก้มกราบรูปสมเด็จพระสังฆราชทุกครั้งที่ท่านขึ้นบนอาสนะที่ศาลาสุธรรมภavana ทั้งก่อนเข้าไปนั่ง และหลังจากเสร็จพิธีการแล้ว เป็นภาพที่ประทับใจมาก เป็นการแสดงความเคารพและปฏิบัติบูชาอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ทั้งต่อหน้าและลับหลังที่งดงามที่สุดทุกวันที่๑๔ มกราคม จะบำเพ็ญกุศลต่อพระแม่ธรณี เรียกว่าวันกตัญญูต่อผืนแผ่นดินไทย ทุกวันที่๒๑ ตุลาคม จะบำเพ็ญกุศลอุทิศถวายแด่บูรพมหากษัตริย์ อาทิ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช สมเด็จพระเจ้าตาก(สิน) มหาราช สมเด็จพระปิยมหาราช ทุกวันที่๕ ธันวาคม จะสวด “ธรรมจักร” ถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลมหาราช ปฏิบัติทำอันงดงามของพระเดชพระคุณหลวงปู่ในเรื่องความกตัญญูนี้ ไม่เคยบกพร่องจึงส่งผลให้พระเดชพระคุณหลวงปู่มีแต่ความเจริญงอกงาม ซึ่งท่านจะสอนย้ำ ญาติโยมเสมอ ศูนย์ปฏิบัติธรรมเวฬุวัน ที่จังหวัดขอนแก่นเป็นศาสนสถานี่หลวงปู่สร้างเป็นอาจริยบูชาเพื่อบูชาพระเดชพระคุณหลวงปู่ในปี

สำหรับบุคคลทั่วไปก็เช่นเดียวกัน พระเดชพระคุณหลวงปู่เคยพูดว่า “ใครให้น้ำเราแก้วเดียว เราก็ไม่เคยลืม” ดังเราจะเห็นว่าทุกท่านที่เคยมีบุญคุณกับหลวงปู่มาแต่ครั้งไหนก็ตาม ต่มาถึงรุ่นลูกหลานของผู้ นั้น หลวงปู่ก็ยังระลึกถึงบุญคุณและเอื้ออาทรต่อลูกหลานของท่านผู้นั้นเสมอ ไม่ว่ารุ่นลูกหลานจะแสดงกิริยามารยาทขาดความรู้สึกรักของท่านสักเพียงใดก็ตาม หลายท่านอาจไม่เข้าใจข้อธรรมอันลึกซึ้งข้อนี้

เรื่องความกตัญญู พระเดชพระคุณหลวงปู่ปฏิบัติให้ดูเป็นตัวอย่างโดยสม่ำเสมอ และสอนว่า กตัญญูแบบ ได้แก่

๑. กตัญญู ต่อ บุคคล - พ่อแม่ ครู อุปัชฌายาจารย์ ฯลฯ
๒. กตัญญู ต่อ สถานที่ - บ้านเรือน สถานศึกษา ที่ทำงาน
๓. กตัญญู ต่อ ความดี - ทำความดีสม่ำเสมอ บูชาความดี รักษาชื่อเสียง
๔. กตัญญู ต่อ ตนเอง - บริหารกาย บริหารจิต

พระเดชพระคุณหลวงพ่อดวงแก้วเป็นแบบอย่างให้พวกเราได้เรียนรู้และจดจำนำไปประยุกต์และปฏิบัติให้เหมาะสมกับสถานะและสิ่งแวดล้อมของแต่ละคน สิ่งที่หลวงพ่อประพฤติและสั่งสอน ล้วนมีบรรทัดฐานตามหลักธรรมทั้งสิ้น ดังที่ได้ยกตัวอย่างเพียงไม่กี่หัวข้อมาเทียบเคียง เพื่อเพิ่มศรัทธาปสาทะแก่พวกเราทั้งหลาย แต่ในความเป็นจริง จากหนังสือพจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม ปี ๒๕๒๘ โดย พระราชวรมณี (ปัจจุบันทรงสมณศักดิ์ที่พระธรรมปิฎก) จะพบว่าปฏิปทาของพระเดชพระคุณหลวงพ่อดวงแก้ว ล้วนตรงตามหัวข้อธรรมต่างๆ มากมาย หนังสือนี้ คงไม่มีเนื้อที่เพียงพอที่จะเขียนบรรยายได้หมด

เมื่อครั้งที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อดวงแก้วประสูติเกิดเหตุคดีใช้กรรม จนกระทั่งคอหักพับได้ หนังสือเปิดเผยเมื่อ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ แต่ยังคงสติอยู่ พระเดชพระคุณหลวงพ่อดวงแก้วอธิษฐานจิตว่า “หากข้าพเจ้ายังใช้หนี้มนุษย์ไม่หมด ขอให้ข้าพเจ้าฟื้นคืนชีวิตขึ้นมา เพื่อชดใช้หนี้กรรมให้หมดไปในชาตินี้ แล้วข้าพเจ้าจะไม่ขอมาเกิดอีก” ด้วยแรงอธิษฐาน บนพื้นฐานของพระสงฆ์ผู้มีศีลาจารวัตรอันงดงามที่เพียรปฏิบัติมาตลอด ๒๐ พรรษา ทำให้พระเดชพระคุณหลวงพ่อดวงแก้วฟื้นขึ้นมาเป็นतीอศรจรย์ หนึ่งเดียวในโลก ที่คอหักแล้วไม่พิการ ไม่ตาย จากคำอธิษฐานนั้น มีเรื่องชวนให้น่าติดตามคือ

ก. ชดใช้หนี้กรรมให้หมดไปในชาตินี้

ข. จะไม่ขอมาเกิดอีก

การชดใช้กรรมของพระเดชพระคุณหลวงพ่อดวงแก้วในชาตินี้ คู่ช่างนักหนาสาหัสสากรรจ์ หลวงพ่อดวงแก้วต้องตรากตรำงานหนักมาก ทั้งในฐานะเจ้าคณะจังหวัด รับผิดชอบสังคมมณฑลในจังหวัด ซึ่งหลวงพ่อดวงแก้วจะนำไปปัจจัยไปถวายวัดต่างๆ เสมอ ในฐานะเจ้าอาวาส รับผิดชอบกิจการในวัด โดยเฉพาะภาระค่าใช้จ่าย ค่าอาหารเดือนละประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ค่าไฟฟ้าประมาณเดือนละ ๘๐,๐๐๐ บาท ยังไม่รวมค่าใช้จ่ายที่ศูนย์ปฏิบัติธรรมเวฬุวัน จังหวัดขอนแก่นอีกต่างหาก ที่หลวงพ่อดวงแก้วจะนำไปให้เสมอๆ ไหนยังค่าใช้จ่ายอีกหลายอย่าง ทั้งจรรยาและทั้งประจำอื่นๆ อีก แต่หลวงพ่อดวงแก้วก็ไม่เคยบอกบุญเรียใครเลย (เพราะการบอกบุญเรียใครเป็นอภินิหาร) ในฐานะพระสงฆ์สาวกของพระพุทธเจ้ามีภาระต้องอบรมสั่งสอนประชาชนและแก้ปัญหาของญาติโยมเพราะทุกชีวิตล้วนแต่ทุกข์ พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาเดียวในโลกที่มีวิชาแก้ทุกข์ คือกรรมฐานปัญหาของคนที่มาวัดที่หลวงพ่อดวงแก้วจำแนกไว้มี ๕ เรื่อง

๑. ครอบครัวยังไม่มีความสุข
๒. ผิดหวังในชีวิต
๓. ลูกไม่เรียนหนังสือ
๔. เศรษฐกิจไม่พอปากพอท้อง
๕. มีแล้วไม่พอยังตะเกียกตะกายไปยากจน

ในแต่ละวัน แต่ละคืน พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็อ่อนน้อมมาก บางคืนไม่ได้หลับนอนเลย เรื่องอาหารก็เช่นกัน บางวันก็ครบทั้งเช้าและเพล บางวันก็ไม่ครบ บางวันก็ไม่ได้ฉันเลย และในความเป็นจริง แม้ว่าจะฉันครบทุกมื้อ แต่ก็ไม่อิ่มไม่กิน ทานที่เคยทานอาหารจากสำรับของหลวงพ่อก็อิ่ม และทานที่เคยเห็นเวลาหลวงพ่อดฉันเพลที่หอฉันหรือที่ศาลา หลวงพ่อก็อ่อนน้อมมากหรือไม่ฉันเลย แต่หลวงพ่อก็อิ่มทรงสังขารอยู่ได้เป็นปกติ ในสมัยที่วัดยังไม่เจริญ โบสถ์หลังเก่ายังอยู่ หลวงพ่อกจะเข้าสมาบัติในโบสถ์วัน และอีกครั้งที่กุฏิอีก๗วัน (ผู้เขียนไม่กล้าเรียนถามว่าเป็นผลสมบัติหรือนิโรธสมาบัติ และเชื่อว่าหลวงพ่อกจะไม่พูดอะไรและปฏิบัติที่ไหนดีก่อนหลังเพราะเป็นเรื่องไกลตัวอย่างเราๆ ท่านๆ) ว่ากันว่านับแต่นั้นมาหลวงพ่อกจะฉันและพักผ่อนน้อยมาก ปัจจุบันแม้หลวงพ่อกจะอายุ๗๒ ปี แล้วก็ตาม ภารกิจของหลวงพ่อกับวันแต่ละวันจะมากขึ้น พักผ่อนน้อยลงหรือไม่ได้พักผ่อนเลย และฉันน้อยมากหรือไม่ฉันเลย รวากับว่าท่านเร่งทำความเพียร เพื่อชดใช้กรรมแล้วจะไม่มาเกิดอีก ทำให้นึกถึงปัจฉิมโอวาทก่อนที่พระพุทธเจ้าของเราจะเสด็จดับขันธปรินิพพาน ความว่า“สังขารทั้งหลายมีความเสื่อมสิ้นไปเป็นธรรมดา ท่านทั้งหลายจงยังประโยชน์ที่มุ่งหมายให้สำเร็จ ด้วยความไม่ประมาทเถิด” ซึ่งหลวงพ่อกก็ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

ความไม่ประมาทนี่เป็นหัวข้อธรรมที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงพ่อกในฐานะพระวิปัสสนาจารย์นำมาปฏิบัติแล้วอย่างยิ่งชัด เกิดปัญญาภายในรู้แจ้งเห็นจริง สั่งสอนประชาชนอย่างสม่ำเสมอ หลวงพ่อกจะเน้นอยู่ตลอดเวลาว่า“ให้มีสติ” ในหนังสือพจนานุกรมพุทธศาสน์ได้ยกตัวอย่างที่พระพุทธเจ้าทรงตรัสเรื่องความไม่ประมาทไว้หลายสำนวน เช่น

“ภิกษุทั้งหลาย เมื่อดวงอาทิตย์อุทัยอยู่ย่อมมีแสงอรุณขึ้น นมก่อนเป็นบุพนิมิตฉันใด ความถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาทก็เป็นตัวนำ เป็นบุพนิมิตแห่งการเกิดของอารยธัมมัญญาติกมรรคแก่ภิกษุฉันนั้น”

“ธรรมเอก ที่มีอุปการะมาก เพื่อการเกิดแห่งอารยธัมมัญญาติกมรรค ก็คือ ความถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาท”

“ธรรมเอกอันจะทำให้ยึดเอาประโยชน์ไว้ได้ทั้ง๒ อย่าง คือ ทั้ง ทิฏฐธัมมิกัตถะ(ประโยชน์ปัจจุบันหรือประโยชน์สามัญของชีวิตเช่นทรัพย์ ยศ กามสุข เป็นต้น) และสัมปรายัตถะ(ประโยชน์เบื้องหน้าหรือประโยชน์ขั้นสูงขึ้นไปทางจิตใจหรือคุณธรรม) ก็คือ ความไม่ประมาท” ฯลฯ

นอกจากนั้น สิ่งที่เราเห็นได้ชัดเจนอีกอย่างหนึ่งในพระเดชพระคุณหลวงพ่อกก็คือ ความเด็ดเดี่ยวและความมุ่งมั่นในการทำงาน คุณดั่งคำอธิบายฐานจิตที่พวกเราได้ยืมหลวงพ่อกว่า สอนอยู่ตลอดเวลา ในหนังสือพจนานุกรมพุทธศาสน์กล่าวไว้ว่า**อธิษฐาน** เป็นหนึ่งในทศบารมี ที่พระพุทธเจ้าเคยบำเพ็ญเมื่อครั้งเสวยพระชาติเป็น “พระเนมิราช” ความหมายของอธิษฐานคือ ความตั้งใจมั่น การตัดสินใจเด็ดเดี่ยว วางจุดหมายแห่งการกระทำของตนไว้อย่างแน่นอน และดำเนินตามนั้นแน่วแน่

เราจะเห็นว่า การอธิษฐานจิตของพระเดชพระคุณหลวงปู่เพื่อให้ฟื้นคืนชีวิตมา **ชาติใช้กรรม** นั้น หลวงปู่ได้ปฏิบัติอย่างเด็ดเดี่ยวแน่วแน่ ไม่เคยปรียากบ่น ไม่เคยปฏิเสธต่อเจ้ากรรมนายเวร แม้ทุกวันนี้ จะมีใครก็ตามมาถกถวญผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ ในทางที่ไม่ถูกไม่ควร หลวงปู่ก็ไม่เคยว่าให้เสียใจหรือเสียหน้า แต่หลวงปู่จะใช้วิธีการเทศนาสั่งสอนญาติโยม ซึ่งจะมีเสียงออกไปทั่วบริเวณวัดและสอดแทรกเรื่องของผู้นั้น ให้เขารู้สึกตัว หลวงปู่เคยปรารภว่า **“ใครทำอะไรเรารู้ แต่เราไม่ต้องการด่าว่าใครให้เป็นกรรมผูกพันต่อไปในชาติหน้า เราขอชดใช้เขา เราจะไม่มาเกิดอีกแล้ว แต่ถ้าไม่มีกรรมต่อกันมา เขาจะสร้างบาปกรรมเราก็คงช่วยเขาไม่ได้”**

หลวงปู่เร่งบำเพ็ญทานบารมีมากเพื่อเดินตามรอยพระบาทขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เมื่อครั้งเสวยพระชาติเป็น **“พระเวสสันดร”** อันเป็นพระชาติสุดท้าย ท่านจึงพูดอยู่เสมอว่า **“เรามีแต่ให้กับช่วย เราไม่อยากจะอะไรของใคร”** และหลวงปู่ก็ทำจริงเสมอต้นเสมอปลาย ดังนั้น ท่านที่ตั้งใจมากราบนมัสการพระเดชพระคุณหลวงปู่ ซึ่งอาจจะเพิ่งมาครั้งแรกหรือเคยมาแล้วก็ตาม หรือมีความจำเป็นจะติดต่อกับหลวงปู่ทางโทรศัพท์หรือโทรสาร ก็ตาม พึงเข้าใจในเมตตาธรรมของหลวงปู่ และเข้าใจในอธิษฐานบารมีดังกล่าวแล้วข้างต้น หากไม่ได้รับความสะดวก หรือมีสิ่งขัดข้องบ้างเพราะคนใกล้ชิดหลวงปู่ที่พบเห็นเสมอๆ ทั้งในวัดและนอกวัดนั้น ไม่ได้มีความหมายอย่างที่เรเข้าใจ แต่มี **อู่** นัย คือ

- ก. **ลูกศิษย์ที่ใกล้ชิด** หมายถึงลูกศิษย์ที่สวดมนต์ไหว้พระเป็นประจำ และปฏิบัติธรรมสม่ำเสมอ
- ข. **ลูกศิษย์หรือผู้รับใช้ใกล้ชิด** หมายถึงผู้ที่มาทำหน้าที่ต่างๆ หรือคอยรับใช้หลวงปู่และกิจการงานในวัด

หลวงปู่มักบอกว่า **“ในวัดมีทั้งดีและไม่ดี ให้เลือกมองแต่สิ่งดีๆ พระในวัดไม่ใช่ดีทุกคน คนในวัดไม่ได้ดีทุกคน”** เมื่อท่านพบที่ไม่ดีก็พิจารณาข้อ ข. และคำปรารภของหลวงปู่ที่ยกมากล่าวไว้ข้างต้น **“ใครทำอะไรเรารู้....”** จะได้ **จิตไม่ตก** และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านที่ห่างหายไปจะกลับมาใหม่ และถ้าท่านพบคนดี มีมารยาท มีสัมมาคารวะ รู้อะไรควรไม่ควร ฯลฯ ก็พิจารณาข้อ ก. จะได้มีกำลังใจ

ท่านพุทธศาสนิกชนที่นิยมธรรมะทั่วๆ ไปกราบไหว้พระสุปฏิปันโน พระอริยบุคคล หรือตามหาพระอรหันต์ในสถานที่ต่างๆ อยากให้ท่าน ได้มากราบนมัสการพระเดชพระคุณหลวงปู่บ้าง มาฟังธรรมคำสอนของหลวงปู่บ้าง มาฟังหลวงปู่แก้ปัญหาคาถาโยมบ้าง สักกระยะหนึ่ง อย่าเพิ่ง **เบื่ิงแวดล้อม** เสียก่อน แล้วพิจารณาด้วยปัญญาและเหตุผลตามความเป็นจริง ท่านจะได้ **อะไรดีๆ** กลับไป บางที่ท่านอาจได้พบสิ่งที่ท่านกำลังเสาะแสวงก็ได้

อย่างไรก็ตาม อย่าลืมนะว่า แม้สมัยที่พระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์ชีพอยู่ พระพุทธองค์ก็ไม่เคยตรัสหรือชี้ว่า สาวกองค์นี้ สำเร็จ สาวกองค์นี้เป็นระดับนี้ ระดับนี้ แต่ที่แน่ๆ ก็คือ พระสุปฏิปันโน หรือพระอริยบุคคล

มี ศรัทธาเชื่อมั่นในพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ และมีศีลบริสุทธิยิ่งจะไม่มีรูปเคารพอื่นใดอย่างเด็ดขาด พระภิกษุณีแม้จะต้องรักษาศีลมากกว่าพระภิกษุสงฆ์ และบวชมานานหลายสิบพรรษา ยังต้องไหว้พระสงฆ์ที่เป็นพระบวชใหม่ ขอฝากท่านผู้อ่านเอาไปพิจารณา

ทั้งหมดที่เขียนมา เป็นเพียงบางส่วนน้อยนิดที่กล่าวถึงปฏิบัติหรือคุณวิเศษของพระเดชพระคุณหลวงพ่อก็ยังมีข้อธรรมอีกมากมายที่จะอธิบายสนับสนุนศิลาจารวัตรอันงดงามของหลวงพ่อก็หลายหัวข้อก็ยากเกินกว่าสติปัญญาของผู้เขียนจะอธิบายได้ และถ้าหากผู้เขียนเป็นผู้ใกล้ชิดก็คงจะมีเรื่องราวอันน่าสนใจ น่าประทับใจมาถ่ายทอดให้ท่านสาธุชนได้รับทราบมากกว่านี้ อันจะเป็นแนวทางชี้ให้เห็นว่าพระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าที่แท้จริงเป็นเช่นไร คงจะช่วยลดปัญหาวิกฤติศรัทธา ของพุทธศาสนิกชนได้บ้าง น่าเสียดายยิ่งได้ฟังรายการทางวิทยุคลื่น เอเอ็ม ตอนดึกๆ บางรายการแล้ว ยิ่งวังเวงและน่าเป็นห่วง

ท่านศาสนิกชนทั้งหลายทั้งพุทธ คริสต์ อิสลาม พราหมณ์ ฮินดู ฯลฯ ที่ศรัทธาในพระเดชพระคุณหลวงพ่อก็ขอทุกท่านจงภูมิใจและมั่นใจเถิดว่า ท่านได้พบพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาที่ดื่อกหนึ่งแล้ว เป็นทรัพยากรบุคคลที่ยังผลประโยชน์ให้กับชนทุกหมู่เหล่าโดยไม่มีข้อจำกัด ทั้งเชื้อชาติและศาสนามาเป็นเงื่อนไขปิดกั้น เป็นนักบวชของศาสนาหนึ่งในโลกมนุษย์นี้ ที่สมควรเคารพ ยกย่อง ในคุณงามความดี อันบริสุทธิ ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็มีให้กับมวลมนุษยชาติอย่างแท้จริง สมดังพระวรธรรมคติของสมเด็จพระญาณสังวรสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ที่พระองค์ประทานให้แก่พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็จรัญและคณะศิษย์วัดอัมพวัน เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒ เนื่องในวโรกาสที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็นำคณะศิษย์เข้าเฝ้าถวายพระพร ครบรอบวันคล้ายวันประสูติของพระองค์ที่จะเวียนมาถึงวันที่ ๒ ตุลาคม ความตอนหนึ่งว่า “... กาลเวลาได้พิสูจน์หลวงพ่อก็จรัญของพวกท่านแล้ว จงภูมิใจในความมีบุญของพวกท่าน ทั้งที่ได้มาพบพระพุทธศาสนา และได้มาพบครูอาจารย์ที่มีปัญญา จึงเห็นค่าสูงสุดของพระพุทธศาสนา อัญเชิญมาสอนสั่งท่านทั้งหลายให้ได้รับความปกป้องพิทักษ์รักษา ไม่ให้ไปนรกทั้งเมื่อละโลกนี้ไปแล้ว และทั้งจะไม่พบนรกในโลกนี้ด้วย...”

อันติสการสวดพุทธคุณ

หัตถยา ยกยั้ง

ดิฉัน นางหัตถยา ยกยั้ง อายุ๓๔ ปี สิ่ง que ดิฉันจะเขียนต่อไปนี้ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นด้วยผลบุญ หรือการปฏิบัติธรรมตามคำสอนของหลวงพ่อดิฉันมีปัญหาเรื่องแก็วหูทะลุ คือเป็นหนอง ดิฉันไปหาคุณหมอรักษาที่โรงพยาบาลวิภาวดีอยู่ ๑ ปี ประแก็วหูอยู่ ๓ ครั้ง ก็ไม่ดีขึ้น คือ จะไม่ได้ยินอะไรเลยปวดหูตลอดเวลา น้ำหนองไหลออกจากหูทุกคืน ตื่นเข้ามาต้องมาล้างผมที่เปื้อนน้ำหนองออก จนคุณหมอแนะนำว่าควรจะทำตัด เพราะแก็วหูทะลุถึงขั้นเป็นอันตราย ค่าใช้จ่ายในการรักษาประมาณ ๓๐,๐๐๐ บาท ดิฉันจึงตัดสินใจมาผ่าตัดที่โรงพยาบาลรามาริบัติ ค่ารักษาคงไม่มากนัก ดิฉันตรวจช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ปี ๒๕๓๕ คุณหมอที่โรงพยาบาลบอกว่าต้องผ่าตัด ให้ไปจองนัดผ่าตัดได้เลยอีกหนึ่งอาทิตย์ค่อยมาฟังผลว่าจะผ่าวันไหน วันนั้น คุณทิพวรรณ พยับ ได้มาหาดิฉันที่บ้านเอาหนังสือสวดมนต์เล่มเล็กๆ มาให้หนึ่งเล่ม บอกว่า “พี่รู้จักหลวงพ่ोजริญ วัดอัมพวันไหม ท่านเก่งมากมีคนศรัทธาไปปฏิบัติธรรมกันมาก คนที่มีปัญหาเรื่องหูอย่างพี่ ก็เคยหายมาแล้ว ดีมากๆ เลยนะพี่” ดิฉันไม่รู้จักหลวงพ่อยุ่แต่ปฏิบัติตามหนังสือ คือ ตั้งนะโม ๓ จบ สวดพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ สวดพาหุฆมมหากาแล้วสวดพุทธคุณเท่าอายุเกินหนึ่ง สวดอยู่ประมาณ ๒ สัปดาห์ ก็ไปหาคุณหมอที่โรงพยาบาลรามาริบัติ วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ คุณหมอบอกว่า “คุณไม่ต้องผ่าตัดแล้วแก็วหูคุณปิดแล้ว” ตอนนั้น นั่งไปหมด แทบไม่อยากจะเชื่อที่คุณหมอบอก ตั้งแต่นั้นมาดิฉันก็สวดมนต์ตลอด เจอใครที่เจ็บป่วยด้วยอะไรก็ตาม หรือมีปัญหาในครอบครัว ดิฉันก็แนะนำให้เขาสวดมนต์ทำสมาธิ ทุกวันนี้ ดิฉันอาบน้ำ ดำน้ำ ว่ายน้ำ หรือสระผม โดยไม่ต้องใช้จุกยางมาปิดหูอีกแล้ว ได้ยินอะไรชัดเจนขึ้นกว่าเก่าอีก ทุกครั้งที่ดิฉันผ่านเส้นทางพิชฌุโลก (บ้านสามิ) ดิฉันจะไปกราบนมัสการหลวงพ่อยุ่เสมอ

สำหรับการสวดมนต์ปฏิบัติธรรมของดิฉันนั้น อาจจะไม่เหมือนกับบุคคลท่านอื่น คือ จะตั้งนะโม ๓ จบ ต่อด้วยบูชาพระรัตนตรัย ขอบำนาจ ขอพรคุณพระคุณเจ้า คุณพระพุทธรูป คุณพระธรรม คุณพระสงฆ์ พระสยามเทวาริราช เจ้าพ่อหลักเมือง พระแก็วมรกต หลวงพ่อยุ่ โสทร หลวงพ่อยุ่ชินราช หลวงพ่อยุ่ทวด (ปัตตานี) หลวงพ่อยุ่ (วัดเนินกุ่มพิชฌุโลก) หลวงพ่อยุ่แล้ว (วัดบางขุนเทียน) หลวงพ่อยุ่ (วัดบ้านไร่) หลวงพ่อยุ่ (วัดอัมพวัน) หลวงพ่อยุ่ (วัดบางนมโค อยุธา) หลวงพ่อยุ่เงิน และพระคุณเจ้าทั้งหมด

ขอพระบารมีปกเกล้ากระหม่อมของสมเด็จพระปิยะมหาราช พระนเรศวรมหาราช พระเจ้าตากสินมหาราช พระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ขอพรคุณบิดามารดา ปู่ ย่าตายาย ครูบาอาจารย์ พระภูมิเจ้าที่ ฝึบ้านฝึเรือนทั้งที่ทำงานและที่บ้าน ศาลตา ศาลยาย และเจ้ากรรมนายเวร ขอจงลดบันดาล อภิบาลปกป้องคุ้มครอง บิดามารดา สามิ-บุตร บริวาร รวมทั้งตัวลูกเอง ให้อยู่เย็นเป็นสุข ขอความสวัสดีมงคล สวัสดิมิชัย ความเจริญรุ่งเรืองจงบังเกิดแก่ครอบครัวของลูกด้วยเถิด และขออุทิศส่วนกุศลในการสวดมนต์ในครั้งนี้ ให้แก่ บิดามารดา ปู่ ย่าตายาย ครูบาอาจารย์ เจ้ากรรมนายเวร เพื่อนที่เป็นมิตรและศัตรู สรรพสัตว์ สรรพสัตว์ทั้งหลาย ขอจงมารับด้วยเถิด

แล้วสวดต่อด้วยพุทธรคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ ต่อด้วยพาหุงมหากา กราบลงที่หมอน๓ ครั้งแล้วนอน แล้วสวด
พุทธรคุณห้องเดียว สวดไปเรื่อยจนหลับไปเอง ไม่ได้นับว่าก็จบ เป็นการสวดมนต์ของดิฉันทุกวัน ขณะที่สวด
มนต์ไหว้พระนี่ก็จะหลับตานึกถึงภพของหลวงพ่อกองคค์ พระเจ้าอยู่หัวทุกพระองค์ โบหน้าของพ่อแม่ ครูที่
เรารักและเคารพ ส่วนการนั่งสมาธิภาวนา ดิฉันก็นึกถึงหลวงพ่อกองคค์ที่เรานับถือที่เรารัก นั่งมองภาพนั้นให้เป็จุด
ศูนย์กลางและสวดอิติปิโสในใจห้องเดียวสวดเรื่อยไปไม่นับว่าก็จบ นั่งสมาธินี้ดิฉันไม่ได้ทุกวัน วันไหน
เหนื่อยไม่สบาย จิตใจเราไม่ปกติก็จะไม่ทำ สวดไปก็ไม่เกิดประโยชน์เพราะร่างกายเราไม่พร้อมที่จะปฏิบัติธรรม
และจะสวดพุทธรคุณห้องเดียว เวลาจิตเราว่างไม่ได้คิดสิ่งใดสวดเรื่อยไป ขณะที่ทำอะไรรออยู่ก็จะสวดด้วย

ดิฉันอยากฝากข้อคิดไว้ให้ท่านที่มีใจบุญกุศลทั้งหลาย ความทุกข์นั้น ถ้าไม่มัวแต่เอาทุกข์ มีสติพิจารณา
เมื่อรู้เหตุให้เกิดทุกข์ก็หาหนทางดับทุกข์ หรือนำความทุกข์เหล่านั้น มาจำไว้และระวังไม่ให้เกิดขึ้นอีกหรือมอง
ทุกข์ของเรา ทุกข์ของเขา แล้วพิจารณาก็จะเกิดประโยชน์ได้ อยู่ที่บุคคลผู้นั้น จะคิดจะปฏิบัติอย่างไรทุก
อย่างในโลกนี้มีทั้งความดีและความชั่วอยู่ในตัวของมันเสมอ ขึ้นอยู่กับมนุษย์ผู้นั้นจะเป็นผู้เลือก

ดิฉันอยากจะเชิญชวนทุกๆ ท่าน สวดมนต์กันมากๆ ปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง ผลแห่งการกระทำดีจะ
บังเกิดขึ้นแน่นอน

ขอกราบนมัสการหลวงพ่อกองคค์ด้วยความเคารพเลื่อมใส ศรัทธา ที่มอบชีวิตใหม่ให้แก่ดิฉัน

ถ้าตามใจตัวเองจะเอาดีไม่ได้ ถ้าฝืนใจไม่ได้ เอาดีไม่ได้

ถ้าตามใจตัวเองจะแพ้ตลอด คนที่จะเป็นอิสระต้องชนะใจตัวเอง

ถ้าท่านทั้งหลายปล่อยไปตามอารมณ์ ไม่มีการกำหนด จะไม่มีทางชนะใจตัวเอง

พระราชสุทธานวมงคล

ประสบการณ์การปฏิบัติธรรมที่สวนเวฬุวัน

ปราณี ทินราช

เมื่อเกือบ ๓ ปีมาแล้ว พี่สาวดิฉันเป็นคนชวนให้ดิฉันไปที่ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน จังหวัดขอนแก่น บอกว่าหลวงพ่อดีท่านจะมา ดิฉันฟังแล้วรู้สึกเฉยๆ ไม่เคยคิดอยากจะไปเลย ในใจก็คิดไปว่า หลวงพ่อดีคงเหมือนพระอาวุโสต่างๆ ไป จึงปฏิเสธว่าไม่ว่าง ให้ลองไปชวนคนอื่น ทั่วๆ ที่พี่สาวดิฉันได้สาธยายสิ่งดีๆ เกี่ยวกับการไปวัด ไปกราบหลวงพ่อดีให้ฟังมากมาย ก็หาได้เป็นการกระตุ้นให้ดิฉันอยากไปไม่ จึงยื่นกรานความตั้งใจเดิมคือ“ไม่ไป”

วันรุ่งขึ้นพี่สาวดิฉันไปที่บ้าน บอกว่าให้เป็นเพื่อนไปวัดหน่อยสิ ขับรถไกลๆ อยากมีเพื่อน ดิฉันงงว่าพูดกันไม่รู้เรื่องหรือไร บอกแล้วไงว่าไม่ไป วันนี้อะอยากอยู่บ้าน พี่สาวดิฉันหน้าละห้อยทันที ขอร้องดิฉันว่า “วันนี้หากคนไปเป็นเพื่อนไม่ได้จริงๆ คนที่นัดไว้ก็ไม่อยู่บ้าน ไปไหนก็ไม่รู้ ฉันอยากไปกราบหลวงพ่อดี อยากถวายเงินกับมือหลวงพ่อดี” ดิฉันฟังพี่สาวพูดจนจบ เห็นสภาพ เห็นอาการปฏิกิริยาของพี่สาวแล้วน่าเห็นใจ ดูงุ่นง่าน มองนาฬิกาตั้งหลายหน คงกลัวไปสายหรือกลัวไปไม่ทันเวลาเป็นแน่ เป็นอันว่าดิฉันจำใจต้องไปเพราะขัดไม่ได้นั่นเอง

เมื่อไปถึงศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน ดิฉันตื่นตาตื่นใจกับบรรยากาศอันร่มรื่นและเงียบสงบ รวดราจอดเรียงมากมาย แต่เงียบกริบ ยังอดคิดในใจไม่ได้ว่าขนาดอยู่ขอนแก่นแท้ๆ ยังไม่เคยเข้ามาทำบุญที่นี่เลย เริ่มจะจ้งมองไปรอบๆ ก็คิดว่าผู้คนที่ไปไหนกันหมดหนอ ชักแปลกใจ แสดงว่าเขต้องรวมกันอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่ง ฉันคิดอยู่คนเดียว พอจอดรถเสร็จ พี่สาวดิฉันรีบไปถามคนที่ข้างโรงครัว ได้รับคำตอบว่าหลวงพ่อดีอยู่ที่กุฏิ กำลังจะขึ้นเทศน์ที่บนศาลา ให้ไปคอยบนศาลาใหญ่ ดิฉันหันไปมองศาลาอันกว้างใหญ่ ความขัดใจต่อสถานที่ทำให้ไม่กล้าเดินไปที่นั่น ยืนหันรีหันขวางอยู่ไม่ทันตัดสติใจ ความคิดหนึ่งก็แวบเข้ามาว่า“ไปหาหลวงพ่อดีดีกว่า” ซึ่งตอนนั้นไม่รู้ว่พี่สาวหายไปที่ไหน มาอยู่ที่หลังว่ากลับไปเอาร่มที่รถเพราะแดดร้อน

ดิฉันจึงเดินไปตามทางเดินเล็กๆ กว้างประมาณ๑ เมตรเห็นจะได้ ตรงไปที่กุฏิที่คิดว่าหลวงพ่อดีพักอยู่ทีนั้น ในใจก็คิดว่ารู้จักท่านไว้หน่อยก็ดี กราบท่านเสร็จแล้วจะกลับ ไม่ขึ้นไปบนศาลา เพราะข้างบนคนคงเยอะมาก สังเกตดูจากรถที่จอด ก็พอดีได้พบหลวงพ่อดีกำลังเดินสวนทางมาพร้อมด้วยคนถือบาตรนี้ มั่นต์ คนถือร่ม และคนเดินตามหลังท่านมากลุ่มหนึ่ง ตรงมาทางดิฉัน กลายเป็นว่าดิฉันขวางทางท่าน โดยบังเอิญ ความเก้งก้างเริ่มปรากฏ ดิฉันทำอะไรไม่ถูก ได้แต่ยืนมองหลวงพ่อดีอย่างปัดอยู่ตรงนั้นเอง พอดีพี่สาวดิฉันมิ่งพร้อม กับร่มที่ถือในมือ และดึงแขนให้ดิฉันนั่งลง บอกว่านี่แหละหลวงพ่อดีแล้วพี่สาวดิฉันก็ได้ถวายเงินกับมือหลวงพ่อดีจริงๆ

พี่สาวดิฉันพูดกับหลวงพ่อดีว่า“หลวงพ่อดีคะ น้องหนูกำลังทำผลงานอาจารย์คะ อยากให้หลวงพ่อดีช่วยด้วยค่ะ” พูดแล้วพี่สาวดิฉันก็ดึงดิฉันให้หลบออกจากทางเดิน นั่งรวมกลุ่มกับคนที่นั่งอยู่บริเวณนี้ ก่อนแล้ว

หลวงพ่อบอกว่าเมตตาพรมน้ำมนต์ให้ดิฉัน๒-๓ ครั้ง เหตุการณ์ในวันนั้นดิฉันไม่เคยลืมเลย ไม่นึกไม่ฝันว่าจะได้รับความเมตตาจากหลวงพ่อดังเพียงนี้ พอพี่สาวดิฉันขอให้ท่านเกาะศรียะให้บ้าง หลวงพ่อปฏิเสธ ท่านบอกว่าต้องไปให้หลวงพ่อกุณเภาแล้วท่านก็หัวเราะ ก็มีคนโชคคืออย่างดิฉันไม่กี่คนนักรอก ณ ที่ทางเดินตรงนี้

ดิฉันมีความรู้สึกปีติยินดีเป็นพิเศษ มีความสุขใจ ชุ่มฉ่ำ เย็นสบาย ไม่รู้สึกร้อนเลย เดินตามหลังท่านไปห่างๆ มีการถ่ายทำ V.D.O. ด้วย พอขึ้นพื้นบันไดศาลา ภาพที่ดิฉันเห็นด้านในศาลาใหญ่ คนแต่งชุดขาวและชุดธรรมดา นั่งอย่างเป็นระเบียบแน่นขนัด ดิฉันแปลกใจเพราะไม่คิดว่าคนจะมากขนาดนี้ และทุกคนนั่งเรียบร้อยสนิทเหมือนไม่มีคนอยู่ ดิฉัน โชคดีที่ได้นั่งด้านหน้าเบื้องพระพุทธรูปนิมิต ตรงประตูเล็ก ห่างจากหลวงพ่อบรรณ ๔-๕ เมตรเท่านั้นเอง วันนั้นนั่งฟังหลวงพ่อบอกเทศน์จนจบ มีความเบิกบานใจจริงๆ ไม่รู้สึกง่วงหรือเมื่อยขบเลย มีผู้ปฏิบัติธรรมจากโรงเรียนตำรวจภูธร๔ จ.ขอนแก่น และนักเรียนนักศึกษาจากโรงเรียนต่างๆ อีกหลายโรงเรียนรวมทั้งญาติธรรมจากที่อื่นๆ มากันเป็นจำนวนมาก หลวงพ่อบอกเทศน์สั่งสอนได้เยี่ยมมาก คติธรรมที่ท่านสอดแทรกฟังดูลึกซึ้งจับใจยิ่งนัก เช่น สอนให้ตำรวจใช้เอ็งให้ เป็นประโยชน์ คือมือทั้งสองข้างพนม ก้มศรียะเข้าหาประชาชน ยิ่งความคือออกไปด้วยมือทั้งสอง ฯลฯ ส่วนนักเรียนนักศึกษาให้หลีกเลี่ยงยาเสพติด เคารพเชื่อฟังพ่อแม่ ให้มาเที่ยววัดดีกว่าไปเที่ยวเตร่หรือเที่ยวตามห้างสรรพสินค้า มาวัดมีข้าวให้กินไม่ต้องเสียเงินซื้อ ฯลฯ

หลังจากหลวงพ่อบอกเทศน์จบ ดิฉันก็ปลีกตัวลงไปทานข้าวที่โรงครัวเหมือนมีอะไรมาดลใจหรือเชื่อเชียว เป็นความรู้สึกที่บอกไม่ถูก เพราะตั้งแต่เช้าจนบ่าย ๒ โมงเย็น ดิฉันยังไม่มื่ออะไรมาถึงท้องเลย แต่ไม่รู้สึกหิว มีแต่ความอึดอึดใจตลอดเวลา ดิฉันเดินไปที่โรงครัวกับพี่สาวตัวขาวทานคนเดียวเงียบๆ ทานเสร็จก็เอาถาดไปล้างแล้วก็นั่งเล่นอยู่พักหนึ่ง หลวงพ่อบอกลงมาที่ไปโปรดแม่ครัวที่บริเวณโรงครัว ดิฉันก็กลายเป็นผู้โชคดีได้รับน้ำมนต์จากหลวงพ่อดังเป็นครั้งที่๒ และได้ถ่ายภาพท่านไว้๘-๙ ภาพ

จากวันแรกที่ดิฉันไปสวนเวฬุวันจนกระทั่งถึงบัดนี้ จำไม่ได้ว่าไปกี่ครั้งแล้ว ดิฉันได้แนะนำหนังสือบาอาจารย์ที่ไม่เคยไป ให้ได้ไปสัมผัสบรรยากาศแห่งโลกธรรมะ และฝึกกรรมฐาน ร่วมสวดมนต์ทำวัตรอยู่เสมอ ตั้งแต่ดิฉันไปพัฒนาจิตพัฒนาตนที่สวนเวฬุวันแห่งนี้ ส่งผลให้ดิฉันประสบความสำเร็จในชีวิต ได้เลื่อนตำแหน่งเป็น อาจารย์ ๓ ระดับ ๗ ดั่งที่มุ่งหวัง มีคนรักคนเมตตา มีคนไปมาหาสู่เสมอทั้งใกล้ไกล สามารถนั่งคุยกับแขกได้นานนับ๑๐ ชั่วโมง โดยที่เสียงไม่แหบแห้งและไม่ปวดหลัง สอนเด็กที่โรงเรียนก็สนุกสนานไม่เหนื่อยล้า ได้รับคัดเลือกให้เป็นครูผู้มีผลงานดีเด่นหลายครั้งหลายครา นำชื่อเสียงมาสู่ตนเองและหน่วยงานอยู่เสมอ

ในวันที่๒๔-๒๕ ก.ค. ๔๒ ดิฉันได้มีโอกาสไปปฏิบัติกรรมฐานที่วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี กับโครงการธรรมศึกษาสัญจร มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้สัมผัสสภารมีหลวงพ่อย่างใกล้ชิด แม้ผู้คนจะมากมายเพียงใด หลวงพ่อก็เมตตาออกต้อนรับสนทนา และเทศน์สั่งสอนทุกคนเสมอ ถึงสุขภาพท่านจะไม่อ่อนแอ ท่านก็ไม่เคยแสดงอาการเจ็บป่วยให้เห็นเลย ดิฉันได้กราบเรียนท่านในวันที่๒๕ ก.ค. ว่า “คำสั่งอาจารย์๓ ยังไม่ออก

ขอพรหลวงพ่อน้อยเถิดเจ้าค่ะ” ท่านพูดกับดิฉันว่า“ได้... ได้” แม้จะเป็นคำพูดสั้นๆ แต่มีความหมายกับดิฉันมากที่สุด เพราะหลังจากนั้นไม่นาน ดิฉันก็ทราบผลในวันที่๑๑ ส.ค. ๕๒ และคำสั่งอาจารย์๗ ก็ออกมาเมื่อวันที่ ๑๓ ก.ย. ๕๒ อย่างเป็นทางการ

ประสบการณ์จากต่างแดน

บ้งอร แสงจันทร์

ดิฉันนางบ้งอร แสงจันทร์ อายุ ๕๗ ปี เดินทางไปอยู่ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ พร้อมลูกชายอีก ๒ คน

ครั้งแรกไปอยู่เวอร์จิเนียกว่า ๑๐ ปี ลูกชายทั้งสองเรียนจบก็สมัครเป็นทหาร ขณะนี้ลูกชายคนโตถูกย้ายไปประจำการอยู่ประเทศตุรกี ลูกชายคนที่สองมีครอบครัว ภรรยาเป็นชาวอเมริกัน มีลูก ๒ คน และได้ย้ายไปประจำการอยู่ประเทศญี่ปุ่น

ตัวดิฉันเองย้ายมาอยู่เมืองลินคอน เป็นเมืองเล็ก มีคนไทยรวมทั้งนักเรียน ไม่ถึง ๕๐ คน ที่เมืองลินคอนดิฉันได้รู้จักคุณพีเพ็ญแข เอื้อประเสริฐ เธอเพิ่งจากเมืองไทยไปอยู่กับลูกสาวได้ประมาณ ๗ ปีกว่า ดิฉันตั้งใจที่ได้รู้จักเธอ เพราะทำให้ดิฉันรู้จักสวดมนต์ และได้พบหลวงพ่ोजรัญ

หนแรกที่ได้รู้จักกัน เธอให้หนังสือสวดมนต์ บอกให้สวดทุกวัน และเล่าเรื่องความเมตตาบารมีของหลวงพ่อกับให้ฟัง ส่วนหนังสือกฎแห่งกรรมยังไม่ได้อ่าน เพราะพีเพ็ญแขเธอให้คนที่ต้องการไปหมดแล้ว

เธอเล่าว่าหลวงพ่อกับพระที่เธอเคารพนักถือมาก ที่เธอได้มีโอกาสปฏิบัติกรรมฐานก็เพราะหลวงพ่อก่อนวันที่ ๔ ก.พ. ๑๕ หลวงพ่อได้ช่วยชีวิตเธอไว้ จากที่ต้องตาย ก็ลดลงเหลือเพียงขาหักเท่านั้น ขณะที่เธอมาเข้าปฏิบัติกรรมฐานที่วัดอัมพวัน

หลังจากเริ่มสวดมนต์ ต่อมาพีเพ็ญแขได้ให้ลูกประจำหยก ให้สวดมนต์บทพุทธคุณเท่าอายุเกิด เธอจะโทรศัพท์ไปถามทุกวันว่าสวดมนต์หรือยัง ดิฉันจึงเริ่มสวดมนต์บทพุทธคุณเท่าอายุเกิน ๑ ก่อนนอน เช้า และเวลาพักผ่อนถ้ามีเวลาก็สวด ดิฉันทำงานวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ผลของการสวดมนต์ ทำให้ดิฉันใจเย็นขึ้น (ผมธรรมดาเป็นคนใจร้อนมาก) มีสติดีขึ้นและพบแต่สิ่งดีๆ ผู้คนให้ความเมตตา

ดิฉันบอกพีเพ็ญแขว่าอยากไปกราบหลวงพ่ोजรัญ เธอบอกว่าสวดมนต์และระลึกถึงท่าน สักวันเมื่อมีโอกาสเราจะไปกราบท่าน

ในเดือน มิถุนายน ๒๕๔๒ พีเพ็ญแขจะกลับเมืองไทย เธอชวนดิฉัน ดิฉันจึงรับคำทันที เพราะอยากไปกราบหลวงพ่อกับที่อีก ๒ เดือน จะครบปีการทำงาน จะได้รับโบนัส(ถ้าผลงานก็จะไม่ได้) วันที่ ๑๔ มิ.ย. เราได้ไปกราบหลวงพ่ोजรัญที่วัดอัมพวัน ซึ่งในขณะนั้น มีลูกศิษย์อยู่เต็มกุฏิหลวงพ่อกับเมื่อพวกเราเข้าไปกราบถวายบังคม หลวงพ่อกับไม่ได้พูดอะไร(ดิฉันบอกพีเพ็ญแขว่าหลวงพ่อกำลัง เธอตอบว่า หลวงพ่อกับท่านเหนื่อยและอาพาธ) พีเพ็ญแขบอกหลวงพ่อกับว่ามาจากอเมริกา ท่านตอบว่า “รู้แล้ว” พีเพ็ญแขเรียนถามท่านว่า จะให้ดิฉันทำตัวอย่างไร เจ้าคะ หลวงพ่อกับบอกว่า “ไม่ต้อง” หลังจากรับพรจากหลวงพ่อกับแล้วพวกเรากลับ

ขณะที่อยู่ในรถพีเพ็ญแขเธอเล่าว่า ตามธรรมดาคนอื่นๆ ที่ได้มากราบหลวงพ่อกับ ท่านจะบอกเสมอว่า ผมเมตตาให้มากมาย ครั้งนี้ท่านไม่บอก ก็เลยเรียนถามท่าน และคำว่า “ไม่ต้อง” ของหลวงพ่อกับ ทำให้พบเหตุการณ์

อย่างหนึ่ง คือ เมื่อเราเดินทางกลับประเทศสหรัฐอเมริกาในวันที่ ๕ ก.ค. ๔๒ โดยสายการบินนอร์ทเวสต์ บิน จากดอนเมืองเวลา ๐๖.๐๕ น. ไปนริตะ (ญี่ปุ่น) จากนั้นนริตะไปมินาโพลิส ลงตรวจเอกสารเพื่อเข้าอเมริกา จากมินาโพลิสไปลินคอนใช้เวลาบิน ๑ ชั่วโมง ๔๕ นาที เครื่องบินจากมินาโพลิสไปลินคอนเป็นเครื่องบินเล็ก มีผู้โดยสารประมาณกว่า ๑๐ คน ตอนนั้นเวลา ๑๗.๐๕ น.

ขณะที่เครื่องกำลังจะลงสนามบินเมืองลินคอน มองเห็นพื้นดินแล้วปรากฏว่าเครื่องสั่นไปทั้งลำ เอียงไปเอียงมาแล้วเช็ดหัวขึ้น ก็ปัดันประกาศว่า อากาศไม่ดีลงไม่ได้ แล้วบินวน เครื่องตกหลุมอากาศบ้าง ลมแรง สั่นไปมาตลอดเวลา เด็กที่โดยสารไปด้วยก็ร้องไห้ด้วยความกลัว ทุกคนสวดมนต์ รวมทั้งเราสองคนด้วย เครื่องบินบินวนสักพัก ก็ประกาศว่าจะพาไปลงที่เมืองโอมาฮา แล้วจะมีรถมารับไปส่งลินคอน ใช้เวลาประมาณ ๓ ชั่วโมง ๑๕ นาที ต่อมา ก็ประกาศว่าลงโอมาฮาไม่ได้ บินวนอยู่อีกประมาณเกือบชั่วโมง ก็นำเครื่องลง ไม่ใช่สนามบินแต่เป็นที่โล่งมีทางบินลงได้ ไม่ทราบที่ไหน พอจอดเรียบร้อยก็มีรถบรรทุกน้ำมันมาเติมน้ำมัน ขณะจอดเติมน้ำมันก็ปิดแอร์ อากาศภายในเครื่องบินไม่พอหายใจไม่ออก กว่าจะเติมน้ำมันเสร็จก็อี๊ดอ๊ดเกือบตาย

พอนำเครื่องขึ้นก็ประกาศว่าจะไปลงมินาโพลิส บินสักพักก็บอกว่าจะนำเครื่องลงลินคอน วนไปวนมากว่า จะนำเครื่องลงได้ด้วยความทุลักทุเลที่ลินคอน ตอนเครื่องกำลังจะลงครั้งแรก คนที่มาจับที่ที่นั่งที่สนามบินลินคอน เห็นเหตุการณ์ตอนเครื่องบินลงไม่ได้ แล้วบินขึ้นหายไปแล้วทุกคนใจ สอภตามทางสายการบินกันให้วุ่นวาย คือนั่นที่วีโอมิออกข่าวนี้นี่ด้วย หลังจากถึงบ้านเรียบริบรี่ พี่เพ็ญฯ ได้เล่าให้ฟังถึงที่เดินทางกลับเกือบเที่ยงคืนเธอถูกไปเข้าห้องน้ำ จึงจกตัวหนึ่งไต่ข้างฝาเดินมองหา เธอกลัวจึงจกจะมาไต่เท้า จึงยกเท้าขึ้น เขาเดินเข้ามาเกือบถึงเท้า จึงจกตัวนั้นก็ชักดิ้นชักงอ พี่เพ็ญฯ ตกใจก็ถามว่าเป็นอะไร จะอะไรได้นี้ แต่ไม่กล้าจับ แล้วจึงจกก็หงายท้องตายไปเฉยๆ พี่เพ็ญฯ ได้มาปลุกน้องสาว(คุณดวงชลา) ให้ไปดูจึงจกแล้วบอกน้องสาวว่าอย่าบอกคุณอรนะ พี่เพ็ญฯ บอกว่าวันนี้ถ้าไม่ได้ไปกราบหลวงพ่อก และหลวงพ่อกไม่ได้พูดว่า “ไม่ต้อง” คงไม่ยอมเดินทางตอนเช้า คงต้องเลื่อนการเดินทางออกไป

หลังจากดิฉันพบหลวงพ่อก และได้อ่านหนังสือกฎแห่งกรรมเล่ม ๑-๑๒ ก็เพิ่มความเชื่อมั่นมากขึ้น จนขาดการสวดมนต์ไม่ได้ มีอะไรติดขัดตัดสินใจไม่ได้ ก็จะอธิษฐานจิตบอกหลวงพ่อก ขอบารมีจากท่าน ก็จะประสบความสำเร็จเสมอมา

อย่างลูกชายคนโตซึ่งไปประจำ การอยู่ที่ประเทศตุรกี จะโทรศัพท์มาหาแม่เสมอเพราะทราบว่าแม่เป็นห่วง บางครั้งดิฉันก็จะโทรไปหาเขา หากเขาไม่อยู่ที่พูดใส่เครื่องตอบรับเอาไว้ เขาก็จะโทรกลับมา ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๒ เขาเสียชีวิตไป โทรไปหาเขาเครื่องก็ไม่รับ ซึ่งตามธรรมดา ลูกคนนี้ เมื่อมีอะไรเกิดขึ้นกับเขามักไม่บอกแม่จนกว่าเรื่องจะเรียบร้อย เช่น เคยมีอุบัติเหตุรถชนกัน เขาบาดเจ็บ รถพัง เมื่อเขาหายแล้วจึง

โทรศัพท์มาบอก ดิฉันมันใจในตัวลูกเพราะเขาเป็นคนดี ไม่ดื้อ ไม่สูบบุหรี่ ไม่เที่ยวเตร่ นอกจากไปบ้านเพื่อน ทหารด้วยกัน

จนกระทั่งต้นเดือนสิงหาคม๒๕๕๒ ได้สวดมนต์แล้วบอกหลวงพ่อกว่า วันนี้ลูกจะไม่ไปไหนทั้งนั้น ขอให้ลูกชายโทรศัพท์มาหาภายในวันนี้ เพราะทนเป็นห่วงเขาไม่ไหวแล้ว จากนั้นก็นั่งรอโทรศัพท์ตั้งห้า จนเกือบ ๕ โมงเย็น ลูกชายจึงได้โทรศัพท์มา ทั้งที่เวลาในประเทศตุรกีตอนนั้นเป็นเวลาประมาณเที่ยงคืน ตามธรรมดาเขาต้องนอนแล้ว เขาพูดไปก็หาว่าไปถามลูกชายว่า ทำไมเครื่องไม่รับโทรศัพท์ เขาไปดูแล้วบอกว่าสายหลุด

อีกเรื่องหนึ่งที่ดิฉันขอบารมีหลวงพ่อกว่า ขอให้น้องชายและภรรยาที่อยู่ประเทศญี่ปุ่น เปลี่ยนใจไม่ย้ายกลับประเทศไทย เพราะเศรษฐกิจไม่ดีกลัวเขาลำบาก เขาตัดสินใจย้ายกลับแต่โทรมาถามความเห็นก็บอกเขาว่าไม่อยากจะให้ย้าย แต่เขาก็มีเหตุผลหลายอย่างในส่วนของเขา ได้บอกให้เขาลองคิดดูอีกที ไม่กี่วันต่อมาเขาก็แจ้งให้ทราบว่า ตกลงไม่ย้าย

ดิฉันเชื่อมั่นว่าเราสวดมนต์ แผ่เมตตา อธิษฐานจิตขอบารมีหลวงพ่อกว่า สิ่งที่ดีที่ชอบที่ถูกที่ควร จะประสบความสำเร็จ ดิฉันตั้งใจว่าจะไปปฏิบัติกรรมฐานที่วัดอัมพวันให้จงได้ แม้ดิฉันจะเริ่มต้นช้า แต่ก็ได้แล้ว

“ คำนะไม่ขลังหรือ เขาเอาไว้ท่องเอาไว้เป็นองค์ภาวนา เพื่อให้จิตเป็นหนึ่งเดียว จิตเป็นสมาธิต่างหาก เหมือนเราจะเดินข้ามแม่น้ำที่ไหลเชี่ยวเปรียบเหมือนกำลังจิตที่ไม่เป็นระเบียบ ไม่เป็นอำนาจอันมหาศาล ต้องอาศัยการภาวนาคาถา เพื่อให้จิตเป็นหนึ่ง ใช้คานานั้นแหละเป็นองค์ภาวนาต่างสะพานข้ามฟากไป แต่พอจิตข้ามฟากไปถึงจุดมุ่งหมายปลายทาง คือ เป็นหนึ่งเดียว เป็นพลังอันมหาศาลแล้ว ก็รู้สะพานคือคาถาที่ภาวนาทั้งไปได้เลย จิตที่เป็นหนึ่งเป็นพลังมหาศาลแล้วเขาเรียกว่าจิตตานุภาพ ฉะนั้นไม่ต้องท่องคาถาแต่ใช้เจริญจิตให้เป็นหนึ่ง แล้วเป่าลมปราณอธิษฐานให้เขาสมหวังว่า เพียงดีๆ..

...ตอนแรกก็ระดับจิตขั้นประถมก่อน แล้วภาวนาขึ้นถึงมัธยม แล้วก็เจริญให้เป็นเอกัคคตารมณ์ มันเป็นการเจริญภาวนา เจริญจิตให้เป็นเอกัคคตา เมื่อจิตบริสุทธิ์ปราศจากกิเลสทั้งหยาบและละเอียดแล้ว จะต้องการอะไรก็ได้ทุกประการ คิดเงินได้เงิน คิดทองได้ทอง แต่ฉันคิดแต่เมตตาให้เขา ขอให้เขาพ้นเคราะห์ ขอให้เขารวย ขอให้เขาดี ขอให้เขามีปัญญาแล้วก็เป่าเขาไป”

พระครูนิวาสธรรมขันธ์ (หลวงพ่อดิม) วัดหนองโพ นครสวรรค์

จากเรื่อง “เมื่ออาตมาอยู่เรียนวิชากับหลวงพ่อดิม”

โดย พระราชสุทธินิพนธ์ (หนังสือกฎแห่งกรรมฯ เล่ม ๑๐)

สะสมบุญบารมีมากพอแล้วจะได้รับอานิสงส์ผลบุญนั้นๆ

วรวรรณ พลายงาม

ดิฉันเคยบวชชีโกนผมมาแล้วครึ่งปี ในครั้งนั้นนับว่าเป็นบุญของดิฉันที่เริ่มหันหน้าเข้าวัด ชาวซึ่งในพระพุทธศาสนา ได้เรียนทางธรรมถึงขั้นสอบได้นักธรรมเอก แต่พอสึกออกมาก็เริ่มลืมข้อวัตรปฏิบัติ ดิฉันพอที่วัดอโศการาม สมุทรปราการ เป็นวัดธรรมยุต มีการสอนนุ่งกรรมฐาน พอมีครอบครัวเริ่มมีกิจการของตัวเอง ก็เริ่มเหนื่อย ไม่ได้นั่งสมาธิ งานการก็เริ่มติดขัด เปิดกิจการทำเสื้อส่งห้างไบหยก ทำอยู่ ๒ ปี มีหนี้สิน ๑ ล้านบาท ใช้หนี้ได้ ๑ ปี แล้วก็เลิกกิจการ

ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๐ ดิฉันไปกราบหลวงตาจันทา ถาวโร ที่วัดป่าเขาน้อย ตอนขากลับแวะวัดอัมพวัน เพราะได้ยื่นคำบอกเล่าจากเพื่อนชื่อ ธนกร คูหาทัศนดิกุล ต้องจาริกชื่อไว้ เพราะเป็นผู้พูดกับดิฉันบ่อยมากในเรื่องของหลวงพ่ोजรัญ ทุกคนในรถวันนี้จึงอยากชมบารมีหลวงพ่อกและเป็นเรื่องที่คาดไม่ถึง ดิฉันเดินไปเดินมาอยู่ในวัดตั้งนานไม่รู้จะไปไหน เลยเดินไปชมพระอุโบสถ สายตาของดิฉันก็เหลือบไปเห็นผู้ปฏิบัติธรรมสวมชุดขาวเต็มศาลาภาวนากรรมวิธีพิถีพิถัน แต่ทำไมทุกคนถึงเงียบกริบ ทุกอย่างเรียบร้อยสวยงาม เพื่อนดิฉันซึ่งเคยเป็นคนทีอาศัยวัดมาก่อนถึงกับอุทานว่า หลวงพ่อกต้องมีบารมีไม่อย่างนี้ นวัดคงไม่สะอาด เงียบ มีระเบียบ เช่นนี้ ทันใดนั้นดิฉันเห็นหลวงพ่อกมา และเห็นทุกคนทำความเคารพ ดิฉันแน่ใจว่าต้องเป็นหลวงพ่ोजรัญแน่ ดิฉันนั่งฟังหลวงพ่อกพูดได้ ๕ นาที ก็ต้องสะดุ้งในคำพูดที่ว่า “ถ้าใครไม่มีบุญ ไม่ได้มาบวชวัดนี้ ดิฉันตอบเพื่อนทันทีว่า อยากมีบุญจะต้องมาวัดนี้ให้ได้ ในปลายเดือน สิงหาคม ๒๕๔๐ ดิฉันเข้ารับกรรมฐานเป็นลูกศิษย์หลวงพ่ोजรัญได้ ๗ วัน มีเพื่อนมาด้วย ๕ คน

ครั้งแรกในการปฏิบัตินั้น ไม่ได้เรื่องเท่าไร เพราะกรรมฐานเก่าที่ให้ภาวนา “พุทโธ” ติดกันใจกับ “พองหนอ ยุบหนอ” เพราะพูดสลับกันจนหมด ๗ วัน วันกลับมามีหลวงพ่อก ในบรรดาเพื่อน ๕ คน หลวงพ่อกชี้มาที่ดิฉัน แล้วพูดว่า “มาวัดอีกนะ” ... “เจ้าค่ะ” ดิฉันรับปากทุกอย่าง ที่ใจยังไม่หายเมื่อยเลย วันที่ ๑๑ ส.ค. ๒๕๔๐ เพื่อนชื่อพนมพร จารุกนก เป็นคนเหมารถพาดิฉันมาวัด เพราะดิฉันปวดศีรษะมาก เป็นเรื่องบังเอิญ ดิฉันพบหลวงพ่อกที่บริเวณข้างทาง ริมศาลาภาวนากรรมวิธีพิถีพิถัน ดิฉันนั่งลงกับพื้น กราบเรียนหลวงพ่อกเรื่องปวดศีรษะ หลวงพ่อกบอกว่าเอาศีรษะมาใกล้ๆ จะเป่าให้ พอหลวงพ่อกเป่าเสร็จแล้วพูดว่า “กรรมเยอะต้องมาวัดอีกนะ” ... “เจ้าค่ะ” ดิฉันรับคำ อีก ๓ เดือนต่อมาดิฉันก็ได้มาวัดอีก ๗ วัน ในเดือน พ.ย. ๔๐ ในครั้งที่สองนี้ ได้เกือบชั่วโมงแล้ว ชอบลืมคำคือทนไม่ได้ พอวันพระหลวงพ่อกเทศน์ว่าใครก็ตามถ้าอดทนไม่ได้ก็ใช้ไม่ได้ จะตายให้มันตาย พูดไว้ชั่วโมงต้องทำให้ได้ วันรุ่งขึ้นดิฉันนั่งได้เกือบชั่วโมงแล้ว และรู้สึกปวดจนตัวสั่นๆ ต้องสู้อาเจียรปัสสาวะที่ปวด เราต้องแก้ไขแล้วนะ ปวดหนอยอยู่ ๕ เทียว ก็ถอนจิตพูดพองหนอ ยุบหนอต่อ เป็นเหน็บอีกแล้ว ต้องช่วยตัวเองอีกที อาเจียรปัสสาวะที่ปวดหนอย ๕ ครั้ง แล้วทำพองยุบต่อไป สู้อจนเสียงกริ่งช่วย ดิฉันบอกตัวเองทันทีว่าเราชนะแล้ว ๑ ชั่วโมง ทุกๆ ท่านที่อ่านถึงตรงนี้ ถ้าใครทำกรรมฐานถึงชั่วโมงแล้วผ่านตรงนี้ได้ ถือว่าด่านแรก

ผ่าน ไม่ใช่ตะโกนในใจว่า หลวงพ่อช่วยด้วยๆ ดิฉันเคยได้ยินหลวงพ่อเทศน์ มาเรียกให้หลวงพ่อช่วย จะช่วยได้อย่างไร ตัวเองยังไม่ช่วยตัวเองเลย

ดิฉันได้กลับมาอีกเป็นครั้งที่สามที่สี่..ที่ห้า พอปลายปี ๒๕๔๑ ดิฉันมีเรื่อง ถูก โกงเงิน ถูก โกงค่าเช่าหนี้สินเริ่มมาก ดิฉันต้องกลายเป็นแม่ค้าจำเป็น คือขายโจ๊ก ใหม่ๆ ที่ไม่เคยทำมาก่อน ตอนเช้าขายโจ๊กได้ ๕๐๐ โมงเช้า ยกหม้อ โจ๊กลงก็ตั้งตู้ขายลาบ น้ำ ตัก ส้มตำ ตอนบ่ายลูกค้าว่างดิฉันก็รับตัดเสื้อ เก็บร้านเย็นเสร็จต้องไปประชุมบรรยายให้กับบริษัทขายเครื่องสำอางแห่งหนึ่ง ทำงานมาก ธรรมเนียมก็เริ่มมีปัญหา ทำมั่ง ไม่ทำมั่ง ดิฉันนึกถึงหลวงพ่อ ได้เขียนจดหมายมากราบเรียนหลวงพ่อ ว่าดิฉันขอให้หลวงพ่อแผ่เมตตาให้ด้วย แยกภาระหนี้สินจะไม่ไหวแล้ว หลวงพ่อตอบกลับมาว่า สวดมนต์ต้องสงบ สวดให้เป็นสมาธิ แล้วแผ่เมตตาถึงได้ผล เสร็จแล้วให้นั่งกรรมฐานต่ออย่าได้ขาด แล้วหลวงพ่อก็แผ่เมตตาให้ ถ้าโยมนั่งกรรมฐานทุกวัน โยมจะได้รับการแผ่เมตตาจากอาตมาทุกวัน เมื่อโยมสะสมบุญบารมีมากพอแล้ว จะได้อานิสงส์ผลบุญนั้นๆ ดิฉันได้แต่น้ำตาไหล เมื่อไหร่หนอบุญนั้นจะเต็ม วันที่ ๒๗ ก.ค. ๒๕๔๒ ดิฉันตัดสินใจเด็ดขาดว่าจะปฏิบัติกรรมฐานวันละ ๒ ชั่วโมง ตลอดชีวิตของดิฉัน ดิฉันขออธิษฐานจิตว่า ขอให้ข้าพเจ้ารอดพ้นออกจากหนี้สิน เกิดชาติหน้าฉันใดคำว่า “ไม่มี” อย่าได้บังเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าอีกเลย ภพนี้ชาตินี้ ข้าพเจ้าขอปฐิธรรมให้มีดวงตาเห็นธรรมให้จงได้

จากนั้นทุกวันดิฉันจะนั่งกรรมฐาน ๒ ชั่วโมง เดิน ๑ ชั่วโมง ผลที่ได้รับอย่างแรกคือสามปีเปลี่ยนเป็นคนละคน จากไม่เคยช่วยงาน ก็หันมาช่วย เอื้ออาทรต่อกัน ตอนเช้าหลังจากขายโจ๊ก กลับเข้าบ้านล้างชามเสร็จจมน้ำ ทำกับข้าวไว้ให้ แล้วสามปีไปทำงานบริษัทต่อ จากการปฏิบัติตามคำแนะนำของหลวงพ่อก็ทำให้ขายของดีขึ้น เคยขายครั้งแรกได้วันละร้อยกว่าบาท หลวงพ่อแนะนำให้แผ่เมตตาให้ลูกค้า ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ไม่ให้อัจฉริยะใครจะขายดีกว่าก็ตาม ตอนนี้อยู่ได้วันละ ๑๐๐-๕๐๐ บาท ดิฉันขายโจ๊กแค่ ๓ ชั่วโมง ได้กำไรวันละ ๓๐๐-๔๐๐ บาท แล้วดิฉันยังมีงานอื่นๆ ที่คอยอยู่อีก ลูกจากเคยเรียนหนังสือไม่เก่ง ก็เรียนเก่ง ดิฉันเป็นแม่แบบให้บิลลูก ลูกจึงสวดอิติปิโสเกินอายุ ๑ จบ ทุกวัน และไม่ได้อีกด้วย

ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อ ตลอดเวลา ๔ เดือนเต็มที่ตั้งชุดขาวปฏิบัติธรรมทุกครั้ง เพราะหลวงพ่อบอกว่าเป็นมงคลแก่ตัวเอง ดิฉันสามารถใช้หนี้ ๓๐๐,๐๐๐ บาท หมดลงได้เหมือนปาฏิหาริย์ ดิฉันมีโชคลาภโดยบังเอิญ ซึ่งก็ไม่ได้ยึดติดตรงนั้น นักกรรมฐานต้องผ่านตรงจุดนี้ให้ได้ รวมถึงตัวดิฉันเองด้วย

ดิฉันไม่เคยนั่งดูตาย เพื่อนบางคนเดินมาหาบอกมีทุกข์ ดิฉันจะสอนให้สวดมนต์ และได้ผล มีรายหนึ่ง จะฆ่าตัวตายพร้อมลูก ไม่เคยรู้จักดิฉันมาก่อน มาซื้อโจ๊กที่ร้าน แล้วพูดคุยกันก็รู้ว่าเขามีทุกข์ ตกงานเป็นผู้ติดกยา ถูกสามีโกง สวดมนต์ได้ ๑๐ วันก็ได้งานทำ หน้าตาแจ่มใส พาเพื่อนมาอีกคน แต่คนนี้นุ้มาถึงวัดอัมพวันไปสมัครปฏิบัติกรรมฐานได้ ๓ วัน ดิฉันบอกบุญกับเพื่อนๆ ให้สวดมนต์เข้าวัดประมาณ ๕๐ คน แต่ในจำนวนนี้

มีดิฉันและเพื่อนที่ชื่อ พัชรศรัณู เรือนใจหลัก ที่ทำกรรมฐานต่อเนื่องทุกวัน เขาเป็นเพื่อนที่ให้กำลังใจและปลุกค้ำให้ดิฉันได้หลุดพ้นจากหนี้สิน เป็นเพื่อนที่ดีเสมอมา

ทุกวันนี้จากที่เคยเป็นคนใจร้อน ดิฉันกลับเป็นคนใจเย็น ใครด่าก็ไม่เถียง ใครเกลียดก็ทำไม่เห็น ใครมาซื้อโจ๊กไม่ค่อยมีสตางค์ก็ให้กินฟรี สามีบอกว่าให้เป็นทาน เมื่อเรารอดแล้วเราก็ต้องเมตตาคนอื่นต่อ ครั้นที่สุดไปเข้ากรรมฐานที่วัดอัมพวัน ๗ วัน ไปรายงานเรื่องพันทุกข์ที่ สมุดให้หลวงพ่อฟัง หลวงพ่อให้ดิฉันรับปากว่าให้ส่งลูกให้เรียนถึงดอกเตอร์ได้ไหม ดิฉันเคยได้ยิน และเชื่อในคำพูดของหลวงพ่อกว่าทุกคนแล้วต้องเป็นจริง ดิฉันรับปากหลวงพ่อ และหลวงพ่อยังแนะนำให้ดิฉันปฏิบัติกรรมฐานวันละ ๒ ชั่วโมงให้ได้ตลอดทุกวัน และให้พรว่าโยมจะได้เป็นมหาเศรษฐี ดิฉันขออน้อมรับคำ หลวงพ่อ และจะปฏิบัติตามสัจจะที่ให้กับหลวงพ่อตลอดชีวิตของดิฉัน

“รอยเท้าของฉันเหยียบไว้เป็นที่ระลึกว่า ฉันคือหลวงพ่อดีิม ที่ในหลวงท่านพระราชทานสมณศักดิ์ให้เป็นพระครูนิวาสธรรมขันธ์ หมายถึงว่าเป็นที่ตั้งแห่งความดี ฉันไม่เบียดเบียน ฉันสร้างความเจริญในถิ่นกันดาร ฉันทำดีเพื่อให้พระศาสนารุ่งเรือง เมื่อได้รอยเท้าของฉันไปแล้ว ก็จงระลึกว่า หลวงพ่อดีิมท่านทำดี เราควรทำความดีเจริญรอยตามรอยเท้าของท่านไป เป็นคนดี คิดดี ทำดี อยู่ในศีลธรรมอันดีงาม นั้นแหละรอยเท้าของฉันจึงจะขลัง ไม่ใช่เอาไปโปกหัวแล้วยังไม่ออก แต่ไม่เคยมีใครถามฉันสักราย เห็นแต่เอารอยเท้าไปติดตัวแล้วหายเจ็บไป”

“คุณฟังฉันให้ดีๆ นะ คนที่มาวัดนั้น ร้อยละแปดสิบเป็นพวกคนโง่ จ้องจะมาเอาแต่ของขลัง เพราะเขายังห่างธรรมะ ร้อยละยี่สิบเข้ามาหาธรรมะ มาสนทนาธรรมกับฉัน มีเพียงไม่กี่คนที่ถามฉันเหมือนที่คุณถามฉัน เมื่อมีคนถามฉันก็จะบอกเขาว่า เอารอยเท้าฉันไปนะ ฉันเป็นอุปัชฌาย์ของเธอ ฉันเป็นพระที่เธอนับถือ ฉันไม่ทำอะไรหรอก แต่ฉันสร้างความดี เธอจงเอารอยเท้าฉันไปดูให้ติดตามแล้วทำความดีตามรอยเท้าของฉันแล้ว เธอจะประสบแต่ความสุขความเจริญ

มีหลายรายเอารอยเท้าฉันไปแล้ว เอาไปประกอบกรรมชั่ว ไปปล้นเขาไปจี้เขา ไปลักวัวลักควายเขา ต้องถูกยิงตายคาที่ ตายโหง ถึงมีรอยเท้าฉันอยู่กับตัวก็ช่วยอะไรไม่ได้ เพราะเขาไม่เดินตามรอยเท้าฉันไปในทางที่ดี แต่กลับแหกคอกไปในทางชั่วแล้วจะมาหวังพึ่งอะไรได้เล่า

พระครูนิวาสธรรมขันธ์ (หลวงพ่อดีิม) วัดหนองโพ นครสวรรค์

จากเรื่อง “เมื่ออาตมาอยู่เรียนวิชากับหลวงพ่อดีิม”

โดย พระราชสุทธินิพนธ์ (หนังสือกฎแห่งกรรมฯ เล่ม ๑๐)

อนุภาพการเรียนรู้พระกัมมัฏฐานและการสวดมนต์

บุญเต็ม อินทฤทธิ์

กระผมและครอบครัวได้เข้ามัสการพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชสุทธิญาณมงคลครั้งแรกเมื่อวันเสาร์ที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๓๕ และได้รับเมตตาให้เรียนพระกัมมัฏฐาน โดยมีแม่ชี ชูจ้อ แซ่เอ็ง เป็นครูสอน คุณแม่ใหญ่ คุณแม่อุบาสิกาสุ่ม ทองยี่ง เป็นครูใหญ่ พระเดชพระคุณหลวงพ่อเป็นอาจารย์ผู้สอบอารมณ์ ต่อมากระผมได้พาคุณแม่ของภรรยา น้องภรรยา หลาน บุตรชาย และเด็กวัดสระแก้ว ลูกศิษย์ หลวงพ่อสำเนียงจังหวัดอ่างทอง มาเข้าเรียนปฏิบัติพระกัมมัฏฐานที่วัดอัมพวัน ซึ่งกระผมเคยเขียนบทความไว้ในหนังสือกฎแห่งกรรมธรรมปฏิบัติ เล่ม ๘ หน้า ๗๕ ครั้งหนึ่งแล้ว

ณ วันนี้ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ผลปรากฏว่าคุณแม่บุญรอด จำนงค์บุตร (คุณแม่ของภรรยา) แต่เดิมมีอาการตาฟาง ปัจจุบันมีร่างกายแข็งแรง สุขภาพดีมาก สายตาดี สามารถตัดเย็บกางเกงเสื้อผ้าได้อย่างมีฝีมือ น้องภรรยา คือ คุณสำเร็จ จำนงค์บุตร ปัจจุบันรับราชการตำรวจตระเวนชายแดนอยู่อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดสมุทรหฺลานคือ นางสาวเพลินพิศ จำนงค์บุตร เป็นเด็กเรียนดี แต่ยากจน ได้ส่งไปเรียนที่โรงเรียนวังไกลกังวล หัวหิน จบแล้วได้โควต้ามาเรียนที่สถาบันราชชมงคลกรุงเทพ ปัจจุบันจบปริญญาตรี มีงานทำแล้ว

บุตรชาย คือ คุณอภิชาติ อินทฤทธิ์ ในขั้นต้นคิดว่าคงจะส่งลูกเรียนได้เพียงแค่ ปวส.เพราะประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ แต่ก็สามารถเรียนต่อได้จนจบปริญญาตรี ปัจจุบันเป็นอาจารย์สอนอยู่ที่ จังหวัดขอนแก่น ในวันหยุดคุณอภิชาติจะไปปฏิบัติธรรม หรือช่วยงาน ท่านพระครูสมุห์ธีรวัฒน์ ฐานุตตโร แห่งศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน ขอนแก่น

เด็กจากวัดสระแก้ว คือ คุณสถิตย์ มีพิมพ์ ปัจจุบันรับราชการตำรวจอยู่ที่ อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ตามที่กระผมได้กราบเรียนมานี้เป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกในครอบครัว ที่ได้มารับพระกัมมัฏฐาน จากพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๒ รวมเวลาโดยประมาณ ๗ ปี ซึ่งแต่ละคนที่กล่าวมานี้ในอดีตยังไม่รู้ว่าจะดำเนินชีวิตไปในทิศทางใด แต่ปัจจุบันถือว่าทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตพอสมควรแก่ฐานะและภูมิปัญญาของตน

สำหรับส่วนตัวกระผม ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๓๗ ได้ย้ายหน้าที่การงานจากอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มาอยู่อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ ทำให้จิตใจว่าุ่นมาก บางครั้งควบคุมอารมณ์ไม่ได้ มีความทุกข์มาก เวลาปฏิบัติธรรมจะพบสิ่งอัศจรรย์แปลกๆ หลายครั้ง มีอยู่ครั้งหนึ่ง เมื่อพบสิ่งอัศจรรย์แล้วรีบเดินไปกราบนมัสการเรียนถามพระเดชพระคุณหลวงพ่อในทันที ได้รับคำตอบจากพระเดชพระคุณหลวงพ่อย่างซาบซึ้งใจ ไม่มีที่เปรียบปานได้

ช่วงที่กระผมมีความทุกข์มากได้ไปที่วัดเขาวงษ์ ตำบลช่องแค อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อปฏิบัติธรรม (เพราะห่างจากที่ทำงานไม่มากนัก) โดยมีพระครูนิรมลศิริทัต (เจ้าอาวาสวัดเขาวงษ์) คอยช่วยเหลือ

อุปการะ ท่านได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมว่า เมื่อฝึกใช้สติควบคุมจิตไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควร น่าจะเรียนพระปริยัติธรรมไปด้วย เมื่อจิตมันคงเวลาใดจึงปฏิบัติพระกัมมัฏฐานควบคู่กันไป กระทบจึงน้อมรับฟังคำแนะนำของท่านด้วยความเคารพ จากนั้นกระผมเริ่มเรียนพระปริยัติธรรมตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ สอบในสนามหลวงปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้ธรรมศึกษาชั้นตรี ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ สอบได้ธรรมศึกษาชั้นโท และในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ สอบได้ธรรมศึกษาชั้นเอก

ผลจากการที่กระผมเรียนธรรมศึกษาเอกจบแล้ว ทำให้ซาบซึ้งในสำนักเรียนทุกสำนัก และสำนักสอบธรรม ซึ่งเป็นที่ละสืบทอดพระพุทธศาสนาพระปริยัติธรรมให้เจริญรุ่งเรืองสืบต่อไป

แต่สิ่งที่ประทับใจมากที่สุด คือ วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี โดยพระเดชพระคุณหลวงพ่อดุสิต พระราชสุทธานามมงคล ซึ่งอยู่ในฐานะผู้อำนวยการสอนพระกัมมัฏฐาน

การสอนการเรียนเรื่องพระกัมมัฏฐาน มิใช่เรื่องง่าย อาจารย์ผู้สอนต้องมีภูมิปัญญาและจิตวิทยาในการสอน ผู้เรียนต้องมีความอดทนเข้มแข็งอย่างยิ่ง แต่เป็นเรื่องที่สามารถเรียนได้

พระเดชพระคุณหลวงพ่อดุสิตใช้พลังปัญญาบารมี ทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่ายสามารถเรียนได้ทุกเพศ ทุกวัย ไม่ว่าจะเป็นวัยเด็ก วัยรุ่นหนุ่มสาว วัยกลางคนและวัยสูงอายุ เมื่อเรียนพระกัมมัฏฐานจากท่านแล้วไปปฏิบัติ สามารถทำให้ชีวิตประสบความสำเร็จไปแล้วมากมาย หาดูหลักฐานได้จากหนังสือกฎแห่งกรรม ธรรมปฏิบัติ ตั้งแต่เล่ม ๑ เป็นต้นไป

พระเดชพระคุณหลวงพ่อดุสิตสอนให้ทุกท่านที่มีปัญหาชีวิตสวดพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ พาหุงมหากา แล้วสวดพระพุทธคุณมากกว่าอายุ ๑ จบ แผ่นเมตตาคอุทิสส่วนกุศล จากเหตุร้ายจะกลายเป็นดี จากดีจะเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น กระผมขอยืนยันว่าสุขภาพจากการสวดนี้มีจริง และสามารถช่วยเหลือเป็นที่พึ่งได้ระผมขอเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับครอบครัวของกระผม ดังนี้

เด็กชาย โสฬส อินทฤทธิ์ อายุ ๑๓ ปี เป็นบุตรคนที่ ๖ ของกระผม เรียนอยู่ชั้น ม.๑ โรงเรียนตาคลีประชาสรรค์ อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์(เคยถ่ายภาพร่วมกับพระเดชพระคุณหลวงพ่อดุสิตอยู่ในหนังสือ กฎแห่งกรรม ธรรมปฏิบัติเล่ม ๘ หน้า ๑๕)

เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๒ นางหนูจร (เป็นคุณแม่ของเด็กชายโสฬส) ป่วยเป็นโรคลมชักอยู่บ่อยๆ ลูกจึงนำไปตรวจที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ คุณหมอตระเวนแล้วพบเนื้องอกในสมองจำเป็นต้องผ่าตัดในทันที หลังการผ่าตัดแล้วอาการทรุดลงจนแทบหมดโอกาส หลานๆ ได้เตรียมการจอสาล๖ วัดธาตุทองไว้เป็นที่เรียบร้อย

ทางญาติจึงส่งข่าวให้กระผมและเด็กชายโสฬสทราบ เด็กชายโสฬสเสียใจร้องไห้ กระผมปลอบโยนให้เขาร้องไห้จนนิ่งแล้วบอกเด็กชายโสฬสว่า การร้องไห้ช่วยอะไรไม่ได้ นอกจากกายและหมอนเท่านั้น เสร็จนี้ก็นอนแต่

หวัค้ำ กราบพระ สวดมนต์ตามหนังสือของวัดอัมพวัน ที่หลวงพ่ोजัญสอนไว้จะสามารถทำให้แม่ถูกยาที่หมอให้ และหายป่วยได้ตามปกติ

เด็กชายโสฬสได้นำหนังสือสวดมนต์มาอ่าน และสวดตามคำแนะนำของพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชสุทธิญาณมงคลทุกประการ สวดก่อนนอนทุกวันเริ่มตั้งแต่วันที่ทราบข่าวว่าแม่จะตาย ผลปรากฏว่า อาการป่วยของแม่เด็กชายโสฬสดีขึ้นตามลำดับ และออกจากโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ได้เมื่อวันศุกร์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒ กระผมและเด็กชายโสฬสลงไปเยี่ยม เห็นรอยผ่าตัดที่ศรีษะแล้วน่าใจหาย เด็กชายโสฬสได้ตั้งสัจจะไว้ว่า เมื่อโรงเรียนปิดภาคเรียน จะมาปฏิบัติพระกัมมัฏฐานที่วัดอัมพวัน เป็นเวลา ๑ วัน เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่เจ้ากรรมนายเวรของคุณแม่

กระผมขอกราบบูชาพระคุณของพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชสุทธิญาณมงคล ที่ได้แนะนำการสวดมนต์ และขอขอบพระคุณท่านผู้มีจิตศรัทธาพิมพ์หนังสือสวดมนต์ แจกเป็นธรรมทานที่วัดอัมพวัน ขอให้ท่านมีส่วนร่วมในกุศลครั้งนี้ด้วย

ขออัญเชิญอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก และที่อัมพวัน พร้อมทั้งบุญบารมีที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชสุทธิญาณมงคลได้อนุเคราะห์มวลมนุษย์และสิ่งสมไว้ทุกภพทุกชาติ ได้โปรดอภิบาลพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ให้มีพลานามัยแข็งแรง มีความเกษมสำราญ อยู่เป็นหลักชัยของพระบวรพุทธศาสนา เป็นเนืองนิตย์ที่พึ่งอันอุดม ของพุทธศาสนิกชนผู้ใฝ่ธรรมตลอดกาลนานเทอญ

...ท่านเจ้าคุณอุดมวิชาญาณ (พระธรรมธีรราชมหามุนี (โชดก ญาณสิทธิ์)) อธิบายว่า

...“หนอ” เป็นภาษาไทย แปลมาจากบาลีว่า วต เป็นภาษาธรรม ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า อัญญา สิ วต โภ โกณฺฑญฺโฆ หรือดังที่พระยสกุลบบุตรกล่าววว่า ที่นี้วุ่นวายหนอ ที่นี้ขัดข้องหนอ...

...หนอ หรือ วต สามารถตัดกิเลสได้ เพราะเป็นการยึดเหนี่ยวใจให้อยู่กับสติ ถ้าไม่ใส่หนอไว้จิตมันไม่ค่อยอยู่ มันวิ่งออกไปข้างนอกมากมาย หมายความว่าเพื่อต้องการให้จิตช้าลง ถ้าไม่มี“หนอ” แล้วกำหนดไม่ได้

...“หนอ” นี้แหละเป็นการกระตุ้นเตือนให้จิตเข้าไปผนวกบวกับสติได้ง่าย ถ้ากำหนดแต่เพียง พองยุบ มีแต่จะทำให้จิตใจร้อนรน “หนอ” เป็นการล้างจิตให้เยือกเย็น โดยมีสติสัมปชัญญะ เป็นการดึงจิตให้อยู่กับที่ได้จากเรื่อง “หลวงพ่อเล่าเรื่องสมเด็จพระยา”

โดย พระราชสุทธิญาณมงคล (หนังสือกฎแห่งกรรมฯ เล่ม ๑๐)

กรรมฐานรักษาโรค

อารี หมื่นพล

ฉันรู้จักหลวงพ่ोजรัญและวัดอัมพวันในปี๒๕๓๗ โดยการอ่านหนังสือกฎแห่งกรรมธรรมปฏิบัติ ฉันชอบทำบุญไปวัด ปฏิบัติกรรมฐานเสมอ ชีวิตในครอบครัวไม่มีปัญหา สามีเป็นคนดี รับผิดชอบครอบครัว รับราชการเรียบร้อยตำรวจเอกอยู่ในโรงพยาบาลตำรวจ ตอนนี่เกษียณแล้ว ลูกหญิงชายสองคนเรียนเก่ง ลูกสาวคนโตสอบชิงทุนไปเรียนปริญญาเอกที่ประเทศออสเตรเลีย ตัวฉันเองเป็นคนจีโรค ที่หนักมากคือเป็นโรคปวดหัวเป็นประจำ เวลาปวดขึ้นมาจะมีอาการคลื่นไส้ อาเจียนหมดสติ และถ้าอากาศเปลี่ยนจะหายใจไม่สะดวก ทรมานมากไปหาหมอฉีดยาทุกวัน หมอวินิจฉัยว่าฉันเป็นทุกโรค เช่น ภูมิแพ้บ้าง ไมเกรนบ้าง เครียดบ้าง หมอคิดจะส่งยาไปตามอาการ ซึ่งมีส่วนผสมของยานอนหลับเป็นส่วนใหญ่ ทำให้วังงหงาหาวนอน เดินเซเหมือนคนเมา อาการป่วยหายเพียงชั่วคราว ชั่วคราว เมื่อหมดฤทธิ์ยา ก็จะเป็นอีก จะมีวันที่สบายเพียงไม่กี่วัน

อยู่มาวันหนึ่ง ไปเที่ยวทะเลและเล่นน้ำ ตากแดด กลับถึงบ้านรู้สึกเจ็บคอ เสมหะมีเลือดปนเล็กน้อย คิดว่าเป็นหลอดลมอักเสบธรรมดา หมอบอกว่าต้องมีการตัดเนื้อเยื่อปอดพิสูจน์ ด้วยความกลัวว่าจะเป็นมะเร็ง ฉันจึงหนีไปรักษาด้วยยาไทยที่วัดหัวหิน แต่อาการไม่ดีขึ้น นอนฝันไปคล้ายๆ เทวดามอบว่ารักษาอย่างนี้ ไม่มีทางหาย ต้องไปรักษาที่โรงพยาบาล จึงมีความรู้สึกว่าจะสมควรกลับ ได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล หมอคนแรกที่ตรวจวินิจฉัยว่าฉันเป็นมะเร็งที่ปอดต้องผ่าตัด ก่อนผ่าตัดหมอได้ทำอัลตราซาวนด์ เห็นเป็นเงาที่ขี้ปอดหมอเห็นว่าคงไม่ใช่มะเร็งเพราะถ้าเป็นมะเร็งคงอยู่ได้ไม่ถึงห้าปี น่าจะเป็นลักษณะการระคายของเนื้อเยื่อที่บีบมากกว่า เมื่อตัดชิ้นเนื้อพิสูจน์ พบว่าไม่ใช่มะเร็ง หมอจึงรักษาทางที่บีบ กินยาและฉีดยาทุกเจ็ดวัน ตรวจผลการรักษาด้วยการฉายรังสีเอกซเรย์ทุกอาทิตย์ อาการก็ดีขึ้นเป็นลำดับ ใช้เวลารักษาอยู่ถึงหนึ่งปีครึ่งจึงหาย ขอระลึกถึงบุญคุณของหมออรณพ แห่งโรงพยาบาลตำรวจ ผู้ให้การรักษาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

หลังจากหายป่วยครั้งนั้น ฉันได้ปฏิบัติธรรมมากขึ้นที่วัดหลายแห่ง ทั้งใกล้และไกลบ้าน และถือศีลห้าเป็นอาจินต์ แต่ไม่ค่อยเข้าใจในการปฏิบัติทำโดนักเพราะไม่มีผู้ใดสอน ให้นั่งสมาธิก็นั่งตามๆ เขาไป ไม่รู้จักวิธีนั่งที่ถูกต้อง เมื่อลูกสาวไปเรียนต่อเมืองนอกได้ห้าเดือน คุณแม่ผู้ชรามากแล้วก็ถึงแก่กรรม พอได้อ่านหนังสือกฎแห่งกรรมธรรมปฏิบัติของหลวงพ่ोजรัญว่า การปฏิบัติกรรมฐานนั้น สามารถส่งผลบุญให้ลูกสาวที่ไปเรียนเมืองนอกและคุณแม่ผู้ล่วงลับได้ แม้แต่เปรตซึ่งบุญอย่างอื่นส่งถึงยาก ยังสามารถรับบุญจากพระกรรมฐานได้ ทำให้ฉันอยากปฏิบัติมาก จึงตั้งจิตอธิษฐานขอให้ได้ไปเรียนการทำกรรมฐานกับหลวงพ่อ โดยไร้อุปสรรคใดๆ ก็พอดีมีน้องชายของคนรู้จักมาบวชที่วัดอัมพวัน จึงขอไปกับเขาด้วย ได้เข้าลงทะเบียนปฏิบัติครั้งแรกเป็นเวลาสามวัน และรับกรรมฐานจากหลวงพ่อ โดยได้รับการสั่งสอนชี้แนะอย่างใกล้ชิดจากแม่ชีซุ้งอู๋ ฉันก็รู้โดยบังเอิญตั้งว่า ใช่แล้ว นี่คือนิเวศปฏิบัติที่ฉันต้องการและแสวงหามานาน เหมือนกับที่เราสวดทุกวันว่า นัตถิ สาระณัง อัญญัง พุทโธ เม สาระณัง ะรัง ัมโม เม สาระณัง ะรัง นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง สังโฆ เม สาระณัง ะ

รัง ฐานะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระพุทธเจ้าเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า ฐานะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระธรรมเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า ฐานะอื่นของข้าพเจ้าไม่มีพระสงฆ์เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า พระสงฆ์คือหลวงพ่อรัญ เป็นผู้นำคำสอนนี้ มาสอนพวกเราให้รู้ตาม

ฉันปฏิบัติอยู่สามวันก็ลากลับเพราะเวลาน้อย และตั้งใจจะไปปฏิบัติอีกอย่างแน่นอน หลวงพ่อให้โอวาทวันลากลับว่ารับกรรมฐานจากท่านไปแล้ว อย่างนำไปทิ้งขว้าง ปฏิบัติขึ้นประจำจะสามารถแก้ไขปัญหาได้ ปัญหาของเราเราต้องแก้เอง ไม่ใช่ให้คนอื่นแก้ไขให้ หลังจากนั้น ฉันก็มาปฏิบัติที่วัดอัมพวันอีกปีละสองสามครั้ง และได้ปฏิบัติที่บ้านเป็นประจำเกือบทุกวัน

สำหรับอาการปวดศีรษะของฉัน ยาแก้ปวดหนึ่งเม็ดสามารถทุเลาอาการปวดไปได้หลายวันแต่หลังจากนั้นความปวดจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นจนต้องกินยาทุกวัน อาการปวดศีรษะก็ไม่หาย เพียงแต่บรรเทาลง คิดว่าเราต้องเป็นโรคเวรกรรมเก่าแน่ๆ เพราะตรวจอย่างไรก็ไม่พบความผิดปกติทางร่างกาย ฉันตัดสินใจเลิกกินยาแก้ปวดที่ฉันต้องอาศัยมันมาตลอดชีวิตเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑ ตั้งใจปฏิบัติกรรมฐานแบบตายเป็นตายอย่างที่หลวงพ่อสอน โดยความกรุณาของอาจารย์พันทิพย์ คอยแนะนำวิธีปฏิบัติให้ได้เห็นพองหนอ ยุบหนอใหม่ๆ ก่อนเสียดังกริ่งหมดเวลาจะดั่ง เจ็บปวดแทบขาดใจจนน้ำตาไหลเป็นเม็ดๆ เรียกให้หลวงพ่อช่วยตลอดเวลา ตอนลากลับหลวงพ่อบอกให้โอวาทว่าท่านตื่นขึ้นมาทำวัตรตอนตีสี่ ได้ยินเสียงร้องเรียกให้ช่วยขรม นึกว่าเปรตที่ไหนดมาร้องให้ช่วย ที่แท้ก็พวกกรรมฐานนั่นเอง(คงไม่ใช่เราคนเดียวแน่ๆ) หลวงพ่อบอกว่า ใช้ได้ที่ไหน ใครจะช่วยได้ ต้องช่วยตัวเอง เวลาเจ็บก็กำหนดไป กำหนดแล้วหายไหม ตอบว่าไม่หาย แต่ให้รู้ลืม-หนอ มีมากน้อยเพียงไร แล้วหายใจลึกๆ กำหนดไปเรื่อยๆ จะลืมความเจ็บปวดไปเอง หลวงพ่อเคยอบรมเสมอว่า ยากแท้แต่ไม่เคย ถ้าเคยทำแล้วจะง่าย

เมื่อก่อนหลวงพ่อบอกให้โอวาทว่า ท่านจะให้เพชรทองตอนกลับบ้าน เราก็ไม่เข้าใจที่ท่านพูด เดียวนี้เข้าใจแล้วว่ากรรมฐานที่ท่านประสิทธิ์ ประสาทให้มา มีค่ายิ่งกว่าเพชรทองเสียอีก ถึงมีเงินก็ไม่สามารถหาซื้อได้ ฉันตั้งใจปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความศรัทธาและเชื่อมั่น อาการปวดหัว หรือโรคเวร โรคกรรมของฉันที่วิชาการแพทย์สมัยใหม่ไม่สามารถรักษาให้หายขาด ก็ค่อยๆ บรรเทาลงอย่างน่ามหัศจรรย์ ยาแก้ปวดศีรษะประจำตัวฉันก็แจกจ่ายแก่ผู้อื่นจนหมด

ฉันเพิ่มเวลาการปฏิบัติทั้งนั่งและเดินเป็นอย่างละหนึ่งชั่วโมงครึ่ง อย่างไรก็ตาม บางครั้งเคยคิดท้อแท้ นิดๆ ว่า คนอื่นเขาปฏิบัติกันเพียงเจ็ดวันก็เห็นกฎแห่งกรรมแล้ว เราตั้งใจปฏิบัติมาโดยตลอดรู้สึกว่ายังไม่ถึงไหน ไม่เคยมีนิมิตอะไรเลย อาจจะเป็นเพราะชาติที่แล้วเราคงไม่เคยปฏิบัติมาแน่ แต่ก็ช่างเถิด ที่หายจากโรคปวดหัว และอยู่อย่างมีความสุขเช่นนี้ ก็เหมือนตายแล้วเกิดใหม่ ที่ฉันเขียนมานี้เพื่อจะยืนยันให้ญาติธรรมทุกคนรู้ว่ากรรมฐานนี้ สามารถช่วยจากมืดให้เป็นสว่างได้ร้อยเปอร์เซ็นต์เวลาไปปฏิบัติ ขอให้ปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ไม่ใช่ไปจิ้มๆ จั๊ๆ อย่างหลวงพ่อบอกว่า ก็จะได้รับผลสำเร็จทุกประการ

ในวันเกิดครบรอบของพระเจ้าคุณหลวงพ่อนี้ ลูกขอร้อยเรียงความเป็นจริงจากใจ เพื่อกราบถวายหลวงพ่ผู้มีความเมตตาต่อสัตว์โลก ด้วยเดชแห่งพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง ของจงขจัดอุปัทวันตราย และโรคาพาธทั้งหลายที่จะมาแผ้วพานพระเจ้าคุณหลวงพ่ให้สูญหายไปโดยพลัน มีแต่ความสุขกายสบายใจ และอยู่โปรดสัตว์โลกไปอีกนานๆ จนกว่าจะถึงเวลาอันเกษมเทอญ

เสียงสติที่ได้จากการเจริญวิปัสสนากรรมฐาน

ธนสาร ไม้แก้ว

กระผมเป็นลูกศิษย์คนหนึ่งของหลวงพ่ोजริญ ได้รอดชีวิตจากอุบัติเหตุด้วยการฝึกการเจริญสติวิปัสสนากรรมฐาน เมื่อก่อนผมก็มีความสนใจในการฝึกปฏิบัติสมาธิมาเป็นเวลานาน แต่ก็ไม่ได้ปฏิบัติอย่างจริงจัง เพราะต้องคอยแสวงหาครูสอนเหมือนกับชาวบ้านทั่วไป และไม่ทราบจุดหมายที่แท้จริงของการปฏิบัติ ผมเริ่มรู้จักวัดอัมพวันจากการอ่านหนังสือธรรมะ ผมอ่านอยู่หลายเล่ม ตั้งแต่ มัคกะเถลิง สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม หนังสือกฎแห่งกรรม อ่านแล้วเห็นว่าดีก็ชวนคุณพ่อ(พลตรี ฌพ ไม้แก้ว) มาอ่านด้วย ต่อมาก็ได้มีโอกาสมาหาหลวงพ่ोजริญที่วัดอยู่หลายครั้ง มากันทั้งครอบครัว

วันที่ ๒๐-๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ ผมก็เลยตัดสินใจมาปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน ตั้งใจว่าจะสร้างกุศลให้กับตัวเองและครอบครัว ในวันครบรอบวันเกิดในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ในขณะที่เดียวกันก็จะพิสูจน์อานิสงส์ต่างๆ ที่เกิดจากการปฏิบัติที่หลวงพ่ोजริญท่านได้สอนไว้ว่าเป็นจริงหรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติธรรมสำหรับตัวเอง และสำหรับคุณพ่อของกระผมที่จะไปปฏิบัติธรรมในโอกาสต่อไป

ผลจากการปฏิบัติธรรมอย่างจริงจังเป็นเวลา ๗ วัน ผมหมดความสงสัยในอานิสงส์ต่างๆ ว่าจะเป็นจริงหรือไม่ เพราะมีหลายๆ สิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติสอนให้ผมรู้ว่า สิ่งที่หลวงพ่ोजริญท่านได้กล่าวไว้นั้นเป็นจริง และเราทุกคนจะรู้ได้ด้วยตัวเองเท่านั้น ไม่มีใครมากำหนดหรือเนรมิตให้เป็นไปได้เลย หลังจากกลับจากการปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวันแล้ว ผมก็ได้นำพระกรรมฐานและสิ่งที่ผมได้เรียนรู้มาจัดอัมพวัน มาปฏิบัติต่อบ้านตลอดมาเป็นเวลาเกือบหนึ่งปีอย่างสม่ำเสมอ

และแล้วเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้นกับตัวผมเอง ในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๒ เวลา ๑๖.๒๗ น. ในระหว่างที่ผมเดินทางกลับจากส่งน้ำดื่มต่างจังหวัดผมทำกิจการนี้ ดื่มน้ำบรรจุขวดที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี กำลังขับรถมุ่งหน้าเข้ากรุงเทพฯ ด้วยความเร็วสูง เนื่องจากมีงานคอยอยู่ที่กรุงเทพฯ พอขับรถมาถึงบริเวณทางโค้ง อำเภอนครชัยศรี มีเสียงกระชิบมาจากด้านหลังของกระจกที่ผมนั่งรูปของหลวงพ่ोजริญใบเล็กๆ ที่หลวงพ่ोजริญให้ไว้ตอนไปปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวันมาคิดไว้ว่า “ยางจะระเบิดแล้ว” ผมก็เอะใจ ชลอคความเร็วของรถลง แล้วหยุดรถลงไปตรวจความเรียบร้อยของยางรถที่ ๕ เส้น ก็อยู่ในสภาพที่เรียบร้อยดี ไม่บวม ไม่เสียรูปแต่อย่างใด ต่อจากนั้นก็ขับรถมุ่งหน้าเข้ากรุงเทพฯ ด้วยความเร็ว ๑๐๐ กม./ชม. พอขับมาถึงอีกสักประมาณ ๓๐ กม. ผมขับอยู่ในช่องจราจรขวาสุด มาถึงจุดเกิดเหตุตรงบริเวณทางโค้งก่อนถึงทางแยกเข้าโรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน ก็มีเสียงกระชิบจากรูปของหลวงพ่ोजริญด้านหลังกระจกดังขึ้นอีกว่า “ยางจะระเบิดแล้วนะ” เท่านั้นเอง ผมตัดสินใจเตะเบรคเบาๆ หักเลี้ยวจากเลนขวามาเลนซ้ายทันที ทันใดนั้นเหตุการณ์ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น เสียงระเบิดของยางล้อหลังด้านขวาดังขึ้นสนั่นหวั่นไหว พร้อมกับเสียงการทรงตัวของรถยนต์ ตัวรถพุ่งเอียงมาทางด้านซ้ายพร้อมจะลงข้างทาง ซึ่งตรงหน้านั้นผมมองเห็นเสาไฟฟ้าขนาดใหญ่ ซึ่งรถ

กำลังจะพุ่งไปหาห่างไปไม่เกิน ๑๔ เมตร ในวินาทีนั้นผมตัดสินใจหักพวงมาลัยรถมาทางขวาเบาๆ พร้อมแตะเบรกทันทีเพื่อจะหลบการชนเสาไฟฟ้า ในใจคิดว่าถ้ารถมันไม่เลี้ยวตามสั่ง เราคงต้องตายแน่นอน แต่ด้วยบุญกุศลที่ทำมา รถสามารถเลี้ยวมาทางขวาแบบเสียวการทรงตัว พร้อมกับเสียงดังสนั่นอีกครั้งจากการระเบิดของยางล้อหลังซ้าย แลฉิวาที่นั่นเองรถก็หมุนเป็นวงกลม เนื่องจากแรงเหวี่ยง และเหลือยางหน้าเพียง ๒ เส้นเท่านั้น ผมได้แต่มองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมเหยียบเบรกและจับพวงมาลัยประคองรถ สิ่งแรกที่พอใจคือรถมันพ้นเสาไฟฟ้า แต่สิ่งที่ตามมาคือรถกำลังหมุนแบบเสียวการทรงตัวอย่างแรง หลุดกพื่นจากเสาไฟฟ้าและกำลังจะพุ่งข้ามเกาะกลางถนนไปชนกับรถคันอื่น ผมตัดสินใจครั้งสุดท้ายเหยียบเบรกเต็มที่พร้อมๆ กับหักพวงมาลัยมาทางขวาสุดเพื่อให้รถหมุนตัว และแล้วรถก็หมุนไปตามสั่ง และเริ่มช้าลงแล้วหยุดสนิทในทิศทางกลับหัวสวนทางกับรถที่วิ่งตามมา ทันทีที่รถจอดสนิทผมตั้งสติหนึ่งเปิดไฟกระพริบทันที ตาจ้องมองไปทางโค้งว่าจะมีรถลึบล้อเลี้ยวโค้งมาชนรถผมหรือเปล่า หลังจากแน่ใจว่าพอมีเวลาออกจากรถ ก็รีบวิ่งไปหยิบเศษวัสดุข้างทางมาถักันทางทำเครื่องหมายเตือนรถที่วิ่งตามกันมาทันที โชคดีที่ไม่มีรถสวนมาในขณะนั้น ผมจึงค่อยๆ ขยับรถขึ้นทาง ไม่กี่วินาทีหลังจากนำรถเข้าข้างทางแล้ว ทั้งรถลึบล้อ รถเมล์ วิ่งมาเป็นหน้ากระดาน ผมมองดูแล้วนี่ขอใจว่านี่ถ้าเราไม่มีกุศลผลบุญอยู่ข้างคงต้องเป็นผีตายเฝ้าถนนอย่างหลวงพ่ोजรัญว่าแน่แท้ เอาละครับไม่่วเพียงเดือนทั้งสองครั้งสองคราว จะมาจากไหนแต่ผมเชื่อว่าเสียงที่ดังออกมาเดือนสติผมนี้ นั่นก็คืออานิสงส์จากการเจริญสติภาวนาตามแนวทางของหลวงพ่ोजรัญ วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี อย่างแน่นอน

ผมขอเชิญชวนทุกท่านที่เป็นชาวพุทธให้หันมาสนใจพุทธศาสนา ในด้านการเจริญสติภาวนาตามแนวทางที่ถูกต้องกันให้มากๆ เพราะอานิสงส์ที่ได้นั้นมากมายเหลือที่จะกล่าว ส่วนใครจะได้อย่างไรก็คงจะต้องเป็นเรื่องที่รู้กันเฉพาะตน ถ้าท่านได้ไปศึกษาปฏิบัติที่วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี ผมเชื่อแน่ว่าท่านเป็นชาวพุทธโดยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อย่างน้อยก็สวดมนต์เป็น เจริญสติเป็น ได้รู้ว่าการแผ่เมตตา อุทิศส่วนกุศลให้บุคคลที่เราต้องการให้เขาได้รับผลบุญจริงๆ นั้น เขาทำกันอย่างไร การสร้างกุศล การแก้กรรมให้กับตัวเองสามารถทำได้ที่บ้าน โดยไม่ต้องไป“ท้าวบุญ”

สุดท้ายนี้ผมขอกราบขอบพระคุณหลวงพ่ोजรัญ และคณะสงฆ์ ตลอดจนครูอาจารย์ของวัดอัมพวันทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนชี้แนะแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องให้กับกระผมและครอบครัว ทำให้ครอบครัวของผมพบแต่ความสุขความเจริญมาเป็นลำดับ กระผมและครอบครัวจะขอยึดแนวทางปฏิบัติธรรมของหลวงพ่ोजรัญ วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี ไว้เป็นแนวทางดำเนินชีวิตตลอดไป

ธรรมคุ้มครองชีวิต

วิมล คุณยากร

ตั้งแต่ข้าพเจ้าเกิดมาจนกระทั่งจำความได้ ภาพการปฏิบัติของแม่ที่ข้าพเจ้าเห็นจนชินตาคือการตักบาตร ไหว้พระ สวดมนต์ ทุกวันมิได้ขาด ภาพนี้จึงเปรียบเสมือนคำสั่งสอนที่ไม่มีคำพูดหรือการสั่งการใดๆ จากแม่ ก็สามารชมลึกกลงไปในจิตใจของข้าพเจ้าได้ตลอดเวลา ข้าพเจ้าไม่สงสัยเห็นแม่โกรธ แม่เป็นคนอารมณ์เย็น ใจดี อยู่เสมอ นี่คงเป็นอานิสงส์ของการทำบุญสวดมนต์ไหว้พระของแม่กระมัง

หลังจากที่ข้าพเจ้าจบการศึกษาที่วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ ได้ทำงานเป็นครู โรงเรียนสมถวิล พระโขนง เป็นเวลา ๑ ปี และได้เข้ารับราชการครูที่โรงเรียนอนุบาลชลบุรี ๒ ปี ข้าพเจ้าก็ต้องลาออกเพื่อมาบริหารงาน โรงเรียน “บรรจงรัตน์” ที่แม่สร้างขึ้น ครั้งแรกข้าพเจ้าหนักใจเหลือเกินว่าจะทำหน้าที่ที่แม่มอบหมายให้ดูแลรับผิดชอบ ได้ดีหรือไม่ เพราะตัวข้าพเจ้าเองมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยมาก แต่เมื่อภาพการทำงานในชีวิตประจำวันของแม่ปรากฏขึ้นในมโนภาพ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดกำลังใจทำหน้าที่ที่แม่มอบหมายให้ โดยคิดว่าจะทำให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะจากการดำเนินชีวิตของพ่อและแม่นั้นสามารถนำมาเป็นคำสอนให้แก่ข้าพเจ้าได้อย่างลึกลับ ความอดทน อดกลั้น และอดออม ถึงแม้แม่จะมีบุตรถึง ๕ คน แต่ลูกทุกคนท่านก็เลี้ยงด้วยสองมือน้อยๆ ออกอุณฯ พร้อมหัวใจอันบริสุทธิ์ของท่าน ถึงแม้แม่จะเหนื่อยยากสักเพียงใด ข้าพเจ้าไม่เคยได้ยินแม่ปริปากบ่นถึงคนยากลำบากนั้นเลย ท่านประคบประหงมดูแลลูกทุกคนจนเติบโตใหญ่ พร้อมทั้งให้การศึกษาศึกษาสูงส่งเท่าที่ลูกทุกคนจะเรียนได้ ข้าพเจ้าจึงคิดว่าทำไมในชาตินี้ข้าพเจ้ามีบุญเหลือเกินที่ได้เกิดมาเป็นลูกของแม่ แม่คือชีวิต แม่คือกำลังใจ แม่คือน้ำ บ่อใหญ่ที่ทำให้ข้าพเจ้าชุ่มชื้นกายใจตลอดเวลา

เมื่อข้าพเจ้าแต่งงานมีครอบครัว หัวหน้าครอบครัวของข้าพเจ้าก็เป็นคนดี ขยันขันแข็ง มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ ท่านเป็นผู้เฝ้าฝันให้โรงเรียนของข้าพเจ้าสวยสดงดงามด้วยแมกไม้ นานาพันธุ์ ซึ่งสามารถสร้างคุณค่าทางธรรมชาติและสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีภายในโรงเรียนของข้าพเจ้า ที่สำคัญที่สุดคือท่านเป็นผู้คอยให้กำลังใจและเป็นผู้คอยช่วยเหลืออยู่เบื้องหลังแห่งความสำเร็จของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงคิดว่าในอดีตข้าพเจ้าคงทำความดีไว้ ผลแห่งบุญและความดีนั้นจึงมาช่วยค้ำคุณ ให้ชีวิตของข้าพเจ้ามีแต่ความสุขสันต์ เหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงตั้งปณิธานไว้ว่าไม่ว่าจะเป็นงานบุญงานกุศลใดๆ หากข้าพเจ้าไม่ติดภารกิจข้าพเจ้าจะไปร่วมงานนั้นๆ ให้ได้โดยตลอด หรือหากติดภารกิจที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ข้าพเจ้าจะฝากปัจจัยไปร่วมงานบุญนั้นอย่างสม่ำเสมอ ถึงแม้ข้าพเจ้าจะทราบว่าการฝากไปทำบุญนั้น บุญที่ได้รับจะไม่เต็มร้อย ข้าพเจ้าก็ยังเต็มใจทำ เพราะข้าพเจ้าคิดอยู่เสมอว่าการทำดี คิดดี อยู่ตลอดทุกเสี้ยววินาทีก็สามารถทำจิตใจของข้าพเจ้าดีได้ตลอดกาล ข้าพเจ้าจึงพยายามเก็บสะสมบุญไว้ทีละเล็กทีละน้อย ถึงแม้ว่าจะไม่เป็นบุญอันยิ่งใหญ่มหาศาลเหมือนบุญของแม่ที่ได้ปฏิบัติก็ตาม

ในส่วนในเรื่องบุญกุศลนี้ข้าพเจ้ามีความภูมิใจว่าตั้งแต่เกิดมาจนถึงวันนี้ ข้าพเจ้ายังไม่เคยสัมผัสสักครั้ง ฆ่าสัตว์เพื่อนำมาบริโภคเลย ชีวิตของปลาตัวน้อยๆ หรือแมลงที่เพิ่งเกิดไป ข้าพเจ้ายังไม่รู้เสียด้วยซ้ำว่าทำไมวิธีการฆ่ากันอย่างไร นี่เองกรรมที่เขาวางใจไว้แต่เกิดมาทำให้เกิดสุข ข้าพเจ้าไม่เคยเบียดเบียนใครเลย ชีวิตของข้าพเจ้าตั้งแต่เกิดมา ข้าพเจ้าจึงไม่เคยป่วยเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลใดๆ เลย นอกจากการคลอดบุตรทั้ง ๔ คน ของข้าพเจ้าเท่านั้น ความจริงในข้อนี้ ข้าพเจ้าจึงมีความศรัทธา และเชื่อมั่นในคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่าการไม่เบียดเบียนกันเป็นสุขในโลกข้าพเจ้าจะขอปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธองค์ไปจนกว่าชีวิตจะหาไม่

จากการตั้งใจทำได้อย่างสม่ำเสมอของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานที่ข้าพเจ้าบริหารอยู่ คือ โรงเรียนบรรจจรัตน์ หลักในการบริหารงาน ข้าพเจ้าคิดอยู่เสมอว่าหากข้าพเจ้าไม่ใส่ใจกับเพื่อนร่วมงานแล้ว ผลแห่งการให้นั้นก็จักกลับมาหาข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าต้องใช้ความอดทนอดกลั้นทำใจให้ได้กับเพื่อนร่วมงานทุกคน เพราะข้าพเจ้าคิดว่ามนุษย์คือธรรมชาติอย่างหนึ่งที่ดีต้องมีเสีย ในเสียเขาต้องมีดี ข้าพเจ้าจึงพยายามมองแต่ในแง่ดีของเขา และพยายามหาวิธีการขจัดข้อเสียของเขาออกไปโดยไม่ให้เขารู้ตัว เมื่อชีวิตของเพื่อนร่วมงานมีความสุข เขาก็จะมีความสุขสนุกกับการทำงาน ซึ่งผลแห่งการมีความสุขกับการทำงานนี้ จะส่งผลไปยังผลผลิตของข้าพเจ้าคือนักเรียน ในส่วนนี้ข้าพเจ้าภูมิใจมากที่สามารถสร้างผลผลิตได้อย่างมีคุณภาพ เพราะนักเรียนของข้าพเจ้ามีคุณภาพทางการศึกษาที่ดี สามารถประสบความสำเร็จภายหลังจบการศึกษาจากโรงเรียนของข้าพเจ้า และไปประกอบอาชีพมีหน้าที่การงานที่มั่นคงในสถานที่ต่างๆ ทั่วไป สำหรับตัวข้าพเจ้าเองไม่สามารถถูกลูกศิษย์ของข้าพเจ้าได้ทั้งหมด แต่เมื่อลูกศิษย์กลับมาแสดงมุทิตาจิตต่อข้าพเจ้าจึงทำให้ทราบได้ว่าศิษย์แต่ละรุ่นเป็นอะไรกันบ้าง บางคนเป็นอัยการ เป็นทหาร เป็นตำรวจ เป็นพ่อค้า เป็นแพทย์ เป็นพยาบาล เป็นนักธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ สิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าภูมิใจ เปรียบเสมือนลูกกำลังที่ข้าพเจ้าไม่ต้องรับประทาน แต่สามารถทำให้ร่างกายจิตใจของข้าพเจ้าแข็งแรงจนสามารถปฏิบัติงานส่งสอนลูกศิษย์รุ่นใหม่ๆ ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของประเทศชาติได้อีกต่อไป

สิ่งที่น่าภาคภูมิใจมากที่สุดของข้าพเจ้าอีกอย่างหนึ่งคือ การได้รับเมตตาจิตจากพระราชสุทธินาถมณฑล (หลวงพ่อดำ) แห่งวัดอัมพวัน ข้าพเจ้าไม่เคยไปกราบนมัสการท่านเลยแต่ได้ยินกิตติศัพท์ของท่านว่าเป็นพระสุปฏิปันโน อยู่ที่จังหวัดสิงห์บุรี มีครูท่านหนึ่งในโรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อดำไปปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานที่วัดของหลวงพ่อดำ หลวงพ่อดำได้สอบถามถึงสถานที่ที่ครูของข้าพเจ้าทำงานอยู่ เขาได้ตอบหลวงพ่อดำว่าสอนอยู่ในโรงเรียนบรรจจรัตน์ หลวงพ่อดำฟังแล้วสงบนิ่งไปสักครู่ หลวงพ่อดำจึงได้บอกกับครูท่านนั้นว่า คราวหน้ามารับทุนจากหลวงพ่อดำ หลวงพ่อดำให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่โรงเรียน ๕๐,๐๐๐ บาท เมื่อครูท่านดังกล่าวรับทุนจากหลวงพ่อดำแล้วนำมามอบให้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกประหลาดใจมากหลวงพ่อดำท่านให้ข้าพเจ้าทำไม ให้มาเพื่ออะไร เมื่อได้รับคำชี้แจงข้าพเจ้าจึงตั้งใจว่าจะนำเงินจำนวนนี้ ไปจัดตั้งเขื่อนกั้น โดยขอ

อนุญาตพระเดชพระคุณหลวงพ่อดิ่งซึ่งออกอุทานว่า “กองทุนการศึกษาพระราชสุทธินามมงคล” และหลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็ได้รับเมตตาจากท่านหลวงพ่อดิ่งโดยตลอด วันหนึ่งหลวงพ่อดิ่งมาทำกิจกรรมที่จังหวัดลพบุรี ท่านจึงถือโอกาสแวะเข้ามาเยี่ยมเยียน โรงเรียนของข้าพเจ้า หลวงพ่อดิ่งไม่เคยลืมขนบธรรมเนียมไทยเลย ไปแวะเยี่ยมเยียนใครต้องมีของไปฝากบ้านเรือนนั้น ข้าพเจ้าได้รับขนมเปียะของฝากจากเมืองสิงห์บุรีถึง ๑๐ อันจากหลวงพ่อดิ่ง ท่านบอกว่ากินแล้วดี กินแล้ว ร่ำรวย ข้าพเจ้าคิดว่าคำๆ นี้คงเป็นอุบายสอนใจอะไร ข้าพเจ้าสักอย่างแน่นอน ข้าพเจ้าจึงรู้สึกปลาบปลื้มใจในเมตตาจิตของหลวงพ่อดิ่งเป็นอย่างมาก ภายหลังจากที่ข้าพเจ้ากราบนมัสการพระเดชพระคุณหลวงพ่อดิ่ง และนิมนต์หลวงพ่อดิ่งไปยังอาสนะที่จัดเตรียมไว้เรียบร้อยแล้ว หลวงพ่อดิ่งได้กล่าวกับข้าพเจ้าว่า โรงเรียนสวย สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อยดี มีอย่างหนึ่งที่หลวงพ่อดิ่งจะมอบให้แก่ข้าพเจ้าคือ “ไม้มงคล” ท่านได้บอกกับข้าพเจ้าว่า หากว่างเมื่อไร ให้ไปรับไม้มงคลด้วยตนเอง แล้วนำมาตอกลงบนพื้นพื่นที่ของโรงเรียนทั้ง ๔ มุม ด้วยตนเอง ข้าพเจ้ารับคำพร้อมกราบนมัสการหลวงพ่อดิ่ง หลังจากนั้นหลวงพ่อดิ่งจึงเดินทางกลับวัด ข้าพเจ้าแอบดีใจอยู่ลึกๆ ว่าวันนี้หลวงพ่อดิ่งมีเมตตาต่อข้าพเจ้าและโรงเรียนบรรจงรัตนมากเหลือเกิน นอกทจจะแวะมาเยี่ยมเยียนยังนำขนมมาฝาก ซึ่งข้าพเจ้าได้มอบให้บุคลากรทุกคนในโรงเรียนได้รับประทานอย่างทั่วถึงพร้อมกันนี้ ท่านยังจะกลับไปทำไม้มงคล เพื่อให้เกิดสิริมงคลต่อข้าพเจ้าและโรงเรียนของข้าพเจ้าอีกด้วย

หลังจากวันนั้นเป็นต้นมาข้าพเจ้าก็มีงานยุ่งต่อเนื่องกันมาโดยตลอด จนลืมการรับปากว่าจะไปรับไม้มงคลจากหลวงพ่อดิ่งเสียสนิท จนกระทั่งคุณครูที่เป็นศิษย์หลวงพ่อดิ่งมาเตือน ข้าพเจ้าก็ได้แต่ตอบไปว่า ยังไม่ได้ไปรับเลย ไม่ค่อยว่าง ตอนนั้นงานยุ่งมาก ใจของข้าพเจ้าคิดอยู่เสมอว่า สิ่งที่เป็นมงคลจะไปรับเมื่อไรก็คิดถึงมงคลเสมอ โดยที่ข้าพเจ้าไม่เคยสนใจอะไรเลย ว่าสิ่งที่หลวงพ่อดิ่งจะมอบให้แก่ข้าพเจ้านั้น จะสามารถเป็นเกราะป้องกันภัยให้แก่ข้าพเจ้าได้ เพราะข้าพเจ้าเองทราบมาจากผู้ที่เคารพศรัทธาหลวงพ่อดิ่งไม่เคยทำวัตรมงคล นอกทจถูกศิษย์ขออนุญาตทำเพื่อเก็บไว้บูชาเท่านั้น ซึ่งเรื่องนี้อาจจะเป็นเพราะว่าข้าพเจ้าไม่ค่อยเชื่อในสิ่งกุญแห่งกรรมก็อาจเป็นไปได้ ข้าพเจ้าไม่เคยได้รับผลของอกุศลกรรม ซึ่งผลนี้ จะปรากฏกับมนุษย์ทุกคนที่เวียนว่ายตายเกิดในโลกมนุษย์นี้ ทุกคนจะต้องได้รับผลแห่งกรรมทั้งกรรมดีและกรรมไม่ดี

หลังจากนั้นไม่นานนัก คือวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ข้าพเจ้าต้องตื่นขึ้นมากลางดึก ปลุกสามีว่า ข้าพเจ้าไม่ไหวแล้ว ไม่รู้เป็นอะไร หายใจไม่ค่อยออก ช่วยพาข้าพเจ้าไปโรงพยาบาลที่สามีได้ส่งข้าพเจ้าไปที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในลพบุรี แต่แพทย์ไม่สามารถแก้ไขอาการป่วยของข้าพเจ้าได้ คุณราพีง ศิริพานิชกร ซึ่งข้าพเจ้าเคารพศรัทธามากเทียบได้กับพี่สาวคนหนึ่ง ท่านได้ปรึกษากับสามีของข้าพเจ้าเพื่อนำข้าพเจ้าเข้ารับรักษาที่โรงพยาบาลที่กรุงเทพฯ การเดินทางต้องใช้รถของโรงพยาบาล ในขณะที่เดินทางข้าพเจ้ามีอาการอึดอัดหายใจไม่ค่อยออก ข้าพเจ้าคิดในใจอยู่คนเดียวว่า ข้าพเจ้าไปทำอะไรไว้กับใครหรือเปล่าหนอ

การเจ็บป่วยในครั้งนี้แทบเอาชีวิตไม่รอด เป็นการป่วยหนักและสาหัสครั้งยิ่งใหญ่ในชีวิตของข้าพเจ้าก็ได้ แพทย์บอกกับสามีและลูกๆ ของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าเป็นเนื้องอกบริเวณต่อมหมวกไต ก้อนใหญ่มาก ซึ่งรักษา

นี่คนไข้มีโอกาสที่จะเป็นเพียงหนึ่งในล้านคนเท่านั้น หนึ่งในล้านคนนั้นบังเอิญเป็นข้าพเจ้าพอดี แพทย์ตัดตัดสินใจผ่าตัดนำก้อนเนื้องอกนี้ ออก ศพผ่าตัดแพทย์ให้ความหวังกับข้าพเจ้า ๕๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น สามิและลูกๆ ของข้าพเจ้าว่า รุนใจเป็นอันมาก เขาไม่เคยบอกข้าพเจ้า แต่ดูจากแวตาแล้วข้าพเจ้าเข้าใจจิตใจของสามิและลูกๆ ได้ทันทีว่า ห่วงใยข้าพเจ้า จำได้อย่างแม่นยำว่า ก่อนที่ข้าพเจ้าจะเข้าห้องผ่าตัดนี้ ญาติพี่น้อง บุคคลต่างๆ หลายระดับมาเยี่ยมเยียนให้กำลังใจต่อข้าพเจ้ามากมาย ข้าพเจ้าพยายามควบคุมสติยกมือไหว้ขอบคุณผู้มาเยี่ยมข้าพเจ้า ยังแอบเห็นน้ำตาของบางคนที่มาเยี่ยมข้าพเจ้าเลย เขาคงเห็นใจข้าพเจ้า เพราะในชีวิตเขาเหล่านั้น เคยเห็นแต่ข้าพเจ้ายิ้มแย้มแจ่มใส ไม่เคยเห็นข้าพเจ้านอนเจ็บป่วยอย่างนี้ ข้าพเจ้ายังคิดอยู่ในใจว่า หากครั้งนี้ ข้าพเจ้าเป็นอะไรก็ไม่เสียใจเลย เพราะจากผลบุญที่ข้าพเจ้าได้กระทำไว้ส่งผลให้ข้าพเจ้าเห็นน้ำใจของบุคคลที่มาเยี่ยมข้าพเจ้ามิได้ขาด

หลังจากนั้นก็มิคุณครูมาบอกข้าพเจ้าว่าให้ตั้งใจภาวนาพุทโธจิตใจให้ตลอด หลวงพ่อจรัญจะแผ่เมตตาสมาธิจิตมาให้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ปฏิบัติตาม แต่ภาวนาได้ไม่กี่คำก็หลับไปเพราะฤทธิ์ยาที่พยาบาลนำมาให้ และไม่รู้สึกตัวไปนานเท่าไรไม่ทราบได้ มารู้ตัวอีกครั้งเมื่ออาการเริ่มดีขึ้น สามิและลูกๆ คงตื่นตื่นไปหาข้าพเจ้า ปลอดภัยจากการผ่าตัดในครั้งนี้ ข้าพเจ้าไม่รู้เลยด้วยซ้ำไปว่าขณะที่ข้าพเจ้าเข้ารับการผ่าตัดนั้น ท่านมีเมตตาแผ่สมาธิจิตมาให้แก่ข้าพเจ้าตลอดเวลาที่ทำการผ่าตัด ส่วนแม่ของข้าพเจ้าท่านได้สวดมนต์นั่งสมาธิร่วมกับครูที่โรงเรียนของข้าพเจ้า จากผลของการปฏิบัติของพระเดชพระคุณหลวงพ่อจรัญร่วมกับบุญของแม่ข้าพเจ้า คงเป็นอานิสงส์ให้ข้าพเจ้ารอดปลอดภัยมาได้

เมื่อข้าพเจ้าหายดีแล้วข้าพเจ้าจึงได้รับทราบข้อเท็จจริงว่า ก่อนวันที่ข้าพเจ้าจะเข้าผ่าตัด สามิของข้าพเจ้าได้ไปรับไม่มั่งคดจากหลวงพ่อนำมาตอกไว้ที่ ๕ มุมของโรงเรียน สามิของข้าพเจ้าต้องอดทนเป็นอย่างมาก ในช่วงที่ข้าพเจ้าป่วย ต้องเดินทางไปกลับลพบุรีเกือบทุกวัน เพราะใจหนึ่งก็ห่วงข้าพเจ้า อีกใจหนึ่งก็ห่วงเงินของข้าพเจ้า คงว่า รุนใจมาก แต่ข้าพเจ้ายังไม่เคยได้ยินคำบ่นหรือคำปรารภใดๆ ส่วนแม่ของข้าพเจ้าร้องไห้จันทาแทบเป็นสายเลือด ท่านไม่ได้กินไม่ได้นอนเพราะความเป็นห่วงข้าพเจ้า แม่ท่านได้พูดกับครูที่โรงเรียนว่า หากสามารถแลกชีวิตกันได้ แม่ขอเจ็บป่วยหรือตายแทนลูกดีกว่า แม่แก่แล้ว ขอให้ลูกมีความสุขสบายไม่ต้องเจ็บป่วย เมื่อแม่เห็นลูกเจ็บป่วยแล้วมันทรมาณใจแม่ ยิ่งกว่าแม่เจ็บป่วยเองเสียอีก

ข้าพเจ้าเพิ่งรู้เดี๋ยวนี้เองว่า คำว่า “กรรม” นั้นเป็นคำกลาง แบ่งได้เป็นสองทางคือ กรรมดี กุศลกรรม และกรรมชั่ว อกุศลกรรม หากเราสะสมกรรมดีไว้มากๆ เราก็จะพบแต่ความสุข ชีวิตของข้าพเจ้าตั้งแต่เกิดมาจนถึงปัจจุบัน ข้าพเจ้าพบแต่ความสุขตลอดเรื่อยมาจนกระทั่งวันที่ข้าพเจ้าเจ็บป่วย ข้าพเจ้าจึงคิดว่าในอดีตชาติ ข้าพเจ้าคงไปเบียดเบียนทำร้ายสัตว์ไว้ครั้งใหญ่ จึงทำให้ข้าพเจ้าแทบเอาชีวิตไม่รอดกับการเจ็บป่วยในครั้งนี้ หากไม่ได้บารมีของหลวงพ่ोजรัญแห่งวัดอัมพวันและบุญของแม่ที่แผ่ไพศาลมาถึงข้าพเจ้า รวมถึงบุญที่ข้าพเจ้าได้สั่งสมมาโดยตลอดในปัจจุบัน ข้าพเจ้าคงจะไม่สามารถมีชีวิตอยู่เพื่อทำความดีต่อไปได้ละ นี้ชีวิตที่เหลือ

ของข้าพเจ้าต่อไปนี้ ข้าพเจ้าจะสะสมบุญไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อบุญนี้จะได้คุ้มครองชีวิตข้าพเจ้า
ไปตลอดกาล นี่เองกรรมที่ความดีสามารถคุ้มครองชีวิตให้เกิดความสุขได้ ดังคำที่ว่า “กรรมคุ้มครองชีวิต”

หลวงพ่อใช้พลังจิตแผ่เมตตาข้ามประเทศช่วยชีวิตข้าพเจ้า

ดร.วิเชียร วงศ์ชัยพฤกษ์

ผมต้องกราบขอพระคุณพระเดชพระรราชสุทธินามมงคล (หลวงพ่อจรัญ จิตธัมโม) ที่ท่านได้ใช้พลังจิตแผ่เมตตาข้ามประเทศช่วยชีวิตผม เมื่อวันที่ ๑๖ - ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ที่โรงพยาบาล แฟร์แฟ็ก เมืองแอนนาเดิล รัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา (FAIRFAX HOSPITAL, ANNADELE, VIRGINIA USA.) และกรุณาอนุญาตให้ผมเล่าเรื่องที่เกิดขึ้น ลงในหนังสือกุแห่งกรรม

ผมถือโอกาสเล่าความเป็นมา ว่าพบหลวงพ่ได้อย่างไร ทั้งๆ ที่ผมประจำอยู่ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ประเทศสหรัฐอเมริกา มาร่วม ๓๔ ปี ขอสมัครเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อเมื่อไร ได้พบหลวงพ่อกครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ เกิดความศรัทธาเลื่อมใสทันทีเพราะอะไร

ปัจจุบันผมทำงานอยู่ที่WORLD BANK (ธนาคารโลก) กรุงวอชิงตัน ดี.ซี.และเป็นข้าราชการบำนาญ เคยปฏิบัติหน้าที่ราชการอยู่ที่สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนไทยสถานทูตไทย ณ กรุงวอชิงตัน ซึ่งได้ใช้ชีวิตอยู่ต่างประเทศมารวม ๓๔ ปี ชีวิตผมต้องทำงานด้วย และเรียนด้วยควบคู่กันไป จึงไม่ต้องรบกวนทุนทางบ้าน

ผมและพี่ๆ น้องๆ ทุกคนยึดหลักความกตัญญูต่อคุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณ ด้วยเหตุผลอันนี้จึงทำให้ผมมีความเจริญและมีความเป็นอยู่ดี ซึ่งตรงกับหลวงพ่อที่พร่ำสอนญาติโยมเสมอว่า**“คนที่ มีบุญวาสนา ต้องมีความกตัญญูเป็นหลัก”**ต้องรู้คุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ ผู้มีพระคุณทั้งหลาย กระทำกรรมเมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่ ถ้าไม่ทำความคิดพ้อท่านจากไปถึงทำงเด็ก เอาดีหรือรถยนต์กระดาดเผาไปให้ ท่านไม่ได้รับหรอก หลวงพ่อสอน **“สร้างคน-พัฒนาคน”** ไม่ใช่หลงไหลหรือมกมายในวัตถุ และมีอีกหลายเรื่องที่ท่านสอนไว้ในหนังสือกุแห่งกรรม

หลวงพ่อท่านทำงานด้วยความเหน็ดเหนื่อยมาก ทุ่มเททั้งกำลังกายและกำลังใจ กำลังทรัพย์ เพื่อต้องการสร้างคน ให้ได้หลุดพ้นจากความทุกข์สอนให้รู้จักกุแห่งกรรม และแก้ไขปัญหาวชีวิตได้ ด้วยเหตุผลหลายๆ ประการ เมื่อผมได้พบหลวงพ่อกครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ก็เกิดศรัทธาเลื่อมใสทันที ในจิตคิดเสมอว่ามีเงินเท่าไรอยากทำบุญกับท่านเลย ผมมาClick (สัมผัส) กับความจริงใจและคำสอนของท่านมาก

ทำไมผมต้องมาสนใจสมาธิ เมื่อปี ๒๕๓๓ ผมเป็น โรคความดันสูง แพทย์อเมริกาให้ผมทานยาลดความดัน พอรู้ว่าเป็นโรคความดัน ซึ่งผมถูกขู่ที่ว่าถ้าไม่ทานยาอาจจะเป็นโรคหัวใจวาย อัมพาต โรคเบาหวาน จีปาละ ยิ่งกลัว ความดันก็ยิ่งสูงและจำเป็นต้องยาลดความดันวันละเม็ด ผลที่เกิดขึ้นต้องเข้าห้องนี้ ราบสวาระอยู่ ๒๕ บังเอิญผมเลี้ยงสุนัขพันธุ์ปักกิ่งชื่อ เบนดิท สีนี่ ตาลแก่สายน่ารัก เวลาพาออกไปทำธุระมันจะต้องยิงกระดาด

ทุกๆ ที่ที่ไป ไม่ยอมหยุด ผมเกิดอะใจขึ้นมาว่า ถ้าเรากินยาความดันต่อไปต้องเข้าห้องนี้ ำเรื่อยๆ เหมือน
แบบดิทแน่ ชักไม่ค่อยงาม เสียบุคลิก (PERSONALITY)

โชคดีเมื่อปี ๒๕๓๔ ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดประชุมธนาคารโลกครั้งแรก ณ ศูนย์ประชุมสิริกิติ์ ใกล้
โรงงานยาสูบ มีชาวต่างประเทศเข้าร่วมประชุม ๑๑๕ ประเทศ ซึ่งผมได้มีโอกาสมาร่วมประชุมที่เมืองไทยด้วย
และดีใจที่ได้พบอดีตท่านทูตอานันท์ ปันยารชุน ที่เคยพบท่านขณะประจำอยู่ที่กรุงวอชิงตัน ท่านได้เป็น
นายกรัฐมนตรี เราก็คือโชคดีที่มีนายกรัฐมนตรีที่ชาวต่างประเทศยกย่องมากท่านได้กล่าวปราศรัยเป็นภาษาอังกฤษ
ทำให้ฝรั่งนึกว่าท่านเป็นนายกรัฐมนตรีที่เก่งยอดเยี่ยมมาก

ผมได้มีโอกาสพบนายแพทย์ไทยที่มารับบริการที่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ นายแพทย์ท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญทางด้านโรคหัวใจ และจบมาจากประเทศอังกฤษเสียดยที่ผมจำชื่อท่านไม่ได้ ท่านได้มาวัดความดัน
ผม แล้วบอกว่า พี่ต้องออกกำลังกายและนั่งสมาธิ ไม่ต้องทานยาลดความดันก็ได้ ผมแปลกใจว่าหมอไทยก็ไป
เรียนต่างประเทศตำราแพทย์อันเดียวกัน แต่หมอฝรั่งให้ท่านลดความดัน หมอไทยว่าไม่ต้อง ผมตัดสินใจเชื่อ
หมอไทย เลิกกินยาลดความดันทันที ไม่นานนั้นต้องเข้าห้องนี้ บ่อยเหมือนเจ้าสุนัขของผม ด้วยเหตุผลอันนี้ผม
จึงเริ่มสนใจเรื่องสมาธิ ช่วงมาประชุมไม่มีโอกาสไปไหนนัก ผมได้ซื้อตำราฝึกสมาธิพุทธมาอ่านและฝึกปฏิบัติ
เอง บางครั้งก็มีโอกาสพบพระสงฆ์ที่มาประชุมคณะสงฆ์ที่ประเทศสหรัฐ และผ่านมาจากกรุงวอชิงตัน ก็ใส่ให้
คำแนะนำต่างๆ กัน แล้วแต่จริตของแต่ละองค์

ขอวกกลับไปยังช่างธนาคารโลกที่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ก่อนประชุมใหญ่ไม่กี่วัน ที่หอประชุมมี
พนักงานนำช่างตัวใหญ่ซึ่งสวยสง่างาม ประดับด้วยดอกกล้วยไม้สีขาว ประมาณหมื่นดอก และมีพิธีจุดธูป
หลังจากนั้นแขกที่มาประชุมรื้อยกว่าประเทศก็มามุ่งถ่ายรูปกันอย่างคึกคักดูแล้วน่าปลื้มใจมาก เท่าที่ทราบช่างตัว
นี้มาจากโรงแรมดุสิต ไม่เพียงแต่ช่างสวยเท่านั้น รัฐบาลได้คัดเลือกนักศึกษาที่หน้าตาดีๆ สวยๆ ที่พูด
ภาษาอังกฤษได้มาต้อนรับ และคอยบริการที่หอประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ อีกด้วย

ผมเพิ่งมาทราบภายหลังว่าช่างธนาคารโลกได้มาอยู่ที่วัดอัมพวัน เมื่อครั้งแรกที่ผมมาพบหลวงพ่อ เมื่อ
วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ท่านได้เล่าประวัติความเป็นมาของช่างธนาคารโลกเป็นที่น่าสนใจมาก สรุป ๒ ปี
ให้หลังผมได้พบช่างธนาคารโลกอีกครั้งที่วัดอัมพวัน สิงห์บุรี

ผมตั้งใจอยากธียนสมาธิกับพระเกจิต่างๆ ที่เมืองไทย แต่โอกาสนี้น้อยเพราะส่วนใหญ่ผมอยู่ที่ประเทศ
สหรัฐ เท่าที่ทราบที่วัดไหนมีพระดังๆ ก็มีคนแห่กันไปมาก โอกาสที่เข้าหาพระดังๆ ก็คงลำบาก เพราะเวลาที่

ลาหยุดมาเมืองไทยก็ต้องจู้จี้หาเรื่องงานที่ทำอีกด้วย ผมเคยจู้จี้ขอขานขอให้ได้อะไรที่ปฏิบัติกรรมฐาน
เก่งๆ จะได้มีโอกาสไปขอศึกษาและเรียนกับท่าน

เมื่อประมาณต้นเดือนกุมภาพันธ์ ปี พ.ศ.๒๕๔๐ ผมได้แวะที่ ลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย ได้พบแพทย์
หญิงผู้หนึ่งบอกผมว่าเคยไปนั่งสมาธิกับหลวงพ่ोजรัญ ท่านมีญาณสมาธิเก่งมาก วัณนี้ผิด พวกที่ไปนั่งส่วน
มากจะเจอเสมอ พอพูดถึงเรื่องผีผมก็ลืมนึกว่าวัณอะไร ก็ยังสนใจอยู่อย่างเดียวว่า หลวงพ่อมิญาณสมาธิดี

ราวกลางปี พ.ศ.๒๕๔๐ มีเพื่อนผู้หญิงคนหนึ่ง ขอใช้ชื่อสมมุติว่า “คุณติ่ม” ซึ่งเคยรู้จักกันมาร่วม๑๐ ปี
ก็หายไปเพราะกลับมาอยู่เมืองไทย ผมจำได้ว่าเจอคุณติ่มที่ไร เข้มก็มีปัญหาหำร่อยแปดพันเก้า ก็มีแต่เรื่องทุกข์
น่าสงสาร อยู่ดีๆ ก็โทรมาหาเสียงแจ้วสดใสมาก บอกว่าตอนนี้ พึ่งกลับมาอยู่ที่อเมริกาอีก เพราะลูกสาวจะจบ
ปริญญาโท คุณติ่มบอกว่าช่วงหนึ่งมีความทุกข์มาก และเพื่อนพาไปนั่งสมาธิที่วัดหลวงพ่ोजรัญ ผมถามที่ไหน
คุณติ่มบอกว่าที่สิงห์บุรี นั่งแล้วตอนนี้ สบายมาก ไม่มีทุกข์เลย หลังจากนั้นก็ได้เจอกันอีก ผมก็ลืมนึกขอเบอร์โทร
ของคุณติ่มไว้ และมาคิดดู วัดหลวงพ่ोजรัญคือวัณอะไร ในจิตก็คิดอยู่ว่าไปเมืองไทยคราวหน้าต้องหาโอกาสไป
กราบท่านให้ได้

ปี พ.ศ.๒๕๔๑ ประมาณกลางเดือนพฤศจิกายน ผมได้กลับมาเยี่ยมญาติที่เมืองไทย และวันที่ ๒๘
พฤศจิกายน ๒๕๔๑ น้องเขยและน้องสาวตั้งใจจะพาผมไปจังหวัดพิษณุโลก เราออกเดินทางตอนเช้ามุ่งตรงไป
จังหวัดพิษณุโลก บังเอิญต้องผ่านจังหวัดสิงห์บุรี ผมถามน้องทั้งสองว่าสิงห์บุรีมีหลวงพ่ोजรัญ ได้ข่าวท่าน
เป็นพระกรรมฐานมีญาณสูงมาก แต่ได้ข่าวว่าวัณนี้ผิด เราควรไปกราบไหว้ท่าน และทำบุญเสร็จก็รีบไปจังหวัด
พิษณุโลก น้องทั้งสองก็เห็นด้วยว่าเราควรจะแวะหาท่านน้องเขยเคยเป็นปลัดอำเภอทางภาคเหนือมาก่อน บอก
ว่าสงสัยวัณอัมพวัน เคยผ่านเส้นทางนี้แต่ไม่เคยแวะเข้าไป และอยู่ไม่ไกลจากที่เรากำลังขับอยู่ ช่วยกันมอง
ป้ายชื่อวัณอัมพวัน ขับรถต่อไปอีกประมาณ๑๐ นาที ก็เห็นป้ายวัณ และไปถึงวัณเวลาประมาณ๑๐ โมงเช้า

พอเดินไปที่กุฏิหลวงพ่อ เราได้พบผู้หญิงคนหนึ่ง หน้าตาขี้มำมดี ดูเป็นคนใจดีมีอัธยาศัยดี ถามผมว่า
มาหาใคร ผมบอกว่าจะมาขอกราบหลวงพ่อแล้วก็จะเดินทางไปจังหวัดพิษณุโลกต่อ ผู้หญิงคนนี้ ถามผมว่าคุณ
ชื่ออะไร มาจากไหน ผมก็แนะนำตัวและให้นามบัตร และก็ทราบชื่อผู้หญิงคนที่ทักผมชื่อ “พี่เสนอ ต้นศิริ” พี่
เสนอบอกว่า หลวงพ่อไม่ค่อยว่าง ต้องเจิมรด และต้องขึ้นศาลาฉันเพล แล้วพี่เสนอก็รีบไปเรียนหลวงพ่อให้
ทราบ สักครู่หนึ่งหลวงพ่อดำเนินออกมาด้วยความรีบ เพราะท่านมีงานมาก แต่ท่านก็ยังเมตตาบอกผมว่า ให้ขึ้นไป
ไปบนศาลาฉันเพล และชวนให้ท่านเข้ามาก่อน ปกติผมไม่ค่อยชอบทานข้าวตามวัณ นอกจากนำอาหารมาถวายเอง
แล้วก็เป็นลูกศิษย์ต่อ ก็ตกลงรับคำเชิญจากหลวงพ่อ สักครู่หนึ่งเราทั้งสามก็ขึ้นไปบนศาลาดังกล่าวนั่งดื่มไป
หมด เจ้าภาพมาทำบุญวันเกิด ผมมองไปเห็นว่าที่ใกล้เสามีที่ว่าง ไม่มีใครนั่งเพราะอยู่ด้านหลังไม่เห็นหลวงพ่อ

ผมและน้องสาวก็ขยับขึ้นไปนั่ง ระหว่างที่ท่านฉันทเพล ท่านบอกว่าวันนี้มี ดริเชียร มาจากธนาคาร โลก และท่านหันมาทางผม ผมกับน้องสาวยังแปลกใจว่าท่านเห็นเราได้อย่างไร ท่านก็เล่าถึงประวัติของช่างธนาคาร โลกมาอยู่วัดนี้ได้อย่างไร ท่านเล่าได้อย่างละเอียด

พอฉันทเพลเสร็จ เจ้าภาพก็ได้ทำบุญผมเลยถือ โอกาสถวายปัจจัยกับท่าน ท่านถามไ้เง้างข้างหรือเปล่าตอนที่มาประชุมธนาคาร โลก ผมตอบว่าไม่ได้ เขาคงกันให้ญาติๆ ของเขาแต่ผม ได้เหรียญในหลวงครับ บังเอิญผมสวมแหวนซึ่งเป็นรูปช่างสามเศียร หลวงพ่อท่านขอชม ผมเลย โชคดี ขอให้ท่านเสริมบารมีที่แหวน หลังจากทานอาหารกลางวันแล้วเราก็ก็นไปที่กุฏิท่าน ท่านเทศน์ให้ฟัง ยิ่งฟังยิ่งเกิดศรัทธาหลวงพ่อบ้างอย่างมาก ตามที่ผมได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว สรุปลี้่งวัดท่านประมาณ ๑๐ โมงเช้า กว่าจะออกจากวัดของท่านประมาณ ๕ โมงเย็น และก็ได้ลาท่านเดินทางต่อไปยังจังหวัดพิษณุโลก

ก่อนกลับได้ซื้อเทปและหนังสือกุฎแห่งกรรม ผมได้อ่านบนเครื่องบินตอนขากลับมาถึงวอชิงตัน ยิ่งอ่านยิ่งซาบซึ้งเพราะเป็นหนังสือที่เขียนได้ดี อ่านง่าย เข้าใจง่าย และก็เป็นเรื่องจริงที่หลวงพ่อลูกศิษย์เขียนตามประสบการณ์ มีทั้งหลักฐาน เหตุและผล พยานบุคคล ซึ่งนับว่าเป็นหนังสือที่มีคุณค่าและประโยชน์เป็นอย่างมาก สำหรับการดำรงชีวิตโดยไม่ประมาท ผมได้บอกเพื่อนๆ หลายคนว่าไปเมืองไทยคราวนี้ โชคดีได้ไปกราบหลวงพ่อดังที่วัดอัมพวัน ระบุชื่อวัดชัดเลยครับที่จังหวัดสิงห์บุรี ท่านเป็นพระที่มีแนวความคิดทันสมัย ท่านสร้างคน พัฒนาคคน ไม่ใช่หลงในวัตถุ ผมมาเข้าใจคำสอนของท่านเมื่อตอนที่ผมป่วยเป็นล้าไส้บิด เข้าโรงพยาบาล นายแพทย์เตรียมผ่าตัด เราจำเป็นต้องเอาพระที่แขวนคอออก ตอนนั้นเลยเข้าเฝ้าพระที่แขวนคอนั้น ไม่ได้อยู่กับเราแล้วเราต้องนิมนต์ท่านมาคุ้มครองที่จิตของเรา เพราะโรงพยาบาลที่ไหนก็มีคนตายทั้งนั้น วิญญาณอะไรต่ออะไรก็จะมีมาก ตอนนี้อยู่ทราบว่าจะจิตสมาธิสำคัญมากหลวงพ่อบ้างถึงสร้างคน พัฒนาคคน ด้วยการฝึกจิตและสมาธิ

เมื่อถึงอเมริกาประมาณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้โทรศัพท์ถึงหลวงพ่อบ้างและขอกราบนมัสการท่านขอฝากตัวเป็นลูกศิษย์ของท่าน และได้เรียนท่านว่าปีหน้ากลับมาเมืองไทยจะมาขอตั้งสมาธิกับท่าน และดีใจโทรบอกน้องสาวว่าปีหน้าจะชวนน้องไปนั่งสมาธิกับท่านด้วย

เหตุการณ์ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น คือประมาณวันที่ ๑๒ หรือ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ผมคิดถึงหลวงพ่อบ้าง ผมก็ได้โทรมาคุยกับพี่เสนาอ ดันศิริ พี่เสนาอจำเสียงผมได้ และบอกกับผมว่า หลวงพ่อบ้างคิดถึง และได้อินสายให้ผมได้คุยกับหลวงพ่อบ้าง ซึ่งหลวงพ่อบ้างได้บอกว่า ท่านคิดถึงผม และผมก็ได้โทรมาหาท่านจริงๆ ท่านสั่งให้ผมหมั่นสวดมนต์ สวดบทพาหุงมหากา และพุทธคุณ(อิติปิโส) เกินกว่าอายุหนึ่งจบ คือถ้าอายุ ๖๐ ก็ให้สวด ๖๑ จบ และท่านได้ให้พรผมให้มีอายุยืนนานสุขภาพดี ผมซาบซึ้งในความกรุณาของท่านมาก หลังจากวาง

สายโทรศัพท์ จิตใต้สำนึกเกิดคิดไปว่าเราต้องมีอะไรหรือเปล่าจากการสังเกตจากการอ้วนหนังสือกฎแห่งกรรม จำได้ตอนหนึ่งว่าถ้าหลวงพ่อดึงใคร ส่วนมากต้องมีปัญหา เช่นตอนที่ท่านไปประเทศจีน คิดหวังลูกศิษย์ที่เมืองไทย ท่านกำหนดรู้หนอ ปรากฏว่าบ้านลูกศิษย์ที่ท่านกำลังคิดถึงเกิดไฟไหม้จริงๆ ผมคิดว่าท่านต้องรู้อะไร แต่ไม่ได้บอกผมคงกลัวว่าผมใจไม่ดีแน่ ผมรีบโทรไปหาน้องสาว และเล่าให้น้องฟัง น้องก็ปลอบใจผม ผมรีบสวมมณฑลทันที ตามที่หลวงพ่อบอกท่านสั่งไว้

พอวันอาทิตย์ที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ตอนเช้าผมตื่นขึ้น นอนมีอาการอยากเข้าห้องน้ำ แต่ไม่ยอมถ่าย อุจจาระ เจ็บเสียดเป็นระยะ ทำให้ไม่ยอมทานอะไรบ้างเอิญคุณพิระพล โทรมาชวนผมไปตีกอล์ฟ ลงสนามใหญ่ ผมเพิ่งหัดเล่นกอล์ฟ ก็บอกตกลงทันที ๗ โมงตรง คุณพิระพล ก็มาถึงบ้าน ผมชักไม่อยากไปเพราะอาการ ผิดปกติเริ่มเป็นมากขึ้น ในเมื่อรับปากแล้วก็ต้องไป พอเล่นไปได้แค่หลุมที่ ๑๓ ผมต้องขอตัวหยุดเล่น เพราะอยากเข้าห้องน้ำ มาก นั่งอยู่ที่ห้องน้ำ ๑๒ ประมวณครึ่งชั่วโมงก็ไม่สามารถถ่ายอุจจาระออกมาได้ นั่งรอนเพื่อนเล่น จบ ๑๘ หลุม ก็ประมาณบ่าย ๓ โมง ก่อถึงบ้านก็แหวะซื่อ ยาสวน และสวนได้ชนิดเดียวก็เกิดปวดท้องมากขึ้น กว่าเดิม ซึ่งเมื่อเย็นก็ทานข้าวไม่ได้ ค่ำคืนนี้ ๑๒ ประมวณ ๒ ทุ่ม ก็ให้เพื่อนพาเข้าโรงพยาบาล แพร์แฟ็ก รัฐเวอร์จิเนีย ซึ่งห่างจากบ้านประมาณ ๔ ไมล์ ผมก็เขียนชื่อที่แผนกที่ถูกเงิน วันนี้มีคนไข้มานั่งรอกันมาก พอประมาณตี ๒ เขาก็เรียกตัวถามอาการ และบอกให้รออีกเพราะได้ข่าวว่ามีรถชนกัน คนบาดเจ็บอาการสาหัสหลายคน พอตี ๕ หมอก็ให้น้ำเกลือ และเอ็กซ์เรย์ และบอกว่าถ้าได้บิโละลองใส่หลอดเสียบเข้าทางจมูก และถ้าได้ใส่ไม่กลับคืน ยังบิโละอยู่ต้องผ่าตัด ผมมีอาการทั้งหัว และเพื่อยมาก

รุ่งเช้าวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ผมรีบโทรศัพท์หาหลวงพ่อด่วนทันที หลวงพ่อบอกว่า “อาตมาจะแผ่เมตตาให้ ไม่นอนผ่าตัดหรอก” พอวันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ หมอให้ไปเอ็กซ์เรย์อีก ถ้าใส่ก็ยังบิโละอยู่ หมอฝึกนักเรียนหลายคนมาดูอาการ และบอกว่าต้องผ่าตัดผมชักเสียใจ หลวงพ่อบอกว่าไม่ต้องผ่าตัดผมรีบภวานานึกถึงหลวงพ่อบอก ขอให้ช่วยอย่าให้ผ่าตัด สักครู่หนึ่งหมอบำบัด ชื่อ DR. WILLIAM SLID (ดร. วิลเลียม สลิด) มาดูอาการ บอกว่าพุงนี้ ถ้าไข้ไม่หายเองก็คงต้องผ่าตัด วันพุธที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ตอนเช้าผมถ่ายได้และเป็นสีดำพยาบาลคิดว่าเป็นโรคระเพาะแน่ ก็เอาไปตรวจ ปรากฏว่าไม่เป็นโรคระเพาะ

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ หมอก็บอกให้ทานซูปกับ JELLO อ่อนๆ และดื่งสายที่จมูกออก กับสายน้ำ เกลือออกตลอดดูอาการ จนเห็นปลอดภัย พอบ่าย ๓ โมง ก็ให้ออกจากโรงพยาบาล ก่อนออกจากโรงพยาบาลหมอบอกว่าถ้าได้บิโละอาจเกิดขึ้นอีกเมื่อไรก็ได้ และแนะนำให้ผมไปหาหมอประเภท GASTROENTEROLOGY (หมอเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร) สรุปรวมได้ไปหาหมอ MICHAEL M. PHILLIPS (ดร. ไมเคิล เอ็ม ฟิลลิป) เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ และถูกส่งไปตรวจที่ WASHINGTON RADIOLOGY (ศูนย์ตรวจ วอชิงตัน เรดิโอโลยี) ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๒ ไปตรวจ VPPER G.I

WITHSMALL PODER(การตรวจด้วยวิธีการ กลืนแป้งเพื่อดูช่วงท้องส่วนบน ซึ่งประกอบด้วยกระเพาะอาหาร และลำไส้เล็ก) เมื่อวันที่๒๗ พฤษภาคม และครั้งที่๒ เมื่อวันที่๒ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๒ ตรวจ

ABDOMEN/PELVISOR PELVIS CT.SCAN (การตรวจหน้าท้องด้วยเครื่อง ซีที สแกน) ผลออกมาโศกดีไม่เป็นมะเร็ง หรือเนื้องอก แต่หมอฟลิปบอกว่า ลำไส้เล็กเหลือ๕ เซนติเมตรต้องผ่าตัด

วันที่๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๒ หมอฟลิปได้โทรติดต่อหมอผ่าตัดชื่อหมอเซด บอกอาการและนัดผ่าตัดให้ หมอเซดบอกว่าเขาเป็นหมอผ่าตัดยิวดีอยู่แล้ว แต่เท่าที่ทราบลำไส้บิดเกิดจากการผ่าตัดไส้ติ่งเมื่อวันที่๗ มิถุนายน ๒๕๓๕ และที่รอยต่อเกิด ADHESION (พังผืด) ถ้าอาการยังดีก็รอไปก่อน เพราะถ้าผ่าตัดแล้ว รอยต่อใหม่อาจจะเกิดอาการนี้ อีกก็ได้ หมอเซดบอกเรามีประวัติไว้ ถ้าเรามีอะไรก็โทรมา ถ้ามีปัญหาอีกก็ผ่าตัดเลย

ผมยอมรับว่า พลังจิตแผ่เมตตาของหลวงพ่อบ้านประเทศช่วยผมไม่ต้องผ่าตัดจริงอย่างอกินิหาร ทั้งๆ ที่หมอฟลิปให้ผ่าตัด และหมออเมริกาชอบผ่าตัดอยู่ด้วย

ความตั้งใจที่จะไปนั่งสมาธิกับหลวงพ่อบ้านเมื่อปีที่แล้วก็เป็นความจริง พอลาพักร้อนได้อย่างกะทันหัน น้องสาวและน้องเขยได้พาผมมานั่งสมาธิที่วัดอัมพวันเป็นเวลา ๓ วัน ตั้งแต่วันที่๘-๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ถึงผมจะมีเวลาน้อยในการนั่งสมาธิแค่๓ วัน ด้วยความเมตตาของหลวงพ่อบ้านกรุณาให้อาจารย์ชูง้อ ซึ่งเป็นชาวสิงคโปร์ เป็นผู้ฝึกสอนสมาธิ สถิติพื้นฐาน๔ และเดินจงกรม พองหนอ-ยุบหนอ อาจารย์ชูง้อ มีความรู้ หลักการสอนและปฏิบัติดีมาก สงสัยซักถามได้ และเป็นชาวต่างชาติ ยังสามารถพูดภาษาไทย และภาษาอังกฤษได้อีก พวกผมโศกดีได้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติควบคู่กันไปและขั้น ตอนในการจะนำไปปฏิบัติได้ถูกต้องต่อไปอย่างคุ้มค่า สมความตั้งใจไว้ว่าจะต้องบินจากสหรัฐเพื่อมาเรียนสมาธิกับหลวงพ่อบ้าน

วันที่๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๔๒ ผมมาถึงวัดประมาณร่วมบ่าย๒ โมง พอเดินมากกว่าจะถึงกุฏิหลวงพ่อบ้านที่เสนาอ ดันศิริ ได้ออกมาเจอผมและบอกว่าหลวงพ่อบ้านบอกว่ามาถึงแล้วกำลังจอร์จอยู่ ที่ๆ ที่ท่านนั่งสนทนากับญาติโยมที่กุฏิท่านทำไมท่านทราบว่าเรามาถึง และคุณสนุน มาจากนิวยอร์กก็มาเล่าให้ผมฟังเช่นเดียวกันกับที่เสนาอเล่าทุกประการ ผมเลยบอกคุณสนุนว่า หลวงพ่อบ้านมีญาณสูง และมีหุทิพย์ ลองสังเกตดูพวกที่ชอบกระซิบ ท่านรู้หมด ผมได้ถือพาน และดอกไม้ไปกราบท่าน ท่านได้เทศน์ให้ญาติโยมฟังว่า ผมหมดอายุตอนเข้าโรงพยาบาล เมื่อวันที่๑๖-๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ด้วยโรคลำไส้บิด ท่านได้ส่งพลังจิตแผ่เมตตาข้ามประเทศช่วยชีวิตผม จากวัดอัมพวันถึงอเมริกา เร็วกว่าส่งดาวเทียม และท่านเตือนญาติโยมว่าต้องสะสมบุญ เหมือนรถยนต์ถ้าแบตเตอรี่หมดก็ขับต่อไปไม่ได้ ถ้าแบตเตอรี่หมดท่านช่วยไม่ได้ให้เต็มหม้อไว้

ผมก็เลยทราบว่าไม่ใช่ท่านเมตตาส่งพลังจิตช่วยไม่ให้โดนผ่าตัดเท่านั้น ท่านยังส่งพลังแผ่เมตตาข้ามประเทศช่วยชีวิตผมอีกด้วย

ภาคธรรมบรรยาย

กติกรรมพระกรรมฐาน

พระราชสุทธินิยามงคล

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

เจริญพรผู้ปฏิบัติธรรมทั้งหลายพระภิกษุสงฆ์และญาติโยมผู้เป็นอุบาสกอุบาสิกาทุกท่าน ด้วยการปรารภของ พ.ท.วิง รอดเฉย พร้อมด้วยคณะวิทยากร ท้าว ความตั้งแต่เดือนมกราคม มาตามลำดับ ได้จัดให้มีพิธีสวดธรรมจักรถวายเป็นพระราชกุศลบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้า ในวันที่ ๕ ของทุกเดือน ได้จับปัจจัยรวมไว้ร่วมกับของอาตมาที่ได้รับถวายส่วนตัวในวันนั้น นำทูลเกล้าถวายเป็นพระราชกุศลสมทบทุนมูลนิธิชัยพัฒนา เราทำบุญกันมานานแล้ว แต่ธรรมะยังไม่ปฏิบัติให้จริงจัง เพียงแต่ทำบุญถวายสังฆทาน ใครๆ ก็ขอได้แต่ถ้าเราสร้างความคิดให้เรามีทองคำ อยู่ในจิต หล่อหลอมด้วยความคิดและปัญญาถวายท่าน ท่านจะพอพระทัยมาก เรามานั่งปฏิบัติธรรมถวายเป็นพระราชกุศล วันนี้ต้องสร้างความคิดให้ได้กำไรก่อน ท่านต้องลงทุนนะ ท่านต้องมีความเพียร บากบั่นและเอาความคิดให้ได้ ต่อไปนี้ จะให้อาตมคติกรรมพระกรรมฐาน โปรดตั้งใจฟังสืบไป ขอเจริญพร เจริญสุข โดยทั่วกัน ณ บัดนี้

เราได้มีโอกาสมาสร้างความคิดถวายเป็นพระราชกุศลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ของมหาบพิตรพระราชสมภารเจ้า ควรน้อมนี้กระตักถึงพระองค์ก่อนว่าพระองค์ทรงเหนื่อยยากพระวรกายแค่นั้น เช่น เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์ กว่าจะสร้างเชื้อนได้ต้องใช้เวลาคดกลกับชาวบ้านนานถึง ๖ ปี ถ้าเรานึกถึงนี้ พระทัยของพระองค์ว่า ทรงเหนื่อยเช่นนี้ เราจะเหนื่อยเท่าพระองค์ไหม เราสร้างความคิดถวายแค่นี้ยังทำไม่ได้หรือ

จะท้าวความหลังถึงพระพุทธเจ้าทำไมพระองค์จึงต้องเสด็จออกบรพชา ก็เนื่องจากว่าพระองค์จะไปหาวิชาที่ไม่มีใครสอน ไม่มีใครเรียน พระพุทธเจ้าท่านเน้นวิชาการเป็นอันดับแรก เมื่อครั้งยังเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ ท่านเรียนจบถึง ๑๘ ศาสตร์ จากอาจารย์วิสามิตร ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ วิชากระบี่ รวมทั้ง ปืนเล็ก ปืนใหญ่
๒. รัฐศาสตร์ วิชาการปกครอง
๓. นิติศาสตร์ วิชากฎหมายและจารีตประเพณีต่างๆ
๔. พาณิชยศาสตร์ วิชาการค้า ประกอบอาชีพการงานค้าขาย
๕. อักษรศาสตร์ วิชาวรรณคดีและภาษาต่างๆ

๖. นิรุกติศาสตร์ วิชาภาษาทั้งของตนและชนชาติที่เกี่ยวข้องกัน
๗. คณิตศาสตร์ วิชาคำนวณ
๘. โขติศาสตร์ วิชาควง
๙. ภูมิศาสตร์ วิชาพื้นที่และรู้จักพื้นที่ของประเทศตนเองและประเทศต่างๆ
๑๐. โหราศาสตร์ วิชาโหรา รู้จักพยากรณ์เหตุการณ์ต่างๆ
๑๑. เวชศาสตร์ วิชาแพทย์
๑๒. เหตุศาสตร์ วิชาว่าด้วยเหตุผลหรือตรรกวิทยา
๑๓. สัตวศาสตร์ วิชาสัตว์ต่างๆ และรู้เสียงสัตว์ว่าดีหรือร้าย
๑๔. โยคศาสตร์ วิชาช่างกล สุขภาพอนามัย
๑๕. ศาสนศาสตร์ วิชาศาสนา รู้ความเป็นมาและหลักศาสนาทุกหลักศาสนา
๑๖. มายาศาสตร์ วิชามายา
๑๗. คัมภีร์ศาสตร์ หรือ นาฏยศาสตร์ วิชาร้องรำ คนตรี ดุริยางคศาสตร์
๑๘. ฉันทศาสตร์ วิชาการประพันธ์

พระพุทธเจ้าทรงเรียนจบ ๑๘ ศาสตร์ แล้วก็ทรงเห็นว่าไม่สามารถจะใช้แก้ปัญหาชีวิตได้ ไม่สามารถจะช่วยตัวเองให้พ้นจาก เกิด แก่ เจ็บ ตาย ได้ การที่จะแก้ปัญหาชีวิตนั้น ไม่ใช่เรียนวิชาแล้วก็ได้ วิชาการเรียนนี้ยังทำงานให้ถูกกับหลักฐานกับงานต่างๆ ที่จะต้องทำ เช่น วิชาการค้า คนตรี ดิดสีตีเป่า

ในวัดวาอารามเมื่อสมัยอาตมาเป็นเด็ก ๑๘ ศาสตร์อยู่ในวัดหมด ทั้งคนตรี กลองยาวถิดเทิง มายาสาโดย ก็เรียนจากสมาธิภาวนา นิสัยคนเป็นอย่างไรจะออกมาทางมายา ดูหน้ารู้เลย พระพุทธเจ้าเรียนจบครบปัญญาอันนี้ เรียกว่าสูตร ๕ อย่าง ภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิฐาน ภูมิปัญญาและ ภูมิปัจจุบัน ภูมิปัจจุบันก็คือเรามาเรียนกรรมฐานกันนั่นเอง

เมื่อเจ้าชายสิทธัตถะเป็นนักบวชแล้ว ไม่มีสมบัติพัสถาน ผাগชีวิตไว้กับประชาชนหรือบุคคลทั่วไป จึงได้พิจารณากรรมฐานขึ้นมา ที่อาตมาพูดอยู่เสมอ ไม่มีใครพิจารณาข่าวก็แดง แงงก็เค็ม สิทธัตถะหรือต้องเต็มใจ กลิ่น ปฏิสังขานโยนิโส บิณฑบาตังปฏิเสวามิ ตักข้าวมากก็ต้องกำหนดกลิ่น เกี่ยวก็ต้องกำหนดที่เป็นกรรมฐาน

จีวร บิณฑบาต เสนาสนะ คิลานเภสัช เดียวนี้ พระไม่พิจารณา จะห่มผ้าก็ไม่พิจารณา นี่เป็นกรรมฐาน จะใส่เสื้อผ้าก็กำหนดทั้งนั้น ตั้งสติไว้ทุกอิริยาบถ นี่คือกรรมฐานที่สามารถจะแก้ปัญหาชีวิตได้เดี๋ยวนี้เอาไปใช้แล้ว แต่คนไทยเอาไปทิ้ง

ฝรั่งออกตรวจตามโรงงาน ขอเจริญพรว่าจะตรวจอะไรก่อน อาตมาเคยบอกกับโยม อัญชูลี เจ้าของโรงงานผลิตเสื้อส่งนอก ให้ดูแลห้องน้ำ ให้สะอาดทั้งที่ห้องรับแขกและของคณงานด้วย ฝรั่งมาถึงขอเข้าห้องน้ำ

ก่อน **ดูวัดให้ดูถ่าน ดูบ้านให้ดูครัว** ถ่านแปลว่าสีวมของพระ ฝรั่งเอาไปกินหมด ทำอะไรละเอียดอ่อน ตำราของพระพุทธรเจ้าทั้งนั้น

ตรวจห้องนี้มาแล้วตรวจอะไรอีก เห็นหนอ เข็มเย็บผ้าที่งัดไม่ได้ ก็บิดเสื่อที่งัดไม่ได้ ต้องเก็บต่างหาก ถเข็มไปติดในเสื่อจะทำอย่างไร ติดไปเขาใส่ขี้หมา ไปแทงเขา จะไม่เป็นอันตรายหรือ จีวร เกสัช เสนาสนะ ฝรั่งเอาไปกินหมดแล้ว นี่ไม่ใช่พูดเล่นนะ

ฝรั่งบอกโยม อัญชลี ว่าที่ดูสีวมไม่ใช่อะไร คุ้มมันง่ายหรือเปล่า สกปรกหรือเปล่า เข็มนี้ต้องตรวจแล้ว ตรวจอีก คือกรรมฐาน ผ้าจะส่งไปต่างประเทศต้องเข้าเครื่องตรวจ ถ้าดั่งวัดใช้ไม่ได้ มีเข็มอยู่ในนั้น ก็รับเข้าขายระวางอย่างเข็มส่งเดชฝรั่งไม่ซื้อ เหม็นพระหมัจฉี *ไม่พิจารณาจิรวัง* แมงป่องอยู่ก็แย

นี่แหละกรรมฐานมีความละเอียดอ่อนมาก ท่านทั้งหลายอย่าคิดว่ามานั่งกรรมฐานแล้วนั่งหลับตาหนอๆ แหนๆ เฉยๆ ใช้ไม่ได้ ต้องละเอียดตั้งแต่เดิน ยืน นั่ง นอน เหลียวซ้ายแลขวา กู้แขน เขยิบคชปฏิสังขยาโยนิโส *บิณฑบาตังปฏิเสวามิ* อาหารต้องพิจารณาก่อน แล้วค่อยรับประทาน เคี้ยวให้ละเอียดก่อนได้ไหมนี่แหละ กรรมฐานทำให้คนรับผิดชอบ

โยมที่มานั่งกรรมฐานต้องรับผิดชอบตัวเองนะ ต้องมาฝึกให้เรา รู้จักความอดทน บางคนมานั่งกลับมาพูดให้อาตมาได้ยินว่า ไม่เห็นได้อะไร มีแต่ปวด ปวดแต่ทนได้ไหม ศึกษาหิขีเปล่า *เรียนให้รู้ ดูให้จำ ทำให้จริงได้* ไหม เรียนให้รู้ว่าปวดคืออะไร เรียกว่า *สมณะ* โยมมานั่งกรรมฐานต้องการสบายใช่ไหม ถ้าต้องการสบายอย่างมานั่งกรรมฐานต้องการมาเรียนความทุกข์ ถึงจะเกิดความสุขต่อภายหลัง เราต้องฝึกความอดทน ดายให้ตายถึงจะรู้ของจริง ของจริงต้องเหนื่อยยาก ต้องอดทนได้

การเจริญกรรมฐานเป็นการสร้างปัญญาในตัว ขอพี่น้องโยมหญิงโยมชาย ทุกคนสร้างปัญญาในตัว ปัญญาในตัวช่วยตัวเองได้ แก้ปัญหาตัวเองได้ และสามารถช่วยคนอื่นได้ด้วย ถ้าโยมมีแต่ปัญญาภายนอกตัว ไม่มีปัญญาในตัว โยมจะช่วยจะใครไม่ได้เลย ช่วยตัวเองก็ไม่ได้และไม่สามารถรับผิดชอบได้ ตัวเองก็ไม่รับผิดชอบต่อตัว

ขอเจริญพรว่า ผู้ปฏิบัติธรรมได้จะสะอาด จะไม่สกปรกและไม่มั่งกายนักได้ถ้าปฏิบัติได้จริงนะ จะอ่อนนุ่มถ่อมตนไปเลย จะไม่บังอาจกับผู้อื่น ถ้าทำได้พ่อแม่จะสามารถช่วยลูกได้ ลูกก็สามารถช่วยพ่อแม่ได้ การเจริญกรรมฐานไม่ใช่ของง่ายมาปฏิบัติให้เกิดความสะอาด ความอดทนและจะต้องให้ตัวเองรับผิดชอบต่อตัวเองได้ จะไม่เห็นแก่ตัว จะไม่กลัวลำบาก ความยากจะไม่เกิดขึ้นในอนาคต จะออกมาอย่างนี้ ถ้ายังเห็นแก่ตัวอยู่ก็กลัวลำบาก ความยากเกิดขึ้นก็ไม่สู้ จะหนีตลอดรายการ ไม่เดินตามหลักศีลธรรมของโบราณที่ว่าไว้ *ไม่สู้ ไม่หนี สร้างความดีเอาไว้ให้ได้*

นั่งกรรมฐานเกิดปวดเมื่อย ตายให้ตาย ต้องศึกษาหาความรู้ เรียกสมณะ ไม่ใช่วิปัสสนา ปวดหนอ เห็นหนอ ยืนหนอ เป็นสมณะทั้งนั้น ถ้าเห็นสภาพความจริงถึงจะเป็นวิปัสสนา ถ้าเห็นปวดเปื่อยแบบนี้ เป็นสมณะ เห็นภายในเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ถึงจะเป็นวิปัสสนา

ปฏิบัติกรรมฐานพิจารณาอะไรหรือ นี่กาย นี่จิต กายกับจิตเดินคนละเส้นทางไม่ใช่เส้นทางเดียวกัน แยกผู้มาเยือนกับที่เรารับแขกมีอะไรบ้าง แยกมาเยือนนี้สำคัญมาก เราต้องรับแขกที่มาหาเรา คือ รูป เสียง กัณฺธิรส โผฏฐัพพะ เราก็คือใครที่เป็นสื่อสัมพันธ์กายกับจิตให้อยู่ด้วยกันและแยกประเภทออก รูป นาม ชันธุ้ห่า เป็นอารมณ์ คืออายตนะภายในกับภายนอกเรียกอินทรีย์ หน้าที่การงาน ทั้งภายนอกภายใน สัมผัสเกิดจิตตั้งสติเข้าไป

อาคันตุกะมาหาเรา เสียงไม่ตีมาเยือน เราก็กำหนด เสียงหนอ ตั้งสติเข้าไปมันคงไขว้ด้วยขันธธรรม เสียงค่าเสียงว่าจะไร้ก็ตาม มีขันธุ้ ไม่สู้ ไม่หนี สร้างความดีเอาไว้ให้ได้ เสียงหนอ เดียวเสียงที่ค่าลับไปหาเขาเอง อาคันตุกะมาเยือนแล้วสร้างตรงนี้ให้ได้นะ ถ้าทำไม่ได้แล้วท่านจะได้อะไร สื่อสัมพันธ์ไม่ดี แยกมอฆิ์ โกรธแขกเลย เสียงไม่ตีมาค่ามาว่า เราก็ต้อนรับแขกด้วยปัญญา เอาปัญญาปรับเสียงหนอ จะค่าจะว่าอะไรเราก็ไม่อัดเสียงนี้ไว้ แยกนี้เราไม่ต้อนรับ เขาก็กลับไปหาเขาเอง เท่านั้นเอง สื่อสัมพันธ์เป็นอินทรีย์หน้าที่สาม

พระพุทธุเจ้าท่านสอนพวกที่มีอินทรีย์แก่กล้าก่อน คนที่อินทรีย์ไม่พร้อมท่านจะไม่สอนเลยนะ ไม่ใช่พบใครๆ ก็สอน ไม่ใช่ซะ เหมือนอย่างเขามอบบรมลัทธิศาสนาไปเรื่อย เขาไม่พร้อม เลยรับไม่ได้ ขอฝากโยมวิทยากรขอนแก่นไว้ด้วยนะ อย่าไปสอนสังเคฐ พระพุทธุเจ้าสำเร็จสัมโพธิญาณท่านสอนใครก่อนคนที่พร้อมคนแรกที่ยังมีชีวิตอยู่ขณะนั้น ก็ท่านอัญญาโกณฑัญญะ ซึ่งเป็นพราหมณ์หนุ่มทำ นายพระพุทธุเจ้าตอนเป็นเจ้าชาย

ท่านทั้งหลายที่มาปฏิบัติถวายเป็นพระราชกุศล ท่านเตรียมพร้อมหรือยัง เตรียมอดทน ต่อสู้ ตายเป็นตาย เลิกคุยกันเลิกปรารภเรื่องเตรจฉานกถา พุดแต่สิ่งที่มีประโยชน์เท่านั้น ยกตัวอย่างพระพุทธุเจ้าถ้าถามท่าน จะต้องสอน ถ้าไม่ถามท่านจะไม่สอน แต่ไปขอนิมนต์ ท่านจะไม่พุด ถ้ารับท่านนั่ง เดียวนี้ไม่มีแล้ว นึกออกจะพุดอะไรก็พุดเรียกว่าเตรจฉานกถา

การเจริญกรรมฐานไม่ใช่ของง่ายถ้าญาติพี่น้องตั้งใจและศรัทธาจริงๆ และอดทนต่อสู้พิจารณาตัวเอง ต้องได้ผลแน่เตรียมพร้อมอินทรีย์แก่กล้าไว้คืออายตนะธาตุ อินทรีย์พร้อมที่จะรับฟังและปฏิบัติตาม ต้องอดทนต่อสู้กับเหตุการณ์ไว้ให้ได้นี่ปวดไหม กำหนดปวดหนอ ปวดหนอ เรียกว่าสมณะ สมณะแปลว่าต้องศึกษาหาความจริง อย่างแปลว่าบัญญัติ๔๐ แปลวิธีปฏิบัติเลย พอพบความจริงแล้ว เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป จิตก็ไม่พะวงสงกาอุปาทานก็ไม่ยึด เมื่ออุปาทานไม่ยึดมันจะปวดได้อย่างไร

การปฏิบัติไม่มีการจบ มีแต่ไหลออกมาหลายชาติ หลายกัปหลายกัลป์กัปหนึ่งตั้งหมื่นปี เราเกิดมาก็ชาตินี้รู้ใหม่ ถ้าอยากรู้ก็นั่งไปเรื่อยๆ เดียวรู้เองปัจจุตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ รู้ได้เฉพาะตัวใครตัวมันแต่คนอื่นไม่รู้หรอก เพราะฉะนั้นการปฏิบัติธรรมจึงรู้ตัวใครตัวมันคือปัญญา การสร้างปัญญาในตัวจะแก้ปัญหาชีวิตได้ เพราะแต่ละชีวิตมีปัญหาคคนละอย่าง

การปฏิบัติธรรมต้องการความบริสุทธิ์ใจ และต้องการช่วยตนเองให้ได้พระบริสุทธิ์คุณของพระพุทธเจ้า คือปัญญาทำให้เกิดบริสุทธิ์ ปัญญาในตนนี้บริสุทธิ์ ปัญญานอกตัวไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นต้องสร้างปัญญาในตัวให้ได้ ถึงจะช่วยคนอื่นได้ ถ้าปัญญาในตัวเกิดขึ้นบริสุทธิ์ เมื่อใด รับรองโยมทุกคนจะคิดเงินไหลนอง คิดทองไหลมา ทุกคนจะดีหมด เป็นมรดกธรรมให้แก่ลูก ช่วยลูกให้เป็นคนดีได้ ถ้าเราเป็นลูกก็ช่วยพ่อแม่ได้

ยกตัวอย่างที่กรุงเทพฯ เขาเล่าอดีตมาให้ฟังบอกว่าแม่เขาจะตายอยู่ที่ห้อง ไอ ซี ยู ต้องคอยป้อนหัวใจไว้ หมอบอกว่าไม่รอดหรอก ลูกสาวลูกชายพากันมานั่งกรรมฐาน เขาไม่เคยศรัทธาไม่เคยเข้าวัด แต่อยากให้แม่หาย เท่านั้น ไม่ใช่จะมาสร้างบุญกุศลเลย แต่พอมานั่งก็เกิดพบพระ ออมนี่มีสุขอย่างนี้ ได้จากความทุกข์ที่เราต้องปวดเมื่อยทั่วส้นร่างกายอย่างทรมาณที่สุด พบพระความดีอันนั้นก็แผ่แพร่ขยาย ใจก็ซึ่งเป็นที่พึ่งได้ถึงความดีแผ่ให้แม่ แม่กลับฟื้นขึ้นมา

การสร้างความดีนี้แสนจะยาก เขาก็ไม่ทราบว่ามันง่าย ๆ ปวดๆ อย่างนี้ จะใส่อะไรขึ้นมา แต่ต้องการให้แม่หายก็เกิดศรัทธาแรงกล้า ต้องการนั่งโดยไม่รู้เรื่องบุญกุศล ว่านั่งกรรมฐานคืออะไรแล้วถือว่านั่งกรรมฐานแล้วแม่จะหายจากโรคร้าย ความมั่นใจก็เกิดขึ้นเป็นสมาธิเลยเดินจงกรมกันใหญ่ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ๕ ปี ปวดเมื่อยหายหมด ยืนนอน ๕ ครั้ง กลับเห็นแม่ฟื้นขึ้นมา หมอที่ศิริราชแปลกใจ บอกว่านี่หัวใจวายไปแล้วฟื้นขึ้นมาได้อย่างไร จากคนที่ไม่เคยมานั่งกรรมฐาน กลับพาญาติพี่น้องมานั่ง

อาตมาขออนุโมทนาแก่ท่านทั้งหลาย ผู้ตั้งใจมาปฏิบัติถวายเป็นพระราชกุศล สร้างบุญอันสำคัญยิ่ง ให้เกิดความสุขความเจริญในชีวิตครอบครัว ตลอดกระทั่งลูกหลานและบรรดาญาติพี่น้องของเราทุกคน อยู่เย็นเป็นสุขโดยทั่วหน้ากัน เพราะเรามีกุศลบุญราศีที่เราจะสร้างต่อไป ณ บัดนี้และบารมีขององค์บรมบพิตรพระราชสมภารเจ้าปกเกล้าปกกระหม่อมชาวไทยมาจนบัดนี้ถึง ๒๕๒ พรรษา ขอทุกท่านจงสมหวังในชีวิต และเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ นึกคิดสิ่งหนึ่งสิ่งใด สมความมุ่งมาดปรารถนาด้วยกันทุกรูปทุกนาม ณ โอกาสบัดนี้เทอญ

การพัฒนาภูมิปัญญา

พระราชสุทธินิพนธ์

๑ ธันวาคม ๒๕๔๒

ขออนุโมทนาสาธุการแก่บรรดาญาติธรรม ผู้ปฏิบัติธรรมในพระพุทธศาสนาสร้างความคิดถวายเป็นพระราชกุศลบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้า ในช่วงจังหวะเวลาอันสมควรเช่นนี้ การปฏิบัติธรรม ๗ วัน ๗ คืน เพื่อหาเส้นทางของชีวิตให้ได้ การมาสร้างความคิดถวายเป็นพระราชกุศลนั้น น้อยคนจะระลึกได้ทำกันโดยที่ว่า แลกเปลี่ยนกันเท่านั้น สร้างความรู้ก็หาไม่ไปทำบุญตักบาตรวัดโน้นวัดนี้ ทวีบุญกันมากหลายแล้วก็ได้บุญข้อเท็จจริงไม่ใช่ น่าจะเดินเส้นทางของชีวิตให้ถูกต้อง สร้างความดีของใครของมันให้เกิดปัญญาให้ได้ในเมื่อเกิดปัญญาแล้วถึงจะเกิดข้อคิดในเส้นทางของชีวิตได้ความเป็นอยู่ของชีวิตก็จะดีขึ้น จะเป็นประโยชน์แก่ตัวเองมาก

วันนี้อาตมาจะพูดในเรื่องการพัฒนาภูมิปัญญาของพระพุทธเจ้าที่ทรงสอนเรา ให้เราต่ออายุตรงไหนบ้าง การเจริญกรรมฐานเป็นการแก้ปัญหาวินัยได้อย่างไรทำไมไม่แก้ให้ตรงกับปัญหา ไปแก้ปัญหาวินัยด้วยการหาพระสะเดาะเคราะห์ เด็กรุ่นใหม่เรียนปริญญาโทปริญญาเอกก็ยังไม่รู้เรื่องแบบนี้ เป็นที่น่าเสียดายเวลาที่มีประโยชน์มากที่สุด

เส้นทางชีวิตนี้ของใครของมันนะญาติโยมเราจะไปเดินเส้นทางที่ไม่ได้ ต่างคนต่างเดิน แต่ก็ทำงานร่วมกันได้ หากความถูกต้องอย่าหาความถูกต้อง ก็คือใช้หลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า ทำงานร่วมกันได้แน่นอน แต่เราก็หาความถูกต้องร่วมกันยังไม่ได้ที่น่าเสียดายที่เราไม่เข้าใจตัวเราเองและเข้ากับใครเขาไม่ได้ น่าจะปรับตัวได้แล้วเหมือนอย่างรับประทานอาหาร รสเปรี้ยวหวานมันเค็มไม่เหมือนกันก็สามารถรับประทานร่วมวงเดียวกันได้ ต่างคนต่างเติมถ้าเรามีธรรมชาติของเส้นทางชีวิตถูกต้องแล้ว ขไม่มีปัญหาเลย

การเจริญพระกรรมฐานเป็นบทความของชีวิต คือเส้นทางของชีวิตแท้ๆ ต่างคนต่างเดิน เดินคนละเส้นทาง แต่ทำไมหนอจึงไม่ใช่หลักธรรมดำเนินวิถีชีวิตเล่า พระพุทธเจ้าสอนเน้นเรื่องภูมิ เป็นอันดับแรก คือกรรมฐานนี่เอง กรรมฐานทำให้คนเกิดปัญญา พิจารณาละเอียดอ่อนด้วยปัญญา ยกตัวอย่างปัญญาของคนโบราณสร้างศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญและเรียนหนังสือ ไม่มีฟาลมเข้าที่สี่ด้าน ไม่มีร้อน บ้านทรงไทยมี

ห้องรับแขก เรียกว่าห้องหนึ่งเป็นที่โล่ง ไม่มีฝา ลมเข้าที่ทั้งสี่ด้านเย็นสบาย คนละสมัยกับปัจจุบันนี่คือภูมิปัญญาของคน

เมื่อสมัยออกมาเป็นเด็ก เขามีงานกันจะให้พวกสาว ๆ ที่มาช่วยงานนอนในห้อง พวกผู้ชายนอนข้างนอก เพราะผู้หญิงเวลานอนหลับไม่มีสติเป็นภาพที่ไม่น่าดูพระพุทธรูปเจ้าท่านละเอียดอ่อนมากได้กำหนดพระวินัย เวลาพระจะจำวัดให้เข้ากุฏิไม่ให้นอนข้างนอกเป็นอาบัติโทษ ต้องจำวัดที่มุ้งให้เรียบร้อย ถ้าหากว่าพระท่านเจริญกรรมฐาน ไม่ใช่พระบวชใหม่ จะหลับก็กำหนดพองหนอยุบหนอดั่งสติไว้แล้วหลับไปด้วยกัน จะรู้ภายในเลยว่าเป็นปลุกตัวกี่ครั้ง แต่ภายนอกไม่รู้

ผู้ปฏิบัติกรรมฐานทำให้ได้หน้อยได้โหมหายใจยาวๆ ค่อยๆ จับว่าจะหลับตอนไหน ก่อนจะหลับมันจะเพลอ มันจะเพลิน เพลินแล้วเพลอแวบไปเลย จับไม่ค่อยได้ ถ้าเรามีสติครบวงจรจะจับได้เพลินก่อนแวบดับลงไป มันจะดิ่งลงไป ข้างนอกไม่รู้ อายตนะ ธาตุ อินทรีย์ไม่รับสัมผัส แต่ข้างในรู้ จะปลุกตัวกี่ครั้งก็รู้ ถ้าจิตตกกังวลเอาจิตมาตั้งไว้ที่ลูกกระเดือกหายยาวๆ ถ้าสมาธิจะหลับทันทีหลับแล้วจิตจะเลื่อนลงไปที่พองยุบ มันจะบอก และข้างในรู้หมด แต่ข้างนอกไม่รับสัมผัส

ถ้าสติยังไม่พอ แต่สมาธิ กำหนดพองหนอยุบหนอ มันจะวูบไปตอนพอง ถ้าวูบไปตอนยุบแสดงว่าสติใช้ไม่ได้เลยเวลานอนให้กำหนดไปเรื่อยๆ ตั้งสติไว้ครบวงจร ถ้าทำได้สักครั้งได้หมด กำหนดขึ้น๓๕ ครั้งก็เหมือนกัน ถ้าทำได้สักครั้งได้หมด

เรานั่งฝึกกำหนด พองหนอ ยุบหนอ ก่อนจะนอนถ้ากำหนดพองหนอ ยุบหนอ ได้จังหวะแล้ว จิตออกจะรู้ ถ้าไม่ได้จังหวะจิตออกจะไม่รู้เลยบางที่กำหนดพองหนอ ยุบหนอ จิตไปคิดถึงคน โน้นบ้าง คนนี้บ้าง จิตหนึ่งก็พองหนอ ยุบหนอ อีกจิตหนึ่งก็คิดไปเรื่อยๆ เราทราบหรือไม่ว่าจิตออกไปตอนไหน ถ้าขาดสติจะจับไม่ได้ถ้าสติครบวงจรจะจับได้เลย

การเจริญสติปัญฐานี่ทำให้จิตมีสติได้มากถ้าสมาธิมากกว่าสติ กำหนดพองหนอ ยุบหนอ จิตออกไปแล้ว พองหนอ ยุบหนอ มันจะเพลินสติน้อยนี้จะเพลิน เพลินแล้วจะเพลอตัว เพลอแหมเดียวจิตออกไปคิดแล้ว จิตหนึ่งก็ยังอยู่ ผู้ปฏิบัติต้องสังเกตตรงนี้ ถ้าหากว่าเราสติครบวงจร จิตจะออกมันจะเพลินก่อน แวบไปแล้ว ถ้าขาดไม่ติดตามนะ ไม่กำหนดรู้หนอนะ รับรองจิตพองหนอยุบหนอ จิตหนึ่งคิด หลายอย่างรวมกันเลยในเวลาเดียวกัน **สมาธิ แต่สติไม่เกิด** คิดตั้ง ๕-๖ อย่างรวมเป็นอันเดียว อย่างนี้ใช้ไม่ได้

เมื่อนั่งแล้วมานอน ถ้าสติครบวงจรหลับจะรู้เลยว่าหลับตอนพองหรือตอนยุบ มันจะบอกทันที มันจะเพลินนะ เพลินแล้วตั้งสติไว้ มันก็จะไม่หลับ พอสติครบวงจร แวบ พองหายไปแล้วจะไม่รู้ข้างนอก ตา หู จมูก ลิ้น จะไม่รับสัมผัส จะไม่รับแขก แขกที่มาเยือนเราคือ รูป เสียง กลิ่น รส ปิศุประสงค์แล้ว แขกไม่มาแต่อายตนะภายในรู้แน่ รู้ข้างในว่าเราจะปลุกตัวกี่ครั้งรู้หมดและตั้งสติจะว่าข้าพเจ้าจะตื่นดีสิ พอถึงดีสินี้สัมผัส

ทันที หูจะสัมผัสก่อนขอให้ผู้ปฏิบัติจับไว้ให้เป็นหลัก จะรู้ได้เล้าผู้ปฏิบัติไม่สังเกตปล่อยให้ตามอัธยาศัย ถึงเวลาก็เดินจงกรมแล้วก็นั่ง ไม่มีทางที่จะรู้รายละเอียดจะไม่เข้าใจด้วย

การพัฒนาปัจจุบันหมายถึงเรามาตั้งกรรมฐานพัฒนาความรู้ รู้เวทนา รู้กายในกาย รู้เวทนาในเวทนา กายใน กายนอก มันปวดเมื่อยเหลือเกิน กำหนด ปวดหนอ ปวดหนอ กายนอกปวดมาก ที่เราต้องกำหนดเพื่อจะรู้ กายใน เรียกว่ากายทิพย์ คือกายที่มีรูป นาม ชันซ์ห้าเป็นอารมณ์ มีสติครบวงจร พอมีสติดีแล้วจะรู้เลยว่า เวทนานี้ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ดับไป จิตก็คล้ายอุปาทาน ไม่ยึด กายปวดจะหายไปเลย เพราะเราไม่ได้ไปจับมันมันนั้นเป็นสมณะ ไม่ใช่วิปัสสนา พอเรารู้จริงแล้วเป็นพระไตรลักษณ์ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา พระไตรลักษณ์ก็คือวิปัสสนารู้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น รู้ของจริง ของจริงเรียกว่าวิปัสสนา ของไม่จริงคือการศึกษา เรียกว่าสมณะ ถือบัญญัติ เป็น อารมณ์ ถ้าเราจับได้นะ มีสติครบ เรียกว่ากายในกาย

เวทนาในเวทนาคืออะไร ปวดหนอ ปวดหนอ กำหนดไป อย่าเล็กนะ ปวดหนอเป็นสมณะ ถือบัญญัติ เป็นอารมณ์ ความปวดเป็นอารมณ์ แต่เวทนาบังคับไม่ได้มันเกิดเอง บังคับมันไม่ได้จะทำอย่างไร ก็ตั้งสติไว้ ปวดหนอ ยิ่งปวดหนัก อย่าหนีศึกษาต่อไป พอศึกษาพบของจริงแล้ว เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป เป็นพระไตรลักษณ์ อนิจจังเอ๋ยไม่เที่ยงเป็นทุกข์ จับทุกข์เป็นอนัตตา อนัตตาแปลว่าศูนย์เป็นความจริงแล้ว ก็เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ไม่มีอะไรคงที่ นั่นคือพระไตรลักษณ์ รูป นาม ชันซ์ห้า เป็นอารมณ์ พระไตรลักษณ์เป็นวิปัสสนา

ที่เราเดินจงกรมนี้เป็นสมณะทั้งนี้ หนาวอย่างหนอ ยึดบัญญัติเป็นอารมณ์ ซ้ายอย่างหนอ เป็นสมณะ พอจับ จิตได้ จิตมีก่ดวง จิตขวาและจิตซ้ายเป็นคนละดวงแล้ว เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป พอขวาอย่างหนอ จิตนี้ตั้งซ้ายอย่าง หนอ จิตเกิดใหม่แล้ว อ้อ ชันซ์ห้า รูปนามเป็นอารมณ์แยก रूपแยกนามได้ถึงจะเป็นวิปัสสนาผู้ปฏิบัติต้องเข้าใจ แยก ถ้าแยกได้ถึงจะรู้ว่าอะไรเป็นอะไร

ถ้าเราแยก รูปนามกันไม่ออกจะไม่รู้ว่าดีหรือชั่วเป็นประการใด ถ้าเราแยกออกจะรู้ว่าดีหรือชั่ว นั่นคือ รูป นาม ชันซ์ห้าเป็นอารมณ์นั่นเอง อะไรเป็นรูป อะไรเป็นนาม เสียงเป็นอะไรหูเป็นอะไร คนละอันแท้ๆ เรา กลับรับเสียงไม่ดีเข้ามา ถ้าจิตดีมีปัญญาจะไม่เอาเสียงชั่วมาไว้ในใจ จะไม่เก็บความ โกรธไว้ในใจเลยถ้าเกิด โกรธขึ้นมาทำอย่างไร กำหนด“โกรธหนอ” ที่ลิ้นปี กำหนดให้ได้ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ดับไป ความโกรธหายไปเลย เป็นการขัดเกลากิเลสของคนที่มีมันเกิดขึ้น ณ บัดนี้ป็นข้าศึก เป็นศัตรูของเราอย่างชัดเจน

การปฏิบัติกรรมฐานเป็นการกำจัดศัตรูที่เกิดขึ้นมาในตัวเราให้เบาบางลง ไข้ผู้ปฏิบัติทำได้นะ นี้ปวด เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป เท่านั้นเองนะ ถ้าแยกไม่ไ้มันจะปวด รู้จริงถึงจะเป็นพระไตรลักษณ์ รู้ไม่จริงเป็นอัตตา หา ได้เป็นอนัตตาไม่จะเป็นพระไตรลักษณ์ได้อย่างไรในเมื่อเป็นพระไตรลักษณ์ไม่ได้มันก็ต้องปวดอย่างนี้ ทุกครั้ง เพราะเวทนาอยู่เป็นประจำ

กายานุปัสสนาสติปัญฐาน กายในกาย จับกายภายในให้ได้ทั้งนอกทั้งใน เวทนาในเวทนาคือจิตนี้เอง ไม่ ไปยึดอุปาทาน เรียกว่าในเวทนา จิตในจิต จิตมีความคิด จิตมีปัญญา ปัญญาในตัว ปัญญาภายนอกนี้คือจิตในจิต

จิตเป็นธรรมชาติต้องคิดอ่านอารมณ์ รับรู้อารมณ์ไว้ได้เป็นเวลานานเหมือนเทพบันทึกลงเสียง ไม่มีตัวตนให้คำ
เกิดขึ้น ตั้งอยู่ คับไป จิตมีตัว ๑๒๑ อารมณ์ ถ้าจับได้ เป็นจิตในจิต

ตัวอยากคือเจตสิก อยากดื่ม น้ำ อยากทานอาหาร เจตสิกอาศัยหทัยเดียวกันเกิด มีหลายอย่าง ถ้าเรา รู้จิต
ในจิตเกิดขึ้น คือเจตสิก ตัวหทัยอยากหยิบมันก็เป็นตัวอยาก ถ้าเราตั้งสติดีแล้ว รู้หทัยนี้ ไปตั้งสติไว้ จิตในจิต
ก็เกิดขึ้น ตั้งอยู่ และที่ดับไปเกิดเป็นธรรมชาติและกระแสไฟดังที่กล่าวมา **ธรรมในธรรม** กุศล อกุศล กุศลคือ
อะไร อกุศลคืออะไร จะบอกออกมาชัดเจนมาก นั่นแหละเป็นภาคปฏิบัติโดยเฉพาะ ถ้าผู้ปฏิบัติไม่เน้นตรงนี้ จะ
ไม่รู้อะไรเลยนะ จะผ่านไปอย่างน่าเสียดาย เห็นด้วยปัญญาเสียหน่อยได้ไหม สมာธิตี สติดีจะรู้ เข้าใจตัวรู้นั้นรู้
จริง เข้าใจจริง แปลว่า รู้กาละ เทศะ กิจจะลักษณะ เป็นภูมิปัญญา

อาตมากล่าวอยู่เสมอ “คิดหนอ” กำหนดตรงลึ้นปี่นี้ หายใจยาวๆ ถ้าหากว่าสติครบวงจร จะคิดออกมา
เลย แปลว่าคิดออกมาได้ด้วยวงจรโดยอ่านหนังสือไม่ต้องมีตัว มันจะไหลออกมาทันทีเรียกว่าตัวปัญญา ปัญญา
รอบรู้สิ่งที่เคยรู้ สิ่งที่ไม่เคยรู้ สิ่งที่เคยรู้ที่จะต้องแก้ไขปัญหา “คิดหนอ” “รู้หนอ” ที่ลึ้นปี่ เมื่อสมัชชาอาตมาคอยหัก
สติอยู่ที่ลึ้นปี่ มันอยู่ตรงนี้ แต่อาตมาไม่รู้ว่าเป็นปากพูดหรืออะไรพูด มันไม่รู้สติรู้สติขึ้นมาตรงที่ลึ้นปี่ ผู้ปฏิบัติ
อย่างนี้ตรงนี้ นะ

เมื่อเกิดความโกรธ กำหนด “โกรธหนอ โกรธหนอ” ที่ลึ้นปี่ พยายามอย่าฝากความโกรธความแค้นเคือง
ไว้ มันจะเป็นอารมณ์ค้างตอนเช้าจะไม่เกิดประโยชน์เลย ต้องแก้ไขขณะปัจจุบัน เรียกว่า **ภูมิปัจจุบัน**

ถ้าเสียใจเราปล่อยความเสียใจไว้มันจะเนา เขาเรียกว่าสิ่งแวดล้อมเสียพระพุทธรูปเจ้าทรงสอนได้ยอด
เยี่ยมมาก ทรงสอนเรื่องสิ่งแวดล้อม ต้องบำเพ็ญนี้ นำในหัวใจก่อน นี่คือการฐานเป็นภูมิปัญญาที่กำจัด
สิ่งแวดล้อมเสียในตัวออก พุคกับฝรั่งต้องพูดตรงนี้แหละพระพุทธรูปเจ้าทรงสอนชัด สิ่งแวดล้อมคืออะไร กำจัด
นี้ นำออกจากหัวใจเสียให้ได้ความเสียหายของชีวิต โลก โกรธ หลง เป็นนี้ เสียที่หัวใจ มันเนา แกรมริษาธิ
ถ้ากำจัดนี้ นำตรงนี้ออกได้ อย่างอื่นดีหมด นี่คือการฐาน

ญาติโยมทำกรรมฐานอย่าหวังผลไปสวรรค์นินพพาน เอาพื้นฐานนี้ก่อน ได้ไหมบางคน เสียหนอ มิ่งคำกู
หรือ วังออกไปเลย พุคอยู่แค่นี้ยังไม่พอจะออกไปฟังให้ใกล้ๆ ขึ้นอีก “โกรธหนอ โกรธหนอ มิ่งคำกูหนอ กู
จะต้องตบมิ่งก่อนหนอ” ถ้ากำหนดได้จะมีไปตบเขาใหม่ จะมีเรื่องใหม่ กำจัดนี้ นำออกเสีย

กรรมฐานทำให้เกิดปัญญาปัญญาแปลว่ารอบรู้ทุกอย่าง รู้สิ่งที่มีประโยชน์และไม่มีประโยชน์ รู้กาละ
เทศะ กิจจะ ลักษณะ รู้จักเด็ก รู้จักผู้ใหญ่ รู้สิ่งที่เป็น ไปได้ตามความเป็นจริงรอบรู้อย่างนั้น และรู้บาป รัฐบาล รู้คุณ
รู้โทษ อย่างนี้ เรียกว่าตัวปัญญาพื้นฐาน

“เห็นหนอ” เห็นด้วยปัญญาอย่าไปเห็นด้วยกิเลส ถ้าเราขาดสติปัญญาจะเห็นเป็นกิเลสหมด จะมองคน
ในแง่ร้าย จะไม่มองคนในแง่ดีเลย ถ้าเรามีปัญญาดี สติครบวงจร ๘๐% จะมองคนดีหมด จะไม่มองคนในแง่ร้าย

เพราะทุกคนที่นั่นมีสติทั้งหมด ไม่ใช่มีเสียทั้งหมด ถ้าคนมีจิตดีจะมองคนในแง่ดีก่อน ถ้าจิตเสีย จิตเน่า จะมองคนไม่ดีหมด

พระพุทธเจ้าทรงสอนให้เกิด ภูมิรู้ อันดับหนึ่ง การเจริญกรรมฐานเป็นการศึกษาความรู้ รู้เส้นทางของชีวิต อ่านตัวให้ออก บอกตัวให้ได้ ใช้ตัวให้เป็น จะสีเห็นตัวตาย จะได้คลายทิฐิ จะได้ดี ริชอบ จะได้ประกอบกุศล ได้ผลอนันต์ เป็นหลักฐานสำคัญ เอาตราขังขึ้น มาตราขังขึ้น มาขัง ไม่ใช่มานั่งกรรมฐานไปสวรรค์ นิพพานนะ

การเจริญกรรมฐานไม่มีทางจบ ไม่ใช่วิชาการ ถ้าใครบอกจบก็เป็นพระอรหันต์ จะบังอาจเกินไปเรียนความรู้ วิชาการจบตามหน่วยกิตเท่านั้น แต่ความดีให้กันมันมีหมดหรือมันไม่มีทางหมด ถ้าพูดประสบการณ์กับปัญหาต่างๆไม่มีทางจบ มันเป็นหน่วยกิตของชีวิต

ภูมิรู้เกิดจากการดำเนินกิจกรรมของคนที่ต้องสร้าง ๔ ประการได้แก่

๑. สิ่งที่ต้องเรียนให้รู้
๒. สิ่งที่ต้องละความชั่วทั้งหมด
๓. สิ่งที่ทำให้แจ้งถึงใจ
๔. สิ่งที่ต้องพัฒนา

กิจกรรม ทั้งสี่ประการนี้เป็นกรรมฐานเบื้องต้น เรียกว่าภูมิรู้ เมื่อมีภูมิรู้แล้วสามารถแสดงพฤติกรรมให้คนอื่นเขาเห็นได้ แยกความคิด ความชั่วออกไปแล้วแสดงให้คนอื่นเขาเห็น ด้วยกาย วาจา ใจ นิ่ง นอน คุยเขิน เขียดยศหา คนอื่นเขาเห็นดีชั่วประการใด จะบอกได้ชัดเจนพฤติกรรม แปลว่าประสบการณ์ด้วยตนเอง เรียกว่าเส้นทางของชีวิตนำมาเขียนเป็นวิทยานิพนธ์ได้ สอนอนุชนรุ่นหลังต่อไปเรียกว่าพฤติกรรม นี่คือกรรมฐานทั้งนั้นเลย แล้วทำไมแยกไปสวรรค์ ไปนิพพานน่าจะปฏิบัติพื้นฐานนี้ให้ได้ก่อน

อาตมาพูดอยู่เสมอว่าเดินตามกฎจรรยาของชีวิต เรียกว่าเส้นทางของชีวิต ถึงจะถูกต้อง จะเกิด ๕ ภูมิได้แก่ ภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิฐาน ภูมิปัญญา และภูมิปัจจุบัน

ภูมิรู้ได้แน่นอน เรียกว่ากิจกรรมต้องสร้าง แสวงหาความรู้ทุกอย่าง ต้องละทุกอย่าง ละแล้วยังไม่พอ ต้องทำให้แจ้งถึงใจ เรียกว่ากายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต ธรรมในธรรม นั่นคืออะไรทำให้แจ้ง รู้แจ้ง ด้วยตนเองของตนเอง รู้แจ้งในอริยสัจสี่ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรคหาเหตุที่มาของทุกข์ได้ และดับทุกข์ได้ด้วย รู้จริง รู้เข้าใจ รู้แจ้งแทงตลอดในสังขารมคัสอนของพระพุทธเจ้า

แจ้งถึงใจนี้เป็นปัจจัยตัดตั้ง ของใครของมันอย่าไปเอาความรู้ของคนอื่นมา เป็น ทิฏฐิमानะของคน จริตของคนไปเอาของเขามาไม่ได้ ความรู้เรียนกันกันได้ แต่โดยนิสัยปัจจัยเรียนกันกันไม่ได้ปีนกฎแห่งกรรมจากการกระทำของตน ทำให้แจ้งถึงใจได้จากการนั่งกรรมฐานเฉพาะตัวของท่านเอง คนอื่นไม่รู้หรือ นี่แหละท่านจะแก้ไขปัญหของท่านได้เอง

ความรู้เรียนกัน เป็นคอกเตอร์ด้วยกัน ได้จะเรียนวิชาอะไรก็ตาม คณิตศาสตร์ หรือ วิทยาศาสตร์ หรือ รัฐศาสตร์ จะเรียนวิชาไหนได้เหมือนกันแต่ความคิดของตัวเองที่จะแก้ปัญหามาของชีวิตได้ไม่เหมือนกัน ต้องฝึกเอง ปฏิบัติเอง คือความคิดส่งเสริมวิชาการให้ดีขึ้น เรียกว่าความรู้คู่กับความคิด เป็นการพัฒนา**ภูมิรู้**

ภูมิรู้คู่ความคิดคือพัฒนาธรรม **ภูมิธรรม** เกิดขึ้นแล้ว**ภูมิฐาน**ก็เกิดขึ้น ฐานจะดีมีปัญญา จะแก้ไขปัญหาได้ มีภูมิธรรมแล้วเกิดอะไร ที่แก้ไขปัญหาได้เพราะ**ภูมิปัญญา** ภูมิปัญญาเกิดขึ้นแล้วจะเกิด**ภูมิปัจจุบัน** เอาปัจจุบันอดีตเป็นความฝัน ปัจจุบันเป็นความจริงอนาคตไม่แน่นอน ที่ผ่านมานี้เป็นความฝันทั้งหมด อย่าไปคิดมัน นี่เป็นภูมิปัจจุบัน เป็นข้อสุดท้าย

ขอให้นักกรรมฐานทั้งหลายถือปัจจุบันเป็นหลัก เรื่องเก่าหรือเพื่อน้องของคนอื่นอย่านำมาคิด กิจที่ชอบทำ ไปพักผ่อนหาตะเข็บ หยิกเล็บมันจะเจ็บเนื้ออาตมาจึงเขียนขึ้นมาเป็นประสบการณ์ว่า **ไปไหนปากอย่าไว ใจอย่าเบา เรื่องเก่าอย่ามาหรือเพื่อน เรื่องของคนอื่นอย่านำมาคิด กิจที่ชอบทำ อนาคตไม่แน่นอนอย่าจับให้มันแน่นให้ตาย ผิดหวังจะเสียใจ**

“เห็นหนอ” โปรดสังกระเสจิตทางหน้าผาก อุณาโลมา ปจชายเต พระพุทธรูปสมัยสุโขทัยจะมีตัวอุ ที่อุณาโลม เข้าหลักกับของอาตมาที่ได้จากขอนแก่น อุ ตัวนี้ **อยากเรียนรู้ถามหญิงคนทุก อยากทำถูกถามเด็กเลี้ยงควาย คนสามบ้านกินน้ำบ่อเดียว เดินทางเดียวอย่าเหยียบรอยกัน นะอยู่หัว สามศ้อย่าละ นะอยู่ที่ไหนตามเอามาให้ได้** มะอะอุ มาจากไหน สามตัวอย่าละมาจากไหน ศิลสมาธิ ปัญญา มะอะอุ อุอะมะ คือธาตุทั้งสี่ ศิลสมาธิปัญญา ได้จากขอนแก่น หลวงพ่อในป่าขอนแก่นบอกไว้ชัดเจนมาก

ยื่นหนอ ๕ ครั้ง ท่านบอกว่ากรรมฐานต้องแปลว่า เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ ตโจ ทันตา นขา โลมา เกสา เบื้องต่ำ ตั้งแต่ปลายผมลงไป เบื้องบนตั้งแต่ปลายเท้าขึ้นมา ท่านถามว่าชอบวชอุปัชฌาย์ให้กรรมฐานหรือแปลว่า ถ้าไม่ได้กรรมฐานท่านจะไม่ให้ห่มผ้าอย่างนี้ทำให้ได้หน้อยได้ไหม ถ้าได้แล้ว เห็นคนเดินมาเห็นหนอ” มันจะสัมผัสสบอกแขกที่มาเยือนเรานิสัยไม่ดี แขกคนนี้อย่านับถือ อย่าคบค้าสมาคม จะไปไม่รอดพอเห็นบิ๊บสัมผัสสเลย ไม่ได้อยู่ในหนังสือ ต้องได้จากการปฏิบัติขึ้นมา ถ้าได้แล้วจะได้ตลอดไป พอเห็นมันจะบอกยี่ห้อคนนี้คบได้หรือไม่ได้ แล้วเราจะรู้โดยบังจัตตังว่าตนนี้เคยเป็นญาติกับเราไหม มันจะบอกชัด คนนี้เป็นศัตรูกับเรา ในเมื่อเป็นศัตรูกับเราแล้วแก้อย่างไร ก็แม่เมตตาให้เป็นมิตรกับเรอย่าไปเป็นศัตรูกับเขาเลย นี้วิธีแก้ หลวงพ่อในป่าบอกให้ทั้งนี้ ฌงแม่เมตตาให้ศัตรูเป็นมิตรกับเรา เรารักกันอย่ารักด้วยกิเลส จงมองคนด้วยเมตตาปรารณาคิดต่อกัน เราจะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อย่ามองคนในแง่ร้าย นี่คือกรรมฐาน

ญาติโยมที่มาปฏิบัติขอให้ทำตามนี้แล้วเอาของดีถวายพระราชกุศล บรมบพิตรพระราชสมภารเจ้าให้จงได้ ขอเน้นหลักนี้ให้แน่น**อนาคตอย่าจับให้มันแน่นให้ตาย** อันนี้เรียกว่า**ภูมิปัจจุบัน** นังกรรมฐานนี้ให้ได้ภูมิปัจจุบันเป็นข้อสุดท้าย ถ้าโยมไม่มีภูมิรู้ไม่มีภูมิธรรม ไม่มีภูมิฐาน ไม่มีภูมิปัญญา ภูมิปัจจุบันจะไม่รู้เรื่อง

ปัจจุบันคือเดี๋ยวนี้ คนเราถ้ามี๕ ภูมิ รับรองรู้จักนิสัยกันจะไม่เหงานแกลงใจต่อกันเลย พี่จะรักน้อง น้องจะรักพี่ สร้างความดีให้พ่อแม่ จะไม่โกงกัน จะไม่แย่งสมบัติกันแน่

กรรมฐานสามารถต่ออายุได้ ขอให้ญาติโยมทั้งหลายโปรดพิจารณาเดี๋ยวนี้ ว่าเมื่อสมัยโบราณอาดมา บวชใหม่ๆ เขานิมนต์พระไปสวดก่อนาม พ่อแม่เขาป่วย นิมนต์พระไปสวดให้ฟัง อาตมาก็เป็นพระบวชใหม่ไม่รู้ ก็สวดไป ได้บ้างไม่ได้บ้าง ถามสมภารว่าก่อนามเป็นอย่างไร สมภารบอกว่าถ้าเราสวดแล้วเขาฟื้นจะมีชื่อเสียง แต่ถ้าเราไปสวดแล้วเขาตาย จะไม่มีใครมานิมนต์อีก อาตมาก็พยายามสวดนึกในใจขอให้เขาฟื้นหน่อยเถอะ เขาก็เกิดฟื้นขึ้นมา

ไปสวดก่อนามก็คือไปสอนกรรมฐาน อวิชา บัณฑิตา สังขารา มีรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ปัญ จักขันธา รูปจักขันธา สวดคิริมานนทสูตร ที่พระอานนท์สวดถวายพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าทรงพระประชวร หายพระประชวร ได้ ทั่วๆที่พระพุทธเจ้าเป็นยอดในโลกยังต้องรับฟังไปสวดก่อนามก็คือไปสวดสอนกรรมฐาน นั้นเอง คนป่วยฟังรู้เรื่อง พนมมือฟัง สวดสอนกรรมฐานและสวดสติปัญญาสี่

สรุปใจความว่า การเจริญกรรมฐานเป็นการต่ออายุต่อนามของเราเอง ไม่ต้องไปหาหมอต่ออายุ ไม่ต้องไปหาหมอดูสะเดาะเคราะห์ใดๆ โบราณเขาบอกว่า หากเคราะห์ห้ามยามร้ายสร้างพระเข้าตัว เลยจำผิดเป็นสร้างพระเท่าตัว สร้างถวายกันเกะกะศาลาเขาไปหมด สร้างพระเข้าตัวคือเอาพระมาไว้ในใจนี่คือนั่งเจริญกรรมฐาน อายุมัน ขาววิญยีน ต่ออายุได้ขอให้เข้าใจให้ถูกต้องด้วย

อานิสงส์บุญกรรมฐาน

พระราชสุทธานมมงคล

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๓

เจริญพรพุทธบริษัทที่ฝ่ายบรรพชิตและคฤหัสถ์ อุบาสกอุบาสิกาทุกท่าน วันนี้เป็นวันสำคัญอีกวันหนึ่ง คือวันธรรมสวนะ เป็นวันที่พุทธบริษัททั้งหลายได้มาสร้างความคิด เว้นการสร้างบาปและทำชั่ว แต่บางคนเห็น กงจักรเป็นดอกบัว เห็นความชั่วเป็นความดี เพราะจิตเป็นอัมพาต บางคนมาปฏิบัติธรรมได้บาปไปมาก บางคน ก็ดื่มสุรา อ่านหนังสือพิมพ์ และเดินไปเที่ยวกัน เดินไปตรงโน้นเดินไปตรงนี้ เดินไปโทรศัพท์ ม๗ วันปฏิบัติ แต่ครั้งชั่วโม่งยังไม่ได้ กลับบ้านแล้วไม่ได้อะไรเลย นำเสียเวลาที่มีประโยชน์ของท่านมาก

ท่านสาธุชนทั้งหลาย ท่านมาวัดแล้วน่าจะให้ได้บุญกลับไป ไม่ใช่มาบิณฑบาตของมาถวายแล้วได้บุญ เพราะของบางอย่างที่นำมาถวายไม่บริสุทธิ์ คนที่มาสร้างความคิดไม่ใช่ทุกคน คนที่มีบาปติดมาในใจมาก คนที่มีทุกข์ร้อนในใจมาอ่อนคลายไม่ได้แล้วมานั่งกรรมฐาน จะไม่ได้อะไรเลย กำหนดไม่ได้เลยนะ อาตมาคำนวณมานาน ได้ตำราจริง ถ้าคนทุกข์ร้อนเครียด แล้วมานั่งกรรมฐาน เดินจงกรมไม่ได้เลย นั่งพองหนอ ยุบหนอไม่ได้คิด แต่เรื่องบ้างบอๆ เหมือนคนเป็นโรคประสาท หนักเข้านั่งไม่ได้เลย

คนที่ไม่มีทุกข์ในใจ ไม่เครียด สบายอกสบายใจ ตั้งใจจะมาสร้างความคิดได้ผลทันทีและจะคิดถึงผู้มีอุปการคุณ คนที่มีทุกข์ในใจจะไม่คิดถึงใครเลยนะ คิดถึงแต่เรื่องทุกข์ของตนเอง จิตฝังแต่เรื่องบาป จิตไม่ฝังเรื่องบุญ กลับบ้านก็ได้บาปติดตัวไป ไม่ใช่เอาสมาธิให้บาปนะ ท่านเดือดร้อนมาก่อน วิธีแก้ทำอย่างไรต้องหยุดความเดือดร้อนในใจหายใจยาวๆ เดินจงกรมให้ช้า ๑ ชั่วโมง แล้วอย่านึกถึงอดีตที่ผ่านมาในใจ เอาปัจจุบันขึ้นมาตั้งรับรองหายได้ภายใน ๗ วัน และจะไม่คิดถึงเรื่องบาปๆ ที่ติดอยู่ในหัวใจ จะได้ดีแน่นอน

คนที่ตีมีปัญหา ไม่มีเรื่องอะไรเลย น่าจะมาสะสมบุญ นำความสุขในอนาคตไว้ให้มาก ทุกข์ร้อนอะไร มันจะไม่มาเลยเวรกรรมจะไม่ตามสนองเราในชาตินี้ และตั้งสติกำหนดอะไร จะได้ผลในปัจจุบันนี้ อดีตเราไม่รู้พื้นแล้ว อนาคตไม่แน่นอน อย่าจับมันแน่นให้ตาย เรากำหนดสติได้ผล หายใจยาวๆ ตั้งสติไว้ ถ้ จิตเป็นอกุศล คิดร้ายตลอด คิดอิจฉาเขา คิดแข่งชั๊กหักกระดูกเขา รับรองกำหนดไม่ได้เลย เป็นบาปในตัวเลยอัดเทปไปฝึก

กลับไปบ้านเป็นบาปเป็นกรรม สร้างเวรสร้างกรรมตลอดรายการ เอาดีไม่ได้ และทำงานไม่สำเร็จด้วย มีเงินก็ไม่มีทางสำเร็จ

เงินให้ความสุขและความสำเร็จในชีวิตไม่ได้ ความสำเร็จในชีวิตไม่ต้องใช้เงิน แต่จงใช้ความดีที่ตัวสร้าง เงินให้ความสะดวก จะซื้อรถก็คันก็ได้ จะซื้อบ้านก็หลังก็ได้ แต่ซื้อความสุขในชีวิตให้ถูกเป็นคอเคเตอร์สักคนได้ไหม ซื้อความสำเร็จให้สามีนั่งหน้าหนึ่งใจเดียวกับเราได้ไหม มีเงินมากมายกองแต่ทำไมสามีภรรยา นั่งทะเลาะกันความคิดไม่ตรงกันเลย

ถ้าเราเจริญกรรมฐาน จะพบความสำเร็จของชีวิต เราชนะแล้วซึ่งจิตใจของเรา มีสติสัมปชัญญะ รู้จักระวังตัว รู้จักควบคุมตัวได้ รู้จักเชื่อฟังผู้มีพระคุณได้ เป็นอิสระในชีวิตได้ เราชนะใจตัวเองได้จึงจะได้ผลจะเป็นคนขยันไม่จับจด รักงาน สู้งาน ไม่มีเดี๋ยว ประหยัด รู้จักใช้ชีวิตและทรัพย์สินอย่างถูกต้อง และคุ้มคุ้มใช้นั่งแล้วไปสวรรค์นิพพานอย่างที่ท่านเข้าใจ

ผู้ที่ทำกรรมฐานได้จะรู้จักพัฒนาตนเองและอาชีพให้ดีขึ้น ไม่เป็นคนด้อยโอกาส จะเป็นคนมีทรัพย์มีชื่อเสียง มีความรัก มีความสามัคคี กายสามัคคี จิตสามัคคีคนที่มีการธรรมฐานจะรักครอบครัว รักหลาน รักหมู่คณะ รักประเทศชาติ จะไม่แตกพรรคแตกพวกแต่ประการใด

จะมีคุณธรรม ๔ ประการ ได้แก่ เป็นคนอ่อนน้อม มีสัมมาคารวะอดุสหาภัยพยายาม และปฏิบัติตามระเบียบวินัย

เขาจะรู้จักเด็กรู้จักผู้ใหญ่ จะทำตัวให้ถูกกับกาละ เทศะ กิจลักษณะ จะไม่น่าเกลียด ไม่เดียดฉันท์ จะมีสติปัญญาสูง มีความรู้คู่คุณธรรม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ๔ ประการ คือ

๑. รู้จักคิด ระบบความคิดจะดีขึ้น

๒. รู้จักปรับตัวเอง

๓. รู้จักแก้ปัญหา

๔. มีทักษะในการทำงานและค่านิยมที่ดีงาม

การพัฒนาคุณภาพชีวิตจากการเจริญกรรมฐาน มีเป้าหมายดังนี้

๑. มุ่งให้ความเป็นอยู่ในครอบครัวดีขึ้น สามภรรยาไม่มีการทะเลาะกัน ลูกเรียนหนังสือเก่งหมด

๒. มุ่งให้ศึกษาธรรมและปฏิบัติธรรม

๓. มุ่งให้มีเมตตาปรารถนาสุขต่อกัน

๔. มุ่งให้อยู่ดีกินดี ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน

กิเลสแปลว่าความเศร้าหมองใจ ความเศร้าหมองใจมาจากความโลภ ความโกรธ ความหลง เราจะตัดความโลภ โกรธ หลง ออกได้ต้องมี ศีล สมาธิ ปัญญา การปฏิบัติศีล สมาธิ ปัญญา ก็คือปฏิบัติกรรมฐาน เนกขัมปฏิบัติ ศีลก็คือตัวสติ สมาธิก็คือการกำหนดจิตให้สติอยู่กับจิตปัญญาแปลว่าแก้ไขปัญหา รอบรู้เหตุการณ์ได้

การเจริญกรรมฐานเพื่อแก้ปัญหาวีชีวิตแท้ๆ แต่โยมมาสร้างปัญหากันตลอด อย่าคุยกัน จะไปไหนก็เดินจงกรม เอาคำอะไรไปอย่าเดินพริบๆ จะขาดทุน จะวิ่งก็วิ่งอย่างมีสติ ข้อสำคัญตัดปليโพธกังวลก่อน แต่ท่านเดินไปโทศัพทกันไม่พัก ตัดปليโพธกังวลไม่ได้ ไม่ต้องมานั่งกรรมฐาน จะไม่ได้อะไร คนที่มีสติสัมปชัญญะ ก็คือมีศีล สติดี จะเป็นคนไม่เห็นแก่ตัว จะเป็นผู้ให้กับ ผู้ช่วย แล้วจะเป็นบุญช่วยเราได้ตลอดไป

การเจริญกรรมฐานเป็นการช่วยชีวิตที่ดี ช่วยครอบครัวให้ดีได้ มีบางครอบครัวลูกติดยาเสพติด สาธิตมาแล้ว เจ้าชู๋ หายได้ เขาทำกันได้ มีตัวอย่างที่วัดนี้ ท่านทั้งหลายที่ต้องการมาแลกเปลี่ยน จะไม่ได้อะไรเลย ฆานักรรมฐานต้องการให้สามีกลับบ้าน ต้องการให้สามีสดี ขอให้ลูกดี อย่างนี้ไม่ถูก สร้างความดีไว้ก่อน พอมีดีปทองคำแล้ว นึกเงินไหลนอง นึกทองไหลมา ถ้าเป็นสังกะสี นึกอะไรไม่มาหรอก ไม่ใช้มาแลกเปลี่ยน ฆานักรรมฐานแล้วขอให้รวย อย่าไปคิดอย่างนั้น มันจะผิดหวัง

เราคิดว่า ที่ข้าพเจ้ามาสร้างความคิดให้กับชีวิตของข้าพเจ้า เพื่อปิดประตูอบายภูมิ นรก เปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน อย่าไปในภูมิเหล่านี้ อย่างดีก็ไปสวรรค์สมบัติ หรือมนุษย์สมบัติ ไม่เป็นใบ้ บ้า ผิดมนุษย์จะเป็นมนุษย์โสภာ สวยน่ารัก จิตใจเข้มแข็ง อดทน

ลูกหลานอย่าให้เป็นช่างแหกคอก ช่างปลอกแตก จะตายหมดทั้งบ้าน ถ้าคนเราบ้าขึ้นมา ใช้คนจับ ไม่อยู่ นี่คือช่างตมมัน คือกิเลสข้อมเข้าไปในจิตใจ ถึงจุดไข้อยู่เลย กิเลสทำให้ใจเศร้าหมอง ไม่มีอะไรที่จะผ่อนคลายได้ ตายไปขณะจิตมีโทสะจะลงนรกไป จิตมีโลภะ เป็นเปรต จิตมีโมหะ ไปเป็นสัตว์เดรัจฉาน มนุษย์เกิดขึ้นหนึ่งคน สัตว์เดรัจฉานเกิดขึ้นล้านตัว นำเสียดายโอกาสเวลา

ถ้าญาติโยมมากัน๓ วัน๗ วัน ขอให้ทำด้วยความตั้งใจอย่าคุยกัน อย่าท้าวความหลัง อย่าเอาความเศร้าหมองมาไว้ในจิตใจ กำหนดยืนหนอ๕ ครั้งให้ได้ พยายามเอาจิตกับสติไว้ด้วยกัน ผนวกกันได้เมื่อไร จะรู้ทันที จะรู้กฎแห่งกรรม เห็นบิ๊บจะรู้นิสัย และเราจะไม่มีทิฏฐิมานะเลย เราจะได้รู้กฎแห่งกรรมว่าเราทำอะไรไว้ เราจะได้แก้ตัวเอง เป็นปัจเจกตั้ง ถ้าเรารู้ว่าตัวเราชั่ว เราก็แก้ตัวได้ ถ้าเราไม่รู้ว่าเราเป็นคนชั่ว คนอื่นบอกเราจะ โกรธนะ ถ้าเรารู้ว่าตัวเราชั่ว เราจะไม่โกรธใคร ถ้ารู้ไม่จริง ใครว่าเราเป็นคนไม่ดี โกรธเขาเลย ไม่ทันพิจารณา

ยืนหนอ ๕ ครั้งให้ได้ กลับไปกลับมาทบทวนชีวิตให้ถี่ พอสติกับจิตอยู่ด้วยกัน อย่างอื่นได้หมดเลย จะไปมองใครอัตโนมัตติหมด มันจะบอกออกมาทางลิ้นปี เรามองคน มองบิ๊บออกมาที่ลิ้นปี อ่านตัวออก บอกได้ ใช้เป็นว่า คนนี้คบไม่ได้ คนนี้กำลังมีชั่ว สติบอกไม่เคยพลาด เราขายเสร็จแล้ว ไม่รู้หรือว่าข้างในมีอะไร มีความชั่วเก็บไว้เต็มกระเป่า แต่ไม่ยอมรับว่าตัวเป็นคนชั่ว ยังกล่าววาจาว่าข้าเป็นคนดี

ถ้าเราทำกรรมฐานแล้วเราจะเห็นตัวเอง ถ้าเรารู้ตัวว่าอดีตชีวิตเป็นคนชั่วมาก่อน บัดนี้ข้าพเจ้าจะพยายาม
ปรับตัวให้เข้ากับเขาให้ได้ จะละชั่วประพฤติดีต่อไป อย่างนี้เขาเรียกว่าสอนตัวเอง

การเดินทางเมื่อถึงปลายทางที่กำหนดแล้ว หยุดหนอ ๆ ๆ ๑๗ ครั้ง แล้ว กำหนดยืนหนออีก ๕ ครั้ง
เสร็จแล้วล้มตาเพงไปที่ปลายเท้า กลับหนอ ๆ ๆ ยืนหยุดเฉย ๆ แล้วกำหนดยืนหนออีก ๕ ครั้ง ทำซ้ำ ๆ ซาก ๆ
แล้วก็เดิน ทำทีละอย่าง ศึกษาให้ชัดเจน พอได้ทีละอย่างแล้ว ทำอย่างรวมน คึดหนอ ไปได้เลย ถ้าเราได้หมด
ทุกอย่าง คึดหนอ ๕ อย่าง ใช้ได้ แต่วิธีปฏิบัติ สัมผัส ต้องทำทีละอย่างให้ชำนาญ เหมือนพิมพ์ดีดฝึกให้ชำนาญ
ทีละนิ้ว พอชำนาญแล้วถึงดับไฟที่พิมพ์ได้เลย อาตมาพูดมานานแล้ว ไม่ค่อยจะเข้าใจกัน พอเห็นปฏิจูเลย ไม่ใช่
เรื่องเหลวไหลไม่มีในหนังสือ ไม่มีในวิชาการ

แสงสว่างเกิดจากพระอาทิตย์ เดี่ยวก็ดับแล้ว ต้องอาศัยไฟฟ้า และแสงจันทร์ข้างขึ้น แสงอะไรทั้งหมดสู้
แสงปัญญาไม่ได้ ปัญญาในตัว เห็นหนอนี้เป็นปัญญา พระพุทธเจ้าสอนให้มีปัญญาในตัว ถ้าไม่มีปัญญาในตัว ก็
เอวัง จะไปอาศัยใคร เราอาศัยพ่อแม่ให้กำเนิดเกิดมา พ่อแม่ไม่สามารถให้ปัญญาตัวนี้ได้ ให้ความรู้ได้ อุ่มชูได้
ส่งให้เราเรียนหนังสือได้ แต่ก็ไม่พ้นช่วยตัวเอง

โยมคลอดมาจากท้องแม่ แม่เอานมใส่ปาก ถ้าไม่ดูจะตายไหม แม่ก็ช่วยไม่ได้ แม่เอาข้าวบดกับกล้วย
ป้อน ถ้าไม่กินก็ตาย แม่เอาไปฝากโรงเรียนอนุบาล เราก็เรียน นี่แหละช่วยตัวเอง กรรมฐานเป็นการช่วยตัวเอง
และสุดท้ายก็ต้องช่วยตัวเองทั้งนั้น แม่ก็ช่วยไม่ได้ ใครก็ช่วยไม่ได้ สรุปลแล้วเราต้องเป็นที่พึ่งของตนเอง

แม่เลี้ยงลูกในท้องทางสะคือ กินเลือดของแม่ บางคนบอกไม่ได้กินนมแม่ ingsที่สุด ตอนอยู่ในท้องกิน
เลือดของแม่ ลูกก็มีปัญหาจะสวคมนตรีกับแม่ของเขา เราเป็นแม่สวคมนตรี ลูกในท้องก็ต้องสวด คลอดมาแล้วจะ
อยากทำบุญ อยากไปวัดตั้งแต่เด็ก ๆ ถ้าแม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ลูกก็ทำบาปด้วย แม่สำคัญกว่าพ่อ พ่อบ้านจะสุรา
หรือเจ้าชู้ ปล่อยเลย อย่านึกความชั่วเข้าบ้าน นั่งกรรมฐานสวคมนตรี อธิษฐานว่าถ้าใครเป็นสามีของข้าพเจ้า
จะต้องดีหมด ถ้าไม่ดีเป็นสามีเราไม่ได้ ต่อมาเขาก็เลิกดื่มเหล้า เลิกเจ้าชู้เลย ถึงมาเป็นสามีของเราได้

แม่บ้านดีจะสวคมนตรีภาวนา สามีไม่กล้า ถ้าสามีไม่สร้างความคิดก็ยุติแค่นั้น เพราะบุญบารมีไม่เท่ากัน
ตัวเองก็ต้องออกไปเอง โดยอัตโนมัติ ไม่อายลูกหรือ ลูกก็เป็นใหญ่เป็นโตแล้ว นั่งกรรมฐานได้ผลแน่ๆ

โยมมาอย่าให้บาป อย่าให้เดือดร้อนกลับไป กลับไปบ้านขอให้เจริญรุ่งเรืองวัฒนาสถาพรทั้งบ้าน ทั้ง
นามสกุล โยมเป็นพ่อบ้าน เป็นแม่บ้าน หรือเป็นลูกเขา ต่อไปก็เป็นปู่ เป็นย่า เป็นตา เป็นยายด้วยกันทั้งหน้า
ชะแแรกชรา อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ไม่แน่นอน แต่แล้วก็ต้องตาย มีอยู่เท่านั้นเอง เกิด แก่ เจ็บ ตาย ไม่มีใครช่วยได้
เราก็ต้องช่วยตัวเองทุกคน

ไม่มีอะไรจะดีเท่ากับเราพึ่งตัวเองให้ได้ สอนตัวเองให้ได้ ไม่หมายไปพึ่งพี่น้องทุกคน เราตายเขาช่วยได้
ไหม เราสร้างความคิดแสนจะดี เขาก็เอาไปไม่ได้ เขาสร้างความชั่วความเลวร้าย เราก็ไม่รับของเขาได้แน่นอน
ใครจะเอาความชั่ว มาใส่ตัว บุญเท่านั้น ที่จะช่วยเราได้ บาปช่วยไม่ได้แน่

บุญช่วยเราได้อย่างไร กรรมฐานเป็นบุญ บุญคือความสุข กรรมฐานทำให้เกิดความสุข ไม่ใช่ความทุกข์ ช่วยให้เราไปเกิดเป็นมนุษย์ได้แน่นอน ช่วยให้เราไปเกิดมามีร่างกายสมประกอบ ไม่เป็นง่อยเปลี้ยเสียขา รูปร่างสวย น่ารัก

กรรมฐานทำให้เกิดความสุขความเจริญ กุศลจากกรรมฐานเป็นบุญ ทำให้เราเกิดในตระกูลสูง ตระกูลที่ร่ำรวยมหาศาล รวยเงิน รวยทอง รวยคุณสมบัติ รวยทรัพย์ รวยชื่อเสียง รวยความรัก กรรมฐานทำให้เราเกิดมาเป็นคนมีอายุยืน ควรตายอายุ ๕๐ ปี ก็อยู่ถึง ๘๐-๙๐ ปี อาตมาหมดอายุแล้ว ยังอยู่มาถึงอายุ ๘๒ ปี แล้ว บุญทำให้เราเป็นคนแข็งแรง ปราศจากโรคร้ายไข้เจ็บ การเจริญกรรมฐานโรคร้ายหายได้ ทำให้อายุยืน

กรรมฐานช่วยให้เราเป็นคนฉลาดตั้งแต่วัยเด็ก ทำกรรมฐานไว้มีสติปัญญา ช่วยเราให้มีสติเฉลียวฉลาด ปฏิบัติการงานเรียบร้อย จะเป็นใหญ่เป็นโตในอนาคต กรรมฐานช่วยให้เราเป็นคนดีตลอดต้นจนปลาย มีครอบครัวที่ไหน ดีทั้งลูกทั้งหลาน กรรมฐานช่วยให้เรามีความสุขตลอดไป ไม่มีทุกข์เจือปน ไม่มีความคิดที่จะเลวร้ายต่อไป

กรรมฐานช่วยให้เราได้รับลาภต่างๆ เกิดเอกภพต่างๆอย่างน่าประหลาด บางทีไม่คิดเลยว่าจะได้เงิน มันก็มาได้ มันก็มีคนมาให้ ไม่นึกเลยว่าคนโน้นจะเอาโน้นมาให้ เอานั้นมาให้ ถึงเวลาเขาก็มาให้ บุญเกิดอย่างนี้ประหลาด

กรรมฐานเป็นบุญทำให้เกิดความสุข ให้เรามียศศักดิ์ มีชื่อเสียงมีคนรักนับถือ และบูชาสิ่งทั้งเจ็ด มีอริยทรัพย์ ๗ ประการครบ (อริยทรัพย์มี ๗ อย่าง คือ ศรัทธา ศีล หิริ โอตตัปปะ พาหุสัจจะ จาคะ ปัญญา) บุญช่วยเราให้เกิดบนสวรรค์ กรรมฐานชั้นต่ำเกิดบนสวรรค์ได้ สวรรค์แปลว่าความสะดวกสบาย ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน จะอยู่ที่ไหนก็ขึ้นเมืองสวรรค์ กรรมฐานช่วยเราสำเร็จมรรค ผล นิพพาน สมปรารถนาทุกประการ

ขออนุโมทนาสาธุการในโอกาสอันเป็นมหามงคล วันวิสาขบูชาวันพระหน้าเป็นวันสากลนิยมของสหประชาชาติ วันประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน ขอให้ไปทำตาม เกิดมาทั้งทีเอาดีให้ได้ ตรัสรู้ก็มีลูกให้เรียนเป็นดอกเตอร์ให้ได้ พระพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพาน เราก็ต้องตายตามพระพุทธเจ้าเช่นเดียวกัน ไม่มีใครรอดจากความตายนี้ได้ ปลงให้ตกละเอียดตอนนี้ เกิดมาทั้งทีเอาดีให้ได้ ไหนจะจากโลกไปทั้งทีคือเอาความดีฝากโลกมนุษย์ไว้ให้ได้ แล้วเอาความดีติดตัวไปในอนาคตสัมปรายภพภาคหน้าสืบต่อไป

ขอให้สร้างความคิดไว้เสียเดี๋ยวนี้ โยมหญิงโยมชายจะไปเกิดชาติหน้า ไปพบแฟนก็ต้องเป็นคนดี โยมผู้ชายต้องพบผู้หญิงแน่ โยมผู้หญิงแท้ก็ต้องพบผู้ชายจริง ถ้ามีปัญหาจะสมปรารถนาที่คิดไว้ทุกอย่าง ลีลาไหลนอง คิดทองไหลมา

ด้วยอำนาจบุญกุศลทั้งหลายที่นำมาปฏิบัติธรรม ขอให้ได้ผล ได้อานิสงส์สมจริงดังที่กล่าวข้างต้น ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยประสาทพรชัยให้ญาติโยมทุกท่าน เจริญรุ่งเรืองวัฒนาสถาพรด้วยอำนาจบุญกุศลดังกล่าวแล้ว

ขอทุกท่านจงเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ นึกคิดสิ่งหนึ่งประการใด สุข
ความมุ่งมาดปรารถนา ด้วยกันทุกรูปทุกนาม ณ โอกาสบัดนี้ เทอญ ขอเจริญพรทุกๆท่าน

วิสัยทัศน์ในการปฏิบัติกรรมฐาน

พระราชสุตฺถินฺทณมกค

๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๒

เจริญพรผู้ปฏิบัติธรรมสัมมาปฏิบัติอุบาสก อุบาสิกาทั้งหลาย เรามาอยู่ปฏิบัติ ๓ วัน หรือ ๗ วันก็ตาม
ถึงกำหนดเวลาที่จะกราบนมัสการลาไปทำภารกิจที่ติดค้างอยู่ การไปลามาไหว้ นั่น คือการอธิษฐาน ขอผู้
ปฏิบัติธรรมจำตาราคำสอนของพระพุทธเจ้าไว้ให้ได้

คำสอนของพระพุทธเจ้านั้นไปลามาไหว้แล้วขออธิษฐานในสถานที่ จะเป็นวัดวาอารามต่าง ๆ หรือ
สถานที่ต่าง ๆ ที่เราไปเข้าอยู่ในสถานที่นั้น ก็ขออธิษฐานเป็นหลักวิธีปฏิบัติที่เที่ยงแท้แน่นอน ไม่สร้างเวร
สร้างกรรม มิแต่ใช้หนี้ ใช้เวรใช้กรรม อธิษฐานกันเสีย เข้าในหลักเบื้องต้นว่า สวดมนต์เป็นนิจฺจยฐานจิต
เป็นประจำ อธิษฐานก่อนค่อยแผ่เมตตา เป็นหลักปฏิบัติสองพันกว่าปีมาแล้ว

สวดมนต์ภาวนาเจริญพระกรรมฐาน เดินจงกรม เจริญสติปัฏฐานสี่ เจริญกุศลภาวนา เรียกว่าสวดมนต์
ภาวนาให้เป็นนิจฺจย สวดมนต์เป็นนิจฺจยคืออธิษฐานจิต อธิษฐานจิตคือนั่งสมาธิ อย่าให้เสียสัจจะอธิษฐานจิต
ด้วยสัจจะ เราก็เกิดมรรคผลในการปฏิบัติธรรมขึ้นมาในเมื่อเราปฏิบัติธรรมได้เช่นนี้ เราก็อธิษฐาน

การอธิษฐาน หมายความว่า เราไม่โกรธ ไม่เกลียด เรามีเวรกรรมต่อกันก็ให้อภัยกันอธิษฐานเสีย
อย่างที่ท่านมาอธิษฐาน ณ บัดนี้ ให้อภัยซึ่งกันและกัน พอให้อภัยได้ท่านก็แผ่เมตตาได้ ถ้าท่านมีอารมณ์ค้าง
อยู่ในใจ เสียสัจจะ ผูกใจ โกรธ อิจฉาริษยาอาสวะไม่สิ้น ไหนเลยละท่านจะแผ่เมตตาออกได้ เราจึงไม่พันเวรพัน
กรรมในข้อนี้ การอธิษฐานไม่ใช่ทำง่าย

ถ้าท่านตั้งใจปฏิบัติธรรมจริง ๆ ยืนหนอฯ ครั้งได้ ตั้งสติไว้กับจิตด้วย สัจจะ เมตตา สามัคคี ในจิต จะ
เดิน ยืน นั่ง นอน เหลียวซ้าย แลขวา ผู้เขน เขยิบขา มีสติทุกอิริยาบถ ท่านจะสำรวมได้ดี ท่านจะตั้งสติไว้ได้
ท่านจะมีความรู้ในสัมปชัญญะ รู้ทั่ว รู้เข้าใจ แก้ไขปัญหาได้ถ้าท่านทำได้เช่นนี้ ท่านจะไม่มีปัญหา มิแต่
แก้ปัญหามาและสลายปัญหา ชีวิตท่านจะมีแต่ปัญญา จิตใจก็เบิกบาน นั่นคือตัวปัญญา

การกำหนดจิตเป็นตัวปฏิบัติ แก้ไขปัญหาในเมื่อมี ความโลภ ความโกรธ ความหลง ความเสียใจ ความ
ไม่เข้าใจ ความเสียอารมณ์ ตัวกำหนดนี้เป็นตัวแก้ เพราะเราไม่มีความสบายใจเลย มิแต่ความทุกข์**ตัวแก้คือการ**

กำหนดจิตว่า “ทุกข์หนอ” “โกรธหนอ” “เสียใจหนอ” นั้นแหละเป็นตัวแก้ แต่ปัญหาเกิดขึ้นเราไม่แก้ ไปสร้างแต่ปัญหา ไหนเลยละกรรมฐานท่านจะได้ผล ท่านจะไม่ได้อะไรเลยนะ

ท่านที่คุยกัน สนทนากัน เปลี่ยนอริยาบถโดยไม่กำหนดตั้งสติเลย ท่านจะแปรผันเปลี่ยนแปลงภาวะไม่ได้ นิสัยท่านจะเหมือนเดิม นิสัยแปลว่าแบบอย่าง แบบอย่างที่ดีก็หมดไป แบบอย่างที่ไม่ดีก็มาแทนที่ คิดนิสัยปัจจัย ไหนเลยละความดีนั้น จะแจ่มชัดลลยก็มองเห็นผิดไป คนที่เปลี่ยนนิสัยไม่ได้ ปรับตัวเองไม่ได้ นั้นสภาวะของตนเองดีไม่ได้ และก็ไม่วู้ตัวของตนว่าดีได้หรือไม่ท่านจะมีความประมาทตลอดรายการ จะไม่มีโอกาสที่จะดีได้

ผู้ปฏิบัติธรรมทั้งหลายท่านตั้งใจมาจริง ๆ ท่านจะต้องได้ติดตัวไป ให้มีสติ สัมปชัญญะเปลี่ยนนิสัย มาปฏิบัติธรรมถือว่ามาบวชนกขัมมะ ไม่ใช่บวชชีพรหมณ์ การเจริญกรรมฐานควรเนกขัมมะรักษาอารมณ์ ตั้งสติสัมปชัญญะไว้ทุกอริยาบถ จะคลี่คลายอริยาบถต่าง ๆ ก็ตั้งสติไว้จะรู้เขน หรือ เขียยดขา ก็ต้องกำหนดไว้ทุกระยะ

นั่นแหละเป็นการเก็บอารมณ์ เก็บหน่วยกิตไว้ในจิตใจของท่าน จิตใจท่านจะเปลี่ยนแปลงทันที จะเปลี่ยนแปลงภาวะกลายเป็นคนปกติ มีสติสัมปชัญญะ กลายเป็นคนมีศีล มีมารยาท มีชาติผู้ดี และมีศีลธรรม จะทำอะไรก็มีประโยชน์ โสภณผลในตัวของท่าน หลากหลายไปด้วยความดีอันนี้ จะปรับปรุงตัวเองได้ง่าย

การมาบวชนกขัมมะเพื่อเป็นนิสัยปัจจัยของท่าน ปรารถนาจะให้หนีภัยดี มีวิสัยทัศน์ด้วยอริยาศัยและมีมนุษยสัมพันธ์ ท่านจะมีอริยาศัยกว้างไกลด้วยมนุษยสัมพันธ์อันนี้ จะมีประโยชน์ต่อตัวของท่านเพราะคนเรานี้ต่างจิตต่างใจ ต่างเวลา ต่างโอกาส ต่างกฎแห่งกรรม เรามาต่างทิศต่างทางกัน จึงไม่เหมือนกัน ถ้าเรามาปฏิบัติธรรมเหมือนกันแล้ว จะรู้นิสัยกัน จากความเข้าใจก็จะมีประโยชน์ต่อกันเสมอ

คนที่มีหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าที่แน่นอนถูกต้องตามปกตินี้จะเป็นคนไม่เห็นแก่ตัว จะเป็นคนไม่กลัวลำบาก ความยากจะเกิดที่ไหนก็สู้ตลอดไป อารมณ์ก็ไม่ค้าง ที่คิดสันดานก็หมดไป กลายเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล นิสัยดีขึ้น อริยาศัยดีขึ้น ฆารมณฺ์ร้อนก็กลับกลายเป็นอารมณ์เย็น เห็นความเป็นอยู่ของตน เห็นความจำเป็นของชีวิต เห็นข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อตนและบุคคลอื่น จะมีวิสัยทัศน์ออกไปไกลแสนไกล

การเจริญกรรมฐาน เพื่อมาสร้างนิสัย ผูกจิตให้อยู่กับสติ ปกติด้วยปัญญา มาบำเพ็ญศีล เจริญสมาธิ ไตรสิกขา เพื่อให้เกิดปัญญา ต้องการจะแก้ปัญหาวีชีวิตของท่านที่หมกหมมอยู่มานาน จะเป็นหนุ่มสาว แก่ หรือผู้สูงอายุก็เช่นเดียวกัน ถ้าท่านอยู่มานานท่านก็ประสบการณ์กับปัญหาบางอย่างคนยังเป็นหนุ่มสาวอายุไม่มากก็อาจจะประสบการณ์น้อย

ถ้าเรามาเจริญกรรมฐานจะรู้ประสบการณ์ของชีวิตในสมัยปฐมวัยได้วัย แปลว่าความเสื่อม ๒๕ ปี แค่นี้ ๒๖ ปี จะมากกว่านี้ เมื่อถึง ๓๐-๔๐ ปี เราก็เสื่อมไปตามวัย หนุ่ม สาว ก็โกหกกันชั่วคราว หนุ่มก็ไม่จริงสาว

ก็ไม่จริง ทั้งสภาวะธรรมด้วยการกระทำของตนเอง ร่างกาย สังขาร ก็เสื่อมไปตามวัย ตามกาลเวลาที่มันผ่านพ้นไปแล้ว ท่านจะเอาอะไรดีตรงไหนล่ะที่จะเป็นประโยชน์ต่อชีวิตของท่าน

การที่เรามาปฏิบัติธรรมกรรมฐาน ต้องการจะไปสู่ความเป็นปกติ ชีวิตนี้จะมีค่าเวลาที่มานั้น ก็จะเป็นประโยชน์ต่อชีวิตของท่านมาก จะได้สร้างประโยชน์ให้กับคนและครอบครัว สร้างให้ผู้อื่นได้เห็นความจริงใจของชีวิตนี้เป็นประการสำคัญ

ท่านมาปฏิบัติกรรมฐานอย่าไปหวังผลเลอเลิศ หวังผลสวรรค์ นิพพาน ต้องการให้ฐานะท่านดี ต้องการให้ท่านเป็นผู้มีปัญญา ต้องการให้ท่านเป็นผู้แก้ปัญหาในครอบครัว ท่านในฐานะกุลบุตรธิดา ของบิดา มารดา จะได้ว่าบิดา มารดา ของท่านเป็นอย่างไร เรากับพี่น้องจะได้สามัคคีปรองดองสร้างความดีให้คุณพ่อ คุณแม่ สร้างฐานในครอบครัว เราในฐานะบิดามารดา เป็นพ่อแม่ ก็จะได้สร้างความดีให้กับลูก ทำถูกให้กับหลาน นี่คือนอกข้ามมะ

ถ้าผู้ใดไม่เคยปฏิบัติกรรมฐานจะไม่รู้เลย นิสสัยอย่างไรก็ใช้อย่างนี้ ตลอดกาล อับเฉา อับจน กลายเป็นเศษมนุษย์ บुरุษโคมลอย หาคความบริสุทธิ์ ใจไม่ได้เลย ลอยไปก็ลอยมา เป็นพ่อพวงมาลัยไม่มีที่แขวนหาที่เกาะที่เกี่ยวไม่ได้ น่าจะมีหลักฐานในจิตใจคือกรรมฐาน

กรรมฐานทำให้หลักใจแน่น จิตใจเข้มแข็งทำให้เราต้องฝึกความอดทน ต่อสู้ในเหตุการณ์ของชีวิตของตนเอง ถ้าท่านทั้งหลายไม่อดทน ไม่อดกลั้น ไม่อดออม ไม่ประณีประนอมยอมความแล้ว ท่านจะใจร้อน ท่านจะเห็นแก่ตัว ท่านจะเอาแต่ใจตัวเองตลอดไป ไม่มีการเปลี่ยนแปลงภาวะของตนเข้าสู่ความปกติได้แน่นอน ออกมาอย่างนี้ ชัดเจนมก

ท่านที่มาปฏิบัติกรรมฐาน ไม่ว่าท่านจะเป็นหญิงเป็นชาย ท่านจะรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในตัวท่านเองท่านจะอ่านตัวออกชัด ถ้าเป็นหญิงก็เป็นหญิงแท้จริงถ้าเป็นชายก็เป็นชายที่แน่นอนถูกต้อง ท่านจะรู้นิสัยชายเป็นอย่างไร นิสัยหญิงเป็นอย่างไร เป็นสายสัมพันธ์กันอย่างไร ชอบอะไรเป็นหลัก วิสัยทัศนจะชอบอะไรหรือ หญิงกับชายแตกต่างกันโดยเพศเท่านั้น แต่คุณภาพเหมือนกันผู้ชายไร้คุณภาพ ผู้หญิงไร้คุณภาพแล้วหมาดราคาไม่รู้จะใช้ราคาอะไรที่แน่นอนและถูกต้องได้

การมาปฏิบัติเพื่อมาพยุรราคาให้สูง ไม่ได้ตีค่าให้ตัวค่าแล้วลงไปถึงพื้นดิน ธรรมฐานจึงเรียกว่าฐานะที่ดี ท่านจะมีปัญญา ชีวิตท่านจะมีค่าขึ้น เวลาแต่ละวินาทีก็จะมีค่าตลอดกาลปาวสานเวลาแม้แต่วินาทีเดียวก็มีประโยชน์และคุณค่า นี่แหละเป็นความคุ้มค่าของชีวิต

ท่านหญิงท่านชายผู้ปฏิบัติธรรมทั้งหลายที่ท่านปฏิบัติได้ท่านจะมีราคาขอดีหญิงขอดีชายจะมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสะดวกสบาย ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ท่านจะมีที่พึ่งทางใจอย่างแน่นอนท่านทั้งหลายเอ๋ยหาที่พึ่งได้หรือยัง แล้วช่วยตัวเองได้หรือยังสอนตัวเองได้ทุกวิถีทางใหม่

การเจริญกรรมฐานต้องการจะสอนตัวเอง ไม่หมายความว่าให้คนอื่นมาสอนเรา เราคือด้านจะให้คนอื่นมาสอนได้อย่างไร การมาเจริญกรรมฐานต้องการจะพิสูจน์ตัวเองว่าตัวเองเป็นอย่างไรมีอะไรเป็นหลักฐานในชีวิตจิตใจบ้าง ต้องการจะพิสูจน์ว่าในตัวเองมีความชั่วเท่าไรมีความดีเท่าไร แก้ไขปัญหาได้หรือไม่ประการใด สร้างแต่เวรกรรมหรือเปล่า หรือสร้างแต่บุญกุศล

ท่านผู้ปฏิบัติธรรมทั้งหลายสร้างบาปก็ขาดทุน สร้างบุญท่านจะรู้ว่ากำไรของชีวิตคืออะไร ชีวิตจะมีค่าด้วยกำไรอันนี้ เวลาจะมีประโยชน์ทุกนาทีทองเกิดประโยชน์ต่อกิจกรรมของท่านมาก ท่านจะไปไหนมีแต่คนนับหน้าถือตา มีทรัพย์ มีชื่อเสียง มีความรัก

การเจริญกรรมฐานต้องการสร้างราคาเราให้ดีขึ้น พยายามทำให้เป็นปกติอย่าให้หมดราคา อย่าให้ราคาตก มาฝึกความอดทนต่อสู้กับเหตุการณ์ ท่านจะได้เป็นพระเอก นางเอกได้ มาสร้างความรักให้กับตัวเองได้ใหม่ จะให้ใครรักเราโดยที่เราไม่เคยรักใครเลยได้หรือ ท่านดีค่าราคาท่านได้ใหม่คนเขาจะรักเรา รักตรงไหน เราช่วยเขาได้มากเขาก็รักเรามาก เราช่วยเขาน้อยเขาก็รักเราน้อย เรายังไม่มีโอกาสช่วยใครได้ เขาก็ไม่รักเราเลยขอฝากไว้ด้วย ดีค่าตรงนี้ได้ใหม่

ผู้ที่เจริญกรรมฐานต้องการจะเรียนวิชาเร่งรัดพัฒนาวิชาให้ตนเอง จะไม่เห็นแก่เหนื่อยยาก ฝืนสิ่งที่รักทั้งหลายท่านจะเอาอะไรมาเป็นหลัก ไม่มีวิชาความรู้เลยใครเขาจะรักท่าน ใครจะมานิยมชมชอบ น่าจะดีกรรมฐานตรงนี้ ถ้าใครมานั่งกรรมฐานจะรู้เลยไม่ใช่มานั่งเล่นกัน

วิชาสำคัญมาก นักเรียน นิสิต นักศึกษาโปรดนึกถึงวิชาไว้ ฐิไว้ ไซ่ว่าใส่บาตแบกหามต้องเรียนทุกอย่าง เป็นวิชาเอกของชีวิต คนที่ไร้วิชา ขาดเหตุผล ไม่มีใครนับหน้าถือตา ไม่เป็นมหานิยมในวงศ์ตระกูลนี้ พยายามเรียนให้รู้ ดูให้จำ ทำให้อัจฉริยะ

ถ้าท่านทำกรรมฐานได้ท่านจะรักการเรียนเพียรขวนขวาย จะเทิดทูนบูชาวิชาการ เป็นหลักฐานสำคัญ ไม่มีวิชาความรู้เหมือนเราไร้ครูชีวิต ไม่เป็นผู้ นำของตนเอง อย่าทำจิ้ม ๆ จั๊ ๆ ฐิดใหม่ ทำอะไรทำจริงหน่อยท่านจะได้ของจริงไป ท่านมาทำของปลอมท่านก็ได้ของปลอมไป

เห็นหนอ เห็นด้วยปัญญา อย่าเห็นด้วยกิเลสขึ้นหนอ ๕ ครั้งทบทวนเวลา เบื้องคำปลายผมลงไป เบื้องบนปลายเท้าขึ้นมา “ขึ้น...หนอ” รับรองได้เลยถ้าท่านทำได้ ท่านจะรู้จิตใจของท่านเป็นอย่างไร หลับตาเห็นทางใน สัมผัสเห็นทางนอก อ่านออก บอกได้ ไซ้เป็น คนนี้ นิสัยไม่ตีจะบอกทันที

เดินจงกรมก่อนนั่ง สมาธิจะเสมอดันเสมอลาย เดินจงกรมสมาธิจะได้มากดีกว่านั่ง ทำให้เราอดทนต่อการเดินทางไกล อดทนต่อการบำเพ็ญเพียร นอกเหนือจากนั้นทำให้โรคภัยไข้เจ็บหายได้ไวทำให้อาหารที่เรารับประทานเข้าไปย่อยได้ง่าย ไม่เป็นพิษเป็นภัยต่อร่างกายเลยเดินก่อนสมาธิจะตั้งได้นานกว่านั่ง จิตเป็นสมาธิได้ไวมาก มานั่งเข้าสมาธิจะมากเป็นสองเท่า ถ้าไม่เดิน มานั่งเลย กว่าสมาธิจะมาก็เลิกแล้วหมดโอกาสที่จะชนะมารได้

ถ้าใครตามใจตัวเองเอาดีไม่ได้และตายไว อย่าตามใจตัวเองเราต้องฝืนใจขึ้นมาให้ได้ ถ้าฝืนใจไม่ได้ เอาดีไม่ได้ จะต้องมิตัวกำหนด ตัวกำหนดเป็นตัวรังสติ อย่าตามใจตัวเองถ้าตามใจตัวเองจะแพ้ตลอด คนที่เป็นอิสระเสรีต้องชนะใจตัวเอง เอาดีไม่ได้เลยจะไปเรียนอะไรก็ไม่จบ ถ้าเมื่อไหร่เลิกไปเลย เราไปทำงานเดี๋ยวกำลังกลับมา บริหารกายให้เข้มแข็ง บริหารจิตให้อุดทน เดียวก็เข้มแข็งไปเอง

ถ้าตามใจตัวเองทำมอซอ นอนจะตายจะแย่ จะหมกกำลังใจไปเองโดยอัตโนมัติ หม้อเบตเตอร์เสียมดไฟเก็บไฟไม่อยู่ กำลังจิตหมกทางแย่ กำลังใจตก ในเมื่อกำลังใจตก ทำอะไรไม่เสร็จ ตรงนี้เป็นหลัก ไม่ต้องไปหาหมอ ไม่ต้องไปหาครูอาจารย์ที่ไหน ตัวเราเป็นครูตัวเองเป็นผู้นำตัวเอง ถ้านำตัวเองไม่ได้จะให้ใครมานำเล่า คนเราจึงดีไม่เท่ากัน

ถ้าท่านทั้งหลายปล่อยไปตามอารมณ์ไม่มีการกำหนด รับรองท่านจะไม่มีทางชนะใจตนเอง เสียใจหนัก กำหนดให้ได้ทีนี้ปีนี้ แต่ผู้ปฏิบัติทั้งหลาย ไม่สู้ หมกกำลังใจ ท่านจะต้องตายแน่ ๆ ใครเขาจะให้กำลังใจเรามีหรือภรรยาจะให้กำลังใจ อาตมาไม่เชื่อ เวลาดี ๆ ก็ให้กำลังใจเวลาไม่ดีก็ด่ากันแหลกกลาญ สามิป่วยภรรยาหนี ภรรยาป่วยเป็นอัมพาต สามิหนีไปมีภรรยาใหม่ ไม่เคยเข้าใจกัน ถ้าใครเคยเข้าวัดจะเห็นใจเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จะรักกันด้วยเมตตาจะปรารถนาดีต่อกันจนกระทั่งตาย

ถ้าญาติโยมกำหนดได้ทุกอริยาบถจะเกิดคุณธรรมดังนี้

๑. เมตตา ท่านต้องมีเมตตา ท่านจะไม่เป็นคนใจดำ อามหิตเหี้ยม โหดร้าย จะฆ่าสัตว์ไม่ลง ชีวิตเขาก็คือชีวิตเรา เรา จะต้องได้เป็นข้อแรก ถ้าทำได้นี้จะสงสารสัตว์ว่ามี เช็กชีวิตของมันเช่นเรานี้ เรากลับตายมันก็ต้องกลับตาย ชัดเจนมาก

๒. กตัญญูกตเวที จะไม่ลืมพระคุณคนเลย จะสร้างตัวให้ดีมีกตัญญู จะมีบุญวาสนาโอกาสที่เราจะสมหวังมีมากขึ้น เราจะได้อยู่แบบชังกะตายเหมือนแต่ก่อนมา

การเจริญกรรมฐาน อย่างที่ปัจจุบันอย่าให้เป็นอดีต อย่าให้เป็นอนาคต บางทีขวเป็นชาย ชายเป็นขวาไม่ได้ปัจจุบัน สมาธิไม่เกิด สติไม่บอก อันนี้เป็นหลักสำคัญ

เรามาสร้างชีวิตประกันตัวเอง ไม่ใช่ไปหาประกันชีวิตตามร้านค้า เรามาประกันตัวเองแล้วยื่นหยัดด้วยความดีของตัวเองประกันชีวิต สร้างเครดิตให้กับตัวเอง มีทรัพย์สินชื่อเสียง ความรัก เป็นเครดิตของตัวเอง ไม่เป็นคนไร้สาระ มีสัจจะ เมตตา สามัคคี มีวินัย เป็นเครดิตประจำตัว ไม่ต้องให้คนอื่นมารับรองเรารู้ได้เฉพาะตัวเองว่าเราดีหรือชั่ว ถ้าเรายังชั่วซ้ำสามานย์เช่นนี้รับรองตัวเองได้อย่างไร คนที่สร้างความชั่วก็คือคนที่เกลียดตัวเอง ไม่สงสารตัวเอง ไม่มีเมตตาต่อตัวเองเลย

ท่านที่มาเจริญกรรมฐาน ถ้าได้จังหวะท่านจะร้องให้สงสารตัวเอง จะคิดถึงแม่ก่อน ที่เราเคยเถียงแม่มา เราเคยเถียงพ่อมา จะร้องให้เลย นี่เกิดปีติ บางคนชอบด่าสามิ พอนานังกรรมฐาน หันโทษเห็นภัย ร้องให้กลับไปนำเทียนแพไปขอสมลาโทษ บัดนี้ถูกเรียนจบดอกเตอร์แล้ว กลับดึกว่าสามิอีก

ท่านทั้งหลายกรรมฐานอยู่ตรงนี้สร้างชีวิตของตนเองให้เกิดมรรคผล ทำคนให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิต
ของตนเอง และทำคนให้เป็นประโยชน์ต่อครอบครัวและสังคม จะมีประโยชน์ต่อชีวิตนี้และชีวิตหน้า นี้แหละ
ความรักของมนุษย์ ท่านจะได้สิ่งที่มีมนุษย์ต้องการครบวงจร

สิ่งที่มีมนุษย์ต้องการ ๑๐ ประการ มีดังต่อไปนี้

๑. ความรัก ไปไหนจะมีคนทักทาย ปราศรัย เพราะท่านรักคนอื่น คือ เมตตา

๒. ความนิยมชมชอบ

๓. ความเลื่อมใสศรัทธา

๔. ความมีไมตรีจิตมิตรภาพ

๕. ความเอาใจใส่

๖. ความเคารพนับถือ

๗. ความเมตตา

๘. ความเห็นอกเห็นใจ

๙. ความเป็นกันเอง

๑๐. ความเป็นธรรมชาติ

ถ้าใครปฏิบัติได้จะเข้าไปในหลักนี้เลยไปไหนไม่มีคนเกลียด มีแต่เมตตาปรานี อารีเอื้อเฟื้อ ขาดเหลือคอย
ดูกัน เราเป็นนักธุรกิจ ไปไหนมีคนชอบ พูดเขาจะเชื่อ ถ้าเราไปไหนไม่มีใครชอบเลย พูดเขาจะเชื่อไหม นี่คือ
กรรมฐาน เอาตรงนี้ก่อน

พื้นฐานของมนุษย์อยู่ตรงนี้ถ้าเราไม่มีพื้นฐานของมนุษย์ ไปไหนจะมีใครเขาจะรัก ผู้ที่เข้าถึงซึ่งในรส
พระธรรม เหตุการณ์จะบอกไว้ชัด ถ้าท่านทั้งหลายเคยเห็นแก่ตัว ท่านจะเลิกความเห็นแก่ตัว ท่านจะมีแต่เมตตา
ท่านจะเฉลี่ยผลงาน ท่านจะช่วยน้อง น้องจะช่วยพี่ สร้างความดีให้พ่อแม่

คนที่รักด้วยเมตตาคุณนัยน์ตามันจะบอกดูชายดูหน้าผากโหงวเฮ้ง ดูกยูกูเวหาหูก ดูผู้หญิงดูเววตา
ท่านจะมีอภัยวิสัยทัศนกว้างไกล

การเจริญกรรมฐานเป็นเหตุการณ์ของชีวิต ไม่พลาดผิดในมรรคมรรคา จะไปไหนมีแต่คนเมตตาปรานี
ทุกอย่าง จะไปไหนก็เงินไหลนองทองไหลมา จิตใจเบิกบาน จิตใจดีมีปัญญา กิจการงานก็ราบรื่น ไม่มีทะเลาะ
กัน สามิภรรยา มีแต่ให้อภัยกัน

โยมผู้ปฏิบัติธรรมเมื่อเข้าถึงธรรมะเมื่อไร ท่านจะชื่นใจ ท่านจะใฝ่ดี ท่านจะพูดจริง ทำจริงไม่พูด
ต่อเสียด ไม่พูดคำหยาบเพื่อเจ้อ จะมีสัจจะขยันอด โนมัตติจะมีกตัญญูกตเวทิตาธรรมอย่างชื่นใจ จะไม่ลืมพระคุณ
ของคนแน่นอน ไม่ลืมพระคุณของสัตว์ ไม่ลืมพระคุณของชาติภูมิ มาตุภูมิ ไม่ลืมพระคุณของเครื่องอุปการณื
สอยในบ้าน ไม่ลืมมือสอง เท้าสอง สมองหนึ่งทีพ่อแม่ให้มา ชัดเจนมากนี้กรรมฐาน

ถ้าท่านทั้งหลายสำรวจ ระวัง ใ้ นั้นแหละท่านจะได้ครบไตรสิกขาสาม เรียกว่าเนกขัมมะ ไปไหนจะมีสติปัญญา ถ้าท่านมีบุตร ธิดา จะสมมาดปรารถนาในความหวังของท่าน ท่านมีกรรมะทั้งสามภรรยา ลูกจะเป็นคนดีมีปัญญา บ้านท่านจะสะอาด นักปราชญ์มาเกิด ใจประเสริฐทุกประการ ถ้าใจสกปรกสัตว์นรกมาเกิด เถียงพ่อเถียงแม่คำไม่ตกปาก เลี้ยงลูกว่านอนสอนยากตลอดกาลเพราะท่านเป็นผู้สร้างกรรม

ถ้าเรากลับบ้านไปสวดมนต์ภาวนาอธิษฐานจิตเป็นประจำ อโหสิกรรมก่อนค่อยแผ่เมตตา อย่าไปผูกใจเจ็บท่านผู้ใดไว้ ถ้าผูกใจเจ็บจะเป็นอิจจาริยา และเป็นผลให้เกิดสิ่งต่อไปนี้

๑. เป็นสาเหตุให้เกิดแตกแยกความสามัคคี
๒. เป็นอุปสรรคในการประสานงานที่ดี
๓. ขาดขวัญกำลังใจต่อผู้ปฏิบัติงาน
๔. สร้างศัตรูให้แก่ตัวเอง
๕. ไม่มีความจริงใจต่อเพื่อนร่วมงาน

การเจริญกรรมฐานเป็นบทความของชีวิตแน่นอน โยมตั้งเป้าได้เลย ขอให้ทำทุกวัน ตั้งเป้าอย่างไรก็ต้องได้ตามนั้น ขอให้ทำน้อยขยับน้อยอย่างไรก็ต้องทำ ทำเป็นประจำ เดินและนั่งทำ ๆ กัน เกิดอะไรขึ้นมาสติจะบอก และสวดพาทูมหากอีกด้วย โรคภัยไข้เจ็บหายหมด ลูกก็ดีหมด

ขอเจริญพรเป็นข้อสุดท้ายว่า คิดสร้างความคิดนี้ สร้างอย่างไร คิดสมบัติในการสร้างความคิดนี้

๑. สร้างความคิดต้องถูกสถานที่
๒. สร้างความคิดต้องถูกตัวบุคคล
๓. สร้างความคิดต้องถูกกาลเวลา
๔. สร้างความคิดต้องเสมอดั้นเสมอปลาย

สร้างความคิดต้องเสมอดั้นเสมอปลายรับรองดีแน่ร้อยเปอร์เซ็นต์ สร้างความคิดไม่เสมอดั้นเสมอปลายจะได้อะไรหรือ จิตโผล่เป็นเต่า แหย่หางโผล่หัว ถ้าเลิกแหย่หางหัวก็ผลุบเข้า เขาเรียกศรัทธาหัวเต่า ไม่เกิดประโยชน์เลย ศรัทธาขอให้มิตลอดไปได้ใหม่ และมีผละ ๕ ประการครบด้วย ได้ แก่ สัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา

การเจริญกรรมฐานจึงแก้ปัญหาได้ทุกอย่าง ขอให้ทำครบวงจรในกรรมฐานให้ชัดเจน ทำไม่ชัดเจนมันไม่ได้ มาทำจิม ๆ จั๊ ๆ ไม่ได้แล้วเลิกเลย แล้วก็ว่าบุญไม่ช่วย บุญจะช่วยอะไรได้เพราะสร้างบุญไม่ถูกบุญก็น่าจะตีความว่า สร้างบาปขาดทุน สร้างบุญได้กำไร บุญอยู่ตรงนี้ไม่ใช่ว่าน่าบัจจัยมาถวายเป็นอาตมาแล้วได้กำไร สร้างบุญให้สะอาด ทำบุญให้เป็นปกติจะได้กำไรชีวิตตลอดกระทั่งตาย ทำอะไรก็สมปรารถนาทุกประการ

วันนี้ให้โอกาสมาพอสมควรแล้ววันพรุ่งนี้กลับไป หรือจะอยู่สถานที่ใดขอให้ทำกรรมฐานเช่นเดียวกัน เราจะได้มรรคผลสมความปรารถนาทุกประการ ขออนุโมทนาสาธุการในโอกาสอันเป็นมงคลในชีวิตของท่าน

ที่ท่านมากันมาก ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์นะ อาตมาซึ่งใจกับท่านที่มาสร้างบุญให้เกิดความสุขมีโรคภัยไข้เจ็บ ก็จะได้หาย สิ่งทั้งหลายก็จะได้ตรงเป้าตามที่ได้ตั้งใจมาด้วยอำนาจบุญกุศลอันนี้

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย คลันตลปสาทพรชัยให้ญาติโยมทุกท่าน จงประสบแต่ความสุขสันต์ นิรันดร ของจงเจริญด้วยจตุรพิพรชัย ๔ ประการ มีอายุขอให้ยืนนาน วัฒนโณ ผิวพรรณผ่องใส สุขังขอให้ สุขภาพอนามัย โรคภัยไข้เจ็บมีก็โปรดหาย สิ่งทั้งหลายที่คิดไว้ ณ บัดนี้ละจะคิดต่อไปโอกาสหน้า จง พรรณนาให้เกิดความสำเร็จผล สมเจตจำนงความมุ่งมาดปรารถนาด้วยกันทุกท่าน ณ โอกาสบัดนี้ทอญ ขอ เจริญพรทุก ๆ ท่าน

เงินไม่สำคัญเสมอไป

เงิน ซื้อเตียงนอนได้

แต่ ซื้อการหลับเป็นสุขไม่ได้

เงิน ซื้อกระดาษปากกาได้

แต่ ซื้อความเป็นกวีไม่ได้

เงิน ซื้ออาหารดีๆ ได้

แต่ ซื้อความอยากรับประทานไม่ได้

เงิน ซื้อความประจบสอพลอได้

แต่ ซื้อความจริงใจไม่ได้

เงิน ซื้อการตามใจได้

แต่ ซื้อความจงรักภักดีไม่ได้

เงิน ซื้อเพชรนิลจินดาได้

แต่ ซื้อความงามไม่ได้

เงิน ซื้อความสนุกชั่วครู่ได้

แต่ ซื้อความสุขไม่ได้

เงิน ซื้อเพื่อนร่วมเดินทางได้

แต่ ซื้อเพื่อนแท้ไม่ได้

เงิน ซื้ออำนาจราชศักดิ์ได้

แต่ ซื้อปัญญาไม่ได้

เงิน ซื้ออาวุธยุทธภัณฑ์ได้

แต่ ซื้อสันติสุขไม่ได้

เงิน ซื้อเมียที่สวยงามได้

แต่ ซื้อแม่ที่ดีให้ลูกไม่ได้

เงิน จะสำคัญเมื่อจำเป็นต้องใช้เท่านั้น

พระราชสุทธินาถมงคล

ธรรมเทศนาที่วัดปฐมวนาราม

ณ ศาลาพระราชศรัทธา

พระราชสุทธินิพนธ์มงคล

๒ เมษายน ๒๕๔๓

อาตมาภาพได้รับอาราธนาจากมูลนิธิ ถาวร จิตตถาวร - วงศ์มาลัย ให้มาแสดงธรรมกัณฑ์ พิเศษในวันนี้ วันนี้ พิเศษหลายอย่าง เป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพของสมเด็จพระรัตนราชสุตาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นวันพิเศษเช่นเดียวกัน อาตมาดีใจมาก อาพาธก็ต้องมา เพราะเหตุใด ศาลาพระราชศรัทธา มีประโยชน์มหาศาลต่อพุทธศาสนิกชน เราจะพูดกันง่ายๆ เข้าใจกันดีกว่าคือหลวงพ่อก่อน ถาวร ถาวร วงศ์มาลัย ท่านเป็นพระสงฆ์ทรงศีลจารวัตรตามรอยบาทของพระพุทธเจ้า ท่านสร้างกิจกรรมของพระสงฆ์ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนไม่ใช่น้อย ท่านทำงานทุกๆ อย่าง สร้างวัด สร้างคน สร้างสถาบันศาล สร้างพัฒนาจิต สร้างชีวิตของมนุษย์ ให้กลับร้ายกลายเป็นดี ให้มีปัญญา สร้างถึงอเมริกาเป็นต้น อาตมาดีใจมากที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อก่อนเป็นที่รู้จักกันทั้งในประเทศและต่างประเทศรู้จักชื่อที่ว่าท่านสร้างคน ช่วยเหลือในกิจกรรมของพระสงฆ์ ทั้งมูลนิธิยังไม่พอเก็บข้าว ข้าวนาเกลือ ข้าวนาดี มีปัญญา ทั้งกุลบุตรธิดาให้เข้าสู่บุญกุศล ทั้งที่อาตมาไม่สบายก็ต้องมา ต้องมาช่วยกันช่วยสนับสนุนพระสงฆ์ซึ่งเดี๋ยวนี้หายาก สร้างวัดถึงสามวัด ท่านสร้างวัดธรรม สร้างอารมณ์คน พัฒนาจิตคน ให้เข้าสู่กุศลดังจะชี้แจงดังต่อไปนี้ ฉะนั้นกระตือรือร้นให้โยมเข้าใจ จะพูดด้วยเรื่องหญ้าปากคอกที่เราลืมกันไปแล้ว ว่าควรจะยึดถืออะไรเป็นข้อหลักปฏิบัติข้อวัตรบ้าง เราก็ไม่ทราบกัน อยากจะไปสวรรค์เลย อยากจะไปนิพพานเลย แต่ขณะที่ฟังในชีวิตไม่มี ที่จะต่อไปถึงสวรรค์ได้ ต่อไปถึงนิพพานได้ แค่ว่าสมบัติของเรที่เกิดมามากมาย หามาด้วยความยาก มาด้วยความลำบาก ยากเงินลำบากใจ ก็ยังไม่มีโอกาสรักษาความเป็นมนุษย์ไว้ได้

กิจโจ มนุสสุปฏิลาโ การเกิดเป็นมนุษย์แสนจะยาก แล้วทำไมถึงทำมันง่ายมันได้ก็นิยมทุกคนโปรดพิจารณาเดี๋ยวนี้ เกิดยาก เกิดมาไม่ใช่ง่าย ถ้าเราจิตไม่โปร่งใส ใจไม่สะอาด ต้องไปเกิดบ้านไหน ไปเกิดที่บ้านสกปรก เราเกิดมาจากนรกแน่นอน เรามีความสะอาด มีบุญกุศลมาจากชาติปางก่อน บ้านไหนเขาสะอาดเราต้องไปเกิดบ้านนั้นแน่คือนักปราชญ์ ราชกวีมีปัญญา บ้านไหนสกปรกสัตว์นรกมาเกิด เลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ ตั้งแต่หลัง ๒๕ พุทธศตวรรษ ขอเจริญพรไม่ใช่พูดเล่นสัตว์นรกมาเกิด ก่อน ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ.๒๕๐๐ คนดี มากเหลือเกิน เคารพผู้ใหญ่ อ่อนน้อมถ่อมตน แต่หลัง ๒๕ พุทธศตวรรษ คนกระด้าง กางแข็ง ปากกล้า ขาแข็ง

เตียงพ่อเตียงแม่ทำไมแตกฟาก มาจากนรก บางคนเขาบอกว่าคนมาเกิดมากมายมาจากไหน ก็มาจากนรกเป็น
หมื่นปี แล้วก็เพิ่งมาเกิด หากความเจริญรุ่งเรืองในชีวิตจิตใจไม่ได้เลย พี่น้องยังทะเลาะกัน พี่น้องยังโง่งกันใน
สมัยโบราณกาลนั้น พี่น้องเขาไม่ทะเลาะกัน พี่ต้องช่วยน้อง น้องต้องช่วยพี่ สร้างความดีให้พ่อแม่ ต่ออายุให้
พ่อแม่ยืนยาว เดียวนี้ ลูกหลานยุคใหม่ไม่มีการต่ออายุให้พ่อแม่เลย ทำให้พ่อแม่ต้องอายุสั้น เพราะเหตุใด พี่น้อง
ทะเลาะกันแย่งสมบัติกันยุคใหม่สมัยใหม่ ท่านสาธุชนพุทธบริษัททั้งหลาย โปรดพิจารณาตัวเองว่า **กิจโจ
มมุตตสปฏิลาโ** เราเกิดแสนจะยาก ด้วยความลำบากทำไมง่ายง่ายได้กันเหลือเกิน พี่น้องทะเลาะกัน พ่อแม่ก็
เสียใจ ยุคใหม่สมัยนี้เป็นเช่นนั้นทั่วไปใครจะเลี้ยงไม่ได้ บ้านตระกูลวงศ์ที่จะรักสามัคคีสร้างความดีร่วมกันให้
พ่อแม่แสนจะยาก แสนจะลำบากมาก น่าเสียดาย เกิดเป็นมนุษย์น่าจะรักษาสมบัติมนุษย์ได้ญาติโยมผู้ชายที่รัก
ทั้งหลายเอ๋ยที่โยมไปบวชกันนะอยากจะเจริญพรถามว่า คู่กรรมวาจา ถามว่า **มมุตตสโ** ท่านเป็นมนุษย์หรือ
เปล่า ถ้าไม่เป็นบวชให้ไม่ได้ ที่นี้ ปลอมมาบวชกันถึงได้ยุ่งคนปลอมมาเป็นมนุษย์ มาจาก **มมุตตสอิรจจาโน** เลย
มาบวชกัน **มมุตตสโ อาม ภนุเต** ตะพิด เพราะอะไร เพราะเขาสอนให้ **อาม ภนุเต** ต้องเตไปเลยเรื่อยๆ เลยไม่รู้
เตหรือโต น่าเสียดาย ท่านทั้งหลายท่านคิดว่าท่านเป็นมนุษย์มายากท่านจะไม่มีเรื่องเลยนะ ท่านจะรักษาสมบัติ
มนุษย์ไว้ดีที่สุดแล้วไม่มีใครเสียความเป็นมนุษย์ แน่นอนที่ตรงนี้ ต้องเสนอแนะ ไม่ต้องไปสวรรค์ แค่มนุษย์ยัง
สอบตก แล้วครูอาจารย์สมัยนี้ให้ไปสวรรค์ได้มีแป๊ะเจี๊ยะหรือใจ ไม่มีเงินก็เข้าไม่ได้สอบไม่ได้แล้วแถมเอา
เงินยัดไปนิพพานได้หรือ แค่มนุษย์เราก็ไปไม่ได้ดังที่กล่าวมาแล้ว

วันนี้ขออนุญาตปาฐกถาณะไม่ได้แสดงธรรม ฟังให้สบาย นั่งมันเมื่อยนอนฟังได้ องค์กรนี้เทศน์นอน
ฟังได้ไม่เป็นบาป นอนเลย แต่ขอประทานโทษอย่าหลับ ถ้าหลับมันเสียดาเทศน์เพราะไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ แต่
ไม่ว่าอะไร **กิจจัน มจจันชีวิต** ญาติโยมที่รักเอ๋ย ชีวิตของเราได้รอดปลอดภัยมาจนถึงทุกวันนี้แสนจะ
ยากลำบากมาก บางคนยังไม่ทันร้องก็ตายในท้องตั้งเยอะแยะมาจะภูมิใจใหม่ ที่เรามีชีวิตมาจนถึงบัดนี้แล้ว
น่าจะรักษาอายุไว้อย่าให้บกพร่อง อย่าให้มันโดนลมสลาตัน อย่าให้มันเป็นอันตรายเสียเลยแต่ก็ยังรักษากัน
ไม่ได้ **กิจจัน มจจัน ชีวิต** โยมมีชีวิตมาจนถึงบัดนี้แล้วมีอะไรเป็นหลัก ที่จะป็นข้อคิดในวันนี้ บ้างก็ขอฝาก
ญาติโยมไว้เป็นข้อคิดเหมือนกัน

กิจจัน สทุทมมุตสวณ การฟังธรรมก็ยาก ยากมาก คนไปซื้อปั้งมากกว่าไปฟังธรรมวันนี้ได้ข่าวก็น่าเห็น
ใจเขา ไปเชียงใหม่ กัน โทร.ไปที่วัดอัมพวันว่าวันนี้ไม่ได้ไปวัดปทุมฯนะ ไปเชียงใหม่ เดียววันนี้จะเทศน์เรื่อง
เม็งให้ฟัง ว่าเขาเชียงใหม่อย่างไร โปรดติดตามต่อภาคผนวก และติดตามฟังวันสงกรานต์ด้วยเขาจะลือกันใหม่
ลือกันว่ามิวันสงกรานต์ใหม่จะได้ไปสานัน ตามถนนดีใหม่ดีที่สุด คือชาวพุทธสานัน รวดเขาฟังหมดดีที่สุด
เจริญที่สุด **กิจจัน สทุทมมุตสวณ** การฟังธรรมก็แสนจะยาก จะมาฟังก็แสนจะยาก เดียวนี้ ยุคใหม่เสียใจด้วยสร้าง
ความดี ต้องจ้างกัน สร้างความชั่วต้องจ้างใหม่แต่ที่นี้ดีสร้างความดีไม่ต้องจ้างมาเอง ได้ข่าวก็มาคนมาฟัง
เทศน์วันนี้รับรองรวมมหาศาลมีเงินมากรวยมาก มีเงินน้อยรวยน้อย รวยน้ำใจรวยอภัยศัลยศาสตร์ศักร์กว้างไกล

ไม่ใช่แค่หัวบันไดต้องดีด้วยนะ ดียังไม่พอ ยังต้องมีบุญด้วยจึงจะแก้ปัญหาได้ ไขได้ เข้าสเปคเราแล้ว ถ้าแก้ปัญหาไม่ได้ไม่เข้าสเปคนี้ ไม่มีไซเคิล ไม่เข้ารูปเข้ารอย นี่แหละการพึงธรรมแสนจะยาก โชคดีได้มีโอกาสมาฟังกันวันนี้ดีกว่าไปซื้อปิ้ง เตียนนี้คนไปซื้อปิ้งเยอะ แต่ไปพึงธรรมน้อยมาก บางแห่งเขียนป้ายเขายังไม่มาเลย ต้องจ้าง ต้องจ้างนะ พึงธรรมะ เหมือนที่บัตรลงคะแนนเลือกตั้งที่บัตรก็ต้องจ้าง พึงธรรมก็ต้องจ้าง เขาลือกันที่บ้านนอกแต่ในกรุงเทพฯ คงไม่ลือ ก็ขออภัยท่านผู้ฟังทั้งหลายพึงธรรมต้องจ้าง หหมดทางแล้ว จ้างให้สร้างความคิด แต่ความชั่วที่ทำทุกวันนั้นไม่ต้องจ้าง

กิจโจ พุทธามุขปาโท การที่พระพุทธเจ้าจะมาตรัสในโลกนั้นแสนจะยาก ยากมาก ยากที่สุดเลย แต่เราท่านทั้งหลายทำไมเป็นเช่นนั้นเล่าถ้าพระพุทธเจ้าไม่มาตรัสในโลกโลกเราก็จะมีดมน หาที่พึ่งไม่ได้เลย ในเมื่อเรามีที่พึ่ง คือพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เช่นนี้แล้วทำไมไม่หาที่พึ่งเล่า กลับไปหาที่พึ่งที่เลวร้ายน่าเสียดายเสียใจเสียเงินเสียทองมากมาย ก็ยังจะไปอีก คนเรามีนานาชนิด ยิ่งคิดมีหลายอย่าง ไม้ไผ่ต่างปล้องที่น้องต่างใจ ท้องเดียวกันเหมือนกันไม่ได้คู่แฝดยังเหมือนกันไม่ได้เลยคู่แฝดโตเป็นสาวทั้งคู่คนพี่ไม่เอาไหนเลย คนน้องตั้งใจเรียนตะพึดเป็นดอกเตอร์ แล้วทำไมคนพี่ไม่เป็นดอกเตอร์ล่ะ นี่ต่างกันโดยกฎแห่งกรรมใช่หรือไม่ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว พี่น้องท้องเดียวกันเหมือนกันไหมจะไม่เหมือนกันเลย พี่ชายใจดำเหลือเกิน เข้มโหด มาสัตว์ตัวเป็นให้จำตายแต่น้องคนสุดท้องกลับใจบุญสุนทานไปวัดไปวา สดับพระธรรมเทศนา ตั้งแต่เล็กๆแต่พี่ชายไม่เอา มีแต่นินทาพระ น้องเข้าไปวัดไหนก็ด่าว่า หาว่าไปทำบุญให้โง่ แต่พี่ชายเอาดีไม่ได้เลย จนบัดนี้มีลูก ๕ คน ดิทยาเสพติดหมดทุกคนเลย นี่คือเรื่องจริง แต่ไม่ขอออกนามเขา บ้านอยู่ในกรุงเทพฯ นี้ ลูกดิทยาเสพติดหมดเลย แต่น้องจน แต่เป็นดอกเตอร์ มีลูกเอ็นทรานซ์ได้หมด เรียนหนังสือเก่งมาก แต่พี่ชายมีเงินมีทองลูกเอาดีไม่ได้เลย

ก็ขอเจริญพรญาติพี่น้องทั้งหลายว่าเงินทองซื้อความคิดไม่ได้ซื้อความสุขไม่ได้ แต่ซื้อความทุกข์ได้เงินทองให้ความสำเร็จไม่ได้แต่ให้ความสะดวกได้ซื้อรถเบนซ์ก็คันก็ได้ความสำเร็จในชีวิตไม่ใช่อยู่ที่การมีเงินทองก็พี่ชายมีเงินทองมากมายกำยอกอง ทำไมลูกเอาดีไม่ได้แต่น้องชอบเข้าวัดทำบุญฟังเทศน์ที่วัดปทุมนี้ก็มาด้วยวันนี้ไม่ทราบมาด้วยหรือเปล่าลูกดีหมดทุกคนเลย เขามาฟังเทศน์ทุกวันอาทิตย์แต่พี่ชายค่าทุกวัน ฟังเทศน์ให้โง่ น้องสาวเถียงโง่อย่างหนูไม่เป็นไร โง่อย่างหนู ลูกเอ็นทรานซ์ได้ทุกคน ฉลาดอย่างคุณพี่ลูกดิทยาเสพติดหมด เพราะฉะนั้นทำบุญสุนทานนะไม่ต้องจ้าง ความคิดไม่ต้องจ้าง ความชั่ววก็ไม่ต้องจ้างทำเอง เสียตายกฎแห่งกรรมจากการกระทำของเขาชัดเจนมากเขาไม่พร้อมที่จะสร้างความคิด อย่าไปว่าเขาเลย แต่น้องเขาพร้อมสร้างความคิดได้ทุกเวลา โง่แบบน้องไม่มีเรื่องกับใคร ลูกดีหมด ฉลาดอย่างพี่ชายลูกจึงเป็นดังเช่นดังกล่าวเมื่อก่อนนี้ตายายปู่ กับย่าจะจูงลูกหลานเข้าวัด ด้กรุ่นใหม่จนหนุ่มแล้วสาวแล้ว จึงมาวัด แม่ต้องบอกนั่งลงซิลูก ไหว้พระชะมั่ง ไม่อายเขาบ้างหรือ ไม่เคยไหว้พระ นี่คือเรื่องจริงนำมากล่าว ไม่ใช่เรื่องที่มาเล่ากันเล่นๆ สมัยก่อนปู่ ย่าตาทวดพาหลานเข้าวัดไม่ขาดลูกหลานก็มีวิสัยทัศน์ กว้างไกลติดปู่ ย่า ตายาย ดิดพ่อแม่ เจอพระยกมือไหว้ อ่อน

น้อมถ่อมตน ยุคใหม่ที่น่าเห็นใจเพราะงานการมันบังคับการเข้าวัดชกน้อยลงแต่ก็ไม่มีปัญหาอะไร แล้วแต่นิสัยคน เข้าวัดมันไม่ยากง่ายนิดเดียว ว่างตั้งเยอะแยะแต่ใช้เวลาว่างไม่เป็นประโยชน์เลย อาตมาจำได้ตั้งแต่สมัยโบราณมาแล้ว พระท่านสอนอย่าอยู่ว่างอย่าห่างผู้ใหญ่จะหลงทางได้ง่าย เด็กๆ ถ้าอยู่ห่างห่างผู้ใหญ่รับรองเสียคน ไปคบเพื่อนเลวร้ายเสียหายหมด พ่อแม่ไม่ได้ดูแลเลย ลูกเสียหายไปก็ไปโทษคนอื่น โทษครูอาจารย์ที่สอนคนเราแตกต่างกัน พี่น้องท้องเดียวกันจึงเหมือนกันไม่ได้ ถึงแม้ลักษณะการจะเหมือนกัน แต่จิตใจห่างกันไกลลิบเลย แล้วแต่ใครจะมีวิสัยทัศน์อย่างไร น้องเคยเข้าวัดมากับยาย แต่พี่ไม่เคยมา พี่ไปกับพ่อไปเล่นการพนันไปเข้าไนท์คลับตามเรื่อง แต่น้องมากับยายกับย่ากลายเป็นคนดีขึ้นมาได้ เข้าวัดได้มาปฏิบัติธรรมฟังเทศนา จึงให้คุ้นเคยกับความดี จึงได้ผูกพันกับความดี คือรักความดีไว้ในใจ จิตใจเขาจึงเป็นคนดี ตรงนี้เรียกว่าความรักอีกคนหนึ่ง ไปผูกพันกับความชั่วก็กลายเป็นหน้ามือเป็นหลังมือ เลยเห็นกงจักรเป็นดอกบัว เห็นความชั่วเป็นความดี ชัดเจนมาก ท้องเดียวกันเหมือนกันไม่ได้ดังกล่าวอันนี้ เรื่องจริงอาตมาสังเกตคนไปที่วัดท้องเดียวกันเหมือนกันไม่ได้ บางทีน้องกราบพระ พี่ยืนโค่ เป็นหนุ่มแล้วไม่กราบ ถามโยมไม่เคยสอนลูกหรือ โยมบอกเขาไปกับพ่อเขา เขาไม่เคยสวดมนต์ไหว้พระ แต่ลูกคนนี้ สวดมนต์ไหว้พระทุกวันเจอพระก็ไหว้ โดยไม่ต้องบังคับมีศรัทธาในตัว มีความดีในตัวเหมือนหม้อเบตเตอร์มีไฟในตัวเก็บไฟอยู่ด้วย หม้อเบตเตอร์เก็บไฟไม่อยู่ก็เลิกเอาดีไม่ได้

อาตมาออกใจเต็มที่ให้ฟังว่าหลักพุทธศาสนาให้ฟัง กิจอุโธ พุทธชานมบุปาโท พระพุทธเจ้ามาตรัสในโลกแล้ว ๒๕๔๓ ปี ดีที่สุดแล้วแต่เราก็ละเลยกัน ไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าแต่ประการใดคับไปถือลัทธิต่างๆ ออกไปนอกประเด็นสังคม นอกประเด็นศาสนา นำเสียเวลาของท่านเหล่านั้น ไปหลงผิดต่างๆ อาตมาไม่ขอให้กล่าวให้กระเทือนหัวใจ แต่สร้างความคิดตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าท่านไม่เคยสอนให้เราทำความชั่วเลยต้องการให้ชาวโลกพ้นทุกข์ต้องการให้ชาวโลกแก้ปัญหาชีวิต ท่านพร้อมแล้วที่จะสอนเรา แต่อาตมาว่าพุทธศาสนิกชนทั้งหลายเป็นชาวพุทธก็จริงแต่ไม่พร้อม ไม่พร้อมที่จะรับความดีได้ พร้อมอย่างเดียวคือความชั่วที่ชอบอย่าไปว่าเขา เขาเห็นกงจักรเป็นดอกบัว เห็นความชั่วเป็นความดี นี่ตรงนี้เป็นจุดสำคัญอันหนึ่งที่เรามองข้ามไปเลยไปโทษหาเด็กไม่ดี เด็กประพฤติตัวไม่ดี ไปโทษเด็กค่าเด็ก ดีลูก อาตมาขอเจริญพร น่าจะดีแถมมากกว่า แม่สำคัญมาก ไม่ได้สอนลูกให้มีนิสัยทัศน นิสัยแปลว่าแบบอย่าง ไม่มีแบบอย่างที่ดีให้ลูก

ตัวอย่างอีกอันหนึ่งพ่อเป็นซี ๕ ปีนี้ได้ซี ๑๐ แม่เป็นครูโรงเรียนมีลูกสาวคนเดียวเป็นลูกโทน อยู่มัธยม ๔ ตามเขาไปเลยไม่เรียนหนังสือ พ่อคนดีไปตามลูกกลับมาเรียนได้เดือนเดียวตามไปใหม่ เรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่าเป็นที่แม่ไม่ใช่พ่อ พ่อดีแต่ว่าอยู่ไกลไม่ได้อยู่กับลูกกับราชการซี ๕ แต่แม่อยู่กับลูก จุดใดลูกจึงเป็นเช่นนี้ แม่เป็นครูสอนที่โรงเรียนเสร็จแล้วกลับบ้านไม่ได้ดูแลเตรียมพ่อแม่เลย ไปหาประกันชีวิต กลับ ๔ ทุ่ม และไม่เคยสวดมนต์ไหว้พระ ลูกสวดมนต์ก็หาว่าเซย ครูเดี๋ยวนี้ ก็แปลกนะ เด็กสวดมนต์ก็หาว่าเสียเวลาเรียน อันนี้

เรื่องจริง ต้องพูดกันหน่อย ถ้าใครเป็นครูก็ต้องขอโทษ ผอ. โรงเรียนมาที่วัดอัมพวันเขาไม่สนใจที่เอาเด็กเข้าวัด เนื่องจากว่าเสียเวลาเรียน มีเยอะแล้ว ร้อยละ แปดสิบ อาตมาเสียใจด้วยกับ ผอ. ครูที่ไว้วิญญาณครูแล้ว ยุคใหม่สมัยใหม่เด็กก็เลยกระด้างคางแข็ง ก็สอนให้ไหว้พ่อแม่คนเดียว นี่ครูสอนให้ไหว้ครูคนเดียว น่าจะตีความนะว่า พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูกใหม่ ถ้าเป็นต้องไหว้เท่า ๓ คน นี่จะไปไม่รอด คนที่จะช่วยแนะนำพรา สอนมีน้อยเหลือเกิน บางอย่างเถียงพ่อแม่ได้เพราะพ่อแม่ไม่มีเหตุผล แต่ตามหลักคำสอนของพระพุทธเจ้าเถียงไม่ได้ ไหว้พระพระท่านก็บอกอายุ วัณโณ สุขัง พลัง ไหว้คนแก่คนเฒ่าท่านก็จะพูดว่าเจริญสุขหลานขอให้อายุ มั่นขวัญยืนขอให้ป็นเจ้านายใหญ่โต เดี่ยวนี้มีไหว้ใหม่ ไม่มีแล้ว นี่อาตมาว่าจะไปไม่รอด

หลักพระพุทธเจ้าให้อ่อนน้อมถ่อมตน ก็ขอเจริญพรให้ฟังว่า โยมผู้ชายที่รักทั้งหลายเอ๋ยเคยบวชใหม่ คู่กรรมวาจาจะสวดว่า โส ตถุณหุตส ยุตส นกขมติ โส ภา เสยฺย จะต้องจดเวลาลง อุปัชฌาย์จะต้องจดเวลาลงว่า บวชเวลาใด เพื่อต้องการให้เคารพผู้ใหญ่อาวุโส กันเด ถ้าเอาข้อนี้มาใช้ไม่มีปัญหาเลยผู้น้อยต้องเคารพผู้ใหญ่ ผู้น้อยต้องกตัญญูต่อผู้ใหญ่ผู้ใหญ่ต้องมีเมตตาต่อผู้น้อยและให้อภัยผู้น้อยถ้าเป็นไปได้ตามหลักหลักคำสอนของพระพุทธเจ้าจะไม่มีปัญหาในสังคม เพราะเชื่อฟังผู้ใหญ่ เดี่ยวนี้ ไม่มีการเชื่อฟังพ่อแม่ด้วย ไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ นี่พระพุทธเจ้าสอนมา ๒ พันกว่าปี อาวุโส กันเด ถ้าโยมผู้ชายเคยบวชต้องรู้เลยอุปัชฌาย์จะต้องจดเวลาบวชไว้ แต่ลืมกันไปเสียแล้ว ลืมข้อนี้กันไปเลยผู้น้อยผู้ใหญ่ไม่ต้องเคารพกันแล้ว ละจะ ไปสอนกัน ไม่ได้แล้ว ไม่เชื่อฟัง เมื่อไม่เชื่อฟังกันแล้วจะไปไม่รอด ไม่ปลอดภัยมีแต่เสนียดจัญไรตลอดกาล อาตมาว่าไปไม่รอดแล้ว ทำที่สังเกตมานานแล้ว สังเกตที่วัดอัมพวันมีแต่ปัญหาหมาทุกวันคนขาดการความเคารพผู้ใหญ่ ไม่มีเคารพพ่อแม่ พ่อแม่ว่าอะไรเถียงอีก ดีไม่ดีคำอีก นี่เรื่องจริง

ถ้าเราอ่อนน้อมถ่อมตน สวดมนต์ไหว้พระ สดับพระธรรมเทศนาเสมอ จะอ่อนน้อมถ่อมตนต่อท่านผู้ใหญ่เสมอ นอบน้อมกตัญญู เชิดชูด้วยระเบียบเพียบด้วยวินัยตั้งใจศึกษา นำมาพันทุกข์เป็นสุขอนันต์ เป็นหลักสำคัญเขาจำใส่ใจชัดเจน เดี่ยวนี้ ไม่มีอาตมาว่าครูบาอาจารย์เขาไม่มีวิญญาณครูแล้วเป็นครูกาฝาก เป็นครูรับจ้าง ถ้ามีวิญญาณครูหน่อย คิดว่าลูกศิษย์เป็นลูกเป็นหลานเขาจะสอนทั้งในระบบและนอกระบบ สอนทั้งให้เป็นคนดีและสอนให้มีปัญญา สอนให้ลูกหลานแก้ปัญหา อ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่ รับรองไปรอดทุกราย จะไม่มีปัญหาทะเลาะวิวาทกัน นื่องก็ต้องเป็นนื่อง พี่ก็ต้องเป็นพี่ สร้างความดีให้พ่อแม่ เพื่อต้องการให้พ่อแม่มีอายุ มั่นขวัญยืนต่อไป น่าจะเป็นเช่นนั้น

ดังนั้นจึงขอสรุปใจความว่าพระพุทธเจ้าพร้อมที่จะสอนชาวโลก ท่านมีวิชาหมดทุกอย่างเป็นจักรพรรดิ แต่เราทั้งหลายผู้รับฟังคำสอนของพระพุทธเจ้าไม่พร้อมที่จะรับถือเอาดีไม่ได้ เมื่อพระพุทธเจ้าสำเร็จพระโพธิญาณ ท่านก็รู้เป็นปัจเจกตั้งว่าควรจะสอนใครก่อน ใครพร้อมก่อนใครมีอินทรีย์แก่กล้าก่อน ก็สอนคนนั้น ไม่ใช่จะสอนก็สอนส่งเดชไป เขาไม่รับมันเสียเวลา พระพุทธเจ้าท่านรู้เลยว่าใครจะพร้อมแล้ว ท่านจะสอนชาวโลกท่านก็ต้องพร้อมนะ พร้อมอย่างไร ทำไมท่านมาสอนชาวโลกเป็นเอกอุ ในโลกไม่มีใครทำเทียม

พระองค์ เลย ๘๐ อสงไขยก่าไรแสนกัป เตรียมพร้อมมาที่จะสอนประชาชนได้ เราก็เช่นเดียวกันทำอะไรก็เตรียมให้พร้อม พระพุทธเจ้าของเราพร้อมที่จะสอนประชาชน พระองค์ทรงศึกษาก่อน พระพุทธเจ้าเน้นวิชาการ ไม่ใช่เน้นหลักตออย่างที่ยอมรับคิดเน้นวิชาการให้สร้างตัวเอง ช่วยตัวเองและสอนตัวเองและพระองค์ทำก่อน ท่านจบ ๑๘ ดอกเตอร์ ๑๘ ศาสตร์ เรียกว่าเลขจักรพรรดิ ทำไมต้องมาพูดที่นี้ด้วยเพราะเรารักศาสนาที่นี้ รักหลวงพ่อดาว เราต้องมาต่อทุน กลัวทุนเราจะหมด ต้องเพิ่มข้าวเพิ่มอาหารเพิ่มแกงเพราะลูกเราเยอะขึ้น เมื่อก่อนเราอยู่กัน ๒ คน ตามประสาสามภรรยา ก็ไม่ต้องเพิ่มมาก พอมีลูกกรอกอย่างแก้วตาก็ต้องเพิ่มขึ้นไป ตามลำดับขั้นตอนสามมีต้องไปปลูกบ้าน ๓ หลัง แต่บางคนไม่ฟังเทศน์ สวดมนต์ อย่าไปว่าเขาเลย เขาไม่พร้อม ถ้าไม่พร้อมไม่ต้อง ถ้าไม่พร้อมแก้อย่างไรขาดตรงไหนก็เติมลงไป เกินตัดออกไป ถ้าขาดก็ไม่เติมเกินก็ไม่ตัด จะพร้อมได้อย่างไร เพราะฉะนั้น พระพุทธเจ้าก่อนจะเสด็จออกบรรพชาก่อนนั้น ท่านเตรียมพร้อมมาแล้ว คือวิชาการ

วิชาการนั้นสำคัญมากมีลูกต้องให้เรียน ไม่ใช่เรียนบาลีนะ มีวิชาทุกๆ อย่างให้พอ ๑๘ ศาสตร์ หรือให้มีศาสตร์ใด ศาสตร์หนึ่งก็ได้ จึงเรียกว่า ๓ รู้ ๓ ดี ๕ มีปัญญา ถ้าท่านทำ ๓ รู้ ๓ ดี ๕ มีปัญญา ลูกท่านไปรอดได้ทุกคน นี่คือวิชาความรู้อะไร ทุกคนก็ไม่ทราบ แต่ก็ไม่ว่า พระพุทธเจ้าเน้นวิชาการ โยมที่เป็นบิดามารดาต้องเตรียมพร้อมให้ลูกเรียนหนังสือ ถ้าลูกหลายคน ให้เป็นแพทย์สักคนเถอะ เป็นครูสักคน เป็นกุศลมาก เป็นแพทย์รักษาเขาให้หายโรคร้าย เป็นครูสอนให้เขามีวิชาความรู้ เป็นรัฐมนตรี เป็นนายก สอนวิชาที่เขาชอบจะเป็นความรู้เป็นกุศล กตัญญูกตเวทิตาธรรม ไม่มีใครทำร้ายหมอแพทย์ ครูวิชาการ ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ พระพุทธเจ้าไม่ใช่ไปนั่งหลับตาแล้วมาสอน ไม่ใช่ท่านเรียนมาพร้อม ในสมัยเจ้าชายสิทธัตถะ ท่านทรงได้รับการศึกษาเป็นอย่างดี จากอาจารย์ที่มีชื่อเสียง วิชาที่ท่านทรงศึกษาเป็นศิลปศาสตร์ ๑๘ สาขา นี้คือจักรพรรดิ ถ้าใครมี ๑๘ ศาสตร์ได้ก็เป็นจักรพรรดิ พร้อมที่จะสอนด้านวิชาการ ถ้าเป็นชาวพุทธต้องเรียนบาลีไปด้วย

๑๘ ศาสตร์ ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ เจ้าชายเรียนมาจบ วิชายุทธศาสตร์ คือ วิชานักรบ
๒. รัฐศาสตร์ เป็นวิชาการปกครอง
๓. นิติศาสตร์ วิชากฎหมายและจารีตประเพณีต่างๆ
๔. พาณิชยศาสตร์ วิชาการค้าทุกชนิด
๕. อักษรศาสตร์ แปลว่าวิชาวรรณคดี ภาษาทุกอย่าง
๖. นิรุกติศาสตร์ วิชาภาษาทั้งหลายทั้งของตนและชนชาติที่เกี่ยวข้องกัน
๗. คณิตศาสตร์ วิชาคำนวณ

๘. โขติศาสตร์ วิชาดูดวงดาว เราจะเห็นได้ว่าพระมหากษัตริย์ดูดวงดาวเก่งทุกพระองค์ อย่างเช่นรัชการที่ ๔ ทรงชำนาญทางดาราศาสตร์และโหราศาสตร์

๕. ภูมิศาสตร์ วิชาดูแผนที่ ของประเทศต่างๆ

๑๐. โหราศาสตร์ ต้องรู้ด้วย มันอยู่ในศิลปศาสตร์ วิชาโหราศาสตร์จากพยากรณ์เหตุการณ์ต่างๆ

๑๑. เวชศาสตร์ วิชาแพทย์ เรียนหมด

๑๒. เหตุศาสตร์ วิชาว่าด้วยเหตุผล

๑๓. สัททศาสตร์ วิชาไวยากรณ์

๑๔. วิชาสัตวศาสตร์ วิชาดูลักษณะสัตว์ และดูเสียงสัตว์ ว่าดีหรือร้ายประการใด ไม่ใช่สัตวแพทย์ โยคะศาสตร์นี้แหละคือวิชาช่างกล เรียนหมด

๑๕. วิชาศาสนศาสตร์ ศาสนาทุกศาสนาเรียนมาหมด ไม่ใช่เรียนเฉพาะพุทธ

๑๖. มายาศาสตร์ หรือตำหรับพิชัยสงคราม เป็นวิชากลวิธีกลอุบาท

๑๗. คัมภีร์พิชัยสงคราม วิชาเรื่องรำ หรือนาฏศาสตร์ หรือดนตรี หรือดุริยางค์

๑๘. นันทศาสตร์ เป็นวิชาการประพันธ์บทกลอน

ขอเจริญพรว่า เจ้าชายสิทธัตถะ เรียนจบทุกอย่าง จนไม่มีที่เรียนแล้ว ที่ตักสิลาที่ไม่มีให้เรียน ครูอาจารย์ก็ไม่มีอะไรสอน เพราะเรียนจบ ๑๘ ศาสตร์แล้ว ถ้าโอรสพระมหากษัตริย์พระองค์ใด ได้เรียนจบให้ตั้งเป็นจักรพรรดิ พราหมณ์ทำนายตอนที่ประสูติว่าถ้าเป็นฆราวาสจะได้เป็นจักรพรรดิเก่งในสมัยนั้น ถ้าออกบวชจะได้เป็นพระพุทธเจ้า นี่แสดงว่าพระพุทธเจ้าของเราเรียนจบทุกวิชาแล้ว จึงสอนได้ แต่เหตุใดเล่าพระพุทธเจ้าจึงต้องเสด็จบวรพชาด้วย เพราะยังมีอีกวิชาที่ไม่มีครูสอน หากครูสอนไม่ได้เลย วิชานั้นคือวิชาแก้ปัญหาวิชาแก้ทุกข์ วิชาที่จะสร้างความสุขให้แก่ชีวิตนี้ ไม่มีครูสอน ต้องศึกษาเอง แต่จากคำว่ายบวรพชาของพระองค์นั้น ไม่ใช่ว่าจะหนีลูกหนีเมีย ดัดช่องน้อยเฉพาะพระองค์ ทรงไปศึกษามาจนจบครบ จึงกลับมาโปรดพระมหาลี โปรดพระโอรส โปรดพระบิดา โปรดพระมารดา โปรดพระประยูรญาติ โปรดประชาชนทั่วไป พร้อมทั้งจะสอนทุกประการ แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ทั้ง ๒ วิชา คือ ศิลปศาสตร์กับแก้ปัญหาคือชีวิตเรากลับไปทิ้งเสียหมดเลยมีลูกก็ไม่ให้เรียน ไม่สนใจที่จะให้ลูกเรียน อาตมาว่าไม่ยากเลยที่จะให้ลูกเรียนหนังสือ ปลูกนิสัยลูกตั้งแต่เล็กๆให้ สวดมนต์ สวดพาทิมหามหาคา คนตรีไทยสำคัญมาก ทำให้อารมณ์ดี ทำให้อาชีพดี ทำให้คิดดี ทำให้แก้ปัญหามีได้ รู้โดยบังเอิญที่ตั้งที่พระพุทธเจ้าทรงบวรพชา ก็ทรงต้องการวิชานี้ เอามาสอนญาติโยม มีทั้งปรัยัติศาสนาปฏิบัติ ศาสนาปฏิบัติ เวชศาสตร์

ปฏิเวธ แปลว่าอันสงฆ์ของการศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่หมายความว่า เรามีลูกชายลูกสาวให้ไปเรียนบาลีทั้งหมดแต่จำเป็นก็ต้องเรียนถ้าเราเป็นชาวพุทธ อย่างเช่นสมเด็จพระเทพฯ ท่านก็รู้บาลี แปลบาลีก็ได้ เล่นดนตรีก็ได้ รู้ไว้ช่วยให้สบายแบกหาม รู้อะไรสู้รู้วิชา รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี ถ้ามีลูกหลานควรให้เรียนดนตรี

ลานวัด ลานใจ ลานกีฬา ลานดนตรี อยู่ในวัดมานานสมัยสุโขทัยแต่เดี๋ยวนี้ไม่มีแล้วลานวัดคือร่มรื่น มีต้นหมากรากไม้สวยสดงดงาม ลานใจนั่งสมาธิภาวนา สุขอื่นยิ่งกว่าความสงบไม่มีอีกแล้วคือลานใจ ส่วนลาน กีฬานั้นพระภิกษุศึกษาวิชาการศาสนาเป็นอันเดียวกันวัดต้องมีการศึกษาเช่นบาทหลวงต้องเป็นเจ้าของ โรงเรียน เจ้าอาวาสต้องเป็นเจ้าของโรงเรียนก็มีลานกีฬา เด็กจะได้ไม่เสียหาย ไม่ไปติดยาบ้า ลานดนตรี เด็กก็ จะเพลิดเพลินอารมณ์ดีแจ่มใส มีมาตั้งแต่ ครั้งโบราณแล้ว ไม่ใช่ว่าอาตมาพูดว่าดนตรีใช้ไม่ได้ในวัดอย่าลืมนะ โขน รมเกียรติ เล่นในวัด ฉลองโบสถ์ ฉลองศาลา ไม่เสียหาย

พระพุทธเจ้าของเราที่เสด็จบรรพชา ๖ ปี ได้ตำราจริงกว่าจะค้นวิชาแก้ปัญหาใช้เวลา ๖ ปี แล้วเรามา วัดใช้เวลานิดเดียวจะได้อะไรหรือต้องมาบ่อยๆ ให้คล่องแคล่วว่องไว ถูกต้องเป็นธรรม รับรองท่านจะไม่มี เสียหายเลย จะมีแต่ปัญญา พระพุทธเจ้าสอนให้มีปัญญาในตัว ไม่ได้สอนให้มีปัญญานอกตัวพระพุทธเจ้าได้ ธรรมะข้อสุดท้าย เพราะไปเสวยพระกระยาหารจากนุชนาสุชาดา ได้แก่ข้าวมธุปายาส เจ้าชายประทับที่ริมฝั่ง แม่น้ำ แลรัฐชรา นางสุชาดาก็คิดว่าเป็นเทวดา พระองค์ทรงเสวยหมดแล้วอธิษฐานจิตว่าข้าพเจ้าบรรพชา ๖ ปี แล้ว วันนั้นเป็นวัน โทณวิสาขะบูชาอธิษฐานจิตลอยถาดไปถาดลอยวังขึ้นเหนือนี้เลย อ้อ ข้าพเจ้าสำเร็จวันนี้ แน่นอน เพราะทำมา ๖ ปี ตามใจตัวเอง ไม่เป็นอิสรเสรีแก่ตัวเอง ตรงนี้สำคัญเราแพ้ตัวเองตลอด ตามใจ ตัวเองตลอด ท่านจึงได้ฝืนใจทันที ข้ามแม่น้ำ แลรัฐชราพราหมณ์ ถวายหญ้ากู่สะแปดกำ ขัดบัลลังก์นั่งสมาธิ ภาวนา เจริญภาวนา ข้าพเจ้ายอมตายบนหญ้ากู่สะอันนี้ หญ้ากู่สะเป็นหญ้าใบคมของอินเดีย ไม่ใช่หญ้าคาหรือก อตมาไปคумаแล้ว ไม่ใช่หญ้าใบหอก ไม่ใช่หญ้าคา แต่ต้นใหญ่กว่าหญ้าคาเขาเรียกกู่สะ แต่เรามาเรียกหญ้าคา หญ้าปล้อง

พระพุทธเจ้าทรงสำเร็จด้วยความฝืนใจก็ฝากท่านสาธุชนเอาไว้ ทำอะไรอย่าตามใจตัวเอง จะต้องชนะ ใจตนเองได้ ถ้าแพ้ใจตนเองไม่มีทางสำเร็จขอเจริญพร ปลาว่ายล่องหรือว่ายขึ้น ถ้าว่ายล่องปลาตายนะ ปลา เป็นว่ายสวนน้ำ อาตมาเดินธุดงค์ ไปเขตพม่าฝนตกเจ็ดวันเจ็ดคืน ไม่ได้บิณฑบาตเลย ฝนหยุด ปลาไปตายบน ยอดเขาเต็มไปหมด มันขึ้นไปได้อย่างไรล่องไปตามน้ำ คือหอยมันไม่สวนน้ำ เพราะมันต้องการลงหนอง อาตมาตอนเป็นเด็กเลี้ยงเป็ด เขียนชื่อที่เปลือกหอยห้วยลงไปในหนอง พอหนองแห้ง ย้ายเป็ดไปอีกหนอง หนึ่ง หอยแก่ พอน้ำแห้งมันมีฝาปิดมันก็อยู่ในดินพอฝนตกดินเปียกมันก็ออกมา แล้วเอापากเดินเดินไปอีก หนอง ชื่อหนองห้วยแกงอาตมาหาหอยให้เป็ด ก็ไปเจอเข้า เราเขียนไว้ว่า ดช.จรัญ จรรยาภิรักษ์ เขียนวันที่ไว้ ด้วย ไปเจอเลย ห่างจากหนองเดิม ๒ กิโลเมตร เอาไปให้คนเฒ่าคนแก่ดู ท่านก็สอนว่าเรามีขามิแขนไม่เดิน หอยมี ปากเดินได้ ตั้ง ๒ กิโลเมตร เพราะฉะนั้นที่ไปตามน้ำ คือหอยไปสวนน้ำ คือปลาค้นเราตามใจตัวเพราะกลัวลำบาก ของเจริญพรญาติโยม มีลูกหลาน ให้เรียนหนังสือ อย่าให้อายหอย หอยมีแต่ปากยังไปได้ไกลเป็นกิโลแต่เรามี เท้าสองเท้ามือสองสมองหนึ่ง อย่าให้อายหอย

พระพุทธเจ้าสำเร็จพระโพธิญาณ ด้วยการฝืนใจจึงสำเร็จ อย่างโยมมานั่งกรรมฐานพอเมื่อยหน่อยเลิกเลย ไม่มีทางสำเร็จหรอก โยมทั้งหลายจงอย่าทำตามใจตัวเอง พระพุทธเจ้าทรงเห็นว่าไม่มีใครพร้อมเท่าปัญญาวัคคีย์ ทั้ง ๕ รูป จึงได้โปรดปัญญาวัคคีย์ ทั้ง ๕ รูปก่อน อัญญาโกณฑัญญะอินทริย์แก่กล้าสอนก่อนเลย ถึงได้สำเร็จ สัมโพธิญาณด้วยขัมมจักกัปปวัตตนสูตร ในเวลาต่อมา พระพุทธเจ้าสอนอะไรก่อน และศาสนาของพระองค์เข้าประเทศไทยที่ใดก่อน มีเข้าที่ไหนบ้าง เราหาคำตอบได้ไม่ยากนักศาสนามาจากศรีลังกา จึงขอเจริญพรว่าต้นศรัทธาโพธิ์ ที่อินเดีย นั้น ไม่ใช่ต้นจริง ต้นจริงอินเดียหาหมดนางภิกษุณีสังฆมิตตา ธิดาพระเจ้า โสทกมหาราช ได้นำกิ่ง ของต้นจริง ไปปลูกที่ศรีลังกาชราภาพมาก เป็นต้นศรัทธาโพธิ์ ที่ตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าอาตมาไปประชุมพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกเมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๕ กับหม่อมเจ้าหญิง พูนพิศมัย ตอนนั้น นางสิริมาโร เป็น นายกรัฐมนตรี พระศรีลังกา นำศาสนาเข้าทางนครศรีธรรมราช มาสองรูป ชาวนครศรีธรรมราช นั้น เป็นชาวประมง เป็นคนดี แต่พระ ๒ รูป รูปหนึ่งสร้างวัดมหาธาตุ สอนวิชาการทุกอย่าง สอนแบบศิลปะศาสตร์ สอนให้ชาวนครมีวิชาความรู้ทุกอย่าง อีกรูปหนึ่งสร้างวัดอรัญญิกवासอร์ญาสี เจริญวิปัสสนากรรมฐาน รวมเป็น ๒ วัด สรุปลักษณะ เป็นคันถธุระวัดหนึ่ง วิปัสสนาธุระวัดหนึ่ง ชาวเมืองนครศรีธรรมราชก็มาศึกษาหาความรู้ จนจบแล้ว ส่งไปวัดอรัญญิกจากคามวาสีไปสู่อรัญญิก นั้งเจริญสมาธิภาวนา เจริญพระกรรมฐาน จึงมีปัญญาในตัว ทำให้ นครศรีธรรมราช เกิดมีปัญญาสร้างเครื่องถมเงินลายทองมากมายก่ายกอง เลิกอาชีพประมง เลิกอาชีพทำรันฟันแทงกัน มีเมตตา อ่อนน้อมถ่อมตนตลอดเวลา ประเทศจีนเอาเรือกำปั่นมาซื้อเครื่องถมลายทองของเมืองนครศรีธรรมราชไปสู่อเมืองจีน แล้วเอาไปทำต่อคนจีนจึงทำเครื่องถมลายทองเป็นมาจนถึงบัดนี้

ฉะนั้น วิชาทงพระพุทธศาสนา สอนทั้งคามวาสีและอรัญญิก สอนทั้งความรู้คู่กับความดีต้องอย่างนี้ พระ ๒ รูปนั้นเอาเรื่องตั้งนะโม มาสอน ทำให้คนนครฯ อ่อนน้อม ถ่อมตน อาตมาจะยกตัวอย่างนี้ นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส ใครสอน พระพุทธเจ้าไม่ได้สอน แต่ทำไมเขาเอาใช้กันจะยกครู ไหว้ครู ก็ต้องตั้งนะโม เอามาจากไหนพระจากศรีลังกาจึงได้บอกแก่ชาวนครศรีฯ ว่าใครตั้งนะโม สาดาคิรายักษ์ยักษ์ ๕ คน มาเฝ้าพระพุทธเจ้าถูกพระพุทธเจ้า หว่าพระพุทธเจ้าเป็นมนุษย์มีอะไรดีหรือ ถูกเหยียดหยาม พระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าไม่ว่าอะไร มีแต่ให้กับช่วย จะบ้วนน้ำ ลายรดพระเศียรพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าก็ไม่ว่า มีแต่เมตตาอย่างเดียว ให้กับช่วยตลอด อะไรเกิดขึ้น สาดาคิรายักษ์ก็ไม่มีเลยว่าเป็นพระพุทธเจ้า ทำไมไม่โกรธ ทำไมไม่เกลียด ทำไมถึงมีเมตตาอยากให้เราเป็นคนดี และท่านก็ตรัส ภิกขเว ดูกรผู้ทรงศีล ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้ใครมายกย่องข้าพเจ้าไม่ต้องการให้ใครมากราบไหว้ ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านทั้งหลายเป็นคนดี สร้างความดีให้แก่ตัวท่านเอง ทำให้สาดาคิรายักษ์เห็นใจ จึงได้ตั้งนะโมขึ้น มาตัสสะใครเป็นคนตั้ง อสุรินทรานู มา ๕ คน ณะคะวะโต ท้าวจาดุมหาราช อะระหะโต ท้าวสักกเทวราช สัมมาสัมพุทฺธัสสะ ท้าวมหาพรหม ก็ขอเจริญพรว่าผู้ตั้งนะโมตามที่กล่าวมานี้ ไม่ทราบที่มาอย่างชัดเจน อาตมาอธิบายว่า เมื่อเห็นพระพุทธเจ้าเขาไม่เคารพ แต่เห็นพระพุทธเจ้ามีแต่ให้กับช่วย จึงได้อ่อนน้อมถ่อมตน ไหว้ กราบ ตั้งนะโม ขึ้นมา ๕ คน ส

ดาคริย์ กษัตริย์ เป็นยักษ์ชาวเขาอยู่ที่ เขาสาตาคีรี จัดเป็นภุมมเทวา เทวดา ที่อยู่บนแผ่นดิน ที่ปรากฏผู้มีถึงสาม พันคน แต่ที่อ้างไว้เป็นเอกพจน์คือ นะโม สาตาคิรา โข นะโม สาตาคิราย กษัตริย์เป็นผู้ตั้งที่จะหมายถึงหัวหน้าหรือ ผู้เป็นเจ้าของใหญ่ของเทวดาทั้งหมดอสูรินทรานู นั้นเป็นราหูที่ชื่ออสูรินทร บอกลยว่าจอมอสูร อสูรเป็นเทวะ พวกหนึ่งเหมือนกัน มีกายเป็นทิพย์ ราหูนี้เป็นอริกับสุริยเทพคือพระอาทิตย์กับพระจันทร์พระอาทิตย์ เป็น มิตรกับจอมพิภพ

จาตุมหาราชคือใคร คือเป็นเทวดาหมู่ แปลว่าเทวดาทั้ง ๔ เป็นภพที่จัดเข้าในสวรรค์ ๖ แต่ชั้นแรก เรียกว่า จาตุมหาราชิกา ท้าวมหาราชทั้ง ๔ มีหน้าที่คุ้มครองโลกเรียกว่าท้าวจตุโลกบาล คือปกครองคนละทิศ ท้าววิรุฬหก อธิบดีของพวกกุมภัณฑ์ครองทิศใต้ ท้าววิรูปักษ์ เป็นอธิบดีของนาคครองทิศตะวันตก ท้าวกุเวร หรือเวสสุวัณ เป็นอธิบดีครองพวกยักษ์ ครองทิศเหนือ ท้าวธตรฐ อธิบดีของพวกคนธรรพ์ครองทิศตะวันออก ดังที่ได้กล่าวมาแล้วปกครองถึงจาตุมหาราช สรุปว่า อ่อนนุ่มถ่อมตน ไปลามาไหว้ พระพุทธเจ้าก็ขอ อนุโมทนา พวกยักษ์ร้ายทั้งแปดทิศ ทั้งจักรินเทวราชกลายมาอ่อนนุ่มถ่อมตน **อพุทธศุตเต เทวปญฺหนํ** ถึงเวลา ๒๔ นาฬิกา ก็มาเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าถามปัญหาต่างๆ เคารพพระพุทธเจ้ามาก จึงต้องมาถามปัญหาพระพุทธเจ้า แต่พวกเราน่าเสียดาย พวกเรามีปัญหาแต่กลับไปถามคนอื่น น่าจะถามคำสอนของพระองค์บ้าง ว่าแก้อย่างไร ควรแก้อย่างไร

พวกยักษ์นับถือพระพุทธเจ้าเป็นอย่างมากเป็นผู้ให้กับช่วยชาวโลกจริง พระองค์ไม่หวังผลตอบแทน แต่ประการใด ตั้ง นะโม เพื่ออะไร

๑. เพื่อดำเนินในร่องรอยแห่งผู้เป็นอริยะ
๒. เพื่อขออำนาจคุณพระคุ้มครองป้องกันอันตราย
๓. เพื่อทำให้ชีวิตมีเนื้อหาสาระ
๔. เพื่อชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ ผ่องใส

ก็ขอฝากญาติโยมไปด้วย สอนเพื่อให้เกิด นะโม อาตมาถามพวกนกรฯ หัวใจนกรฯ มีอะไรดีบ้าง เขาตอบว่ามีพระธาตุ อาตมาบอกเขาว่า ยังมีแหวน นะโม อีกอย่างหนึ่ง

ก็ขอฝากไว้ นะโม **ศุสสะ ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสสะ** อ่อนนุ่มถ่อมตน ไปลามาไหว้ อภิวัตน สีสีสุต นิจจ วุฑฒาปจายิโน จตุตถาโร ธมฺมา วฑฺฒนฺติ อายุ วัฒนฺโณ สุขํ พฺลํ พระพุทธเจ้าทรงแสดง ใครไปมาลา ไหว้ ท่านจะพูดว่า อายุ วัฒนฺโณ สุขํ พฺลํ จะไปไหว้คนเฒ่าคนแก่คนเฒ่าคนแก่ บอกว่า เออ! อายุ วัฒนฺโณ สุขํ พฺลํ ไหว้พระนะหลาน ขอให้เป็นผู้ใหญ่เป็นโต

อะไรมาเป็นหลักอีก พระ ๒ รูป สอนให้ชาวนครศรีธรรมราชมีความรู้สอนทั้งเด็กสอนทั้งผู้ใหญ่ เรียกว่า คามวาสีเรียนวิชาทุกชนิด ๑๘ ศาสตร์ แล้วก็ส่งไปยังอรัญวาสีเรียนวิปัสสนาธุระ นกรฯ มี ๒ วัด ความนี้ ทราบถึงกรุงสุโขทัยพระราชาก็มีพระราชสาสน์ตรามาถึงเจ้านครศรีธรรมราช ขอพระ ๒ รูป ผู้

สุโขทัยราชธานี ทรงผนวชทันที เราจึงจะเห็นได้ว่าพระสถูปเจดีย์ที่กรุงสุโขทัยเหมือนศรีลังกาทั้งหมดมาจากศรีลังกา จากศรีลังกาเข้าสู่กรุงศรีอยุธยาราชธานี ๗๐๐ ปี ปลายสี่ไทย ๔๑๑ ปี กรุงศรีอยุธยา ๒๐๐ ปี รัตนโกสินทร์นั้น พอดีหมดอายุของพระสงฆ์ในศรีลังกา เป็นกฎแห่งกรรม ชาวทมิฬจับพระมหากษัตริย์ขังไว้ เขาสิริริยา ฆ่าพระเณรตายหมด เมื่อพระเณรตายหมดทำอย่างไร จึงมีจดหมายขอพระสงฆ์จากประเทศไทยไป ประกาศศาสนาที่ศรีลังกา พระอุบาลีวงศ์ได้นำพาหุงมหากาติดไปด้วย ชาวศรีลังกา จึงสวดบทนี้ทั้งหมด คือ พาหุงมหากา นั้นเอง

ประเทศศรีลังกาจึงสวดพุทฺธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุงมหากาได้จากกรุงศรีอยุธยา โดยพระอุบาลีวงศ์ซึ่ง เป็นลูกศิษย์ของพระพนรัตน์วัดป่าแก้วถวายพระพรพระนเรศวรไม่เคยแพ้ทัพ

ธรรมเนียมตรุษสงกรานต์ ก็มาจากอันนี้ นะโม อ่อนนุ่มถ่อมตน ประเพณีรดน้ำ คำหว่าไม่ใช้มาจากภาคเหนือ ของคนภาคใต้ อันเดียวกับพระพุทธรูปเจ้าสอนจึงมีการถือ โภคทรัพย์ขึ้น มีการทำบุญขึ้นปีใหม่เราจะเห็นได้ว่าศรีลังกาจะคิดขึ้นปีใหม่วันวิสาขะของเราขึ้นปีใหม่ ตรุษสงกรานต์ ขึ้นเดือน ๔ มีสงกรานต์ อาบน้ำ พ่อแม่

เรียกว่าทำญาติพลี และอดิธิพลี ปุพเพติพลี ราชพลี ถวายในหลวง มีภามืออากรเป็นต้น เทวดาพลี จุดมุ่งหมายเพื่อเลี้ยงบิดามารดา บ่าวไพร่ บริวาร ให้มีอำนาจอำนาจในวันขึ้นปีใหม่มาบัดเหตุอันตรายต่างๆที่เกิดขึ้นเกิดแก่บรรดาญาติทั้งหลาย ทำพิธีกรรม ๕ ประการ เรียกว่าสงกรานต์ ก็จะขอประกาศให้ท่านฟังไว้ด้วยการทำสงกรานต์ ทำพิธีกรรม เราได้จาก นะโม นี้แหละ เราจากพ่อจากแม่ไปมีครอบครัวพอถึงปีใหม่เราก็กลับมาที่บ้านเรือนของตนเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ เปลี่ยนผ้าผ่อนท่อนสไบให้พ่อแม่ แล้วการรดน้ำ คำหว่าหมายความอะไร มีมาจากนครศรีธรรมราชก่อน คือ นะโม นี้แหละ ทำเหมือนกันแต่เราคิดว่าคำหว่าเป็นคนภาคเหนือ ไม่ใช่เลย นะ คำหว่านี้มีความหมาย

รดน้ำ คำหว่าหัวตัวนี้ แปลว่าหัวปัญญาแม่ให้มือ ๒ เท้า ๒ สมอง ๑ เป็นที่พึ่งแห่งปัญญา เรียกว่าหัว ก็ไปหาที่ปรึกษาของพ่อแม่ อย่าพึ่งพ่อแม่ไม่ได้พึ่งครูบาอาจารย์และขอกายกรรม วชิกรรม มโนกรรม โยโยโส อันว่าโทษอันใดความผิดอันใดที่ข้าพเจ้าได้พลั้งเผลอสติไปด้วยกาย วาจา จิต ต่อหน้าก็ดี ถัดหลังก็ดีต่อบิดามารดา ต่อปู่ ย่าตายายโปรดได้อโหสิกรรมให้แก่ลูกหลานด้วยเจ้าผู้ แล้วกราบเลย แล้วค่อยอาบน้ำ เปลี่ยนผ้าให้ท่าน แล้วท่านมีอะไรท่านจะได้สอนเราเรียกว่าคำหว่า รดน้ำ ให้ท่านท่านจะคำหว่าให้เร คือหัวปัญญา ให้ลูกเพิ่มปัญญา ให้ลูกมีสติปัญญาเหมือนเดิม จะได้ถามลูกหลานว่าตั้งแต่แยกครอบครัวไปกิจการดีไหม การงานดีไหม ลูกเรียนหนังสือเก่งไหม ท่านจะถามอย่างนี้ เรียกว่าคำหว่าต้องการจะให้เป็นที่ปรึกษา ร้อนแดดที่แผดเผา ต้องหลบเข้าใฝ่ปรึกษา ร้อนรักหนักอรุณาธิมาจะวายปราณ จะไปพึ่งใครเขาต้องการตรงนี้ นะ

การสงกรานต์ พระเหมือนกันบางแห่งอาตมาไปเห็น บาปมาก ไปสาदनน้ำในวัดแล้วอาตมาขยับไปเสียบประปาของวัด แล้วสาदनน้ำกันในวันถึงกันเรียกราวอย่าทำเลย บาปกรรมนะ เอาน้ำ พระไปใช้วันสงกรานต์นี้

เขายังต้องขนดินขนทรายไปวัดขนนน้ำเข้าวัดเดี๋ยวนี้ ขนออกจากวัดขายดินวัดด้วยเดี๋ยวนี้มีแต่บাপก้นไม่มีบุญเลย ไร่บุญวาสนา นี่ก็ใกล้ประเพณีสงกรานต์แล้ว ก็ขอฝากญาติโยมพุทธบริษัททั้งหลายให้ยึดถือประเพณีไทยไว้ด้วยธรรมเนียมไทย ประเพณีไทย วัฒนธรรมไทย อย่างที่ได้ใหม่อย่าไปสาดน้ำ กลางถนนปั่นบাপ อย่าไปสาดรถยนต์เขา อย่างปีในวัด จุดพลุจุดประทัดในวัดเมื่อ ๕ ปีที่แล้ว ที่สิงห์บุรี คนที่สาดน้ำ จบปริญญาโทด้วยสาดรถมอเตอร์ไซด์ว่าตายคาที่เลย และอีกคนหนึ่งเป็นสาวจบปริญญาตรี เอน้ำ แข็งห่อขว้างเข้าไปโดนตาเขา ตาบอดเลย อยู่มาไม่นานคนที่ขว้างเขตาบอดตาใส่ที่ สองข้างเลย เดี่ยวนี้ยังอยู่แต่จะไม่ออกชื่อ ตอนนี้อยู่มาอยู่กรุงเทพฯ ส่วนคนที่สาดน้ำ ทนจีรตมอเตอร์ไซค์นั้น เดี่ยวนี้ก็ตายแล้ว รถชนที่บางชันหมาก เหนือลพบุรี ตายคาที่เช่นกัน

ก็ขอฝากญาติโยมไปด้วยไม่ใช่เรื่องเหลวไหลนะ เป็นเรื่องทำ **ญาติพลี** สงเคราะห์ญาติ ถึงสงกรานต์ ก็ไปรวมกัน

อธิติพลี ต้อนรับแขกโอภาปราศรัย ยิ้มแย้มแจ่มใส ตั้งใจสนทนาเจรจาไพเราะ สงเคราะห์เอื้อเฟื้อ ขาดเหลือคอยดูแล ไม่แปลกลูกค้ำมา ญาติมาก็ต้องยิ้มเรียกว่าญาติพลีญาติพี่น้องจะมารวมกันที่บ้านปู่ ย่าตายาย ในวันสงกรานต์

บุพเพปตพลี ทำบุญอุทิศให้ผู้ตายเราจะเห็นได้ว่าบ้านนอกคอกนาจะมีศพสามัคคีเอากระดูกมารวมกัน พระสงฆ์จะสวดพระอภิธรรม เดี่ยวนี้ จะเลิกกันไปหมดแล้ว

ราชพลี ถวายในหลวง เสียภาษีอากรอย่าโกงหลวง ช่วยกันเสียภาษีอากรถวายเป็นราชพลี ต่อองค์พระราช

เทวดาพลี อุทิศส่วนกุศลให้แก่เทวดาด้วย ในวันสงกรานต์ และบริจาคทานให้แก่สมณพราหมณ์ ผู้ประพฤติธรรมประพฤติชอบอีกด้วย จะเป็นประโยชน์แก่ท่านอีกด้วย

วันสงกรานต์ เป็นมหามงคลชีวิต เป็นการนอบน้อมบูชาปู่ ย่าตายายวงศ์ตระกูลของตนจึงจะถูกต้อง เพื่อจะไปบูชาพระคุณของปู่ ย่าตายายบังสุกุลให้ปู่ย่าตายายในวันสงกรานต์ขอสมมาลาโทษต่อพ่อแม่ที่ไปด่าพ่อแม่ หรือเถียงพ่อแม่ นี่เป็นบาป รคน้ำ คำหว่าท่านจะได้สอนเรอบุขมาลัยอาจารย์ทั้งหลายท่านจะได้สอนเราให้อยู่ดี กินดี ไม่มีประโยชน์ หรือเราจะได้รับพรในวันขึ้นปีใหม่ไทยเดิมตั้งแต่สุโขทัยสุโขทัยมีพลเมือง ๓ ล้าน ขยายอาณาเขตไปถึงกัณฑ์ ลิงคโปร์ เสียมราชู พระตะบอง บ้านพี่เมืองน้อง มาช้านาน ครั้งโบราณก่อนเก่า อาณาเขตกว้างขวางมาก เพราะคนสุโขทัยมีธรรมะมีคุณธรรมสูง คนโบราณเขาอยากให้นักปราชญ์คนดีๆ มาอยู่ร่วมกัน ที่ให้ฟรี เดี่ยวนี้ ที่สืบเดี่ยวยังแย่งกันขึ้น โรงขึ้นศาลไม่รู้จะเอาไปทำ ไม่มึนคิดที่จะตายกันเลยหรืออย่างไร ท่านสาธุชนอย่าคิดอย่างนั้นเลยพี่ให้น้อง น้องให้พี่ สร้างความดีให้พ่อแม่ ต่ออายุให้พ่อแม่ในวันสงกรานต์ได้ไหม ปีนี้ มังกรทองอย่าให้เป็นมังกรเหล็กสามิภรรยาอย่าทะเลาะวิวาทกัน สามัคคีปรองดองเหมือนญาติพี่น้อง สวดมนต์ภาวนาปีนี้ให้มาก มังกรเหล็กสร้างแต่ปัญหา ไม่แก้ปัญหา

ของกินไม่ให้กินกินมันจะเนาเรื่องเก่าถ้าไม่เล่ามันจะลืมปีนี้จะไม่มีการสานน้ำตามถนนแน่เพราะเป็นปีวัฒนธรรม เป็นปีเศรษฐกิจมั่งคั่งทองเงินไหลนองทองไหลมา

ก็สรุปใจความให้โยมฟังเอาหลักศาสนาเอาไว้ไว้ในใจคือศีล สมาธิ ปัญญา ก็โยมเป็นผู้รู้ทุกท่านแต่อย่าให้เลยรู้ เอาความรู้ที่เรามีอยู่มาใช้ในชีวิตประจำวันให้จงได้โยมจะได้มรรคผลในตัวเอง มีลูกจะได้ดีมีปัญญาแก้ไขปัญหาสมปรารถนาได้ จงซื้อสัตย์สุจริตเป็นนิจยัน ประหยัดให้มั่น หันหลังให้อาณู

คติในปีนี้ งามสี่ที่ ดีสี่แบบ กตัญญูสี่อย่าง เห็นจะพอนะ พอแน่นอน บุญช่วยเราแน่ บาปช่วยเราไม่ได้ เลข บุญช่วยให้เราได้ทุกอย่างที่เป็นสุจริตยุติธรรม บาปช่วยอะไรเราไม่ได้ เตือนรื้อนตลอดรายการ

งามสี่ที่คือ

๑. งามด้วยเครื่องแต่งกาย แต่งกายให้มันทันสมัย
๒. งามด้วยอวัยวะร่างกายสะอาด งามสมส่วนควรปฏิบัติ
๓. งามด้วยมารยาท จะยืน เดิน นั่งนอน เหลียวซ้าย แลขวา กู้แขน เขยิบขวา มีสติไว้ งามแน่ๆ
๔. งามด้วยน้ำใจมีอัธยาศัย โอบอ้อมอารี วจีไพเราะ สงเคราะห์ทุกคน วางตนให้เป็นกลาง ยิ้มอยู่เสมอ คนมีน้ำใจ จะยิ้มอยู่เสมอ

ดีสี่แบบ

๑. ดีที่ซาคิดตระกูลของตน วงศ์ตระกูลในชาติในเชื้อของตนดี
๒. ดีที่ทรัพย์สมบัติ หมั่นบูชาทรัพย์ชื่อเสียงความรักไว้
๓. ดีที่มีวิชาความรู้ความสามารถ อดทนอดทน สัมมาปฏิบัติในหน้าที่
๔. ดีที่มีศีลธรรม ครบวงจร

กตัญญูสี่อย่าง

๑. กตัญญูต่อบุคคล จะไม่ลืมพระคุณของบิดามารดา คุณครูบาอาจารย์เป็นต้นกตัญญูกตเวทีแปลว่าอะไร กตัญญูแปลว่ารู้พระคุณท่าน กตเวที คือสนองงานให้แก่ท่าน รู้พระคุณท่านและปฏิบัติกรให้แก่ท่าน ด้วยอามิสบูชา ปฏิบัติบูชา ต่อบิดามารดา

๒. กตัญญูต่อสถานที่ รู้พระคุณของสถานที่ ที่ให้การศึกษา แหล่งให้เกิดธรรมะ และปฏิบัติธรรม รู้พระคุณของอาชีพ การค้าการขาย อย่าลืมเขา

๓. กตัญญูต่อความดี รู้พระคุณของความดีที่ทำให้เราเป็นคนดี คือใคร

๔. กตัญญูต่อตัวเอง รักษาสุขภาพอนามัยไว้ทุกคนอย่าให้เสียสุขภาพอนามัยขอประทานโทษ เลี้ยงโค ถึกมฤคา ไว้ใช้งาน เลี้ยงสังขารไว้ทำอะไรรักษาสุขภาพพลานามัยเข้าคืนมาตีมน้ำ มากๆ น้ำ ตะไคร้ดีที่สุด แก้วโรคได้หลายอย่าง แก้วเลือดลมก็ได้ เบาหวานยังหาย รักษาสุขภาพทุกคน อย่าประมาท ให้มันครบวงจรอย่างที่กล่าว เข้าตีมน้ำ มากๆเย็น

คัมภ์น้ำน้อยเย็นน้ำชาลดลงไป าบริสุทธี้มมาก ๆ เช้า ๕ แก้วเลย รับรองสุขภาพดี ไม่เป็นลม ไม่เป็นอะไรเลย คัมภ์น้ำ บริสุทธี้เข้ามาจะช่วยระบบขับถ่าย ๑ ชั่วโมงเบา ๓ ครั้งแต่น้ำที่เป็นยอดข้าวควรงดเว้น

ขออนุโมทนาสาธุการ วันนี้มาในวันคล้ายวันพระราชสมภพสมเด็จพระรัตนราชสุทศ สยามบรม ราชกุมารี ขอให้ท่านทั้งหลายสำนึกสมัญญาทุกท่านในพระคุณของพระคุณของพระองค์ท่าน มีต่อประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ท่านทำประโยชน์จริงๆ อาตมาพร้อมทำกับท่านปีละ ๓ แสน ส่งเด็กนักเรียน โรงเรียน ตำรวจตระเวนชายแดนเรียนหนังสือ ปีนี้ขอประกาศอนุโมทนา โยมคงมีส่วนร่วมร่วมกับท่านด้วย ที่สวดธรรมจักร ทุกวันที่ ๕ รวมได้ ๖ ล้านกว่า และจะทูลเกล้าถวายในหลวง สมทบทุนมูลนิธิชัยพัฒนาให้หมดกาญจนาภิเษก ได้ ๗ ล้าน ๕ แสนบาท ได้มาจากวัดปทุมฯ บ้าง เราก็เป็นญาติกัน ถวายไปแล้ว ถวายในหลวงให้หมด ปีนี้ ถวายเป็นพระราชกุศล

ปีนี้มาขมาบอกบุญกันเยอะ คิดว่าจะนำมาเขามูลนิธิหลวงพ่อดาว ยังไม่รู้จะเอาที่ไหน แพลกใหม่ ดี ๒ เทวดามาเรียก เอาเงินมาให้ ๒ หมื่น สมปรารถนา นึกเงินไหลนอง ทองไหลมา ทำไปดอะ ทีละหยด ทีละ หยด น้ำตาลยอดไหลหยด ให้เต็มกระบอก อย่าให้กระบอกแตก อย่าให้อ่างแตกรั่ว นึกถึงบุญ เทวดานำมาให้ เลย โยมมาลีให้ ๒ หมื่น ถ้ามามีเป็น ๑๐๐ ล้าน จะให้หมดเลย แต่มีเขามาให้ ๒ หมื่น ให้หลวงพ่อดาวแล้ว พุดถึงหลวงพ่อดาว จะมีคนรู้จักทั่วเลย หาอย่างนี้หาที่ไหนได้

วันนี้ขออนุโมทนาสาธุการและขอถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระเทพรัตนราชสุทศฯ สยามบรมราช กุมารี ขอทรงพระเจริญรุ่งเรือง เป็นมิ่งขวัญของชาวไทยตลอดไปและขอให้ญาติโยมทั้งหลาย พี่น้องไทยทั่ว ประเทศเขตแดน ยิ้มแย้มแจ่มใสตลอดไป

หลวงพ่อดาวเจ้าคุณถาวร ท่านเดินทางมุ่งหน้าช่วยเหลือชาติและประชาชน เป็นที่เลื่องลือทั้งสหรัฐอเมริกา ตลอดกาลนานมา ท่านทำงานไม่ยอมหยุด ขอให้ท่านหายวันหายคืน โรค โรคา หมดไป

ขอให้ญาติโยมทั้งหลายที่ศาลพระราชศรัทธาธรรม ในวันนี้ จงประสบแต่ความสุข สันติ์นัันดร ขอ จงเจริญพร ด้วยจตุรพิธพรชัย สี่ประการ มีอายุขอให้ยืนนาน วัฒน โณ ผิวพรรณผ่องใส สุขัง ขอให้สุขภาพ อนามัยดี โรคภัยไข้เจ็บมีก็โปรดหาย สิ่งทั้งหลายที่คิดไว้จงคนนาให้เกิดความสำเร็จผล สมเจตจำนงความ มุ่งมาดปรารถนา ด้วยกันทุกๆ ท่าน ณ โอกาส บัดนี้เทอญขอเจริญพรทุกท่าน

หลวงพ่อดอกปัญหาธรรมนายโทนี่ ไตเฟล

นายโทนี่ ไตเฟล ผู้อำนวยการ สถาบันศิลปะทางสื่อสารมวลชน นครวอชิงตัน ดี ซี ประเทศ
สหรัฐอเมริกา ได้มากราบเรียนถามปัญหาธรรมกัลป์หลวงพ่อ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ณ วัดอัมพวัน
โดยมี ดร.พนชูลี อชาวอำนง เป็นล่ามผู้สื่อสารทางภาษา

นายโทนี่ : อยากจะรู้ว่าทำไมหลวงพ่อถึงได้ทำงานเป็นพระที่ศักดิ์สิทธิ์ อย่างที่หลวงพ่อ
เป็นอยู่ขณะนี้

หลวงพ่อ : อาตมาไม่คิดว่าจะมาเป็นพระ ตามหลักของโลกมนุษย์ เกิดมาเพื่อมาเป็น
พระ เกิดมาเพื่อผู้หนึ่ง ผู้หนึ่งมาเต็มวัด ขอประทานโทษที่พูดหยาบ เกิดมาเพื่อผู้หนึ่ง ถ้าเรายัง
เกิดมาอยู่ไกล ยิ่งรักยิ่งอยู่ห่างไกล เราต้องแค้นแค้น ให้เกิดมาอยู่ห่างไกล แล้วให้รักเข้ามาแทนที่คิดว่า
จะบวชให้แม่แก่พรรษาเดียว แต่ได้ไปเดินธุดงค์ในป่าที่ขอนแก่น ไปเจอพระดีมีปัญญาเข้า เลยไปทราบความ
จริงว่าพระพุทธศาสนาสอนอะไร ได้ใจความแก้ปัญหาชีวิตได้แน่ เพราะว่าพระพุทธเจ้าสอนให้มีปัญญาในตัว
ปัญญานอกตัวช่วยใครไม่ได้ นักปราชญ์ชาวโลกเยอะแยะแต่ช่วยชาวโลกไม่ได้ก็เพราะมีปัญญานอกตัว ปัญญา
ในตัวจึงจะช่วยชาวโลกได้

ตามหลักพระพุทธศาสนาเรามาเกิดในชาตินี้เพราะเรามีกรรม เนื่องจากว่าเราเกิดมาเพื่อจะต้องมาเป็น
พระ เมื่อทราบความจริงแล้วคิดจะไปสึกกับหลวงพ่อเดิมแต่ท่านให้เรียนวิชาขสสาร วิชาช่าง ถึงได้ไปเจอพระ
ในป่าที่ขอนแก่น พระที่อยู่ในป่าท่านสอนต่อให้เราเรียนรู้ว่าพระพุทธเจ้าสอนอะไร สอนให้แก้ปัญหาคือ
ปัญญานอกตัวมันจะผิดขึ้นมาเอง เรียกว่าปัญญานอกตัวมันจะแก้ปัญหาคือ เกิดขึ้นเองโดยบังเอิญ เลยได้มาทำ
ขึ้น ใช้เวลาตั้งแต่อายุ ๒๓ ปี ตอนนั้นบวชได้ ๓ พรรษา จนถึงอายุ ๔๕ ปี จึงคิดออก ถึงได้เดินธุดงค์ไปใน
ถ้ำ

ข้อ ๑ รู้ไว้ใช้ว่าใส่ปากแบกหาม เราจะไปสึกกับหลวงพ่อเดิม แต่หลวงพ่อเดิมให้เราเรียนวิชาขสสาร
ถ้าเราไม่เรียน ทำจะค่าเลย ว่าผู้ใหญ่ให้เอาไว้ก่อน มีเสื้อตัวเดียวกับมีเสื้อ ๑๐ ตัว อย่างไหนดีกว่ากัน

ข้อ ๒ รู้อะไรไม่รู้รู้วิชา รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี ไม่ได้ เธอไม่เอาเธอโง่ เธอไม่เอาเธอจะตาย อาตมา
ก็เลยเรียน เรียนแล้วอาตมาก็ยังไม่สึก แล้วก็ไปเจอพระหลวงพ่อดอกที่ขอนแก่น ถ้าไม่เรียนก็ไม่มาเจอ เจอแล้ว
ไปธุดงค์ต่อเมื่ออายุ ๔๕ ปี ธุดงค์เบกองหงสาวดี ไปเจอช่างพม่า ถ้าไม่เรียนวิชาขสสารมาอาตมากงตาย เลยได้
ทราบของจริง จึงได้อยู่มาถึงบัดนี้ ได้สร้างศูนย์ปฏิบัติธรรมที่ขอนแก่นมูลค่า ๓๐ ล้านบาท ปัญญานอกตัวหายาก
มาก นักปราชญ์ชาวโลก มีปัญญานอกตัวทั้งนั้น เป็น ตีอกเตอร์เยอะแต่ปัญญานอกตัวเขาไม่มี

นายโทนี่ : ผมประหลาดใจมากที่หลวงพ่อรู้ว่าผมจะถามปัญหาอะไร หลวงพ่อตอบปัญหาที่ผมจะถามไปหมดแล้ว พ่อผมเป็นบาทหลวง ไม่ทราบว่าผมจะต้องกลับไปเป็นบาทหลวงหรือเปล่า

ผมอยากถามหลวงพ่่ว่า หลวงพ่อเดินธุดงค์ หลวงพ่อนั่งกรรมฐานมาหลายปี ประมาณ ๒๐ กว่าปี จนกระทั่งทราบหมดแล้ว ทุกวันนี้ที่หลวงพ่อตอบไม่ได้ หลวงพ่อยังต้องถามตัวเองในการนั่งกรรมฐานใหม่

หลวงพ่อ : ต้องตอบว่ากรรมฐานคืออะไร กรรมฐานคือการกระทำให้ฐานนั้นดี กรรมฐานรำลึกเหตุการณ์ของชีวิตที่ผ่านมา และกรรมฐานทำให้แก้ปัญหาปัจจุบันที่เกิดขึ้นมาในชีวิต

นายโทนี่ : หลวงพ่อได้ปฏิบัติมานานหลายปี แล้วทุกวันนี้หลวงพ่อยังมีอะไรที่หลวงพ่อยังไม่เข้าใจ ยังสงสัย ชัดต้องต่อสู้ ยังเป็นปัญหาอยู่หรือเปล่า

หลวงพ่อ : ไม่ต้องต่อสู้แล้วกรรมฐานต่ออายุได้ อาตมารู้ล่วงหน้า รถจะชนคอหอกต้องตายแน่ นี่เป็นการระลึกเหตุการณ์ของชีวิต รู้ล่วงหน้าตั้ง ๖ เดือน รถต้องชนในวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๑ เวลา ๑๒.๔๕ นาฬิกา แต่ทำไมอาตมาอยู่มาได้จนถึงวันนี้ ๒๒ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นกรรมฐานเป็นการแก้ปัญหาชีวิต เรารู้เหตุการณ์ของชีวิต ๑ อดีต ๒ ปัจจุบัน ๓ อนาคต ทำไมต้องรู้อดีตที่ผ่านมา จะได้รู้ว่าเราทำชั่วหรือทำดี แต่พระพุทธเจ้าสอนว่า อดีตคือความฝัน ปัจจุบันจึงเป็นความจริง อนาคตไม่แน่นอน ผิดหวังจะเสียใจตลอดชีวิต และอาตมาอายุถึง ๗๒ ปีแล้ว ทำไมเราถึงอยู่มาจนวันนี้ นี่แหละกรรมฐาน

นายโทนี่ : ผมทำงาน ผมได้รับผลเสียอะไรมากมาย ผมเป็นผู้บริหารใหญ่ของสถาบัน ทำงานเกี่ยวกับโทรทัศน์วิทยุ เครื่องสื่อสารทั้งหมด ผมมีความคิดเกี่ยวกับเรื่องการทำโทรทัศน์ เกี่ยวกับสารสนเทศ นี่มันทำให้คนเสียคน มันไม่ดีต่อสังคม แต่ผมก็รู้ว่าสิ่งที่ปรากฏในสื่อ ก็คือสิ่งที่หลวงพ่อบอกนั่นแหละว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่จริง มันเป็นเรื่องที่อยู่ในอดีต แต่ถ่ายมาให้เราเห็นอะไรต่ออะไร และมันก็กระทบกับจิตของเรา มันไม่ดี ก็อยากจะได้คำแนะนำจากหลวงพ่อ ไปปฏิบัติงาน ผมไม่ต้องการให้โทรทัศน์หรือสื่อต่างๆทำให้เสียคน ไม่ต้องการให้สังคมเสีย จึงอยากจะขอคำแนะนำจากหลวงพ่อ

หลวงพ่อ : ยากมาก เดียวนี้ประเทศไทยเริ่มเสียแล้ว ในทีวีเห็นร่ำอาลัยกันชนกัน ลูกหลานเสียหมดขาดวัฒนธรรม ขาดมารยาทมาก เดียวนี้ผู้หญิงน่าเกลียดเพราะตามใจตัว จึงเสียคน ผู้ชายน่ากลัวเพราะไม่รู้จักรงใจคน นี่เกิดขึ้นแล้วที่ประเทศไทย เดียวนี้เหลือ ๒ คือ ผู้หญิง ตามใจตัว ผู้ชายเห็นแก่ตัว เดียวนี้ยุคใหม่ เสียหายมาก เราเห็นด้วยว่า นี่ทำให้คนเสียทั่วโลก

นายโทนี่ : อยากเรียนถามหลวงพ่อถึงจุดยืนที่หลวงพ่อยังจะแนะนำผมได้เพราะว่าผมไม่สามารถจะมาบวชได้ และผมจะต้องทำงานที่ต้องต่อสู้กับส่วนเสียของโลกโทรทัศน์ โลกสารสนเทศที่ไม่ดีกับภาพที่ไม่ดีที่ปรากฏ แล้วหลวงพ่อยังจะแนะนำผมให้ยึดมั่น น้อมอยู่กับสิ่งที่ผมทำให้เอาตัวรอดและช่วยสังคมได้อย่างไร

หลวงพ่ : มีทางที่จะช่วยได้ ต้องขอเจริญพรว่า โลกนี้ไปไม่รอดเกิดกลียุคทุกประเทศ ต้องตัวใครตัวมัน ต้องช่วยตัวเอง ต้องพึ่งตัวเอง และต้องสอนตัวเอง ที่จะเสียหายคือคนเรานั้น ใ้ญ่ใน ตัว ต้องเน้นที่พ่อแม่ และที่จะแนะนำให้โยมไปปฏิบัตินี้ก็คงยาก ถ้าโยมรู้จริงโยมอาจจะต้องนำไปพูดให้ พ่อแม่ที่สร้างความคิดให้กับลูกทำถูกไว้กับหลาน รักลูกให้ถูกวิธีทำความดีให้ลูกดู ต่อแก้ด้วยการพัฒนาจิต ถ้า ถามถึงการพัฒนาจิต ต้องตอบว่าจิตเกิดขึ้นอย่างไร

นายโทนี่ : ถ้าหากผมมาเข้าวัดมาเรียนกับหลวงพ่ อาจจะบวช ก็เป็นการแยกตัวเอง ออกจากสังคม แต่งานที่ผมทำอยู่นี้ ผมอยู่กับสิ่งที่ร้ายๆ สิ่งที่ไม่ดีในทีวี ในระบบสารสนเทศและทำ อย่างไม่ถึงจะมีจุดยืน ไม่หลงไปด้วยกับสิ่งที่ไม่ดีเหล่านั้น

หลวงพ่ : ต้องพัฒนาจิตไม่จำเป็นต้องมาบวช

นายโทนี่ : การพัฒนาจิตต้องทำอย่างไร ต้องอ่านหนังสือของหลวงพ่หรือเปล่า

หลวงพ่ : ต้องฝึกเลย จิตเป็นธรรมชาติ กิ่อ่านอารมณ์รับรู้อารมณ์ได้เหมือนเทพ บันทึกเสียง จิตไม่มีตัวตน จิตเกิดทางทวารหก ได้แก่ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ กายสัมผัส ฐูร้อน หนาว จิต เกิดทางนี้ ถ้าเข้าใจเรื่องสติหรือไม่ ตาเห็นรูปเกิดจิต ใช้ปัญญา จะเห็นรูปกับตา นี้คนละอันกันแยกได้ ยกตัวอย่าง ถ้าเราเห็นรูป เราไม่ชอบไม่สบายใจ แต่วิธีพัฒนาจิตให้ตั้งสติ รูปกับตานั้นคนละอัน ให้ดูด้วย ปัญญา ใช้ปัญญา และถ้าเราชอบมากทางพระเรียกว่าโลกะ เป็นกิเลส เราไม่ชอบเป็นโทสะ โทสะคือโกรธ ถ้าเราขาดสติในการดู เป็นโมหะ

นายโทนี่ : ทุกวันนี้ผมนั่งกรรมฐานตามวิธีของผม คือนั่งให้จิตสงบในเวลากลางคืน แล้วผมก็เขียนกลอนด้วย คือที่ผมเขียนกลอน ไม่ได้ต้องการอะไรพิเศษ แต่ผมเขียนกลอนเพื่อพิจารณาสิ่งที่อยู่ รอบตัว แล้วบันทึกมันออกมาให้ชัดเจนในด้านต่างๆ ด้วยการเขียน ผมสนใจศาสนาอยู่หลายศาสนา ศึกษา มา และสนใจอยู่กับความสมบูรณ์กับเอกภาพ เป็นหนึ่งเดียว ไม่ใช่แยกออกเป็นชิ้นๆ หลวงพ่มีเรื่องอะไร หรือนิทานอะไรจะเล่าให้ผมฟังบ้าง เกี่ยวกับเรื่องของเอกภาพ ของสรรพสิ่ง ของบุคคล ที่ไม่สามารถแยก ออกจากกันได้ และตัวผมเองจะมีเรื่องเล่าถวายหลวงพ่ด้วย

หลวงพ่ : อย่างนี้ไม่ยาก ต้องแยกออกให้ดูไปทั่วหน่อย ต้องแยกแยะออกไปแยกแยะ ได้หลายวิธีการ ต้องใช้ที่ลึ้นปีนี่บอก กำหนดคิดหนอ คิดให้มันเกิดขึ้นมาในตัวเรา เรียกว่าตัญญา เรา แยกออกได้เลย ถ้าหากเราคิดไม่ออกบอกไม่ได้ ก็ต้องกำหนดคิด หายใจยาวๆ ถ้าลมหายใจสั้น จะคิดไม่ ออกเลย เขาเรียกกระบายลมไม่ออก เวลานั้นเรามีสมาธิ แต่ถ้าขาดสติ ปัญญาก็ไม่เกิด ยกตัวอย่าง หู ได้ยิน เสียง เสียงกับหู เป็นคน ละอันกัน เราตั้งสติไว้ให้ได้ สติคือ ระลึกได้ รู้เตือนอยู่เสมอว่าเสียอะไร จะรู้มันที่ ว่าโกหก คนนี้นะ พูดไม่จริง มีประโยชน์มาก

นายโทนี่ : หลวงพ่รู้ว่าผมจะถามอะไร หลวงพ่ตอบก่อนที่ผมจะถาม

หลวงพ่อก : การกำหนดลมหายใจตอนที่อาตมาคอหัก พับไปเลย หมอแพทย์บอกมี หลวงพ่อก็คือยวที่คอหักแล้วไม่ตาย แต่หายใจทางสะดือได้ เพราะอะไรหายใจไม่ออก ก็เลือดเต็มไปหมดแล้วจะหายใจได้อย่างไร มันเลยทำให้เราก็ตึงสภาวะที่เราอยู่ในท้องแม่ คุณเลือดจากแม่ทางสะดือ ทำให้เราคิดถึงแม่ อันนี้ถ้าเราไม่ประสบการณ์ด้วยตัวเราเราจะพูดได้อย่างไร พูดไม่ได้ เรารู้ล่วงหน้า เดือนนี้ สติเป็นตัวบอก สติตัวนี้มันรวบรวมไว้ในคอมพิวเตอร์

ดร.พรชูลี : หนูเล่าให้นายโทนี่ฟังว่าหลวงพ่อกเคยช่วยชีวิตหนู ตอนที่เครื่องบินจะตก หลวงพ่อก็รู้ว่าเครื่องบินจะตก แล้วหลวงพ่อก็นั่งกรรมฐานใช้วิชาเพ่งกลืน

หลวงพ่อก : ถ้าเราไม่เรียนวิชาขสสารเครื่องบินตกแน่ วิชาขสสารนี้เราไม่ได้ตั้งใจจะเรียน แต่ตั้งใจจะไปสักกับหลวงพ่อกเดิม บรรพบุรุษของหลวงพ่อกเดิมตั้งแต่สมัยปู่ ย่าตาทวดหากินทางต่อช้างป่าถวายพระเจ้าอยู่หัวมาตั้งแต่ สมัยอยุธยา

นายโทนี่ : หลวงพ่อกเรียนวิชาเพ่งกลืน วิชาขสสาร นานแค่ไหน

หลวงพ่อก : ๒ เดือน ถ้าเพ่งกลืนไม่ได้เครื่องบินตกแน่นอน เพ่งกลืนดินอุดน้ำที่มันรั่ว เครื่องบินกำลังเอาหัวลงก็ปัดันบอกร่วงแน่นอน

นายโทนี่ : หลวงพ่อกจะบรรยายให้ฟังได้ไหมว่าวิชาขสสารที่ทำให้ช้างเชือกหลวงพ่อกทำอย่างไร

หลวงพ่อก : วิชาขสสารคือวิชาช้างจะเล่าให้ฟังสั้นๆ ต้องเรียนเพ่งกลืน ดิน น้ำ ไฟ ลม กลืนแปลว่าเพ่ง ดิน น้ำ ไฟ ลม ถ้าใครร้อนจัดมีธาตุไฟแรง เราเพ่งธาตุลมเข้าไปให้เขาเย็นได้ อย่างเครื่องบินน้ำรั่ว ให้เพ่งกลืนเอาดินอุด

นายโทนี่ : ผมไม่เห็น แต่ก็เชื่อหลวงพ่อก

หลวงพ่อก : ดิน น้ำ ไฟ ลม ปฐวีคือดินสามารถแยกออกจากกันได้ เช่นแผ่นดินไหว นี้คือกลืนดิน อาไปคือน้ำ น้ำท่วมคนตายได้ น้ำแรงพัดบ้านพังได้ เตโชคือกลืนไฟ สามารถเผาบ้านได้ วาโยคือลม สามารถพัดบ้านพังได้ ถ้าเราตะเพ่งกลืนให้ลมเบาได้ ลมนี้พัดตรงไม่เป็นไร แต่ถ้าหมุนตัวยามาก อเมริกามีเยอะ กลืนตัวนี้ แปลว่า ดิน น้ำ ไฟ ลม ธาตุทั้ง ๔ เราก็มียุคคน อีกอย่างหนึ่งพัฒนาจิตที่เรามีสติ ที่ทำได้จะรู้วาระจิตของคน ว่านิสัยคนเป็นอย่างไร จะรู้รู้แน่นอน ต้องรู้ใจไม่อย่างนี้ผมไม่ยอมเชื่อ

นายโทนี่ : หลวงพ่อกจะบอกอะไรผมอีกหรือไม่

หลวงพ่อก : การฝึกวาระจิตคน เราจะอธิบายสั้นๆ คนมีโลกะอยากได้ของเขาอย่างเดียว เสียก็ไม่เอา จะหายใจไขเคลื่นแล้วก็กลืนตัวจะต้องหมั่น คนที่มีโทสะอิจฉาริษยาเขาและใจร้อน จะหาผิดระบบนี้และกลืนตัวต้องหมั่นอย่างนี้ คนที่มีโมหะไม่เอาใครเลยเอาแต่ใจตัวเองตลอด จะต้องหายใจอย่างนี้แหละ กลืนตัวต้องหมั่น วิธีแก้ไม่ยาก คนใจร้อน กลืนตัวหมั่นอิจฉาคน หายใจยาวๆไว้เสมอ แล้วใจจะไม่ร้อน

จะเป็นคนเสมอต้นเสมอปลาย ลองไปทำดู ถ้าคิดอะไรไม่ออกบอกไม่ถูก อย่าหายใจสั้น หายใจยาวๆจนถึง สะดือตั้งสติไว้ที่ลิ้นปี อยากจะรู้ว่าลิ้นปีอยู่ที่ไหนเอ็งอ้วกวัด จากใบหน้าถึงสะดือแล้วพับครึ่ง หายใจยาวๆตั้ง สติไว้ที่ลิ้นปี แล้วจะคิดออก แล้วจะไม่เครียด ไม่ลืมอะไรง่ายๆ คนที่เครียดจะหายใจสั้น

นายโทนี่ : อยากจะรู้ว่าเวลามีชาวต่างประเทศมาหาหลวงพ่อบ้าง ส่วนมากจะถามอะไรกับ หลวงพ่อ แล้วจะมีคำถามอะไรที่ถามไม่เคยถามหลวงพ่อ

หลวงพ่อ : เยอะเลย อย่างศาสตราจารย์ เจมส์ สจ๊วต

นายโทนี่ : อะไรเป็นจุดบอดที่คนตะวันตกไม่เคยถามหลวงพ่อบ้าง เพราะเขาไม่เคยรู้ อะไรที่คนตะวันตกเขาไม่รู้และจะไม่ถาม

หลวงพ่อ : ศาสตราจารย์ เจมส์ สจ๊วต คนนี้เก่งมาก สามารถจะบอกอาตมา คู่กับ อาตมาเดี่ยวเดียว ก่อนจะตอบเขาถามเราก่อน ท่านเป็นทหาร ท่านมีอาวุธอยู่ในวัด เราไม่ตอบ คนนี้เก่งมากมี อายุ ๘๐ กว่า เขาขอรับแล้วไม่อย่างนั้น ไม่พิมพ์หนังสือออกมา เป็นคนตะวันตกถามคำถามมาหลายเรื่องเลย

หลวงพ่อดอปัญหาธรรมะ
ในรายการโทรทัศน์ “ชีวิตไม่สิ้นหวัง”
ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง ๓
วันอาทิตย์ เวลา ๖.๑๕ น.

ทำอย่างไรชีวิตจึงไม่สิ้นหวัง

ออกอากาศ วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๒
พิธีกร รศ.ดร.ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์

พิธีกร : สวัสดีค่ะ ท่านผู้ชมรายการชีวิตไม่สิ้นหวังมาพบกับท่านตอนเช้าวันอาทิตย์ เวลาโดยประมาณหกสิบห้านาที เช้าวันนี้พาท่านผู้ชมมาจังหวัดสิงห์บุรีเช่นเคย มานั่งสารหลวงพ่อดอหรือพระราชสุทธิญาณมงคล ที่วัดอัมพวัน เนื่องจากวันนี้เป็นอาทิตย์สุดท้ายก่อนที่เราจะขึ้นปีใหม่เพราะฉะนั้น เราจะทบทวนความจำ ทบทวนความหมายของชีวิตและจะพูดถึงคนสิ้นหวังว่าเขาจะอย่างไร ทำไมเขาสิ้นหวัง ทำอย่างไร เขาจึงจะไม่สิ้นหวัง สอดคล้องกับชื่อของรายการ กราบนมัสการหลวงพ่อดอ

หลวงพ่อดอ : เจริญพร

พิธีกร : หลวงพ่อดอ ในความหมายของชีวิต หลวงพ่อดอคิดว่าชีวิตมีความหมายอย่างไร

หลวงพ่อดอ : ขอเจริญพร ชีวิตนี้มีความหมายมาก สำหรับคนที่เกิดมาในโลกนี้ต้องรักชีวิตทั้งนั้น เราจะต้องเดินทางไม่พลาดผิด แต่ชีวิตของเราทุกวันนี้ น่าเสียดายมาก เรารักชีวิต แต่เราไม่ไปสร้างความชั่ว เดินทางผิดไม่มีกฎจราจรของชีวิต ไม่มีหลักยึดเหนี่ยวในทางที่จะเดินทางไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง ชีวิตจึงผิดหวังกันมากมาย ชีวิตที่หาประโยชน์ต่อการทำงานและหน้าที่ เรียกว่าชีวิตที่ไร้ประโยชน์ เป็นชีวิตที่ไม่ไร้ค่า

พิธีกร : ท่านผู้ชมคะ หลายคนสิ้นหวังกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันที่ทรุดลงชนิดที่ว่าแทบจะถอนทุนไม่ขึ้น หลายคนคิดฆ่าตัวตาย ในญี่ปุ่น สถิติฆ่าตัวตายนี้สูงมาก ทั้งในวัยที่เป็นพ่อแม่คนและวัยรุ่น การฆ่าตัวตายนี้จะละทุกข์ได้ไหมคะหลวงพ่อดอ เขาสิ้นทุกข์จริงๆหรือเปล่า

หลวงพ่อก่อน : ขอเจริญพร ไม่ใช่อย่างนั้น คนฆ่าตัวตายนี้ ใครหนออยากจะฆ่า ต้องตีปัญหาก่อน ทุกคนกลัวตายทั้งนั้น แล้วทำไมต้องฆ่าตัวตายด้วย

ข้อ ๑ ฆ่าด้วยอำนาจกิเลสหนาประการ อำนาจที่เดินหลงทาง เส้นทางของชีวิตไม่มี เพราะการเดินทางนั้นมีหลายทาง พระพุทธเจ้าทรงชี้ทางเดินไปสวรรค์ นรก พรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉานจะเดินทางไหน ไปทางมนุษย์ ไปทางพรหมโลก ไปทางสวรรค์ ไปทางนิพพาน ท่านก็บอกเส้นทางไว้แล้ว แต่เส้นทางเดินของมนุษย์นั้นต้องพัฒนาด้วยปัญญา คือปัญญาในตัว อย่างนี้เป็นต้น แต่เหตุใดหนอเขาจึงฆ่าตัวตายได้ อย่างลึกลับแห่งกรรม จากการกระทำนั้นเองเป็นการกระทำที่ทำให้ต้องฆ่าตัวตาย เจ็ดชาติเมื่อชาติก่อนนี้ เคยฆ่าตัวตายมาแล้วก็ชาติต้องฆ่าตัวตายตลอดไปจนชาติสุดท้าย แต่ชาติสุดท้ายนั้น ต้องขอเจริญพร ดังนี้ อดจับได้หลายคน คนที่ฆ่าตัวตายชาติสุดท้ายนั้นไม่ได้เจตนาเลย มันเป็นนิमितหมายทำให้ต้องตาย ยกตัวอย่างให้เห็นเป็นความจริง ลูกเศรษฐีสมบัติ จำนวนสกุลไม่ได้ เป็นเศรษฐี กองทัพภาคที่๓ ค่ายนเรศวรมหาราช พิษณุโลก ภรรยาที่เป็นอาจารย์สอนวิทยาลัยครู ที่พิษณุโลก ลูกสาวฆ่าตัวตาย ไม่ได้โกรธใครเลยนะแต่จ้บปีขึ้นมาดู ว่างใจ คิดว่าไม่มีลูก ไปงเลย ตายคาที่ พ่อแม่ก็เสียใจ ถ้าพูดตามหลักกรรมะ เรียกว่าความประมาท ถ้าพูดลงให้ลงลึกอีก เรียกว่ากฎแห่งกรรม เขาจะต้องฆ่าตัวตายชาติสุดท้าย โดยไม่ต้องโกรธใครเลย เสร็จแล้วเอาตมาไปบรรยายกฎแห่งกรรมในกองทัพเจ็ดวันเจ็ดคืนไปหลายแห่ง เขาร้องไห้ตลอด นี่ยกตัวอย่างไปเรื่องหนึ่งก่อน เขาร้องไห้ ก็ถามว่า เศรษฐี ร้องไห้ทำไม ลูกสาวยิงตัวตายฆ่าตัวตาย ไม่ทราบเหตุผลเอาตมาบอกว่า นี่ฆ่าตัวตายชาติสุดท้าย ไม่โกรธใคร ไม่ใช่แฟน เขายังไม่มีแฟน แล้วไม่ใช่เรื่องอะไร ท่านเศรษฐีเชื่อเอาตมาใหม่ คนที่ฆ่าตัวตายโดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม พระพุทธเจ้าตรัสว่าบาปมาก ทำบุญไม่ถึง ไม่ถึงแน่ วิธีการทำให้ถึง ทำอย่างไร คือเจริญกรรมฐาน เจริญวิปัสสนาขั้นสูงสุดในพระพุทธศาสนาเท่านั้นจะได้รับ สามภรรยาคู่นี้ ก็เลยลาพักร้อนนั่งกรรมฐานได้ เจ็ดวัน เจ็ดคืน ลูกมด้าฝัน ขอบคุณแม่และพ่อมากได้นั่งกรรมฐานให้หนูได้ขึ้นจากรก ที่หนูฆ่าตัวตายนั้น ไม่ได้เจตนาอะไร ไม่ได้โกรธใครเลย หนูจับพ่อมาเล่น มันทำให้สังหรณ์ใจ อยากจะเล่นปืนและถอดออกแล้วไม่มีลูก แต่ทำไมมันได้เป็นนิमितทำให้เห็นไม่มีลูก ว่างไปงเดียวตายเลย คนเรานี้ความรักกับความโกรธไม่กลัวใคร ขนาดโกรธจัดนี้ คนกลัวผี กลัวโจร ไปกลางคืนก็ยังไปได้ โกรธนี้ไปได้แน่ ความรักก็เช่นเดียวกัน ไปได้แน่ ไม่กลัวใคร เพราะอะไร ไม่ไปก็ไม่ได้ นี่ความโกรธนี้ไปได้เลย โกรธจัดจะไม่มีสติสามารถผูกคอตาย นี่เป็นกรรมใหม่ ไม่ใช่กรรมเก่า

ข้อ ๒ คนผูกคอตายโดยไม่มีโกรธ นี่เรื่องจริง ๒ รายการแล้ว คือชาติสุดท้าย ไม่มีเจตนา มีตัวตนช่างก่อสร้างโรงเรียนวัดเสาชิงช้า อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี ทำงานแล้วก็ไปอาบน้ำ ที่คลองส่งน้ำดินผ่านป่าช้า และอีกคนหนึ่งเป็นนายช่างด้วยเดินมาที่หลัง พอมาถึงป่าช้า เห็นป่าช้ากลายเป็นบ้าน มีสาว ๆ คนเจริญให้ขึ้นมา หาข้าวหาปลาให้รับประทานบอกว่าเชิญนายช่างรับประทานอาหารปฏิเสธไปบอกว่าผมจะต้องไปรับประทานอาหารพร้อมนายช่างด้วยกัน ไม่ยอมรับประทาน ผู้หญิงก็บอกว่า ไหนๆก็ขึ้นบ้านแล้วจะให้สร้อย

เว้นหนึ่ง เอาสร้อยมาสวมที่คอ พอสวมปั๊บ ก็สลบไปเลย แล้วพวกช่างก็ได้ตามมาถึงที่วัดอัมพวันตอนตี
อาตมาก็บอกให้กลับไป เอาปืนยิงขึ้นฟ้า ๓ นัด พอยิงขึ้นฟ้า ๓ นัดแล้ว เห็นกำลังห้อยหัวอยู่บนต้นคราม
ไม่ใช่เป็นบ้าน นาลงมาแล้วก็รดน้ำ มนต์อาตมาก็ถามว่า โจรใครมาหรือเปล่า เขาก็ตอบว่าเปล่า เดินมาแล้วก็
เห็นบ้าน เขาก็เรียกขึ้นบ้าน ชวนให้กินข้าว แต่ก็ไม่ได้รับประทาน อาตมาก็เลยกระซิบบอกภรรยาเขา ๓
เดือนตายแน่ ทีนี้พอ ๓ เดือน นายช่างก็เดินทางไปพิจิตรก็ไปช่วยงานผูกพัทธสีมา แล้วกลับขึ้นจนสายแล้ว
ภรรยาตามตามที่วัดก็ไม่เห็นไปพบผูกคอตายที่ต้นข่อย นี่อันนี้ก็ขอเจริญพรว่า คนที่ชาติสุดท้ายผูกคอตายได้
ไม่เจตนา แล้วจะไม่ผูกคอตายต่อไปอีก ๗ ชาติ

พิธีกร : หลวงพ่อคะ เมื่อฆ่าตัวตายแล้ว ไม่ได้หนีทุกข์ได้เลยหรือคะ

หลวงพ่อ : หนีทุกข์ไม่ได้ ใครบอก ฆ่าตัวตายเพื่อหนีทุกข์ กลับไปสร้างทุกข์ ฆ่าตัว
ตายนี้ อย่างโจรฆัดต้องฆ่าไปถึง ๗ ชาติ แน่นนอน มีข้อพิสูจน์ให้เห็นชัด มีกรรมฐานเท่านั้นที่จะหนีทุกข์
ได้

พิธีกร : คนที่ท้อแท้สิ้นหวัง คิดจะฆ่าตัวตาย ทำอย่างไรจึงจะช่วยไม่ให้เขาต้องฆ่าตัวตาย ไม่
ต้องสร้างกรรมผูกพันกันต่อไปถึง ๗ ชาติเหมือนที่หลวงพ่อบอกมาแล้ว เราจะแนะนำเขาอย่างไรคะ

หลวงพ่อ : ขอเจริญพร คนที่สิ้นหวัง มันหมดอาลัยตายอยากแล้ว มันไม่มีหลัก คือ
เส้นทางชีวิตไม่มี มันสิ้นหวังหมดอาลัยตายอยาก เราต้องให้ธรรมะแก่เขา หลัก ๓ ประการ ได้แก่ ศีล
สมาธิ ปัญญา ไม่ต้องมาก หลักสติปัญญานี้เอง คือ ปัญญาในตัว ปัญญาออกตัวช่วยอะไรใครไม่ได้ทั้งนี้
เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงตรัสสอนชัดเจนมาก สอนอะไรสอนเน้นวิชาการ ถ้าพูดตามหลักธรรมมียก

๑. ปัญญา เป็นปัญญาทางโลก

๒. โลกุตตรปัญญา ปัญญาแก้ไข ปัญหาชีวิตเขาไม่มีเลย บางที่เป็น ค็อกเตอร์ ฆ่าตัวตายก็
มากมาย ผิดหวังต้องฆ่าตัวตาย ต้องเสียใจตลอดไป ทั้งๆที่เป็นค็อกเตอร์ เพราะเหตุใด เพราะเขาไม่มีสิ
กุตตรปัญญา คือปัญญาในตัวไม่มี ไม่มีสติสัมปชัญญะ ขาดสติสัมปชัญญะมากมาย สายทางเดินของชีวิตจึงผิด
ไปเดินพลาด เหมือนกฏจรรยาจรชีวิต ต้องเดินทางตามเส้นทางที่เขาตีไว้ พระพุทธเจ้าสอนไว้ ถ้าแหกคอก นอกทาง
นอกเส้น ชีวิตจะไร้สาระ จะกลายเป็นคนสิ้นหวังทันที หมดอาลัยตายอยาก ไม่สามารถเดินทางไปให้ถูกต้อง
ได้ เพราะฉะนั้นคนเราต้องมีทางเดิน แต่ทางเดินนั้นคือตัวปัญญา คือเส้นทางของชีวิต ยกตัวอย่างให้เห็น
ปัจจุบัน เราต้องเดินทางไปตามกฏจรรยาจรไม่เช่นนั้นตำรวจจับ ผิดเส้นทางจรรยาจรได้อย่างไร ถึงไฟแดงต้องหยุด
ไฟเขียวก็ไป แต่กฏจรรยาจรของจิตใจนั้นก็คือ สายทางเดินของชีวิต สายทางเดินชีวิตคืออะไร คือสติปัญญา
ได้แก่ตัวปัญญา พระพุทธเจ้าทรงสอน ต้องมีภูมิ ๕ คือ จะแปลจาก ศีล สมาธิ ปัญญา ศีล สมาธิ ปัญญา
ง่ายแต่ไม่มีใครทำ ต้องพูดด้วยวิธีปฏิบัติ ๑ ภูมิรู้ ๒ ภูมิธรรม ๓ ภูมิฐาน ๔ ภูมิปัญญา ๕
ภูมิปัจจุบัน ถ้ามีภูมิปัจจุบันก็คือหายใจเข้าออก มีสติสัมปชัญญะ นี่ตรงนี้เป็นภูมิปัจจุบัน คนหม่อมเอา

ปัจจุบัน เอาอดีตมาหรือพื้น เอาเรื่องของคนอื่นมาคิด กิจที่ชอบ ทำไม่ไม่ทำ อนาคตอย่าจับให้มันแน่นให้มันตาย ผิดหวังจะเสียใจตลอดชีวิต นี่ตรงนี้เสียใจใหม่ ถ้ามันผิดหวังขึ้นมาจะอย่างไรจับให้มันแน่นให้มันตาย จับหลักๆ ถ้ามันผิดหวังจะอย่างไร น่าจะพิจารณา อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ความแน่นอนของชีวิตไม่มี ชีวิตแปลว่าไม่แน่นอน ชีวิตคือความหวัง ชีวิตที่ซังกะตายไปวันหนึ่งจะได้อะไร ฉะนั้นชีวิตนี้อยู่ในทางที่ จะต้องไม่สร้างความคิดหวังให้กับตัวเอง อดีตอย่าหรือพื้นได้ใหม่ เรื่องคนอื่นอย่าคิด กิจที่ชอบน่าจะกลับไปไม่ทำ ปัญญามี ๓ อย่าง นี่หลัก หลักที่จะต้องไปปฏิบัติ อย่าไปเอาอดีตเพราะมันเป็นความฝัน แต่ปัจจุบันเป็นความจริง ต้องเอาปัจจุบันนี้ เอาคุณพระพุทธเจ้ามาไว้ ศึกษาหาความรู้ พระปัญญาคุณ

วิธีง่ายๆ ต้องปลุกศรัทธา ปลุกความเชื่อมั่น ให้เข้าสู่ในพระศรีรัตนตรัยมีพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์เป็นต้น คุณพระพุทธเจ้าคืออะไร เอามาไว้ในใจได้ใหม่ ง่ายๆ พระปัญญาคุณ พระวิสุทธิคุณ พระกรุณาคุณ ปัญญามี ๓ อย่าง นี่คือหลักปฏิบัติ เอาคุณพระพุทธเจ้ามาไว้ศึกษาหาความรู้ ปัญญาคุณ มี ๓ อย่าง **สุดตมยปัญญา** ปัญญาได้จากการฟัง สนใจฟัง จดหัวข้อไว้ แล้วทบทวน ทบทวนแล้วคลี่คลาย แล้วจำไว้ให้ได้ หมั่นจดหมั่นจำ สิ่งใดงามจด หมั่นจดหมั่นจำเป็นตำรา นี่คือตัวปัญญา ปัญหานี้แค่ฟังอย่างเดียวไม่ได้ ต้อง**จินตมยปัญญา** ปัญญาที่ต้องคิดก่อน มีสติคิดก่อน คิดริเริ่มดำเนินงานอย่างรอบรู้ นี่คือปัญญาทางคิด แต่ปัญญาทางคิดก็สู้ปัญญาทางภาวนาไม่ได้เพราะเหตุใด ปัญญาฟัง กับปัญญาคิด มันก็ดี แต่ประโยชน์ น้อยมาก ฟังแล้วไม่คิด ประดิษฐ์สร้างสรรค์ จะมีปัญญาใหม่ คิดแล้วไม่ทำ จะทำอย่างไร คิดแล้วไม่ฟังไม่ได้ ต้องใช้ตัวปัญญาที่สาม คือ **ภาวนามยปัญญา** ภาวนาให้มันผูกขึ้นมาเกิดปัญญา ปัญญาในตัวเกิดตรงภาวนานี้ อ่านหนังสือไม่ต้องมีตัวมันจะผูกมาบอกเรา จึงคิดหนอที่ลึนปี่นี้ มันจะบอกว่าคิดถูกแล้วคิดเร็ว คิดถูก ใช้ความคิดนี้ มาทำได้เลย เรียกว่าปัญญาในตัวต้องทำตรงนี้ เรียกว่า ภาวนามยปัญญา

ข้อต่อไปสามารถกำจัดความชั่วออกจากตัวได้เพราะปัญญาภาวนา ปัญญาที่ ๒ ข้างต้น คือปัญญาหา ฟัง ทางคิดไม่สามารถกำจัดความชั่วออกจากตัวได้เพราะปัญญาในตัวจึงจะกำจัดความชั่วออกจากตัวได้ เรียกว่า ภาวนามยปัญญา เป็นหลัก

พระวิสุทธิคุณหรือพระบริสุทธิ์คุณของพระพุทธเจ้า ได้แก่อะไร ได้แก่ภาวนา ถ้าไม่ภาวนาแล้ว จิตไม่ใส ใจไม่สะอาด ไม่บริสุทธิ์ ถ้าจิตใจใสสะอาด จึงจะเกิดปัญญา เรียกว่าภาวนา ทำใจให้สะอาดหมดจด เหมือนทองคำ เรียกว่าความบริสุทธิ์ ของพระพุทธเจ้า ถ้าคนเรามีความบริสุทธิ์ ทางความคิด จะทำให้เกิดคมจริงใจ เป็นชายก็จริง หญิงก็แท้ เป็นคนที่น่าบูชา นี่เป็นข้อหลักของพระพุทธศาสนาชัดเจน บริสุทธิ์เกิดจากการภาวนา ทำให้จิตใจใสสะอาด ทำให้เกิดการแก้ปัญหาก็ได้ คือ เมตตา เป็นคนที่จริง คือสัจจะ เมตตา สามัคคี มีวินัย เรียกว่าคุณพระศรีรัตนตรัย ขอเจริญพรอย่างนั้น

พิธีกร : ท่านผู้ชมคะ เวลาของรายการ มีไม่มากนัก เนื่องจากเราจะต้องก้าวสู่ปีใหม่แล้ว ในโอกาสนี้กราบขอพรจากหลวงพ่อ

หลวงพ่อกิ่ง : พรปีใหม่ ขอเจริญพรญาติพี่น้องชาวไทยทุกท่าน ส.ค.ส. แปลว่าส่งความสุขแห่งความดี ๒๕๔๓ สวัสดิ์ปีใหม่ชาติไทยเจริญ เดินก้าวหน้า

๑. ขยันเอาการ
๒. งานสะอาด
๓. นลาครอบคอบ
๔. ขอบระวัง
๕. ตั้งใจตรง
๖. ทรงศีลธรรม
๗. นำทางถูก
๘. ปลุกสติ
๙. ดำริชอบ

พรปีใหม่ การกระทำใดๆ ที่ทำโดยต่อเนื่องนี้ ของเล็กก็เป็นของใหญ่ บุญน้อยก็เป็นบุญมาก ทำดีไม่ได้ผลเพราะทำดีลุ่มๆดอนๆ ทำดีที่ได้ผลเพราะทำดีสม่ำเสมอ

(๑) ภายใต้วงอภิตตย์นี้ ไม่มีการสูญเสียใดที่น่าเสียใจเท่ากับการเสียเวลาเพียง๑ วินาทีก็เท่ากับสูญเสียส่วนหนึ่งของชีวิต อายุที่เราได้นั้น คือ ชีวิตที่เราสูญเสีย

(๒) ความกังวลใจศัตรูของชีวิตคือความฝัน อนาคตคือความไม่แน่นอน ปัจจุบันเท่านั้นที่เราจะแก้ไขได้ ไม่มีใครสร้างความความเดือดร้อนให้แก่เราได้ นอกจากตัวของเราเอง การทำความดีมิได้ทุกโอกาส ความประมาททำให้พลาดจากความดี ความดีให้ความอึดใจในเบื้องหลังให้ความสมหวังในเบื้องหน้า ความชั่วให้ความขุ่นใจในเบื้องหลัง ให้ความผิดหวังในเบื้องหน้า จงพอใจในชีวิตของตัวเองโดยไม่ต้องไปเปรียบเทียบชีวิตของผู้อื่น สวัสดิ์ปีใหม่ สัจจะ เมตตา สามัคคี มีวินัย ชาติไทยเจริญ วัฒนาสถาพร ขอเจริญพร

พิธีกร : ท่านผู้ชมคะ อยู่กับปัจจุบัน แล้วก็เลือกที่จะทำแต่ความดีอนาคตเป็นสิ่งไม่แน่นอน แต่ถ้าปัจจุบันเป็นความดี แล้วแน่นอนอนาคตต้องดีไปด้วย สวัสดิ์ค่ะ

ความสุข

ออกอากาศ วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๔๓

พิธีกร รศ.ดร.ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์

พิธีกร : สวัสดีค่ะท่านผู้ชม รายการชีวิตไม่สิ้นหวังยังอยู่กับหลวงพ่อจรรย์ ที่วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี หลายท่านเคยมาแล้ว หลายยังไม่มีโอกาสมา ก็มากราบนมัสการหลวงพ่อ พร้อมกัน

สำหรับวันขึ้นปีใหม่ เราคุยเรื่องความสุขกัน เพราะว่าเราส่ง ส.ค.ส. เราส่งความสุข เรายังไม่ทราบเลย ว่าความสุขคืออะไร เราก็ไม่รู้ที่เราส่งอะไรไปในซองกระดาษ หลวงพ่อกะ ความสุขนี้ควรจะมีคามหมายอย่างไร

หลวงพ่อ : ขอเจริญพร ถวายกราบขอขมา ความสุขนี้หมายความว่าไม่เจอกับความทุกข์ นานาประการ เป็นความเจริญรุ่งเรืองในชีวิตของเขา แต่เอาตมาเข้าใจว่าคนที่ส่งความสุขนั้น บางทีก็ไม่ถูกต้อง กำลังมีทุกข์แต่เอาความสุขไปส่งเขา มันไม่มีความสุขตรงไหนเลย ความสุขนี้เราได้มาจากความทุกข์ กว่าเราจะผ่านมาถึงความสุขนี้ต้องทุกข์มาก ต้องลำบากลำบากมาหลายประการ ขอเจริญพรว่าพ่อแม่มีความสุขกับลูก มีความหวังว่าให้ลูกเรียนหนังสือเก่งกว่านอนสอนง่าย ไปลามาไหว้ อ่อนน้อม ถ่อมตน ปากหวานตัวอ่อน มือเป็นหงอน นั่นแหละพ่อแม่จะเกิดความสุข เอาอย่างนี้ก่อน ลูกจะเกิดความสุขตรงไหน เกิดความสุขจากพ่อแม่ รักลูกคิดปลุกฝัง ลูกตั้งตนฝึกรักศึกษา ให้ลูกได้ดีมีวิชา ให้ลูกตั้งตนเป็นคนดี นี้จุดมุ่งหมายอันนั้น นี้แหละความสุขอันสำคัญยิ่ง แต่ญาติโยมสาธุชนทั้งหลายเข้าใจผิด คิดว่าไปวัดมีความสุขไปเจริญกรรมฐานเป็นความสุข ไม่เป็นความจริง เป็นความทุกข์ต้องแก้ไขความทุกข์ เรามีทุกข์เข้าไปอย่างมีทุกข์แล้วจะไปวัดให้มีความสุขได้ยากมาก ต้องบำบัดทุกข์ให้เกิดความสุขความเจริญรุ่งเรืองเสียก่อน เพราะฉะนั้นความสุขนี้ได้มาจากความทุกข์อย่างแท้จริง ความสุขกายสุขใจจะมีได้ต้องชำระใจให้ใสสะอาดหมดจด คือมีเมตตาอารีเอื้อเฟื้อขาดเหลือคอยดูกัน เป็นสายสัมพันธ์ของชีวิต จะเกิดความสุข ขอเจริญพร มี ๒ ประการ ก็ขอเจริญพรญาติพี่น้อง วันขึ้นปีใหม่นี้ก็ตาม ความสุขของคนอันธพาลก็มีความสุข ไปกินเหล้า เล่นการพนัน ก็ถือว่ามีความสุข แต่ไม่รู้เลยว่ามันเจ็บปวดด้วยความทุกข์ จะสิ้นหวังในภายหลัง แต่ความสุขของนักปราชญ์ระดับบัณฑิตมีปัญญา เป็นความสุขที่ดำเนินวิถีชีวิตที่ถูกต้อง และเป็นความสุขที่ยั่งยืนเพียรอยู่ตลอดเวลา ขยันเอาการ พยายามฉลาด รอบคอบ เป็นต้น จะมีความสุขตลอดรายการ คนเรามีความสุขไม่เหมือนกัน มีความทุกข์ไม่เหมือนกัน

บางคนบอกวันขึ้นปีใหม่ กินเหล้าซุ๊ด เป็นความสุขที่เล่นเฮฮา มันเป็นความทุกข์ที่แท้จริงโดยไม่รู้ตัว เพราะฉะนั้นความสุขที่เป็นความหวังของชีวิต พ่อแม่ก็มีความสุขที่ลูกเรียนหนังสือเก่ง ลูกก็มีความสุขเพราะพ่อแม่รักเขา ไม่ทิ้งเขา ไม่ความอบอุ่นแก่เขาลูกจะมีความหวังต่อพ่อแม่อีกไม่ใช่น้อยนี้ความสุขของลูก เพราะฉะนั้นความสุขของญาติพี่น้องของเราก็ขอให้เกิดความสุขอย่าคบคนพาลพาไปหาผิด คบบัณฑิตพาไปหาผล คบคนชั่วพาทัวอัจน คบคนดีให้ผลจนวันตายเมมาเทศถึงกับหมดค่า เมาสูราหมดความสำคัญ เมการพนันหมดตัว เมเพื่อนชั่วหมดดี นี่ถือเป็นความสุขส่ง ส.ค.ส. ได้ ขอเจริญพรอย่างนั้น

พิธีกร : ในฐานะที่หลวงพ่เป็นพระที่ทำงานหนัก ความสุขของหลวงพ่เป็นอย่างไร หลวงพ่มีความสุขในชีวิตหรือเปล่านั้น

หลวงพ่ : คืออาตมานี้ ขอเจริญพร ความสุขของอาตมาได้มาจากความทุกข์มากๆ ผ่านทุกข์มาเยอะแยะแล้ว เกเรมากแล้ว เกโรงเรียน เรียนมัธยมอยู่ ๘ โรงเรียน เลยสามเดือนออกสี่เดือน ออก เกเรไปลักโนนลักนี้เขา ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ชีวิตไม่สมหวังเลยตลอดมา เป็นเช่นนี้แหละหนอ มีอะไรจะช่วยให้เราได้ไหม เราไม่ได้เรียนหนังสือเลย คิดถึงแต่ตัวเอง ขยายให้กับข้าวไปถวายพระ ก็คิดว่าไปให้พระฉันทำไม เลยเอาไปกินเสียเอง นี่เป็นความสุขของเด็กที่ไร้สาระ เรามีความทุกข์แต่เราไม่รู้เรื่อง และเป็นความทุกข์ที่เจ็บปออยู่ขอประทานโทษ เราผ่านมาหมดแล้ว

ชีวิตของอาตมาต้องพุดถึงความทุกข์ก่อน เพราะความสุขได้มาจากความทุกข์ อาตมาเกเรเสหลายอย่างหลายประการ เถียงพ่อแม่คำไม่ตกปาก นี่คือความทุกข์ เดียวจะรู้ว่าความสุขได้มาอย่างไร บังอเจียงพ่อแม่เถียงปู่ย่าตายาย ขยายสอนให้เรียบร้อย ไปลามาไหว้ อ่อนน้อมถ่อมตน แยกมาต้องไหว้ แยกมาต้องยก น้ำให้ก่อน ยกเขียนหมากก่อนและยกข้าวมาเลี้ยง สอนอย่างนี้ แต่เราไม่เอา ขยายสอนอย่างไร ขยายมีคำคมมาให้เราคิด จำได้ทุกวันนี้ ขยายบอกว่านี่หลานอย่าเอาสมองหมาปัญญาควายมาใช้กับขยายได้ไหม เข้านี้สมองหมาปัญญาควาย ท่านสาธุชนทั้งหลายอาจไม่เข้าใจ เรานึกว่าดีมากมายให้พรเรา สมองหมาดีที่สุด เพราะมันเห่าขโมยได้ ปัญญาควายดีที่สุด เพราะไม่มีเรื่องกับใครไม่ขึ้นโรงขึ้นศาลเลย เราคิดเมื่อเป็นเด็ก คิดดีที่สุด ท่านสาธุชนทั้งหลายเมื่อโตขึ้นถึงได้รู้

อาตมาได้ทุกข์มาก่อนแล้ว ทุกอย่างแล้ว อดทนต่อสู้นานาประการ ความสุขจะได้ตรงไหน ดีจากความทุกข์ที่เราต้องผ่านทุกอย่าง อุปสรรคเดือดร้อนนานาประการ แล้วถึงจะมาพบความสำเร็จของชีวิต มันผิดหวังมาแล้ว ผิดหวังด้วยความชั่วแท้ๆ เราจะมีโอกาสสร้างความดีได้ไหม ได้ และขยายยังได้พุดมาอีกคำไม่ว่าอะไร จะฝึกมาอย่างไรได้ อย่างไร ได้จากยาย ขยายบอกหลานเอ๋ย ยากแท้ยายไม่กลัว หลานยากแท้เช่นนี้ แต่เราไม่เคย ทำให้อาตมาได้สติ หลานเอ๋ย ถ้าเราฝึกแล้วปฏิบัติแล้วง่ายแท้เพราะเคยทำ นี่ทำให้อาตมาต้องเคยทำชีวิตขึ้นมาใหม่ ชีวิตไม่สิ้นหวังแน่นอน ว่าข้าพเจ้านี้เกเรเสมามากแล้วผลักคนลงแม่น้ำ อภิกรรมน้ำต้อยเลย ทุกอย่าง ขยายมาพุดให้ได้สติ ยากแท้เพราะเราไม่เคย ถ้าเราเคยจะง่ายขึ้น ทำให้อาตมาหันกลับมา

มานึกตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ว่าเราจะสร้างความดีได้แน่ ไม่ผิดหวัง ก็ละความชั่ว ละหมดเลย มีสิ่งจะ
สร้างความจริงขึ้นมาเลย สิ่งจะ เมตตา สามัคคี มินัย

พิธีกร : หลวงพ่อคะ ตอนหลวงพ่อก็คิดได้อายุเท่าไรคะ

หลวงพ่อ : ตอนนั้นก็น้อยมัธยม ๓-๔ แล้ว คิดได้แล้ว ไม่เกรงเส พิโซเอี้ย เราทำ
ความชั่วมาจนเคย แต่ก็ไม่ได้สาบเกินไป ก็คิดได้ข้อหนึ่งว่าปัญญาติดมากับตัวเลยทิ้งความชั่วเลย เหมือนมี
เบ๊งค์เก้เก้ไม่ได้ ต้องทิ้งเบ๊งค์เก้ มาสร้างความคิดจะต้องทิ้งความชั่ว ต้องละความชั่ว มาสร้างบุญ ก็ต้อง
ละบาป พอคิดดีก็คิดว่าชีวิตข้า สมหวังแน่ ต้องสมหวัง ก็ตั้งตักตามาหนึ่งตัว ตักตาของเรา ปัญญาติด
กับตัวความรู้ที่อยู่ในตำรา สนใจศึกษาเอาเอง อุตตาหิ อุตตโนนาโถ

๑. ช่วยตัวเองได้

๒. พึ่งตัวเองได้

๓. สอนตัวเองได้ ไม่ต้องมีใครมาสอน

ขอยกตักตาตัวที่ ๒ แข่งเรือแข่งแพแข่งได้ แข่งบุญวาสนาไม่ได้ก็จริง แต่เจริญพรถามโยมว่า พาย
เรือเป็นหรือเปล่า พายเรือไม่เป็นแต่ไม่ฝึก นั่งเรือไม่เป็นก็ไม่ฝึก แข่งไม่ได้ เราต้องฝึกทุกอย่าง ละชั่วประพฤติ
ดี รักษาจิตให้ผ่องใสทำให้สะอาดต่อไป ชีวิตของข้าพเจ้าตั้งสิ่งจะ มีความจริงใจต่อตัวเอง มีความจริงต่อ
คนอื่น สิ่งจะเมตตา ทำไม่ถึงด้อมมีเมตตา สิ่งจะมีความจริงต่อกันจะเกิดเมตตา เกิดให้ซึ่งกันและกัน แลคิด
สามัคคี ทำให้เขามาช่วยเรา เกิดสามัคคี คนสามัคคีกันแล้วในหมู่คณะจะเกิดวินัย ถ้าคนแตกแยกกันจะเกิด
วินัยเลย เมื่อชีวิตไม่สิ้นหวังแล้ว ข้าพเจ้าก็เดินทางกันมาได้มีความสุขที่เกิดจากความทุกข์ความสุขของ
อาตมาตามทีถามนั้น สุขอยู่กับการใช้เวลาที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน สุขด้วยการสอนลูกหลานให้เป็นคนดี
เป็นความสุขมาก สอนให้เขาเป็นด็อกเตอร์ สอนให้เขาเจริญกุศลภาวนา และสอนให้เขามีหลักฐานมีงานทำ มี
คู่ครองก็ขอให้เป็ทองแผ่นเดียวกัน มีมนุษย์สัมพันธ์ในสังคม ขอเจริญพรอย่างนี้ นี่คือความสุขของอาตม

พิธีกร : คนส่วนมากคิดว่าการแสวงหาความรู้ร้ายเป็นความสุข คิดอย่างนี้ถูกไหมคะ

หลวงพ่อ : ขอเจริญพร การแสวงหาความรู้ร้ายเป็นความสุขโดยไม่เข้าใจจะกลายเป็น
ความทุกข์โดยไม่รู้เรื่อง อย่าลืมต้องตั้งตักตาอีกแล้ว สร้างความคิดนี้เป็นศัตรูของชีวิต เงินทองที่ได้เป็น
อสรพิษจะกัดเราตาย คนที่รวย รวยอย่างไร รวยแปลว่าทรัพย์ ชื่อเสียง ความรัก ถ้าไม่มีทรัพย์ไป
คุณสมบัติภายในรวยไม่ได้ ต้องมีชื่อเสียง ถ้าไม่มีชื่อเสียงคนไม่ไว้ใจรวยไม่ได้ ต้องมีความรัก ไปไหนมีคน
นับหน้าถือตา ถึงจะเข้าสู่หลัก ๓ ประการนี้ ถึงจะรวยได้ คนที่จะรวยได้จะต้องมีความขยันด้วย

พิธีกร : ถ้าผู้คนที่หลายมาวัดแล้วทำบุญเล็กๆน้อยๆก็อธิษฐานขอให้ร่ำรวยอย่างนี้ถูกวิธีไหม
คะ

หลวงพ่อก : ไม่ถูก บางคนทำบุญใส่ห่อมา ๕ บาท แหม อธิษฐานเป็นชั่วโงมง แล้วก็เอาผ้ารับเอา ถามว่าจะถวายอะไรนี่ โอโห ทำปากหมุบหมิบๆอยู่นั้นแหละ บอกนี้ถวายสักทีซิ ถวายบั้ง ๕ บาท อธิษฐานเป็นพันล้าน ขอให้ได้เงินเป็นพันล้าน มันจะมากไป ทำบุญเกิดโคว์ดำ ขอเจริญพร

พิธีกร : บางคนทำงานมาก ขยันทำงานมาก แต่ไม่รวยซักที ก็ไม่มีความสุขใช้หมค๊ะ

หลวงพ่อก : เจริญพรถามดีมาก อาตมาประสบมาเยอะมาก ทำงานแทบตายมี ๒ ประเด็น ทำงานและมีหลักธรรมด้วย หลักธรรมของเขาคือไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ และไม่เล่นการพนัน ขยันทำทั้งกลางวันกลางคืนเลย ไม่พักผ่อน แต่เก็บเงินไม่อยู่และเป็นหนี้ มันไม่น่าจะเป็นหนี้เนาะ การเป็นหนี้หมายความว่า ขยันหมั่นเพียรเอาเงินไปเล่นการพนัน หรือเอาไปดื่มสุรา สรวลเสเฮฮา เทียวบายมุขหาความสนุกในสังคม อาตมาจับได้จากกฎแห่งกรรม จากกรรมฐาน ในอดีตชาติไม่เคยทำบุญเลย แล้วมาชาตินี้เขาไม่ได้โกงใคร เขาก็ทำไปพอกินพอใช้ หาเช้ากินค่ำ หากำกินเช้า ไปวันหนึ่งๆและบุญทานที่เขาจะทำ เขาก็ไม่ทำ เขาไม่ได้ทำเลย จะหาเวลาว่างไปวัด หาเวลาไปนั่งเจริญกรรมฐานเขาก็ไม่มีโอกาสเลย เขาบอกว่าไม่มีเวลา นี่แหละคนเราทำแทบตายก็รวยไม่ได้ ก็ขอเจริญพรอย่างนี้ เอาไปซื้อขี้ก๋อน

พิธีกร : หลายคนจะถามว่าพยายามทำดีเหลือเกิน แต่ว่าไม่ได้ดี และดูเหมือนว่าคนที่ทำชั่วแต่ทำไมเขารุ่งเรือง ทำไมเขาร่ำรวย

หลวงพ่อก : ขอเจริญพร บางคนทำดีแต่ไม่ได้ดี เหมือนมีบุญแต่กรรมบัง กลับมาน้อยเนื้อต่ำใจ ท่านสาธุชนทั้งหลายอย่างน้อยใจทำดีเข้าไว้ ทองคานี้ไว้ไม่สู้ไม่หนี ทำดีทุกวัน ท่องทุกวัน เดียวได้ดี ทำดีไม่ได้ดี เหมือนมีกรรมมาบัง เพราะเหตุใด ขอเจริญพร มีคติธรรมดังนี้ อย่างน้อยใจว่าไม่ได้ดี เพราะเหตุใด *ทำไม่เสมอต้น เสมอปลาย มาแต่ชาติก่อนแล้ว*

๑. คติสมบัติ สร้างความดีผิดสถานที่
๒. อุบัติสมบัติ สร้างความดีผิดตัวบุคคล
๓. กาลสมบัติ สร้างความดีผิดกาลเวลา
๔. ปโยคสมบัติ สร้างความดีไม่เสมอต้น ไม่เสมอปลาย

ทำลุ่มๆ ดอนๆ ได้ดีไม่ได้ ผู้ทำดีนี้แสนจะลำบากใจเหลือเกิน ต้อนทนทุกข์ทรมานเหลือเกิน หว่าจะเป็นพระเอกในละครชีวิต ต้องซื้อสัตย์สุจริตเป็นนิจ ขยันประหยัดให้มัน หั้นหลังให้บายมุข นี่ถึงจะเป็นพระเอกนางเอกได้ ถ้านอกเหนือจากนั้นเป็นพระเอกนางเอกไม่ได้ ถ้าวอดทนไม่ได้ต่อสู้ไม่ได้ รับรองว่าคือเป็นหางเครื่อง ตัวเสนา ต่อไปจนกระทั่งตาย ก็ขอเจริญพรอย่างนั้น

พิธีกร : ท่านผู้ชมคะ ความรวยไม่ใช่ความสุข เราคิดว่าความรวยจะนำไปสู่ความสุขนั้น ไม่ใช่เสียแล้ว ความสุขเป็นคุณภาพของใจของเราเอง ดูปัจจุบันให้ดีที่สุด ทำปัจจุบันให้ดีที่สุดก็นำไปสู่

อนาคตที่ดี ความร่ำรวยก็เป็นคุณภาพของใจเหมือนกัน ไม่จำเป็นว่าคนมีเงินเท่านั้นที่จะรวย คนมีเงินอาจจะ เป็นคนที่มีความสุขมากที่สุด ก็ได้ เรามาแสวงหาความสุขกันที่ใจนะค่ะ สวัสดีค่ะ

ให้ทานอย่างไรจึงจะได้ผล

ออกอากาศ วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๓

พิธีกร รศ.ดร.ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์

พิธีกร : อาทิตย์เราจะคุยกันถึงเรื่องนิสัยการทำความบุญของคนไทย การน้อมสการหลวงพ่อก็คือครั้ง หนึ่งว่า การทำความบุญของคนไทยเขามักจะทำและคาดหวังที่จะได้ในชาติหน้า เป็นความคิดที่ถูกต้อหรือเปล้ หลวงพ่อ **หลวงพ่อ :** เป็นความคิดของเขาเองโดยเฉพาะ เขาคิดว่าทำความบุญแล้วต้องได้บุญ อาตมมาก็ คิดว่าต้องได้ แต่จะได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยหรือไม่ ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เจตนาหัง ภิกขเว กัมมัง วทามิ เจตนา เป็นตัวกรรมจากการกระทำนั้น การกระทำเป็นการทำความบุญ ยกตัวอย่างง่ายๆ บุญจากการถวายสังฆทาน ถวาย ผ้าป่า ก็อยากได้บุญทั้งนั้น แต่เจตนาเป็นบุญใหม่ มันอยู่เจตนา ถ้าเขตนาตั้งใจทำความบุญ เขาก็ได้ของเขา แต่ได้มากได้น้อยก็เป็นเรื่องหนึ่ง บางคนได้ครบร้อยเปอร์เซ็นต์ บางทีได้ครึ่งๆกลางๆก็มี เพราะบุญมันอยู่ที่ใจ เขาทำนี่บางทีหวังผลตอบแทน อันนี้พูดเฉพาะเนื้อหาที่จะไปสวรรค์ แต่ที่นี้เจตนาของเขาว่าเขาทำความบุญเข้ใจ ได้เพราะมีเจตนา ถ้าทำอย่างเสียไม่ได้ ทำบุญโดยคนอื่นมาชักจูงและทำอย่างเสียไม่ได้ ก็ได้เฉพาะที่ทำ ไม่มี อก เช่นทำ ๕ บาท ก็ได้ ๕ บาท ไม่มีงอก บุญมันงอกที่ใจ ถ้าทำแล้วสบายใจ ทำแล้วชื่นอกชื่นใจ กำลัง ทำที่ชื่นใจ และกลับมาแล้วก็ชื่นใจ นี่เป็นบุญแท้ๆ ของเขา เขาต้องได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เขาทำอย่างไร ก็ได้ อย่างนั้น

พิธีกร : หลวงพ่อคะ จำนวนเงินกับบุญมันจะเท่ากันไหมคะ

หลวงพ่อ : จำนวนเงินกับตัวบุญไม่เท่ากันหรอก บางคนพูดหลายนัยบอกทอดกฐินได้ บุญน้อย ทอดผ้าป่าได้บุญมาก ทอดผ้าป่าได้บุญเหลือหลายได้ไปสวรรค์นิพพาน เขาลือกันอย่างนั้นเลยลอง มาคำนวณกันดูซิ ทอดกฐินไป ๑๐ ล้าน ทอดผ้าป่าไป ๑๐ บาท มันต่างกันแล้ว นี่ ๑๐ บาท มันจะได้ มากกว่าล้านหนึ่งหรือ ไม่ได้ อย่างนั้นหรอก แต่เจตนาอย่างหนึ่ง บุญทานที่เราทำ ทำไปแล้วเป็นล้านแต่ จิตใจไม่สมัคใจที่จะทำ ทำโดยเสียมิได้ก็มี มันมีหลายอย่างมันอยู่ที่ใจเขา ดังนั้นขอข้อต่อไปว่า บางทีไม่มี สตางค์ทำความบุญได้ใหม่ ได้เลย เขากำลังกายไปช่วย เขากำลังใจไปช่วยกัน เขาสติปัญญาไปช่วยเขาเรียกว่า ปัตตานุโมทนาเมัย บุญสำเร็จได้ด้วยการอนุโมทนาสาธุการ ได้บุญเท่ากันหมด บางคนลงทุนไปเป็นล้านๆ

ไม่ได้อะไรเลย ทำแบบเสียไม่ได้ ทำส่งเดชไปแล้วไม่ได้จับสัจจบทาน ทำไปแล้วไม่ได้นึกถึง บัณฑิตานุโมทนา แม้แต่ประการใด ทำเหมือนการช่วยกันไป แต่ไม่ได้นึกถึงบุญแห่งความสุขในใจเขา เจตนาไม่เป็นบุญเลย เขาจะได้บุญหรือ เรียกว่าเอาเงินไปช่วยเขาเท่านั้น แต่อีกคนหนึ่งยากจนเหลือเกิน ลูกหลานก็ยากจนไปกันหมดเลย ไปช่วยงานวัดด้วยกำลังกาย เอากำลังใจไปช่วย ใช้สติปัญญาที่จะช่วยเหลือวัดได้ ใครมีกฐินก็ไปช้ ใครทอดผ้าป่าก็ไปช่วย ใครบวชนาคก็ไปช่วย ใครทำอะไรก็ไปช่วย ในกาบต่อมาหล่นๆเป็นค็อกเตอร์หลายคน มีตัวอย่างในสังฆบุรีนี้ ลูกหลานเป็นค็อกเตอร์หลายคน เกิดปัญญาได้ บุญที่เกิดจากความสุกที่เข้าไปช่วยมา มีลูกหลาน เขาก็เลยฝากไปเรียนให้ นี่แหละบุญสะท้อนย้อนมาไปช่วยคนโน้น ไปช่วยคนนี้ เลยเขาก็ช่วยมั่ง ช่วยลูกช่วยหลานเข้าโรงเรียน จบจุฬาบ้างไปอเมริกาบ้าง นี่ทำบุญโดยมาต้องใช้สตางค์เลย บุญอย่างนี้เป็นความสุขที่แน่นอน ที่เจตนาหัง ภิกขเว กัมมัง วทามิ สรูป บัณฑิตานุโมทนา มัย บุญนี้จึงด้วยการอนุโมทนา สะท้อนย้อนเป็นอานิสงส์ทำให้ลูกเรียนหนังสือเก่ง เร่งก้าวหน้ กล้า ประหยัด ได้สมปรารถนาทุกประการขอเจริญพรอย่างนั้น

พิธีกร : ตั้งคำถามกับหลวงพ่อก็คำถามนะค่ะ สมมุติว่ามีผู้หญิงคนหนึ่งสามีตาย สามีของเขาชอบกินแกงมะเขือมากเลย เขาก็แกงมะเขือมาถวายหลวงพ่อก่อนแต่หลวงพ่อกินมะเขือ หลวงพ่อก็กินไม่มะเขือไม่ได้ การที่หลวงพ่อกินไม่มะเขือจะทำให้ผู้หญิงคนนั้นเขาไม่ได้บุญหรือเปล่านั้น

หลวงพ่อก : อาตมายังเคยโดนเลย เขาเอาเหล้ามาถวาย เอามาทำไม เขาบอกสามีฉันชอบ ช่วยกรุณาฉันเหล้าให้สามีหน่อย เขาก็ได้ของเขา ญาติตรงไหนแต่ ขอเจริญพรว่าจะได้บุญไหม เอาเหล้ามาเอาแกงมะเขือมา อาตมาก็กินไม่ได้ แล้วก็ยาก เราไม่กินไก่ ฉันเนื้อ เขาจะได้อะไรกลับไป ก็ขอขอมมั้งว่า ว่าจะได้ไหม เขาจะได้บุญไหม

พิธีกร : เขาได้ตรงเจตนาที่เขาถวาย

หลวงพ่อก : ได้ที่กตัญญูกตเวทีเขานึกถึงสามีเขา เขารักสามี เขากตัญญูกตเวทีคารมเป็นผู้มีบุญวาสนาด้วยหรือไม่ลืมสามีเขา ได้ตรงนั้น

พิธีกร : ท่านผู้ชมทางบ้านเคยสังเกตไหม เวลาที่เราถวายอะไรพระ เราต้องเลือกของที่ดีที่สุด มาถวายพระเสมอ แต่บางครั้งของดีสุด มันก็ไม่ได้ถูกกับสมณวิสัยนัก ในลักษณะนี้ขอคำอธิบายจากหลวงพ่อกว่า เขาเอาของดีประเสริฐเลิศเลอมาถวาย แต่ว่าจริงๆแล้วเป็นพระก็ใช้ไม่ได้ หลวงพ่อกจะรับหรือไม่รับคะ

หลวงพ่อก : คืออย่างนี้ ต้องพูดอย่างนี้ก่อน คนที่จะเอาของมาถวายพระนั้น ต้องเป็นของดีของเขา แต่ไม่ใช่ของดีของพระ ของดีของเขาเอง ขาทนิยะ โภชนิยะ อันประณีต พระพุทธเจ้าสอน เช่น พราหมณ์เอาภัตตาหารมาถวายพระพุทธเจ้า โดยจัดขาทนิยะ โภชนิยะ อันประณีตมาถวาย พระองค์ก็ฉลองศรัทธาแต่ของดีของเขานั้น เฉพาะในบ้านเขา แต่ไม่ใช่ภัตตาหาร มันของดีในบ้าน บางคนอาจทำน้ำพริกดีของเขา หรือทำน้ำปลาร้าแบบไทย หรือคนลาวที่เขาชอบปลาร้า อย่างดีของเขาเอามา นี้เรียก

ขาทนิยะ โภชนิยะ อันประณีต สำหรับทายกแปลว่าอะไร ทายกแปลว่า ผู้ถวายเป็นผู้ศรัทธาอาตมาเป็น พระภิกษุ เรียกว่าอะไร เรียกว่าปฏิคาหก รับทานของทายกโดยเคารพ เขาก็ได้บุญ เรียกว่าถวายขนิยะ โภชนิ ยะโดยประณีตแล้ว พระสงฆ์ก็รับของทายกโดยเคารพ แต่ฉันไม่ได้ อาตมาไม่ฉันเบ็ด ไก่หรือเนื้อ แต่เขา มาถวายก็ต้องรับโดยเคารพ แต่ฉันไม่ได้ แต่เขาก็ได้ของเขาโดยเขาทำอย่างประณีต ทำด้วยความตั้งใจเขาก็ ฉันไม่ได้ เรามีสังฆะเราจะไม่ฉันเนื้อสัตว์ อย่างนี้ เราก็ไม่ฉัน เราก็ไม่เสียดาย ขอเจริญพรอย่างนั้น

พิธีกร : พระบางรูปนะคะ ถือมังสวิริติ หากมีคนเอาเนื้อสัตว์มาถวายจะทำตัวอย่างไร

หลวงพ่ : หากเขาไม่ทราบก็มีปัญหาแล้วนี่ เพราะว่า เนื้อสัตว์พระพุทธเจ้ามิได้ห้าม เพราะเหตุที่ไปขอพร ๕ ประการ ซึ่งได้แก่ ๑. พระต้องอยู่ป่าตลอดชีวิต ๒. พระต้องบิณฑบาตตลอดชีวิต ๓. พระต้องถือผ้าบังสุกุลตลอดชีวิต. พระต้องอยู่โคนต้นไม้ตลอดชีวิต ๕. พระต้องฉันมังสวิริติตลอด ชีวิต พระพุทธเจ้าบอกว่าแล้วแต่ จะอยู่บ้านก็ได้ อยู่ป่าก็ได้ปฏิบัติให้พระธรรมวินัยที่พระองค์บัญญัติไว้ เท่านั้น แต่ถ้าหากพวกเขาเอาพวกเนื้อไก่หรือเนื้ออะไรมาถวาย มีขังขังฉันอย่างนั้น เป็นการดำรงชีพของ พระภิกษุ ภิกษุแปลว่าอะไร แปลว่าฝากชีวิตไว้กับผู้อื่น ภิกษุแปลว่า อยู่ง่ายกินง่าย โยมมีก้อนเนื้อเหลือ มี มะเขือฉันมะเขือ ไม่มีไม่ต้องฉัน นี่พระพุทธเจ้าสอนอย่างนี้ เลยก็มีแนวความคิดว่า ภิกษุว่านอนสอนว่าฉัน อะไรก็ฉัน ไม่มีก็ฉันฉัน จะมีอะไรมาก็ได้ โยมเขามีประเพณีบ้านไม่เหมือนกัน บางทีเขามีเนื้อสัตว์มาเรานี้ มังสวิริติไม่ฉันเนื้อสัตว์เราก็คงรับได้ แล้วฉัน แต่เขาก็ได้บุญเหมือนกัน เขาไม่รู้แต่ไม่ใช่พระพุทธเจ้าห้าม ว่าพระไม่ฉันเนื้อสัตว์ มีวินัยอยู่ในข้อไหน มีแต่พระเทวทัตมาบอกไม่ให้ฉัน เพื่อจะเอาอิทธิปาฏิหาริย์เพื่อจะ เอาเหนือพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าต้องไม่ให้แน่นอน พระพุทธเจ้าก็อยู่ง่ายกินง่าย ว่านอนสอนง่าย เสด็จไป บ้านใคร เขามีอย่างไรก็ฉันอย่างนั้น กลือกี้ได้ มะเขือกี้ได้ หรือเขามีเนื้ออย่าง ซึ่งมันมีเนื้อสัตว์ เขาไม่ได้ไป มาสัตว์ หรือภิกษุไปโปรดที่บ้าน ไม่รู้จะทำอะไรก็เอาไก่มาฆ่า มองเหยียบ ฉันไม่ได้เลย ฉันเป็นชาติโทษ อย่างร้ายแรงก็ไปส่งเสริมให้เขาฆ่าไก่ เพราะเราหรือเป็นบาปอย่างร้ายแรง จึงฉันไม่ได้ ขอเจริญพรอย่างนี้

พิธีกร : ท่านผู้ชมคะ ทานคือการให้ มันมีหลายรูปแบบ ทั้งหมดที่เราพูดมาเป็นวัตถุทาน ทั้งหมดเลย ขอเรียนถามหลวงพ่ว่า ยังมีทานอะไรอื่นอีกที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารับสั่งว่าเป็นทานที่ ประเสริฐที่สุด ทานที่ประเสริฐที่สุดมีอะไรบ้าง

หลวงพ่ : ท่านมีหลายทานการให้ทานกับคนที่ต้องการ คนที่ไม่มีเราเอาไปให้เขา ยกตัวอย่างคนกำลังจมน้ำ เราช่วยเขา เราได้บุญ นี่ก็เป็นทาน ประการที่สอง เขาไม่มีข้าปลาอาหาร รับประทาน เราเอาไปให้เขา นี่ก็เป็นทานอีกอันหนึ่งทานทั้งนั้น แต่คนที่ยากไร้ยากจน ไม่มีผ้าผืน เรา ก็เอาผ้าห่มไปให้ ก็เป็นทานอันหนึ่ง ก็ช่วยเหลือกันไป ตามตำราเราจึงให้เรายังได้ หวงอดหมดไม่มทาน อะไรไม่ล้าเลิศประเสริฐเท่ากับให้ความคิดเป็นทานหรือให้ธรรมเป็นทาน เราช่วยให้เขาเป็นคนดีนะ ดีที่สุด เพราะฉะนั้นทานอะไรหนอ ทานน้ำใจใสสะอาด ปราศจากมลทินที่เราให้จะประเสริฐเท่ากับให้ธรรมะ ให้

ธรรมะเป็นทานที่ประเสริฐที่สุดทำคนให้เป็นคนดี ให้ละชั่วประพฤติดีรักษาจิตผ่องใสใจสะอาดหมดจดนั้น
แหละคือทานชั้นสูง การปฏิบัติธรรมก็เป็นทานชั้นสูง ถ้าเรามีโอกาสชี้แจงให้เขาได้ปฏิบัติธรรมใน
พระพุทธศาสนาได้ ก็เป็นทานก็เป็นทานที่ดีกว่าการแจกหนังสือ ถ้าเขาปฏิบัติได้ก็เป็นทานอันประเสริฐจริง
ให้ใจเป็นคนดีได้ ให้คนชั่วเป็นคนดีได้ และให้คนไม่มีความรู้มีความรู้มีวิชาได้ เป็นทานที่ประเสริฐ

พิธีกร : ท่านผู้ชมทางบ้านเคยตั้งคำถามอย่างนี้ว่า เราเป็นเจ้าภาพบวช นาย ก เป็นพระ
เสร็จแล้วพระก็ไม่ได้ทำตัวดีไม่ได้เป็นพระที่ดี เราจะได้บาปไหมคะหลวงพ่

หลวงพ่ : ไม่บาป เราไม่ได้บาป เราบวชพระเราได้อนุญ เราตั้งใจเจตนาบวชพระ แต่
เราก็ไม่รู้ที่ว่าพระท่านปฏิบัติอย่างไร และพระดีชั่วเราไม่รู้เราต้องได้ สาธุ ก็ได้แล้ว สุทินนังวตะ เม ทานัง
ปริสุทธิทานัง อาสวัคขยาวหัง นิพพานัง โหตุ เราได้แล้ว จบฟ้าไตรได้เลย ได้เดี๋ยวนี้ด้วยยังไม่ได้
บวชก็ได้แล้ว เจตนาที่จะบวชพระสักองค์ได้แล้ว มันสบายใจ มีความสุข ถ้าเราตายเดี่ยวไปสวรรค์แน่นอน
ไม่ไปนรกหรอก แต่บวชแล้ว พระไปทำไมได้ ก็เป็นเรื่องของท่าน อย่าไปคิดมัน ยกตัวอย่างอีกอันหนึ่ง ฆ
มาภิณฑบาศที่หน้าบ้าน เป็นพระที่เราเชื่อว่าประพฤติปฏิบัติไม่ดี ไม่ใส่บาตร อย่างนี้เราไม่ต้อง หาพระที่จะ
ทำบุญแล้ว อย่าไปคิดมันยุ่งเหลือืองมากี่สาธุ สุปฏิปันโน ภควโต สาวกสังโฆ สังฆัง นมามิ แล้วใส่บาตร
ข้าพเจ้าทำบุญใส่บาตรกับพระสุปฏิปันโนผู้ประพฤติปฏิบัติชอบแล้ว เราก็สาธุ เราได้ร้อยเปอร์เซ็นต์แต่พระ
ท่านจะเอาไปอย่างไร ช่างท่านเถอะ แม้บางคนจะทำบุญสักที่ทำยาก พระองค์นี้ก็ไม่เอา องค์นั้นก็ไม่เอาแล้ว
จะไปหาพระที่วัดไหนพระที่ไหน พระเมืองไหน ไปหาพระที่เมืองศรีลังกาหรือ ค่าเรือบินก็ไม่พอ จะเอา
พระองค์ไหนมากี่ใส่บาตรไปเถอะ ก็เราตั้งใจแล้ว ขอเจริญพร พี่น้องชาวไทยใส่บาตรไป มาหน้าบ้านก็ใส่
บาตรไปเถอะ พอเห็นเหลือๆก็ สาธุ อย่าไปว่าพระได้ใหม่ ไม่อย่างนั้นจะไม่ได้บุญไปจนกระทั่งตาย เห็น
เณรก็ใส่ไปเถอะ เณรบางองค์เป็นเปรียญเราจะไปรู้หรือ เห็นเดินมากี่ สาธุ เป็นสุปฏิปันโน ทั้งนี้ เราได้บุญ

พิธีกร : ท่านผู้ชมคะ ตรงนี้เป็นปัญหาในภาคปฏิบัติของเราจริงๆ นะคะ เราจะคิดอย่างนั้น ว่า
หลวงพ่อกี้เดินเวียนเทียน หมายความว่าอาหารที่ใส่บาตรนำไปขายต่อ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ทำบุญด้วยแต่
ที่นี้หลวงพ่อกี้ให้หลักของการทำบุญ ว่ามันอยู่ที่ใจ เราสนับสนุนพรสุปฏิปันโน พระที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ
ถ้าหากท่านปฏิบัติไม่ดีไม่ชอบก็เป็นเรื่องของพระไปนะคะ คำถามสุดท้าย ขอกราบเรียนถามอีกคำถามหนึ่งคือ
เรามักจะทำบุญด้วยอาหารที่คนตายชอบกิน เป็นการปฏิบัติถูกต้องหรือเปล่าคะ

หลวงพ่ : มันก็ถูกบ้างไม่ถูกบ้าง มีჭุกและไม่ถูก ถ้าของที่คนที่ตายชอบกินแล้วหา
ไม่ได้จะทำอย่างไร เมื่อคนตายชอบในสิ่งที่ไม่ได้มี ก็ตายนะซิ ถ้ามีก็ถวายพระไป ถ้าไม่มีจะเอ
ไหนไม่มีก็เอาอาหารที่เราชอบหรือที่เรามีก็แล้วกัน การทำนี้ ขอเจริญพร สามิตายไปหรือภรรยาตายไป เร
ไม่แน่ใจว่าจะได้หรือเปล่า ถ้าสามิภรรยาไปเกิดเป็นเปรตจะได้เลย ถ้าสามิภรรยาไปเกิดบนสวรรค์ได้แต่

รับทราบเฉยๆ ไม่ได้รับอาหารหยาบ 'ได้รับทราบว่า ภรรยาทำบุญมาให้ ก็อนุโมทนาให้พามาเท่านั้น' แต่สี่ปี ภรรยาของเราตายไปลงโลกันต์ ไปนรกเลย ห้ามสวรรค์นิพพาน ทำบุญไปให้ก็ 'ไม่ได้รับไม่ได้รับ' เลยนะ

พิธีกร : ท่านผู้ชมคะ ในการทำบุญนั้น เราต้องคิดถึงหลักทางวากกลาง 'ไม่ใช่ไปยึดมั่นถือมั่น' สุดๆ เรายังปฏิบัติผิดพลาดกันอยู่หรือว่าเกิดในการทำบุญผิดพลาดกันอยู่ ต้องขอกราบขอบพระคุณหลวงพี่ เป็นอย่างยิ่งที่ให้แนวที่ชาวพุทธควรปฏิบัติให้ถูกต้อง

ความรัก

ออกอากาศ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

พิธีกร รศ.ดร.ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์

พิธีกร : อาทิตย์นี้ เป็นอาทิตย์ที่ชาวโลกเขาสนใจเรื่องความรัก ถ้าไม่พูดถึงเรื่องความรัก ก็เหมือนไม่ทันสมัย ขอกราบนมัสการเรียนถามหลวงพี่ว่า เป็นพระอย่างหลวงพี่ มีความรักได้ไหมคะ

หลวงพี่ : ได้สิ ไม่รักจะให้เกลียดหรือ พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนให้เกลียด แต่รักตัวนี้ ต้องหมายความว่า ร.เร็ว ไม่ใช่ ล.ลึง

พิธีกร : ความรักที่หลวงพี่มีความเป็นพระ มีความหมายว่าอย่างไร

หลวงพี่ : พระพุทธเจ้าทรงสอนให้เกลียดกันหรือ สอนให้รักกันทั้งนั้น ประารถนาคีต่อทุกคน อย่าไปเกลียดกัน อย่าไปอิจฉาริษยากัน สอนให้รักสามัคคี สร้างความดีร่วมกัน ร่วมกันคิด ร่วมกันประดิษฐ์สร้างสรรค์

สิ่งที่มนุษย์ต้องการในชีวิตมี ๑๐ ประการ

๑. ความรัก
๒. ความนิยมชมชอบ
๓. ความเลื่อมใสศรัทธา
๔. ความมีไมตรีจิตมิตรภาพ
๕. ความเอาใจใส่
๖. ความเคารพนับถือ
๗. ความเมตตา
๘. ความเห็นอกเห็นใจ
๙. ความเป็นกันเอง
๑๐. ความเป็นธรรมชาติ

พิธีกร : คนเรานั้น บางทีก็รักเขามากเหลือเกิน แต่เขาไม่รักเราตอบ เพราะฉะนั้น เมื่อไม่สมหวัง จึงเกิดการฆ่ากันยิงกันตาย เพราะความรัก ความรักอย่างนั้นถูกต้องไหมคะ

หลวงพ่ : นี่จะออกไต่เตลให้ฟังบางคนมีปริญญาโท มาร้องให้ หลวงพ่ค่ะ เขาไม่รักหนู นี่หนูเข้ามาใกล้ๆ เขาไม่รักหนูไม่เป็นไร แผ่นดินไม่ไร้เท่าใบพุทราจำไว้ คนอื่นเยะเยะไปที่เช็กเรา ทำไม ว่างละ ปริญญาโท ทำไมว่าง โปรดครุณาไปรักคนที่รักเรา ไอ้คนที่ไม่รักเราแล้วเราไปรักทำไม ขอลิขิตพรอย่างนี้ไปก่อน มีอะไรสงสัยถามเลย

พิธีกร : มีหลายคู่เลย ที่เป็นสามีภรรยา กัน หรือที่เป็นคู่รัก ทำไมรักๆ ไปถึงได้จัดจางได้ ทำไมรักจึงมีขึ้นๆ ลงๆ ค่ะ

หลวงพ่ : ความรักขึ้นๆ ลงๆ เพราะคนไม่มีหลักความสัมพันธ์ เขาไม่ถึงความรักตัวนี้ แปลว่าผูกพัน ความดีต่อกันใหม่ ไม่มีเลย อย่าหาว่าอาตมาเสียดสีเลยคนยุคใหม่สมัยนี้เราช่วยเขาได้มากเขาจะรักเรามาก เราช่วยเขาได้น้อยเขาจะรักเราน้อย เราหาโอกาสช่วยเขายังไม่ได้ เขาไม่รักเราเลย คนเขื่อนี้เป็นอย่างนั้นแล้ว เพราะฉะนั้นที่ถามว่าสามีภรรยา มีรักขึ้นๆ ลงๆ จัดจาง ไม่มอดันเสมอปลาย เพราะเหตุใด

๑. เพราะรักในด้านกามคุณ

๒. รักในเรื่องทรัพย์สิน สมบัติ ทรัพย์สินเงินทองแล้วรักเขา

เขา มีกามคุณแล้วรักเขา ขอประโทษจะพูดคำหยาบไปหน่อย แต่ต้องพูด อย่าเป็นคู่นอนกันเลย ขอให้ เป็นคู่ทุกข์คู่ยากลำบากกันเถิด ประเสริฐแล้วถึงจะรักกัน เพราะเดี๋ยวนี้เป็นอย่างไรรักกันด้วยกามคุณ และรักกันด้วยทรัพย์สินสมบัติเงินทอง จึงเป็นรักจัดจางขึ้นๆ ลงๆ เพราะฉะนั้นจึงขอสรุปว่า คนเราถ้าไม่มีคิมติดต่อกัน มักจะขึ้นๆ ลงๆ มักรักกันในด้านกามคุณ เป็นคู่นอนไปกินหนึ่งเท่านั้นหรือ ถ้าคนเรารักที่ความดีมีใจ มีอธยาศัย วิสัยทัศน์กว้างไกล โอบอ้อมอารี วิจิไพเราะ สงเคราะห์ทุกคน วางตนเป็นกลาง มันก็จะไม่มีความรักขึ้นๆ ลงๆ จัดจางกันได้

พิธีกร : ในชีวิตของหลวงพ่ หลวงพ่เคยมีความรักหรือเปล่าคะ

หลวงพ่ : เจริญพร ต้องบอกตามตรงเลยว่ามี มีแน่นอน ขอฝากไว้ ความรักที่พูดมา เป็นหลักธรรม เป็นความเมตตาที่มีมาแต่เด็กแล้ว แต่ที่จะมีเป็นคู่ครองหรือคู่สาวไม่มี ก็ขอประทานโทษนะ เมื่อเป็นเด็กๆ หรือรุ่นหนุ่มขึ้นมา รู้สึกเกลียดผู้หญิงมาก แล้วเกลียดพระด้วยนะ เกลียดพระเลยต่อมาเมื่อพระเกลียดผู้หญิงผู้หญิงเต็มวัดหมดแล้ว เป็นหมั่นเป็นพัน พระองค์ไหนไม่รู้ถามว่า ทำไมวัดนี้มีแต่ผู้หญิง ท่านไม่รู้กฎแห่งกรรม เกลียดผู้หญิงผู้หญิงก็มากันเต็มหมด เกลียดพระก็ต้องมาเป็นพระ ขอเจริญพรอย่างนั้น ที่ ขอนแก่นก็เป็นหมั่น ยิ่งเกลียดยิ่งเข้าใกล้ จำไว้ เราไม่เกิดได้ใหม่ แม่เมตตาให้เกลียดออกไป รักเข้ามา แทนที่ สร้างความดีกันต่อไปถึงจะถูกอาตมานี้ รักแบบคู่สาวไม่มี แต่ความรักทั่วไปเมตตาปราณี อารี เอื้อเฟื้อ ขาดเหลือคอยดูกัน มีแน่นอน ความรักอย่างนี้มีแน่นอน เรารักเขาทั่วไป แต่รักอะไรจะทนทานขึ้นใหม่

รักที่ทนที่สุด อาตมาสร้างมาแล้วและหามาแล้วด้วย มีมาแล้วด้วย รักไม่มีเรื่องราวกับใคร องค์กรนี้รักไม่มีเรื่องกับใคร รักมาตั้งแต่เป็นเด็กจนบัดนี้

พิธีกร : ปัจจุบันเราพบกันดาสดีนมากขึ้น ผู้หญิงรักหญิง ผู้ชายรักผู้ชาย ซึ่งความจริงเรื่องนี้ มีมาตั้งแต่พุทธกาลแล้ว ถ้าเราเป็นพ่อแม่เขา เราควรปฏิบัติอย่างไรคะ

หลวงพ่ : หลายปีมาแล้ว เขามาขอให้โหวทเจ้าบ่าวเจ้าสาว เจ้าบ่าวแต่ตัวใส่สูท เจ้าสาวแต่งตัวนุ่งกระโปรง เราก็ให้โหวท สามภรรยาต้องปกครองอย่างโน้น อย่างนี้ อธิบายคู่รักหรือคู่ชอน เราก็สอนไปหนักนิดเบาหน่อยให้อภัยกัน เราก็สอนไป พ่อแม่มาทั้งหมด เราก็ “เห็นหนอๆ เอ๊ะ แปลก” ช่างนอกไม่เหมือนกัน แต่ช่างในเหมือนกัน แปลกมากเลย เปลี่ยนคำพูดใหม่ หนูเอ๊ยแต่งงานกันดีแล้วอยู่ เย็นเป็นสุขตลอดไปนะ จะให้พรอยู่เย็นเป็นสุข ร่ำรวยสวัสดี มีปัญญา แต่บุตรธิดาคงไม่ได้ เพราะเหตุใด เพราะเหมือนกันเช่นนี้ไม่ได้หรือก พ่อแม่ยิ้มหลวงพ่อกังมาก รู้ ต้องรู้ซิ ไม้รู้จะให้โหวทได้หรือ มีบุตรธิดาไม่ได้ แต่รวยได้ บัดนี้ยังอยู่ด้วยกัน มีบิ๊มน้ำมันตั้ง บิ๊ม พ่อแม่จึงพูดขึ้นมาทีทีทั้ง ๒ ฝ่าย บอกหลวงพ่คะ ไม่ทราบว่าจะแก้ไขอย่างไร แก้ไม่ได้ ต้องตามใจเขา ถ้าไม่แต่งให้เขาจะฆ่าตัวตาย เดี๋ยวนี้ยังอยู่ด้วยกัน อาตมาพูดนี้แม่นมาก จนบัดนี้ยังไม่บุตรธิดาเลย มันจะมีได้อย่างไร เป็นผู้หญิงทั้งคู่เลขต่อพ่อแม่ เขาไม่ว่ากัน ก็ขอเจริญพรเป็นกฐนแห่งกรรม จากการกระทำมาแต่ชาติปางก่อนเขาต้องมาเป็น คู่ครองกันอย่างนี้ ห้ามไม่ได้ ไม่ต้องไปว่ากันเลย

พิธีกร : ถ้าอย่างนั้นหมายความว่า พระพุทธศาสนาไม่รังเกียจ ไซ้ใหม่คะ

หลวงพ่ : ไม่รังเกียจ พุทธะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย พุทธโ พุทธะ ไม่ลดละ ภาวนา มีผู้หญิงผู้ชายหรือเปล่า ไม่มีผู้หญิง ไม่มีผู้ชาย ผู้หญิงก็เป็นได้ ผู้ชายก็เป็นได้ ทำไมจะรังเกียจกัน ผู้หญิงก็เป็นพระได้ ผู้ชายก็เป็นพระได้ ผู้หญิงบวชแทนคุณบิดามารดาได้ คือมีไตรสิกขา ผู้ชายบวชขึ้นพระ แต่ไม่ปฏิบัติธรรมจะแทนคุณบิดามารดาได้อย่างไร แทนไม่ได้ นี่เป็นความจริงอย่างนี้ มีมานานแล้ว แล อย่างหนึ่ง บ้างทีนิสัยเขาเป็นผู้หญิง แต่เขามีลูกชายคนเดียว ลูกชายบวชให้พ่อแม่ก่อน บวชได้ บวชแล้วสึก เป็นหญิงต่อไป ประกวณางามได้ที่ ๑ ตลอดเลย จนเขาบอกเลิกประกวณเสียที โล่เต็มบ้านแล้วแต่ความจริงที่เกิดขึ้น ที่บวชไม่ได้คืออะไร คือเป็นกระเทย มีเพศหญิงเพศชายทั้งสองอย่าง อาตมาจับได้ที่วัดนี้มีทั้งผู้หญิงผู้ชายเลย อย่างนี้บวชไม่ได้ เป็นลูกเศรษฐีในกรุงเทพฯ เมื่อ๓๐ ปี มาแล้ว ตั้งแต่สมัยมีเรือเขียวเรือแดง มาฝากไว้ ๑ เดือน อาตมาสงสัย แต่จะไม่หักหาญน้ำใจเขา ให้อยู่วัดให้ท่องหนังสือ และให้ปฏิบัติธรรมะ ปฏิบัติกรรมฐานก่อน ได้กรรมฐานเลยเขาจะไม่เสียใจ พอได้กรรมฐานเสร็จแล้ว เราจะให้กะงานบวช ไม่มีคนอีกแล้ว อตมาเรียกมา บอกกหนุมานี่ซิ พ่อนาจมานี่ บอกความจริงได้แล้ว ถ้าหากว่าเขายังไม่ นั่งกรรมฐาน จิตยังไม่มั่นคง ยังไม่อดทน ถ้าบอกเขาจะฆ่าตัวตาย ถ้าเขาไม่ได้บวชเขาจะฆ่าตัวตายที่วัดนี้ แน่นอน ไปหลายวัดแล้ว บวชไม่ได้ มาวัดนี้เขาจะฆ่าตัวตาย ให้นั่งกรรมฐานก่อน ให้ปลงตกก่อน ให้

อดทนก่อน พอปลงตกแล้ว เราก็บอกเลย นี่ขอโทษ ขอคุณหน่อย ต้องบอกตรงๆ นะ เขาน้ำตาร่วงมาด้วยปิติ บอกเอาละ ไม่ได้บวชที่วัดนี้ไม่เป็นไรครับ ผมนั่งกรรมฐานได้แล้ว เลยก็ไปข้างใน ขอคุณ มีที่๒ เพศ อย่างนี้บวชไม่ได้ แต่อย่างอื่นบวชได้ มันครบนี้ มันเป็นที่จิตใจเท่านั้น จะเป็นชายก็ได้เป็นหญิงก็ได้ เพราะฉะนั้น ขอเจริญพรว่า พุทธะ พุทธโธ อติปิโส ภควา หญิงก็ได้ ชายก็ได้ ขอเจริญพร อย่างนี้

พิธีกร : พุทธถึงความรักเลสเบียน ความรักของทอมกับดี้ คนเหล่านี้เขาจะปฏิบัติใหม่ค่ะ หลวงพ่อ

หลวงพ่อ : ได้แน่ หมิ่นเปอร์เซ็นต์เลย เพราะว่าที่วัดอัมพวันมีเยอะเลย เราก็ต้องคอยดูแลกันหน่อย เพราะฉะนั้น ต้องจัดประเภทไว้ บางทีแต่งตัวเป็นผู้ชายแต่เขาเป็นหญิง แต่ใจเขาเข้มแข็งก็คือปฏิบัติธรรมได้เลย คนอึ้งไม่ได้ สู้เขาไม่ได้ พวกจิตใจอย่างนี้ได้ไว้ด้วย เพราะมันใจ มันใจตัวเองมาก แล้วก็สนใจตัวเองมากด้วย และก็อย่างหญิงแต่งตัวเป็นชาย เขามันใจเขาเป็นชาย ปฏิบัติธรรมได้ด้วย ได้ศึกษคนอื่น เพราะเหตุใด ใจมันมัน ใจมันคงกว่าคนธรรมดามาก บางคนที่เป็นผู้หญิง แต่ใจเข็ญผู้ชาย เขา มันใจ เข้มแข็งอดทน แต่บางคนเป็นผู้ชายแท้ๆ แต่ชอบแต่งตัวเป็นผู้หญิง ใจเขาเป็นหญิง แต่เขาไม่อ่อนแอ ไม่อ่อนไหว แต่อดทน มันคงในหลักกรรม ปฏิบัติได้และได้ดีด้วย นี่มีตัวอย่างที่วัดนี้เลย เมื่อนั้นอาตมาบอกไม่ได้ ถ้าคนที่เป็นผู้หญิงทำตัวเป็นผู้ชาย ผู้ชายทำตัวเป็นผู้หญิง จะไม่รับ เขาก็เสียใจ ก็เลยตั้งกติกามาใหม่ ลองรับดูซิ ปรากฏว่าปฏิบัติดีกว่าคนอื่นอีก ดี ๓ ดีแล้ว เขาบอกว่าหลวงพ่อกะ หนูมีร่างกายเป็นผู้ชาย ปกติจิตใจเป็นผู้หญิง ทำกับข้าวเป็นทุกอย่าง หนูใจอ่อน อชกจะใจแข็งมานั่งกรรมฐาน ก็เข้างวดกวดขันตั้งใจเดินจงกรม ได้เลย ใจเข้มแข็งต่อไปอีก แต่พวกเขาไม่สามารถเปลี่ยนร่างกายของเขาได้

พิธีกร : หลวงพ่อมีอะไรจะอบรมสั่งสอนพวกเราใหม่ค่ะ เกี่ยวกับเรื่องของความรักค่ะ

หลวงพ่อ : คนเราเดี๋ยวนี้ขาดหลักธรรม รักกันเห็นแก่ชื่อเสียง รักกันด้วยกามคุณ และสมบัติทั้งนั้น รักความจริงนี้หายากมาก ไม่มีความจริงใจต่อกันคือรักที่มีประโยชน์ ความรักตัวนี้ดี ความรักในหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า รักด้วยน้ำใจ ก็ขอฝากญาติโยมทั้งหลายด้วย โปรดรักด้วยความจริงใจ ช่วยเหลือกัน อาริอรอบ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันเถิด ประเสริฐสุดแล้ว พ่อแม่โปรดช่วยลูก ดูแลลูกให้มากที่สุด ให้เขาได้เรียนหนังสือหนังสือหาตลอดไป จนกว่าจะสำเร็จในวิชาการของเขาเหล่านั้น

พิธีกร : กราบขอพระคุณหลวงพ่อกะ ท่านผู้ชมค่ะ หลวงพ่อได้ให้ประเด็นไว้ว่า มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรัก เป็นฐานสนับสนุนความรักถึง ๑๐ อย่าง ความรักต้องมากับความโอบอ้อมอารี ความรับผิดชอบ ฉะนั้นวันวาเลนไทน์ ขอให้มีความรักที่แท้จริงต่อกัน และขอให้ถนอมความรักให้ยั่งยืนตลอดไป วันนี้ก็ขอฝากคุณธรรมเหล่านี้ไว้ให้ท่านผู้ชม ทั้งที่เป็นลูกๆหลานๆ และทั้งคุณพ่อคุณแม่ ได้ช่วยกันดูแลบุตรหลาน ขอให้ท่านผู้ชมไปก่อน สวัสดีค่ะ

ครอบครัวกับความรัก

ออกอากาศวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

พิธีกร

๑. รศ.ดร.ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์

๒. หนูไบเตย (ด.ญ.สุชาลินี อนรรฆ
มาศ)

๓. น้องมายด์ (ด.ญ.พีรภรณ์ เทพ
วิวัฒน์)

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : ปีใหม่นี้รายการชีวิตนี้ไม่สิ้นหวัง มาพบกับท่านผู้ชมในมาดใหม่ รายการนี้ชื่อใหม่ค่ะ “รายการชีวิตไม่สิ้นหวัง เดิมพลังคนรุ่นใหม่ และแน่นอนที่สุด พิธีกรจะไม่ใช่อาจารย์ฉัตรสุมาลย์คนเดียว ก็จะมีคนรุ่นใหม่คนรุ่นใหม่เข้าร่วมรายการ คนหนึ่งที่อยากแนะนำคือ น้องมายด์ และอีกคนหนึ่งคือ หนูไบเตย จะเป็นพิธีกรร่วมกัน โดยที่เราจะจัดรายการเป็นช่วงๆ ช่วงแรก จะสื่อสารสัมพันธ์กับท่านผู้ชมที่บ้านที่อยู่ในวัยของน้องมายด์นะคะ และช่วงที่สอง จะสื่อสารสัมพันธ์กับท่านผู้ชมที่บ้านที่อยู่ในวัยของหนูไบเตย วันนี้เราอยู่ที่วัดอัมพวัน เราจะกราบนมัสการพระราชสุทธินิคมมงคล หลวงพ่อจรัญที่เราคุ้นเคย นี้ที่รู้จักกันมาดีแล้วรายการของเราวันนี้ จะคุยเรื่องของครอบครัวและความรัก พบกับพิธีกรหน้าใหม่ของเราได้ไหมคะ

น้องมายด์ : หนู เด็กหญิงพีรภรณ์ เทพวิวัฒน์ หรือน้องมายด์ค่ะ อายุ ๗ ขวบ อยู่ชั้น ป.๑ โรงเรียนสาธิตเกษตรนานาชาติ น้องมายด์มีคำถามที่จะมาถามหลวงปู่ มากมายเลยคะ หลวงปู่ขา สมมุติว่าครอบครัวที่มีธรรมะในหัวใจจะทำให้ครอบครัวมีความสุขได้ไหมคะ

หลวงพ่ : เจริญพร คุณหนู ถามว่าครอบครัวมีธรรมะจะมีความสุขได้ไหม ความสุขในครอบครัวสำหรับหนู ยกตัวอย่าง พ่อแม่ ครอบครัวนะ เช่นสามีภรรยา เป็นคุณพ่อคุณแม่ เลี้ยงลูกดีไม่ทะเลาะกัน มีคุณธรรมสมส่วนควรกัน คือมีศีล มีสติ สัมปชัญญะดี ยิ้มแย้มแจ่มใส ตั้งใจในหน้าที่ เราเราไปเพราะ สงเคราะห์ เอื้อเฟื้อ ขาดเหลือคอยดูแล บ้านนั้นก็มีความสุขความเจริญ เพราะมีคุณธรรม มี

หลักธรรมในธรรมะ ถ้าบ้านไหนทะเลาะวิวาทกัน ลูกก็ไม่สบายใจ ไหนเลยความสุขในครอบครัวจะเกิดขึ้นได้ เข้าใจไหมคะ

น้องมายด์ : แล้วหลวงปู่ฯ หนูเคยได้ยินว่า คุณพ่อคุณแม่คือพระอรหันต์ในบ้าน แล้วหนูจะทำความดีเฉพาะคุณพ่อคุณแม่ได้ไหมคะ

หลวงปู่ : หนูเข้าใจถามนะ ไปรู้มาจากไปละ ว่าคุณพ่อคุณแม่เป็นพระอรหันต์ เรียกพระในบ้าน พ่อดี แม่ดี เลี้ยงลูกดี มีปัญญา มีกุศล ได้ผลงานในบ้าน มีครอบครัว ลูกดีหมดทุกคน เหมือนประจักษ์ว่าพระอรหันต์ พ่อแม่นี้หนู รักลูกด้วยความบริสุทธิ์ ให้ลูกได้ทุกอย่าง แต่ลูกยุคใหม่สมัยนี้ไม่ค่อยรักพ่อแม่ เขาจึงเปรียบเสมือนพระอรหันต์ เพราะพระอรหันต์รักด้วยความบริสุทธิ์ใจ หนูเข้าใจนะ

น้องมายด์ : แล้วคนดีกับคนไม่ดีขึ้นอยู่กับอะไรคะ หลวงปู่

หลวงปู่ : คนดีไม่ดีขึ้นอยู่กับอะไร มาจากไหน ลูกจะดีได้ต้องมาจากพ่อแม่ เข้าใจไหม อย่างที่พูดไปแล้ว รักลูกคิดปลูกฝัง พ่อแม่ทำให้ลูกเป็นคนดีได้เป็นคนชั่วได้ ถ้าพ่อแม่แบบแผนไม่ดีแล้วลูกซึมซับ แต่ถ้าแม่ดีนะ ลูกดีหมด เป็นแม่บ้านแม่แบบแผน แม่บ้านการเรือนเคหศาสตร์ ลูกดีหมด ดีเพราะอะไร แปลว่าละความชั่วได้ ละความชั่วไม่ได้ก็ดีไม่ได้ หนูเข้าใจไหม

ความชั่วคือสิ่งที่ไม่เป็นที่ปรารถนาของคน ความชั่วเป็นความทุกข์ ไม่เป็นความสุขแต่ประการใด คนดีคนชั่วจึงแตกต่างกันอย่างที่ได้กล่าวมา คนดีต้องเป็นที่ยกย่องของประชาชน คนดีต้องมีวิชาความรู้ คนดีต้องมีหลักฐาน มีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ คนดีต้องละชั่วได้ ถ้าละความชั่วไม่ได้ ดีไม่ได้แน่นอน

ช่วงวัยรุ่นรักดี

หนูไบเตย : หนูชื่อสุรานิ อนุธรรมมาศ ชื่อเล่นไบเตยค่ะ ปัจจุบันเรียนอยู่ชั้น ม.๑ โรงเรียนเซนต์โยเซฟ คอนเวนต์ วันนี้ไบเตย รู้สึกดีใจและเป็นเกียรติอย่างมากที่ได้มาพูดคุยกับหลวงตา เพราะไบเตยมีปัญหาหลายข้อที่ไม่สามารถตอบด้วยตัวเองได้ค่ะ ในระหว่างอายุอย่างไบเตยนี้ นะคะ จะเห็นเพื่อนๆ เริ่มมีความรัก บางคนเริ่มมีแฟน ไบเตยอยากจะทราบว่าทำอย่างไรค่ะ ถ้าเราอยากมีความรัก และเรื่องเรียนไม่เสีย

หลวงปู่ : อ้อ ความรักและการเรียนไม่เสียด้วย ต้องถามหนูก่อน ความรักคืออะไร

หนูไบเตย : ความรักในความคิดของหนู คือสิ่งสวยงาม

หลวงปู่ : แล้วแฟนคืออะไร

หนูไบเตย : แฟนก็คือคนที่เรารัก และคือคนที่เราพร้อมจะเสียสละให้แก่เขาค่ะ

หลวงพ่ : คือคนที่เราพร้อมจะเสียสละให้เขา ถูกต้องสำหรับที่หนูตอบแต่ไม่ถูกต้องสำหรับ หลวงตา ถ้าหนูอยู่ในวัยเรียน ควรจะรักด้วยเมตตา ปรารถนาดีเท่านั้น เบนแปลว่าเย็นใจ คบเพื่อนแบบแฟน ก็คบเพื่อนแบบเย็นใจ เย็นใจแนะนำวิชาให้เราแนะนำแนวทางการเรียนอย่างนี้ จะไม่เสียเลย แต่ความรักตัวนี้มัน ผูกพัน เรื่องอะไรรู้ใหม่ หนูต้องเข้าใจ หนูยังอยู่ในวัยเยาว์นี้ ต้องเข้าใจคำว่ารักอันนี้ เหมาะกับวัยรุ่นไหม ถ้าอยู่เฉพะการเรียนจะไม่เสียหาย ถ้ารักตัวนี้คือ ปรารถนาดี ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นหญิงก็ตาม จะเป็นชายก็ตาม เขาปรารถนาดีกับเราอย่างไร แบบซู้สาวหรือเปล่า ถ้าปรารถนาดี ให้เราตั้งใจเรียนหนังสือ เขาอาจจะช่วยติ ดวิชาให้เราก็ได้ แนะนำให้เราไปกวตวิชาก็ได้ การเรียนหนูจะไม่เสีย เขารักเราอย่างไร เราต้องดูเหตุผลเขาว่า เขารักเราเพื่อหวังดี หวังดีต้องการให้หนูไปติวิชาทำให้เกิดมีสติปัญญา แต่ถ้ารักแบบในทางซู้สาว หนูจะเสีย การเรียน ขอฝากหนูไว้เท่านี้ก่อน

หนูไบเตย : แล้วในความรักสำหรับคนรุ่นหนู หลวงตาคิดว่าเป็นสิ่งเสียหายหรือเปล่านั้น

หลวงพ่ : รักดังที่กล่าวมานี้ จะไม่เสีย คือรักสร้างความดีปรารถนาดี ด้วยความเมตตาปราณี อารีเอื้อเฟื้อ ขาดเหลือคอยดูกัน ด้วยสายสัมพันธ์มนุษย์สัมพันธ์ พระพุทธเจ้าทรงเรียกว่าเมตตา คำเมตตา ตัวนี้คือปรารถนาดี จะไม่เสียหาย แต่ถ้ารักกันแบบซู้สาว พุดตามตรง จะเสียหายและการเรียนจะเสียด้วย

หนูไบเตย : ไบเตยได้ยินมาที่เขาบอกว่า ความรักทำให้คนตาบอด แต่ธรรมะทำให้คนตาสว่าง ใจใหม่ค่ะ หลวงตา

หลวงพ่ : ธรรมะแปลว่าอะไร แปลว่าธรรมชาติ เกิดแสงสว่าง ไอ้ที่ว่าความรักทำให้ตาบอด ไม่ใช่ความรักอย่างที่ว่ามันรักแบบซู้สาวเลย แล้วยังไม่ถึงเกณฑ์เวลาเพราะอยู่ในวัยเรียน เราอยู่ในชั้นใจ ใหม่ วัยรุ่น ถ้ารักตาบอดคือวัยร้าย ทั้งรักทั้งแค้น ทั้งแนในทรง ทั้งหึง ทั้งหวง นี่ซึ้งนี้ตาบอด ตา บอดแน่ ถ้าเรามีเมตตาต่อกัน เอื้อเฟื้อต่อกันด้วยความดีแล้ว ตาไม่บอดหรอก ธรรมะทำให้เกิดแสงสว่าง ไม่ใช่มืด หนูฟังนะ อย่าเป็นม้าแหกคอก ช้างปลอกแแตก มันจะตาบอดตลอดไป หนูฟังนะ เราเป็นนักเรียน จะเป็นนักศึกษาปริญญาเอกต่อไปในเวลาข้างหน้า จะออกเรือต้องดูที่ นั่งต้องดูพื้น จอดเรือไม่ดูท่า เรือล่ม นะ สงสัยอะไรถามต่อได้

หนูไบเตย : ถ้าเกิดเรารักใครสักคนนะคะ เราจะสามารถทำบุญไถ่ถอนบาปให้แทนกันได้หรือ เปล่าคะ

หลวงพ่ : ทำบุญถอนบาปอย่างไร

หนูไบเตย : การทำบุญเพื่อไถ่ถอนบาปแทนนะคะ

หลวงพ่ : เราจะทำบุญแทนเขาแก่กรรมให้เขาไม่ได้ ต้องตัวใครตัวมัน บาปบุญคุณโทษ ใครทำ ดีได้ดี ใครทำชั่วได้ชั่ว เหมือนกินข้าว ใครกินคนนั้นอิ่ม ใครไม่รับประทานก็หิว ใครสร้างความดีกับ

ตัวเอง แต่เรานี้จะไปทำแทนเขาไม่ได้หรอก สมมุติว่าหนูหิวข้าว แล้วให้สตาฟฟ์ขึ้นไปซื้ออาหารแล้วทานแทน เพื่อนคนนั้นโอนความอิมมาให้หนูได้ไหม

หนูไบเตย : ไม่ได้ค่ะ

หลวงพ่ : ไม่ได้ แล้วเราจะไปแก้ให้เขาได้อย่างไร เราทำบุญนี้ จะแก้กรรมให้เขาเป็นคนดียังยากเลย ตัวใครตัวมัน ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ของใครของมัน

หนูไบเตย : เพื่อนๆคะ วันนี้หลวงตาให้ข้อคิดและข้อแนะนำแก่วัยรุ่นวัยหัวเลี้ยวหัวต่ออย่างพวกเรา มากมายเลยนะคะ เพื่อนๆลองเข้าวัดฟังธรรม ฟังเทศน์กันบ้างซิคะ จะได้พบกับสิ่งดีๆอย่างนี้คะ

ช่วงลึกถึงแก่นแน่นด้วยธรรม

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : เมื่อพูดถึงเรื่องความรัก ถึงเรื่องครอบครัว สิ่งหนึ่งที่เราอยากจะรู้ก็คือว่า เราจะเลือกคู่ครองของเราอย่างไร เราจะต้องมองปัจจัยอะไรเป็นสำคัญ

หลวงพ่ : ขอเจริญพร คนเราเดี๋ยวนี้ การเลือกคู่ครอง ตามยุคใหม่สมัยใหม่ เขาไม่ค่อยเลือก เจอเข้าได้เย็น ไม่มีหลักคุณธรรม ไร้เหตุผลมาก เมื่อสมัยก่อนนานมาแล้วนั้น ปู่ย่าตายายเข้าวัดมีหลักธรรม เลือกคู่ครองแสนจะยาก ก็ขอเจริญพรว่า การจะมีเหย้ามีเรือน จะปลูกเรือตามใจผู้อยู่ ปลูกคู่ตามใจผู้นอนก็จริง แต่ต้องมีหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า เรียกว่าครองเรือนครซึก จะเลือกตรงไหน สำหรับคนมีคุณธรรมไม่ไร้คุณภาพ การจะมีครอบครัวแสนจะยาก อันนี้ต้องพูดให้ยาวนิดหนึ่ง เพราะว่าบางคนเลือกไม่ดีเลย เอาแต่ความถูกใจ ความถูกไม่มี คนเราจึงอยู่เย็นเป็นสุขไม่ได้ ในเมื่ออยู่เย็นเป็นสุขไม่ได้แล้ว หย่าร้างกันมากมาย หลากหลายกันด้วยไม่ดี ไร้คุณธรรม เพราะฉะนั้นการเลือกคู่ของคนโบราณนั้น เอาหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้ามาเป็นหลัก หลักการเลือกคู่นี้มีอยู่ ประการ

๑. รูปสวย
๒. รวยทรัพย์
๓. นับวิชา
๔. มีมารยาท
๕. เป็นชาติผู้ดี
๖. มีศีลธรรม

อันนี้เป็นวิชาเลือกคู่ พระพุทธเจ้าเป็นผู้สอน คำว่ารวยทรัพย์ไม่ได้หมายความว่าเงินทอง หมายความว่ามอริยทรัพย์ ทรัพย์ภายใน และมีทรัพย์ภายนอกนี้เขาเรียกรูปสวย รวยทรัพย์ รูปสวย เขสวย

ด้วยอะไร สวดยด้วยรูปธรรม สวดยด้วยนามธรรม สวดยนอกสวดยใน สวดยจิต สวดยใจ รวยทรัพย์ คือ อริยทรัพย์ภายในมีไหม คุณสมบัตินี้มีไหม และทรัพย์ภายนอกมีไหม มีวิชาไหม นวัวิชาไหม มีวิชาความรู้ดี เป็นชาติผู้ดีไหม มีมารยาท ชาติผู้ดี มีศีลธรรม ๖ ประการ อันนี้เป็นวิธีเลือกคู่แต่ไม่ใช่หมายความว่าไปหา หมอคู่ เดี่ยวนี้ขอเจริญพรเสียใจแทนเหลือเกิน แม่ไม่ดี เอารวันเดือนปีของผู้ชาย เอารวันเดือนปีของผู้หญิง เอา ไปคู่ตรงกันไหม วันได้เดือนถึงเป็นเนื้อคู่กัน แต่งงานกัน ผิดหวังน่าเสียดาย จุคมุ่งหมาย ขี้ตึง จะคู่ ตรงไหน ขอเจริญพร จิตใจเข้ากันได้ไหม นี้ ข้อ ๒ นอกเหนือคู่จาก ๖ ข้อ คู่กันเคยกันไหม ฐึนีสัยใจอก กันไหม มีความรู้เสมอหน้าตากันไหม แล้วอธยาศัย วิสัยทัศน์ กว้างไกลไหม มีมนุษยสัมพันธ์หรือเปล่ และมีเมตตาหรือเปล่า และคนนั้นมิกัดัญญูกถเวทิตาธรรม ต่อคุณพ่อคุณแม่ไหม ถ้าหากเข้ากันได้ อาตมาคิด ว่านั่นแหละเป็นการเลือกคู่ที่ถูกต้อง แล้วการเป็นเนื้อคู่ที่ถูกต้อง เป็นข้อต่อไปอีกด้วย

๑. เรือนนอก

๒. เรือนใน

โบราณท่านว่าไว้ เรือนในคืออะไร เรือนในที่สำคัญ ที่แม่บ้านการเรือน เรือนผม เรือนนอน เรือ ครัว ๓ เรือนนี้ต้องสะอาดอย่าสกปรก นี้เรือนข้างใน ในบ้านในเรือน สร้างอรรถนให้ดี ตั้งแต่เข้ามาจนถึง บัดนี้ อรรถนเปลี่ยนแปลงไปเยอะ ในเรือหัวใจ อย่าหละหลวมหละเหลวไหล เอาตราข่งขื่นมาดู เอาตชู ขื่นมาข่ง วัดแล้ว วัดเล่า ฝ้าแต่วัด เป็นเรือนในสำคัญมาก เรือนในคืออะไร คือจิตใจ จิตเป็นธรรมชาติ คิดอ่านอรรถนรับรู้อรรถนไว้ได้เป็นเวลานานเหมือนเทพบันทิกเสียง ถ้าทำใจให้สบาย ทำใจให้เป็นปรกติ แล้ว จะเรียกเงินก็ไหลนอง จะเรียกทองก็ไหลมา บ้านนั้นจะมีแต่ความสุขความเจริญ มีแต่ความอดทน เหมือนบ้านมีแต่เสาเรือน แน่นหนา นี้แหละในหลักของพระพุทธศาสนา มีคติปัญญา คิดแปลว่าสะอาด สมาริแปลว่าแก้ไขปัญหาได้ ก็ขอเจริญพรอย่างถูกต้องแล้ว

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : กราบขอพระคุณหลวงพ่อกะ ท่านผู้ชมทางบ้านควจะมีใจเรื่องเรือน ใน เรือนนอก ข้อสำคัญก็คือ เราจะมีเรือนในที่เป็นสุขก็ต่อเมื่อทำตัวเราให้เป็นสุข ด้ยาอรรถนของเราได้ ควบคุม โลก โกรธ หลง ให้อยู่ในขอบเขตจำกัด เราจึงเป็นนายของเราดังที่หลวงพ่อกะให้ได้กรุณาธิบ ด้แล้ว

บทบาทของชาวพุทธ

ออกอากาศวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

พิธีกร

๑. รศ.ดร.ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์

๒. หนูไบเตย (ด.ญ.สุชาตินี อนรรฆ
มาศ)

๓. น้องมายด์ (ด.ญ.พีรภรณ์ เทพ
วิวัฒน์)

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : วันนี้เราจะมาคุยกันเรื่องหัวข้อธรรมะที่เป็นที่สนใจของเราสามรุ่น ตั้งแต่รุ่นน้องน้อย หนูมายด์ และก็ หนูไบเตย และสูงวัยขึ้นมาหน่อย ก็รุ่นของอาจารย์ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าธรรมะนั้นเป็นสิ่งที่เข้ากับชนได้ทุกวัย วันนี้เราจะคุยกันถึงเรื่อง บทบาทและหน้าที่ของพุทธศาสนิกชนที่ดี

น้องมายด์ : กราบนมัสการคะ หลวงปู่! เด็กๆขนาดน้องมายด์ควรเข้าวัดได้หรือยังคะ

หลวงพ่ : เข้าได้ คนที่เข้าวัดได้คือคนที่รู้เรื่อง เข้าใจ มีศรัทธ เข้าวัดเพื่อมาปฏิบัติธรรม หรือเข้ามาเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ เข้าวัดเพื่อนดูแบบอย่าง เข้าได้รุ่นหนูนี้เข้าได้แน่นอน แต่หาหรือไม่มีอยู่ที่คุณพ่อคุณแม่หนู หากคุณพ่อคุณแม่หนูไม่พามา หนูจะมาได้ยังไง ตัวหนูขนาดนี้ พ่อแม่ต้องพามาถึงหนูมีศรัทธาอยากจะทำบุญเข้าวัดปานใด ถ้าพ่อแม่ไม่พามาเข้าวัดหนูก็ไม่สามารถเข้าวัดได้ ฉะนั้นก็ขอฝากคุณหนูไปบอกเพื่อนนะ ถ้าพ่อแม่ไม่สนใจเรื่องวัด ลูกของเขาเหล่านั้นคงไม่ได้เข้าวัด

น้องมายด์ : คนที่เป็นพุทธศาสนิกชนจะต้องทำตัวอย่างไรคะ

หลวงพ่ : พุทธศาสนิกชนต้องบำเพ็ญศีล ชาวพุทธที่แสดงตนเป็นอุบาสก อุบาสิกา หรือพุทธมามกะแล้ว ก็ต้องทำตามคำสอนของพระพุทธเจ้า

น้องมายด์ : ชาวพุทธอย่างหนูต้องทำตัวอย่างไรบ้างคะ

หลวงพ่ : ต้องหัดไหว้พระ สวดมนต์ ไปลามาไหว้ก่อน ชาวพุทธแบบหนู ก่อนจะไปโรงเรียนต้องไหว้พ่อแม่ ๓ หน เจอผู้เฒ่าผู้แก่ผู้สูงอายุเลียงทาง ขอสมาธิขอพรขอภัยขอทางไป ขนาด

หนูหนูนี่นะ ต้องปากหวานตัวอ่อนมือเป็นหงอน ต้องอ่อนน้อมต่อท่านผู้ใหญ่ ถึงจะเป็นชาวพุทธได้ ไม่เียง พ่อเถียงแม่ หมั่นสวดมนต์ไหว้พระ ถ้าผู้ใดสวดมนต์ไหว้พระ สวดชินบัญชรสวดพาหุงมหากา สวดถวาย พระ ชัยมงคลได้ เรียนหนังสือเก่ง พ่อแม่ไม่ต้องห่วง

วัยรุ่นรักดี

หนูไบเตย : กราบนมัสการหลวงตาละ สำหรับรุ่นของไบเตยสามารถจะทำความดีอะไรได้บ้าง ทำได้อย่างไรละ

หลวงพ่อ : ความดีมันมีหลายประการ แต่วัยรุ่นเป็นวัยที่จะต้องศึกษาเล่าเรียน หมั่นเพียรขวนขวาย และต้องมีขันติธรรม

- ความอดทน เป็นสมบัติของนักต่อสู้
- ความรู้ เป็นสมบัติของนักปราชญ์
- ความสามารถ เป็นสมบัติของนักประกอบกิจ
- ความมีระเบียบทุกชนิด เป็นสมบัติของผู้ดี

ต้องเอาหลักนี้ไปใช้ และหลักที่สอง เสนอให้รู้ คุให้จำ ทำให้จริง ต้องท่องไว้เลย ข้อสาม หมั่นจดหมั่นจำทำให้จริง สิ่งใดงามอย่าได้งด คุณหญิงจำเป็นตำรา ได้ดีแน่ ความดีมันมีมากเหลือเกินขอฝาก หนูไว้เลย รุ่นหนูนี่นะต้องสร้างมหรานิยมให้มากที่สุด ก็อะไร มหรานิยมอยู่ที่ไหน อยู่วิชาความรู้ มหรานิยมอยู่ที่ไหน อยู่ที่เรียนหนังสือเก่ง เร่งก้าวหน้า กล้าประหยัด ไม่ขัดพวกพรรค รักษาความสะอาด ฉลาดรอบชอบ ขอบระวัง ตั้งใจตรง ทรงศีลธรรม นำทางถูก ปลูกสติ ดำริชอบ วิชาความรู้สำคัญมากเป็นมหรานิยมถ้า หนูไม่สนใจเรียนเลย ไม่สนใจสวดมนต์ไหว้พระ ไม่สนใจอ่อนน้อมถ่อมตน ปากหวานตัวอ่อนมือเป็นหงอน วิชาไม่รู้ ไม่ตั้งใจเรียนอะไรเลย มัวแต่เที่ยวเตร่สรวลเสเฮฮา ดังที่กล่าวมาแล้ว ใครจะนิยมไหม ที่หนูตั้งใจเล่าเรียนหาวิชาความรู้ใส่ตัวแล้วนั้นย่อมเป็นมหรานิยม ๒ ประการ มีความรู้ต้องคู่กับความดี จะได้มีปัญหา จะได้แก้ปัญหาได้ เพราะฉะนั้นขออ้อนถามหนู มหรานิยมอยู่ที่ไหน

หนูไบเตย : มหรานิยมอยู่ที่ความรู้

หลวงพ่อ : ตั้งใจเรียน สนใจเรียน หาวิชาความรู้ใส่ตน มีคนนิยมชมชอบและหนูต้องหาเสน่ห์ด้วย กำลังเป็นวัยรุ่นรุ่นเรียน รู้สู้ รุ่นครูตัวเอง และเป็นผู้นำตัวเอง สอนตัวเองอย่างนี้จึงจะถูกต้อง โดยมีคุณธรรมเป็นเสน่ห์ ๑ ช่วยตัวเอง ๒ ต้องพึ่งตัวเองได้ ๓ ต้องสอนตัวเองได้ หนูอยากดีเด่น ต้องช่วยสังคมได้ ช่วยส่วนรวมได้ ช่วยโรงเรียนได้ ช่วยครูบาอาจารย์ได้ และสิ่งไหนเป็นส่วนรวมก็น่าจะช่วยตรงนี้

หนูจำไว้เลย มหานิยมรุ่นหนูนี้ คือขยันหมั่นเพียรเรียนหนังสือ เรียนให้รู้คู่ให้จำทำให้จริง ไปขอเพื่อนฝูง ด้วยนะ มีความรู้จะได้ไปช่วยงาน ฐานะหนูจะดี หนูจะมีปัญญา จะได้เป็นค็อกเตอร์ ในวันหน้ามีวิชาเหมือน มีทรัพย์อยู่นับแสน ตกถิ่นฐานใดคงไม่แคลน ถึงคับแค้นก็พอยังประทังคน มีจรรยา มารยาท อนาคตจะดี ประเสริฐผล ถ้าขาดวิชาความรู้แล้ว หนูไม่มีชน คนไม่มีความรู้ บินไปไหนไม่ได้จำไว้เลย มีวิชาความรู้ซึ่งจะ บินไปได้ตามความสามารถ ตามสมควร คนรุ่นหนูต้องสร้างอย่างนี้ อย่าไปสร้างอย่างอื่น หมั่นสวดมนต์ไหว้ พระ แล้วก็ทำบุญตักบาตร หนูจะเป็นคนดีในสังคม มีทั้งความรู้คู่กับความดี มีทั้งเสน่ห์ห่มหานิยม เสน่ห์คือมี คุณธรรมอยู่ในจิตใจของหนู อดทนต่อผู้พากเพียร เรียนหนังสือต่อไป และอย่าตามใจตัวเองเพราะจะทำให้เสีย ตน

ช่วงลึกถึงแก่นแน่นด้วยธรรม

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : ท่านผู้ชมค่ะ หลวงพ่อท่านได้เขียนหนังสือ พุทโธโลยี ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจมาก วันนี้จะมาขอกราบเรียนถามหลวงพ่อกับว่า พุทโธโลยี หมายความว่าอย่างไร แล้วเราจะนำพุทโธโลยี มาใช้ในชีวิตประจำวัน ของเราได้ได้อย่างไรบ้าง

หลวงพ่อก : ขอเจริญพร ไม่มีใครพูดถึงพุทโธโลยีแต่ประการใด เพราะเข้าใจว่าเป็นของใหม่ ข้อเท็จจริงเป็นของเก่า ตั้งแต่สมัยพระพุทธเจ้าแล้ว พระพุทธเจ้าเรียนพุทโธโลยีอันนี้ ตามหลักพระพุทธศาสนาเรียกว่าวิธี “แก้ปัญหามะเร็ง” แก้ปัญหาทุกข์ แก้ปัญหาทุกอย่าง ไม่ว่าจะปัญหาอะไรก็ตาม เป็นพุทโธโลยี พุทโธ แปลว่าตื่น ไม่ประมาท ถ้าใครตื่นอยู่เสมอไม่ประมาท แสงสว่างจะเกิดขึ้นจะไม่มึนปัญหาเลย สิ่งที่มีประโยชน์ ในปัจจุบัน เรียกว่าเทคโนโลยี วิธีแก้ปัญหามะเร็ง เรียกว่า พุทโธโลยี คำว่าเทคโนโลยี ถ้าตอบตามหลักพระพุทธศาสนา เรียกว่า คุณธรรม การเรียนวิชาการภาคทฤษฎีวิปัสสนาธุระก็เรียกว่า พุทโธโลยี แก้ปัญหามะเร็ง เลยสรุปให้มันสั้น ให้มันทันสมัย ยุคใหม่สมัยนี้ เท่าที่เขาชี้กันมามาก อะไรก็เทคโนโลยี อะไรก็โลกาภิวัตน์ โลกเจริญ แต่จิตใจมันเสื่อม ความรู้ขี้ขางเดียวแก้ปัญหามะเร็งไม่ได้ มันเป็นเทคโนโลยีไป แต่จะแก้ปัญหามะเร็งได้ ต้องเอาเทคโนโลยี มาประยุกต์เป็นข้อปฏิบัติตามวิชาการ และปฏิบัติตามหนทางมรรค มรรคา แต่เราไม่เดินตามถนน เราไม่เดินตามแผนที่จะไปถึงจุดหมายปลายทางได้อย่างไร จึงต้องมีพุทโธโลยี แปลว่า ภาคปฏิบัติการ หรือเรียกว่า พุทโธนิย ยกตัวอย่างให้เห็น ชันติ ความอดทน แต่ไม่รู้ อดทนอย่างไร แต่เวลาถึงหนักไม่เอา เบาไม่สู้ ไหนเลยจะอดทนได้ แล้วจะเรียกว่า พุทโธโลยี ได้อย่างไร ฉะนั้น โลกเจริญเราเจริญต้องเดินไปตาม สรุปให้เข้าใจ มีความรู้ต้องคู่กับกมฺมดี ความรู้ดี แต่ความดีหาไม่มี เหมือนมีบ้านสวยไม่มีบันไดขึ้น บันไดต้องช่วยให้ขึ้นบ้านสวยได้

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : ความรู้อื่นๆ หรือเทคโนโลยี อะไรที่มันลงท้ายด้วยโลยีๆ มันแปลว่าวิทยา ความรู้สิ่งอื่นอันนอกเหนือจากตัวเรา แต่พุทธโศโลยี คือความรู้ที่ช่วยความตื่นแห่งตน ทีนี้ขอให้หลวงพ่ อธิบายให้เราฟัง ว่าทำอย่างไรเราจึงจะมีความรู้ จะตื่นในตัวตน

หลวงพ่ : คนเราที่จะตื่นได้ ต้องรู้แจ้งเห็นจริง ต้องรู้หลักธรรมคำสอนของ พระพุทธเจ้าที่ชัดเจน หลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าจะพูดให้สั้น จะไม่พูดถึงปีสสนา หรือสมณะ กัมมัฏฐาน แต่ประการใด จะพูดข้อเดียว คือหลักไตรสิกขา๓ คือ ศีล สมาธิ ปัญญา นี่แก้ปัญหาได้ แน่นอน แต่ทำไมไม่สนใจทำแล้วศีล สมาธิ ปัญญา สรุปลงเหลือ๒ ได้แก่ สติสัมปชัญญะ คืออะไร เสียง หนอ เสียงเข้ามาทางหู ตั้สติไว้ ควบคุมไว้ นี่พุทธโศโลยีชัดๆ เขาว่า เขาว่าอย่างไรก็ตาม มีสติสัมปชัญญะ อย่างเดียว เสียงนั้นจะกลับไปหาเขาเอง อย่าไปอัดเสียงมา เรียกว่า พุทธโศโลยี แก่นแท้ที่ภาคปฏิบัติ แก้ปัญหาได้แน่ เขาว่าเขาว่า เขานินทา สรรเสริญ อย่างไม่รู้ตาม ไม่สนใจ เพราะเสียงกับหูเป็นคนละอัน อย่าเอามารบอกกัน เพราะถ้าเราเอาผสมกันแล้ว จะไปทะเลาะกับเขา ต้องบางแยกออกไป

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : แต่ขบวนการมันเร็วเหลือเกินค่ะหลวงพ่ พอมีเสียงบีบ แล้วค่า แล้วโกรธ ไปแล้ว

หลวงพ่ : โกรธไปแล้ว กำหนดรู้หนอ ถัดมาค่าบีบ มันไม่ทันโกรธแล้ว เรากำหนด โกรธที่ไหน รู้ไหม ที่ลิ้นนี่ หายใจยาวๆ คนหายใจสั้นนี่มันโกรธ ถ้าหายใจยาวๆ โกรธจะลดน้อยทันที ฝั้ว จากคนใจร้อนจะเป็นคนใจเย็น นี่แก้ปัญหาได้ปัจจุบัน ตาก็เช่นเดียวกัน เห็นหนอ ขอเจริญพร อย่าไปเห็น กิเลสเขา ต้องตั้งสติสัมปชัญญะ นี่พุทธโศโลยี ถ้าเราไม่ขาดสติจะไปเห็นกิเลสเขา เกิดไปรักเขา เกิดไปมีกาม คุณ เกิดไปชอบเขาใช้ไม่ได้ ต้องเห็นด้วยปัญญา ฟังด้วยปัญญา ถ้าเห็นด้วยปัญญาแล้วจะไม่มีปัญหาเลย จะมองคนในแง่ดีหมด ถ้าเห็นด้วยกิเลสจะเห็นกิเลสจะรักเขาด้วยกามคุณ หรือจะเกลียดเขาด้วยเห็นไม่เข้าใจ เกิดขึ้นแก่ตัวเรา เพราะเราไร้ปัญญา ถ้าเรามีปัญญาดีแล้ว จะเห็นคนดีหมด ถ้าเราเป็นคนไม่ดี ขาดสติปัญญา ขาดพุทธโศโลยี จะมองคนในแง่ร้ายหมด ตรงนี้เรื่องสำคัญมาก แล้วก็ป็นทุกข์ ขอเจริญพรอย่างนี้ สันุปฏิบัติ ตรงนี้

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : ท่านผู้ชมค่ะ เสียงกับหู เป็นคนละอันกัน ถ้าเราแยกตรงนี้ได้เมื่อไร จิตของ เราจะตื่น นี่คือใช้พุทธโศโลยี ในชีวิตจริงๆ ของเรา ทำตัวเราเองให้ตื่น ทำตัวเราเองให้ทันกับอารมณ์ที่เข้ามา กระทบจิตของเรา เสียงกับหูคนละอันกันนะคะ

ความทุกข์

ออกอากาศวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๑

พิธีกร

๑. รศ.ดร.นัทรสุมาลย์ กบิลสิงห์

๒. หนูไบเบย (ค.ญ.สุธาสิณี อนุธรรม
มาศ)

๓. น้องมายด์ (ค.ญ.พีรภรณ์ เทพ
วิวัฒน์)

น้องมายด์ : หลวงปู่ขา น้องมายด์มีทุกข์ค่ะ คุณแม่ไม่ยอมซื้อของเล่นให้ ทำอย่างไรดีค่ะหลวง
ปู่

หลวงพ่อ : คุณแม่ไม่ยอมซื้อของเล่นให้เพราะอะไรหรือ

น้องมายด์ : ไม่ทราบค่ะ คุณแม่บอกว่าไม่จำเป็นค่ะ

หลวงพ่อ : แล้วหนูว่าอย่างไร

น้องมายด์ : หนูก็ไม่ได้ว่าอะไรค่ะ คุณแม่พูดอะไร หนูก็พูดตาม

หลวงพ่อ : หนูยังเล็กอยู่ หนูยังไม่ทราบ ชื่อของเล่นนี้ หนูจำไว้นะ มีประโยชน์เขา
ถึงซื้อให้ ถ้าไม่มีประโยชน์หรืออาจจะเป็นอันตราย เพราะบางอย่างเป็นอันตรายแก่เราได้ คุณแม่ถึงซื้อให้
เรา คุณแม่รักลูก ลูกจะเอาอะไรก็ให้ทุกอย่าง แม่ให้ลูกได้ทุกอย่าง แล้วใครรักหนูอย่างบริสุทธิ์ หนูรู้ไหม
แม่กับพ่อเท่านั้นที่รักเราอย่างบริสุทธิ์ ใครหนอจะรักเราเท่าพ่อแม่ ไม่มีแล้ว ในเมื่อพ่อแม่รักเรา เราได้ทุก
อย่าง ไม่มีอะไรที่พ่อแม่จะไม่ให้อะไรเราได้ทุกอย่าง หนูชอบอย่างไร คุณแม่จะซื้อให้ทั้งหมด แต่ถ้าซื้อแล้ว
หนูเอาไปเล่นเป็นอันตราย และไม่มีประโยชน์เลย คุณแม่ก็จะไม่ซื้อให้ ปัญหามันอยู่ตรงนั้น

น้องมายด์ : หลวงปู่ขาแล้วทุกข์เกิดจากอะไร ค่ะ

หลวงพ่ : ทุกข์เกิดจากใจของเขาเอง มันทุกข์อยู่ที่ใจ ทุกข์เรื่องอะไรละ เรื่องทุกข์มันมี เยอะแยะ ทุกข์นี้มันเป็นร้อน สุขมันเย็น นี่ต้องพูดให้ฟัง ทุกข์มันร้อน หนูโดยไฟมันร้อนไหม พ่อแม่ ทะเลาะกัน พ่อแม่ตีกัน พ่อแม่ไม่ปรองดองกันหนูเป็นทุกข์ไหม ถ้าหากหนูมีเพื่อนหลายคน หนูจะต้องไปบอก เพื่อนนะ ลูกยกพวกตีกัน ต่อยกัน พ่อแม่มีความสุขไหม คุณพ่อคุณแม่เป็นทุกข์ ทุกข์อยู่อย่างนี้จำไว้ทุกข์คือ ไม่สบายใจ ตอบอย่างนี้ ไม่ต้องไปเอากรรมะสูง ๆ ตอบอย่างที่คุณเห็นนี่ พ่อแม่ให้สตงค์หนู ไปซื้อขนมกินที่ โรงเรียน สตงค์เกิดหายไปแล้ว เพราะหนูสิ่ ลืมไม่สนใจตัวเอง แล้วเอาของไปทิ้ง เอาสร้อยไปทิ้งอีกพ่อแม่ให้ อะไรก็เอาไปทิ้งอีก หนูเป็นอย่างนี้ หนูก็ต้องเป็นทุกข์ หนูเป็นทุกข์เพราะอะไร เพราะหนูเอาของไปทิ้ง แล้ว หนูกลัวพ่อแม่ว่า หนูก็จะเป็นทุกข์ เพราะฉะนั้นอย่าทำอย่างนี้ ไปไหนอย่าลืม อย่าประมาทอย่าพลาดอาจองไป วางที่ไหนอย่าลืม นี่ความทุกข์เป็นอย่างนี้ ถ้าหากไปอธิบายสูงกว่านี้หนูจะไม่เข้าใจเลย ทุกข์ คือ ไม่สบายใจ ถ้าเราอารมณ์ไม่ดี เราไม่สบายใจไหม อารมณ์ไม่ดี และคิดไม่ดี มันเป็นทุกข์ แต่ความดีมันเป็นความสุขความ ชั่วมันแหละเป็นความทุกข์ อย่าไปทำชั่วมันเลยทำแต่ความดีอย่างเดียว

น้องมายด์ : หนูขอกราบขอบพระคุณหลวงปู่ มากเลยคะ แล้วหนูมายด์ จะพยายาม จะไม่ให้เกิด ทุกข์อีกแล้ว

หนูไบเตย : วันนี้ไบเตย ก็มีเรื่องความทุกข์ต่างๆ นานา มาให้หลวงตา ช่วยไขข้อข้องใจของไบเตย ค่ะ ขอเริ่มทุกข์แรกเลยนะคะ เป็นทุกข์ที่เกิดจากการสอบตกคะ เพื่อนไบเตยบางคน เขาก็ตั้งใจเรียน ขยันแต่เขาก็ ยังสอบตกคะ อันนี้เราจะช่วยเขาได้อย่างไร

หลวงพ่ : ช่วยยาก เรื่องการสอบตก มันเรื่องของใครของมันการสอบการเรียนนี้มัน ตัวใครตัวมันแน่นอน คนที่สอบตกเพราะอะไรรู้ไหม ก็เพราะไม่ตั้งใจเรียน ๑. ไม่ได้ตั้งใจ ๒. ไม่ได้ ตั้งฟังครูบาอาจารย์ ๓. ไม่ทบทวน ๔. ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นนักเรียน ตกแน่นอน อีกประการ ต่อไป คนที่ไม่สนใจการเรียนเกิดจากเขาไม่มีคุณค่าของชีวิตเลย คนที่ขยันเรียนแต่สอบตกมีน้อยมาก ที่ขยัน เรียนแล้วสอบตกมักได้แก่คนที่จี๋เกียดหูหนังสือ ไม่สนใจงานในหน้าที่ของเขาเองในฐานะเขาเป็นนักเรียนไม่ สนใจต่อตัวเขาเอง แล้วกลับไปสนใจอย่างอื่นที่ไม่ใช่เรื่องเรียน ขอตอบให้คุณหนูฟัง ในระยะของอยู่ในวัยรุ่นนี้ เขาขยันนอกหน้าที่การงาน น่าจะรับผิดชอบว่าเขาเป็นนักเรียนจะต้องศึกษาจะต้องแสวงหาความรู้ ทำไมไป คบเพื่อนไม่ดี ก็ขอฝากไว้ ที่สอบตกส่วนมากจะคบพาลได้ผิด คบบัณฑิตได้ผล คบคนชั่วทำดีให้อับจน คบ คนดีให้ผลจนวันตาย เมฆพศหมคค่า เมฆสุราหมคค่าสำคัญ เมฆการพนันหมคค่ามาเพื่อนชั่วหมคค่า ส่วนมากวัยรุ่น ไปคบเพื่อนอันธพาลสันดานบาป คุณหนูทั้งหลายอย่าไปสนใจเรื่องยาเสพติด ไปสนใจยา เสพติดแล้วไปติดเข้าแล้วหมดทางที่จะเรียนหนังสือแน่ ถ้าเขาสอบตกแล้วจะไปช่วยเขาได้อย่างไร ช่วยได้โดย แนะนำเขาให้เขาสวดมนต์ ให้เขาไหว้พระ แล้วก็ให้เขาตั้งใจเรียนหนังสือ ตั้งใจด้วยความเคารพ รุ่นที่รุ่น แล้ว ทำด้วยความเคารพคืออะไร เคารพตัวเองพูดแล้วต้องทำ อย่าผัดวันประกันพรุ่ง คนที่ผลัดประเดี๋ยวๆ จะดู

หนังสือ ก็ประเดี๋ยว และการดูหนังสือก็ต้องไปดูหลายคน เอาเพื่อนมานั่งล้อมวงแล้วดูหนังสือ อย่าทำต้องดูหนังสือคนเดียว คุณคนเดียวถึงจะจำแม่น ดูหลายคนจำไม่แม่นหรอนี่ก็เก๊จ มันเป็นเพราะอย่างนี้ สอบจึงตก ดูหนังสือต้องดูคนเดียว ดูด้วยสมาธิภาวนาอย่าไปดูหลายคน คุยด้วยคุยอย่างนี้ ใช้ไม่ได้ เสียการเรียน นี่คนก็เก๊จเป็นอย่างนี้ นอกเหนือจากนั้นเราแนะนำเขาให้เปลี่ยนใจใหม่ ตั้งใจดูหนังสือ ๑. เคารพตัวเอง พุดแล้วต้องทำ อย่าผลัดวันประกันพรุ่ง อย่าเฉียวไม่ได้ ๒. เคารพสถานที่ เคารพครูบาอาจารย์ ครูบาอาจารย์ที่สอน ต้องเคารพ ต้องตั้งใจฟัง ครูที่สอนทุกประการ ๓. เคารพศิกขาของโรงเรียน ระเบียบศิกขาของโรงเรียน ไม่เคารพไม่ได้ ทำให้สอบตกนอกจากนั้นแล้ว ต้องทำอะไรด้วยจิตสงบ อย่างวุ่นวาย อย่าฟุ้งซ่านอย่าหละหลวมและแหละเหลวไหล ตั้งใจเรียนด้วยจิตสงบ สมาธิภาวนาลึกลงไปจะออกมด้วยความถูกต้อง การสอบตกจะไม่มีแน่นอน ก็ขอฝากคุณหนูไว้ไปบอกเพื่อนฝูงด้วย อย่าทำอย่างนั้นเลย

หนูไบเตย : แล้วอย่างตัวหนูเองนะคะ ก็อยากมีอิสระเสรีภาพ แต่บางทีก็อยากจะทำให้ผู้ใหญ่หรือคุณพ่อคุณแม่มาดูแล ทุกข์อย่างนี้ไม่รู้จบสิ้นสักที ก็อยากถามหลวงตา ว่าหนูจะอย่างไรดีคะ

หลวงพ่ : อิสระเสรี คืออะไร ต้องเข้าใจก่อน อิสระเสรีคือต้องไม่เชื่อพ่อแม่มัน ไม่ใช่พ่อแม่ต้องดูแลลูก กลัวลูกจะไปเสียหาย พ่อแม่ต้องสั่งลูกให้ดี ปลูกลูกให้ดีเหมือนปลูกต้นไม้ ปลูกในกระถางขึ้นในกระถาง ปลูกถึงขั้นดี ปลูกหงขึ้นห่าง ต้นไม้ที่โตขึ้นแล้ว ไม่มีระเบียบ ใครมาว่า ต้นไม้ขึ้นไม่มีระเบียบ เดี่ยวจะยื่นไปหาพ่อแม่ ว่าใครเป็นคนปลูก แต่พ่อแม่จะปล่อยให้หนูไปตามใจชอบไม่ได้เข้าใจไหม ต้องแปลคำว่าอิสระ เสรีก่อน อิสระเสรี แปลว่าอะไร ไม่ใช่ไปทำตามใจชอบโดยไม่ต้องให้พ่อแม่คอยดูแล อิสระเสรีควรแปลว่า ชะใจตัวเอง เข้าใจใหม่ ต้องตนเป็นที่พึ่งของตน ตนเป็นที่พึ่งไม่ได้แล้วจะไปพึ่งใคร อิสระเสรีอย่างนี้ ไม่ใช่อิสระเสรีที่จะไปไหนก็ไป ไม่ใช่อิสระ อิสระตัวนี้ แปลว่าชะใจตัวเอง จะไม่สร้างความชั่วอีกต่อไปแล้ว จะสร้างแต่ความดีต่อไป แต่ว่าจะไม่อยู่ในโอวาทของพ่อแม่ไม่ได้ พ่อแม่ต้องดูแลตลอดรายการ พ่อแม่รักลูกคิดปลูกฝัง พ่อแม่เลี้ยงลูกเหมือนปลูกต้นไม้ โทษ ให้ใหญ่โตจะได้อาศัย นี้อย่างนี้ต่างหาพ่อแม่เลี้ยงลูกให้โต โตด้วยวิชาการหลักฐานมีงานทำ ถ้าพ่อแม่ไม่ดูแลแล้ว หนูอาจจะเดินทางผิดก็ได้ เพราะฉะนั้น อิสระเสรีไม่ใช่แปลว่าตามใจตัว ตามใจตัวเองเสียคนเลยนะ อิสระเสรีในทางธรรมะแปลว่าชะใจตัวเอง อย่างนี้เก๊จ อย่างอนตั้นสาย อย่าไปหน่ายหากิน อย่าไปหมิ่นเงินน้อย อย่าไปนั่งคอยวาสนา วาสนามาเองได้หรอนอนนานงานน้อย กินบ่อยเงินหมด มีเงินหน้าสด หมดเงินหน้าแห้ง แล้งนี้ ไท จะเป็นอิสระได้อย่างไร

หนูไบเตย : เพื่อนๆ อย่าลืมนะคะ อิสระเสรี คือการชะใจตนเองคะ และอีกอย่างหนึ่งไบเตยอยากฝากไว้ว่า ถ้าเพื่อนๆ ไม่อยากมีทุกข์ที่เกิดจากการสอบตกนี้ เพื่อนๆ ก็ตั้งใจเรียนตั้งใจอ่านหนังสือตามหลักที่หลวงตาได้บอกเอาไว้วันนี้

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : ท่านผู้ชมทางบ้านเคยรู้สึกเหมือนดิฉันไหมคะ ว่าบางทีเรารู้สึกว่าแห้ว รู้สึกเหมือนไม่มีคนรักเรา และเราก็เป็นทุกข์เหลือเกิน หลวงพ่อขาทุกข์อย่างนี้ เราจะแก้อย่างไร

หลวงพ่ : เจริญพร ทุกข์นี้มันกว้างขวางมากแต่ว่าจะขอเจริญพรว่า ก่อนสมัยพุทธกาล นานมาแล้วคนเรานั้นมีทุกข์เหลือเกิน หาที่พึ่งทางใจไม่ได้ เป็นคนแก่ก็ว่าเหว เด็กก็ว่าเหว หาที่พึ่งไม่ได้แล้ว ตอนนั้นยังไม่มีหลักฐาน มีหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าคนเราจึงไปหาสิ่งที่ไม่ถูกต้องมาเป็นที่พึ่ง เช่น ไปหาผีเจ้าเข้าทรงไปหาฤๅษี ซิโพร อยู่ในดงในป่า หาผีเจ้าเข้าทรง ให้เทวดาช่วย ก็ไม่รู้จะเป็นอย่างไร เช่น ยกตัวอย่าง นุชนาด สุชาดา เอาข้าวมธุปายาส ไปถวายเทวดาดังนั้น อันนี้เป็นหาที่พึ่งไม่ได้เลยมือหาที่พึ่งไม่ได้ แล้วจึงไปหาที่พึ่งไม่ดี อีกประการหนึ่ง ยุคใหม่ปัจจุบันนี้ มันเกิดทุกข์ในใจกลุ่มอกกุ้มใจ ไม่มีที่พึ่ง ก็ไปเล่นการพนัน สนุกแล้วไปดื่มสุรายาเมาแล้วไปเที่ยวไนท์คลับ แล้วก็ไปเที่ยวหาความสบาย ไปช้อปปิ้งที่โน้น ช้อปบิงที่นี้ หว่ามันจะได้หมดทุกข์ กลับไปเพิ่มทุกข์ซ้ำๆ ยุคใหม่สมัยนี้เป็นอย่างนั้น ก็ขอเจริญพรให้ได้รายละเอียดเข้าไปอีก หิวก็เป็นทุกข์ เหนื่อยก็เป็นทุกข์ ลำบากอกล่ำ บากใจมันก็เป็นทุกข์ทั้งนั้นแล้วความยากความลำบากก็เป็นทุกข์ ทุกข์ทั้งนั้น ก็ขอเจริญพรว่า โลกนี้มันหน่อไม่มีความสุขเลย มีแต่ความทุกข์น้อยทุกข์มากเท่านั้น แต่เราจะแก้ได้อย่างไรดีหนอ ความทุกข์มันเกิดที่จิตใจ มันไม่ใช่เกิดที่อื่น และก็ไม่ใช่คนอื่นทำให้ ภรรยาไปเข้าใจผิดว่าสามีทำให้เราทุกข์ ฝ่ายสามีก็บอกภรรยาทำให้เป็นทุกข์ หรือพ่อแม่ก็ว่าลูกทำให้เราเป็นทุกข์ ไม่มีความสุขเลยลูกไม่เรียนหนังสือ ดังนี้ ก็ไปโทษอย่างโน้นอย่างนี้ นี่ก็ไม่ถูกต้องตั้งนั้น ถ้าหากว่าทุกข์เกิดขึ้นกับเราแล้ว ต้องแก้ที่ตัวเรา มันทุกข์เรื่องอะไร พระพุทธเจ้าสอนให้หาเหตุแห่งทุกข์ให้ได้ง่ายๆ ทุกข์เกิดขึ้นที่จิตใจแน่นอน จะเกิดจากลูก เกิดจากสามีภรรยา ก็หาเหตุเกิดทุกข์ ด้วยการให้เขามาตำ เขามาว่า หรือสิ่งแวดล้อมทำให้เราเกิดทุกข์ เราก็แก้ตรงทุกข์ที่มันเกิด เหตุทุกข์แรกคืออะไร ขอเจริญพร ทุกข์ที่จิตใจ แก้ที่ใจเราแน่นอน อย่าไปแก้คนอื่นเลย เขาคำเราให้มีทุกข์ เราก็ไม่สบายใจ อยู่ในวงล้อมที่เขาตำ เกิดจิตไม่สงบ แล้วเราไปแก้ที่คนอื่น มันต้องแก้ที่ตัวเราทำอย่างไรหรือ ธรรมะสั้นๆ ๑. ช่วยตัวเองให้ได้ ๒. ต้องพึ่งตัวเองให้ได้ ๓. ต้องสอนตัวเอง ตั้งสติเอาไว้ สวดมนต์ไหว้พระแก้ปัญหายุทธการเจริญพระกรรมฐานบ้าง ตั้งสติอารมณ์บ้าง แก้แล้วจิตใจก็จะดีขึ้น เมื่อจิตใจเย็นแล้วมีธรรมะมีคุณธรรมแล้ว ทุกข์นั้นจะหายไปเองโดยปริยายและทางอ้อมด้วย ก็ขอเจริญพรอย่างนั้น ง่ายๆ

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : หลวงพ่คะ แต่บางคนบางเวลาทุกข์มากๆ มันไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร ไม่รู้ว่าเริ่มต้นกรรมฐานอย่างไร

หลวงพ่ : คือ เขาไม่เข้าใจ ไม่มีใครสอน

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : แล้วเราจะชี้แนะอย่างไร

หลวงพ่ : ชี้แนะมันไม่ยากนัก ขอเจริญพร บางคนทุกข์จนไม่รู้จะไปทางไหนเลย นี่เมื่อที่มีรายงานว่าเขาฆ่าตัวตายเอาผิดฆ่าตัวตาย มันไม่มีทางออก ที่จริงทางออกมีเยอะแยะไป พุทโธโลชั่น เป็นทางแก้ปัญหาชีวิตที่ดีที่สุดแต่ไม่นำเอาไปแก้ กลับไปสร้างปัญหา สร้างทุกข์ระทมขมขื่นในชีวิตตลอดรอดคาร อารมณ์ไม่ดีก็ไม่แก้ ไม่รู้จักแก้ เขาร้ายมาน่าจะร้ายตอบหรือ ไม่ใช่อย่างนั้น เพราะฉะนั้น ฝ่าไปในทางที่

ผิด หาทงออกด้วยการฆ่าตัวตายเยอะ โดดตึกเยอะ ตัดยาบ้า มีทุกข์ก็กินยาบ้า มีทุกข์ก็ไปกินเหล้าคิดว่ามันจะหาย กลับไปเพิ่มทุกข์หนักขึ้น ขอเจริญพร จะประกาศให้ทราบว่าเราจะแก้ที่ตัวเรา อ่านตัวออก บอกตัวได้ ใช้ตัวเป็น เห็นตัวตาย จะคลายทิฐิ ดำริชอบ ประกอบกุศล ได้ผลอนันต์ เป็นหลักฐานสำคัญ ตัดฉันทะ พระกรรมฐาน ตั้งสติอารมณ์ให้มากที่สุด เราจะแก้โดยหาจุดที่มาของทุกข์ ว่ามันทุกข์ไม่สบายใจ ไม่สบายใจก็ทำที่ใจเรานี้ ไม่สบายใจหนอ ตั้งสติหายใจยาวๆ เดี่ยวรู้เอง มีสติสัมปชัญญะทุกข์จะหายไปเอง ทุกข์ตัวนี้หายไปได้แน่ คือเวทนา มันเวทนาเหลือเกิน มันไม่สบายใจเหลือเกินก็เป็นเวทนา ปวดเมื่อยก็เป็นเวทนา ไม่เป็นสุขเลย ความสุขของเราท่านทั้งหลาย มันเจือด้วยความทุกข์ตลอดรายการ หากความสุขที่แท้และแน่นอนไม่ได้เลย เราต้องแก้ที่ตัวเรา ถ้าตัวเราทำดี คือนั่งกรรมฐาน ก็ขอเจริญพรพี่น้องทุกคนว่า การทำกรรมฐานเป็นการแก้ปัญหาชีวิตที่ดี และทุกข์ที่เกิดขึ้นจะแก้ได้มันมีทุกข์อยู่ในใจ ไม่ใช่ไปแก้ทุกข์ที่คนอื่นธาไปแก้ทุกข์ที่คนอื่นได้อย่างไร ไปแก้ผิดจุดทั้งนั้น มันทุกข์ที่เรา ใจเราไม่สบายก็แก้ที่ใจเรา เราแก้ปัญหาบำบัดทุกข์บำรุงสุขด้วยพระกรรมฐาน ขอเจริญพร

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : แท้ที่จริงนั้นทุกข์อยู่ในตัวของเราเอง ที่ว่าตัวของเราเองนั้นคือที่จิต คุณภาพของจิตของเรามันคือทุกข์ วิธีแก้ก็คือแก้ที่จิตนั่นเอง โดยการใช้กรรมฐาน ง่ายที่สุดเวลาที่โมโหขึ้นใส่โกรธขึ้นมาหายใจลึกๆ นี่เป็นเทคนิคเทคโนโลยีของหลวงพ่อ ซึ่งดิฉันคิดว่า ท่านผู้ชมทางบ้าน และรวมทั้งตัวดิฉันเองด้วย ใช้ให้เป็นประโยชน์กับชีวิตจริงของเราได้ทุกๆ โอกาสนะคะ

ทำบุญวันพระ

ออกอากาศ วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๑
พิธีกร

๑. รศ.ดร.ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์
๒. หนูไบเบอ (ค.ญ.สุธาสิณี อนุธรรม
มาศ)
๓. น้องมายด์ (ค.ญ.พีรภรณ์ เทพ
วิวัฒน์)

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : วันนี้เป็นวันพระ ขึ้น ๘ ค่ำ และตรงกับวันพระของฝรั่งด้วย คืออาทิตย์
ของเราขึ้นอยู่กับการโคจรของดวงจันทร์ จะเป็นขึ้น ๘ ค่ำ ขึ้น ๑๕ ค่ำ แรม ๘ ค่ำ แรม ๑๕ ค่ำ แต่วัน
อาทิตย์นี้ตรงกับขึ้น ๘ ค่ำ เราจะคุยถึงเรื่องการทำบุญในวันพระ

น้องมายด์ : หลวงปู่ชา วันพระแปลว่าอะไรคะ

หลวงพ่อ : วันพระแปลว่านัตพบพระ ใน ๑ สัปดาห์ ต้องการให้คนเราทำใจให้
ประเสริฐสัก ๑ วัน ให้เข้าวัดสวดพระธรรมเทศนา รักษาอุโบสถศีล มีมานานมากแล้ว มีวันพระก็ต้องมีวัน
โศก ทำไมถึงเรียกวันโศก วันโศกแปลว่า เตรียมการ เตรียมจะไปวัด จะไปหาพระ จะไปรักษาอุโบสถ จะ
ไปสร้างความดี ฟังธรรมเทศนาที่วัดในวันพระ

น้องมายด์ : แล้ววันพระตรงกับอะไรหรือคะ

หลวงพ่อ : วันพระตรงกับวัน ๘ ค่ำ ๑๕ ค่ำ หรือ ๑๔ ค่ำ ทั้งข้างขึ้นและข้างแรม
ข้างขึ้นก็มีวันพระ ๒ วัน เดือนหนึ่งมีวันพระ ๔ ครั้ง ๑ สัปดาห์ ก็มีวันพระ ๑ ครั้ง เขาต้องการให้
ประชาชนหยุดงานในวันพระสร้างความดี ทบทวนชีวิต ถ้าใครทำได้ทุกวันพระ จะเป็นคนดีได้แน่ สมัย
โบราณวันพระเขาจะหยุดงาน ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวน วันพระเขาจะไม่ทรมานสัตว์ เขาจะหยุดไถนาหยุด
ทำงาน ไปเข้าวัด

น้อมมายด์ : วันพระ เต็มๆอย่างหนู ควรจะทำอะไรบ้างคะ

หลวงพ่ : วันพระก็ต้องเข้าวัดเมื่อสมัยโบราณโรงเรียนอยู่กับวัด วัดพระเขาจะหยุดโรงเรียน ทำไมเขาจึงหยุดโรงเรียน เพราะว่าโรงเรียนอยู่บนศาลา วัด เขาจะมาทำบุญกัน ตักบาตรฟังเทศน์ฟังธรรมรักษาอุโบสถ โรงเรียนก็ต้องหยุด วันโกนหยุดครึ่งวัน วันพระหยุดเต็มวัน สมัยนี้ โรงเรียนเขาหยุดวันอาทิตย์ เพราะโรงเรียนอยู่นอกวัด เลยไม่ได้ไปวัด ก็เลยลืมวันพระไปเลย วันพระเดี๋ยวนี้ลืมกันหมดแล้วแต่เสาร์อาทิตย์ จำได้เฉพาะวันหยุดงาน และจำได้อีกวันหนึ่งคือวันเงินเดือนออก

หนูไบเตย : การสร้างบุญให้กับตนเอง จำเป็นไหมคะที่เราต้องเข้าวัด อย่างเดียว

หลวงพ่ : หนูถามดีมาก การสร้างบุญให้กับตัวเองจำเป็นหรือจะต้องเข้าวัด เป็น๒ ประเด็น หลวงตาจะกล่าวให้หนูฟัง บุญคือความสุข สร้างที่ไหนก็ได้ทั้งนั้น ขอให้เรามีความสุขกายสบายใจ ด้วยการสร้างความดีมีสุข สร้างความซื่อเป็นทุกข์ หากความสนุกในสังคมโดยไร้สาระ ดังนั้น ความสุขนี้จึงต้องแปลกใหม่ แปลว่าความเจริญรุ่งเรืองของชีวิต สายทางเดินของชีวิต เดินถูกต้องตามครรลองของชีวิต ก็เรียกว่าความดีมีสุข แต่ประเด็นที่สอง คนเรามีความสุขไม่เหมือนกัน บางคนมีความสุขไปทางดื่มสุรา บางคนมีความสุขไปทางร้องเพลง และไปเข้าคลับเข้าบาร์ มีความสุขที่จะต้องไปเที่ยวสรวลเสเฮฮา บ้าบอคอกแตก บางคนมีความสุขในการเล่นการพนัน ถ้าไม่ได้ไปเล่นไฟจะตาย อายุตั้ง๘๐-๙๐ ข้างปลาไม่กิน ก็อยู่สบายมาก ก็เป็นความสุขของเขา ธรรมเนียมของคนแก่ที่ชอบเล่นไฟ เป็นความสุขที่ได้เล่น แต่ความสุขแบบนี้มันวิ่งไปหาความทุกข์ ไม่ใช่ความสุขที่แท้จริง

พูดอย่างนี้ให้ฟังก่อน ความสุขที่จะต้องไปดื่มสุรา ต้องไปเล่นการพนัน ต้องไปเที่ยวสรวลเสเฮฮา สุรานารี กีฬาบัตร เป็นความสุขของบัณฑิต ต้องการมีวิชาความรู้ ต้องการแสวงหาโภคทรัพย์ ต้องการแสวงหาทรัพย์ แสวงหาชื่อเสียง แสวงหาความรัก เป็นความสุขของบัณฑิต เพราะฉะนั้นความสุขอันนี้ก็สร้างได้ทุกคน แต่ความสุขแบบไหนต้องถามเขา ว่าเขามีสุขเขาชอบอะไร บางคนมีความขยันหมั่นเพียร สุขชอบหาวิชาความรู้ สุขทางดนตรี ดิฉันดีเปีย ก็มีมากไม่ใช่น้อย แต่บางคนสุขไปทางอันธพาล บางคนสุขไปทางเป็นบัณฑิต เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องเข้าวัด แต่ทำโดยวิธีปฏิบัติ เข้าวัด วัดคืออะไร พระพุทธเจ้าสอนฉันรู้จักวัด ๓ วัด จำเป็นต้องเป็นวัดที่มีพระสงฆ์เสมอไป วัดที่มีพระสงฆ์นั้น สำหรับปฏิบัติกุศล ทำบุญตักบาตร หรือเป็นที่ประกาศศาสนา ศึกษาเล่าเรียน เป็นโรงเรียน แต่ว่าวัตรปฏิบัติสำหรับตัวเอง ตัวเรานั้นเราเข้าวัดได้ไหม หรือทำความสุขสร้างความเจริญให้แก่ชีวิตโดยไม่ต้องเข้าวัดได้ไหม ตอบว่าได้ แต่ต้องมีวัด ๓ วัด

๑. วัดคน ๒. วัดอารมณ์ อย่าให้อารมณ์เสีย ถ้าอารมณ์เสียไม่เป็นวัด ๓. วัดจิตใจ เอาตราขังขึ้นมาดู เอาตราขังขึ้นมาขัง อย่าให้เสียหาย เข้าใจ วัดนี้ ถือว่า ไม่ต้องเข้ามาวัดที่มีอาคารสถานที่ ที่มีพระอยู่

วัดธรรม มีธรรมะ ๔ ประการคือ

๑. ธรรมชาติ

๒. เหตุผล อดีตไม่รู้ฝัน เรื่องคนอื่นไม่คิด กิจที่ชอบทำ

๓. ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว คือกฎแห่งกรรม

๔. ทำดีต้องฝืนใจ ถ้าฝืนใจไม่ได้ ดีไม่ได้

ถ้าคนไหนมีกรรม ๔ ประการนี้ วัตถุประสงค์ ที่กินสะอาด ที่ถ่ายสะอาด นี้ เข้าวัดนี้ ไม่จำเป็นต้องมาวัดที่มีพระสงฆ์ ที่หนูกาม เข้าใจว่าเป็นวัดที่มีพระสงฆ์ วัดที่กล่าวนี้เป็นวัตรปฏิบัติ วัตถุประสงค์ มีกรรม ๔ ดังกล่าว วัดที่ ๒ วัดอารมณ์ของหนู อารมณ์อย่าเสีย ในวันหนึ่งๆนั้น อารมณ์เปลี่ยนแปลงไปตั้งมากมาย เดียวสุข เดียวทุกข์ เดียวโกรธ ต่างๆนานหลายประการ เดียวรัก เดียวไม่รัก วัดอารมณ์ให้คนที่คงวางศอก

๓. วัดที่จิตขอลง อย่าให้จิตตก อย่าให้ราคาตก อย่าให้จิตไหลไปสู่ที่ต่ำ เท่านั้นถือว่าไม่ต้องมาเช็คที่เป็น อาคารสถานที่ เช่นวัดอัมพวัน เป็นต้น ๓ วัดนี้ก็พอแล้ว เป็นความสุขที่ถูกต้อง ไม่จำเป็นต้องมาวัดที่เป็น อาคารสถานที่

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : ท่านผู้ชมนึกเหมือนดิฉันไหมคะ ว่าทำบุญนี้ ต้องซื้อของไปถวายพระ หรือ เอาปัจจัยเอาเงินไปถวายพระที่วัด อย่างนั้นจึงเรียกว่าทำบุญ ที่นี้ สมมุติว่าเราไม่มีเงินเลย เราทำอะไรจึงจะ ได้บุญได้ หลวงพ่อคะถ้าไม่มีเงิน จะทำบุญได้ไหมคะ

หลวงพ่อ : ได้ร้อยเปอร์เซ็นต์เลยขอเจริญพร จะแยกแยะให้ท่านฟัง ญาติโยมพุทธ ศาสนิกทั้งหลายไม่เข้าใจกันมาก คำว่าบุญ การไปทำบุญตักบาตร ทอดกฐินบ้าง ทอดผ้าป่าบ้าง เอาของ ทั้งหลาย สปริวารัง นำจุดปัจจัยไปถวายพระก็ถือว่าทำบุญ เข้าใจอย่างนั้นก็ถูกต้อง แต่ขณะการทำบุญได้ซึ่ง มีหลายประการ และมีหลายประเภท มีทั้งบุญนอกและบุญใน ที่อาตมาว่า ไม่มีเงินไปทำบุญได้ไหม ได้ร้อย เปอร์เซ็นต์ บางคนเอาสตางค์ไป เอาปัจจัยไปถวายผ้าป่า ถวายเป็นพัน แต่ได้บุญแค่ ๑๐ บาท แต่คนไม่มี สตางค์ เอากำลังใจเอากำลังใจกำลังจิตเป็นกุศล ไปสร้างบุญเกิดความสุขและก็เข้าไปในหลัก **ปัตตานโมทนา** มัย บุญสำเร็จด้วยการอนุโมทนา เอากำลังใจช่วยเขา เอากำลังใจช่วยเขา ยกตัวอย่างสมัยพุทธกาล ตาสีดาสา ไปช่วยงานกฐิน เงินสตางค์เดียวก็ไม่มี เพียงการอนุโมทนาจึงไปสวรรค์ได้หรือไปรับพร หรือขอเจริญพร ที่ นื่องทุกคนโปรดทราบไว้ บางทีพระให้พร ยถา สัพพี อนุโมทนา บางคน ทำบุญรับพร ไม่เป็น แต่คนหนึ่งไม่ ได้มาทำบุญ ไม่ได้เอาสตางค์มาแต่ยื่นตั้งใจรับพร เป็นคาถาของพระพุทธเจ้า ท่านให้เรายู่อื่นเป็นสุขละก็ ให้เราเป็นสุข จิตใจรับ ตั้งใจรับ ก็เกิดความสุข ไม่จำเป็นต้องเสมอไปที่จะต้องเอาของมาถวายพระ แต่บ้านเหนือ บ้านใต้ญาติพี่น้องที่เรียกว่าญาติธรรม เป็นญาติกันในบ้านใกล้เรือนเคียง เขามีงานก็ไปช่วย ช่วยด้วยดีเป็น กุศล เขาทำบุญ ทำบุญบ้าน ทำบุญทอดกฐิน ทำบุญในงานศพ งานบวชนาค เราก็ไปช่วยเขา เอากำลังใจไป ช่วยเหนือยาก เหนือยากแล้วก็สบายใจ ก็ได้บุญคือความสุขที่ได้ช่วยเขา ก็เป็นบุญอันหนึ่งเป็นบุญอันสำคัญ และบุญอีกอันหนึ่ง สวดมนต์ไหว้พระ ไม่ต้องใช้สตางค์เลยสวดมนต์เป็นยาทา วิปัสสนาเป็นยากิน ทั้งกิน

ทั้งทำก็เกิดความสุขความเจริญได้ เกิดทำให้เงินไหลนองทองไหลมา ทำให้ร่ำรวยได้โดยไม่ต้องใช้สตางค์เลย บางคนไม่เข้าใจ เข้าใจว่าต้องมีเงินมากๆ แล้วจึงทำบุญในวัดวาอารามต่างๆ เป็นต้น พระพุทธเจ้าทรงสอนให้คิด สอนให้ปฏิบัติดี สอนให้ปฏิบัติธรรมะ สอนให้อ่อย่าประมาท อย่างนี้ก็ไม่ต้องใช้สตางค์ ก็ทำให้มีความสุขความเจริญได้ บางคนทำบุญเก่ง ทำบุญเองหน้า ศรีทธาหัวเต่า ทำบุญเก่ง เงินเป็นหมื่นเป็นแสน ทำไป แต่ประพฤดิชั่ว ไม่ทำตามคำสอนของพระพุทธเจ้าเลย ปฏิบัติอบายมุขไปบ่อนการพนัน แล้วก็ไปทำบุญแต่ก็ได้บุญตามที่ตั้งใจทำ แต่แล้วไม่ทำตามคำสอน แล้วบุญนั้นจะสถิตอยู่ในจิตใจของคนได้อย่างไรเล่า เพราะบุญจะเกิดจากความสุขที่ไม่เจือด้วยความทุกข์ แต่ที่นี้บุญอันนั้นมันเจือด้วยความทุกข์ ไปทำแล้วเกิดสลายเกินศรีทธา ทำมากไป ปุญญเจตนา อปราปรเจตนา เจตนาเป็นตัวบุญ เราเจตนาทำเท่านี้แต่มันมากเกินเจตนา ก็เลยไม่ได้บุญเลยก็มีนะ แต่คนทำบาปเดียวหรือสิบบาทก็ได้บุญมากมาย ก็สรุปได้ใจความว่า บุญคือความสุข ความเจริญแล้วแต่ศรีทธาที่เราทำ แต่แล้วบุญที่ปฏิบัติธรรมไม่ได้ ปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้าก็ต้องเสียเงินเสียทองเลย แล้วก็ดำเนินวิถีชีวิตด้วยความถูกต้อง อย่างนั้นมันจะมั่นคงกว่า นั่งคือศีล สมาธิ ปัญญา ปฏิบัติตรงนั้น นั่นแหละเป็นบุญมหาศาล คือศีล สมาธิ ปัญญา มีสติสัมปชัญญะควบคุมจิตได้ หนักเข้าก็คิดเมตตา เหลือความสุขไป ใครมีงานก็ไปช่วย เลยเรียกสรุปเป็นยุคใหม่ว่า รำวงมิกองเซียร์ มีกระบอกเสียง มีมนุษย์สัมพันธ์ เขาก็มาช่วยเรา เราไปช่วยเขา เขามาช่วยเรา ไม่ต้องใช้เงินดังที่กล่าวมาแล้ว ขอเจริญพร

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : ปัญหาต่อมา สมมุติว่าเรามีเงินบาทเดียว แต่เราตั้งใจทำจริงๆ แต่เงินบาทเดียวก็สร้างศาลาไม่ได้แต่เศรษฐีอีกคนหนึ่งเขาไม่ได้ตั้งใจทำแต่เขาให้เงินเป็นแสน และสร้างศาลาสำเร็จ อย่างนี้จะต่างกันอย่างไร

หลวงพ่อ : ต่างกัน ขอเจริญพร บางคนเขาบอกว่าอานิสงส์ของการสร้างศาลา ดาขไปเป็นพระอินทร์ พวก-มฆมานพ ถ้าสืบเสาะเจาะลึก เป็นพระอินทร์ทุกคนไม่ได้ ไม่ใช่มีสตางค์แล้วสร้างศาลาแล้วเป็นพระอิทร์ พระอิทร์ต้องโดนสอบ เดียวนี้พระอินทร์ต้องโดนสอบนะ สอบคัดเลือก สอบสัมภาษณ์ ก่อน ต้องมีคุณสมบัติของพระอินทร์ ถ้าคุณสมบัติของพระอินทร์ไม่มีแล้ว จะเป็นพระอินทร์ได้อย่างไร ที่จริงนี้สำคัญมาก แต่ไม่มีใครรู้เลยนะ สมบัติของพระอินทร์มีไหม เคารพผู้ใหญ่ในตระกูลของตองใหม่ เมตตาใหม่ มีกตัญญูใหม่

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : คือไม่ใช่มีเงินจำนวนมากทำบุญ แล้วจะได้เป็นพระอินทร์ได้

หลวงพ่อ : ไม่ได้ ถึงหากว่ามีเงินเป็นร้อยๆล้าน สร้างศาลาเป็นสิบหลัง แต่ไม่ปฏิบัติธรรมเลย แล้วคุณสมบัติไม่มีเลย ไม่เคารพผู้ใหญ่ในตระกูล ไม่มีกตัญญูกตเวทิตาต่อท่านผู้มีบุญคุณ และยับยั้งความโกรธไม่ได้ ไม่มีเมตตากับใครเลย แล้วก็ดูถูกคน เขี่ยคดหยามคนตลอดรายการ คุณสมบัติพระอินทร์ไม่มีเลย จะเป็นพระอินทร์ได้หรือ เพราะฉะนั้น ขอสรุปใจความว่า ในอานิสงส์สร้างศาลา นายมฆมานพน้อย เป็นพระอินทร์ เมียพระอินทร์เยอะ แต่หากว่าสร้างศาลากันทุกคนและวัดมีตั้งแต่ ๕ ถึง ๕ หมื่นวัด เป็นพระอินทร์

ทั้ง ๕ หมั่นวัดได้หรือ ต้องสอบ เพราะฉะนั้นบาทเดียว ถ้ามีคุณสมบัติครบก็สามารถเป็นพระอินทร์ได้นะ ไม่จำเป็นต้องมีเงินมาก ถ้ามีคุณสมบัติครบ การสอบไล่สมัยนี้ก็ยากมาก ที่ไม่สอบยาก พวกใครพวกมัน ไม่มีคุณสมบัติก็ได้เหมือนที่บัตรลงคะแนนเลือกตั้งต่างๆไป พูดไปก็เป็นการว่าเขาเปล่าๆ ก็ขอเจริญพรอย่างนี้

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : ท่านผู้ชมคะ ถึงมีเงินอย่างเดียวนะคะ สมัคร สวก็ไม่ได้ เพราะคุณสมบัติไม่ครบ การทำบุญวันพระบางครั้งก็ไม่ตรงกับวันเสาร์อาทิตย์เสมอไป พวกเราที่ทำงานเป็นข้าราชการก็ดี หรือรัฐวิสาหกิจก็ดี เราก็สามารถที่จะทำบุญได้ โดยขอให้รักษาศีลในวันพระ ก็จะเป็นบุญที่ทำให้เรามีความสุข ทำให้เราตั้งมั่นอยู่ในความเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีไม่เป็นจำเป็นต้องมีเงินในการทำบุญเสมอไป การให้ธรรมะก็เป็นการทำบุญในลักษณะหนึ่ง และเลือกเอาว่าในการทำบุญ กิริยาของเราจะเป็นอย่างไร บางทีใครเขาทำบุญมาแล้วเขาก็บอกว่า นี่นะว่าวันนี้ไปทำบุญที่นั่นที่นี่ เราก็อนุโมทนาบุญกับเขา เราก็ได้บุญด้วย เพราะอะไร เพราะว่าจิตใจเราก็เป็นสุขไปตามความดีที่คนอื่นทำ นะคะ สวัสดีค่ะ

ความเชื่อ : ศรัทธา หรือ มงาย

ออกอากาศ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๓

พิธีกร

๑. รศ.ดร.ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์
๒. พี่เดียร์ (นางสาวชรริรา กุลชล)
๓. หนูไบเบอ (ดร.ญ.สุชาสินี อนรรฆ
มาศ)
๔. น้องมายด์ (ดร.ญ.พีรภรณ์ เทพ
วิวัฒน์)

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : อีก ๔ วันที่จะถึงนี้เป็นวันสำคัญวันหนึ่งของคนไทย คือวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๕ เมษายน เป็นวันจักรี วันที่ชาวไทยทั้งประเทศต้องร่วมใจกันระลึกถึงคุณของราชวงศ์จักรี รายการของเราก็ขอร่วมระลึกถึงด้วย

น้องมายด์ : เด็กๆส่วนใหญ่ที่เข้ามาที่วัด ควรจะเชื่อหรือศรัทธาเรื่องใดคะ

หลวงพ่อบ : เด็กๆต้องปลูกฝังตั้งศรัทธาให้เชื่อมั่นต่อคุณพระศรีรัตนตรัย คือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ต้องเชื่อมั่นตรงนี้ก่อน รัตนะแปลว่าแก้ว ไตรแปลว่า สาม มีพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ถ้าใครไปเข้าวัดอาราม จะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ ถ้าไม่เข้าใจเรื่องนี้ เข้าวัดไม่เกิดประโยชน์เลย เพราะเข้าวัดไปเจอวัตถุ มีโบสถ์ มีศาลา มีกุฏิ ทั้งนั้น แต่หารู้ไม่ว่าวัดคืออะไร วัด ตัวตึก วัดกาย วัดวาจา วัดใจ ข้อต่อไปต้องจักพระพุทธเจ้าทำมีปัญญาในตัว ทรงใช้พระพุทธรูป เรียกว่าคุณค่าของพระพุทธเจ้ามีอยู่ ๓ ประการ ได้แก่ พระปัญญาคุณ พระวิสุทธิคุณ พระมหากรุณาธิคุณ

น้องมายด์ : ถ้าเราเชื่อและศรัทธาสักใดมาๆ จะทำให้เกิดความมงายหรือเปล่าคะ

หลวงพ่อบ : เชื่อต้องมีเหตุผล อย่าเชื่อโดยมงาย เช่น ไปเชื่อบนกับผี ติดกับพระ จะใช้ได้ หรือ เชื่อต้องมีเหตุผล เชื่อคุณพระศรีรัตนตรัย อย่างนี้จึงมีเหตุผลเชื่อว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้จริงอย่างประเสริฐ เป็นของจริงอย่างประเสริฐ และเรากำสอนของพระพุทธเจ้ามาปฏิบัติ นี่ของจริง คนทิ้งมงาย เชื่อโดยไม่มี

เหตุผล เชื่อของไม่จริง เชื่อของที่หลอกลวง ใครบอกอะไรก็เชื่อ ไม่มีเหตุผล ง่ายง่าย จึงสอนยาก เชื่อยาก สอนง่าย

หนูไบเตย : การบนบานศาลกล่าวในสิ่งที่ตนเองขอ เป็นความเชื่อหรือเรื่องมง่ายคะ

หลวงพ่ : ดีมาก หนู มาถามว่าบนบานศาลกล่าว บนกับผี ดีกับพระ เป็นความจริงหรือไม่ แล้วมง่ายหรือเปล่าจะเล่าเป็น ๒ ประเด็น ประเด็นแรก คนหาที่พึ่งไม่ได้ จะไปว่าเขาก็ไม่ได้ เมื่อสมัยพุทธกาลนานมาแล้วนั้น ก็ขอพุดให้ฟังว่า พระพุทธเจ้ายังไม่ตรัสรู้ คนก็ไปหาผีเจ้าเข้าทรงก็ยังมีมอยู่เหมือนกัน ตอนนี้อย่างไม่พบความจริง แล้วนุชนาถ สุชาดา เอาข้าวมรูปายาสไปบนกับเทวดา ถวายเทวดาทุกครั้ง เพื่อขอคิดขอพรให้เทวดาให้พร และช่วยเหลือ มีมาก่อนพุทธกาบแล้ว แต่ยังไม่ทราบความจริง บางคนที่หาที่พึ่งทางใจไม่ได้ มันทุกข์ใจเหลือเกิน ก็ไปหาหมอดูบ้าง ไปบนบานศาลกล่าวบ้าง ไปเจอศาลเจ้าพ่อ ก็บนขอให้สอบได้ที่หนึ่ง ขอให้สอบไล่ได้ บางคนก็เข้ามาในประเทศไทยเยอะแยะ ไปบนอะไรรู้ใหม่ ที่กรุงเทพฯ นี้เขาบนอะไรกัน ศาลพระพรหมไฉไล พระพรหมก็มีคนมาไหว้ ขอเท็จจริงได้อยู่ข้อเดียว ก็อกำลังใจ คิดมันใจว่า พระพรหมช่วยเราได้แน่นอน คิดว่าอย่างนั้นแต่โดยวิธีปฏิบัติแล้วช่วยไม่ได้หรอก ถ้าเราจะบนว่า ขอให้สอบได้ที่หนึ่ง ขอให้เอ็นทรานซ์ได้ แต่เราก็ไปเที่ยว ไม่ได้ดูหนังสือเลย จี้เกียจที่สุด โหนพระพรหมจะช่วยได้ ใครจะช่วยเราได้ ตัวเราเองถึงจะช่วยตัวเองได้ คนยุคใหม่สมัยนี้ จริงชอบไปชอบไม่จริง ที่ได้ไม่เอา ไปเอาที่ไม่ได้ ส่วนได้เอาก่อนได้ใหม่ เพราะฉะนั้นขอสรุปว่า การบนบานศาลกล่าว ไม่สามารถจะช่วยตัวเองได้ แต่ข้อเท็จจริงคือตัวเรานั้นเองที่ต้องช่วยตัวเองได้ อยากจะเรียนให้ถึงด็อกเตอร์ ต้องพยายามทุกหนทุกอันนอนตื่นสาย อย่านายหากิน อย่านอนเงินน้อย อย่านอยวาสนา นอนนานถึงงานน้อย กินบอยเงินหมด มีเงินหน้าสด หมดเงินหน้าแห้งแล้งน้ำใจ

พี่เดียร์ : คนเราเวลาที่อดอยท้อแท้ ก็ไปตามวัดต่าง ๆ ไปหาพระให้ช่วยสะเดาะเคราะห์บ้าง ไปรดน้ำมนต์บ้าง หรือบางทีก็ไปต่อดวงชะตาชีวิต เพราะเชื่อว่าจะทำให้ตนเองมีอายุยืนยาวไปได้อีก ไม่ทราบว่า ทำแบบนี้มีผลเท็จจริงเพียงใดคะ

หลวงพ่ : คนเราส่วนมากเป็นเช่นนั้น เขาไม่มีที่พึ่งทางใจ ก็ไปหาพระสงฆ์องค์เจ้าบ้าง ไปหาหมอดูบ้าง ต่อดวงชะตา พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนอย่างนั้น สอนให้สร้างกำลังใจกล้าให้เข้มแข็งให้อดทนต่อสู้อย่างที่อดอย สร้างกำลังใจของเราให้มันคง อดทนต่อสู่ออกไป มีภายิตอันว่าความอดทนเป็นสมบัติของนักต่อสู้ ความรู้เป็นสมบัติของนักปราชญ์ ความสามารถเป็นสมบัติของนักประกอบกิจ ความมีระเบียบทุกชนิดเป็นสมบัติของผู้ดี

ต้องปลูกฝังตั้งศรัทธาให้เชื่อมั่นในตัวเองเสมอ ถ้าหากที่อดอยท้อเหนื่อยแห้งแล้งน้ำใจใครเขาจะช่วยเราได้ ไปให้พระต่อดวงชะตาก็เป็นไปไม่ได้ ไปให้สะเดาะเคราะห์ให้หมดเคราะห์ก็เป็นไปไม่ได้ จะเท่าไรกันตัวเราเองว่าเราดีหรือชั่ว เรามันที่อดอยตรงไหนเราจะได้แก้ตรงนั้น ฟ้าต้องเติม เกินต้องตัด

ถ้าหากเกิดที่ถอดต้องตั้งมั่น ด้วยศรัทธา ตั้งความเชื่อปลุกให้มันคงขึ้นมาปลุกตัวเองให้ตื่น เสกตัวให้เป็นงาน คือตัวเองต้องช่วยตัวเอง **อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ** ด้วย **พละ ๕ ประการ** คือต้องมี **ศรัทธา** ต้องมี **วิริยะ** แปลว่าอดทนสาหัส ดำเนินงาน อย่างถึงงานในหน้าที่ ต้อง **สมาธิ** จับงานอย่างถึงงาน ขยันตรงนั้น และ **ตั้งสติไว้** ระลึกละเอียดอย่าให้งานเสีย งานเดินเงินตาม **ประการที่ ๕** คือ **ตัวปัญญา** สร้างขึ้นมาจะเป็นคนไม่ทอดทิ้ง จะเป็นคนไม่อ่อนปวกเปียกแต่ประการใด ถ้าหนูหมดกำลังใจแล้วเหมือนหม้อเบตเตอร์หมดไปไม่ต้องทำอะไร ท้อถอยงานก็ไม่สำเร็จ ทั้งทางโลกทางธรรม หมดโอกาสที่จะดีได้ต้องต่อคู่ต่อไป อย่างนี้จะถูก ตามหลักพระพุทธศาสนาถ้ารู้ว่าเคราะห์ไม่ดีเป็นเพราะเราเศร้าหมองใจเสมอ ก็ทำใจให้ปกติ บำเพ็ญศีล คิดแปลว่า ปกติ มีสติสัมปชัญญะ ยึดมั่นในงานและหน้าที่คือสมาธิ แก้ไขด้วยปัญญาของตัวเองเพราะตัวเองมีปัญญาในตัวแล้ว ทำไมไปใช้ปัญญานอกตัว แล้วก็ไปหลงมกมาย ไปเชื่อนั่นสะเดาะเคราะห์ได้ ที่นี้สะเดาะเคราะห์ได้ ขอให้สะเดาะกันแบบใหม่ คือรู้ลึกว่าตัวเองเคราะห์หามยามร้าย เราก็สร้างความคิดเพิ่มขึ้น ไปชำระไฟเข้าหม้อเบตเตอร์ เจริญกรรมฐาน เจริญสมาธิภาวนา ให้จิตใจมันคงตลอดไป เราจะได้มีชีวิตที่เข้มแข็ง จะได้ต่อสู้กับงานต่อไปอดทนต่อไป จึงจะถูกต้อง

พี่เดียร์ : บางคนไปสะเดาะเคราะห์แล้ว กลับมาก็ยังจับรถเร็วอยู่อีก ก็ไม่ได้ต่อชีวิตเลยนะคะ

หลวงพ่ : จำไว้เลยนะสะเดาะเคราะห์อะไรกัน เคราะห์หามยามร้ายไปสวมนเคราะห์ ไม่ได้ไปสะเดาะเคราะห์ เคราะห์ร้ายคืออะไร คือคนขาดสติ คนมีสติเขาไม่เคราะห์ร้ายหรอก เขาจับรถก็พยายามอย่าประมาท จับรถอย่าไว อย่าเร็ว ใจเร็วคว่นได้ ช้าก็ช้า จับดีพริ้วสองเล่มงาม ช้าเพื่อไว เสียเพื่อได้ ต้องมีสติสัมปชัญญะ ต้องช่วยตัวเอง อย่าเชื่องมกมาย เดียวนี้พอได้ข่าวว่าที่ไหนเขาสะเดาะเคราะห์ได้ก็พากันแห่กันไปรดน้ำมนต์บ้าง สะเดาะเคราะห์บ้าง ตามหลักพระพุทธเจ้าแล้วไม่ใช่ ไม่ได้สอนเลย แต่ทำไมถึงไข ทำกันตามवादวาราามไปเสริมดวง ดวงไม่ดีไปเสริมดวงให้ดวงดี ไม่จริง จำไว้ ชีวิตคือความสับสน สายชีวิตคือสายคด สายคดคือสายชีวิต ชีวิตคดขึ้นๆลงๆ คือสวรรค์ลิขิต เราขีดตัวให้ตัวเองเหมือนพระอาทิตย์ พระจันทร์ ผลัดกันลงผลัดกันขึ้น เดียวก็คืน เดียวก็วัน ซิทินคือสับสน ดังนั้นจะไปสับสนต่ออีกหรือจะไปให้เขาหลอกอีกหรือ

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : ท่านผู้ชมคะ เมื่อประมาร ๒๐ ปี ที่ผ่านมา มีฝรั่งคนหนึ่งมาเมืองไทย แล้วก็กลับไปเขียนหนังสือว่า จริงๆแล้วที่เรียกว่าพระพุทธศาสนาแบบไทยนั้นไม่ใช่พุทธศาสนาเลย เป็นความเชื่อเรื่องผี เป็นความเชื่อถือเรื่องความมกมายเสียมากมาย คนไทยช่วงนั้นไม่พอใจอย่างมากเลย แต่ปัจจุบันนี้ในเชิงวิชาการเรายอมรับกันว่า สิ่งทีเรียกว่าพระพุทธศาสนาในประเทศไทยที่คนไทยนับถือ นั้นมีความเป็นพุทธน้อยเหลือเกิน แต่มีความเชื่อพื้นบ้าน ความเชื่อไสยศาสตร์อยู่มากมาย วันนี้เราโชคดีเหลือเกินที่เราได้มาราบบนัมัสการหลวงพ่o ยังวัดอัมพวัน

หลวงพ่อกะ ขอเรียนถามว่า เราจะมีมาตรการอย่างไรในการตัดสิน เวลาที่เราเข้าวัดว่าที่พระรูปนี้สอน เป็นสิ่งที่เชื่อได้หรือเชื่อไม่ได้

หลวงพ่อกะ : ยกตัวอย่างให้เห็นสมมุติว่า ทุกวัดสอนธรรมะ เขาก็มีโรงเรียนบาลีกัน และก็สอนปฏิบัติกันมากมายหลากหลายกันด้วยความดีทั้งนั้น ไม่มีอะไรที่จะปะปนที่ไม่ดี สอนดีทั้งหมด เท่าที่สังเกตมาวัดห้าหมื่นวัดก็สอนดีทั้งนั้น แต่โดยวิธีดำเนินการสอนแตกต่างกันมากเหลือเกิน และบางแห่งก็เวียนด้วย เท่าที่เอาตมาได้ยินมา วัดนี้วัดโน้น วัดโน้นสอนไม่ดี ก็ว่ากันไป แต่การที่จะตัดสินใจนั้น ไม่ยาก ดูพระคุณเจ้าที่สอนนั้น มีหลักสอนอยู่สามประการ ปรัชญา ศาสนา ปฏิบัติ ศาสนา ปฏิเวธ ศาสนา

ปรัชญา ศาสนา คือ เรียนวิชาภาคทฤษฎี คือ คັນถุระ

ปฏิบัติ ศาสนา คือ เรียนวิปัสสนาธุระ

ปฏิเวธ ศาสนา คือ อานิสงส์

แต่การสอนนี้ไม่เหมือนกัน แต่มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือจุดมุ่งหมายไปมนุษยสมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติ เหมือนกันทั่วไป แต่นโยบายบางอย่าง ยกตัวอย่าง บางทีพระบวช ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนที่ไหนเลย เข้าถ้ำ เข้าเขาไปเดินธุดงค์อยู่ปรีวาสกรรม แล้วมาแต่งตัวเป็นอาจารย์สอน สอนผิดๆก็มีมากมาย ไปเรียนถามท่าน ท่านได้นักธรรมเอกไหม เปล่า ไม่ได้เลย ออกป่าออกโรงไปหาพระอาจารย์ในดงในป่า ก็ไปนั่งกรรมฐาน แล้วมาสอนผิดๆถูกๆ สอนให้ไปเฝ้าพระพุทธเจ้า สอนให้รู้จักอย่างโน้นอย่างนี้ แต่มันก็ไม่ได้ถูกต้องเพราะท่านไม่ได้้นักธรรมเลย มีอีกอย่างบางองค์ก็ได้้นักธรรมแล้ว ได้เป็นมหาปริยัญแล้วด้วย แต่ทว่าไม่ได้ปฏิบัติ ไม่เคยปฏิบัติกรรมฐานมาแต่กาลก่อน ท่านก็สอนในรูปแบบของวิชาการ แล้วสอนให้เขาปฏิบัติกัน บางทีผิดบ้างถูกบ้าง ท่านก็รู้ในหลักสูตรของปริยัตถกรรม แต่โดยวิธีปฏิบัติท่านอาจไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นการสอนจึงเหมือนกันไม่ได้ ถ้าหากเอาปริยัตถก่อน ปรัชญา ศาสนาก็ต้องเรียนก่อน จะได้มีความรู้มีความเข้าใจ สันทัดในวิชาการ แล้วไปปฏิบัติการด้วย ปฏิบัติกรรมฐานเรียกว่าปฏิบัติ ศาสนา ได้ชัดเจนและชัดเจน แล้วจะเกิดปฏิเวธ มีเหตุผล สอนนั้นจะต้องถูกต้องแน่ แต่บางแห่งเสียใจด้วย มีเจ้าคณะอำเภออยู่วัดหนึ่งชื่อ อ้อ ออกชื่อ ฝรั่งเศสมาบวช ฝรั่งเศสแล้วก็อยากจะเจริญกรรมฐาน ท่านสอนไม่ได้ จะให้ฝรั่งเศสเรียนบาลีก่อน ฝรั่งเศสบวชแล้ว เขาอยู่ต่างประเทศ ป็นชาวอเมริกัน เขามาทางมาเลเซีย เขาบอกเสียใจ ที่ตั้งใจมาบวชที่ประเทศไทย ต้องการมาเรียนพระกรรมฐาน ต้องการจะเรียนภาคปฏิบัติเท่านั้น ส่วนภาคทฤษฎีวิชาการเขาเรียนมาแล้ว จบแล้วเป็นค็อกเตอร์ด้วย แต่แล้วเสียใจ พระสงฆ์องค์นั้น เป็นเจ้าคณะอำเภอด้วย เป็นเปณิน ๗ ประโยค แต่สอนไม่ได้ อับอายขายหน้าฝรั่งมาก เพราะฉะนั้นขอเจริญพรให้ทราบที่สอนไม่เหมือนกัน และผิดถูกไม่เหมือนกัน เพราะบางทีเรียนปริยัตถเก่งแต่ไม่ปฏิบัติ เรียนปฏิบัติแต่ไม่เรียนปริยัตถ สอนผิดอีก

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : สมมุติว่าคุณเป็นชาวบ้าน ไม่ได้รู้ธรรมะลึกซึ้งซึ้งนัก ทำอย่างไรจะจึงจะรู้ว่าพระรูปนี้สอนไม่ได้เรื่อง ชาวบ้านก็ไม่ได้รู้มากไปกว่าพระเลย

หลวงพ่ : คืออย่างนี้ เป็นความจริงที่โหมเข้าใจ บางทีชาวบ้านพุทธไม่ได้เรียนอะไรเลย รู้อย่างเดียวพระท่านบอกทำบุญ สัจฆทาน จะได้ไปถึงพระพุทธรเจ้าทำบุญจะได้ไปสวรรค์ ทำบุญจะได้ไปนิพพาน แล้วชาวบ้านไม่รู้ก็ทำบุญตะพืด ให้สร้างโบสถ์สร้างศาลา จะไปสวรรค์นิพพาน เป็นไปไม่ได้เลยน่าเสียดายนะ

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : ท่านผู้ชมคะ ในบารมีสิบทัต นี้ะคะ ถ้าเราจะเห็นในพระเจ้าสิบชาติ สอนให้มีปัญญา สอนให้มีทาน สอนให้มีเนกขัมมะ สอนให้มีบารมีหลาย ๆ อย่าง แต่เมืองไทยก็นั่นแต่เรื่องทำบุญเท่านั้น มาตรการส่วนตัวที่ดิฉันใช้เวลาเข้าไปหาพระรูปไหน เข้าไปหาหลวงพ่องค์ไหนที่เราเชื่อในคำสอนของท่านได้ ดูนางนิตเดียวคะ พระองค์นั้นสอนเพื่อละวางกิเลสหรือเปล่า นำการปฏิบัติเพื่อสู่การละกิเลสหรือเปล่า อันนี้เป็นเบื้องต้นที่เราใช้เป็นมาตรการในการที่เราจะคัดสรรผู้ที่จะช่วยให้เราทำบุญทำกุศลได้ต้อง และก็ไม่ไปสู่การมมาย

ตายแล้วไปไหน

ออกอากาศ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๓

พิธีกร

๑. รศ.ดร.นัตริสุมาลย์ กนิษฐิงห์
๒. พี่เดียร์ (นางสาว ฐรริธา กุลชล)
๓. หนูไบเตย (ค.ญ.สุธาสิณี อนรรฆ
มาศ)
๔. น้องมายด์ (ค.ญ.พีรภรณ์ เทพ
วิวัฒน์)

น้องมายด์ : ถ้าคนเราทำความดีพอตายไปแล้วจะได้ขึ้นสวรรค์ ถ้าเด็กแรกเกิดเขาตายไป เขายังไม่ได้ทำความดีหรือความชั่วเลย จะได้ขึ้นสวรรค์หรือเปล่านั้น

หลวงพ่อบ : หนูถามดีมาก บางคนเกิดมาไม่ทันได้ร้องตายในท้องก็มากมาย บางเกิดมายังไม่ทันเห็นเดือนเห็นตะวันก็มาตายก็มากมาย หลากหลายไปด้วยกฎแห่งกรรมจากการกระทำของเขา เขาจะต้องกระทำมาแก่นั่นเอง แต่ถ้าถามว่าคนตายนั้นยังไม่ทันได้สร้างความดีจะไปนรกหรือสวรรค์ เราไม่สามารถตอบได้ ตอบได้อยู่คำเดียว ถ้าหากว่าคนนั้นวิญญูณเขาทำความดีมาในชาติก่อน และในขณะที่เขาตาย ถ้าจิตเขาดี เขามีปรกติเขาก็ไปสวรรค์ได้ ถ้าหากว่าเขาจิตไม่ดีนะ มันคิดวิญญูณเขามา เขาก็ไปนรกได้ เกิดมาเป็นมนุษย์แสนจะยาก เกิดมานี้กว่าจะมีอายุเหยียบย่างมาก็แสนจะยาก มันเป็นกฎแห่งกรรมของเขาเอง หนูต้องเข้าใจบางคนสร้างเวรสร้างกรรมมา ก็มาแค่นี้ บางคนไม่ทันร้อง ยังไม่ทันคลอดออกมาก็ตายในท้องแล้ว บางทีคลอดมาก็ตายแล้ว เขายังไม่ได้ทำอะไรเลย เมื่อชาติก่อนเขาทำไว้แล้ว ใครจะรู้ได้

หนูไบเตย : วันรุ่งขึ้นไทยสมัยนี้ ชอบคิดวิธีแก้ปัญหาคือด้วยการฆ่าตัวตาย ไบเตยอยากให้หลวงตาเล่าถึงความทรมานในการแก้ปัญหาคือหาทางออกด้วยวิธีการนี้ค่ะ

หลวงพ่อบ : จะตอบให้หนูฟัง ๒ วิธี วัยรุ่นเล็กๆ วัยรุ่นโตๆ หนุ่ม ๆ สาว ๆ ๑๕ - ๑๖ - ๒๐ ฆ่าตัวตายเป็นจำนวนมาก โศกตึกตายก็มี ไม่จำเป็นต้องเป็นวัยรุ่น คนอายุกลางคน แล้วยังรีบฆ่าไปแล้ว ใน

มัชฌิมวัยก็โคตตีกตตาย ฆ่าตัวตายด้วยการยิงตัวตาย เสียใจแก้ปัญหาไม่ตก แต่พูดตามหลักพระพุทธศาสนา^๒
ประการ

ประการที่ ๑ คือการที่คนนั้น ไม่มีหลักธรรม ไม่ได้เข้าวัดเข้าวาไม่ได้สวดมนต์ไหว้พระเจริญกุศล
ภavana ไม่ได้นั่งพระกรรมฐาน ไม่ได้ปฏิบัติธรรม เขาจึงไม่มีที่พึ่งทางใจ เขาก็สามารถออกไปผูกคอตายโคต
ตีกตตาย พ่อแม่ที่ทำดีไว้กับลูก ทำถูกไว้หลาน ลูกสวดมนต์ไหว้พระ เขาไม่มีทางที่จะฆ่าตัวตาย

ประการที่ ๒ คนที่ฆ่าตัวตาย เมื่อชาติก่อนเคยฆ่าตัวตายมาถึง ๗ ชาติ มาในชาตินี้เขาก็ต้องตาย แม้
ที่ไปวัดแล้วก็ยังฆ่าตัวตายก็มีมาก เช่นผูกคอตายเป็นต้น

แต่เด็กวัยรุ่น รุ่นใหม่ มันพอจะแก้ได้ ด้วยพ่อแม่เขา พ่อแม่สอนลูกได้ใหม่ ให้เข้าวัดสวดมนต์ไหว้
พระ นั่งสมาธิ ภavana เขาจะแก้ปัญหาได้ เขาจะไม่มีปัญหาที่ต้องฆ่าตัวตายเลย แต่ไม่ค่อยทำกันในสังคมของ
คนไทย น่าเสียดายนะ น่าจะเข้าวัดหรือสวดมนต์ไหว้พระ สวดพาทุมหากา สวดมนต์เป็นนิจ อธิษฐานจิต
เป็นประจำ อโหสิกรรม แผ่เมตตา รับรองเขาจะมีหนทาง เขาจะไม่ฆ่าตัวตายอย่างแน่นอน

หนูไบเตย : ไบเตยอยากจะฝากเพื่อนๆไว้สักนิดนะคะ การฆ่าตัวตายไม่ใช่การแก้ปัญหาที่ดีที่สุด
อยากให้ใช้สติคิดเสียก่อน

พี่เดียร์ : วันนี้เดียร์จะพูดเรื่องตายแล้วไปไหน มันมีเหตุการณ์หลายอย่างนะคะ อย่างเช่น
คนระลึกชาติได้ก็มี บางคนคิดว่าตัวเองกลับชาติมาเกิด ดิษฐ์ขอเรียนถามว่า คนที่เขาหมดลมหายใจไปแล้ว
แล้วเขาก็ฟื้นขึ้นมาใหม่ กลับมีลมหายใจอีก ดิษฐ์อยากจะถามว่า วิญญาณของเขาอยู่ที่ไหน ขณะที่หมด
ลมหายใจไปแล้วนะคะ

หลวงพ่อ : ตายแล้วไปไหน คนระลึกชาติได้จริงไหม แล้วคนที่หมดลมหายใจแล้ว
กลับฟื้นมามีไหม มี คนสลบไป สลบไปแล้วไปไหน

พี่เดียร์ : แต่หลวงตาอะ สลบไปนี้ไม่ได้หมดลมนะคะ

หลวงพ่อ : ไม่ใช่ต้องมีลมหายใจ หัวใจต้องเต้นด้วย แต่ตรงจมูกไม่มีลม เอาล้าสิรองไม่
มีลม แต่หัวใจยังเต้น ถ้าหัวใจดับไม่เต้น ไม่มีการฟื้น มันก็เรื่องแปลกอยู่หลายประการ เกิดแล้วตาย แต่กลับ
ฟื้นได้ก็มี เท่าที่เราไปประสบมา ถ้าใครไม่ประสบมาจะไม่รู้ แล้วระลึกชาติได้มีจริงเราขอยืนยัน สำหรับเรา
ประสบมา และคนอื่นก็อาจจะ มี คนที่ตายไปแล้วกลับมาฟื้นได้ มีพระภิกษุณีกร อยู่ภาคใต้ ท่านเล่ามานาน
ฟื้นได้แน่นอน แต่เราไม่ได้ไปพิสูจน์ว่าหายใจหรือเปล่า กินยาตายกลับฟื้นได้ แล้ววิญญาณไปไหน ก็ไป
ท่องเที่ยวอันนี้เรื่องจริงเป็นเพื่อนกับเรา อีกอันหนึ่งคนระลึกชาติได้นั้นมีหลายเรื่อง แต่หลวงตาจะเล่าให้ฟัง
เรื่องที่ชัดเจน เราขอยืนยันเพื่อนของเราเอง คือเอกเตอร์ กริช เป็นชาวสุรินทร์ มาอยู่ที่ท่าม่วง จังหวัดลพบุรี เมื่อ
สมัยที่เราเป็นเด็ก เขาไม่มีสตางค์เรียนหนังสือ เมื่อสมัยที่ข้าวเกี่ยวนละแปดสิบบาท เมื่อเราเป็นเด็กทองหนัก
บาทละ ๔๐ หรือ ๕๐ จำไม่ได้ เราก็บอกโยมผู้หญิงขอสตางค์ให้เขาเรียน เขาเรียนเก่งมากตั้งแต่ ๖ ถึง ม.๖

ที่สิงห์บุรี แล้วก็ไปเรียนที่ กรุงเทพฯ เราก็ส่งตลอด แล้วก็ไปต่อที่ฝรั่งเศส หลวงตาให้ไป ๕๐๐ บาท เขา
ขอแล้วเขาก็มีอยู่บ้าง พี่น้องเขาก็มีอยู่บ้างเป็นลูกจ้างอยู่ในกรุงเทพฯ ก็ไปเรียนจบคือกเตอร์จากฝรั่งเศส กลับมา
ที่ประเทศไทย แต่งงานที่ฝั่งชน มีลูกเล็ก ๓ คน แล้วก็ตาย คือกเตอร์ก็ตาย ตายแล้วไปไหน เขาไปเกิด
ที่ตรอกจันทร์ สารุประดิษฐ์ยานนาวา เตี่ยแม่เป็นคนจีนนอก เย็บผ้าโหลขาย เย็บผ้าดำๆสำหรับไว้เกี่ยว
ตอนอายุแปดเก้าขวบ เราก็ย้ายมาอยู่วัดนี้ เขาคายนานแล้ว ตายแล้วเขาก็คือเลข.ศ.๒๕๐๐ เขามาเรือเมล์ เขา
บอกให้แม่พามาหาเพื่อนเขาที่บวชอยู่สิงห์บุรี แม่เขาก็หาว่าลูกเขาเป็นโรคประสาท เอาไปตรวจสอง ตรวจแล้ว
ไม่พบว่าเป็นโรคจิตเลย เขาก็พามาด้วยเรือแคนวิน เรายังจำได้ แคนวินเรือแดง จากท่าเดียนมาขึ้นที่ท่าหน้า
วัดอัมพวัน (เมื่อสมัยก่อน เดือนสิบเอ็ดนี้ นานอง เดือนสิบสองนี้ าทรง ถึงเดือนอ้ายเดือนยี่นี้ ก็รู้ไหลลง เดี่ยวนี้
เกิดกลียุค ที่ลุ่มกลายเป็นที่ดอนที่ดอนกลายเป็นที่ลุ่ม) เขามาทำไม มาถามว่าจำเขาได้ไหม เราให้เขาทุกบาท
ทุกสตางค์ได้คืนหมด บอกจำไม่ได้ เธอเป็นใคร คือกเตอร์ก็มาที่นี้เลย พ่อแม่เป็นคนจีนมาด้วยไฟยังอยู่
ไฟเม็ดโตยังอยู่ครบแต่ร่างกายเปลี่ยนไป ตัวขาวไม่ดำเหมือนแต่ก่อนบอกว่าเราไม่เชื่อเธอนะว่าเป็นคือกเตอร์
ริช เขาคายไปแล้ว เขาก็บอกว่ามาเกิดแล้ว เราไม่เชื่อ ถ้าไม่เชื่อผมจะพูดคำเดียว ท่านให้ผมไป ๕๐๐ บาทไป
ใหม่ ไปเรียนที่ปรุงปรีส เราเลยยอมเชื่อ แล้วเขาให้พาไปบ้านภรรยาเขาที่ฝั่งชน(นี้ภรรยาไปอยู่อเมริกาแล้ว)
ไปขอหนังสือสามเล่ม เป็นวิทยานิพนธ์ภาษาฝรั่งเศส ขอสรุปใจความให้หนูฟังว่า คนที่ระลึกชาติได้ ได้ไฟด์
ออกเตอร์มาแล้ว มาชาตินี้เรียนเก่ง พาสหมด อินทรานซ์ได้หมด คนที่เรียนหนังสือเก่ง ก็คือคนที่เรียนมาแล้ว
ชาติก่อน คนยังไม่เคยเรียนเลยนี้ เรียนชาตินี้ต้องช้า แต่ใช้ความพยายามใหม่วิริเยน **ทุกขมัจเจติ** บุคคลหลุด
จากบ่วงทุกข์ได้เพราะความเพียร สามารถจบได้เหมือนกัน

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : ท่านผู้ชมคะ เราไม่สนใจหรอกค่ะว่าตายแล้วไปไหน ตอนนี้เรามาสนใจว่า
ในขณะที่อยู่นะคะ เราจะเตรียมตัวตายอย่างไร หลายคนบอกว่าเรื่องตายไม่อยากพูดถึง เป็นเรื่องที่น่าสยดสยอง
เป็นเรื่องที่ไม่ดี เป็นเรื่องอัปมงคล บางทีจะเรียกลูกมาสั่งเขานะคะว่า นี่ ถ้าแม่ตายไปแล้วให้ทำ ขงนี้ ลูก
บอกว่าไม่เอา แม่พูดอะไรไม่รู้ ไม่อยากฟัง แต่แท้ที่จริง ความตายเป็นที่แน่ เพราะทันทีที่เราเกิด เราก็
ลงทะเบียนตายแล้ว เพียงแต่เราไม่รู้เท่านั้นว่าเราจะตายเมื่อไร ในความเป็นชาวพุทธที่ดีเราจึงควรมาคิดว่า เราจะ
เตรียมตัวตายอย่างไร กราบนมัสการหลวงพ่อดองขอความรู้ค่ะในเรื่องของเตรียมตัวตาย

หลวงพ่อดอง : ดีมาก คำถามเตรียมตัวตาย บางคนไม่ได้เตรียมเลยนะ เป็นผู้ประมาท
พระพุทธรูปเจ้าสอนอย่าประมาท เราตายเดี๋ยวนี้ได้ ตายวันพรุ่งนี้ได้ ตายมะรืนได้ ก็ขอเจริญพรให้ฟัง

๑. เกิดมาทำไม เกิดมาเพื่อรอเวลาตาย ได้มาเพื่อรอเวลาเสีย มีเพื่อรอเวลาหมด เราเจอกันเพื่อรอ
เวลาจาก สามารถรกรยาพบกันแล้วเพื่อมีลูกมีเต้า เตรียมตัวเพื่อพลัดพรากจากของรักเป็นที่รักที่ชอบใจด้วย
ทั้งสิ้น ไม่มีโอกาสกลับมาแล้ว

๒. โยมอย่าเข้าใจผิด คิดว่าเรายังสาว เด็กรุ่นใหม่สมัยนี้ ไม่คิดถึงความตาย คิดแต่ว่าเรายังสาว อยู่ ยังเป็นสาวเป็นแน่ คิดอย่างนี้อีกไม่นานตาย หนีไม่พ้น ตายคืนนี้ ตายพรุ่งนี้ได้

๓. เราเกิดมาต้องพิจารณาตัวเองว่า วันนี้เป็นวันของเรา วันพรุ่งไม่ใช่ เดือนนี้เป็นเดือนของเราแน่ เดือนหน้าไม่ใช่ ปีนี้เป็นปีของเราแน่ ปีหน้าไม่ใช่ เราจะอยู่ไปถึงปีไหน ไม่มีเลย ต้องเตรียมตัว วันนี้เป็นวันของเรารีบทำเสียให้เสร็จ อดีตเป็นความฝัน ปัจจุบันเป็นความจริง อนาคตไม่แน่นอน ต้องเตรียมเดี๋ยวนี้ จะทำอะไรทำให้มันเสร็จ ทุกอย่างเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา จะตายวันนี้ วันพรุ่งนี้ได้ โก ษัญญา มรณัง สุเว ใครเล่าจะรู้ว่า จะตายวันตายพรุ่ง อย่าฝัดวันประกันพรุ่งเลย เตรียมตัวเตรียมใจ เตรียมข้าวเตรียมของเสียแล้ว ก็เตรียมใจ ปลงให้ตก อย่ากลัวตาย คุณโยมถ้าเรากลัวตาย ตายแน่ๆ ไหนๆ เราก็จะตายแล้วอย่ากลัวดีกว่า ทำให้เกิดความเคยชินกับความตาย ชรา ชัมโม มหิ ต้องพิจารณาปัจจุเวกขณะทุกวัน เกิดเป็นทุกข์ แก่เป็นทุกข์ อะไรเป็นทุกข์ทั้งนั้น เราตายแน่ หายใจเข้าก็ตาย หายใจออกก็ตาย แล้วก็เจริญกุศลภาวนา สวดมนต์ไหว้พระคุณ โยมจะสบายใจมาก ปลงตกแล้ว ไม่ห่วงลูกเต้าเลย ถ้าเก็บสมบัติไว้หมดดี เราตายแล้ว ไปนรกเลยนะ โลภะ เป็นเปรตในบ้าน ก็เห็นบ่อยๆ ตายด้วยอำนาจโลภะ ทรัพย์สมบัติมากมายเหลือเกิน และก็ไม่เคยให้ลูก ตามหวังสมบัติ ต้องเป็นเปรตอยู่ในบ้านนี้ โทสะไปนรก โมหะไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน ต้องเตรียมตัวตรงนี้ก่อน อย่าไปโลกอย่าได้แบ่งไปเลย แล้วเตรียมใจ ที่โยมพูดถูกแล้ว ต้องเตรียมใจแล้ว เตรียมตัวก่อนตาย คือต้องปลงให้ตก อย่าไปกลัวกับความตายที่มาถึงในเร็ววันนี้ ความตายจะมาถึงเดี๋ยวนี้แล้ว เราก็อย่ากลัว เรทงแล้ว รับรอง ตายสบายมากจะไปทางไหนเราจะได้อันนี้

จิตเต อสงฺกิติญฺเฐ สุกฺติ ปาฎิกงฺขา

ถ้าจิตเป็นสุขเราก็ไปสวรรค์

จิตเต สงฺกิติญฺเฐ ทกฺกฺติ ปาฎิกงฺขา

ถ้าจิตเป็นทุกข์ก็ไปนรกเลย

อยู่ตรงนี้เอง

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : มีคนคิดว่า เราเจริญสติอยู่กับความตายตลอดเวลา เราก็เศร้าหมอง เราก็ไม่คิดทำอย่างอื่น เราไม่มีการคิดที่จะเจริญ โลกก็ไม่เจริญ ถ้าเราคิดถึงแต่ความตายอย่างเดียว

หลวงพ่ : ไม่ใช่ ถ้าเราคิดถึงความตายจะมาถึงเมื่อไร เราจะทำงานมากขึ้น คือ พุทธานุสติ ชัมมานุสติ สังฆานุสติ เราระลึกถึงความตาย มรณัสสติ ข้าพเจ้าต้องตายแน่นอน เราจะตายอย่างไร เราก็ต้องเตรียมการไว้ทุกอย่าง และจะขยันหมั่นเพียรปลงตกแล้ว ไม่กลัวตาย เมื่อไม่กลัวตาย ก็ทำความขยัน ไม่หดหู่ ไม่เหี่ยวแห้ง ถ้าคนมีธรรมะ จะไม่เหี่ยวแห้งจะต้องต่อสู้กับงาน พระพุทธเจ้าปรีณิพพานข้างทางเฉ

ขนาดจะหมดลมหายใจแล้วยังให้ปัจฉิมโอวาทหนุทธา ภิกขเว อามนุตยามิ โว วยธมฺมา สงฺขารา อปฺปมา
เทน สมฺปา เทธาติ อานนฺท์เอย บัดนี้สังขารกำลังเสื่อมกำลังโทรม กำลังหมดไปแล้ว อย่าประมาทนะ นี้
แหละตัวอย่างประมาท ตัวเตรียมการ คืออย่าประมาทอาจต่อสงครามชีวิตเลย เตรียมตัว ณ บัดนี้ สังขาร
เสื่อมกันไปทุกคน และจะหมดไป ตายผ่อนส่งทุกวันแล้ว รีบทำงานเสียแต่วันนี้ อย่าฝัดวันประกันพรุ่ง รีบ
สร้างความคิดทุกชนิด ทุกคู่ทุกประการ ต้องมีน้ำใจ คือธรรมะ ขาดน้ำสิ้นชีวิต ขาดคู่ชีวิตยังอยู่พระ

ดร.จิตรสุมาลย์ : ท่านผู้ชมคะ จะมีคำพูดอยู่คำใ้สะกิดใจ บางทีชาติหน้าอาจมาถึงเร็วกว่า
พรุ่งนี้ด้วยซ้ำ ๑ เมื่อเราเจริญธรรม และพิจารณาธรรมอย่าง คิดว่าจะทำให้เราเป็นคนไม่ประมาท และก็นั่งอยู่
ในธรรมะ

กตัญญู และอกตัญญู

ออกอากาศ วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๑

พิธีกร

๑. รศ.ดร.ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์

๒. พี่เดียร์ (นางสาว ชรริษา กุลชล)

๓. หนูไบเตย (ด.ญ.สุชาสินี อนรรฆ
มาศ)

๔. น้องมายด์ (ด.ญ.พีรภรณ์ เทพ
วิวัฒน์)

ดร.ฉัตรสุมาลย์ : วันนี้เรามาอยู่ที่วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี จะคุยเรื่องกตัญญู เพราะว่า เมื่อ วันที่ ๑๔ เมษายน ที่ผ่านมาเป็นครอบครัว เพราะฉะนั้น ภาวฐานะที่เป็นลูก เราอยากจะพูดถึงความกตัญญู กตเวทิตา ที่ลูกพึงต่อพ่อแม่ ขณะเดียวกันพ่อแม่จะมีความรับผิดชอบอย่างไรต่อลูก เราจะคุยกันในเรื่องนี้จะ

น้องมายด์ : กราบนมัสการค่ะหลวงปู่ ถ้าลูกมายด์เป็นเด็กดี เชื่อคำสั่งสอนของคุณพ่อคุณแม่ แล้วก็จะช่วยเหลือทางบ้านถือว่าลูกมายด์ เป็นลูกกตัญญูหรือยังคะ

หลวงปู่ : ช่วยทางบ้านเฉยๆ ก็เรียกว่ากตัญญู กตัญญูแปลว่ารู้พระคุณของบิดามารดา หนูเป็นเด็กดี ตั้งใจเรียนหนังสือดี และก็เชื่อฟังถ้อยคำของพ่อแม่ และพ่อแม่ทำอะไรก็ช่วยเหลือ เรียกว่า กตัญญูเบื้องต้น เป็นพื้นฐานของคนดี สัญลักษณ์ของคนดีมีกตัญญู คนที่มีสัญลักษณ์ไม่ดีจะไม่มีความกตัญญู ไม่นึกถึงบุญคุณของพ่อแม่ คนที่มีกตัญญูนั้นต้องรู้บุญคุณคน รู้บุญคุณของสัตว์ที่เลี้ยงไว้ จะไปฆ่าไม่ได้ รู้ บุญคุณของบ้านเกิดเมืองนอนชาติภูมิมาตุภูมิของตน รู้คุณของเครื่องอุปกรณ์ใช้สอยที่พ่อแม่หามาให้รวมทั้งที่ อยู่ที่เรียน ไปหาอะไรมาต้องเก็บหอมรอมริบไว้ ต้องรู้พระคุณ มือสองเท้า สมองหนึ่ง ที่พ่อแม่ให้เรามือ คือ พ่อให้ใจ แม่ให้น้ำ เลือดคน น้ำเหลืองเป็นตัวเรามา หนูต้องสร้างความคิดไป อย่างนี้เรียกว่ากตัญญูกตเวทิตาว่า สนองพระคุณกตัญญูแปลว่ารู้พระคุณ กตเวทิตาแปลว่าสนองพระคุณ ต่อบิดามารดา พ่อแม่ต้องการให้หนูเรียน หนังสือให้เก่ง ต้องเชื่อพ่อแม่ พ่อแม่ว่าอย่าเถียง เถียงพ่อแม่ไม่ได้บางคนเถียงพ่อแม่ด่าพ่อแม่ ถิซ่าไม่กตัญญู ท่านเลี้ยงเรามา ต้องช่วยเหลือท่านต้องไปลาไหว้ด้วย บอกกับเพื่อนของหนูด้วย ไปโรงเรียนต้องไหว้พ่อแม่

๓ คน ถึงจะเป็นคนที่กตัญญูต่อพ่อแม่ และไปลาแม่ไหว้ คือไปไหนๆก็ต้องลา มาก็ต้องไหว้ พ่อแม่ว่าได้มาแล้ว อย่างนี้ถึงจะเรียกได้ว่าสนองพระคุณพ่อแม่ ขอเจริญพรอย่างนี้ นะหนุณะ

น้องมายด์ : กราบขอบพระคุณหลวงปู่ มากค่ะที่ช่วยสอนน้องมายด์ และท่านผู้ชมให้เป็นผู้กตัญญู น้องมายด์อยากให้เด็กๆ ทุกคนเป็นเด็กดี ไม่คือกับคุณพ่อคุณแม่ ตั้งใจเล่าเรียน เชื่อฟังคำสั่งสอนของครูบาอาจารย์ แค่นี้เราก็เป็นผู้กตัญญูแล้วค่ะ

หนูไบเตย : วันนี้ไบเตยได้อ่านข่าวจากหน้าหนังสือพิมพ์หลายฉบับ มีการฆ่ากันตาย เช่น ลูกวางแผนฆ่าแม่เพื่อหวังมรดก หรือการทำร้ายร่างกายตนเอง ถ้าบุคคลเหล่านี้คิดได้ คิดว่าจะลบล้างความผิดที่ได้เคยทำมาแล้วได้หรือไม่คะ

หลวงพ่ : หนูมาถามว่าลูกวางแผนฆ่าแม่เพื่อหวังมรดกใช่ไหม ฆ่าพ่อแม่แล้วจึงสำนึกผิด มาคิดทีหลังจะกลับตัว กลับไม่ได้แล้ว จำไว้ต้องเป็นบาปอย่างร้ายแรง มาดูมาต ปิตุมาต สวรรค์ ห้ามนิพพาน มาดูมาต ปิตุมาต พระพุทธเจ้าทรงสอนว่าเป็นอริยุปวันตราย เกิดอันตรายหลายชาติ ต้องตายกันหลายชาติ เพราะเหตุใด พระพุทธเจ้าบอกฆ่าแม่ ฆ่าพ่อ ฆ่าพระอรหันต์ ฆ่าผู้ทรงศีลทรงธรรม เกิดเวรกรรมในปัจจุบันตลอดกาล ห้ามสวรรค์ห้ามนิพพาน เพียงแค่คิดว่าพ่อแม่ไม่ดีก็หากินไม่ขึ้นแล้ว แต่ถ้ามีอโหสิกรรมต่อพ่อแม่ ว่าคิดไม่ดีกับพ่อแม่ ขอให้พ่อแม่ให้อโหสิกรรมให้และให้พรลูกก็สามารถทำได้แล้ว แต่ลงได้ฆ่าไปตายไปแล้ว และจะมากลับใจไม่ได้แล้ว เป็นบาปอย่างหนัก ร้ายแรง

พี่เดียร์ : เดียร์ขอเรียนถามหลวงตาว่า ถ้าสมมุติจะต้องไปเรียนต่อณะคะ หรือสำหรับบางคนที่มีครอบครัวแล้ว ก็ต้องแยกครอบครัวจากพ่อแม่ไปแล้ว และไม่มีเวลาดูแลพ่อแม่ยามเจ็บป่วย อย่างนี้ถือว่าเป็นลูกกตัญญูหรือเปล่านั้น

หลวงพ่ : ต้องยกตัวอย่างก่อนว่าเราเป็นนักเรียนนักศึกษา ไปอยู่ต่างประเทศไกลแสนไกล กำลังไปเรียนหนังสือ กำลังสอบบ้าง อะไรบ้าง คุณพ่อคุณแม่ป่วย หรือเราไม่สามารถมาดูแลอย่างนั้นก็ไม่ใช่เป็นคนอกตัญญู แต่ไม่ได้มาปฏิบัติดูแลเพราะเราเรียนหนังสือ พ่อแม่ส่งเราไปเรียนหนังสือ อยู่ไกลแสนไกล โดยมติของหลวงตา ขนาดเขากำลังสอบ พ่อแม่ตายเขาจะรีบโทรให้กลับมา กำลังสอบปริญญาเอก มีตัวอย่างที่อยู่สิงคโปร์ ถ้าบอกก็ต้องเสียเวลาสอบ แต่แค่พ่อตายเขามาก็ช่วยอะไรไม่ได้ ต้องเสียค่าเครื่องบินต้องมาอยู่หลายวัน ต้องไปปีหน้าถึงจะจบ ปีนี้จบแล้ว เราเลยมีมติว่าให้เก็บศพพ่อแม่ไว้ก่อน มาที่ช่วยอะไรไม่ได้หรือตายแล้วนี่ ถ้าจัดการศึกษาศพไว้รอลูกจนกว่าจะจบปริญญาเอกกลับมา แล้วทำศพให้แก่พ่ออย่างดี อย่างนี้ก็ไม่มีปัญหาอื่น ส่วนแยกครอบครัวไปเลย แยกครอบครัวไปอยู่ต่างประเทศ อยู่ไกลแสนไกล แต่ไม่สามารถจะมาปฏิบัติพ่อแม่ได้ พ่อแม่ก็เฒ่าชะแรแก่ชรา เราก็ไปมีบุตรธิดา เราก็ไม่มีโอกาสมาดูแลพ่อแม่ นานๆทีหลายปีหน ก็ไม่ใช่เป็นลูกกตัญญู อกตัญญูอย่างหนึ่ง กตัญญูอย่างหนึ่ง มันคะอย่าง บางคนไปอยู่จนกระทั่งลูกเป็นหนุ่มเป็นสาวไม่เคยมาหาพ่อแม่เลย ขาดอหิชาสัย แต่ไม่ใช่ลูกกตัญญู อกตัญญูเรียกว่าทำ

พ่อแม่ ทำลายน้ำใจอย่างเลวร้าย ที่พ่อแม่สอนให้ไปทำให้ดีกลับไปทำความชั่ว จะตรงข้ามกับพ่อแม่ ชาติ
ไม่ได้สนใจต่อพ่อแม่เลย ทำลายพ่อแม่ตลอดรายการ คิดไม่ดีต่อพ่อแม่ก็เรียกว่าอกตัญญู อกตัญญูแปลว่ากระไร
กตัญญูแปลว่ารู้พระคุณท่าน กตเวทิตแปลว่าสนองพระคุณท่าน นี่เราไปอยู่ไกล ได้แต่กตัญญูเฉยๆ รู้พระคุณ
ท่านว่าคุณพ่อคุณแม่มีพระคุณต่อเรามากเหลือเกิน เราไม่ได้มีกตเวทิต อามิสบูชา ปฏิบัติบูชา

อามิสบูชา แปลว่าอะไร ผ้าผ่อน ท่อนสไบ หูกยารักษาโรค ให้แก่ท่าน เรียกว่า กตเวทิต

ปฏิบัติบูชา พ่อแม่ไม่มีทาน ให้มีทาน พ่อแม่ไม่มีศีล ให้มีศีล พ่อแม่ไม่ภาวณา ให้ท่านสวดมนต์
ภาวณา นี่เรียกว่า ปฏิบัติบูชา อย่างสูงยิ่ง

ปฏิบัติบูชา ไม่ทำลายน้ำใจพ่อแม่ พ่อแม่ไม่ชอบอะไรอย่าปฏิบัติ ถ้าเราปฏิบัติขัดคอพ่อแม่ พ่อแม่
เสียใจนี้ ชาติไหลออกตา เพราะลูกอย่างนี้ จากกตเวทิต อกตัญญูนั้นอีกอย่างหนึ่ง คือทำลายอย่างร้ายแรงสาทิย
พ่อแม่ แทนจะร้ายพ่อแม่เลย มันคนละอย่าง แต่ที่นี้เราขายครอบครัวไปแล้ว ไปมีสามีภรรยาสามีมีเต้า เราก็ไม่
สามารถจะมาปฏิบัติพ่อแม่ได้ข้อมเป็นธรรมดา แค่ว่ากตเวทิต ที่จะมาปฏิบัติท่าน เจ็บไข้ก็ไม่มีโอกาสจะมา
อย่างนี้ อย่างหนึ่ง ถ้าเราไปเรียนนี้ อย่างหนึ่ง เราเลยบอกเขาว่าเรื่องตายเอาไว้ก่อนไม่ต้องบอกลูกที่ถึงสอบ ถ้า
ลูกมาแล้วค่อยบอก

พี่เดียร์ : เดียร์ขอกราบขอพระคุณหลวงตาค่ะ สำหรับท่านผู้ชม ไม่ว่าเราจะอยู่ห่างไกลบุญพาวรี
แค่ไหน เราก็สามารถแสดงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณของเราได้นะคะ

ดร.จักรสุมาลย์ : ท่านผู้ชมคะ ช่วงนี้เราคุยกันถึงเรื่องกตัญญูกตเวทิตา แต่เราพบว่าสังคมไทย
ภายใต้คำว่ากตัญญูนี้ลูกสาวบางคนต้องขายตัวเพื่อจะเลี้ยงพ่อแม่ อันนี้เป็นความกตัญญูหรือเปล่า ในความหมาย
ของพระพุทธศาสนา พ่อแม่มีความรับผิดชอบต่อลูกมาน้อยแค่ไหน อาจจะกราบเรียนถามหลวงพ่อกะ ว่า
เรียกร้องให้ลูกกตัญญูอย่างนี้ ลูกต้องไหมคะ

หลวงพ่อกะ : ก็ขอเจริญพร เป็นเรื่องกฎแห่งกรรมประการหนึ่ง ประการที่สอง เป็นอาชีพ
แต่คำสอนของพระพุทธเจ้าไม่ใช่อย่างนั้น มีประวัติตั้งแต่พุทธกาลแล้ว พระพุทธเจ้าเสด็จโปรดนางสิริมาสวย
มาก พระยังหลง ขนาดพระบิณฑบาต เปิดฝาบาตร ยังเบลอเลย นางสิริมามีบริวารถึงห้าหกร้อย และนาง
สวยหาตัวจับยาก แต่อย่าถามอาตมานะว่าสวยแค่ไหนเพราะเราเกิดไม่ทัน อ่านประวัติมา อีกครั้งหนึ่ง
พระพุทธเจ้าให้ปลง เดี่ยวเล่าสั้นหน่อย นางสิริมาแม่กระทั่งจะตายก็ยังสวย พระบิณฑบาตกลับมาแขวนข้าว
นอนก่ายหน้าผาก เจ็ดวันไม่ฉันข้าวเลย ต่อมานางสิริมาตาย พระพุทธเจ้าเสด็จเลย สั่งให้นำศพนางสิริมาไปไว้ใน
ป่าช้า ก็อืดขึ้นตาไปนแลบลิ้นออกมา แล้วนิมนต์พระไปบังสุกุล เป็นหน้าที่พระจะต้องไปพิจารณาศพ พระ
เดียร์นี่ ไม่นิมนต์ไม่ไป ต้องมีทอดผ้าถึงจะไป แต่เรื่องการเผาศพของพระพุทธเจ้าครั้งพุทธกาล เป็นหน้าที่ของ
พระ พระต้องพิจารณากรรมฐาน เอาอันนี้มาเป็นหลักก่อน พระรูปนั้นกำลังก่ายหน้าผาก นอนไม่บิณฑบาต
เลย คิดถึงแม่สิริมา เดี่ยวก็มีการประกาศนิมนต์พระคุณทุกเจ้าทุกรูป พระพุทธเจ้าให้ไปป่าช้า ไปพิจารณาแม่

สิริมาทุกรูปโดยเป็นกัจจัตรา ศพนางสิริมาก็แลปลิ้น น้ำเหลืองออก หนองมากขึ้นอืด พระก็ไป อนิจจา วัต
สงขารา พระรูปนั้นเห็นเข้าก็ตกใจ หิวข้าวกลับมา ตายจริงข้าวบูดหมดเลย พระพุทธเจ้าจึงทรงประกาศ ใคร
จะซื้อแม่สิริมาบ้าง คนก็แห่ไปดูนางสิริมา หนึ่งพันกหาปณะ ทุกคน ทุกคน พระรูปที่จะซื้อก็ไปซื้อ ไปไหนมี
แต่น้ำเหลือง เจ้าเมืองต่างๆ อยากได้สิริมาก็ไปประมูลกัน พอเห็นเท่านั้นไม่มีใครซื้อเลย หนึ่งพันกหาปณะ
เหลือห้ากหาปณะ เหลือหนึ่งกหาปณะ ให้ฟรี ไม่มีใครอยากได้เลย นี่เป็นเรื่องที่พระพุทธเจ้าทรงสอนมา ใ้
ตายให้ไปพิจารณา เป็นหน้าที่ของพระ ใครตายต้องไปเผาศพ ไปคูสรีรศพ ไปปลงให้ตก จะได้ไม่ต้องกลัว
ตาย เราต้องตายอย่างนี้และหนอ ขึ้นพองอย่างนี้ นกกาจิกกินอย่างนี้ หนองกินอย่างนี้ ตลอดรายการไม่มี
อะไรสวยเลย มีแต่น่าเกลียดน่าชัง สวยยังงี้ให้เปล่าๆก็ไม่มีใครเอา แล้วก็ขอเจริญพร พระภิกษุทั้งหลายโปรด
พิจารณาศพ เดียวนี้ศพสวยเลย ลายทอง ผ้าไหมด้วย เมื่อสมัยก่อน ก่อนจะฝังศพ พระต้องไปพิจารณาก่อน
เอาไตรวางที่ศพที่เหม็นๆ ผ้าพันศพที่เหม็นๆ พระต้องปลงให้ตก พระต้องพิจารณาตอนตีหนึ่งในป่าช้า เอา
ไตรวางบนแขนศพที่ถูกจับพนมมีอยู่ ตาก็โบ้ แล้วก็วางศพนอนลงบนกระดานหก พอพระเข้าพิจารณผ้า
จะต้องเหยียบกระดานหก พอกระดานหกขึ้นเหมือนว่าศพกำลังประเคนผ้าไตร นี่พระต้องทำอย่างนี้ หลวงพ่อ
ยังเคยไปชักผ้าบังสกุลแบบนี้มา แล้วมีอีกวัดหนึ่ง ขอเจริญพร ชื่อหลวงคารอด หลวงคารอดดีผี ท่านบอ่ทว
ไม่เคยได้ชักสักที ไม่นิมนต์เราสักที เวลาจะศพขึ้นศาล ต้องสี่ทุ่ม ต้องเดินจงกรมไป แล้วก็ชักผ้าไหม แล้วก็
จุดตะเกียงไว้ริบหรี่แล้วผีก็ตาโบ้ พอเหยียบกระดานหก ศพก็กระดกขึ้นมา หลวงคารอดเลยตีใหญ่เลยเพราะ
ความตกใจ คิดว่าผีสู้ กระดกมาเพื่อบังสกุล บังสกุลเพื่อปลงให้ตก ขอเจริญพรอย่างนี้ เดียวนี้มีไหม ไปเห็น
ศพสวยๆ ชักผ้าไหมหรือ แล้วศพเดี๋ยวนี้สวยทั้งนั้น ไม่ได้ดูข้างในเลย ดูแต่ข้างนอก ข้างนอกสุกใส ข้าง
ในตะตึงโหน่ง มะตูมแข็งนอก มะกอกแข็งใน ขอเจริญพรอย่างนี้

สถิติผู้ใช้หอประชุมอเนกประสงค์ ภาวนา— กรศรีทิพา และศาลาสุธรรมภาวนา
เพื่อการศึกษาอบรมและปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน
ณ วัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี
ปี พ.ศ. ๒๕๔๒

เดือน	ประชาชน	นักเรียน/ นิสิต/นักศึกษา	ครูอาจารย์	ข้าราชการ พลเรือน	ทหาร	ตำรวจ	พระภิกษุ/ สามเณร	กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	คนงาน เจ้าหน้าที่	รวม จำนวนคณะ	รวม จำนวนคน
มกราคม	๑๐๐	๓๕๑	๒๘	๕		๒๕๐				๖	๖๓๘
กุมภาพันธ์		๗๐	๑๒	๒๒๒	๑๘๖	๑๕๗				๖	๗๔๓
มีนาคม		๑๖๔	๔							๒	๑๖๘
เมษายน		๑๕๘	๖		๑๘๐		๑๒๔			๕	๕๑๒
พฤษภาคม	๕๒	๕๘๕	๔๓		๑๕๕					๑๐	๘๓๕
มิถุนายน	๑๐๐	๑,๒๓๒	๕๓	๕๐	๗๕		๒๐			๕	๑,๕๗๔
กรกฎาคม		๑,๑๑๘	๑๘๖							๕	๑,๓๐๔
สิงหาคม		๑,๐๔๕	๑๐๑	๖๓	๔๐๖				๑๑	๗	๑,๖๓๐
กันยายน	๕๒๐	๑,๕๕๔	๒๕๒		๓๐๓					๑๕	๓,๐๖๕
ตุลาคม		๔๖๒	๔๔๑		๒๔					๘	๕๒๗
พฤศจิกายน	๒๔๒	๕๒๑	๒๐๒		๑๓๕		๑๕			๑๐	๑,๕๒๓

ธันวาคม		๑,๐๓๕	๕๒	๒๔๐						๑๑	๑,๓๓๑
รวม	๑,๔๑๔	๘,๓๘๓	๑,๔๖๐	๕๘๔	๑,๔๓๒	๔๐๓	๑๖๓	-	๑๑	๕๔	๑๔,๒๕๘

หมายเหตุ ทั้งนี้ ไม่นับรวมกลุ่มผู้ใช้ในด้านพิธีกรรมทางศาสนา ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก

สถิติผู้ใช้หอประชุมอเนกประสงค์ ภาวนา— กรศรีทิพา และศาลาสุธรรมภาวนา
เพื่อการศึกษาอบรมและปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน
ณ วัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี
ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๕ – ๒๕๔๒

พุทธศักราช	ประชาชน	นักเรียน/ นิสิต/นักศึกษา	ครูอาจารย์	ข้าราชการ พลเรือน	ทหาร	ตำรวจ	พระภิกษุ/ สามเณร	กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	คนงาน เจ้าหน้าที่	รวม จำนวนคณะ	รวม จำนวนคน
๒๕๒๕-๒๖	๓๘,๑๒๑	๖๕,๓๕๔	๑๒,๕๕๔	๓,๖๔๖	๑๐,๓๔๖	๒๐๐	๕,๔๑๘	๓๓๖	๕๑๖	๘๘๒	๑๔๕,๓๓๑
๒๕๓๓	๖,๑๐๒	๑๔,๕๐๕	๑,๐๒๕	๑,๔๓๖	๑,๕๔๑	-	๑,๕๕๒	-	๔๐	๑๓๕	๒๓,๑๐๘
๒๕๓๘	๔,๓๖๓	๑๐,๘๓๘	๑,๕๐๓	๓๒๒	๑,๔๖๔	๕๓๕	๑,๕๕๘	-	๒๒๓	๑๒๐	๒๓,๑๐๘
๒๕๓๙	๓๕๔	๑๖,๐๓๒	๑,๑๒๓	๖๑๓	๑,๕๔๓	-	๓๓๔	-	๔๘๐	๑๓๖	๒๒,๐๑๐
๒๕๔๐	๕๖๒	๑๓,๔๓๕	๑,๐๘๐	๑,๖๕๕	๘๕๘	๒๓๔	๔๓๓	-	๔๑๘	๑๓๔	๒๑,๓๕๕
๒๕๔๑	๒,๕๖๕	๘,๓๖๓	๘๐๓	๓๒๓	๑,๕๕๒	๓๖๕	๕๓๕	-	๓๑๔	๑๑๑	๑๘,๓๕๕
๒๕๔๒	๑,๔๑๔	๘,๓๘๓	๑,๔๖๐	๕๘๔	๑,๔๓๒	๔๐๓	๑๖๓	-	๑๑	๕๔	๑๕,๖๖๘
รวม	๕๔,๓๒๒	๑๓๘,๑๕๐	๑๕,๖๑๕	๑๓,๔๕๕	๑๕,๑๓๖	๑,๓๔๕	๑๕,๒๘๑	๓๓๖	๒,๔๐๖	๑,๖๑๒	๒๖๔,๕๒๒
	๑										๕

หมายเหตุ ทั้งนี้ ไม่นับรวมกับผู้ใช้ในด้านพิธีกรรมทางศาสนา ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก

สถิติผู้เข้ารับการอบรมปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ณ สำนักปฏิบัติธรรมฝ่ายคฤหัสถ์

วัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรีประจำปี พศ. ๒๕๕๒

เดือน	นาย	นาง	นางสาว	เด็กชาย	เด็กหญิง	แม่ชี	รวม จำนวนคน	ประชาชน	นักเรียน/ นิสิต/นักศึกษา	ข้าราชการ	ทหาร/ ตำรวจ	แม่ชี	รวม จำนวนคน
มกราคม	๓๕๒	๕๔๖	๕๔๖	๑	๑	๑๑	๑,๔๕๗	๑,๑๑๓	๘๑๒	๒๒๖	๒๕	๑๑	๑,๔๕๗
กุมภาพันธ์	๓๑๗	๕๖๕	๗๑๗	-	๒	๒	๑,๖๐๓	๑,๒๓๕	๑๑๑	๒๓๐	๒๑	๒	๑,๖๐๓
มีนาคม	๓๗๕	๗๔๕	๘๒๑	๕	๑๗	๒	๑,๕๖๕	๑,๓๖๐	๒๕๒	๒๕๑	๒๔	๒	๑,๕๖๕
เมษายน	๖๕๑	๑,๓๒๑	๑,๕๗๑	๑๒	๓๗	๗	๓,๖๓๕	๒,๓๐๓	๔๖๖	๘๑๗	๔๖	๗	๓,๖๓๕
พฤษภาคม	๕๕๖	๕๑๐	๑,๐๗๓	๘	๒๓	๕	๒,๕๗๕	๑,๗๑๑	๔๐๐	๔๑๘	๔๑	๕	๒,๕๗๕
มิถุนายน	๓๕๐	๕๖๐	๖๒๑	-	-	๕	๑,๕๓๖	๑,๑๗๒	๑๘๑	๑๕๐	๒๘	๕	๑,๕๓๖
กรกฎาคม	๔๘๕	๕๖๔	๕๕๗	๓	๖	๔	๒,๔๕๕	๑,๘๗๖	๑๕๓	๓๘๕	๔๑	๔	๒,๔๕๕
สิงหาคม	๔๔๓	๘๘๓	๘๒๔	๑	๔	๓	๒,๑๕๘	๑,๗๒๒	๑๑๐	๒๘๒	๔๑	๓	๒,๑๕๘
กันยายน	๓๕๕	๖๕๕	๗๒๘	๓	๗	-	๑,๗๓๒	๑,๔๔๔	๑๒๕	๒๒๕	๓๘	-	๑,๗๓๒
ตุลาคม	๗๓๕	๑,๕๕๘	๑,๔๘๒	๒๗	๖๔	๑	๓,๕๖๗	๒,๔๗๕	๖๒๒	๗๕๑	๕๘	๑	๓,๕๖๗
พฤศจิกายน	๓๐๗	๕๐๑	๕๘๗	-	-	๘	๑,๔๐๓	๑,๐๘๕	๑๓๓	๑๕๗	๒๐	๘	๑,๔๐๓
ธันวาคม	๖๔๑	๑,๒๓๒	๑,๕๓๓	๖	๑๑	๖	๓,๔๒๕	๒,๖๒๒	๒๔๕	๔๘๕	๖๗	๖	๓,๔๒๕
รวม	๕,๖๕๕	๑๐,๕๒๒	๑๑,๕๐๐	๖๖	๑๗๒	๕๔	๒๗,๕๗๑	๒๐,๑๒๖	๒,๕๒๔	๔,๔๑๗	๔๕๐	๕๔	๒๗,๕๗๑

หมายเหตุ ทั้งนี้ ไม่นับรวมกับผู้ใช้ในด้านพิธีกรรมทางศาสนา ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก

สถิติผู้เข้ารับการอบรมปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน

ณ สำนักปฏิบัติธรรมฝ่ายคฤหัสถ์

วัดอัมพวัน อำเภอรอบบึง จังหวัดสิงห์บุรี

ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๕ – ๒๕๔๒

พุทธศักราช	ประชาชน	นักเรียน/นิสิต/ นักศึกษา	ข้าราชการพลเรือน	ทหาร/ตำรวจ	แม่ชี	รวมจำนวนคน
๒๕๒๕-๓๖	๑๓,๘๓๑	๓,๒๘๔	๕,๐๘๘	๔๓๔	๑๓๐	๒๒,๗๖๗
๒๕๓๗	๑๒,๒๖๗	๒,๔๐๘	๔,๑๘๔	๒๖๑	๖๑	๑๙,๑๘๑
๒๕๓๘	๑๒,๐๓๑	๒,๒๖๘	๓,๓๘๒	๒๒๑	๕๖	๑๗,๙๕๘
๒๕๓๙	๑๓,๔๓๒	๔,๑๕๕	๒๐๐	๒,๕๑๕	๒๕	๒๐,๓๒๗
๒๕๔๐	๑๕,๒๑๒	๒,๕๑๓	๓,๙๒๘	๒๔๖	๓๕	๒๑,๙๓๔
๒๕๔๑	๑๙,๕๔๙	๓,๑๑๙	๕,๕๙๖	๓๓๕	๔๖	๒๘,๖๔๕
๒๕๔๒	๒๐,๑๒๖	๒,๙๒๔	๔,๔๑๗	๔๕๐	๕๔	๒๗,๙๗๑
รวม	๑๐๖,๔๔๘	๒๐,๖๗๑	๒๖,๗๙๕	๔,๔๖๒	๔๐๗	๑๕๘,๗๘๓

รายการสถาบันและคณะบุคคลที่เข้ารับการอบรมปฏิบัติธรรม
ณ หอประชุมภavana – กรศรีทิพา และศาลาสุธรรมภavana
ณ วัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒

เดือน/วันที่	สถาบันและคณะบุคคล	จำนวนคน
มกราคม		
๘-๑๐	ข้าราชการโรงพยาบาลเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล	๕
๑๕-๒๒	นักเรียน โรงเรียนกุศลศรัทธาประชาสรรค์ จ.นครสวรรค์ รุ่นที่ ๑ คณาจารย์	๒๓๗ ๑๓
๒๔-๒๖	นักศึกษามหาวิทยาลัยการอาชีพอินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี คณาจารย์	๘๗ ๖
๒๔-๒๘	นักเรียน โรงเรียนขยายโอกาส ๕ โรงเรียน สปอ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี คณาจารย์	๑๕๑ ๑๔
๒๕-๓๑	นักเรียน โรงเรียนวิเศษ ไชยชาญตันติวิทยานุกูล จ.อ่างทอง คณาจารย์	๔๑ ๖
๒๕ ม.ค. – ๑ ก.พ.	นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณาจารย์	๘๒ ๒
กุมภาพันธ์		
๔	นักเรียน โรงเรียนคุรุประชาสรรค์ อ.สรรคบุรี จ.ชัยนาท เข้าฟังธรรม คณาจารย์	๗๐ ๑๒
๕ – ๗	ข้าราชการสาธารณสุข จ.สิงห์บุรี	๑๔๖
๘ – ๑๒	ชุมนุมพุทธธรรมศิริราช	๗๖
๑๔	ชมรมผู้สูงอายุ โดยการนำของ คุณประชิด พันธุ์พานิช เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุขสถานีอนามัย อ.เมือง จ.	๑๐๐
๑๔ – ๒๑	สมุทรปราการ นักเรียน โรงเรียนตำรวจภูธรภาค ๖ จ.นครสวรรค์ รุ่นที่ ๒ คณาจารย์	๑๕๑ ๖ ๑๗๕
๒๒ – ๒๖	นักเรียน โรงเรียนจ่าอากาศ ดอนเมือง กรุงเทพฯ คณาจารย์	๗
มีนาคม		
๖	นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงเข้าฟังธรรม	๒๔

เดือน/วันที่	สถาบันและคณะบุคคล	จำนวนคน
๑๒ – ๑๕	คณาจารย์ นักศึกษาวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จ.พิษณุโลก	๑ ๑๕๐
เมษายน ๔ เม.ย. – ๕ พ.ค. ๑๐ – ๑๕ ๑๒ – ๑๕ ๒๐ – ๒๓ ๒๘ – ๓๐	โครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย โครงการบรรพชาสามเณร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นักเรียนในพระบรมราชานุเคราะห์ของสมเด็จพระเทพฯ ข้าราชการกรมการเงินทหารบก รุ่นที่ ๑ หน่วยบัญชาการศูนย์สงครามพิเศษ ผู้สมทบ นักเรียนวิทยาลัยการอาชีพ โพธิ์ทอง อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง คณาจารย์	๓๘ ๕๐ ๑๒๐ ๖๓ ๓๒ ๔๑ ๓๘ ๖
พฤษภาคม ๑ – ๘ ๑๐ – ๑๒ ๑๓ – ๑๕ ๑๕ – ๒๑ ๒๔ – ๒๖ ๒๖ – ๒๘ ๒๘	ข้าราชการกรมการเงินทหารบก รุ่นที่ ๒ นักศึกษาสถาบันราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวาย คณาจารย์ คณะวิทยากรจากวัดจุกเฉอม อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา โครงการแสวงบุญนำชีวิต สำนักงานเขตบางคอแหลม กรุงเทพฯ คณะวิทยากรจากวัดจุกเฉอม อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา กองอนุศาสนาจารย์ กรมกิจการพลเรือนทหารบก คณะวิทยากรจากวัดจุกเฉอม อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา นักเรียนโรงเรียนเทคนิคศรีวัฒนา พระโขนง กรุงเทพฯ นักเรียนโรงเรียนปียชาติพัฒนา อ.เมือง จ.นครนายก คณาจารย์ นักศึกษาริปัญญาโท สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ เข้าฟังธรรม คณาจารย์	๕๕ ๑๖๕ ๑๒ ๓ ๕๒ ๓ ๖๐ ๓ ๑๘๔ ๑๕๖ ๘ ๓๕ ๒
มิถุนายน ๑ – ๓	คณะวิทยากรจากศูนย์เวฬุวัน ขอนแก่น พระสงฆ์ ฆราวาส	 ๒๐ ๒๐

เดือน/วันที่	สถาบันและคณะบุคคล	จำนวนคน
๒-๖	นักเรียนชั้น ม๔ ร.ร.พนัสพิทยาคาร อ.พนัสนิคม จ.ชลบุรี คณาจารย์	๒๕๕ ๖
๖-๘	นักศึกษาสถาบันราชภัฏเทพสตรี จ.ลพบุรี คณาจารย์	๔๘๐ ๕
๘-๑๕	ข้าราชการกองทัพบก รุ่นที่ ๑๖	๗๕
๑๓	ชมรมผู้สูงอายุจากสถานีอนามัยตำบลบางเมือง สมุทรปราการ	๑๐๐
๑๘-๒๐	นักเรียนชั้น ป๖ ร.ร.บรรจงรัตน์ ถ.นารายณ์มหาราช จ.ลพบุรี คณาจารย์	๒๗๔ ๓๖
๒๓-๒๕	นักเรียน ร.ร.ทศวรรษศึกษา อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี คณาจารย์	๓๐ ๑๓
๒๖-๒๘	ข้าราชการบรรจุใหม่ สังกัดสำนักงานสาธารณสุข จ.สิงห์บุรี นักศึกษา ร.ร.พระรามหกเทคโนโลยี กรุงเทพฯ คณาจารย์	๕๐ ๑๕๓ ๑๒
กรกฎาคม		
๒-๔	นักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ ชั้นปีที่๕ มหาวิทยาลัยศิลปากร จ. นครปฐม	๑๕๑ ๑๒
๖-๘	คณาจารย์ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จ.นครปฐม	๔๗๑ ๒๐
๑๖-๒๐	คณาจารย์ นักเรียนชั้น ม๑-ม.๓ ร.ร.สหวิทยพัฒนา จ.สุพรรณบุรี	๓๓๒ ๑๔
๒๑-๒๓	คณาจารย์	๑๖๔
๒๕-๒๘	นักเรียนชั้น ม๕, ม.๓ ร.ร.ทวีพัฒนา ยานนาวา กรุงเทพฯ คณาจารย์ สำนักส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยขอนแก่น	๑๓ ๑๒๗
สิงหาคม		
๒-๔	นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม รุ่นที่๒ คณาจารย์ เจ้าหน้าที่	๔๕๕ ๑๑ ๑๑
๖-๘	นักเรียนชั้น ม๖ ร.ร.จอมสุรางค์อุปถัมภ์ จ.พระนครศรีอยุธยา คณาจารย์	๒๐๖ ๒๑
๑๖-๒๐	นักเรียน ป.ว.ช. ปีที่ ๓ ร.ร.สหวิทยพัฒนา จ.สุพรรณบุรี	๓๘๘

เดือน/วันที่	สถาบันและคณะบุคคล	จำนวนคน
๒๐ – ๒๖ ๑๗ ส.ค. – ๒ ก.ย.	คณาจารย์ ข้าราชการกองทัพบก ข้าราชการทหาร กองพลทหารราบที่ ๔ ค่ายสมเด็จพระนเรศวร มหาดราช อ.เมือง จ.พิษณุโลก ข้าราชการกรมป่าไม้ อาจารย์วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง	๑๕ ๓๔๐ ๖๖ ๖๓ ๕๔
กันยายน ๓ – ๕ ๑๐ – ๑๓ ๑๑ ๑๓ – ๑๕ ๑๖ – ๒๐ ๒๐ – ๒๔ ๒๐ ๒๖ – ๒๙ ๒๗ ก.ย. – ๑ ต.ค.	ข้าราชการกองทัพบก นักเรียนโรงเรียนขยายโอกาส ๑๘ โรงเรียน สปอ.อินทร์บุรี คณาจารย์ คณะจากจังหวัดอุบลราชธานี – ศรีสะเกษ มาฟังธรรมบรรยาย คณะจากจังหวัดสุรินทร์ มาฟังธรรม นักเรียนโรงเรียนอินทโมลีประธาน อ.เมือง จ.สิงห์บุรี คณาจารย์ นักเรียนโรงเรียนวัดดีกราชา อ.เมือง จ.สิงห์บุรี คณาจารย์ นักเรียน ป.ว.ช. ปีที่ ๑ – ๒ โรงเรียนสหวิทย์พัฒนชกการ จ.สุพรรณบุรี คณาจารย์ นักเรียน โรงเรียนสหวิทย์พัฒนชกการ จ.สุพรรณบุรี คณาจารย์ เยาวชนจากจังหวัดปทุมธานี มาฟังธรรม นักเรียนชั้น ม๑ โรงเรียนบ้านโพธิ์ ศรีสามัคคี อดาขาว จ. นครสวรรค์ คณาจารย์ ข้าราชการครู เจ้าหน้าที่ นักการภารโรง ๕ วิทยาลัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี แห่งที่ ๒	๓๐๓ ๒๐๗ ๓๕ ๖๐๐ ๒๐๐ ๒๔๕ ๑๓ ๔๔ ๔ ๔๕๔ ๒๐ ๔๘๒ ๑๕ ๑๒๐ ๗๘ ๖ ๕๘ ๓๘ ๑๒ ๔๕ ๒

เดือน/วันที่	สถาบันและคณะบุคคล	จำนวนคน
	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมลออ วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี	
ตุลาคม		
๑ – ๓	นักเรียนนายร้อยสมาชิกชมรมพุทธศาสน์ ร.ร.นายร้อยพระกุดจอมเกล้า	๒๔
๒ – ๖	อ.เมือง จ.นครนายก นักเรียน ร.ร.วัดไร่จิง อ.สามพราน จ.นครปฐม	๓๐ ๑๕
๗ – ๑๑	คณาจารย์ คณาจารย์วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี คณาจารย์โรงเรียนโคกตูมวิทยา	๔๔ ๑๕ ๘๘
๘ – ๑๐	นักเรียนโรงเรียนพระนารายณ์ อ.เมือง จ.ลพบุรี คณาจารย์	๓๒ ๓๐
๑๖ – ๑๙	นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตจรัลพงษ์ภูวนาด กรุงเทพฯ	๑ ๓๑๔
๒๐	อาจารย์ นักเรียนโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา คณาจารย์ คณะครูอาจารย์ โรงเรียนศรีวัฒนาบริหารธุรกิจและเทคโนโลยี นานาชาติ กรุงเทพฯ เข้าฟังธรรม	๓๒ ๓๐๒
พฤศจิกายน		
๕ – ๓	นักเรียนโรงเรียนสงวนหญิง จ.สุพรรณบุรี คณาจารย์	๖๒ ๑๖
๘ – ๑๒	ข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม กรมเสมียนตรา ศูนย์การฝึกกำลังสำรอง กรมการรักษาดินแดน กรุงเทพฯ	๑๒๓ ๑๖
๑๕ – ๑	นักเรียนโรงเรียนปัญญารังสิต อ.ชัยบุรี จ.ปทุมธานี คณาจารย์	๑๐๖ ๑๐
๒๒ – ๒๔	นักเรียนโรงเรียนอนุบาลท่าหลวง อ.ท่าหลวง จ.ลพบุรี คณาจารย์ นักเรียนโรงเรียนประเทืองทิพย์วิทยา คอนเมือง กรุงเทพฯ คณาจารย์	๕๕ ๕ ๑๗๐ ๖

เดือน/วันที่	สถาบันและคณะบุคคล	จำนวนคน
๒๔ – ๒๖	นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) บึงกุ่ม กรุงเทพฯ คณาจารย์	๔๗๖ ๖
๒๖ – ๒๘	คณาจารย์โรงเรียนพิษณุศึกษา อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี นักเรียนโรงเรียนวังตาช่วย จ.กำแพงเพชร คณาจารย์	๑๔๖ ๑๒ ๒
๒๘ พ.ย. – ๔ ธ.ค.	คณะผู้ปฏิบัติธรรมโครงการปฏิบัติธรรมถวายเป็นพระราชกุศล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสมหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๗๒ พรรษา พระสงฆ์ อุบาสก – อุบาสิกา	๑๕ ๒๔๒
ธันวาคม		
๖ – ๘	นักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง อ.เมือง จ.อ่างทอง คณาจารย์	๑๔๐ ๖
๘ – ๑๓	นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพนัสนิกมพิทยาкар อพนัส นิคม จ.ชลบุรี คณาจารย์	๑๖๕ ๖ ๒๔๐
๑๑	คณะสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เข้าฟังธรรม	
๑๕ – ๑๕	นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ปทุมวัน เข้าฟังธรรม นักศึกษาสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร กำแพงเพชร คณาจารย์	๑๐๐ ๖๖ ๕ ๔๓ ๔
๑๗ – ๑๕	นักศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จ.พิษณุโลก คณาจารย์	๗๕ ๘
๒๐ – ๒๒	นักศึกษาสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ จ.นครสวรรค์ คณาจารย์	๒๒ ๒๒๗
๒๔ – ๒๖	นักศึกษปริญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นักเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต ปทุมธานี คณาจารย์ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี	๕ ๒๘๕ ๕ ๔๔ ๓

เดือน/วันที่	สถาบันและคณะบุคคล	จำนวนคน
	คณาจารย์ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ คณาจารย์	

รวมทั้งสิ้น จำนวน ๒๔,๒๕๘ คน

รวม ๕๔ คณะ

รายการบริจาคปัจจัยส่วนตัวของพระราชสุทธินุญจนมงคล
ในการช่วยเหลือสาธารณกุศลและสาธารณประโยชน์ต่างๆ ประจำปี ๒๕๔๒

วัน/เดือน/ปี	รายการบริจาค	จำนวนเงิน(บาท)
๓ ม.ค. ๔๒	สมทบทุนมูลนิธิถาวรจิตตถาวโร — วงศ์มาลัย คณะ๓ วัดปทุมวนาราม กรุงเทพฯ	๒๐,๐๐๐
๕ ม.ค. ๔๒	บริจาคเงินสร้างพระมหาธาตุเจดีย์ วิังเขาดิน อ.บางปะกง จ.ฉะเชิงเทรา	๒๐,๐๐๐
๕ ม.ค. ๔๒	บริจาคเงินช่วยการเผยแพร่ธรรมวรรณคดี ให้ ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล	๕๐๐,๐๐๐
๖ ม.ค. ๔๒	บริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิการศึกษาบาลีภิกษุ — สามเณร วัดกวีศราราม จ. ลพบุรี	๒๐,๐๐๐
๖ ม.ค. ๔๒	บริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาวัดกวีศราราม จ. ลพบุรี	๒๐,๐๐๐
๗ ม.ค. ๔๒	บริจาคเงินซื้อผ้าไตรเนื่องในงานผูกพัทธสีมาวัดศรีแก้วบ้าน โนน.เมือง จ. ขอนแก่น	๕๐,๐๐๐
๘ ม.ค. ๔๒	บริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิการศึกษาโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จ.ลพบุรี	๑๐,๐๐๐
๑๐ ม.ค. ๔๒	ทำบุญฉลองวัดพุทธาราม นครเบอร์ลิน ประเทศเยอรมัน ครบ๕ ปี	๑๐๐,๐๐๐
๒๑ ม.ค. ๔๒	บริจาคเงินเป็นเจ้าภาพถวายภัตตาหารพระอบรมมาลี ณ วัดพิบูลทอง จ.สิงห์บุรี	๔๘,๐๐๐
๒๒ ม.ค. ๔๒	ทอดผ้าป่าเพื่อสมทบทุนก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ โรงเรียนวัดพรหมสาร จ.สิงห์บุรี	๕๐๐,๐๐Q
๒๒ ม.ค. ๔๒	บริจาคเงินทอดผ้าป่าสร้างโบสถ์ ณ วัดป่าอ่างซับประดู่ สึกิ้ว จ.นครราชสีมา	๒๐,๐๐๐
๒๒ ม.ค. ๔๒	มอบรถปิคอัพยี่ห้อมิตซูบิชิ ให้สำนักงานสาธารณสุข เทศบาลเมืองสิงห์บุรี	๓๐๐,๐๐๐
๒๔ ม.ค. ๔๒	บริจาคเงินอบรมมาลี วัดพิบูลทอง อ.ท่าช้าง จ.สิงห์บุรี	๓๐๐,๐๐๐
๒๔ ม.ค. ๔๒	บริจาคเงินเพื่อใช้ในการอบรมปฏิบัติธรรมโรงเรียนบ้านกรวด อ.บ้านกรวด จ. บุรีรัมย์	๒๐,๐๐๐
๒๖ ม.ค. ๔๒	บริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิดวงแก้ว	๒๐๐,๐๐๐

วัน/เดือน/ปี	รายการบริจาค	จำนวนเงิน(บาท)
๒๗ ม.ก. ๔๒	บริจาคเงินช่วยการเผยแพร่ธรรมวรรณคดี ให้ ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล	๕๐๐,๐๐๐
๓๑ ม.ก. ๔๒	มอบทุนการศึกษาและบำรุงโรงเรียนวิเศษไชยชาญตันติวิทยานุกูมิ เจ้านทอง	๓,๐๐๐
๔ ก.พ. ๔๒	ทำบุญทอดผ้าป่าโรงพยาบาลสงฆ์ กรุงเทพฯ	๑๐,๐๐๐
๕ ก.พ. ๔๒	ช่วยทุนการศึกษาปริญญาเอก นส.พจน์ เทียมศักดิ์	๒๐,๐๐๐
๑๓ ก.พ. ๔๒	ช่วยทุนการศึกษาบาลี สามเณรสุรินทร์ ซึ่งอยู่กุฎิสมเด็จพระพุทธโกศาจารย์	๕,๐๐๐
๑๔ ก.พ. ๔๒	เป็นเจ้าของภาพเลี้ยงอาหารพระสังฆาธิการเขาอบรม ณ วัดสามพระยา กรุงเทพฯ	๓๐,๐๐๐
๑๗ ก.พ. ๔๒	บริจาคเพื่อสนับสนุนการแข่งขันกีฬาเยาวชนเพื่อต่อต้านยาเสพติด หมู่บ้านโกลาภิวัฒน์ อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี	๕,๐๐๐
๑๕ ก.พ. ๔๒	ทำบุญเปิดโรงเรียนสาธิต มศวฝ่ายประถม	๕๐,๐๐๐
๒๕ ก.พ. ๔๒	ช่วยพิมพ์หนังสือธรรมะเผยแพร่ ร่วมกับสำนักวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยขอนแก่น	๑๐,๐๐๐
๒๕ ก.พ. ๔๒	ช่วยพิมพ์หนังสืออนุสรณ์ประสาทปริญญาศาสนศาสตร์บัณฑิต ม.มหามกุฏราชวิทยาลัย	๑๐,๐๐๐
๗ มี.ก. ๔๒	บริจาคเงินสร้างศาลาศูนย์เกษตรเยาวชน ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน จ.ขอนแก่น	๖๐๐,๐๐๐
๑๒ มี.ก. ๔๒	อุปถัมภ์การบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน ของ มมหาจุฬาลงกรราชวิทยาลัย จ.นครสวรรค์ ณ วัดคลองธรรม รวม๒๔ วัน	๒๐,๐๐๐
๑๒ มี.ก. ๔๒	อุปถัมภ์การบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน วัดพรหมมาศ อ.เมือง จ.ลพบุรี	๑๕,๐๐๐
๑๘ มี.ก. ๔๒	บริจาคเงินซื้อที่ดินเพิ่ม จำนวน๓ ไร่ ๒ งาน ๗.๖ ตารางวา ให้ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน จ.ขอนแก่น	๑๕๐,๐๐๐
๑๘ มี.ก. ๔๒	ถวายอาหารพระนิสิตจุฬาฯ เข้าอบรม ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน จ.ขอนแก่น	๒๐,๐๐๐
๑๘ มี.ก. ๔๒	ช่วยการรักษาพยาบาล อ.ยุพิน แหวนคุณ	๕๐,๐๐๐

วัน/เดือน/ปี	รายการบริจาค	จำนวนเงิน(บาท)
๑๘ มี.ค. ๔๒	ถวายพระครูสมุห์ธีรวัฒน์ ฐานุตฺตโร ผู้อำนวยการศูนย์เวฬุวันขอนแก่น	๒๐,๐๐๐
๑๘ มี.ค. ๔๒	ถวายพระสุชาติ อ.น้ำ ้นานาว ฃพชรบูรณ์	๑๐,๐๐๐
๑๙ มี.ค. ๔๒	ร่วมสร้างศาลาปฏิบัติธรรม บ้านปางเกาะ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่	๓๐๐,๐๐๐
๒๕ มี.ค. ๔๒	มอบเงินเพื่อเลี้ยงอาหารผู้ต้องหามาศาล ณ จังหวัดสิงห์บุรี	๒๐๐,๐๐๐
๒๕ มี.ค. ๔๒	บริจาคเงินซื้อรถจักรยานยนต์ จำนวน๒ คัน ให้สถานีตำรวจภูธร อพรหมบุรี จ.สิงห์บุรี	๒๖๐,๐๐๐
๒๕ มี.ค. ๔๒	ซื้อที่ดินสร้างสถานีนอนมัยวัดสะเดา อบางระจัน จ.สิงห์บุรี	๑๕๐,๐๐๐
๒๕ มี.ค. ๔๒	มอบเงินให้การบรรพชาสามเณร เณิมพระเกียรติ รุ่นที่ ๑ ณ วัดคีกรราชา จ.สิงห์บุรี	๒๐,๐๐๐
๒ เม.ย. ๔๒	บริจาคโต๊ะหมู่ ๙ จำนวน ๑ ชุด พร้อมเครื่องบูชา วัดบ้านคลอง อบ้านหมี่ จ.ลพบุรี	๓๓,๘๐๐
๒ เม.ย. ๔๒	บริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิการศึกษา วัดป่าอมวิเชียร โชติการาม อเมือง จ.สมุทรสาคร	๒๐,๐๐๐
๙ เม.ย. ๔๒	ชื่อของแจกจ่ายผู้ยากจน ต.บ้านแปง อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี	๒๐,๐๐๐
๙ เม.ย. ๔๒	บริจาคเงินสร้างห้องพิเศษ จำนวน ๒ ห้อง โรงพยาบาลลพบุรี จ.ลพบุรี	๔๐๐,๐๐๐
๙ เม.ย. ๔๒	ทอดผ้าป่าร่วมกับโรงพยาบาลลพบุรี เพื่อเฉลิมพระเกียรติใช้เลือดออกตามโรงเรียน	๓,๐๐๐
๑๑ เม.ย. ๔๒	ร่วมบริจาคเงินสร้างหอฉัน วัดท่าอิฐ ออินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี	๕๐,๐๐๐
๑๑ เม.ย. ๔๒	บริจาคเงินสร้างศาลาศรีจันทราราม ต.บ้านเขือง กิ่งเภอเชิงขัวญ จร้อนเอ็ด	๕๐,๐๐๐
๑๕ เม.ย. ๔๒	บริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิพุทธศาสน์ กระทรวงศึกษาธิการ	๑๐,๐๐๐
๑๕ เม.ย. ๔๒	บริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิการศึกษา วัดท่าโพธิ์ อหนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี	๑๐,๐๐๐

วัน/เดือน/ปี	รายการบริจาค	จำนวนเงิน(บาท)
๑๖ เม.ย. ๔๒	ทูลเกล้าถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี โครงการส่วนพระองค์เพื่อราชานุเคราะห์เด็กชายแดน และตามพระราชอัชฌาศัย	๓๐๐,๐๐๐
๑๖ เม.ย. ๔๒	มอบทุนการศึกษา น.ส.ณัฐฐา พรามพริ้ง คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.เทคโนโลยีสุรนารี	๑๕,๐๐๐
๑๘ เม.ย. ๔๒	บริจาคสร้างเสาชง และลานเข้าแถวเคารพธงชาติ ให้โรงเรียนชุมชนภูเวียง จ.ขอนแก่น	๒๘๐,๐๐๐
๑๙ เม.ย. ๔๒	สมทบทุนมูลนิธิสมเด็จพระพุทธาจารย์โต ข.เชียงใหม่	๑๐,๐๐๐
๒๑ เม.ย. ๔๒	บริจาคเงินอุปถัมภ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ถวายปริญญาพระพุทธศาสนบัณฑิต	๑๕,๐๐๐
๒๔ เม.ย. ๔๒	มอบทุนการศึกษา น.ส.วรรณรินทร์ วินิจกิจเจริญ แผนกอักษรศาสตร์ ม.เชียงใหม่	๒๐,๐๐๐
๒๕ เม.ย. ๔๒	บริจาคเงินทอดผ้าป่าสร้างวัดไทยในนครไคร้สเชิร์ช ประเทศนิวซีแลนด์	๕๐,๐๐๐
๒๕ เม.ย. ๔๒	ร่วมทำบุญในงานบุญฉลองครบ ๘๐ ปี กิจการอนุศาสนาจารย์	๕๐,๐๐๐
๑ พ.ค. ๔๒	ซื้อที่ดินให้ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน .ขอนแก่น จำนวน ๑๒ ไร่	๕๗๐,๐๐๐
๑ พ.ค. ๔๒	บริจาคเงินสร้างเมรุ วัดเนินทางธรรมมาวาส บ้านเนินทอง อ.เมือง จ.ขอนแก่น	๕๐,๐๐๐
๔ พ.ค. ๔๒	บริจาคเงินสร้างหอฉันพร้อมมุงกระเบื้อง วัดโพธิ์ชัย .เมือง จ.สิงห์บุรี	๖๐,๐๐๐
๑๐ พ.ค. ๔๒	มอบทุนการศึกษา นางสาวกานดา มะใบ โรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก	๑๕,๐๐๐
๑๓ พ.ค. ๔๒	ทำบุญต้อนรับพระวิปัสสนาจารย์ทั่วประเทศ ครั้งที่ ๕๑ ณ วัดเสาชงทอง อ.เมือง	๒๐,๐๐๐
๑๓ พ.ค. ๔๒	ทำบุญอุทิศให้พระธรรมะมุนี วัดพิศุทธอง อ.เมือง จ.สิงห์บุรี	๒๐,๐๐๐
๑๘ พ.ค. ๔๒	บริจาคเงินมุงกระเบื้องศาลาการเปรียญ วัดใหม่โสภิมภ์ ๓บ่อ อ.หนองม่วง จ.ลพบุรี	๒๕,๐๐๐
๑๘ พ.ค. ๔๒	บริจาคเงินซื้อเครื่องตัดหญ้า จำนวน ๒ เครื่อง ให้โรงเรียนวัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี	๑๗,๐๐๐
๒๒ พ.ค. ๔๒	บริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิ วัดจุกเขมอ อ.เมือง จ.ระยอง	๑๐,๐๐๐
๒๒ พ.ค.	ช่วยค่าอาหารงานเปิดป้ายอาคารเรียน โรงเรียนวัดหนองลี อ.ค่ายบางระจัน จ.	๓๐,๐๐๐

วัน/เดือน/ปี	รายการบริจาค	จำนวนเงิน(บาท)
๔๒	สิงห์บุรี	
๒๒ พ.ค. ๔๒	บริจาคเงินซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ ให้โรงเรียนอินทร์บุรี อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี	๑๗๑,๐๐๕
๒๓ พ.ค. ๔๒	ช่วยกันการศึกษา น.ส.ขวัญฤทัย บุญช่วย ศึกษาต่อระดับปริญญาโท มหพันธ์ จอห์น	๕๐,๐๐๐
๒๕ พ.ค. ๔๒	ช่วยทุนการศึกษา ระดับปริญญาเอก น.ส.พจณี เทียมศักดิ์ มศรีนครินทร์วิโรฒ	๓๐,๐๐๐
๒๖ พ.ค. ๔๒	ช่วยทุนการศึกษา นักเรียนโรงเรียนเทคนิคศรีวัฒนา กรุงเทพฯ	๓,๐๐๐
๒๘ พ.ค. ๔๒	มอบทุนการศึกษาและบำรุงโรงเรียนปียชาติพัฒนา ฅเมือง จ.นครนายก	๓,๐๐๐
๓ มิ.ย. ๔๒	บริจาคเงินเป็นทุนชัยพัฒนา ร่วมกับเทศมนตรีเมืองบ้านหมี่ จ.ลพบุรี	๕,๐๐๐
๔ มิ.ย. ๔๒	บริจาคเงินซื้อเครื่องกลึง ให้โรงเรียนวัดบ้านไผ่ หมู่๒ อ.บรรพตพิสัย จ.นครสวรรค์	๑๐,๐๐๐
๖ มิ.ย. ๔๒	มอบทุนการศึกษาและบำรุงโรงเรียนพนัสพิทยาคาร อ.พนัสนิคม จ.ชลบุรี	๘,๕๐๐
๑๐ มิ.ย. ๔๒	ตั้งทุนมูลนิธิการศึกษา โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา บ้านหมี่ จ.ลพบุรี	๑๐,๐๐๐
๑๑ มิ.ย. ๔๒	บริจาคเงินสร้างหอสมุดวิทยาลัยต่อเรือ๖๐ ปี วิทยาลัยอาชีวศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา	๑๐๐,๐๐๐
๑๑ มิ.ย. ๔๒	ช่วยทุนการศึกษา ระดับปริญญาโท น.ส.รุ่งนภา อ่องคณา คณะเกตุฯ ม.มหิดล	๑๕๐,๐๐๐
๑๒ มิ.ย. ๔๒	บริจาคเงินสร้างกุฏิศูนย์ปฏิบัติธรรมน้ำ านาว.น้ำ านาว.จ.เพชรบูรณ์	๕๐,๐๐๐
๑๘ มิ.ย. ๔๒	บริจาคเงินสร้างศาลาการเปรียญ วัดอ้อมแก้วลูกขาราม ฅน้ำ ากเลียขง ฅเมือง นาชายทอง จ.กำแพงนครเวียงจันทร์ ประเทศสาธารณประชาชนลาว	๒๐,๐๐๐
๒๐ มิ.ย. ๔๒	บริจาคเงินสร้างหอสมุด โรงเรียนบ้านปางไฮ อ.วังชัน แพร่	๖๐,๐๐๐
๒๐ มิ.ย. ๔๒	มอบทุนการศึกษาและบำรุงโรงเรียนบรรจงรัตน์ จ.ลพบุรี	๓,๐๐๐
๒๐ มิ.ย. ๔๒	มอบทุนการศึกษาและบำรุงโรงเรียนทศวรรษศึกษา อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี	๓,๐๐๐
๒๑ มิ.ย. ๔๒	บริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิการศึกษา วัดคลองโพธิ์ เมือง จ.อุตรดิตถ์	๑๐,๐๐๐
๒๑ มิ.ย. ๔๒	บริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิชัยพัฒนา ร่วมกับสถานบันราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี	๑๐,๐๐๐
๒๖ มิ.ย. ๔๒	บริจาคเงินบำรุงการศึกษาบาลี วัดพรหมบุรี อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี	๑๐,๐๐๐
๒๗ มิ.ย.	ช่วยทุนการศึกษาระดับปริญญาโท พระสนอง ฅมมุขโร วัดแก้วโกรวาราม อ	๒๐,๐๐๐

วัน/เดือน/ปี	รายการบริจาค	จำนวนเงิน(บาท)
๔๒	เมือง จ.กระบี่	
๑๔ ก.ก. ๔๒	บริจาคเงินสมทบกองทุนพระราชสุทธินุญดมงคล เพื่อการศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี	๑๕๐,๐๐๐
๑๗ ก.ก. ๔๒	บริจาคเงินทอดผ้าป่าเพื่อการศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง	๒๐๐,๐๐๐
๒๐ ก.ก. ๔๒	บริจาคเงินซื้อเครื่องมืออุปกรณ์แพทย์ สถานีอนามัย ต.วังทราย อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี	๒๐,๐๐๐
๒๐ ก.ก. ๔๒	มอบทุนการศึกษาและบำรุงโรงเรียนสหวิทย์พัฒนชยการ เสสุพรรณบุรี	๓,๐๐๐
๒๑ ก.ก. ๔๒	มอบทุนการศึกษาบำรุงโรงเรียนทวีวัฒนา เขตยานนาวา กรุงเทพฯ	๓,๐๐๐
๒๕ ก.ก. ๔๒	ให้ทุนการศึกษานูตรของอาจารย์รัตติกาล สาสิมมา วิทยากรศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน	๑๐๐,๐๐๐
๓๑ ก.ก. ๔๒	บริจาคเงินสมทบมูลนิธิสงเคราะห์คนชรา จังหวัดลพบุรี	๒๐,๐๐๐
๒ ส.ก. ๔๒	ช่วยทุนการศึกษา ระดับปริญญาโท น.ส.วิภาพร สีตลกาญจน์	๕๐,๐๐๐
๔ ส.ก. ๔๒	บริจาคเงินสร้างที่อ่านหนังสือรายบุคคล จำนวน๑๐ ชุด หอประชุมโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา	๓๕,๐๐๐
๘ ส.ก. ๔๒	มอบทุนการศึกษาและบำรุง โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ อ.เมือง จ.พระนครศรีอยุธยา	๓,๐๐๐
๑๐ ส.ก. ๔๒	บริจาคเงินซื้อเครื่องฉายสไลด์ถวายพระมหาวิระพันธ์ ชุดปณฺโญ วัดถลางนาบุญ จ.นนทบุรี	๑๐,๐๐๐
๑๑ ส.ก. ๔๒	บริจาคเงินสร้างที่พักสายตรวจ สภาคำ บลจ.วังทราย เอ็นทร์บุรี จ.สิงห์บุรี	๓๐,๐๐๐
๒๐ ส.ก. ๔๒	มอบทุนการศึกษาและบำรุงโรงเรียนสหวิทย์พัฒนชยการ จ.สุพรรณบุรี	๓,๐๐๐
๒๑ ส.ก. ๔๒	บริจาคเงินสร้างเจดีย์กรรมฐาน วัดเขาดิน อบางประกง จ.ละเขิงเทธา	๑๐๐,๐๐๐
๓๑ ส.ก. ๔๒	บริจาคเงินซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ ให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสิงห์บุรี	๕๖,๔๐๐
๓๑ ส.ก. ๔๒	มอบทุนการศึกษานักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในเขตอ าเภอพรหมบุรี จ.สิงห์บุรี จำนวน ๑๔ ทุนๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท	๑๔,๐๐๐
๕ ก.ย. ๔๒	บริจาคเงินสร้างศาลาการเปรียญ วัดหนองระเวียง อ.พิมาย จ.นครราชสีมา	๒๐,๐๐๐
๑๑ ก.ย. ๔๒	บริจาคเงินสร้างหอฉัน ณ วัดท่าอิฐ อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี	๕๗,๐๐๐

วัน/เดือน/ปี	รายการบริจาค	จำนวนเงิน(บาท)
๑๗ ก.ย. ๔๒	บริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิสงเคราะห์เด็กหญิงพญาไท สถานแรกรับเด็กหญิงพญาไท	๒๐,๐๐๐
๑๘ ก.ย. ๔๒	บริจาคเงินเพื่อสงเคราะห์คนไข้ยากจน โรงพยาบาลศิริราช เนื่องในวันมหิดล	๒๐,๐๐๐
๒๐ ก.ย. ๔๒	บริจาคเงินเพื่อนำไฟฟ้าเข้าสำนักปฏิบัติธรรมสวนธรรมศรีมงคล อ.ศรีเทพ จ.เพชรบูรณ์	๒๐,๐๐๐
๒๒ ก.ย. ๔๒	ทูลเกล้าถวายสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก เนื่องในวันโรกาศคล้ายวันประสูติ๓ ตุลาคม ๒๕๔๑	๑,๐๐๐,๐๐๐
๒๒ ก.ย. ๔๒	บำรุงศูนย์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา แห่งประเทศไทย วัดบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพฯ	๒๐,๐๐๐
๒๒ ก.ย. ๔๒	บำรุงตึก ส.ว. วัดบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพฯ	๒๐,๐๐๐
๒๘ ก.ย. ๔๒	มอบทุนการศึกษา น.ส.ตา หลานจำริญู ศึกษาต่อ ณ ประเทศแคนาดา	๒๐,๐๐๐
๒ ต.ค. ๔๒	มอบเงินเป็นค่าตอบแทนวิทยากร เพื่อการอบรมครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน เขอนแก่น	๑๕๐,๐๐๐
๑๔ ต.ค. ๔๒	บริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิพุทธศาสน์ กระทรวงศึกษาธิการ	๑๐,๐๐๐
๑๔ ต.ค. ๔๒	ทอดผ้าป่า๒๐๐ วัด เนื่องในโอกาส“งานทำบุญคล้ายวันหลวงพ่อประสบบุบัติเหตุ” (ถวายพระ ๒๐๐ กองๆ ละ ๕,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ค่าสิ่งของต่างๆ ที่ถวายกองผ้า ป่า ๒๐๐ ชุดๆ ละ ๔,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๘๐๐,๐๐๐ บาท)	๑,๘๐๐,๐๐๐
๑๗ ต.ค. ๔๒	มอบทุนการศึกษาต่อปริญญาโท น.ส.ขวัญฤทัย บุญชูช่วย	๑๐๐,๐๐๐
๒๕ ต.ค. ๔๒	บริจาคโครงการอุปสมบทหมู่ ร.ร.ตำรวจภูธร ๔ จ.ขอนแก่น ถวายในหลวง ๗๒ พรรษา	๑๕๘,๐๐๐
๓๐ ต.ค. ๔๒	สร้างอาคารอเนกประสงค์ ศูนย์บริการผู้สูงอายุ วัดพระพุทธบาทตากผ้า.จ.ลำพูน	๓๐,๐๐๐
๖ พ.ย. ๔๒	ทอดกฐินวัดจินดามณี อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี เพื่อสร้างกุฏิสงฆ์— หอสวดมนต์	๑,๗๒๔,๓๕๕
๗ พ.ย. ๔๒	ถวายก่อสร้างกุฏิ บำรุงวัดบางพาน อ.ท่าม่วง จ.ลพบุรี	๑๐๐,๐๐๐
๕ พ.ย. ๔๒	บริจาคเพื่อถวายพระในพิธีทำ น้ำพระพุทธมนต์ศักดิ์สิทธิ์ ถวายในหลวง ๗๒ พรรษา	๘๕,๒๐๐
๑๑ พ.ย. ๔๒	ทอดกฐินวัดชีเวะ จ.ลพบุรี	๕๗๔,๕๐๕

วัน/เดือน/ปี	รายการบริจาค	จำนวนเงิน(บาท)
๑๒ พ.ย. ๔๒	ถวายพระในโครงการอบรมนักเรียนก่อนสอบ จ.สิงห์บุรี ประจำปี ๒๕๔๒	๒๗๓,๐๐๐
๑๒ พ.ย. ๔๒	สร้างหอสมุดมนต์วัดกาม่วง อ.อุทุมพร จ.สุพรรณบุรี	๓๐๐,๐๐๐
๑๔ พ.ย. ๔๒	ทอดกฐิน ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน พอนแก่น	๔,๔๑๐,๐๐๐
๑๔ พ.ย. ๔๒	ร่วมสร้างศูนย์เยาวชน มูลนิธิเด็กไทย จังหวัดขอนแก่น	๑๐๐,๐๐๐
๑๔ พ.ย. ๔๒	ให้รางวัลนักเรียน เพื่อส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม โรงเรียนขามแก่นนคร	๓๐,๐๐๐
๑๔ พ.ย. ๔๒	ให้รางวัลนักเรียน เพื่อส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม โรงเรียนฝางวิทยายน	๓๐,๐๐๐
๑๕ พ.ย. ๔๒	บริจาคโครงการอุปสมบทหมู่เฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอบางระจัน	๑๐๐,๐๐๐
๑๗ พ.ย. ๔๒	บริจาคเครื่องคอมพิวเตอร์, 프린เตอร์, ให้ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน อท่าหลวง จ.ลพบุรี	๓๐,๐๐๐
๑๘ พ.ย. ๔๒	มอบเงินจัดซื้อรถคันพิเศษคันเลข ๘๐๐ ให้เทศบาลตลาดปากบาง จ.สิงห์บุรี	๕๐๐,๐๐๐
๑๙ พ.ย. ๔๒	มอบเงินเพื่อจัดพิมพ์หนังสือพุทธโศลกีย์ ชุด เฉลิมพระเกียรติ๗๒ พรรษา ๑๐,๐๐๐ เล่ม	๖๐๐,๐๐๐
๒๐ พ.ย. ๔๒	มอบเงินให้ประถมศึกษา อำเภอพรหมบุรี เนื่องในวันประถมศึกษา	๕,๐๐๐
๒๕ พ.ย. ๔๒	บริจาคเพื่อเป็นทุนการศึกษาพระภิกษุ-สามเณร แม่ชี มหาวิทยาลัยมหิดล จ.นครปฐม	๒๕,๐๐๐
๒๖ พ.ย. ๔๒	บริจาคทรัพย์เพื่อสร้างหลังคาโรงเรียนวัดเขาสิงห์ อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี	๓๐,๐๐๐
๒๗ พ.ย. ๔๒	อุปถัมภ์การอบรมบาลีก่อนสอบ(ปช.๗-๘-๙) คณะบ้านกุศจักร จ.นครราชสีมา	๒๐,๐๐๐
๒๗ พ.ย. ๔๒	บริจาคสร้างสะพานข้ามแม่น้ำแม่แตง แม่แตง จ.เชียงใหม่	๑๐๐,๐๐๐
๓ พ.ค. ๔๒	บริจาคสมทบมูลนิธิธรรมเพื่อเยาวชน ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน จ.ขอนแก่น	๑๐๐,๐๐๐
๔ พ.ค. ๔๒	ทำบุญโครงการธรรมถวายเป็นพระราชกุศล ของพระมหาประภค ฐิตญาโร (มหาธาตุวิทยาลัย วัดมหาธาตุ แขวงพระบรมมหาราชวัง กรุงเทพฯ)	๑๐,๐๐๐
๖ พ.ค. ๔๒	บริจาคเพื่อจัดซื้อเสาไฟฟ้า และอุปกรณ์ โรงเรียนวัดอัมพวัน .สิงห์บุรี	๑๒,๑๓๐
๑๐ พ.ค. ๔๒	บริจาคสมทบทุนมูลนิธิดวงแก้ว(มอบให้ น.อ.นพ.ดร.ปิโยรส ปรียานนท์ รน.)	๑๐๐,๐๐๐

รวมยอดเงินบริจาคประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งสิ้น ๒๑,๔๓๘,๐๔๗

(ยี่สิบเอ็ดล้านสี่แสนสามหมื่นแปดพันสี่สิบเจ็ดบาทถ้วน)

ภาคศูนย์ปฏิบัติธรรม

สวนเวฬุวัน

พระครูสมุห์ธีรวัฒน์ ฐานุตตโร
รับรางวัลพระราชทาน เสาธรรมจักร
ในฐานะ ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ๒๕๔๓

ที่มา

ด้วยคณะกรรมการจัดงานสัปดาห์จัดงานสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา เนื่องในเทศกาลวิสาขบูชา ประจำปี ๒๕๔๓ ได้มอบหมายให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานคณะกรรมการฝ่ายคัดเลือกผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา เพื่อส่งเสริมยกย่องสรรเสริญคุณความดีและประกาศเกียรติคุณ บุคคลที่ได้บำเพ็ญประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนาให้ปรากฏแก่พุทธศาสนิกชนโดยทั่วไป เพื่อให้เป็นตัวอย่างอันดีแก่สังคมและเยาวชนของชาติ และเพื่อเป็นเกียรติและเป็นกำลังใจในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้มั่นคงสถาพรสืบไป คณะกรรมการฝ่ายคัดเลือกผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ได้แบ่งการคัดเลือกออกเป็น ๕ ประการ คือ

๑. ส่งเสริมการศึกษาพระพุทธศาสนา
๒. การศึกษาสงเคราะห์
๓. ส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในประเทศและต่างประเทศ
๔. ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนและการสงเคราะห์ประชาชน โดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา
๕. ส่งเสริมกิจการสงฆ์
๖. ส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมมรดกไทยทางพระพุทธศาสนา
๗. สมาคม องค์กร การ มูลนิธิ สถาบัน และหน่วยงานที่มีกิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนา
๘. สื่อมวลชนที่ส่งเสริมพระพุทธศาสนา
๙. ผู้ประกอบอาชีพที่มีคุณธรรมและส่งเสริมพระพุทธศาสนา

ทางคณะกรรมการฯ ได้มีการประชุมมาเป็นลำดับ และได้ดำเนินการคัดเลือกโดยจัดทำหนังสือขอความร่วมมือมายังผู้ว่าราชการจังหวัด เจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะเขต คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และหน่วยงานต่างๆ ให้ดำเนินการคัดเลือกเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการยกย่องเป็นผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ปรากฏว่ามีจังหวัด เขต ผู้อำนวยการเขต คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และหน่วยงานต่างๆ ได้ดำเนินการคัดเลือกเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับรางวัล จำนวน ๕๖ ราย และคณะกรรมการฯ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการกลั่นกรองคัดเลือกผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนาขึ้น เพื่อกลั่นกรองเบื้องต้น คณะอนุกรรมการฯ ได้จัดให้มีการประชุมพิจารณาข้อมูล ประวัติ ผลงานในประเภท และสาขาที่เสนอแล้ว นำเสนอคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาตัดสิน ปรากฏว่ามีผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ประจำปี ๒๕๔๓ จำนวน ๑๖๔ ราย แยกเป็นบรรพชิต ๕๓ รูป ภิกษุณี ๕๘ และประเภท สมาคม องค์กร มูลนิธิ และหน่วยงาน ๑๓ แห่ง

รางวัลพระราชทาน เสาเสาธรรมจักร

เป็นรางวัลเกียรติยศสูงสุดที่พิจารณามอบให้แก่บุคคลหรือหน่วยงานที่ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ซึ่งได้ผ่านการเสนอชื่อการพิจารณาคัดเลือกจากคณะกรรมการ และการอนุมัติจากคณะกรรมการ และการอนุมัติจากคณะกรรมการฝ่ายคัดเลือก ในโครงการสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา เนื่องในเทศกาลวิสาขบูชาแล้ว ผู้ควรได้รับรางวัลจะได้รับพระราชทานเสาธรรมจักรพร้อมด้วยใบประกาศนียบัตรเกียรติคุณ และเพิ่มผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนาจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งเสด็จฯ เป็นองค์ประธานเปิดงานสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา เนื่องในเทศกาลวิสาขบูชา ณ มณฑลพิธีท้องสนามหลวงเป็นประจำทุกปี สืบเนื่องมาแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๗ จนถึงปัจจุบัน

บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับคัดเลือก จะมีสิทธิ์ได้รับพระราชทานรางวัลเกียรติยศนี้ เพียงครั้งเดียว เพราะถือว่าสูงสุดในชีวิตแล้ว หลักเกณฑ์ทั่วไปและคุณสมบัติผู้ทำคุณประโยชน์มีดังนี้

๑. เป็นผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนาตามประเภทที่กำหนดประเภทใดประเภทหนึ่ง โดยมีผลงานเป็นที่ยอมรับและปรากฏผลดีเด่น

๒. มีประวัติและผลงานเป็นที่ยอมรับและปรากฏผลดีในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน โดยมีกิจกรรมต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๓ ปี ทั้งนี้ ตามประเภทและสาขาที่คณะกรรมการกำหนด

๓. เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยคุณธรรม มีความประพฤติดีงาม เป็นที่ยอมรับศรัทธาเลื่อมใส แก่บุคคลใกล้ชิดและบุคคลที่รู้จักโดยทั่วไป

รางวัลประเภทส่งเสริมการพัฒนาชุมชนและสงเคราะห์ประชาชนโดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา สาขาการส่งเสริมผู้ปฏิบัติธรรม

เป็นการแสดงบทบาทของวัดหรือพระสงฆ์ในการปฏิบัติธรรมของประชาชนอย่างเป็นกลุ่ม เป็นกิจลักษณะ โดยเฉพาะมุ่งถึงสำนักปฏิบัติธรรมทั้งสมถกรรมฐาน และวิปัสสนากรรมฐาน มิได้หมายถึงการเทศนาหรือบรรยายธรรมตามปกติของพระสงฆ์โดยทั่วไป

การพิจารณาจะกระทำในด้าน

- กิจกรรมดำเนินงานฯ ของศูนย์หรือสำนักปฏิบัติธรรมนั้นๆ รูปแบบและระบบในการจัดกิจกรรม ระยะเวลาและความต่อเนื่อง

- ปัจจัยที่เอื้อต่อการปฏิบัติอันเป็นสัปปายะอื่นๆ เช่น อาคารสถานที่ อาณาบริเวณที่ร่มรื่นเงียบสงบ

- คุณภาพและปริมาณของผู้สอนผู้เรียน ผลประโยชน์ที่สังคมและพระพุทธศาสนาได้รับ

- งบประมาณที่ใช้ดำเนินงาน

รางวัลอาจมอบให้แก่สถานปฏิบัติธรรมในฐานะองค์การหรือกลุ่มบุคคล ซึ่งอาจเป็นวัด สำนักสงฆ์ หรือนิติบุคคล และองค์กรอื่นๆ ก็ได้ อาจมอบแก่พระสงฆ์หรือคฤหัสถ์ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการดำเนินงาน ก็ได้แล้วแต่กรณี

พระครูสมุห์ธีรวัฒน์ ฐานุตโตโร
ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา

พระครูสมุห์ธีรวัฒน์ ฐานุตโตโร (นามสกุล มัชฌิมา) อายุ ๒๕ พรรษา ๗ วุฒิ น.ธ.เอก, ปวช. สังกัด
วัดอัมพวัน ตำบลบ้านแป้ง อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน ตำบล
บ้านค้อ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

ท่านเป็นพระสงฆ์รุ่นใหม่ที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตนต่อพระเถระ และเอาใจใส่ในการส่งเสริมผู้
ปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ถึงปัจจุบัน ท่านได้จัดอบรมพัฒนาจิตเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน
ต่างๆ นักเรียน นักศึกษา รวม ๒๒๕ หน่วยงาน จำนวน ๓๓,๐๒๕ คน ประชาชน ๑๐,๒๔๐ คน รวม
๔๓,๒๖๕ คน จัดสร้างสถานที่ปฏิบัติธรรมที่ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน รวมทั้งอำนวยความสะดวกเช่น
อาคารปฏิบัติธรรม ที่พัก ห้องน้ำ ห้องสุขา เป็นต้น สิ้นค่าใช้จ่ายประมาณ ๒๑ ล้านบาท จนท่านได้รับโล
นุคคลตัวอย่าง โลนุคคลผู้มีผลงานดีเด่นด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยเสพภัยติด จึงนับได้ว่าท่านเป็นผู้
สมควรที่จะได้รับการยกย่องเป็นอย่างยิ่ง

คู่บ้านเมือง	คู่ที่	ความสะอาด
คู่ประชาชาติ	คู่ที่	ความสามัคคี
คู่คนดี	คู่ที่	การงาน
คู่ลูกหลาน	คู่ที่	ความเคารพ
คู่หญิง	คู่ที่	ความอาย
คู่ชาย	คู่ที่	ความกล้าหาญ
คู่พระ	คู่ที่	กิจวัตร
คู่ภุชงค์	คู่ที่	ความขยันหมั่นเพียร

พระครูสมุห์ธีรวัฒน์ ฐานุตโตโร
รับโล่ประกาศเกียรติคุณ
บุคคลผู้มีผลงานดีเด่นด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ด้วยสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้พิจารณาของโล่ประกาศเกียรติคุณให้กับบุคคล หรือองค์กรที่มีผลงานดีเด่น ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นประจำทุกปี

สำหรับ ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ นี้ ทางสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเห็นว่าพระครูสมุห์ธีรวัฒน์ ฐานุตโตโร” ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการธรรมสวนเวฬุวัน.ขอนแก่น ได้ดำเนินงานเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจนประสบความสำเร็จด้วยดีตลอดมา สมควรที่จะประกาศเกียรติคุณสรรเสริญคุณงามความดีให้ทราบโดยทั่วกัน

ผลงานที่ควรยกย่องของพระครูสมุห์ธีรวัฒน์ ฐานุตโตโร

๑. จัดกิจกรรมอบรมสมาธิ— หลักธรรม แก่เยาวชนที่ติดยา หรืออยู่ในระหว่างการรักษา ที่หน่วยงานต่างๆ ส่งมาบำบัดยาเสพติด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยทำต่อเนื่องมาหลายปี
๒. บรรยายธรรมแก่ผู้ติดยาเสพติดหรือกลุ่มเยาวชนต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ
๓. ร่วมกับโครงการแสงเทียนของตำรวจภาค๔ ตลอดโครงการ
๔. จัดทำโครงการแสงธรรมนำชีวิต โดยเน้นอบรมสมาธิให้เยาวชนกลุ่มเสี่ยง อายุไม่เกิน ๒๕ ปี

โครงการพัฒนาจิตเฉลิมพระเกียรติ๗๒ พรรษา มหาราช

ณ ศูนย์ปฏิบัติการธรรมสวนเวฬุวัน ขอนแก่น

ศูนย์ปฏิบัติการธรรมสวนเวฬุวัน จังหวัดขอนแก่น ได้ร่วมกับหน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน และประชาชนทั่วไป จัดโครงการ กิจกรรมเฉลิมพระเกียรติ ๗๒ พรรษามหาราช ขึ้นระหว่างปี ๒๕๔๑ – ๒๕๔๒ ซึ่งมีโครงการเด่นหลายโครงการ ดังนี้

โครงการเจริญพระพุทธมนต์เฉลิมพระเกียรติ

พระครูสมุห์ธีรวัฒน์ ฐานุตโตโร ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการธรรมสวนเวฬุวัน.ขอนแก่น ได้รอบมอบหมายจากพระราชสุทธินามมงคล ให้นำพระสงฆ์และผู้ปฏิบัติธรรม จัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ขึ้น โดยมีตัวแทนคณะผู้ปฏิบัติธรรมกล่าวอาศิรวาทและพระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์บทพระธัมมจักกัปปวัตตนสูตร ถวายเป็นพระราชกุศลตามลำดับ นอกจากนี้ อุบาสกอุบาสิกาประชาชนทั่วไปยังได้บริจาคปัจจัยเพื่อถวายสมทบทุนมูลนิธิชัยพัฒนาต่อไปนี้ด้วย ซึ่งโครงการนี้ จัดทำทุกวันที ๕ ของทุกเดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ – ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒

โครงการพัฒนาจิตเฉลิมพระเกียรติ๗๒ พรรษา มหาราช

สำนักงานศึกษาขอนแก่น และสำนักงานสามัญศึกษาขอนแก่น(สศจ.) ได้จัดโครงการอบรมพัฒนาจิตเฉลิมพระเกียรติ ๗๒ พรรษามหาราชขึ้น เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องในวโรกาสมหามงคลเจริญพระชนม์มายุครบ ๖ รอบ ๗๒ พรรษา โดยจัดให้ครู อาจารย์ ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น เข้ารับการอบรมทั้งหมด ๑๐ รุ่น และได้ดำเนินการไปแล้ว ๕ รุ่น คือ

รุ่นที่ ๑ เป็นหลักสูตรของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๒๐๐ คน ดำเนินการในระหว่าง วันที่ ๒๖ เมษายน – ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๒

รุ่นที่ ๒ – ๔ เป็นหลักสูตรของครูผู้สอน จำนวน ๓๑๕ คน ดำเนินการในระหว่างวันที่ ๒๐ – ๒๗ กันยายน , ๑๐ – ๑๗ ตุลาคม และ ๒๐ – ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๒

รุ่นที่ ๕ เป็นหลักสูตรของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๕๒ คน ดำเนินการในระหว่างวันที่ ๖ – ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ซึ่งทุกรุ่น ได้ดำเนินกิจกรรมทั้งทางด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ระเบียบการปฏิบัติ และวิธีสอน เพื่อนำไปถ่ายทอดแก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป

โครงการอุปสมบทเฉลิมพระเกียรติ

โรงเรียนตำรวจภูธร ๔ จังหวัดขอนแก่น ได้จัดโครงการอุปสมบทหมู่เฉลิมพระเกียรติขึ้น เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนม์มายุ ๗๒ พรรษา ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒

โครงการต่างๆ ดังกล่าว เป็นโครงการเด่นของศูนย์ที่ได้ดำเนินการมาและยังมีโครงการอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน ปฏิบัติเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และสังคมต่อไป

โครงการก่อสร้างศาลาปฏิบัติธรรมหลังใหม่

เนื่องจาก “ศาลาสุทธิญาณมงคล” ศาลาปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน ซึ่งเป็นศาลา ๒ ชั้น ขณะนี้ความจำเป็นในการใช้งานด้านส่งเสริมพัฒนาจิต และงานพิธีทางศาสนามีมากขึ้น ทำให้สถานที่ไม่พอเพียง พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชสุทธิญาณมงคล เจ้าคณะจังหวัดสิงห์บุรี เจ้าอาวาสวัดอัมพวัน จึงประสงค์จะให้สร้างศาลาชั้นเดียวขนาดใหญ่ พอที่จะรองรับญาติโยมได้ประมาณ ๑,๐๐๐ คน ทั้ง รศวีรธรรม ศีตีสาร คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และอาจารย์วิวัฒน์ วอทอง มีศรัทธาแรงกล้า ช่วยออกแบบให้โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

การสร้างศาลาหลังนี้ จะสำเร็จได้ก็ด้วยอาศัยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังทรัพย์จากผู้มีจิตศรัทธาที่จะให้ศูนย์ปฏิบัติธรรมแห่งนี้ เป็นรูปเป็นร่าง บรรลุวัตถุประสงค์ในการเสริมสร้างพัฒนาบุคคลให้ในใจฝึกฝน ในการทำความดี

เป็นที่น่ายินดีที่ในปัจจุบันมีกลุ่มนักเรียน นักศึกษา อาจารย์ ข้าราชการของหน่วยงานต่างๆ และบุคคลทั่วไป ตระหนักถึงประโยชน์ของการฝึกสมาธิอันเป็นการเสริมสร้างพลังจิตให้เข้มแข็ง มีสติปัญญา และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข อันจะเป็นหนทางนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง และความสำเร็จในอนาคต การปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานนี้ พระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญธรรมคุณมงคลได้ปรารถนาอยู่เสมอว่า เป็นการสร้างมหากุศลสูงสุดให้ตนเอง และยังส่งผลดีให้กับบุคคลผู้มีพระคุณรอบข้างอีกด้วย

ในการนี้ คร.มังกร และ คร.ประภา ภักดิ์โพธิ์ มีจิตศรัทธาถวายปัจจัยเริ่มต้นสำหรับการก่อสร้างเป็นจำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และยังได้ปัจจัยสมทบจากการทอดกฐินในวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ อีก ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นปัจจัยทั้งหมดสำหรับการก่อสร้างศาลาในขณะนี้ เป็นจำนวนเงิน ๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท จึงขอเชิญคณะศิษยานุศิษย์ทุกท่าน ร่วมบริจาคทรัพย์ สมทบทุนก่อสร้างศาลาปฏิบัติธรรมหลังใหม่ ให้เป็นสถานที่สัปปายะสำหรับผู้ที่ต้องการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน อันจะเป็นมหากุศลยิ่งใหญ่ต่อไป

โครงการแสดงธรรมนำชีวิต ประจำปี ๒๕๔๓

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ นี้ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน ได้จัดให้มีการอบรมพัฒนาจิต ซึ่งเป็นโครงการหลักประจำปีที่จัดให้มีขึ้นทุกปี โดยให้ชื่อโครงการว่า "โครงการแสดงธรรมนำชีวิต"

โครงการนี้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พุทธศักราช ๒๕๔๐ จนถึงปัจจุบันรวมเป็น ๓ รุ่น คือ รุ่นพิเศษ , รุ่นที่ ๑/๒๕๔๑, รุ่นที่ ๒/๒๕๔๒ และในปีพุทธศักราช ๒๕๔๓ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน ได้จัดให้มีการอบรมขึ้นเป็นพิเศษอีก ๒ รุ่น คือ

๑. โครงการแสดงธรรมนำชีวิตสำหรับเยาวชน รุ่นที่ ๓/๒๕๔๓ ซึ่งรับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการฯ เป็นเยาวชนชาย – หญิง อายุระหว่าง ๑๒ – ๓๐ ปี เข้ารับการอบรมระหว่างวันที่ ๘ – ๑๔ เมษายน ๒๕๔๓ รับสมัครจำนวน ๒๐๐ คน

๒. โครงการแสดงธรรมนำชีวิตสำหรับประชาชนทั่วไป รุ่นที่ ๑/๒๕๔๓ ซึ่งเป็นรุ่นแรกที่รับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการฯ เป็นประชาชนทั่วไปชาย – หญิง อายุ ๒๐ ปีขึ้นไป เข้ารับการอบรมระหว่างวันที่ ๑๑ – ๒๓ เมษายน ๒๕๔๓ จำนวน ๑๕๐ คน

ทั้งสองโครงการ ผู้เข้ารับการอบรมไม่ต้องเสียค่าสมัคร และใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น ได้รับการตอบรับจากเยาวชนและประชาชนที่ให้ความสนใจ ได้มาสมัครและเข้ารับการอบรมตามโครงการเป็นจำนวนมาก

การจัดกิจกรรมจะมุ่งเน้นการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมให้ผู้รับการอบรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ โดยมีวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิในการฝึกอบรมพัฒนาจิต ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ตามหลักสติปัฏฐาน ๔ และวิทยาการที่มากด้วยความรู้และประสบการณ์จากภายนอก มาให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ เช่น ประโยชน์ของการฝึกสมาธิ การแก้ปัญหายาเสพติด การทดแทนคุณบิดามารดา เป็นต้น

ผลที่ได้รับจากการอบรม “โครงการแสดงธรรมนำชีวิต” สรุปลงได้ว่าผู้เข้าร่วมโครงการสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการศึกษาเล่าเรียน การทำงาน ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจในพระพุทธศาสนาที่ถูกต้อง กว้างขวาง รู้ซึ่งถึงความกตัญญูต่อมารดา บิดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณ และสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

ศูนย์พัฒนาจิต เฉลิมพระเกียรติจังหวัดขอนแก่น

กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ จัดโครงการพัฒนาจิต เฉลิมพระเกียรติขึ้น วัตถุประสงค์ของโครงการ คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติให้เป็นคนเก่ง คนดี ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษา ครูอาจารย์ ซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนอันเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญในการพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๘ และเนื่องในวโรกาสอันเป็นมหามงคลยิ่งของปวงชนชาวไทย ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๖ รอบ ในปี ๒๕๔๒ จึงถือวโรกาสอันเป็นมหามงคลยิ่งดำเนินการตามโครงการ โดยให้ทุกจังหวัดจัดตั้งศูนย์พัฒนาจิต เฉลิมพระเกียรติขึ้น

ศูนย์พัฒนาจิตเฉลิมพระเกียรติ กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดขอนแก่น ได้รับการจัดตั้งขึ้น และได้ทำพิธีเปิดอย่างเป็นทางการ โดย ดร.สุรรัตน์ ศิลปอนันต์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๒ ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน (สาขาวัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี) ภายใต้ “มูลนิธิหลวงพ่ोजรัญญิตัมโม ธรรมเพื่อเยาวชน” ซึ่งตั้งอยู่ที่บ้านเนินทอง ตำบลบ้านค้อ อ.เมือง จ.ขอนแก่น โดยมี พระครูสมุห์ธีวัฒน์ ฐานุตตโร ผู้อำนวยการศูนย์การปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวันเป็นผู้รับจัดตั้งศูนย์ ณ พุทธมณฑลจากสมเด็จพระพุทธาจารย์เถียว อุปลเสน โน เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ณ หอประชุมพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

รายการสถาบันและคณะบุคคลที่เข้ารับการอบรมปฏิบัติธรรม

ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน

ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๒

เดือน / วันที่	สถาบันและคณะบุคคล	จำนวนคน
มกราคม		
๖ – ๘	กลุ่มโรงเรียนสีขาว จ.ขอนแก่น	๖๕
๘ – ๑๐	นักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ (ชีววิทยา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๑๒
๑๒ – ๑๕	ข้าราชการตำรวจภูธรภาค๔	๒๑๐
๑๕ – ๑๗	โรงเรียนเทคโนโลยีธุรกิจอาชีพขอนแก่น	๒๖
๒๑ – ๒๔	โรงเรียนบ้านห้วยเตยพัฒนา	๕๐
	คณะแม่บ้านนิคมคำสร้อย จ.มุกดาหาร	๓๕
	โรงเรียนชุมชนแพศึกษา	๒๖
	โรงเรียนเทศบาลบ้านโนนทัน	๑๐๐
๒๒ – ๒๔	โรงพยาบาลน้ํ ฟอง	๑๒
กุมภาพันธ์		
๑ – ๖	โรงเรียนบ้านดงสวนพัฒนา จ.กาฬสินธุ์	๖๕
๒ – ๘	นักเรียนพลตำรวจ รุ่น๒๕ โรงเรียนภูธร ๔ จ.ขอนแก่น	๑๖๐
๘ – ๑๒	ตำรวจภูธร๔ (งานสืบสวน)	๒๐๐
๑๒ – ๑๔	นักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๒๕
๑๓ – ๑๕	โรงเรียนเทคโนโลยีพลาณิชยการ	๓๓
๑๕ – ๑๙	โรงเรียนพณิชยการ จ.กาฬสินธุ์	๓๒
มีนาคม		
๑ – ๕	โครงการ “พัฒนาประสิทธิภาพตำรวจ” รอง ผกก.หน.	๒๐๐
๑ – ๓	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น	๒๓
๘ – ๑๒	ข้าราชการตำรวจภูธรภาค ๔ (ผู้ช่วยพนักงานสอบสวน)	๒๐๐
๘ – ๑๒	ข้าราชการตำรวจภูธรภาค๔ (กอ.ป)	๒๐๐
๑๒ – ๒๒	พระนิสิต มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น	๑๕๔
๑๓ – ๑๗	โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน	๑๑๓
๑๗ – ๑๙	นักศึกษาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๒๓
๒๒ – ๒๖	โครงการ “พัฒนาประสิทธิภาพข้าราชการตำรวจ ระดับสารวัตร	๒๐๐

๒๕ มี.ค. - ๒ เม.ย.	โครงการ “พัฒนาประสิทธิภาพข้าราชการตำรวจ” ระดับรอง สารวัตร	๒๐๐
เมษายน ๕ - ๑๒ ๑๓ - ๒๐ ๑๕ - ๒๕ ๒๑ - ๒๔ ๒๖ เม.ย. - ๒ พ.ค.	โครงการอบรมเยาวชน “แสงธรรมนำชีวิต” อบรมปฏิบัติธรรมสำหรับบุคคลผู้สนใจทั่วไป มณฑลทหารบกที่ ๒๓ ค่ายศรีพัชรินทร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โครงการปฏิบัติธรรมเฉลิมพระเกียรติ ผู้บริหารสถานศึกษา สศจ.ชก.	๒๐๐ ๕๐ ๒๖ ๕๑ ๑๒๕
พฤษภาคม ๒ - ๕ ๔ - ๕ ๕ - ๕ ๗ - ๑๐ ๕ - ๑๓ ๑๐ - ๑๓ ๑๐ - ๑๓ ๑๔ - ๑๖ ๑๕ - ๑๘ ๑๘ - ๒๑ ๒๑ - ๒๘ ๒๑ - ๒๘	โรงเรียนพระยืนวิทยาคาร ครูผู้นำทางจริยธรรมโรงเรียนเทศบาล ผู้บริหารระดับสูง สนง.จังหวัดเลย โรงเรียนบูรพาพิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม ข้าราชการตำรวจภูธร ภาค๔ (จราชจร) โรงเรียนโนนหันวิทยายน ระดับชั้น ม๔ คณะสามเณร โรงเรียนมัธยมวัดโพธิ์ ซ้ายศึกษา แผนกสามัญ โรงเรียนหนองนาคำ ระดับมัธยมปลาย โครงการ “โรงเรียนสีขาว” โรงเรียนสวະถึพิทยาสรรพ์ โรงเรียนหนองสองห้องวิทยา ระดับชั้น ม๔ โรงเรียนอาจสามารถวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย	๒๐๐ ๓๖ ๒๕ ๑๐๐ ๒๐๐ ๑๐๕ ๔๕ ๑๐๖ ๓๒๕ ๓๐๖ ๒๕๕ ๑๔๔
มิถุนายน ๑ - ๔ ๔ - ๗ ๗ - ๑๑ ๑๑ - ๑๔ ๑๔ - ๑๘ ๑๔ - ๑๕ ๑๕ - ๒๒ ๒๑ - ๒๕	โรงเรียนค่ายประจักษ์วิทยาคม จังหวัดอุดรธานี โรงเรียนขอนแก่นพัฒนศึกษา ข้าราชการตำรวจภูธร๔ (ฝ่ายธุรการ) โรงเรียนบ้านหนองบัว จังหวัดอุดรธานี โรงเรียนบ้านนาจานศึกษา โครงการ “พัฒนาประสิทธิภาพข้าราชการตำรวจ” ชั้นประทวน รุ่น ๑ โรงเรียนเทคโนโลยีพนิชยการ	๒๒๐ ๓๒๔ ๒๑๗ ๓๗๕ ๑๕๑ ๒๐๕ ๑๓๒ ๒๐๕

๒๖ – ๒๘ ๒๘ มี.ย. - ๓ ก.ค.	โครงการ “พัฒนาประสิทธิภาพข้าราชการตำรวจ” ชั้นประทวน รุ่น ๒ โรงเรียนนครขอนแก่น ระดับ ม.๔ โรงเรียนนครขอนแก่น ระดับ ม.๕	๓๓๕ ๒๓๐
กรกฎาคม ๓ – ๕ ๕ – ๘ ๑๐ – ๑๒ ๑๒ – ๑๖ ๑๖ – ๑๘ ๑๖ – ๑๘ ๑๘ – ๒๓ ๒๓ – ๒๗ ๒๗ ก.ค. – ๑ ส.ค.	โรงเรียนเทคโนโลยีพัฒนศึกษา โครงการ “พัฒนาประสิทธิภาพข้าราชการตำรวจ” ชั้นประทวน รุ่น ๓ วิทยาลัยสาธารณสุขสิรินธร จ.ขอนแก่น โครงการ “พัฒนาประสิทธิภาพข้าราชการตำรวจ” ชั้นประทวน รุ่น ๔ โรงเรียนเทคโนโลยีพัฒนศึกษา โรงเรียนบ้านกุดเตา อ.หนองเรือ จ.ขอนแก่น ระดับ ม.๑, ๒, ๓ โครงการ “พัฒนาประสิทธิภาพข้าราชการตำรวจ” ชั้นประทวน รุ่น ๕ โรงเรียนขามแก่นนคร โรงเรียนขามแก่นนคร	๑๖๐ ๒๐๐ ๑๖๐ ๒๐๐ ๑๔๐ ๑๑๗ ๒๐๐ ๔๓๐ ๑๕๐
สิงหาคม ๒ – ๖ ๖ – ๘ ๑๐ – ๑๓ ๑๓ – ๒๑ ๒๐ – ๒๗ ๒๗ – ๓๑ ๓๑ ส.ค. ๔ ก.ย.	โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตโรงเรียนตำรวจภูธร๔ วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น ข้าราชการตำรวจสังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธร๔ โรงเรียนหนองกุง จ.ขอนแก่น นักเรียนโรงเรียนตำรวจภูธร๔ โรงเรียนเชียงยืนพิทยาคม โรงเรียนดงเมืองกุมวาปี	๑๕๐ ๕๕ ๒๐๔ ๗๘ ๑๖๖ ๓๗๘ ๓๑๘
กันยายน ๔ – ๖ ๗ – ๑๐ ๑๐ – ๑๒ ๑๑ – ๑๓ ๑๓ – ๑๕	เทคโนโลยีพัฒนศึกษา จ.ขอนแก่น โครงการอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพตำรวจ รร.ตำรวจภูธร ๔ ระดับสารวัตร เยาวชนสำนักงานควบคุมความประพฤติ จ.ขอนแก่น เทคโนโลยีพัฒนศึกษา จ.ขอนแก่น ข้าราชการกองบัญชาการตำรวจภูธร๔	๑๕๖ ๑๕๖ ๕๗ ๑๕๑ ๑๗๕

๑๖ – ๑๘	การอบรมฟื้นฟูบำบัด ของสาธารณสุข จขอนแก่น	๕๕
๒๐ – ๒๓	โครงการพัฒนาจิตเฉลิมพระเกียรติ ระดับครูผู้สอน	๕๘
ตุลาคม		
๑ – ๖	โรงเรียนกัลยาวัตร รุ่นที่๑	๓๒๖
๖ – ๑๐	โรงเรียนกัลยาวัตร รุ่นที่๒ และ โรงเรียนบ้านแฮด	๒๕๖
๔ – ๘	เจ้าหน้าที่พยาบาล โรงพยาบาลเวียงน้อย	๑๓
๑๐ – ๑๓	อบรมครูผู้สอนพระพุทธศาสนา จขอนแก่น	๑๕๓
๑๐ – ๑๖	คณะครูและนักเรียน จากจังหวัดเลย	๘๐
๑๑ – ๒๕	โรงเรียนสามชัย จ.กาฬสินธุ์	๓๔
๑๘ – ๒๔	ทหารจากค่ายศรีพัชรินทร จ.ขอนแก่น	๓๒
๒๐ – ๒๓	อบรมครูผู้สอนพระพุทธศาสนา จขอนแก่น	๑๐๔
๒๓ – ๓๐	โรงเรียนเลิงแฝกกระชาบุรี รุ่ง จมหาสารคาม	๑๒๓
พฤศจิกายน		
๖ – ๑๒	คณะผู้บริหารสามัญศึกษา จขอนแก่น	๕๒
๖ – ๑๒	นักเรียน โรงเรียนตำรวจภูธร๔	๑๘๕
๖ – ๑๒	วิทยาลัยอาชีวศึกษา จ.ขอนแก่น	๒๓๔
๑๕ – ๒๖	นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๖๖
๒๐ – ๒๖	นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ เทคโนโลยีมีญาจาศิริ	๓๓
๒๒ – ๒๕	โรงเรียนสนามบิน	๓๑๐
๒๕ – ๒๘	โรงเรียนนาโพธิ์พิทยาสรรค์	๖๑
๒๕ พ.ย. – ๑	สหวิทยาเขตแก่นนคร	๖๑
ธ.ก.	เทคโนโลยีราชมงคล จ.ขอนแก่น	๒๖๘
	โรงเรียน โคนสี จังหวัดขอนแก่น	๖๒
	วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น	๑๐๕
		๓๔
ธันวาคม		
๑ – ๑๐	โครงการอุปถัมภ์หม่อมเฉลิมพระเกียรติ ๗๒ พรรษา โรงเรียนตำรวจภูธร๔ จ.ขอนแก่น	๑๑๕ รูป
๑๓ – ๑๕	โครงการแสงเทียน	๑๐๘
๑๕ – ๒๑	คณะผู้บริหารการศึกษา จังหวัดขอนแก่น	๑๓๓
๒๓ – ๒๕	โรงเรียนชุมชนเขาสวนกวาง	๕๕

๒๓ – ๒๕	โรงเรียนขอนแก่นบริหารธุรกิจ	๔๕
---------	-----------------------------	----

รวมจำนวนทั้งสิ้น ๑๕,๓๒๘ คน
จำนวน ๕๑ คณะ

ปฏิบัติธรรมช่วยสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้

อ.นิธิกุล พรหมสาขา ณ สกลนคร

ดิฉันเป็นครูสอนอยู่โรงเรียนกัลยาณวัตร อ.เมือง จ.ขอนแก่น อยากจะเล่าเรื่องบางอย่างที่ได้ประสบพบเห็นให้ท่านผู้อ่านได้รับทราบดีกว่าเก็บไว้ในใจคนเดียว ดิฉันเข้าปฏิบัติธรรมครั้งแรกที่วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ด้วยศรัทธาในบุญบารมีของพระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญ คือตอนต้นปีโรงเรียนของดิฉันสมัยนั้น ท่านผู้อำนวยการสมจิตต์ บุตรศิริ ได้จัดพักร้อนขึ้น มาพักค้างคืนที่วัดอัมพวัน ได้รับฟังธรรมะจากหลวงพ่อบุญ ทำให้ดิฉันเกิดความซาบซึ้ง สนใจอยากศึกษาธรรมะเพิ่มเติม เมื่อปิดภาคเรียนเดือนเมษายนจึงได้มาปฏิบัติที่วัดอัมพวัน เป็นเวลา ๗ วัน จากนั้นปี๒๕๓๘ – จนถึงปัจจุบัน ดิฉันได้ย้ายไปปฏิบัติที่ศูนย์ปฏิบัติธรรมสวนเวฬุวัน หนองแก่น

ด้วยศรัทธาและความมุ่งมั่น ดิฉันและเพื่อนครูหลายคน เช่น ผู้ช่วยผู้อำนวยการ สุณีย์ เสาวรา.บุญมี เฉยไสย และอีกหลายคน จะไปสวนมนต์ทุกเย็นวันพระ และปฏิบัติธรรมตามกาลโอกาสที่เหมาะสม ต่อมาดิฉันได้นำคณะนักเรียนเข้าปฏิบัติธรรมทุกปี ปีละ๒ ครั้ง โดยทำโครงการเสนอต่อผู้บริหารของโรงเรียน ตอนเริ่มแรกปี ๒๕๓๗ – ๒๕๓๙ ให้นักเรียนสมัครใจ พอปี๒๕๔๐ – ปัจจุบัน ได้ทำโครงการให้นักเรียน ม.๔ ทั้งระดับเข้าปฏิบัติธรรมในช่วงปิดเรียนภาคต้น ประมาณวันที่ ๑ – ๑๒ ตุลาคม ทุกปี และในช่วงปิดภาคเรียนเดือนเมษายน ดิฉันจะเชิญชวนนักเรียนระดับ ม.๕ เข้าร่วมปฏิบัติในโครงการแสงธรรมนำชีวิต เพื่อทางศูนย์ปฏิบัติธรรมจัดขึ้นทุกปี และดิฉันเองก็อาสาไปช่วยงานวิทยากรของศูนย์ฯ เป็นประจำเสมอมา ทุกครั้งได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากท่านผู้อำนวยการคนปัจจุบันคือ ท่านผู้อำนวยการจริยา สารการ ในด้านเงินสนับสนุนและพาหนะเดินทาง

ทำไมดิฉันจึงนำนักเรียนเข้าปฏิบัติธรรม ดิฉันได้นำนักเรียนเข้าปฏิบัติธรรมทั้งระดับ คือ ม.๔ ทั้งหมดก็ประมาณ ๕๐๐ คน เพราะดิฉันได้มารู้เห็นว่าแนวทางการปฏิบัติธรรมเป็นหนทางหนึ่งทำให้นักเรียนมีสติ มีสมาธิ ทำให้เรียนหนังสือดีขึ้นแน่นอน เพราะเมื่อนักเรียนมีสมาธิ จิตสงบ สุขภาพจิตความเมตตา การเรียนมีประสิทธิภาพ และได้บุญด้วย ดิฉันคิดเช่นนั้น จึงตั้งใจว่าจะช่วยเหลือนักเรียนตามแนวทางที่ตนเองทำได้ ดิฉันสอนอยู่โรงเรียนนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ นักเรียน ม.ปลาย สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้น้อยมาก เวลาประกาศผลสอบเข้ามหาวิทยาลัย เราทุกคนที่โรงเรียนจะเกิดความรู้สึกบางอย่างเล็กๆ ดิฉันก็เลยคิดว่าลองใช้การปฏิบัติธรรมช่วยนักเรียนดูจึงปรึกษากับ อนงลักษณ์ ศรีปัญญา ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือประสานงานกันดีมาก ดิฉันและ อนงลักษณ์ เข้าไปปรึกษากับท่าน ผอ.จริยา สารการ ท่านก็เห็นด้วยทันที นับว่าเป็นบุญวาสนาของนักเรียนมาก ดิฉันจะเขียนตารางเปรียบเทียบให้ท่านเห็นว่าเกิดผลอย่างไรกับนักเรียน

ผลการสอบเข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัยของนักเรียน

ก่อนการปฏิบัติธรรมปี ๒๕๓๖	จำนวน	๕๓	คน
หลังผ่านการปฏิบัติธรรม๒๕๓๗	จำนวน	๙๘	คน
หลังผ่านการปฏิบัติธรรม๒๕๓๘	จำนวน	๑๑๐	คน
หลังผ่านการปฏิบัติธรรม๒๕๓๙	จำนวน	๑๒๓	คน
หลังผ่านการปฏิบัติธรรม๒๕๔๐	จำนวน	๑๒๒	คน
หลังผ่านการปฏิบัติธรรม๒๕๔๑	จำนวน	๑๔๙	คน
หลังผ่านการปฏิบัติธรรม๒๕๔๒	จำนวน	๒๒๕	คน

(ข้อมูลจากงานแนะแนวโรงเรียนกัลยาณวัตร)

รุ่นปี พ.ศ. ๒๕๓๗ – ๒๕๔๑ นักเรียนปฏิบัติธรรมด้วยความสมัครใจ

รุ่นปี พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นรุ่นแรกที่ทางโรงเรียนสนับสนุนให้เข้าปฏิบัติธรรมหมดทุกคนตั้งแต่อายุ ๗ และตอน ม.๕ นักเรียนเหล่านี้บางคนก็สนใจเข้าร่วมโครงการแสดงธรรมนำชีวิตทางศูนย์จัดขึ้นอีก เมื่อประกาศผลสอบเข้ามหาวิทยาลัยออกมาครูทุกคนมีความสุขประกอบกับการสอบเข้าเปลี่ยนระบบใหม่ ดิฉันมั่นใจว่าการปฏิบัติธรรมเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้นักเรียนโรงเรียนดิฉันสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เพิ่มขึ้นแน่นอน

พระครูภาวนานุกูล
รับรางวัลเสมาธรรมจักร

พระครูภาวนานุกูล (ชูชัย ฉายาอริโย) อายุพรรษา ๒๕ วุฒิ น.ธ.เอก ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอัมพวัน ฝ่าย
วิปัสสนาธุระ ตำบลบ้านแป้ง อำเภอพรหมบุรี จสิงห์บุรี

ท่านเป็นวิทยากรอบรมวิปัสสนากรรมฐานแก่ พระภิกษุสามเณร ตามโครงการสู่ร่มกาวสาวพัสดุ
ของพระราชสุทธินิพนธ์มงคล วัดอัมพวัน เฉลี่ยปีละ ๒๐๐ รูป รวม ๑๓ ปี จำนวน ๒,๑๑๓ รูป โครงการของ
ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย เฉลี่ยปีละ ๑๐๐ รูป รวม ๑,๐๕๒ รูป อบรมพนักงานห้างขายยาอังกฤษ
(ตรางู) จำกัด ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ พ่อค้า ประชาชน และนิสิตนักศึกษา ที่เข้ารับการอบรมวิปัสสนา
กรรมฐานที่วัดอัมพวัน และสถานที่ต่างๆ รวม ๒๑๔,๘๐๐ คน จึงนับว่าท่านเป็นผู้ส่งเสริมปฏิบัติธรรมด้วยดี
โดยตลอด สมควรได้รับการยกย่องเป็นอย่างยิ่ง

ดังนั้น คณะกรรมการจัดงานสัปดาห์ส่งเสริมพุทธศาสนา เนื่องในเทศกาลวิสาขบูชา ประจำปี
๒๕๔๓ โดยปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานกรรมการคัดเลือกผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา
จึงได้คัดเลือกท่านให้รับรางวัลพระราชทานเสมาธรรมจักร ในฐานะผู้ทำคุณประโยชน์ต่อ
พระพุทธศาสนา ประจำปี ๒๕๔๓ รางวัลประเภทส่งเสริมการพัฒนาชุมชน และสงเคราะห์ประชาชนโดยใช้
หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา สาขาส่งเสริมผู้ปฏิบัติธรรม

พันโทวิง รอดเฉย
รับพระราชทานปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์
สาขาวิชาปรัชญา

พันโทวิง รอดเฉย เกิดเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๒ สำเร็จการศึกษาขั้นต้นจาก โรงเรียน โฆสิตหาราม โรงเรียนนายสิบทหารบก โรงเรียน ผบ.ร้อยและโรงเรียน ผบ.พัน รับราชการครั้งแรกที่กรมทหารราบ ค่ายพระนารายณ์มหาราช ลพบุรี ปัจจุบันเป็นนายทหารนอกราชการ เคยไปราชการสงครามอินโดจีน—ฝรั่งเศส สงครามเอเชียบูรพา และสงครามเกาหลี

พันโทวิง รอดเฉย เป็นวิทยากรประจำวัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี ตั้งแต่พ.ศ. ๒๕๒๗ จนถึงปัจจุบัน ได้ให้การอบรมศึกษาธรรมตามแนวทางพระพุทธศาสนา ในเรื่องการละความชั่ว กระทำความดี กระทำจิตใจให้บริสุทธิ์แก่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป โดยไม่รับค่าตอบแทนจนได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณจากสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ในฐานะผู้มีคุณธรรมและส่งเสริมศีลธรรมเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕

โดยเหตุที่ พันโทวิง รอดเฉย เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะวิทยากรอบรมธรรมะอย่างได้ผลดี เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสังคมและประเทศชาติ สภามหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ อนุมัติปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาปรัชญาเพื่อเป็นเกียรติสืบไป

พันโทวิง รอดเฉย ได้เข้ารับพระราชทานปริญญากิตติมศักดิ์ ในพิธีพระราชทานปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษาประจำปีการศึกษา ๒๕๕๑ ณ อาคารอประชุมพ่อบุณรามคำแหงมหาราช มหาวิทยาลัยรามคำแหง จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งเสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์มาพระราชทานปริญญา กิตติมศักดิ์ และปริญญาบัตรแก่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้สำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง วันอังคารที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑